

3 vols - 15.00
00 is

1811 edition

William Henry Douglas

Handwritten text, possibly a signature or name, in cursive script, appearing faint and mirrored.

W. H. Sturges

THUCYDIDIS

DE BELLO PELOPONNESIACO

LIBRI OCTO

CUM VERSIONE LATINA

ET

VARIIS LECTIONIBUS

EX EDITIONE

CAROLI LUDOVICI BAVERI

ACCURATE EXPRESSI.

VOL. II.

OXONII:

Prostant venales apud J. PARKER, et ROBERT. BLISS ; et T. PAYNE,
et F. C. et J. RIVINGTON, Londini.

MDCCCXI.

THUCYDIDES

DE BELLO PELLOPONNESIACO

LIBRI OCTO

CUM VERSIONE LATINA

VARII LECTIOIBUS

ET ADNOTATIONIBUS

CAROLI LUDOVICI BAEYER

ACCURATE EXPRESSIS

VOL. II.

OXONIAE

Printed and sold by J. BARNES, at the Royal Society, at T. FINE
at R. G. and J. RIVINGTON, London.
MDCCLXII.

Θ Ο Υ Κ Υ Δ Ι Δ Ο Υ

Ο Λ Ο Ρ Ο Υ

ΕΠΙΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

EPITOME LIBRI IV.

Messana in Sicilia ab Atheniensibus descivit. Cap. I. Athenienses Pylum in Peloponneso communierunt, et præsidio firmarunt. III. Quod cum terra marique Peloponnesii oppugnarent, Atheniensium classis suis opem ferens, prælio navali Peloponnesios vicit. XIV. Eo facto cum quadringentos et viginti delectos Peloponnesios in insula Sphacteria, cujus tutandæ caussa ibi locati fuerant, a suis interclusos circumsiderent Athenienses: Lacedæmonios pacem petere coëgerunt. XV. Qua negata, post longam obsidionem tandem egressi in insulam Athenienses, Peloponnesios partim occiderunt, partim vivos ceperunt. XXXVIII. Post hæc Athenienses Corinthios terrestri prælio in ipsorum regione fuderunt, Cythera insulam Lacedæmoniis eripuerunt, Nisæam et longos muros Megarensium occuparunt. XLV. Corcyraorum seditio finem accepit. XLVIII. LXIV. LXIX. Sicilienses fatigati diutino bello, pacem inter se fædusque fecerunt. LXV. Brasidas, Lacedæmonius dux, parva cum manu per Thessaliam in socios Atheniensium profectus, plurimos ab eorum societate avertit, Amphipolin, Stagirum, Acanthum, Toronen, aliaque multa oppida, deditione accepit. LXXIX. LXXXIX. CXVI. Bæoti Athenienses, qui regionem ipsorum ingressi Delium communierant, prælio in Oropia devicerunt, Delium vi expugnatum receperunt. XCVI. Tandem inducias Lacedæmonii Atheniensesque annuas fecere. per quas, cum Scione et Menda urbes ad Brasidam ab Atheniensibus defecissent, Athenienses exercitu misso Mendam receperunt, Scionen obsidione cinxerunt. CXV. CXXX. etc.

ΤΟΥ ὁ ἐπιγιγνομένου^b θέρους, περὶ σίτου ἐκβολήν, Συρακουσίων δέκα νῆες^c πλεύσασαι, καὶ Λοκρίδες ἴσαι

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. $\frac{3}{4}$.
U. C.
Varr.
32 $\frac{2}{3}$.
Post Apr.
1.

^a Θεουκιδίδου ἑγγραφῶν τίτартη Ar. Titulo caret Codex alter. Θεουκιδίδου ἑγγραφῆς τὸ τέταρτον Cl. Θεουκιδίδου ἑγγραφῆς τίτартης Ald. Bas. Θεουκιδίδου ἑγγραφῆ τίτартη Flor. Θεουκιδίδου τοῦ Ὀλίρου ἑγγραφῆς τὸ τέταρτον Editi reliqui. Vide Annot. Huds. Θεουκιδίδου συγγραφῆς τίτартον Reg. Θεουκιδίδου συγγραφῆς Δ' Cass. Liber Quartus Gr. E Dan. nihil adnotatum erat.

^b Illud θέρους pro ἡρος accipi debere sequentia docent. Æ. Port.

^c Ἐπιπλοῦσαι Marg.

SEQUENTE vere, cum segetes jam spicas emittere inciperent, decem Syracusanorum naves, et totidem Locrorum profectæ, Messanam, quæ

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. 32 $\frac{2}{3}$.
^d Μεσσήνην τὴν ἐν Σικελίᾳ κατέλαβον, αὐτῶν ^e ἐπα-
γαγομένων· καὶ ἀπέστη Μεσσήνη Ἀθηναίων. ἔπραξαν
δὲ τοῦτο μάλιστα οἱ μὲν Συρακούσιοι, ὁρῶντες προσ-
βολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας, καὶ φοβούμενοι
τοὺς Ἀθηναίους, μὴ ἐξ αὐτοῦ ὁρμώμενοί ποτε, σφίσι
μείζονι παρασκευῇ ἐπέλθωσιν· οἱ δὲ Λοκροὶ, κατὰ
ἔχδος ^f τὸ Ῥηγίαν, βουλόμενοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς
καταπολεμεῖν. καὶ ἐσεβεβλήκεσαν ἅμα ἐς τὴν Ῥηγί-
αν οἱ Λοκροὶ πανστρατιᾷ, ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσι τοῖς
Μεσσηνίοις· ἅμα δὲ καὶ ξυνεπαγόντων Ῥηγίαν φυγά-
δων, οἱ ἦσαν παρ' αὐτοῖς. τὸ γὰρ Ῥήγιον ἐπὶ πολὺν
χρόνον ἐστασίαζε, καὶ ἑαδύνατα ἦν ἐν τῷ παρόντι
^h τὰς Λοκροὺς ἀμύνεσθαι· ⁱ ἢ μᾶλλον καὶ ἐπετίθεντο.
δηώσαντες δὲ, οἱ μὲν Λοκροὶ ^k τῷ πεζῷ ἀπεχώρησαν,
αἱ δὲ νῆες Μεσσήνην ἐφρούρου· ^l καὶ ἄλλαι αἱ πληρέ-
μεναι ἔμελλον, ^m αὐτόσε ἐγκαθορμισάμεναι, τὸν πόλε-
μον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι.

β'. Ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἥρος, πρὶν τὸν
σῆτον ἐν ἀκμῇ εἶναι, Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀττικὴν· ἡγεῖτο δὲ Ἄγισ ὁ Ἀρχιδά-

^d Μεσσήνην *Ar. C.* ut et paullo infra. *Huds.* Sic quoque *Gr.* Mosqu. infra, Μεσσην. ^e Ἐπαγομένων *Marg.* ^f Τῶν Ῥηγίαν *Gr.* ^g Ἀδύνατον *Reg.*
^h Τοὺς deest *Ar. C. Dan.* ⁱ ἢ καὶ μᾶλλον *Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr.*
καὶ μᾶλλ. καὶ Mosqu. ἢ κ. μ. Aug. ^k Τῷ τε πεζῷ *Ald. Flor. Bas. Ste-
phan. l.* ^l Καὶ αἱ ἄλλαι πλ. *Gr.* ^m Id est: ἐκίσει κατενέχθῃσαι, καὶ
ἐκίει ἐγκαθορμισθῆσαι, τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι ἔμελλον *Æ. Port.* Ἐν-
καθορμισάμεναι *Gr.*

est in Sicilia, occuparunt, ab ipsis
oppidanis accitæ. Et Messana ab
Atheniensibus defecit. Hoc autem
potissimum fecerunt Syracusani qui-
dem, quod viderent, id oppidum ad
invadendam Siciliam opportunum es-
se, et Athenienses metuerent, ne il-
linc ut ex belli sede excurrentes, ma-
jori apparatu se invaderent: Locri
vero, propter odium, quo Rheginos
prosequebantur, quia eos utrinque,
terra marique, bello premere vole-
bant. simul autem Locri cum fre-
quentibus copiis in Rheginorum a-
grum irruptionem fecerunt, ne Rhe-
gini Messeniis auxilium ferrent: si-
mul etiam inducti ab exsulis Rhe-

ginis, qui apud ipsos erant. Rhe-
gium enim jampridem seditionibus
agitabatur, nec in præsentia Locros
arcere poterat: quo etiam magis
ipsorum Locri premebant. Locri au-
tem, vastato Rheginorum agro, cum
peditatu quidem domum redierunt:
naves vero Messanæ præsidio reman-
serunt. et alia, quæ instruebantur,
eo venturæ, ibique castra stativa ha-
bituræ, et bellum illinc gesturæ
erant.

2. Sub eadem veris tempora, ante-
quam frumenta essent matura, Pello-
ponnesii, eorumque socii irruptionem
in Atticam fecerunt. illis au-
tem præerat Agis Archidami filius,

μου Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ ἡ ἐγκαθεζόμενοι Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. U. C. Varr. 329.
 εἰδὼν τὴν γῆν. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς ὅτε τεσσαράκοντα
 ναῦς εἰς Σικελίαν ἀπέστειλαν, ὥστε παρῆσαν ὡς
 καὶ στρατηγούς τοὺς ὑπολοίπους, Εὐρυμέδοντα καὶ
 Σοφοκλέα. Πυθόδωρος ἦ γὰρ ὁ τρίτος αὐτῶν ἤδη
 ἤ προαφικτο εἰς Σικελίαν. εἶπον δὲ τοῦτοις καὶ Κερκυ-
 ραίων ἅμα παραπλέοντας τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμελη-
 θῆναι, οἱ ἐλθστέοντο ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ὄρει φυγάντων καὶ
 Πελοποννησίων αὐτόσε νῆες ἐξήκοντα ὡς παρεπεπλεύκεσαν
 τοῖς ἐν τῷ ὄρει τιμαροῖ· καὶ ἡ λιμοῦ ὄντος μεγάλου ἐν
 τῇ πόλει, νομίζοντες κατασχῆσιν ῥαδίως τὰ πρᾶ-
 γματα. Δημοσθένης δὲ, ὄντι ἰδιώτῃ, μετὰ τὴν ἀνα-
 χώρησιν τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας, ἡ αὐτῷ δεηθέντι, εἶπον
 χρῆσθαι ἡ ταῖς ναυσὶ ταύταις, ἢ ἢν βούληται, περὶ τὴν
 Πελοπόννησον.

γ'. Καὶ ὡς ἐγένοντο πλεοντεῖς κατὰ τὴν Λακωνικὴν,
 καὶ ἐπυνθάνοντο, ὅτι αἱ νῆες ἐν Κερκύρα ἤδη εἰσὶ τῶν
 Πελοποννησίων, ὁ μὲν Εὐρυμέδων ἡ καὶ ὁ Σοφοκλῆς
 ἡ ἡπείγοντο εἰς τὴν Κέρκυραν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἡ εἰς τὴν

ἡ ἡγκαθεζόμενοι Marg. ἡ Τι deest Ar. Cl. Et hoc, et τὰς abest a
 Dan. ἡ Id est: οὕτω παρισκινουμένης, vel ὥστε παρισκινούσαντο. Aut
 potius dicendum ὥστε pro ὥστε accipi, vel ὥστε pro ὥστε scribi debere.
 Principio enim Libri primi phrasis huic similis occurrit: τὸν πόλεμον ὡς
 ἡπολέμησαν, scilicet ὥστε, vel ὡς ἡπολέμησαν. Æ. Port. ἡ Ἀσπίς legendum pu-
 tat Stephanus. Παρᾶσκινάζ. Mosqu. ἡ Δι Ar. ἡ Προαφικτο Gr.
 Προαφικτο Cl. ἡ Παρᾶσκινούσαν Reg. Παρᾶσκινούσαν Gr. ἡ Λομαδ
 Reg. ἡ Ἀντῶ δὲ θιν τι ἡπον Gr. ἡ Ταῖς ναυσὶ desunt in Cass. ἡ Εἰ
 βούλοιο Marg. ἡ Καὶ Σοφοκλῆς Ar. Cl. Cass. Dan. Gr. Aug. ἡ ἡτῆρ
 γοντο Cl. Reg. ἡ ἡπὶ τὴν Π. Dan.

Lacedæmoniorum Rex: et stativa
 ibi habentes agrum populabantur.
 Athenienses vero illas quadraginta
 naves, quas instruxerant, in Siciliam
 miserunt, et reliquos duces, Eury-
 medontem, et Sophoclem. Nam Py-
 thodorus, qui cum illis tertius erat
 dux, in Siciliam jam ante profectus
 fuerat. His autem imperarunt, ut
 in transitu curarent res Corcyræo-
 rum, qui in urbe erant, qui latroci-
 niis ab exsilibus in monte degenti-
 bus infestabantur. et Peloponnesio-
 rum sexaginta naves illuc navigave-
 rant, ut opem illis ferrent, qui in
 monte erant; simul etiam quod pro-

pter ingentem famem, qua Corcy-
 ræorum civitas laborabat, res illas in
 suam potestatem facile redactum iri
 sperarent. Mandarunt etiam Demo-
 stheni, qui post suum ex Acarnania
 reditum vitam privatam degebat,
 hoc ipsum flagitanti, ut his navibus,
 si vellet, circa Peloponnesum ute-
 retur.

3. Cum autem inter navigandum
 e regione agri Laconici fuissent, et
 accepissent Peloponnesiorum naves
 ad Corcyram jam appulisse, Eury-
 medon quidem et Sophocles ad Cor-
 cyram tendere properabant. Demo-
 sthenes vero eos hortabatur, ut pri-

Bell. Πύλον πρῶτον ἐκέλευε σχόντας αὐτοὺς, καὶ πράξαντας
 Pelop. ἃ δέ, τὸν πλοῦν ποιῆσθαι. ἀντιλεγόντων δέ, κατὰ
 Olymp. τύχην χειμῶν ἐπιγενόμενος κατήνεγκε τὰς ναῦς ^c ἐς τὴν
 88. 3. Πύλον. καὶ ὁ Δημοσθένης εὐδὺς ἡξίου τειχίζεσθαι
 U. C. τὸ χωρίον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ^d ζυνεκπλεῦσαι. καὶ ἀπέ-
 Varr. φαινε πολλὴν εὐπορίαν ζύλων τε καὶ λίθων, καὶ φύσει
 329. ^e καρτερόν ὄν, καὶ ἔρημον ^f αὐτό τε καὶ ^g ἐπιπολὺ τῆς
 χώρας. ^h ἀπέχει γὰρ σταδίους μάλιστα ἢ Πύλος τῆς
 Σπάρτης τετρακοσίου, καὶ ἔστιν ἐν τῇ ⁱ Μεσσηνίᾳ ποτὲ
 οὔσῃ γῇ. καλοῦσι δὲ αὐτὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι Κορυθά-
 σιον. οἱ δὲ πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πε-
 λοποννήσου, ἣν βέληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπα-
 νᾶν. ^k τῷ δὲ ^l διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον
 ἑτέρε μᾶλλον, λιμένους τε προσόντος, ^m καὶ τῆς Μεσσηνί-
 ους οἰκίους ὄντας αὐτῷ ⁿ τοαρχαῖον, καὶ ὁμοφάνους τοῖς
 Λακεδαιμονίοις, πλείστ' ἂν βλάπτειν ἐξ αὐτοῦ ὀρρω-
 μένους, καὶ βεβαίους ἅμα τοῦ χωρίου φύλακας ἔσε-
 σθαι.

^c Ἐπὶ τὴν *Ar. C.* Εἰς τὴν *Cass. Aug.* ^d Συνίπλευσε *Ar. C. Cl. Reg.*
Cass. Dan. Aug. Sed *Reg.* συνίπλευσε. *Paullo* ante ἐπὶ τοῦτο *Gr.* ^e Καρ-
 τερικὸν *Ar.* ^f Αὐτὸ τότε καὶ *Ar. Mosqu. Aug.* Αὐτῷ τό τε καὶ *Cl.* Αὐτὸ
 τότε καὶ *Cass.* Αὐτό τι, et super τι rec. manu adscripto το *Reg.* ^g Ἐπὶ
 πολὺν *Cass. Gr.* ^h Ἀπέχει δὲ ἢ Πύλος σταδίους τῆς Σπάρτης μάλιστα τετρακο-
 σίου *Ar. C.* Eodem ordine *Dan.* Sed retinet γὰρ, et omittit ἢ. ⁱ Με-
 σσηνίᾳ *Ar. C. Gr.* hic et fere ubique. ^k Scilicet *Δημοσθένει. Huds.* ^l Id
 est: πολὺν ἱπποτηδιότιον πρὸς τὸ τοὺς πολέμιους βλάψαι. *Æ. Port.* ^m Hoc
 est: καὶ τῶν Μεσσηνίων οἰκίων ὄντων αὐτῷ (scil. τῷ χωρίῳ, τῇ Πύλῳ καὶ τοῖς Πυ-
 λίοις) τοαρχαῖον, καὶ ὁμοφάνων τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἐνόμιζε γὰρ ὁ Δημοσθένης πλείστ'
 ἂν βλάψῃν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξ αὐτοῦ ὀρρωμένους etc. Vel, καὶ ὅτι Δημοσθένης
 ἐνόμιζε τοὺς Μεσσηνίους εἰκίους etc. *Æ. Port.* ⁿ Τὸ ἀρχαῖον *Ald. Bas. Cass.*
Dan. Gr. Aug.

mum Pylum appellerent, deinde, peractis rebus, quæ peragendæ essent, navigationis cursum conficerent. Illis vero contradicentibus, forte fortuna tempestas exorta classem Pylum detulit. Demosthenes autem postulavit, ut locus ille confestim muniretur. Hac enim de causa se cum illis navigasse dicebat. Demonstrabat autem, magnam esse lignorum lapidumque copiam, et locum natura munitum esse, et cum ipsum, tum etiam magnum illius agri tractum circumcirca desertum esse. Pylus enim a Sparta distat stadia circiter quadringenta, et sita

est in eo agro, qui olim erat Messenius, quem Lacedæmonii Coryphasion vocant. Illi vero dicebant, multa esse Peloponnesi promontoria deserta, si in iis occupandis civitatem exhaurire velit. Cæterum huic locus iste longe commodior, quam ullus alius, esse videbatur, tum quod ei portus adjaceret, tum etiam quod Messenii, qui olim cognatione cum illius loci incolis conjuncti fuerant, et eadem, qua Lacedæmonii, lingua utebantur, illinc prodeuntes plurima damna Lacedæmoniiis daturi essent, simul etiam illius loci fideles custodes futuri essent.

Θ. ο' Ως δὲ οὐκ ἔπειθεν οὔτε τοὺς στρατηγοὺς, οὔτε τοὺς στρατιώτας, ὕστερον καὶ τοῖς Ῥαξιδάρχοις κοινώσας, ἡσύχαζεν ὑπὸ ἀπλοίας, ἧ μέχρις αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις σχολάζουσιν ὁρμὴ ἔπέπεσε περὶ στάσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον. καὶ ἑγχειρήσαντες εἰργάζοντο, σιδήρια μὲν λιθουργὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην δὲ φέροντες λίθους, καὶ ξυνετίδεσαν, ὥς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι. καὶ τὸν πηλὸν, εἴπου δέοι χρῆσθαι, ἀγγείων ἀπορία, ἐπὶ τοῦ νώτου ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε, ὥς μάλιστα ἡ μέλλου ἐπιμένειν, καὶ τὸ χεῖρε ἐς τοῦπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀποπίπτοι. παντί τε τρόπῳ ἠπείγοντο φθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους, τὰ ἐπιμαχάτατα ἕξεργασάμενοι, πρὶν ἐπιβουλήσασθαι. τὸ γὰρ πλεον τοῦ χωρίου αὐτὸ καρτερόν ὑπῆρχε, καὶ οὐδὲν εἶδε τείχους.

Ε΄. Οἱ δὲ ἑορτὴν τινα ἔτυχον ἄγοντες, καὶ ἅμα, πυνδανόμενοι, ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο, ὥς, ὅταν ἐξέλθωσιν, ἢ οὐχ ὑπομενοῦντας σφᾶς, ἢ ῥαδίως ληψόμενοι βίᾳ. καὶ τι αὐτοὺς ὁ στρατὸς ἔτι ἐν ταῖς Ἀθή-

ο' Ως δ' οὐκ Gr. ὡ δὲ Mosqu. et c. 3. extr. d. ἴσασθαι. Ῥαξιδάρχοις Dan. ἢ Μίχαι Cass. Gr. Mosqu. Aug. ἢ Ἐρίσιον Cam. Cl. Reg. Cass. Aug. Ἐρίσιον Gr. Mox Περικτᾶν Cass. et Steph. 2. ἢ Ἐγχειρίσαντες Cl. Gr. ἢ Τι Dan. Τι ξυμβαίνοι Reg. ἢ Μίλλου Dan. ἢ Ἐποπίπτοι Ar. C. ἢ Ἐξεργασάμενοι Ar. C. Dan. ἢ Οὐδὲ Reg. ἢ Καίτοι Ar. Καί τι καὶ αὐτοὺς Cl. Aug. sed in hoc alterum καὶ 3. punctis not. m. rec. Καί τι ὁ στρατὸς αὐτοὺς Gr. ἢ Id est : ἐν τῇ Ἀστικῇ, ut manifestum ex sequentibus, εἰ δ' ἐν Ἀστικῇ οἷς Πιλοπονήσιαι. Æ. Port.

4. Sed cum neque ducibus, neque militibus rem persuadere posset, quam etiam postea cum ipsis præfectis communicarat, propter navigandi difficultatem quievit, donec ipsos milites otium agentes, ex contentione inter eos orta, loci muniendi cupiditas invasit. Itaque manus ad opus faciendum admovent, nulla ferramenta ad lapides credendos habentes, sed eos cum delectu comportantes; et ubi quisque apte quadrare poterat, coagmentabant. et lutum, sicubi opus illo esset, ob vasorum penuriam, humeris portabant; ita procumbentes, ut commodissime in dorso permanere posset; quin etiam manus a tergo conseren-

tes, ne decideret. Omnique ratione properabant Lacedæmonios antevertere, et illas munitionum partes, quæ oppugnationi maxime opportune erant, prius absolvere, quam illi ad opem loco ferendam venirent. nam major illius loci pars suo apte situ munita erat, muroque non indigebat.

5. Lacedæmonii vero tunc forte diem festum agebant, et licet interea hoc audissent, tamen contemnebant; quod simul ac exercitum eduxissent, aut hostes suum adventum non expectaturos, aut oppidum a se per vim facile receptum iri putarent. nonnihil etiam ipsorum exercitus, qui in agro Attico adhuc erat, ipsos

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. U. C. Varr. 329. ναις ὧν ἐπέσχε. τειχίσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι [τοῦ χα-
ρίου] τὰ πρὸς ἡπειρον, καὶ ἃ μάλιστα ἔδει, ἐν ἡμέραις
ἕξ, τὸν μὲν Δημοσθένην μετὰ νεῶν πέντε αὐτῷ φύλακα
καταλείπουσι, ταῖς δὲ πλείοσι ναυσὶ τὸν ἐς τὴν Κέρκυ-
ραν πλοῦν καὶ Σικελίαν ἡπείγοντο.

5'. ° Οἱ δ' ἐν τῇ Ἀττικῇ ὄντες Πελοποννήσιοι, ὡς
ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης, ἀνεχώρουν ^d κατὰ
τάχος ἐπ' οἴκου· νομίζοντες μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ
Ἄγρις ὁ βασιλεὺς οἰκείον σφίσι τὸ περὶ τὴν Πύλον·
ἄμα δὲ, πρῶτ' ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ
ὄντος, ἐσπάνιζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς. χειμῶν τε ἐπι-
γενόμενος μείζων ^e παρὰ τὴν καθεστηκυῖαν ὥραν, ἐπίεσε
τὸ στράτευμα. ὥστε πολλαχόθεν ξυνέβη ἀναχωρῆσαί
τε Δάσσον αὐτοὺς, καὶ βραχυτάτην γενέσθαι τὴν ἐσ-
βολὴν ταύτην. ἡμέρας γὰρ ^f πεντεκαίδεκα ἔμειναν ἐν
τῇ Ἀττικῇ.

Mense forte Maio. ζ'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Σιμανίδης, Ἀθη-
ναίων στρατηγός, ^g Ἡϊόνα τὴν ἐπὶ Θράκης, Μενδαίων
ἀποικίαν, πολεμίαν δὲ οὖσαν, ξυλλέξας Ἀθηναίους τε
ὀλίγους ἐκ τῶν φρουρίων, καὶ τῶν ἐκείνη ξυμμάχων
πληθος, ^h προδιδομένην κατέλαβε. καὶ παραχρῆμα ἐπι-

° Οἱ δὲ ἐν τῇ Gr. Πελοποννήσι. Mosqu. ^d Κατατάχος Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et mox infra. Huds. ^e Περὶ Marg. et Schol. Paulo ante Mosqu. ἰσπανίζοντο. ^f Πέντε καὶ δέκα Ar. C. itemque paulo infra. Huds. ^g Ἡϊόνα Cass. Ἡϊόνα Aug. et τῆς ἐπὶ Θρ. ^h Κατίλαβι προδιδομένην Reg.

retardavit. Athenienses vero com-
munito intra sex dies loco, qui con-
tinentem versus erat, et ubi maxime
oportebat, Demosthenem quidem
cum quinque navibus ibi relique-
runt, ut ei praesidio esset: at cum
caeteris, quorum numerus erat major,
cursum in Corcyram et Siciliam ur-
gebant.

6. At Peloponnesii, qui in Attica
erant, accepto nuntio de Pylo capta,
domum celeriter se receperunt. La-
cedaemonii enim, et Agis ipsorum
Rex, id quod Pylo contigerat, ad se
potissimum pertinere ducebant, si-
mul etiam quia praemature irruptio-

nem fecerant, et frumento adhuc vi-
ridi multis commeatus deerat. Præ-
terea frigus acrius, quam illud anni
tempus ferret, exercitum pressit.
Quare multis de causis contigit, ut
illi celerius se receperint, et in hac
expeditione minimum commorati
fuerint. nam quindecim dies in At-
tica manserunt.

7. Per idem tempus Simonides
Atheniensium dux, coacta paucorum
Atheniensium, qui in praesidiis erant,
et magna sociorum illic habitantium
manu, Eionem, quæ est in Thracia,
Mendeorum coloniam, sed Atheni-
ensium hostem per prodicionem oc-

Εοθησάντων ἰ Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων, ἐξεκρούσθη τε, καὶ ἀπέβαλε πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν.

ἡ. Ἀναχωρησάντων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς Πελοποννησίων, οἱ Σπαρτιάται, αὐτοὶ μὲν καὶ οἱ ἐγγύτατα τῶν περιόικων, εὐθὺς ἐβόηδουν ἐπὶ τὴν Πύλον· τῶν δὲ ἄλλων Λακεδαιμονίων βραδυτέρα ἐγίγνετο ἡ ἔφοδος, ἔρτι ἀφιγμένων ἀφ' ἐτέρας ^k στρατιᾶς. περιήγγελλον δὲ ^l κατὰ τὴν Πελοπόννησον, βοηθεῖν ^m ὅτι τάχιστα ἐπὶ Πύλον. καὶ ἐπὶ τὰς ἐν ⁿ τῇ Κερκύρᾳ ναῦς σφῶν τὰς ἐξήκοντα ἔπεμψαν· αἱ, ὑπερενεχθεῖσαι τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν, καὶ λαθεῖσαι τὰς ἐν Ζακύνθῳ Ἀττικὰς ναῦς, ἀφικνοῦνται ἐπὶ Πύλον. παρῆν δὲ ἤδη καὶ ὁ πεζὸς στρατός. Δημοσθένης δὲ, προσπλεόντων ἔτι τῶν Πελοποννησίων, ὑπεκπέμπει φθάσας δύο ναῦς, ἀγγεῖλαι Εὐρυμέδοντι καὶ τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐν Ζακύνθῳ Ἀθηναίοις, παρεῖναι, ὥς τοῦ χωρίου κινδυνεύοντος. καὶ αἱ μὲν νῆες κατὰ τάχος ^o ἔπλεον, κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι παρεσκευάζοντο ὥς τῷ τειχίσματι προσβαλοῦντες κατὰ τε γῆν, ^p καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐλπίζοντες ῥαδίως αἰρήσειν οἱ-

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

ⁱ Χαλκιδέων Reg. ^k Στρατιᾶς scribendum censet Æ. Port. ^l Καὶ κατὰ τὴν Cl. Cass. Aug. Mosqu. ^m Ὅτι τάχιστα C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. ⁿ Τῇ omittunt Ar. C. ^o Ἐπίστειον Cl. ^p Καὶ θάλασσαν Gr. Κατὰ γῆν Mosqu. sine τι.

cupavit. cum autem Chaloidenses et Bottiæi confestim opem tulissent, inde expulsus est, multosque milites amisit.

8. Cum autem Peloponnesii ex Attica domum rediissent, Spartani quidem, cum ipsi, tum finitimorum populorum proximi quique ad opem Pylo celeriter ferendam iverunt. cæterorum vero Lacedæmoniorum adversus hostem profectio tardior existit, quod ex altera expeditione modo reversi essent. sed nuntiis per totam Peloponnesum circummissis imperarunt, ut omnes ad opem Pylo ferendam primo quoque tempore concurrerent. ad suas etiam sexaginta naves, quæ apud Coreyam erant, nuntium miserunt; quæ per

Leucadium Isthmum transportatæ, cum Atticam classem, quæ ad Zacynthum erat, latuissent, ad Pylum pervenerunt. copiarum vero pedestres et ipsæ jam præsto erant. Demosthenes vero, cum Peloponnesii navigationis cursum eo adhuc tenerent, duas naves clam oculis emisit, quæ nuntiarent Eurymedonti, et cæteris Atheniensibus, qui cum classe ad Zacynthum erant, ut celeriter venirent, quod locus in discrimine versaretur. Et illæ quidem duæ naves, prout Demosthenes mandarant, magnam in navigando celeritatem adhibuerunt. Lacedæmonii vero se ad illius loci munitionem terra marique oppugnandam parabant, quod opus properanter factum, et in quo pauci

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

κοδόμημα ἰδιὰ ταχέων εἰργασμένον, καὶ ἀνδράπων ὀλίγων ἐνόντων. προσδεχόμενοι δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Ζακύνθου τῶν Ἀττικῶν νεῶν βοήθειαν, ἐν νῶ εἶχον, ἣν ἄρα μὴ πρότερον ἔλωσι, καὶ τοὺς ἑσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, ὅπως μὴ ἦ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφορμίσασθαι ἐς αὐτόν. ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη, τὸν τε λιμένα ἱ παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη, ἐχυρὸν ποιεῖ, καὶ τοὺς ἑσπλους στενοὺς, τῇ μὲν δυεῖν νεοῖν διάπλουν, κατὰ τὸ τείχισμα τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὴν Πύλον· τῇ δὲ, πρὸς τὴν ἄλλην ἡπειρον, ὁκτῶ ἢ ἐννέα. ὑλώδης τε καὶ ἀτρίβης πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν, καὶ μέγεθος περὶ πεντεκαίδεκα σταδίους μάλιστα. τοὺς μὲν οὖν ἑσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπράρους βύζην κλήσειν ἔμελλον· τὴν δὲ νῆσον ταύτην φοβούμενοι, μὴ ἐξ αὐτῆς τὸν πόλεμον σφίσι ποιῶνται, ὀπλίτας διεβίβασαν εἰς αὐτήν, καὶ περὶ τὴν ἡπειρον ἄλλους ἔταξαν. οὕτω γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις τὴν τε νῆσον πολεμίαν ἔσεσθαι, τὴν τε ἡπειρον, ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν. τὰ γὰρ αὐτῆς τῆς Πύλου, ἔξω τοῦ ἑσπλου, πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα

^a Διαταχέων Reg. Cass. Gr. Aug. ubi mox τῆς ante Zak. add. a m. 2. ^r Id est: παρὰ τὸν λιμένα τίνουσα ἑαυτήν. Æ. Port. ^s Νεῶν Ar. C. Δυσὶν Aug. Δυσὶν νεοῖν Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. ^t Κατὰ τὴν Π. Gr. ^u Ἀντιπράροις Ar. C. Cass. Dan. Aug. Mosqu. et βύζην Dan. ^x Κλήσειν Reg. et inter versus Gr. ^y Ἐς αὐτήν Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. qui et antea σφίσιν, et διεβίβασαν. ^z Παρὰ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. Aug. Dan. sed in Reg. recens manus πρὶ super παρὰ scripserat. ^a Ἡπειρον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν omissis intermediis Dan. ^b Τὴν τε νῆσον ταύτην φοβούμενοι πολεμίαν ἔσεσθαι Gr.

propugnatores essent, a se facile expugnatum iri sperarent. Cæterum, cum Atticarum navium e Zacyntho auxilia ad Demosthenem brevī ventura expectarent, in animo habebant, nisi forte prius munitionem expugnassent, ipsas etiam portus fauces obstruere, ne Atheniensibus ad eum appellere liceret. Insula enim nomine Sphacteria ante portum porrecta, et prope adjacens, efficit et portum tutum et introitus angustos; ut hac quidem, qua ad Atheniensium munitionem et Pylum vergit, bina navigia; illac vero, qua vergit ad reliquam continentem, octona novenaque frontibus æquatis simul transire possint. totaque syl-

vestris, et propter solitudinem in-via, et quindecim ferme stadiorum magnitudine erat. Portus igitur ostia navibus confertim collocatis, ita ut proras altum versus et hostibus adversas haberent, obstruere statuerant. quin etiam in hanc ipsam insulam, timentes, ne ex ea bellum sibi facerent, gravis armaturæ milites transportarunt, et alios in continente collocarunt. Ita enim existimabant, et ipsam insulam Atheniensibus hostem fore, atque etiam continentem, utpote quæ nullum haberet locum, in quem Athenienses e navibus exscensum facerent. Nam illam ipsius Pyli oram, quæ extra portus ostium erat, et quæ altum

ὄντα, ^ε οὐχ ἔξιν ὅθεν ὀρμώμενοι ἀφελήσουσι τοὺς ^δ αὐτῶν. σφεῖς δὲ ἄνευ τε ναυμαχίας καὶ κινδύνου, ἐκπολιορκήσιν τὸ χωρίον, ^ε κατὰ τὸ εἶκος, σίτου τε οὐκ ἐνότος, καὶ ^ι δι' ὀλίγης παρασκευῆς κατειλημμένου. ὥς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὀπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόγων, καὶ διέβησαν μὲν ^ε καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχὴν· οἱ δὲ τελευταῖοι καὶ ἐγκαταλειφθέντες, εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι ἦσαν, καὶ Εἰλωτες οἱ περὶ αὐτούς. ^η ἤρχε δ' αὐτῶν Ἐπιτάδας ὁ ^ι Μολόβρου.

Ζ΄. Δημοσθένης δὲ, ὁρῶν τοὺς Λακεδαιμονίους μέλ-
λοντας προσβάλλειν ναυσί τε ἅμα καὶ πεζῷ, παρ-
εσκευάζετο καὶ αὐτός, καὶ τὰς τριήρεις, αἵπερ ἦσαν αὐτῷ ἀπὸ τῶν καταλειφθεῖσων, ἀνασπάσας, ὑπὸ τὸ
τείχισμα προσεσταύρωσε, καὶ τοὺς ναύτας ἐξ αὐτῶν
ἄπλisen ἀσπίσι τε φαύλαις, καὶ οἰσύναις ταῖς πολ-
λαῖς. ^ε γὰρ ἦν ὅπλα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ πορίσασθαι.
ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκ ^κ ληστρικῆς Μεσσηνίων τριακον-

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

^ε Οὐκ ἔξιν *Ald. Flor. Bas.* ^δ Αὐτῶν *Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug.*
^ι Ὡς ἐν εἰκοσι *Ar. C. Dan.* ^ε Hoc est: δι' ὀλίγων ἀνθρώπων: supra enim
dicitur: ἰσχυρῶς ῥαδίως αἰρήσειν οἰκόμενα διὰ ταχέως ἐγκαταλείπειν, καὶ ἀνδρα-
σάν ὀλίγων ἰσχύων. *Æ. Port.* Ἐνότος: δι' ὀλίγης *Dan.* mox Mosqu. ὥς ἐ' ἰδοῦν.
^ε Καὶ δεστ *Dan.* Mox ἱγκαταλειφθέντες *Cass. Aug.* ^η Ἦρχε δ' αὐτῶν *Ar.*
C. Ald. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ^ι Μολόβρου *Ar. C. Cass. Dan. Aug.*
^κ Ληστρικῶν *Ar. Dan.* Mox Mosqu. κίλλητες.

spectabat, quod esset importuosa, sciebant non habituram, unde proficiscerentur ad suos adjuvandos: se vero, et sine praelio navali, et sine periculo locum expugnaturus sperabant, ut erat verisimile; tum quod nullus in eo commeatus esset, tum etiam quod ab exiguo apparatu occupatus fuisset. Cum autem hanc sententiam comprobassent, milites in insulam transportarunt, ex omnibus cohortibus sortiti: alique prius, subinde per vices eo trajecerunt. Postremi vero, qui etiam illic relictii fuerunt, erant quadringenti et viginti, præter Helotas, qui circum

ipsos erant. Illis autem præerat Epitadas Molobri filius.

9. Demosthenes vero, cernens Lacedæmonios cum navalibus simul et pedestribus copiis aggressuros, ipso quoque se præparabat, et quinque naves, quæ ipsi relictæ fuerant, subduxit, easque transversas pro vallo ante oppidum collocavit, et earum nautas scutis infirmis, et plerisque vimineis armavit. nec enim in loco deserto arma sibi comparare poterant. Quinetiam hæc ipsa ceperant ex piratica triremi, et actuario navigio Messeniorum, qui forte eo appulerant. Et inter istos Messenios fu-

* Subducit ad munitiones, clathrisque præfigit, et eorum nautas etc. *Valla.* Sub ipso castello, ancoris jactis, rectas constituit, nautasque etc. *Acacius.* *Huds.*

Bell. τóρου καὶ κέλητος ἔλαβον, οἱ ἔτυχον παραγενόμενοι.
 Pelop. ὀπλίται τε τῶν ¹Μεσσηνίων τούτων ὡς τεσσαράκοντα
 an. 7. ἐγένοντο, οἷς ἐχρῆτο μετὰ τῶν ἄλλων. τοὺς μὲν οὖν
 Olymp. πολλοὺς τῶν τε ἀόπλων ^m καὶ ὀπλισμένων ἐπὶ τὰ τε-
 88. 3. U. C. τειχισμένα μάλιστα καὶ ⁿ ἐχυρὰ τῷ χωρίῳ πρὸς τὴν
 Varr. ἥπειρον ^o ἔταξε· προειπὼν ἀμύνασθαι τὸν πεζόν, ἢν
 329. P προσβάλλῃ. αὐτὸς δὲ ἀπολεξάμενος ἐκ πάντων ἐξή-
 κοντα ὀπλίτας, καὶ τοξότας ὀλίγους, ἐχώρει ἔξω τοῦ
 τείχους ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ἣ μάλιστα ἐκείνους προσ-
 ἐδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν. ἐς χωρία μὲν χαλεπὰ
 καὶ πετρῶδη πρὸς τὸ πέλαγος τετραμμένα, σφίσι δὲ τῷ
 τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος, ἐπισπάσασθαι αὐ-
 τοὺς ἠγεῖτο προθυμήσεσθαι. οὔτε γὰρ αὐτοὶ ἐλπίζον-
 τες ποτὲ ναυσὶ ^a κρατήσεσθαι, οὐκ ἰσχυρὸν ἐτείχιζον,
 ἐκείνοις τε βιαζομένοις τὴν ἀπόβασιν, ἀλώσιμον τὸ χω-
 ρίον γίγνεσθαι. κατὰ τοῦτο οὖν πρὸς αὐτὴν ^r τὴν θά-
 λασσαν ^s χωρίσας ἔταξε τοὺς ὀπλίτας, ὡς εἰρῶν, ἢν
 ὀύνηται· καὶ παρεκελεύσατο τοιάδε.

¹ Μισσηνίων *Ar. C.* ut et supra *Huds. Gr.* ^m Καὶ τῶν ὀπλ. *Gr.* mox *Mosqu.*
 ἐπὶ τὰ τε πετ. ⁿ Ὀχυρὰ *Reg.* ^o Ἐταξεν *Gr.* mox *Mosqu.* ἀμύνασθαι.
 P Προσβάλλῃ *Cass. Mosqu. Aug.* ^a Κρατηθήσεσθαι *Reg. Cass. Aug.* ^r Τῇ
deest C. Θάλασσαν *Gr.* ^s Χωρήσας *malit Fr. Port.* quoniam supra dixerit,
 ἐχώρει ἐπὶ τὴν θάλασσαν. *Χωρήσας Cl. Aug. Mosqu. Cass.* et hic supra manu
 recentiore *χωρήσας.*

erunt ad quadraginta gravis arma-
 turæ milites, quibus Demosthenes
 una cum aliis usus est. Is igitur
 multos et inermium et armatorum,
 qua maxime continentem versus mu-
 ro munitum firmatumque oppidum
 erat, disposuit; præcipiens, ut *hosti-*
um peditatum propulsarent, si ag-
 grederetur. Ipse vero, cum ex omni-
 bus sexaginta gravis armaturæ mili-
 tes, et aliquot sagittarios delegisset,
 cum istis extra murum ad mare
 profectus est, qua potissimum illos
 ex navibus in terram exscensum fa-
 cere *conatuos existimabat. nam
 ipsos ad loca quidem aspera, et saxo-
 sa, et ad mare conversa: sed tamen,

quia ab hac parte suæ munitionis
 murus infirmissimus erat, ipsos *ideo*
 putabat allectum iri, magnoque stu-
 dio daturus operam, ut in hanc par-
 tem exscenderent. Neque ipsi *Athe-*
nienses sperabant fore unquam, ut
 classe *Lacedæmoniis* inferiores es-
 sent, et propterea eam muri partem
 nulla firma munitione muniverant;
 et, si illi per vim in terram exscen-
 dere conarentur, oppidum facile capi
 posse credebant. In hac igitur parte,
 quæ ipsum mare spectabat, milites
 collocavit, atque disposuit, ut *hostes*
 arceret, si posset; eosque his verbis
 est adhortatus.

* Conatuos existimabat: in loca quidem aspera petrosaque ad mare
 versa: sed quia murus hac parte minime firmus erat, putabat fore, ut
 hoc eos ad audendum aliquid alliceret. Neque etc. *Steph. Huds.*

Γ. "ΑΝΔΡΕΣ οἱ ξυναράμενοι τῷδε τοῦ κινδύνου, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιεστὼς ἡμᾶς δεινόν, ὡς μᾶλλον, ἢ ἀπερισκέπτως εὐελπίς ὁμοσε ἡμᾶς ῥῆσαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐκ τούτων ἂν περιγενόμενος. ὅσα γὰρ ὑπὲρ ἀνάγκην ἀφίκται, ὥσπερ τάδε, λογισμὸν ἡκιστα ἐνδεχόμενα, κινδύνου τῷ ταχίστου προσδεῖται. ἐγὼ δὲ καὶ τὰ πλείω ὁρῶ πρὸς ἡμῶν ὄντα, ἢν ἐδέλωμέν τε μεῖναι, καὶ μὴ, τῷ πλήθει αὐτῶν καταπλαγέντες, τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν κρείσσω καταπροδῶναι. τοῦ τε γὰρ χωρίου τὸ δυσέμβατον ἡμέτερον νομίζω, ὃ μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον γίγνεται, ὑποχωρήσασιν δὲ, καίπερ χαλεπὸν ὄν, εὐπορον ἔσται, μηδενὸς κωλύοντος. καὶ τὸν πολέμιον δεινότερον ἔξομεν, μὴ ῥαδίας αὐτῷ πάλιν ἔσης τῆς ἀναχωρήσεως, ἢν καὶ ὑφ' ἡμῶν

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

ἅπαντα τιν. Dan. Περιεστὸς Gr. ὡς μᾶλλον δ' ἀπερισκέπτως Ar. C. Mάλλον ἀπερισκέπτως; Cl. Gr. et Cass. a prima manu; deinde corrector ἢ adscripsit. ἢ d. Aug. Mάλλον δὲ ἀπερ. Reg. Cum Ar. et C. consentit Dan. Mosqu. ὡς κρείττω; Murg. Ar. C. Cl. Dan. ὡς ἐπ' ἀνάγκην Ar. ὡς ὅστις τοιαῦτα Gr. Τῷδε Stobæus, et λογισμῶν. Huds. ὡς ἡμᾶς Gr. Καὶ ante τὰ πλείω d. Mosqu. qui et mox ἐδέλωμεν. ὃ οὐδεστ Ar. C. Cl. Gr. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. In Cass. manu recenti adscriptum erat. ὡς γίνεσθαι Gr. γίγνεται in marg. Huds. In Gr. est γίνεσθαι cum + super a. ὡς εὐπορον ἔσται μηδ. Cl. in marg. ὡς ῥαδίας Gr. Cl. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Aug. sed a supra ser. a m. ant. ὡς ῥαδίας; Cl. in marg. ὡς ῥαδίας; quoque Cass. sed deinde ῥαδίας factum erat. Πάλιν αὐτῷ Mosqu.

10. "Viri, qui mihi ejusdem periculi nunc estis socii, nemo vestrum, reputans omnes difficultates, quæ nos circumstant, prudens videri velit, potius * quam has nullo modo considerans, bonæque spei plenus adversarios invadere, propter hæc incolumis evasurus. nam quæcunque res (ut istæ) ad necessitatem sunt redactæ,† minimum prudentiæ desiderant, at indigent animi præsentia ad periculum celerrime subeundum. Quanquam ego pleraque nobiscum facere video, si et impetum

hostium sustinere, neque potiora commoda, quæ nobis ad rem feliciter gerendam adsunt, illorum multitudine deterriti, fæde prodere velimus. quod enim locus accessu sit difficilis, hoc pro nobis facere duco; quippe qui nobis quidem illorum impetum sustinentibus auxilio futurus est: sed si recedamus, accessu facilis erit, quantumvis alioqui difficilis, utpote nemine hostem prohibente. ‡ Et, si recedamus, hostem acrius nos urgentem habebimus, quia non facile se recipere poterit, si nos etiam

* Quam citra consultationem hostes invadere, spem bonam concipiens fore, ut etiam incolumis ex iis evadat. Steph. Huds.

† Eorum minime iniri ratio potest, sed periclitatione celerrima opus habent. Steph. IDEM.

‡ Ipsumque hostem graviolem inde sumus habituri, in ea loca redactum, unde receptus ipsi, etsi a nobis urgeatur, facilis non sit. Acacius. IDEM.

Bell.
Petop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

βιάζεται. ἐπὶ γὰρ ταῖς ναυσὶ ῥᾶστοί εἰσιν, ἀμύνε-
σθαι. ¹ ἀποβάντες δὲ, ἐν τῇ ἰσῶ ἦδη. τό τε πλῆθος
αὐτῶν οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι. κατ' ὀλίγον γὰρ μα-
χεῖται, καίπερ πολὺ ὄν, ἀπορία τῆς προσορμίσσεως. καὶ
ἐκ ἐν γῇ στρατός ἐστιν ἐκ τῆ ὁμοίου μείζων, ² ἀλλ'
ἀπὸ νεῶν, αἷς πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσῃ
ζημιῶναι. ὥστε τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦ-
μαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει· καὶ ἅμα ἀξιῶ ³ ὑμᾶς, Ἀθη-
ναίους ὄντας, καὶ ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ τὴν ναυτικὴν
ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν (ὅτι, εἴτις ὑπομένοι, καὶ μὴ φόβῳ
ρόδιου καὶ νεῶν δεινότητος κατάπλου ὑποχωροίη, οὐκ
ἂν ποτε βιάζοιτο,) καὶ αὐτὰς νῦν μεῖναι τε, καὶ ἀμυ-
νομένους ⁴ παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν, ⁵ σώζειν ἡμᾶς τε
αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον."

ια'. Τοσαῦτα τοῦ Δημοσθένους παρακελευσαμένε,
οἱ Ἀθηναῖοι ἐδάρσησάν τε μᾶλλον, καὶ ἐπικαταβάν-
τες ἐτάξαντο παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ Λακε-
δαιμόνιοι, ἄραντες, τῷ τε κατὰ γῆν στρατῷ ¹ προσ-

¹ Ἀποβάντες δ' ἐν τῇ ἰσῶ ἦδη. τό τε πλῆθος etc. C. atque hoc modo locum,
ab interpunctione laborantem, restituendum esse monuerunt Steph. et Fr.
Port. Sic etiam Reg. et in Cass. post ἦδη distinctionem posuerat corrector;
sed in eo erat δι ἐν, non δ' ἐν, ut in C. et Reg. ² Ἀλλὰ ἀπὸ Gr. Paullo
ante Mosqu. προσορμίσσεως. ³ Ἡμᾶς Gr. ⁴ Παρὰ αὐτὴν Gr. ⁵ Καὶ
σώζειν Ar. C. Dan. ¹ Προσέβαλον, et paulo infra προσέβαλε Ar. C. Προ-
έβαλον hic quoque Mosqu. Reg. Dan. Gr. infra προσέβαλε tantum Gr.

ipsum urgeamus. Dum enim *hostes*
sunt in navibus, facillime propulsari
possunt: sed si in terram exscende-
rint tunc vero nobiscum æqua con-
ditione pugnabunt. Et ipsorum mul-
titude non admodum est extime-
scenda: quamvis enim sit ingens,
tamen propter difficultatem loci, quo
appellere conabitur, exigua manu
pugnabit. Quamvis enim *hostium*
exercitus *nostro* sit major, tamen
non est in terra, perinde atque *no-
ster*; sed ex navibus *pugnabit*, * qui-
bus multe opportunitates in mari
contingant est necesse. Quare dif-
ficultates istorum nostri *paucitati*
pares esse duco. Insuper et vos ob-
secro, qui Athenienses estis, et qui

experientia nauticum in alios excen-
sum novistis (quod si quis hostium
impetum fortiter sustineat, nec gravi
fluctuum illisorum strepitu et mi-
naci navium incurrentium impetu
territus recedat, *is* nunquam per vim
summoveri possit,) ut et nunc per-
sistatis, et arcentes hostem ad ipsum
littoris salebrosi dorsum, et nos ipsos
et locum conservetis."

11. Cum autem Demosthenes his
tantum Athenienses adhortatus fu-
isset, illi maiorem fiduciam animo
conceperunt, et cum ad ipsum mare
descendissent, ibi se ad hostes pro-
pulsandum acie instructa pararunt.
Lacedæmonii vero, motis castris, ter-
restri exercitu navibusque XLIII.

* Quibus necesse est periculosa multa contingere. Falla. Vide Schol.
Huds.

ἱεβαλλον τῷ τειχίσματι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα, οὕσαις τεσσαράκοντα καὶ τρισί. ναύαρχος δὲ αὐτῶν ἐπέπλει Θρασυμηλίδας ὁ Κρατσηικλέους, Σπαρτιάτης. προσ- ἱεβαλλε δὲ, ἥπερ ὁ Δημοσθένης προσεδέχετο. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν, ^m ἐκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης, ἡμύνοντο. οἱ δὲ, κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι, διότι ἐκ ἦν πλείοσι ⁿ προσχεῖν, καὶ ἀναπαύοντες, ἐν τῷ μέρει τοὺς ἐπίπλους ἐποιῶντο, προθυμία ^o τε πάσῃ χρώμενοι καὶ ^p παρακελευσμῶ, εἴπως ^q ὠσάμενοι ἔλοιεν τὸ τείχισμα. πάντων δὲ φανερώτατος ^r ὁ Βρασιδάς ἐγένετο. τριηραρχῶν γάρ, καὶ ὄρῶν, τοῦ χωρίου χαλεποῦ ὄντος, τοὺς τριηράρχους καὶ κυβερνήτας, ^s εἶπε καὶ δοκοίη ^t δυνατόν εἶναι σχεῖν, ἀποκνῦντας, καὶ φυλασσομένους τῶν νεῶν, μὴ ^u ξυντρίψωσιν, ἐβόα, λέγων, ^x ὥς ἐκ εἰκὸς εἴη, ξύλων φειδομένους, τὰς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιῖθεῖν τεῖχος ^y πεποιημένους· ἀλλὰ τὰς τε σφετέρας ναῦς, βιαζομένους τὴν ἀπόβασιν, ^z καταγνύναι ἐκέλευε, καὶ τοὺς ξυμμάχους μὴ ἀποκνῆσαι, ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν, τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

^m Ἐκ τε τῆς γῆς Gr. Ἐκ τῆς γῆς Dan. Καὶ θαλάσσης. Mosqu. et ἡμύνοντο.
ⁿ Προσχεῖν hic et alibi scribendum esse censet *Æ. Port.* ut distinguatur a προσχῆν, effundere. *Huds.* ^o Δι Gr. ^p Παρακελευσμῶ Dan. ^q Παρωσάμενοι *Ar. C. Dan.* ^r Ὁ δεest *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug.* Mox τριηραρχῶν δι, et cum superscripta rec. manus emendatione γὰρ *Reg.* ^s Εἶπε *Cl. Εἶπε Cass.* ^t Χαλεπὸν *Reg.* ^u Συντρίψωσιν *Reg. Mosqu.* ^x Ὡς οὐκ εἴη εἰκὸς Gr. ^y Ποιούμενους *C.* ^z Καταγνύναι *Reg. Dan. Gr. et iai- λισιν Gr. Aug. iaiλισιν Mosqu.*

munitiones aggressi sunt. Illorum autem classis præfectus erat Thrasy- melidas Cratesiclis filius, Spartanus. Easque ab ea parte invasit, qua Demosthenes illos venturos sperabat. Athenienses vero et ipsi utrinque a terra et a mari hostem propulsabant. Illi vero classem partiti, cum exiguo navium numero, quod cum majore ad littus appellere non possent, et cæteras naves interea quiescere jubentes, per vices impetum faciebant, omnique animi contentione et adhortatione utentes, si quo modo rejectis hostibus munitionem capere possent. Brasidas autem omnium

maxime conspicuus exstitit. cum enim esset unus e trierarchis, et videret propter loci et accessus difficultatem trierarchos et gubernatores, si quam etiam ad partem accedi posse videbatur, formidantes, et caventes, ne naves confringerent, vociferabatur, dicens non docere ipsos, dum lignis parcant, munitionem in suo agro ab hostibus exstructam pati. quinimo jubebat ipsos ex navibus in littus per vim exscendere, navesque confringere; et socios hortabatur, ne pro magnis beneficiis, quæ acceperant, suas naves in presentia Lacedæmonii largiri dubitarent: sed na-

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

τῷ παρόντι ^a ἐπιδούναι· ὁκείλαντας δὲ, καὶ παντὶ τρόπῳ ἀποβάντας, τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τοῦ χωρίου κρατῆσαι.

ιβ'. Καὶ ὁ μὲν τούς τε ἄλλους τοιαῦτα ἐπέσπερχε, καὶ τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην ἀναγκάσας ὁκείλαι τὴν ναῦν, ἐχάρει ἐπὶ τὴν ^b ἀποβάδραν· καὶ πειρώμενος ἀποβαίνειν, ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων· καὶ τραυματισθεὶς πολλὰ, ^c ἐλειποψύχησέ τε, ^d καὶ πεσόντος αὐτοῦ ἐς τὴν παρεξιρεσίαν, ἡ ἀσπίς ^e περιεῖρήν ^f εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ ἐξενεχθείσης αὐτῆς ἐς τὴν γῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι, ὕστερον πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο, ὃ ἔστησαν τῆς προσβολῆς ταύτης. ^g οἱ δ' ἄλλοι προὔδυμουντο μὲν, ἀδύνατοι δ' ἦσαν ἀποβῆναι, τῶν τε χωρίων χαλεπότητι, καὶ τῶν Ἀθηναίων μενόντων, καὶ οὐδὲν ὑποχαρῆντων. ^h ἐς τοῦτό τε περιέστη ἡ τύχη, ὥστε Ἀθηναίους ⁱ μὲν ἐκ γῆς τε, καὶ ταύτης Λακωνικῆς, ἀμύνεσθαι ἐκείνους ἐπιπλέοντας, Λακεδαιμονίους δὲ, ἐκ νεῶν τε καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν, πολεμίαν οὔσαν, ἐπ' Ἀθηναίους ἀποβαίνειν. ^k ἐπὶ πολὺ γὰρ ἐποίει τῆς δό-

^a Ἀποδοῦναι Dan. ^b Ἀποβάδρα est pons, quo navis conscenditur, et ex ea in terram descenditur. Huds. ^c Ἐλειποθύμησέ τε Ar. Ἐλειποθύμησε C. Ἐλειποθύμησι Dan. Ἐλειποψύχησι Gr. ^d Vide Demetrium Phaleteum περὶ Ἑρμηνίας p. 47. Ed. Oxon. et Dionys. Halicarn. περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων p. 134. Ed. Francof. Huds. ^e Περιεῖρήν Ar. Ἀπεῖρήν C. ^f Ἐς τὴν θάλ. Reg. Cass. Aug. ἱπὶ Mosqu. ^g Οἱ δὲ ἄλλοι Gr. Antea Mosqu. des. ἱχρήσ. ^h sed spatio relicto, tribus notis posititis. ⁱ Ἐς τὸ πότε περ. Reg. ^j Μιν omittit Gr. ^k Ἐπιπολὺ γὰρ ἐκείνῃ Marg. Ar. Sed hic verborum sensus: ἐν τῷ τότε χρόνῳ μεγίστη τῆς δόξης ἐπίδοσις ἀμφοτέροις ἐστίν, τοῖς μὲν Ἀθηναίοις, ὅτι ἡπικρῶται, καὶ τὰ πλεονεκτήματα γενέσθαι ἰδοῦναι ἐν τῇ

vibus in littus impactis, et quavis ratione excensu ex illis in terram facto, et viros et locum in suam potestatem redigerent.

12. Atque ipse quidem his verbis alios instigabat, et cum suum gubernatorem navem in littus impingere coëgisset, ad navis pontem perrexit. et descendere conatus, ab Atheniensibus est rejectus; multisque vulneribus sauciatus, animi deliquitum passus est, quoque collapsus in illud spatium, quod est inter ipsos remiges et proram, clypeus ejus in mare decidit. cum autem in terram delatus fuisset, Athenienses cum susceperunt, et postea in tropæo

sunt usi, quod propter victoriam ex hac hostium oppugnatione partam erexerunt. Cæteri vero magna quidem animi alacritate excendere conabantur: sed non poterant, cum propter locorum difficultatem, tum etiam propter Atheniensium præsentiam, qui hostium impressionem sustinebant, neque loco cedebant. Tunc autem tanta fortunæ commutatio facta est, ut Athenienses quidem, ex terra, eaque Laconica, Lacedæmonios, navibus infestis contra se venientes, propulsarent; Lacedæmonii vero, ex navibus, et in suum agrum, tunc hostilem, contra Athenienses descendere conarentur.

ξης ἐν τῷ τότε, τοῖς μὲν, ἡπειρώταις μάλιστα εἶναι, καὶ τὰ περὶ κράτιστοις, τοῖς δὲ, θαλασσίοις τε, καὶ ταῖς ναυσὶ πλείστον προέχουν.

ιγ'. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑστεραίας μέρος τὶ προσβολὰς ποιησάμενοι, ἐπέπαυτο. καὶ τῇ τρίτῃ ἐπὶ ξύλα ἐς μηχανὰς παρέπεμψαν τῶν νεῶν τινὰς ἐς Ἀσίην, ἐλπίζοντες τὸ κατὰ τὸν λιμένα τεῖχος ὕψος μὲν ἔχειν, ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὕσης, ἐλεῖν μηχαναῖς. ἐν τῷ δὲ αἰ ἐκ τῆς Ζακύνθου νῆες τῶν Ἀθηναίων παραγίγνονται ^m τεσσαράκοντα. προσεβόηθησαν γὰρ τῶν τε φρουρίδων τινὲς αὐτοῖς τῶν ἐκ Ναυπάκτου, καὶ Χῆαι τέσσαρες. ὥς δὲ εἶδον τὴν τε ἡπειρον ὀπλιτῶν περίπλεων, τὴν τε νῆσον, ἐν τε ⁿ τῷ λιμένι οὕσας τὰς ναῦς, καὶ οὐκ ἐκπλεούσας, ἀπορήσαντες, ^o ὅπῃ καθορμίσωνται, τότε μὲν ἐς ^p Πρώτην τὴν νῆσον, ἣ

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

κατὰ τῶν Λακιδαιμονίων μάχῃ· τοῖς δὲ Λακιδαιμονίοις, ὅτι θαλάσσιοι, καὶ ταῖς ναυσὶν πλείστα προέχουν ἐν τῇ κατὰ τῶν Ἀθηναίων μάχῃ ἰδόντων. Vel sic: ἐν τῷ τότε χρόνῳ μεγίστη ἀμφοτέρω τῆς δόξης ἐπίδοσις ἐποιήσαντο. καὶ γὰρ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι ἐν τῇ τότε μάχῃ κατὰ τῶν Λακιδαιμονίων συναφθίσαν, ὅτις θαλάσσιοι, καὶ τὰ ναυτικὰ κράτιστοι, ὅμως ἡττηθῆναι μάλιστα, καὶ τὰ περὶ κράτιστοι γινέσθαι ἰφάνησαν. πάλιν δὲ, οἱ Λακιδαιμονιοὶ, οἵτις ἡττηθῆναι μάλιστα, καὶ τὰ περὶ κράτιστοι ἰνομίζοντα, θαλάσσιοι, καὶ ταῖς ναυσὶ πλείστον προέχουν ἰφάνησαν. *Æ. Port.* Vide etiam *Annot. Huds.* Ἐπιπλοὺ ἐτιμὰ *Cass. Gr. Aug.* ^l Ἐχον legisse videtur *Valla.* ^m Πεντήκοντα *Cl.* Παραγίγοντα *tiss. Reg.* ⁿ Τῷ δεστ *Ar. C. Dan.* ^o Ὅση *Cass. Aug.* Ὅση *Mosqu.* qui et, ἀπαρρίθ. et καθορμίσονται. ^p Πρωτὴν *Aug.* Πρωτὴ, ἔξυτίως, νῆσος etc. *Steph.* περὶ πόλεως. Vide *Annot.* *Πρωτὴ Cl.* in marg.

* Ingens enim gloriæ accessio eo tempore facta est, his quidem, quod maxime mediterranei, pedestribus proeliis præstantissimi visi fuissent; illis vero, quod maritimi esse rerumque nauticarum peritia longe præstare visi fuissent.

¹³ Hoc igitur die, et sequentis parte, cum *Lacedæmonii* aliquoties hostis munitionem adorti fuissent, ejus oppugnandæ finem fecerunt. Tertio die naves aliquot *Asinam* dimiserunt, ad comparandam materiam ad machinas faciendas; quod eam muri partem, quæ portum spe-

ctabat, et quæ alta quidem erat, sed tamen præcipue locum excensionis in terram faciendæ opportunum habebat, machinis a se captum iri sperarent. Interea vero [†]quadraginta *Atheniensium* naves ex *Zacyntho* advenierunt; nam accesserant illis auxilium aliquot præsidariæ, quæ *Naupacti* erant, et quatuor *Chie*. Sed cum *Athenienses* vidissent et ipsam continentem, et insulam militibus armatis refertam, et naves, quæ in portu erant, non prodire, ambigentes quonam appellerent; tunc quidem ad *Proten* insulam, quæ non

* Ea enim de utrisque id temporis opinio erat, quod hi in terra pedestribusque pugnis validissimi incitatique essent; illi in mari et re navali exercitatissimi. *Acacius* etc. *Hups.*

† Sexaginta *Valla*; quasi legisset *ἰξήκοντα*. Vid. *Annot.* *IDEM.*

Bell. οὐ πολὺ ἀπέχει, ἔρημος οὔσα, ἔπλευσαν, καὶ ἠύλίσαν-
 Pelop. το· ^q τῇ δ' ὑστεραία παρασκευασάμενοι ὡς ἐπὶ ναυ-
 Olymp. μαχίαν, ἀνήγοντο, ^r ἣν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐδέλωσι σφίσιν
 88. 3. U. C. ἐς τὴν εὐρυχωρίαν· εἰ δὲ μὴ, ὡς αὐτοὶ ἐπεσπλευσέμενοι.
 Varr. 329. καὶ οἱ μὲν οὔτε ἀντανήγοντο, οὔτε, ἃ διανοήθησαν, φρά-
 ζαι τοὺς ἔσπλους, ἔτυχον ποιήσαντες· ^s ἡσυχάζοντες δ'
 ἐν τῇ γῇ, ^t τὰς τε ναῦς ἐπλήρουν, καὶ παρεσκευάζοντο,
 ἣν ἐσπλήη τις, ὡς ἐν τῷ λιμένι, ὄντι οὐ ^u σμικρῷ, ναυ-
 μαχήσοντες.

Mense id. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι, γνόντες, ^x καὶ ἑκάτερον τὸν
 adhuc Maio. ἔσπλουν ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς. καὶ τὰς μὲν πλείους καὶ
 μετεώρους ἥδη τῶν νεῶν καὶ ἀντιπρώρους, προσπесόντες,
 ἐς φυγὴν κατέστησαν, καὶ ἐπιδιώκοντες, ὡς ^y διὰ βρα-
 χέος, ἔτρωσαν μὲν πολλὰς, ^z πέντε δ' ἔλαβον, καὶ μίαν
 τούτων αὐτοῖς ^a ἀνδράσι· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἐν τῇ γῇ κα-
 ταπεφευγύαις ἐνέβαλλον. αἱ δὲ, ^b καὶ πληρούμεναι ἔτι,
 πρὶν ἀνάγεσθαι, ἐκόπτοντο. καὶ τινες καὶ ἀναδούμενοι,
 κενὰς εἴλκον, τῶν ἀνδρῶν ἐς φυγὴν ὥρμημένων· ^a ὁρῶν-
 τες οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ περιαλγοῦντες τῷ πάθει,
 ὅτι ^c περ αὐτῶν οἱ ἄνδρες ἀπελαμβάνοντο ἐν τῇ νήσῳ,

^q τῇ δὲ ἰστ. Gr. ^r Et Gr. ^s ἡσυχάζοντες δὲ ἐν Reg. Gr. (Mosqu.) Et mox
 οἱ δὲ Ἀθην. γν. Gr. ^t τὰς ναῦς Cl. ^u Οὐ μικρῷ Cl. Gr. ^x Καθεκάτερον Reg.
^y Διαβραχίος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. et plerumque διατάχους. Hud. Δια-
 βραχίος Cass. Διαβραχίος Aug. ^z Πέντε δὲ ἔλαβον Ar. C. Reg. Cass. Gr.
^a Ἀνδράσιν Gr. Ἀνδράσι Mosqu. et mox, ἰνέβαλον. ^b Καὶ deest Reg.
^c Παρ' αὐτῶν Dan. Mosqu.

multum distabat, et deserta erat, contendunt, ibique castris positus pernockerant. Postero die, ut ad navale praelium instructi, in altum vela fecerunt, ut pugnarent, si contra se in apertum mare venire voluissent: sin minus, ut ipsi in portum ingrederentur. Illi vero nec obviam ipsis in altum processerunt, neque, quemadmodum constituerant, portus ostia obstruxerunt: sed in terra se continentes naves complebant, seque ad navale praelium in portu non parvo committendum parabant, si quis ingredi voluisset.

14. Athenienses vero hac re cognita ab utroque portus ostio impressionem in ipsos fecerunt; et in-

vecti in complures ipsorum naves a terra jam remotas; et adversis propris venientes, in fugam verterunt; et insequuti, quod breve spatium iuter eos esset, multas quidem fregerunt, quinque vero ceperunt, et harum unam cum ipsis viris: in caeteras vero, quae ad terram confugerant, impressionem fecerunt, aliam vero, dum adhuc instruerentur, antequam in altum proveherentur, ab Atheniensibus lacerabantur. Nonnullas etiam, ex quibus homines aufugerant, suis navibus alligarunt, et vacuas traxerunt. Quae conspicientes Lacedaemonii, et cladem istam aegerrime ferentes, quod ipsorum cives ab hostibus in insula interci-

παρεβόηθουν· καὶ ἐπεσβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ζῦν τοῖς ὅπλοις. ἀνδιῆλκον, ^d ἀντιλαμβαίνόμενοι τῶν νεῶν. καὶ ἐν τῷ κελύθει ἐδόκει ἕκαστος, ὃ μὴ τινὶ καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῇν. ἐγένετό τε ὁ θόρυβος μέγας, καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ^e ἑκατέρων τρόπου περὶ τὰς ναῦς. οἳ τε γὰρ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ προθυμίας καὶ ἐκπλήξεως, ὥς εἰπεῖν, ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχων. οἳ τε Ἀθηναῖοι, κρατοῦντες, καὶ βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ^f ὥς ἐπιπλεῖστον ἐπεξελθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχουν. πολὺν τε πόνον παρσχόντες ἀλλήλοις, καὶ τραυματίσαντες, διεκρίθησαν. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς κενὰς ναῦς, πλὴν ^g τῶν τοπρωῶτον ληφθεῖσων, δίσωσαν. καταστάντες δὲ ἑκάτεροι εἰς τὸ στρατόπεδον, οἱ μὲν ^h τροπαῖόν τε ἔστησαν, καὶ νεκροὺς ἀπέδωσαν, καὶ ναυαγίων ἐκράτησαν· καὶ τὴν νῆσον εὐθὺς περιέπλεον, καὶ ἐν φυλακῇ εἶχον, ὥς τῶν ἀνδρῶν ἀπειλημμένων. ⁱ οἳ δ' ἐν τῇ ἡπείρῳ Πελοποννήσιοι, καὶ ἀπὸ πάντων ἤδη βεβοηθηκότες, ἔμενον κατὰ χώραν ἐπὶ τῇ Πύλῳ.

ΙΕ'. Ἐς δὲ τὴν Σπάρτην ὡς ἡγγέλθη τὰ γεγενημένα

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

^a Ἐπιλαμβαίνουσι Ar. C. Cam. Cl. Gr. Flor. Cass. Reg. Dan. Aug. In Cass. super ist. rec. manus scripserat ἀντι. ^b Ἐκατέρων Reg. Gr. ^c Ἐπὶ πλεῖστον C. Ὡς ἐπὶ πλεῖστον Cass. Gr. Ὡς ἐπιπλεῖστον Reg. ^d Τῶν νεῶν Ar. C. Τῶν τῶ πρώτων Cass. Aug. ^e Τροπαῖον Ἰσπερ Ar. C. ^f Οἳ δὲ in Gr. Οὐδ' in c. Mosqu.

perentur, ad opem illis ferendam veniebant. et armati in mare ingredientes, suas naves manibus apprehendebant, et ad se retrahebant. Et in eo unusquisque existimabat, res impeditas fuisse, quibus gerendis et ipse non interfuisset. et ingens tumultus, ^a et ab utrorumque moribus diversus circa naves exstitit. Nam et Lacedæmonii præ studio et formidine nihil aliud (ut ita loquar) quam navale prælium e terra faciebant. Et Athenienses, qui victores erant, et qui præsentī victoriæ fortuna quam longissime progredi volebant, ex navibus pedestrem pugnam committebant. cum autem multo labore se ipsos mutuo fatigassent, et multa vul-

nera ultro citroque intulissent et accepissent, diremti sunt, et Lacedæmonii naves inanes, illis exceptis, quæ initio captæ fuerant, servarunt. Cum autem utrique in sua castra se recepissent, illi quidem tropæum erexerunt, et caesorum cadavera restituerunt, naviumque fractarum tabulis sunt potiti; insulamque protinus classe circumire cœperunt, eamque custodiebant, quod viri in ea intercepti essent. Peloponnesii vero, qui in continente erant, et qui ex omnibus regionibus ad opem suis ferendam jam convenerant, castris ad Pylum positis se in suo loco continebant.

15. Cum autem rerum ad Pylum

^a Commutata amborum ad naves forma pugnandi. Falla. Immutato genere pugne utriusque partis. Acacius. Hups.

Bell. ^k περὶ Πύλον, ἔδοξεν αὐτοῖς, ὡς ἐπὶ ξυμφορᾷ μεγάλῃ,
 Pelop. an. 7. τὰ τέλη καταβάντας ^l ἐς τὸ στρατόπεδον, βουλευέιν
 Olymp. in ^m πρὸς τὸ χεῖμα, ὀρῶντας, ὃ, τι ἂν δοκῇ. καὶ ὡς εἶδον
 88. 3. αἰδύνατον ὃν τιμᾶρεῖν τοῖς ἀνδράσι, καὶ κινδυνεύειν ⁿ ἔκ
 U. C. ἐβούλοντο, ὑπὸ λιμοῦ τι παθεῖν αὐτοὺς, ἢ ὑπὸ πλήθους
 Varr. ^o βιασθέντας, ἢ κρατηθέντας, ἔδοξεν ^p αὐτοῖς, πρὸς
 329. τοὺς στρατηγούς τῶν Ἀθηναίων, ἣν ^q ἐδέλωσι, σπονδὰς
 ποιησαμένους ^r τὰ περὶ Πύλον, ἀποστεῖλαι ἐς τὰς
 Ἀθήνας πρέσβεις περὶ ξυμβάσεως, καὶ τὰς ἀνδρας
^s ὥστάχιστα πειραῖσθαι κομίσασθαι.

15'. Δεξαμένων δὲ τῶν ^t στρατηγῶν τὸν λόγον, ^u ἐγί-
 γνοντο σπονδαὶ τοιαύδῃ. “ Λακεδαιμονίους μὲν τὰς
 ναῦς, ἐν αἷς ἐναυμάχησαν, καὶ τὰς ἐν ^x τῇ Λακωνικῇ
 πάσας, ^y ὅσαι ἦσαν μακραί, παραδοῦναι κομίσαντας
 ἐς Πύλον Ἀθηναίοις, καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ τει-
 χίσματι, μήτε κατὰ γῆν, μήτε κατὰ ^z θάλασσαν.
 Ἀθηναίους δὲ τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον ἑᾶν τοὺς

^k Περὶ τὴν Πύλον Ar. C. Dan. ^l Ἐπὶ Ar. C. Dan. ^m Παραχεῖμα
 Marg. Ar. C. Cl. Gr. Mosqu. Aug. Reg. Cass. Dan. In margine manu
 recenti γε. πρὸς τὸ χεῖμα Cass. ⁿ Οὐκ ἐβόλοντο, ἢ ὑπὸ λιμοῦ etc. Ar. C.
 Mosqu. Aug. Reg. Cass. Gr. Dan. et hic λιμοῦ. ^o Βιασθέντας κρατηθῆναι
 Ar. C. Cam. Gr. Βιασθέντας ἢ κρατηθῆναι Cl. Aug. Sic quoque Cass. et in
 marg. recenti manu γε. κρατηθέντας. Reg. et Dan. βιασθέντας κρατηθῆναι.
 Et ita Mosqu. ^p Αὐτῶς Reg. ^q Θίλωσι Ar. C. Dan. ^r Pro κατὰ
 τὰ περὶ Πύλον. Fr. Portus. Huds. ^s Ὡς τάχιστα duabus vocibus Codd.
 Mss. Huds. ^t Στρατιωτῶν Ar. C. Reg. Gr. Dan. ^u Ἐγίγοντο Ar. C.
 Huds. (Aug.) Puto, voluisse scribere, γίγοντο, ut in Reg. Cass. Dan. Gr.
^x Τῇ omittit Cl. ^y Ὅσαι Marg. ^z Θάλασσαν Gr. Antea Mosqu. τὰ
 ἔπλα, et mox, τοῖς ἐν νήσῳ et paullo post, pro ἑᾶν τοὺς, in marg. αὐτοῖς.

gestarum nuntius Spartam allatus
 fuisset, placuit ipsis Lacedæmoniis,
 quippe quod respublica magnam cladem
 accepisset, ut summi Magistratus
 in castra se conferrent; et, rebus
 inspectis, pro tempore constituerent,
 quicquid agendum videretur. Illis
 vero, cum animadvertissent nulla
 ratione suis succurri posse, nec in
 discrimen illos adducere vellent, * ne
 vel fame premerentur, vel multitudine
 opprimerentur, vel in eorum
 potestatem redigerentur, placuit, induciis
 factis cum Atheniensium ducibus
 (si vellent) de rebus ad Py-

lum spectantibus, legatos Athenas
 de compositione acturos mittere, et
 operam dare, ut suos cives primo
 quoque tempore reciperent.

16. Cum autem Atheniensium duces
 conditionem ab illis oblatam accepissent,
 has inducias fecerunt. “ Ut Lacedæmonii
 quidem naves, in quibus pugnaverant,
 omnesque, quotquot in ora Laconica
 longæ erant, Pylum delatas Atheniensibus
 traderent, nec arma munitionibus inferrent,
 neque a terra, neque a mari. Athenienses
 vero permetterent Lacedæmoniis, qui in
 continente erant,

* Ut aut fame etc. Valla et Meacius. Huds.

ἐν τῇ ἡπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν τακτὸν, καὶ μεμαγμένοι, δύο χοίρικας ἐκάστῳ Ἀττικὰς ἀλφίτων, καὶ δύο^α κοτύλας οἴνου, καὶ κρέας^β θειράποντι δὲ, τούτων ἡμίσεια^γ ταῦτα δὲ, ὁρώντων τῶν Ἀθηναίων ἐσπέμπειν^δ καὶ^ε πλοῖον μὴδὲν ἐσπλεῖν λάδρα. φυλάσσειν δὲ καὶ τὴν νῆσον Ἀθηναίους μὴδὲν ἥσσαν, ὅσα μὴ ἀποβαίνοντας^ς καὶ ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ^ς Πελοποννησίῳ στρατῷ, μήτε κατὰ γῆν, μήτε κατὰ θάλασσαν^ς ὅ, τι δ' ἂν τούτων παραβαίνωσιν ἐκότεροι καὶ ὁτιοῦν, τότε λελύσθαι τὰς σπονδάς. ἐσπεῖσθαι δὲ αὐτάς^ς μέγχις οὗ ἐπανελθῶσιν^ς οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Λακεδαιμονίων πρέσβεις. ἀποστεῖλαι δὲ αὐτοὺς τριῆρει Ἀθηναίους, καὶ πάλιν κομίσαι. ἐλθόντων δὲ, τὰς τε σπονδάς λελύσθαι ταύτας, καὶ τὰς ναῦς ἀποδοῦναι Ἀθηναίους ὁμοίας οἷαςπερ ἂν παραλάβωσιν." Αἱ μὲν σπονδαὶ ἐπὶ τέτοις ἐγένοντο, καὶ αἱ νῆες παρεδόθησαν, οὗσαι περὶ ἐξήκοντα, καὶ οἱ πρέσβεις ἀπεστάλησαν ἀφικόμενοι δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ἔλεξαν τοιαύδε.

ιζ. "ΕΠΕΜΨΑΝ ἡμᾶς^ς Λακεδαιμόνιοι, ᾧ Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνδρῶν πράζοντας, ὅ, τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον ὦν τὸ αὐτὸ^ς πείδωμεν, καὶ ἡμῖν

^α Κοτύλας Reg. ^β Πλοῖον Gr. Πλοῖον μὲν Mosqu. et antea, σῖμψον et mox d. μὲ post θεα. ^γ Πελοποννησίῳ Cass. Aug. ^δ Ὅτι Ar. C. Ὅτι Ald. Flor. Bus. Ὅτι Dan. ^ε Μίχρη Cass. Aug. Gr. Mosqu. ^ς Οἱ δεῦρ Reg. ^ς Οἱ Λακιδ. Cl. Paullo ante Mosqu. οἱ μὲν πρέσβ. mox, πράζοντας. ^ς Id est: πράζοντας, καὶ σπείζοντας ὑμᾶς ὅ, τι ἂν ὑμῖν τε ὠφέλιμον ὦν σύγχη, καὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἡμῖν etc. AE. Port.

ut suis civibus in insula interceptis afferrent frumentum praescriptum, ac molitum; binas videlicet farinae chœnicas Atticas, totidem vini cotylas, et carnis frustum, viritum. servis vero, dimidium horum, utque hæc ipsa in insulam Atheniensibus inspectantibus mitterent, neve navigium ullum furtim illuc ingrederetur. Interea Athenienses insulam nihilo minus custodirent, ita tamen, ut in eam non descenderent; nec Peloponnesiorum copiis vel terra vel mari arma inferrent. Quicquid autem horum vel tantillum alterutri transgrederentur, tunc induciæ ruptæ censerentur, hæc autem ratæ

essent, donec Lacedæmoniorum legati rediissent. Athenienses autem eos *Athenas* portarent, et *inde* reportarent. Illis vero reversis hæc induciæ irritæ essent, utque Athenienses *Lacedæmoniis* naves ejusmodi restituerent, ejusmodi acceperissent." His igitur conditionibus induciæ factæ, navesque circiter sexaginta traditæ, legatique missi fuerunt. Hi autem, cum Athenas pervenissent, hæc verba fecerunt.

17. "LACEDÆMONII nos huc miserunt, Athenienses, ad transigendum de viris illis, qui sunt in insula, et ad persuadendum, quicquid et vobis utile est futurum, et vobis idem

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. U. C. Varr. 329. ἐς τὴν ξυμφορὰν, ὡς ἐκ τῶν παρόντων, κόσμον μάλιστα μέλλη οἴσειν. ⁱ τοὺς δὲ λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηχανοῦμεν, ἀλλ' ἐπιχώριον ^k ὃν ἡμῖν, οὗ μὲν βραχεῖς ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, πλείους δὲ, ἐν ᾧ ἂν καιρὸς ἢ διδάσκοντάς τι τῶν προὔργου λόγοις τὸ ὅσον πράσσειν. λάβετε δὲ αὐτοὺς μὴ πολεμίας, ^l μὴδ' ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι, ὑπόμνησιν δὲ τοῦ καλῶς βουλευσασθαι πρὸς εἰδότας ἡγησάμενοι. ^m ὑμῖν γὰρ εὐτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι καλῶς δέσθαι, ἔχουσι μὲν, ὧν κρατεῖτε, προσλαβοῦσι δὲ τιμὴν καὶ δόξαν· καὶ μὴ παθεῖν, ὅπερ οἱ ἀήδως τὶ ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνδρώπων· αἰεὶ γὰρ τοῦ ⁿ πλέονος ἐλπίδι ὀρέγονται, διὰ τὸ καὶ τὰ παρόντα ἀδοκῆτως εὐτυχεῖσαι. οἷς δὲ πλείσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφοτέρω ξυμβέβηκασι, δίκαιοί εἰσι ^o καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις. ὃ τῇ τε ὑμετέρᾳ πόλει, δι' ἐμπειρίαν, καὶ ἡμῖν μάλιστα ἂν ἐκ τοῦ ^p εἰκότος ^q προσεῖη.

ιη'. "Γινῶτε δὲ καὶ ἐς ^r τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφορὰς

ⁱ Vide Meursii Miscell. Lacon. I. 3. c. 3. p. 207. Huds. ^k O, deest Ar. C. Dan. Mox ἀρκῶσι Mosqu. ^l Consecutio postulabat, μὴδὲ θρασύως, καὶ ἀξύνετως. Æ. Port. ^m Ἡμῖν Flor. Steph. 1. ⁿ Πλείονος Ar. C. Reg. ^o Particulam καὶ abundare existimat Scholiastes, quod mihi non videtur. Steph. in Append. ad Script. al. de Dial. p. 33. Huds. ^p Εἰκότως Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. ^q Προσῆν Mosqu. Gr. a correctore; fuerat primum προσῖν. ^r Id est: τὰς ξυμφορὰς ἡμῶν, οἷς τις etc. Vel, τὰς ἡ. ν. ξ. ἀπ. καὶ γὰρ ἡμῖς ἀξίωμα etc. Æ. Port. ^s Ἡμετέρας non agnoscunt Ar. C. Nūn omit-

in hoc calamitoso casu, ut in præ-senti rerum statu, decus maxime est allaturum. Neque vero longiorem orationem præter nostram consuetudinem habebimus: sed quia patrium nobis est institutum, ubi pauca verba sufficiunt, non uti multis, rursus vero pluribus uti, quoties tempus postulat, ut verbis doceamus aliquid eorum, quæ operæ pretium est facere. Hæc autem non hostili animo accipite; neque quasi rerum ignaros vos doceri, sed quasi gnaros admoneri, ut recte consultetis, existimate. Vobis enim * præsentem prosperitatem præclare administrare

licet, † cum penes vos habeatis, quæ tenetis, et. honorem et gloriam præterea sitis consequuturi; nec admittete, quod accidere solet hominibus, qui præter consuetudinem aliquid boni sunt adepti, semper enim spe elati majora appetunt, quod et in præsentia præter opinionem res ipsis feliciter cesserit. At quibus crebræ alternantis fortunæ vicissitudines contigerunt, eos secundis rerum successibus minime confidere æquum est. Id, quod præcipue et vestræ civitati, propter experientiam, et nostræ merito adesse debet.

18. "Hoc autem cognoscatis, no-

* Id est: in hac prosperitate laudabiliter vos gerere etc. Huds.

† Cum viros illos in vestra potestate habeatis etc. Potest etiam ὁ κρατὺν alio referri. Steph. IDEM.

ἀπιδόντες· οἵτινες, ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων
 ἔχοντες, ἤκομεν παρ' ὑμᾶς, πρότερον αὐτοῖς ¹κυριώτεροι
 νομίζοντες εἶναι ²δοῦναι, ἐφ' ᾧ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς
 αἰτούμεθα. καίτοι οὔτε δυνάμεως ἐνδεία ἐπάδομεν
 αὐτὸ, οὔτε μείζονος προσγενομένης ὑβρίσαντες, ἀπὸ δὲ
 τῶν αἰεὶ ὑπαρχόντων γνώμη σφαλέντες, ἐν ᾧ πᾶσι τὸ
 αὐτὸ ὁμοίως ὑπάρχει. ὥστε οὐκ εἰκὸς, ³ὑμᾶς διὰ τὴν
 παροῦσαν νῦν ῥώμην πόλεώς τε καὶ τῶν ⁴προσγεγεννημέ-
 νων, καὶ τὸ τῆς τύχης οἴεσθαι αἰεὶ μετ' ὑμῶν ἔσεσθαι.
 σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν οἵτινες τάγαθὰ ⁵ἰς ἀμφίβολον
 ἀσφαλῶς ἔδεντο, καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυνε-
 τώτερον ἂν προσφέροιντο, τὸν τε πόλεμον νομίσωσι μὴ,
 κατ' ὅσον ἂν τις ⁶αὐτοῦ μέρος ⁷βέληται, μεταχειρί-
 ζειν, τούτῳ ξυνεῖναι, ἀλλ' ⁸ὥς ἂν αἱ τύχαι ⁹αὐτῶν
 ἡγήσωνται. καὶ ἐλάχιστ' ἂν οἱ τοιοῦτοι ¹⁰πταίοντες,
 διὰ τὸ μὴ, τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ πιστεύοντες, ἐπαίρε-
 σθαι, ἐν τῷ εὐτυχεῖν ¹¹ἂν μάλιστα καταλύοιντο. ὃ

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

tit Cl. Ἡμετέρας abest etiam a Dan. Nū a Cass. Aug. Tὰς νῦν ἡμετέρας
 Mosqu. hoc correct. ex ἡμῶς, a m. 1. ¹Κυριώτερον Reg. ²Δοῦναι
 omittit Gr. Mox προσγεγεννημένης Mosqu. ³Ἐμᾶς deest Reg. ⁴Προ-
 γεγεννημένης Ar. Προγεγεννημένων C. ⁵Ἐς ἀμφί. Gr. Antea δὲ post
 σωφρ. supraser. ⁶Scilicet τοῦ πολέμου. Sic et infra, ἐν τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ.
 ἐν τοῖς κατορθώμασιν αὐτοῦ τοῦ πολέμου. Æ. Port. ⁷Βούληται Cass. Aug.
 Mosqu. ⁸Ὡς ἂν Ald. Flor. Bas. ⁹Id est: αὐτῶν τῶν μεγάλων τοῦ πολί-
 μου. Æ. Port. ¹⁰Πταίοντες ἐπαίρεσθαι, omissis intermediis, quæ deinde in
 marg. scripta sunt, Cass. Aug. qui pro αὐτοῦ, αὐτοῦς. ¹¹Μάλιστα ἂν Reg.

stros casus jam intuentes. quī quum
 simus summe apud Græcos dignita-
 tis, tamen ad vos venimus, nos, qui
 prius (ut existimamus) plus potesta-
 tis ac juris habebamus aliis conce-
 dendi ea, quorum causa nunc huc
 profecti vos rogamus. neque tamen,
 vel quod defuerit nobis potentia, vel
 quod ob ejus incrementum insolentes
 facti simus, hæc nobis accide-
 runt: sed cum pristinam potentiam
 obtineremus, opinione tamen decepti
 fuimus, qua in re omnibus idem pa-
 riūter contingere potest. Quare non
 oportet vos nunc præsentibus civita-

tis vestræ viribus, et aliarum rerum
 accessione fretos, opinari fortunam
 etiam vobiscum perpetuo futuram.
 Illi autem viri sapientes, qui tuto res
 secundas in ambiguo ponunt, et ad-
 versas iidem sapientius ferre pos-
 sunt; et existimant, bellum non
 sequi eam partem, quam quis tra-
 ctare velit; sed eam, ad quam ipsa
 fortuna eum ducere voluerit. † Et
 hujusmodi homines minimum laban-
 tur, et de summa fortuna deturban-
 tur, quod ipsius belli successibus fre-
 ti non efferantur. Quod si nunc,
 Athenienses, erga nos feceritis, præ-

* Id est: qui existimant, bella non administrari arbitratu suo, sed ar-
 bitratu fortunæ. Fr. Port. Huds.

† Et h. h. m. labuntur, qui, ipsius belli successibus non elati, etiam dum
 prospera est fortuna, bellum finire solent et quiescere. Vel, et h. h. m. la-
 buntur, sed quod ipsius b. s. freti non efferantur, etiam dum etc. IDEM.

Bell. νῦν ὕμῖν, Ἐῷ Ἀθηναῖοι, καλῶς ἔχει πρὸς ἡμᾶς προᾶξαι.
 Pelop. an. 7. καὶ μήποτε ὕστερον, ἢν ἄρα μὴ πειδόμενοι σφαλῆτε,
 Olymp. 88. 3. (ἂ πολλὰ ἐνδέχεται,) νομισθῆναι τύχῃ καὶ τὰ νῦν
 U. C. προχωρήσαντα κρατῆσαι· ἐξὸν ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος
 Varr. 329. καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν.

Id. “ Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς
 σπονδὰς καὶ διάλυσιν πολέμου, δίδόντες μὲν εἰρήνην καὶ
 ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν ^h πολλὴν καὶ οἰκειότητα
 ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν, ἀνταϊτῆντες δὲ τὰς ἐκ τῆς νή-
 σου ἀνδρας· καὶ ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ
ⁱ διακινδυνεύεσθαι, εἴτε βία διαφύγοιεν, παρατυχούσης
 τινὸς σωτηρίας, εἴτε καὶ ἐκπολιορκηθέντες, μᾶλλον ἂν
 χειρωθεῖεν. νομίζομέν τε τὰς μεγάλας ἔχθρας μάλιστα
 ἂν διαλύεσθαι βεβαίως, οὐκ ἦν ἀνταμυνόμενός τις καὶ
 ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου, κατ’ ἀνάγκην
 ὄρκοις ἐγκαταλαμβάνων, μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ξυμβῆ-
 ἂλλ’ ἦν, ^k παρὸν τὸ αὐτὸ δρᾶσαι πρὸς τὸ ἐπιεικὲς, καὶ
 ἀρετῇ ^l αὐτὸς νικήσας ^m παρὰ ἂ προσεδέχετο, μετρίως

^f Ἡμῖν Dan. ^g Ὡς deest Reg. Aug. sed supraser. m. 2. ^h Πολλὴν
 non agnoscunt Ar. C. Dan. ⁱ Κινδυνεύεσθαι Gr. ^k Ἡν παρὰ τὸ αὐτὸ Gr.
 Huds. In Gr. est ἦν, non ἦν. δρᾶσαι Mosqu. ^l Αὐτὸν Gr. Αὐτὸ Cl. Reg.
 Cass. Dan. Aug. Mosqu. (in quo mox d. ᾧδ.) Sed in Cass. v recentiore
 manu adscriptum erat. ^m Παρὶ Bar.

clare vobiscum agetur. * Et cave-
 bitis, ne forte posthac, si vos a nobis
 non exorati cladem aliquam accepe-
 ritis, (id, quod, ut alia multa, con-
 tingere potest) vel istos rerum pro-
 gressus fortunæ favore consequuti
 esse existinemini: cum liceat vobis
 non periculosam, at certam poten-
 tiæ atque prudentiæ opinionem po-
 steris relinquere.

19. “ Lacedæmonii enim vos ad
 fœdera, et ad bellum finiendum pro-
 vocant, offerentes pacem, societa-
 tem, aliamque magnam amicitiam
 et necessitudinem mutuo futuram,
 et pro his poscentes viros, qui sunt

in insula; et utrisque satius fore
 ducentes, belli fortunam non periculi-
 tari, sive illi per vim effugiant, ob-
 lata aliqua salutis occasione, sive
 etiam potius expugnati capiantur.
 Graves enim inimicitias ita demum
 omnino dissolvi putamus, non si quis
 bellum illatum propulsans, et in eo
 longe superior hostem per vim ad
 jusjurandum adigens, compositionem
 iniquis conditionibus cum eo faciat:
 † sed si, cum ipsi liceat hoc ipsum
 facere et vi uti, quamvis ipse victo-
 riam virtute præter suam expecta-
 tionem sit adeptus, tamen animi æ-
 quitate adductus, moderatis condi-

* Ac non committetis, ut forte etc. Steph. Huds.

† Sed si, dum occasio suppetit alteri parti idem faciendi, id est, itidem
 victoria potiendi, illa, quæ victrix est, probitate utens, pacis condiciones
 tolerabiles ferat etc. Steph. IDEM. Sed si aliquis, cum id ipsum facere li-
 cuisset, ex æquo tamen, virtute quoque et facilitate superior, moderate et
 leniter præter expectationem alterius, pacem facit etc. Acacius. IDEM.

ξυναλλαγή. ὀφείλων γὰρ ἤδη ὁ ἐναντίος μὴ ἀνταμύ-
νεσθαι ὡς βιασθεῖς, ^π ἀλλ' ἀνταποδοῦναι ἀρετὴν, ἐτοι-
μότερός ἐστιν αἰσχύνη ἐμμένειν οἷς ξυνέδετο. καὶ μᾶλ-
λον πρὸς τοὺς ^ο μειζόνως ἐχθρὰς τοῦτο δρῶσιν οἱ ἄν-
δρωποι, ἢ πρὸς ^ρ τοὺς ^ι τὰ μέτρια διενεχθέντας· πεφύ-
κασί τε τοῖς μὲν ἐκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνδιησσάσθαι ^τ μεθ'
ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχοῦντα καὶ ^σ παρὰ γνώμην
διακινδυνεύειν.

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

κ'. "Ἡμῖν δὲ καλῶς, εἴπερ ποτε, ἔχει ἀμφοτέροις
ἡ ξυναλλαγή, πρὶν τι ἀνήκεστον ^ι διὰ μέσου γενόμενον
ἡμᾶς ^υ καταλαβεῖν, ἐν ᾧ ἀνάγκη αἰθῶν ^κ ὑμῖν ἐχθρὰν
πρὸς τῇ κοινῇ καὶ ἰδίαν ἔχειν, ^γ ἡμᾶς δὲ στερηθῆναι,
ὧν νῦν προκαλούμεθα. ἔτι δ' ὄνταν ἀκρίταν, καὶ ὑμῖν
μὲν δόξης καὶ ἡμετέρας φιλίας ^ζ προσγιγνομένης, ἡμῖν
δὲ πρὸ αἰσχροῦ τινος, ξυμφορᾶς μετριῶς κατατιθεμέ-
νης, διαλλαγῶμεν· καὶ αὐτοί τε ἀντὶ πολέμου εἰρήνην
ἐλάμβανον, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν ἀνάπαυσιν κακῶν
^α ποίήσωμεν· οἳ καὶ ἐν τούτῳ ὑμᾶς αἰτιωτέρους ἡγήσον-

* Ἄλλα ἀνταπόδ. Gr. * Μιζόνως pro μίζους. Huds. Μιζόνως ὡς ἰ.
Mosqu. ^ρ Τὸς δεest Dan. ^ι Τὰ non habent Reg. et Gr. ^τ Μιστὰ
ἰδ. et in marg. μεθ' ἡδ. Gr. Antea Mosqu. ἀντίσασθαι. * Παραγιώμεν
Reg. ^υ Id est: ἐν τῇ μεταξὺ χρόνῳ. Huds. * Καταλαμβάνειν (l. in marg.
^κ Ἡμῖν legendum censet Fr. Port. et mox ὑμᾶς. Huds. ^γ Ὑμᾶς Ar. C.
Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. atque ita legisse videtur Valla, et supra ἡμῖν.
Huds. Ὑμᾶς hic etiam Reg. Aug. et a prima manu Cass. e quo recens cor-
rector fecerat ἡμᾶς. ^ζ Προσγιγνομένης Ar. Προσγιγνομένης Reg. ^α Πα-
ήσωμεν Cass. Aug. & videtur eras.

onibus cum hoste reconcilietur. Cum enim adversarius, propter beneficium jam acceptum, r. n. debeat ulcisci, quasi vim passus fuerit, sed gratiam ei referre; prae pudore ad standum conventis promptior est, quam ille, qui aliquid necessitate compulsus fecerit. Homines autem hoc agunt erga majores hostes potius, quam erga mediocres inimicos, natura enim ita comparatum habent, ut iis, qui sponte sua de inimicitiis remiserint, libenter et ipsi vicissim cedant: illis vero, qui sunt superbi, vel praeter hominum opinionem cum periculo resistent.

20. "Nobis vero utrisque, si unquam alias, nunc profecto gratiae re-

conciliatio est peropportuna, priusquam gravissimum aliquod malum interea nos opprimat, cujus causa necesse erit nos quidem praeter publicas, privatas etiam inimicitias, easque sempiternas vobiscum gerere: vos vero rebus privari, ad quas nunc vos provocamus. Quare dum belli eventus adhuc est anceps, vos quidem, cum gloriae, nostraeque amicitiae accessione; nos vero, antequam dedecus aliquod nobis accidat, cum mediocri jactura, in gratiam redeamus. Et cum ipsi bello pacem anteponamus, tum etiam caeteris Graecis malorum requiem demus, qui hujus quoque rei vos praecipuos autores existimabunt. Bello enim vexantur, ne-

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

ται. ^b πολεμοῦνται γὰρ ^c ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων καταλύσεως δὲ γενομένης, ἧς νῦν ^d ὑμεῖς ^e τοπλέον κύριοί ἐστε, τὴν χάριν ὑμῖν προσδήσουσιν. ^f ἦν τε γνῶτε, Λακεδαιμονίοις ἔξεστιν ὑμῖν φίλους γενέσθαι ^g βεβαίως, αὐτῶν τε προκαλεσαμένων, χαρισαμένοις τε μᾶλλον ἢ βιασαμένοις. καὶ ἐν τῷ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ ^h σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι. ἡμῶν γὰρ καὶ ὑμῶν ταυτὰ λεγόντων, ⁱ τόγε ἄλλο Ἑλληνικόν, ἴστε, ὅτι, ὑποδεέστερον ὄν, τὰ μέγιστα τιμήσει.

καί. Οἱ μὲν ^k οὖν Λακεδαιμόνιοι τοσαῦτα εἶπον, νομίζοντες τοὺς Ἀθηναίους ^l ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ σπονδῶν μὲν ἐπιδυμεῖν, σφῶν δὲ ἐναντιουμένων, καλύεσθαι διδομένης δὲ εἰρήνης, ^m δέξασθαι τε ἀσμένως, καὶ τοὺς ἀνδρας ἀποδώσειν. οἱ δὲ, τὰς μὲν σπονδὰς, ἔχοντες τὰς ἀνδρας ἐν τῇ νήσῳ, ἥδη σφίσιν ἐνόμιζον ἐτόιμους εἶναι ⁿ ὁπόταν βούλονται ποιέσθαι πρὸς αὐτοὺς, τοῦ δὲ

^b Πολιμῶνται μὲν γὰρ *Marg. Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug.* ^c Σαφῶς *Dan. Mox* Γνωμένως *Cass. Aug.* ^d Ὑμεῖς *Cl. Reg. Cass. Gr. Aug.* ^e Vulgo mendose ἦμ. ^f Τὸ πλέον *Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug.* ^g Hoc est: ἦν τε καλῶς τὸ πρῶγμα ἐξετάσῃ, καὶ γνῶτε (i. e. ἦν σαφρονῆτε,) ἔξεστιν ὑμῖν τοὺς Λακεδαιμονίους φίλους ἔχειν βεβαίως, ὅτι αὐτοὶ μὲν ὑμῶς πρὸς τὴν τοῦ πολέμου κατάλυσιν, καὶ διαλλαγὴν προκαλοῦνται, ὑμεῖς δὲ αὐτοῖς χαρίεσθαι μᾶλλον, ἢ αὐτὰς βιάεσθαι. Vcl sic: ἐὰν ὑφ' ἡμῶν πισδῇ, ἔξεστιν ὑμῖν φίλους γινέσθαι βεβαίως τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑμῶς ἐπὶ ταῦτα προκαλεσαμένοις, καὶ χαρισαμένοις (i. e. ὑμῖν χάριν δοῦσι) μᾶλλον ἢ βιασαμένοις. *Æ. Port.* ^h Βεβαίως, et cum emendatione superscripta βεβαίως *Gr.* ⁱ Προσποσείτε *Marg. Flor.* ^j Τό, τι *Ar. C. Reg.* ^k Τότε *Dan.* ^l Antea ταῦτα *Aug.* ^m Οὖν *deest Ar. C. Dan.* ⁿ Τῶν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ σπονδῶν *legebat (ut videtur) Valla. Huds.* ^o Ἀσμένως δέξασθαι *τε Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Reg. Cass. Dan. Gr. Præterea ἀσμένως Gr. et δέξασθαι Cass. utrumque et Mosqu. ἀσμένως δέξασθαι τε Aug.* ^p Ὅτι *Æ. Ald. Bas. Flor. Cass. Gr. et βούλονται Cass. Aug.*

scientes, utri nostrum belli fuerint autores. sed si bello deposito gratiæ reconciliatio fiat (eujus nunc penes vos major est potestas) hoc beneficium vobis acceptum referent. Et si rem perspicioatis, facultas vobis adest Lacedæmonios firmos vobis amicos efficiendi, cum et ipsi ad hoc vos provocarint, et vos ipsis gratificaturi potius, quam ipsos per vim compulsuri sitis. Hæc autem in re quot bona inesse credibile sit, considerate. Nobis enim vobisque eadem dicentibus, scitis cæteros Græcos,

quod sint inferiores, maximum honorem habituros.

21. Hæc igitur Lacedæmonii dixerunt, existimantes, Athenienses superiore tempore fœderum quidem cupidus fuisse; sed se resistentibus impeditos fuisse: oblatam vero pacem libenter accepturos, virosque sibi reddituros. Illi vero, quod viros in insula tenerent interceptos, existimabant, sibi jam in promptu esse fœdera cum ipsis facere, quotiescunque vellent: sed majora affectabant. Illos autem maxime instigabat Cleon

πλέονος ἀρέγοντο. ° μάλιστα δὲ αὐτοὺς ἐνῆγε Κλέων ὁ Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. U. C. Varr. 398.
 Κλεινέτου, ἀνὴρ δημαγωγὸς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὢν, καὶ τῷ πλήθει πιθανώτατος· καὶ ἔπεισεν ἀποκρίνασθαι, ὡς χρὴ τὰ ῥμὲν ὄπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ παραδόντας πρῶτον, κομισθῆναι Ἀθήναζε· ἐλθόντων δὲ, ἀποδόντας Λακεδαιμονίους Νίσαιαν, καὶ Πηγάς, καὶ Ὑτροιζήνα, καὶ Ἀχαΐαν, (ἃ οὐ πολέμῳ ἔλαβον, ἄλλ' ἀπὸ τῆς προτέρας ξυμβάσεως, Ἀθηναίων ξυγχωρησάντων ἑ κατὰ ξυμφορὰς, καὶ ἐν τῷ τότε δεομένων τὶ μᾶλλον σπονδῶν,) κομίσασθαι τοὺς ἀνδρας, καὶ σπονδὰς ποιήσασθαι, ὅποσον ἂν δοκῇ χρόνον ἀμφοτέροις.

κβ'. Οἱ δὲ πρὸς μὲν τὴν ἀπόκρισιν οὐδὲν ἀντεῖπον, ξυνέδρους δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἐλῆσθαι, οἵτινες, λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἐκάστου, ξυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν, ὅ, τι ἂν πείθωσιν ἀλλήλους. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο, λέγων, ἑ γιγνώσκειν μὲν καὶ πρότερον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτοὺς σαφές ἢ ὅ εἶναι καὶ νῦν· οἵτινες τῷ μὲν πλήθει οὐδὲν ἑ ἐθέλουσιν εἰπεῖν, ὀλίγοις δὲ ἀνδράσι ξυνέδροι βούλονται γίνεσθαι.

° Μᾶλλον *Ar.* Paullo post Κλεινίτα *Dan.* ῥ Μιν deest *Flor.* Καὶ ante ἔστιν d. Mosqu. ἑ Τροιζήνα *Cl. Gr. Ald. Bas. Flor. Reg. Cass. Aug. Nίσαιαν pro Νίσαιαν Dan.* ἑ Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς *Reg. Cass. Gr. Aug.* ἑ Κατὰ τὰς ξυμφορὰς *Ar.* ἑ Γινώσκων *Ar. C. Gr. Dan.* et hic μὲν πρότερον, omisso τοῦ καί. ἑ Δι' εἶναι *Ar. C.* ἑ Ἐθέλουσιν ex emendatione, pro ἐθέλωσιν, quod est in textu *Gr.*

Cleæneti filius, qui tunc temporis vir popularis, et in dicendo multitudini acceptissimus erat. Hic persuasit, ut responderent: Oportere primum *quidem*, eos, qui in insula essent, et armis et se ipsis traditis, Athenas portari. Deinde vero, illis pro profectis, ubi Lacedæmonii reddidissent Nisæam, et Pegas, et Trœzena, et Achajam, (quæ bello non cepissent, sed ex superiore compositione ab Atheniensibus accepissent, qui propter clades acceptas, et quod fœderibus tunc multo magis indigerent, ipsis ea concessissent) ita *demon* suos cives recipere, et fœ-

dera facere, quam diuturna utrisque placuisset.

22. Lacedæmonii vero ad hoc responsum nihil contradixerunt: sed petierunt, ut sibi darentur viri delecti, quibuscum rem conferrent, ac disceptarent; qui dicentes et audientes de singulis rebus, pacate convenirent in iis, quæ alteri alteris persuasissent. Tunc vero Cleon vehementer instare cœpit, dicens, se vel ante cognovisse, ipsos nihil æqui, *nihil sinceri*, in animo habere; et nunc etiam hoc manifestum esse, quippe qui apud multitudinem nihil dicere, sed cum paucis viris concilium ha-

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. U. C. Varr. 329. ἀλλὰ, εἴτι ὑγίης διανοοῦνται, λέγειν ἐκέλευσεν ἅπασιν. ὁρῶντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὔτε σφίσιν ὅϊόν τε ὂν ἐν πλήθει εἰπεῖν, εἴτε καὶ ὑπὸ τῆς ξυμφορᾶς ἐδόκει αὐτοῖς ξυγχαρεῖν, μὴ ἐς τοὺς ξυμμάχους^a διαβληθῶσιν, εἰπόντες, καὶ οὐ τυχόντες, οὔτε τοὺς Ἀθηναίους ἐπιμετρίοις^b ποιήσοντας ἃ προὔκαλοῦντο, ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἄπρακτοι.

κγ'. Ἀφικομένων δὲ αὐτῶν διελύοντο εὐθὺς αἱ σπονδαὶ αἱ^c περὶ Πύλον καὶ τὰς ναῦς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀπήτουν, καθάπερ ξυνέκειτο· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐγκλήματα ἔχοντες, ἐπιδρομὴν τε τῷ τειχίσματι παράσπονδον,^d καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι, οὐκ ἀπεδίδοσαν· ἰσχυριζόμενοι, ὅτι δὴ εἴρητό, ἐὰν καὶ ὅτιοῦν παραβῇ, λελῦσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀντέλεγόν τε, καὶ ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν, ἀπελθόντες, ἐς πόλεμον καδίσταντο. καὶ τὰ περὶ Πύλον ὑπ' ἑαμφοτέρων^e κατὰ κράτος ἐπολεμεῖτο· Ἀθηναῖοι μὲν^f δυοῖν νεοῖν^h ἐναντίαινⁱ αἰεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες τῆς ἡμέρας, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἅπασαι περιώρμου, πλὴν τὰ^k πρὸς τὸ πέλαγος, ὅποτε

^a ὅϊόν τ' ὂν Cass. ^b Ὑπὸ τὰς ξυμφορὰς Dan. ^c Εἰπόντας καὶ οὐ τυχόντες διαβληθῶσιν Reg. ^d Ποιήσοντας Dan. ^e Περὶ τὴν Πύλον Cl. Περὶ τὸν Πύλον et paulo ante εὐθὺς pro εὐθὺς Gr. ^f Καὶ ἄλλα ἀξιόλογα legisse videtur Falla. Huds. Καὶ ἄλλα οὐκ ἄλγιστα Reg. ^g Ἀμφοτέρων Reg. Antea Mosqu. ἐπιθρόντης p. ἀπειλῶ. ^h Κατακράτος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Aug. Deest Reg. ⁱ Δυοῖν C. Νισὶν abest a Cass. Aug. in marg. a m. 2. ^j Scilicet ἀλλήλων. Vel τοῖς πολέμοις. Æ. Port. Huds. ^k Αἰὶ Ald. Flor. Bas. ^l Περὶ Ar. C. Dan.

bere vellent. quod si quid sani cogitarent, eos apud universos verba facere jussit. Lacedæmonii vero cernentes, neque sibi fas esse apud multitudinem loqui, quamvis propter eladem acceptam, ipsis postulata concedere placeret, veriti, ne apud socios male audirent, si dixissent, nec impetrassent, neque Athenienses moderate se gesturos in iis, ad quæ provocarentur, infecto negotio Athenis discesserunt.

23. Adventu eorum induciæ de Pylo factæ confestim solutæ sunt: Lacedæmonii vero naves repetebant, quemadmodum convenerat. Sed Athenienses eas reddere noluerunt, il-

lis crimini dantes, quod præter induciarum pacta incursionem in munitionem fecissent, aliæque, quæ non magni momenti esse videbantur, hac ratione nixi, quod in conventis dictum esset, si vel minima eorum pars violata fuisset, inducias ruptas fore. Lacedæmonii vero contradicebant, et accusabant, quod præter jus naves retinerent; atque digressi, bellum demum gerere cœperunt: (bellumque totis viribus ab utrisque ad Pylum administrabatur:) Athenienses quidem, binis navibus adversis insulam interdum semper circum-euntes, noctu vero omnibus etiam navibus manentibus in statione cir-

ένεμος εἴη· (καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων, αὐτοῖς ἐπκοσι νῆες ἀφίκοντο ἐς τὴν φυλακὴν ὥστε αἱ πᾶσαι, ἑβδομήκοντα ἐγένοντο) Πελοποννήσιοι δὲ ^m ἐν τῇ ἡπείρῳ στρατοπεδεύόμενοι, καὶ προσβολὰς ποιούμενοι τῷ τείχει, σκοποῦντες καιρὸν, εἴτις παραπέσοι, ὥστε τοὺς ἄνδρας σῶσαι.

κδ'. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ Συρακούσιοι, ^{Ante Jun. 29.} καὶ οἱ ξύμμαχοι, πρὸς ταῖς ἐν ⁿ Μεσσήνῃ φρουρούσαις ναυσὶ, τὸ ἄλλο ναυτικόν, ὃ παρεσκευάζοντο, προσκομίσαντες, τὸν πόλεμον ἐποιοῦντο ἐκ τῆς Μεσσήνης. καὶ μάλιστα ἐνῆγον οἱ Λοκροὶ, τῶν Ῥηγίων κατὰ ἔχθραν καὶ αὐτοὶ δὲ ^o ἐξεβλήκεισαν πανδημεὶ ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. ^p καὶ ναυμαχίας ἀποπειραῖσθαι ἐβούλοντο, ὁρῶντες τοῖς Ἀθηναίοις τὰς μὲν παρούσας ὀλίγας ναῦς, ταῖς δὲ πλείοσι καὶ μελλούσαις ἥξειν πυθδανόμενοι ^q τὴν νῆσον πολιορκεῖσθαι. εἰ γὰρ κρατήσειαν τῷ ναυτικῷ, τὸ Ῥήγιον ἡλπιζον πεζῇ τε καὶ ^r ναυσὶν ἐφορμούντες ῥαδίως ^s χειρῶσεσθαι, καὶ ἤδη ^t σφῶν ἰσχυρὰ τὰ πρᾶγματα γίνεσθαι. ξύνεγγυς γὰρ κειμένου τοῦ

¹ Vide Annot. ad pag. 222. Huds. ^m Ἐν τῇ ἡπείρῳ Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. qui mox σύμμαχοι, c. 24. init. ⁿ Μεσσήνη Ar. C. itidemque paulo infra. Huds. Etiam hic et infra plerisque locis Gr. ^o Ἐξεβλήκεισαν Ar. C. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. ^p Hoc ad Syracusanos est referendum, ut patet ex sequentibus: ἐν τούτῳ οὖν τῇ μεταξὺ οἱ Συρακούσιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι etc. Huds. ^q Scilicet, τὴν Σφακτηρίαν, non (ut vult Scholiastes) τὴν Σικελίαν. Æ. Port. ^r Ναυὶ Gr. ^s Χειρῶσεσθαι Cass. Mosqu. Aug. ^t Σφῶν Reg.

cumeireca, in ceteris partibus, excepta illa, quæ pelagus spectabat, idque quoties ventus spirabat: (et viginti alie naves ad ipsos Athenis ad insule custodiam venerunt, ita ut universæ numero essent septuaginta) Peloponnesii vero, in continente castra habentes, et Atheniensium munitionem subinde oppugnantes, et observantes occasionem, si qua forte sese ipsis offerret, ut suos cives liberarent.

24. Interea vero Syracusani, eorumque socii, qui in Sicilia erant, præter naves præsidarias, quæ apud Messanam erant, advecta cætera classe, quam paraverant, bellum e Messana gerebant. Eosque ad hoc

Locri maxime sollicitabant ob odium, quo Rheginos prosequabantur. Ipsique cum frequentibus copiis, quas ex omni totius populi ordine coegerant, in illorum agrum irruptionem fecerant. Volebant autem navale prælium experiri, quod naves, quæ tunc Atheniensibus aderant, paucas esse animadverterent, majore autem illarum parte, et illis, quæ venturæ erant, iusulam Sphacteriam obsideri audirent. Si enim classe vicissent, Rhegium terra marique obsessum in suam potestatem redactum iri, suasque res ita demum firmiores fore sperabant. * Cum enim Rhegium Italiæ promontorium, et Messana,

* Quum in propinquo esset Rhegium Italiæ promontorium, et Messana in Sicilia etc. Valla. Cum enim propinqua inter se sint, Rhegium Italiæ promontorium et Messana Siciliæ oppidum etc. Huds.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. U. C. Varr. 329. ^u τε Ῥηγίου ἀκρωτηρίου τῆς Ἰταλίας, τῆς τε Μεσσήνης τῆς Σικελίας, τοῖς Ἀθηναίοις ^x τε οὐκ ^y ἀνεῖναι ἐφορμεῖν, καὶ τοῦ πορθμοῦ κρατεῖν. ^z ἔστι δὲ ὁ πορθμός, ἡ μεταξὺ Ῥηγίου θάλασσα καὶ Μεσσήνης, ἥπερ βραχύτατον Σικελία τῆς ἡπείρου ἀπέχει καὶ ἔστιν ^a ἡ Χάρυβδις κληθεῖσα τοῦτο, ἥ Ὀδυσσεὺς λέγεται διαπλεῦσαι. διὰ στενότητα δὲ ^b καὶ ἐκ μεγάλων πελαγῶν, τοῦ τε Τυρσηνικοῦ καὶ τῆς Σικελικοῦ, ἐσπίπτεσα ἡ θάλασσα ^c εἰς αὐτὸ, καὶ ῥοώδης οὔσα, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη.

κέ. Ἐν τούτῳ οὖν τῷ μεταξὺ οἱ Συρακῆσιοι καὶ οἱ ζῦμμαχοι ναυσὶν ὀλίγων πλείοσιν ἢ τριάκοντα ἠναγκάσθησαν ὀψὲ τῆς ἡμέρας ναυμαχῆσαι ^d περὶ πλοῖα διαπλέοντος, ^e ἀντεπαναγόμενοι πρὸς τε Ἀθηναίων ναῦς ἑκακίδεκα, καὶ ^f Ῥηγίνας ὀκτώ. καὶ νικηθέντες ὑπὸ ^h τῶν Ἀθηναίων, ⁱ διὰ τάχους ἀπέπλευσαν, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον, ^k εἰς τὰ οἰκεία στρατόπεδα τότε, ἐν τῇ ^l Μεσσήνῃ καὶ ἐν τῷ ^m Ῥηγίῳ ⁿ μίαν ναῦν ἀπολέσαντες. καὶ νύξ ^o ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ. μετὰ ^p δὲ τοῦτο οἱ μὲν Λοκροὶ ἀπῆλθον ἐκ τῆς [^q τῶν] Ῥηγίων. ἐπὶ δὲ τὴν Πελαγίδα

^u T₁ deest Ar. Mox καὶ τῆς Miss. Mosqu. ^x T₁ abest Ar. C. Dan. ^y Ἄν ἴδωι Reg. Cass. Gr. Aug. ^z Ἔστιν Cass. ^a Thucydidem non unum certum locum, sed totum fretum Charybdin appellare existimat Cluverius Sicil. Antiq. p. 70. Huds. ^b Καὶ non agnoscunt Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ^c Scilicet, ἡ αὐτὴν τὸν πορθμόν. Huds. ^d Παρὰ etc. Marg. Περὶ πλοίου δὲ διαπλέοντος Ar. C. Dan. ^e Ἀντεπαναγόμενοι Ar. Cl. Cass. Aug. ^f Ὀκτωκαίδεκα legebat Valla. Huds. ^g Ῥηγίνας Gr. ^h Τῶν omittit Cl. ⁱ Διατάχους Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Cass. Aug. ^k Ἐς Ar. ^l Μεσσην C. ut et paulo infra. ^m Ῥηγίῳ Reg. ⁿ Scilicet, οἱ Συρακῆσιοι. Æ. Port. Huds. ^o Ἐγένετο C. Dan. ^p Δὲ deest C. ^q Τῶν abest Ar. C. Cl.

quæ est in Sicilia, in proximo essent, existimabant se non permissuros, ut Athenienses ad insulam appellerent, fretoque potirentur. Hoc autem fretum est mare inter Rhegium et Messanam, qua brevissimo intervallo Sicilia distat a continente, atque hæc est, quæ Charybdis appellata fuit, qua Ulysses transisse fertur. Hoc autem mare propter loci angustias, et ingentium marium, Tyrrheni et Siculi, concursum, in ipsum fretum irrumpens, et æstuosum existens, jure sævum existimabatur.

25. In hoc igitur tam angusto spa-

tio Syracusani, eorumque socii, cum navibus paulo pluribus quam triginta, sub sermū dici prælium navale committere coacti fuerunt, circa navigium cursum illac tenens, obviam hostibus prodeuntes, adversus sexdecim Atticas, et octo Rheginas naves. Et ab Atheniensibus victi, tunc in sua castra celeriter se receperunt, ut singulis licuit, una ad Messanam, et Rhegium navi amissa. noxque suo interventu prælium diremit. Postea vero Loeri quidem ex Rheginorum agro discesserunt. Syracusanorum vero, sociorumque na-

τῆς Μεσσήνης συλλεγεῖσθαι αἱ τῶν Συρακουσίων καὶ ξυμμαχῶν νῆες, ὥρμουν, καὶ ὁ πεζὺς αὐτοῖς παρῆν. προσπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Ῥηγῖνοι, ὁρῶντες τὰς ναῦς κενᾶς, ἐνέβαλον καὶ χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιέλη-
 θείσῃ μίαν ναὺν αὐτοῖς ἀπώλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκο-
 λυμβησάντων. καὶ μετὰ τοῦτο, τῶν Συρακουσίων ἐμβάντων ἐς τὰς ναῦς, καὶ παραπλεόντων ἀπὸ κάλῳ ἐς τὴν Μεσσήνην, αὐτοὶ προσβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβαλόντων, ἐτέραν ναὺν ἀπολλύουσι. καὶ ἐν τῇ παράπλῳ, καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τοιοῦτοτρόπῳ γενομένη, οὐκ ἔλασπον ἔχοντες οἱ Συρακούσιοι παρεκομίσθησαν ἐς τὸν ἐν τῇ Μεσσήνῃ λιμένα. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, Καμαρίνης ἀγγελθείσης προδίδοσθαι Συρακουσίους ὑπ' Ἀρχίου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, ἐπλευσαν ἐκεῖσε. Ἡ Μεσσήνιοι δ' ἐν τούτῳ πανδημεῖ κατὰ γῆν καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα ἐστράτευσαν ἐπὶ Νάξῳ τὴν Χαλκιδικὴν, ὅμορον ἔσαν καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τειχίρεις ποιήσαντες τοὺς Ναξίους, ἐδήλου τὴν γῆν τῇ δ' ὕστεραίᾳ, ταῖς μὲν ναυσὶ περιπλεύσαντες

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 3. U. C. Varr. 329.

Gr. Ald. Bas. Cass. Dan. Aug. Ἐκ τῶν Ῥηγίων Reg. Pro αὐτῶν. Vide Stephani Append. ad scripta al. de Dial. Att. p. 129, 173. Αὐτοῖς Cl. Gr. Αὐτοῖς Cl. in marg. Αὐτοῖς Reg. Μισατοῦτο Ar. Ἐσθάντων Marg. C. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. Ἐσθάντων τὰς ναῦς Gr. Κάλως Dan. Oī deest Reg. Προβάλλοντες Mosqu. Ἀποσημιωσάντων legisse, aut legendum putavisse videtur Valla. Huds. Mox ἀπολλύουσι Mosqu. Hoc ad Athenienses referendum, qui quasi rependerent navim pro navi: itaque sequitur, οὐκ ἔλασπον ἔχοντες. Æ. Port. Τιοῦτο ττρόπῳ Ar. Aug. ubi verba π. τ. γ. τ. σ. sunt in marg. a m. l. sed τιοῦτο ττρόπῳ. Καὶ τῇ ναυμαχίᾳ τοιοῦτοτρόπῳ absunt a Dan. et Cass. in ejus margine deinde alius ea scripserat. Mox τῇ abest Mosqu. ante Miss. Μισήνιοι C. itidemque paulo infra, Huds. Ναοῖς Gr.

ves ad Peloridem, quæ est agri Mes-
 sanensis, coactæ stationem habebant, ipsisque peditatus adlerat. Athenienses vero, et Rhagini, cum naves vacuas animadvertissent, impressionem in eas fecerunt: manumque ferrea injecta unam ipsorum depresserunt, viris ex ea natando elapsis. Postea vero, cum Syracusani naves ingressi fuissent, et Messaniam remulco tracti præterveherentur, Athenienses impetu rursus in eos facto, illis ex littore oraque cava in altum provectis, et prius hostem aggressis, alteram navem

amiserunt. Syracusani autem, cum in hac prætervectione, prælioque navali, quod hujusmodi fuit, rem non deteriore conditione gessissent, in Messanæ portum se receperunt. Atque Athenienses quidem, cum per nuntios intellexissent, Camarinam Syracusanis ab Archia ejusque sociis prodi, eo navigarunt. Interea vero Messanenses, cum omnibus totius populi copiis, terra marique simul expeditionem susceperunt adversus Naxum Chalcidicam, quæ finitima erat. Primoque die Naxiis intra mœnia conclusis, agrum vastabant.

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

κατὰ τὸν Ἀκείνην ποταμὸν, τὴν γῆν ἐδήουν, τῷ δὲ πεζῷ πρὸς τὴν πόλιν ^d ἐσέβαλον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων πολλοὶ κατέβαινον βοηθοῦντες ἐπὶ τοὺς Μεσσηνίους. καὶ οἱ Νάξιοι, ὥς εἶδον, θάρσυσαντες, καὶ παρακελευόμενοι ἐν ^e ἑαυτοῖς, ὥς οἱ Λεοντῖνοι σφίσι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ξύμμαχοι ἐς τιμωρίαν ἐπέρχονται, ἐκδραμόντες ἄφνω ἐκ τῆς πόλεως, προσπίπτουσι τοῖς Μεσσηνίοις. καὶ τρέψαντες, ἀπέκτεινάν τε ὑπὲρ χιλίους, καὶ οἱ λοιποὶ χαλεπῶς ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ γὰρ οἱ βάρβαροι ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιπесόντες, τοὺς πλείους διέφθειραν. καὶ αἱ νῆες, σχῆσαι ἐς τὴν Μεσσήνην, ὕστερον ἐπ' οἴκου ἕκασται διεκρίθησαν. Λεοντῖνοι ^f δὲ εὐθὺς καὶ οἱ ξύμμαχοι μετὰ Ἀθηναίων ἐς τὴν ^g Μεσσήνην, ὥς κεκακωμένην, ^h ἐστράτευον· καὶ ⁱ προσβάλλοντες, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν λιμένα ταῖς ναυσὶν ^k ἐπειρῶντο, ὁ δὲ πεζὸς, πρὸς τὴν πόλιν, ἐπεκδρομὴν δὲ ποιησάμενοι οἱ Μεσσηνιοί, καὶ Λοκρῶν τινες μετὰ τοῦ Δημοτέλους, οἱ μετὰ τὸ πάθος ἐγκατελείφθησαν φρουροί, ἐξαπιναίως προσπεσόντες, τρέπουσι τοῦ στρατεύματος τῶν Λεοντίνων τὸ πολὺ, καὶ ἀπέκτειναν πολλὰς. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι,

^d Ἐσέβαλλον, Cass. Gr. Aug. ^e Ἀυτοῖς Dan. Antea ὥς ante εἶδον superser. in Mosqu. pallidius. ^f Εὐθὺς Ar. ^g Μεσσήνη C. et mox infra. Antea Mosqu. μετὰ τῶν Ἀθην. ^h Ἐστράτευσα, Marg. C. Dan. ⁱ Προσβάλλοντες Ar. C. Cl. Mosqu. Sic quoque fuerat in Gr. deinde emendatum erat προσβάλλοντες. ^k Ἐπείρω Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Varietatem scripturæ etiam Scholiastes adnotat.

Postero vero die, classe circumvecti per fluvium Acesinen, agrum vastabant, at cum peditatu ad urbem oppugnandam accesserunt. Interea vero Siculi multi, qui in montibus habitabant, ad opem Naxii contra Messanenenses ferendam descenderunt. Quos ut conspexere Naxii, sumtis animis, et mutuo se adhortati, quod Leontini cæterique socii Græci ad opem ipsis ferendam adventarent, ex urbe subito erumpentes, impetum in Messanenenses fecerunt, illisque in fugam versis, supra mille interfecerunt, cæterique domum ægre se receperunt. nam barbari maximam eorum partem in viis aggressi perdi-

derunt. Et naves, quæ ad Messanam appulerant, aliæ ab aliis separatæ domum se receperunt. statimque Leontini sociique cum Atheniensibus Messanam, ut bello attritam, oppugnatum iuverunt: Atheniensis quidem, cum classe, a portu; peditatus vero a terra, urbem oppugnantes, expugnare conabantur. Sed Messanenenses, et ex Locris aliquot cum Demotele, qui post cladem acceptam urbis presidio relictus fuerant, eruptione facta, hostemque repente adorti, exercitus Leontinorum magnam partem in fugam vertebant, multosque interfecerunt. quod cum vidissent Atheniensenses, et ex va-

καὶ ἀποβάαντες ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐξοήθουν, ¹ καὶ κατεδίω- Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
349.
ξαν τοὺς Μεσσηνίους πάλιν εἰς τὴν πόλιν, τεταραγμέ-
νοις ἐπιγενόμενοι. καὶ τροπαῖον στήσαντες, ἀνεχώρησαν
εἰς τὸ Ῥήγιον. μετὰ δὲ τοῦτο, οἱ μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ
Ἕλληνες, ἄνευ τῶν Ἀθηναίων, κατὰ γῆν ἐστράτευον
ἐπ' ἀλλήλους.

κς'. Ἐν δὲ τῇ Πύλῳ ἔτι ἐπολιόρκουν τοὺς ἐν τῇ
νῆσῳ Λακεδαιμονίους οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ ἐν τῇ ἡπείρῳ
στρατόπεδον τῶν Πελοποννησίων κατὰ χώραν ἔμενεν.
ἐπίτονος δ' ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἡ φυλακὴ, σίτου τε
ἀπορία καὶ ὕδατος. οὐ γὰρ ἦν κρήνη, ὅτι μὴ μία, ἐν
αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει τῆς Πύλου, καὶ αὕτη οὐ μεγάλη·
ἀλλὰ διαμώμενοι τὸν κάχληκα οἱ πλείστοι ἐπὶ τῇ θα-
λάσῃ, ἔπινον οἶον εἰκὸς ὕδωρ. στενοχωρία τε ἐν ὀλίγῳ
στρατοπεδευομένοις ἐγίγνετο· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν
ὄρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ἤρουντο κατὰ μέρος, αἱ
δὲ, μετέωροι ἔρμουν. ἀδυμίαν τε ^m πλείστην ὁ χρόνος
παρεῖχε, παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος, οὗς ᾔοντο ἡμερῶν
ὀλίγων ἐκπολιορκήσιν, ἐν νῆσῳ τε ⁿ ἐρήμῃ, καὶ ὕδατι
ἀλμυρῷ χρωμένους. αἴτιον δὲ ἦν ὅ οἱ Λακεδαιμόνιοι,

¹ Id est: καὶ καταδίωξαντας πατάλισαν. Huds. c. extr. it' ἀλλήλους Mosqu.
■ Πλείστην καὶ ἡ χεῖρας Ar. C. Mosqu. ■ Ἐρήμῃ Ar. C. Mosqu. • Οἱ
deest Gr. et paullo post et post σίτου.

vibus exscensum in terram fecissent, opem ipsis tulerunt, et *Messanen-
ses insequuti intra urbis muros con-
cluserunt, eos perturbatos aggressi;
erecto quoque tropæo Rhegium reverte-
runt. Post hæc, Græci, qui erant in
Sicilia, sine Atheniensibus, alii alios
mutuo bello terra infestabant.

26. Athenienses vero, qui ad Py-
lum erant, Lacedæmonios in insula
interceptos adhuc obsidebant; at
Peloponnesii, qui in continente stat-
tiva habebant, in suo loco se conti-
nebant. Atheniensibus autem Pyli
custodia admodum laboriosa erat,
cum propter comitatus, tum pro-
pter aquæ inopiam. nullus enim

fons, præter unum, eumque non
magnum, in ipsa Pyli arce erat. sed
plerique glaream ad mare suffodien-
tes, qualem credibile est aquam po-
tabant. Erant præterea loci angus-
tiæ, propter quas in exiguo castra
habebant: et quia naves nullam
stationem habebant, harum quidem
aliæ per vices cibum in terra sume-
bant, aliæ vero in ancoris stabant.
Et mora, quæ præter opinionem
accidebat, maximum animi angorem
ipsis afferebat, quod homines in in-
sula deserta, interceptos, et aqua sal-
sa utentes intra paucos dies a se
expugnatum iri putarent. Cujus rei
causa erant Lacedæmonii, qui edi-

* Mamertini Valla. Nam incolæ (ut inquit Strabo l. 6.) καλεῖται Μαρμε-
ρίους μᾶλλον ἢ Μεσσηνίους. Eodem scilicet modo, ut in Etruria quondam in
via Flaminia urbs erat proprio nomine Falerii; oppidani vero Falisci. Vide
Cluverij Sic. Antiq. p. 47. Huds.

Bell. προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτόν τε τὸν βουλόμε-
 Pelop. νον ^p ἄληλεσμένον, καὶ οἶνον, καὶ τυρὸν, καὶ εἴτι ἄλλο
 Olymp. βρῶμα, οἶον ἂν ἐς πολιορκίαν ^q ἔξυμφέρει· τάξαντες
 88. 3. ἀργυρίου πολλοῦ, καὶ τῶν Εἰλώτων τῷ ^r ἐσαγαγόντι
 U. C. ἑλευθερίαν ὑπισχνούμενοι. καὶ ἐσῆγον ἄλλοι τε παρα-
 Varr. 329. κινδυνεύοντες, καὶ μάλιστα οἱ ^s Εἰλωτες, ἀπαίροντες
 ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ^t ὁπόθεν τύχοιεν, καὶ καταπλέ-
 οντες ἐτι νυκτὸς ἐς τὰ πρὸς τὸ πέλαγος τῆς νήσου. μάλ-
 ιστα δὲ ἐτήρουν ἀνέμῳ καταφέρεσθαι. ῥᾶον γὰρ τὴν
 φυλακὴν τῶν ^u τριήρων ἐλάνθανον, ὁπότε πνεῦμα ἐκ
 πόντου εἴη· ἀπὸρον γὰρ ^x ἐγίγνετο περιορμεῖν. τοῖς δὲ
 ἀφειδῆς ὁ κατάπλους ^y καθεστήκει. ἐπώκελλον γὰρ τὰ
 πλοῖα, τετιμημένα χρημάτων· καὶ οἱ ὀπλῖται περὶ τὰς
 κατάρσεις τῆς νήσου ἐφύλασσον. ^z ὅσοι δὲ γαλήνῃ κιν-
 δυνεύσειαν, ἡλίσκοντο. ^a ἐσένειον δὲ καὶ κατὰ τὸν λιμένα
 κολυμβηταὶ ὕφουδροι, καλωδία ἐν ἄσκοις ἐφέλκοντες

^p Ἀληλεμένον Gr. Ang. ^q ἔξυμφίρη Cass. Aug. sed in hoc η a m. rec.
^r Εἰσαγαγόντι Gr. Mosqu. ^s Εἰλωτες et paullo ante εἰλώτων Cass. Aug.
^t Ὅθεν C. Dan. ^u Τριηρῶν Cass. Gr. ^x ἐγίγνετο Gr. ^y Καθυστήκει
 Reg. Mosqu. et mox ἐπώκελλον. ^z Ὅση, et deinde ab emendatore inter ver-
 sus ὅσοι Reg. ^a ἐσένειον δὲ κολυμβηταὶ ὕφουδροι, καλωδία ἐν ἄσκοις ἐφέλκοντες
 μήκωνα etc. Suidas locum citans in voce ὕφουδρος. Ἐσένειον Cl. in marg. Huds.
 Δι' abest Aug. Cass. postea a correctore hic adscriptum. Κολυμβηταὶ Reg.
 Cass. Gr.

xerant, ut quisquis vellet, frumen-
 tum molitum, vinum, caseum, et si
 quid aliud esculentum esset, quod
 ad obsidionem tolerandam utile es-
 set, in insulam importaret, * hoc in-
 genti pretio aestimantes, et illi ex
 Helotibus, qui importasset, liberta-
 tem promittentes. Quare cum alii
 non sine gravi periculo comporta-
 bant, tum vero præcipue Helotes,
 solventes ex qualibet Peloponnesi
 parte, in qua eos esse contigisset,
 et dum nox adhuc esset, appellentes
 ad eam insulæ partem, quæ pelagus
 spectabat. Ventum autem potissi-
 mum observabant, quo ad insulam

deferrentur. facilius enim triremium
 custodiam latebant, quoties ventus
 a mari spirabat. Nam *Attica naves*
tunc stationem circum insulam ha-
 bere non poterant. † Illis vero cur-
 sus ad littora non pareus esse con-
 sueverat, nam *sua* navigia, pecuniis
 aestimata in *littus* ‡ impingebant;
 et *Lacedæmoniorum* milites, ad illas
 insulæ partes, ad quas commode na-
 ves appellere poterant, excubias age-
 bant. Quotquot vero mari tran-
 quillo periculum subiissent, interci-
 piebantur. Illuc etiam per portum
 adnabant urinatores sub aquis na-
 tantes, funiculo papaver mellitum

* Ingenti id pretio taxantes etc. *Valla*. Magna his præmia consti-
 tuentes etc. *Acacius*. HUDS.

† Hi vero navibus suis in appellendo neutiquam parcebant etc. *Acacius*.
 At illi minime sibi parcebant, dum eo deferebantur; impingebant enim
 navigia sua, certo addito pretio etc. *Steph.* IDEM.

‡ Scilicet, quod pro illorum jactura pretium in singula statutum sibi-
 quisque promissum, a Lacedæmonibus se accepturos considerent. IDEM.

μήκωνα μεμελιτωμένην, καὶ λίνου σπέρμα κεκομμέ-
νον· ὧν ^b τοπρῶτον λανθανόντων, φυλακαὶ ὕστερον ἐγέ-
νοντο. ^c παντί τε τρόπῳ ἐκάτεροι ^d ἐτεχνῶντο, οἱ μὲν,
ἰσπέμπειν τὰ σιτία, οἱ δὲ, μὴ λανθάνειν σφᾶς.

κζ'. Ἐν ^e δὲ ταῖς Ἀθήναις, πυθανόμενοι περὶ τῆς
στρατιᾶς, ὅτι ταλαιπωρεῖται, καὶ σῖτος τοῖς ἐν τῇ νήσῳ
ὅτι ^f ἐσπλεῖ, ἠπόρουν, καὶ ἐδεδοίκεσαν, μὴ σφῶν χειμῶν
τὴν φυλακὴν ^g ἐπιλάβοι, ὀρῶντες τῶν τε ἐπιτηδείων τὴν
περὶ ^h τὴν Πελοπόννησον κομιδὴν ⁱ ἀδύνατον ἐσομένην
ἅμα ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, καὶ οὐδ' ἐν θέρει οἰοί τε ὄντες
ἱκανὰ περιπέμπειν τὸν τε ἔφορμον, χωρίων ἀλιμένων
ὄντων, οὐκ ἐσόμενον. ἀλλ' ἢ, σφῶν ^k αἰνέντων τὴν φυλα-
κὴν, περιγενήσεσθαι τοὺς ἄνδρας, ἢ τοῖς πλοίοις, ἃ
πὸν σῖτον αὐτοῖς ἤγε, ^l χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεύσε-
σθαι. πάντων ^m τε ἐφοβοῦντο μάλιστα τοὺς Λακεδαι-
μονίους, ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι
σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι. καὶ μετεμέλοντο, τὰς σπονδὰς
οὐ δεξάμενοι. Κλέων δὲ, γνούς αὐτῶν τὴν ἐς αὐτὸν
ὑποψίαν περὶ τῆς κωλύμενης ⁿ τῆς ξυμβάσεως, οὐ τάλη-

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
329.
Jul. ex-
eunte,
vel Au-
gusto in-
eunte.

^b Τὸ πρῶτον *Ar. C. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug.* * Παντί τε τῇ τρίτῃ
Marg. Gr. ^d Ἐχρῶντο *Gr. et in marg. Cl.* Ἐχρῶτο in textu cum super-
scripta emendatione recentis manus *Ἐτεχνῶντο Reg.* * Δι' αβέσθ *Dan.*
^e Εἰσπλεῖ *Reg.* ^g Ἐπιλάβῃ *Reg. Schol.* ^h Τὴν δεστ *Dan.* Περὶ d.
Mosqu. ⁱ Pro οὐ δύνησθαι κομίζιν. *Æ. Port.* ^k Ἀφίτων *Gr. αὐτῶν*
in marg. ^l Τὸν χειμῶνα *Ar. τηρήσαντες* et ab emendatore inter versus *cas*
Reg. = Δι' *Ar. C. Cl. Cass. Mosqu. Aug.* ⁿ Τὰς δεστ *Ald. Flor. Bas.*

linique semen contusum in utribus
attrahentes; * qui cum initio custo-
des Atheniensium fefellissent, postea
observari cepti sunt. Et quavis ra-
tione utrique conabantur, hi quidem,
commeatus transmittere, hi vero,
cavere, ne se lateret.

27. Athenienses vero, qui in urbe
erant, cum intellexissent, suum ex-
ercitum variis incommodis affligi, et
commeatus ad illos, qui in insula
erant, transportari, consilii inopes
erant, et verebantur, ne hyems suum
præsidium opprimeret; tum quia
videbant, suum exercitum res ad vi-
ctum necessarias, circa Peloponne-
sum, utpote in loco deserto, sibi
comparandi facultatem non habitu-

rum, tum etiam quia ne æstate qui-
dem satis commeatum ad varios
exercitus circummittere poterant:
præterea videbant, stationem suæ
classi illie non futuram, quod loca
essent importuosa; sed aut custodia
a se remissa, hostes incolumes eva-
suros, aut navigiis, quæ commeatus
importabant, erupturos putabant.
Sed quod omnium maxime formida-
bant, illud erat, quod Lacedæmonios
aliquo firmo virium præsidio fretos,
nullum caduceatorem de pace actu-
rum ad se posthac missuros arbitra-
rentur; eosque prænitebat, quod fæ-
dera non admisissent. Cleon vero,
cum intelligeret, eos suspicari, se
impedimento fuisse, ne pacis condi-

* Quibus, quum a principio latuissent, custodes postea appositæ sunt,
Valla. Huds.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. U. C. Varr. 329. ^Δη ἔφη λέγειν τοὺς ἐξαγγέλλοντας. παραινοῦνταν δὲ τῶν ἀφιγμένων, εἰ μὴ σφίσι πιστεύουσι, κατασκόπους τινὰς πέμψαι, ἥρῃδη κατασκόπος αὐτὸς μετὰ ὁ Θεογένους ὑπὸ Ἀθηναίων. καὶ γνῆς, ὅτι ἀναγκασθήσεται ἢ ταυτὰ λέγειν οἷς ^ρδιέβαλλεν, ἢ τάναντία εἰπῶν, ψευδῆς φανήσεσθαι· παρῆναι τοῖς Ἀθηναίοις, ὁρῶν αὐτοὺς καὶ ^αὠρμημένους τὶ τοπλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν, ὡς χρὴ κατασκόπους μὲν μὴ πέμπειν, ^γμηδὲ ^δδιαμέλλειν καιρὸν παριέντας· εἰ δὲ ^εδοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι τὰ ἀγγελλόμενα, πλεῖν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. καὶ ἐς ^νΝικίαν τὸν Νικηράτου, ^σστρατηγὸν ὄντα, ἀπεσήμενεν, ἐχθρὸς ὢν, καὶ ἐπιτιμῶν, ῥάδιον εἶναι παρασκευῇ, ^υεἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοί, ^zπλεύσαντας λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ· καὶ αὐτὸς γ' ἂν, εἰ ἤρχε, ποιῆσαι τοῦτο.

κή. Ὁ δὲ Νικίας, τῶν τε Ἀθηναίων τὶ ὑποδορυ-
θησάντων ἐς τὸν Κλέωνα, ὅτι οὐ καὶ νῦν ^απλέει, εἰ
^βῥάδιόν γε αὐτῷ φαίνεται, καὶ ἅμα ὁρῶν αὐτὸν ἐπιτι-

* Θιαγίνους Marg. Ar. C. Reg. ^ρ Διέβαλλεν Ar. Mosqu. ^α Ὁρμημί-
νους τοπλίον τι τῇ γνώμῃ Marg. Τὸ πλίον Aug. Ὁρμημίνους τὶ τὸ πλίον etc.
C. Bas. Ὁρμ. τὶ τὸ πλίον τῆς γνώμης Ar. Cl. Τὶ redundare existimat Steph.
Vide Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 81. Huds. Τὸ πλίον Cass. Gr.
† Μὴ δὲ Ar. C. Reg. Cass. Aug. Mosqu. ^δ Διαμείλιν Ar. Mosqu. Μίλιν
Marg. ^ε Δοκεῖ Gr. ^ν Τὸν Νικίαν Νικηρ. Gr. ^σ Ἀπεσήμενεν, στρατηγὸν
ἔστα C. Dan. Sed hic ἀποσήμεν. ^υ Εἰ οἱ ἄνδρες Gr. ^z Πλεύσαντας C.
Ald. Flor. Bas. Reg. et supra ας eadem manu. ^α Πλεῖ C. Dan. et paullo
ante eis τὸν Κλ. ^β ῥάδιον αὐτῷ C. Dan.

tiones acciperentur, negabat verum dicere eos, qui nuntios afferebant. Cum autem illi, qui nuntios attulerant, Athenienses hortarentur, ut, si fidem sibi non haberent, aliquos exploratores eo mitterent, ipse cum Theogene explorator ab Atheniensibus electus est. Ille vero, cum intelligeret, se coactum iri vel eadem dicere, quæ illi, quos criminabatur, vel, si contraria dixisset, se mendacem visum iri; Atheniensibus suadebat, quod eos ad bellum gerendum animis magis propensis esse videret, ut nullos quidem exploratores eo mitterent, neque cunctando occasionem prætermitterent: sed, si vera

ipsis viderentur ea, quæ nuntiabantur, cum classe proficiscerentur, ut viros illos expugnarent: et Niciam Nicerati filium, qui tunc dux erat, innuebat, et subobscurè designabat, et cum exprobratione dicebat, facile esse parata classe, si duces viri essent fortes, eo proficisci, virosque in insula interceptos expugnare; hocque se facturum, si gereret præturam.

28. At Nicias, cum Athenienses aliquantulum tumultuati essent adversus Cleonem, quod ne tunc quidem, si res facilis ipsi videretur, navigaret; simul etiam, cum videret ipsum Cleonem ignaviam sibi expre-

μῶντα, ἐκέλευεν ἢν τινα βούλεται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν. ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφίεναι, ἑτοιμος ἦν γνοῦς δὲ τῷ ὄντι παραδωσείοντα, ἀνεχώρει, καὶ οὐκ ἔφη αὐτὸς, ἄλλ' ἐκείνον στρατηγεῖν δεδιώς ἦδη, καὶ οὐκ ἂν οἰόμενος οἱ αὐτὸν τολμῆσαι ὑποχωρῆσαι. αὖτις δὲ ὁ Νικίας ἐκέλευε, καὶ ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς, καὶ μάρτυρας τοὺς Ἀθηναίους ἐποιεῖτο. οἱ δὲ (οἷον ὄχλος φιλεῖ ποιεῖν,) ὅσῳ μᾶλλον ὁ Κλέων ὑπέφρουγε τὸν πλοῦν, καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, ὅσῳ ἐπεκλεούοντο τῷ Νικίᾳ, παραδιδόναι τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐκείνην ἐπεβόων πλεῖν. ὥστε, οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ, ὑφίσταται τὸν πλοῦν καὶ παρελθὼν, οὔτε φοβεῖσθαι ἔφη Λακεδαιμονίους, πλεύσεσθαι τε, λαβὼν, ἐκ μὲν τῆς πόλεως, οὐδένα, Λημνίους δὲ καὶ Ἱμβριούς τοὺς παρόντας, καὶ πελταστας, οἳ ἦσαν ἔκ τε Αἴνου βεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοθεν τοξότας τετρακοσίους. ἃ ταῦτα δὲ ἔχων, ἔφη, πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
SS. 4.
U. C.
Varr.
329.

* Ἦν τινα *Cass. Gr.* ἃ Ἀλλὰ *Gr.* Antea pro τῷ ἴσθι *Mosqu. ἴσθι.* * Ἐξίλιον, *Cass. Aug.* Ἐξίλιον *Mosqu.* ἑ Ἐξίλιον *Dan.* ἑ Τίσιον *Marg. C. Dan.* ἑ Ἐπὶ δεστ *Reg.* Ἐξαπαλλαγῇ *Mosqu.* ἑ Ἐμβριούς *Dan.* Antea *Mosqu. d.* μὲν ante σ. πάλ. ἑ Ἐκ τῆς Αἴνου *C.* Aut abundat τὴ, aut addendum καὶ ante τῶντας. *AE. Portl.* Ἐκ τῆς Αἴνου etiam *Dan.* ἑ Id est: ταῦτα δὲ τὴν δύναμιν ἔχων, ἔφη αὐτὸς πρὸς τοὺς ἐν Πύλῳ στρατιώτας ἰσχυρίσας,

brantem, * jussit ipsum assumtis quibus vellet copiis, quod ad se attineret, aggredi. Hic vero primo quidem existimans, eum verbo tenus relinquere, paratus erat. Sed ubi cognovit, ipsum revera cupere tradere, tergiversari cœpit, et illum, non se, prætoriam dignitate præditum esse dixit: timore jam percussus, ratus eum sibi prætura cedere non ausurum. Nicias vero rursus idem jubebat, et prætura ad Pylum cedebat, et Athenienses testabatur. Illi vero (quemadmodum vulgus facere solet) quo magis Cleon navigationem subterfugiebat, ac tergiversa-

batur, promissis stare recusans, eo magis Nicias imperabant, ut præturam illi traderet, illique acclamabant, ut navigaret. Quamobrem Cleon, cum non posset amplius se expedire ex iis, quæ dixerat, expeditionem suscipit. Et in mediam concionem progressus, dixit se non timere Lacedæmonios, et se navigaturum, nullo de civium numero secum ducto; tantum cum Lemniis et Imbriis, qui aderant, assumtis etiam † peltatis, qui ex Æno venerant auxilio, et aliunde sagittariis quadringentis. Cum his copiis dixit se iturum ad milites, qui ad Pylum

* Jussit eum, ut sumtis copiis, si quas vellet, officio ipsius fungeretur. *Valla.*—sumtis quibus vellet copiis, pro ea quidem, quæ illis suppeteret, facultatē, rem aggredi. *Steph.* Jubet, ut, quas velit copias sumens, suo rem arbitratu gerat. *Acacius.* *Huds.*

† *Pel.* tetratis. *IDEM.*

Bell. στρατιώτας, ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν ἢ ἄξιν Λακεδαιμο-
 Pelop. νίους ^m ζῶντας, ἢ ⁿ αὐτοῦ ^o ἀποκτενεῖν. τοῖς δὲ Ἀθη-
 Olymp. ναίοις ἐνέπεσε ^p μὲν τι καὶ γέλωτος, τῇ κουφολογίᾳ
 88. 4. αὐτοῦ, ἀσμένιοις δ' ὅμως ^q ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν
 U. C. ἀνδράπων, λογιζομένοις ^r δυεῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου
 Varr. τεύξεσθαι, ἢ Κλέωνος ἀπαλλαγήσεσθαι (ὃ μᾶλλον
 829. ἤλπιζον) ἢ, σφαλεῖσι γνώμης, Λακεδαιμονίους σφίσι
^s χειρώσεσθαι.

κθ'. Καὶ πάντα διαπραξάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 καὶ ψηφισαμένων Ἀθηναίων αὐτῷ τὸν πλοῦν, τῶν ^t τε
 ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἓνα προσελόμενος Δημοσθένην, τὴν
^u ἀναγωγὴν ^x διὰ τάχους ἐποιεῖτο. τὸν δὲ Δημοσθένην
 προσέλαβε, πυνθανόμενος, τὴν ἀπόβασιν αὐτὸν ἐς τὴν
 νῆσον διανοεῖσθαι. οἱ γὰρ στρατιῶται, κακοπαθοῦντες
^y τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ, καὶ μᾶλλον πολιορκούμενοι ἢ
 πολιορκούντες, ὥρμητο διακινδυνεῦσαι. καὶ αὐτῷ ἔτι
 ῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα ^z παρεῖχε. πρότερον
 μὲν γὰρ οὔσης αὐτῆς ὑλῶδους ^a ἐπιτοπολὺ, καὶ ἀτρι-

ἐντὸς etc. Vel, καύτην δὲ τ. δ. ἱ. ἴση πρὸς τοῖς ἐν Πύλῳ στρατιώταις. Sic enim
 Ar. C. Flor. Aug. atque ita legisse videtur Valla. Huds. Τοῖς ἐν Πύλῳ στρα-
 τιώταις etiam Reg. Cass. Dan. Gr. Mosqu. ^m Ζῶντας deest Ar. Mosqu.
ⁿ Scilicet, ἐν τῇ νήσῳ τῇ Σφακτηρίᾳ. Æ. Port. ^o Ἀποθανῖν Valla. Huds.
^p Min omittunt Gr. Reg. ^q Ἐγίνετο C. ^r Δυεῖν C. Aug. ^s Χειρώ-
 σασθαι Aug. Mosqu. et cum superscripta emendatione rec. manus sic dicit
 Cass. ^t Ti deest C. Dan. ^u Ἀγωγὴν Cass. Aug. ^x Διατάχους Ald.
 Flor. Bas. Stephan. I. Mosqu. Διὰ τάχος Dan. ^y Supra enim dixit: ἐπι-
 πονος δ' ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἡ φυλακὴ, οἷον τι ἀπορία καὶ ὕδατος etc. Huds.
^z Παρέσχι Marg. Ar. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ^a Ἐπὶ τὸ πολὺ Ar. Ἐπὶ
 πολὺ C. Ἐπὶ τὸ πολὺ Cass. Aug. Ἐπὶ τοσαυτὸν Gr.

erant, et intra viginti dies, aut Lacedæmonios vivos adducturum, aut illic interfecturum. Tunc autem levitas hominis, et inanis ejus oratio risum aliquomodo movit, jucunda tamen accidit viris prudentibus, considerantibus se alterum e duobus bonis adepturos, aut se Cleonis importunitate liberatum iri (quod magis sperabant,) aut, si opinione sua frustrati fuissent, illum Lacedæmonios in suam potestatem redacturum.

29. Cum autem res omnes ad expeditionem necessarias in concione perregisset; et Athenienses expedi-

tionem suis suffragiis ipsi decrevis-
 sent, ipseque Demosthenem, unum ex ducibus, qui ad Pylum erant, sibi collegam adjunxisset, e vestigio discessit. Demosthenem autem ideo collegam sibi adjunxit, quod audiret ipsum in animo habere, excensum ex navibus in insulam facere. Milites enim loci inopia graviter pressi, et obsessi potius quam obsidentes, ad periclitandam belli fortunam animis erant propensi. Præterea ipsa insula incendium passa ipsi vires addidit. nam cum prius esset magna ex parte sylvosa et invia, propter

εους, διὰ τὴν ^b αἰὲ ἐρημίαν, ἐφοβείτο, καὶ πρὸς τῶν
 πολεμίων τοῦτο ἐνόμιζε ^c μᾶλλον εἶναι. πολλῶ γὰρ ἂν
 στρατοπέδῳ ἀποβάντι ἐξ ἀφανοῦς χωρίου ^d προσέαλ-
 λοντας αὐτοὺς ^e βλάπτειν. σφίσι μὲν γὰρ τὰς ἐκείνων
 ἀμαρτίας, καὶ παρασκευὴν, ^f ὑπὸ τῆς ὕλης, οὐκ ἂν
 ὁμοίως ^g ὅθλα εἶναι· τοῦ δὲ αὐτῶν στρατοπέδου κατα-
 φανῇ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἀμαρτήματα, ὥστε προσπί-
 πτειν ^h ἂν αὐτοὺς ἀπροσδοκῆτως, ἣ βέλονται. ἐπ' ἐκεί-
 νοις γὰρ εἶναι ⁱ ἂν τὴν ἐπιχείρησιν. ^k εἰ δ' αὖ ἐς δασὺ
 χωρίον βιάζοιτο ὁμός τε ἵναι, τοὺς ἐλάσσους, ἐμπείρους
 δὲ τῆς χώρας, κρείττους ἐνόμιζε τῶν ^l πλεόνων ἀπείρων·
 λανθάνειν τε ἂν τὸ ^m ἑαυτῶν στρατόπεδον, πολὺ ὄν,
 διαφθειρόμενον, οὐκ οὔσης τῆς προσόψεως, ἣ ⁿ χρῆν
 ἀλλήλοισ ἐπιβουλεύειν.

λ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάδους (ὃ διὰ τὴν ὕλην
 μέρος τι ἐγένετο) ^o οὐχ ἥκιστα αὐτὸν ταῦτα ἐσῆει.
 τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀναγκασθέντων διὰ τὴν στενοχωρίαν
 τῆς νήσου, τοῖς ἐσχάτοις ^p προσίσχοντας ἀριστοποιεῖ-
 σθαι διὰ προφυλακῆς, καὶ ἐμπρήσαντός τινος ^q κατὰ

^b Alii Ald. Flor. Mosqu. ^c Εἶναι μᾶλλον C. ^d Ἐνόμιζε μᾶλλον τοῦτο εἶναι
 Reg. ^e Προσεαλλόντας Ar. C. Mosqu. ^f Βέλονται Marg. ^g Ἀπὸ Ar.
 Mosqu. ^h Εἶναι ὅθλα C. Dan. Mox τοῦ δ' αὐτῶν Gr. ⁱ Ἀν' deest Gr.
 Mosqu. ^j Προπίπτει. Aug. sed corr. προσπ. a m. 2. ^k Ἀν' omittunt Cl. Gr.
 Hudr. Non omittit hic Gr. ^l Τὰς αὖ εἶναι Cass. Aug. ^m Εἰ δ' οὐκ Gr.
ⁿ Πλειόνων Ar. ^o Ἐαυτοῦ C. ^p Ἐσχῆν C. ^q Οὐχ αἰσιν Ar. C. Ald.
 Flor. Bas. ^r Προίσχοντας Cl. Προσχόντας in marg. Προίσχοντας, et manu
 rec. inter versus προσi Cass. Aug. itid. corr. a m. 2. in προϊσχ. ^s Κατα-
 μπερὸν Ald. Flor. Bas. Steph. 1.

perpetuam solitudinem, enim formi-
 dabat, atque hoc pro hostibus magis
 facere putabat. nam in magnas co-
 pias ex navibus in terram egressas
 illos ex locis abditis irruptionem fa-
 cturos, et multa detrimenta sibi da-
 tuos intelligebat. Sibi vero illorum
 errata, et apparatus, propter syl-
 vam, non perinde perspicua fore;
 suarum vero copiarum omnia pec-
 cata hostibus manifesta fore: quam-
 obrem illos ex improvise, quacun-
 que easent, impressionem in se facturos,
 nam hostem invadendi arbitrium pe-
 nes illos futurum. Quod si manus
 in locis densis per vim conserere
 contenderet: illos, qui essent pau-

ciores, sed locorum peritiores, longe
 meliore conditione rem gesturos ar-
 bitrabatur, quam illos, qui numero
 superiores essent, at locorum impe-
 riores. Præterea suum exercitum,
 qui numerosus erat, clam profliga-
 tum iri, suis erepta facultate pros-
 piciendi, qua parte alii aliis mu-
 tuam opem ferre possent.

30. Hæc autem potissimum ob
 eladem Ætolicam (quam magna ex
 parte propter sylvam acceperat) in
 mentem ipsi veniebant. Cum au-
 tem milites propter insulæ angus-
 tias ad extremas ejus oras, praelii
 parandi causa, adhibita custodia ac-
 cedere coacti fuissent, et quidam ex

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. U. C. Varr. 329. μικρὸν τῆς ὕλης ἄκοντος, καὶ ἀπὸ τούτου πνεύματος ἐπιγενομένου, τὸ πολὺ αὐτῆς ἔλαθε κατακαυθέν. οὕτω δὲ, τοὺς τε Λακεδαιμονίους μᾶλλον κατιδὼν πλείους ὄντας, ὑπονοῶν πρότερον, ἐλάσσοσι τὸν σῖτον αὐτοῦ ἐσπέμπειν, τότε ὡς ^ε ἐπ' ἀξιοχρεων τοὺς Ἀθηναίους μᾶλλον σπουδὴν ποιῆσθαι, τὴν τε νῆσον εὐαποβρωτάτερην οὔσαν, τὴν ἐπιχείρησιν παρσκευάζετο, στρατιὰν τε ^τ μεταπέμπων ἐκ τῶν ἐγγύς ξυμμάχων, καὶ τὰ ἄλλα ἐτοιμάζων. Κλέων δὲ, ἐκείνῳ τε προπέμψας ἄγγελον, ὡς ἦξων, καὶ ἔχων στρατιὰν, ἣν ἡτήσατο, ἀφικνεῖται ἐς Πύλον· καὶ ἅμα γενόμενοι, πέμπουσι πρῶτον ^υ ἐς τὸ ἐν τῇ ἡπείρῳ στρατόπεδον κήρυκα, ^κ προκαλούμενοι, εἰ βούλοιντο ἄνευ κινδύνου τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρας σφίσι τά τε ὅπλα καὶ σφᾶς αὐτοὺς κελεύειν παραδοῦναι, ^γ ἐφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρία τηρῆσονται, ἕως ἂν τι περὶ τοῦ πλέονος ξυμβῇ.

λα'. Οὐ προσδεξαμένων ^ζ δὲ αὐτῶν, μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, ^α τῇ δ' ὑστεραίᾳ ^β ἀνήγαγον μὲν, νυκτὸς ἐπ' ὀλίγας ναῦς τοὺς ὀπλίτας πάντας ἐπιβιβάσαντες· πρὸ δὲ τῆς ἑω ὀλίγον ἀπέβαινον ^ς τῆς νήσου ἐκατέρω-

^κ ἔλαθιν Cass. Aug. ^α Supple δύναμιν. Huds. Mox τῇ τε νῆσ. Mosqu. ^τ Pro μεταπεμπόμενοι Æ. Port. ^υ Ἐς τὸ desunt Gr. Antea εἰς Πύλ. Mosqu. ^κ Προκαλούμενοι Reg. ^γ Ἐφ' Ar. C. Ald. Flor. Bas. Aug. Cass. et hic τηρῆσονται. Mox συμβῇ Aug. ^ζ Δὲ αὐ μίαν Marg. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Mosqu. ^α Τῇ δὲ des. Gr. ^β Ἀνιγόμενοι Cl. Gr. Reg. Cass. Steph. 2. Bas. Aug. ^ς Τὴν νῆσον C. Antea ὀλίγων Mosqu.

illorum numero sylvam paulatim incendisset invitatus, posteaque ventus excitatus fuisset; magna ejus pars hostibus insciis est cremata. Sic igitur Demosthenes facilius conspicatus Lacedæmonios, qui plures erant, quam arbitrabatur, cum prius commeatum ad pauciores illoc transmitti suspicaretur, tunc adhortatus est Athenienses ad majorem diligentiam adhibendam, utpote adversus copias minime contemnendas, et in insulam ex navibus facilius descendi posse demonstrabat; et ad eam invadendam se præparabat, sociales copias ex locis vicinis accersens, et cætera præparans. Cleon igitur nuntio ad illum præmisso, per quem illi signi-

ficaret se venturum, cum copiis, quas petierat, Pylum pervenit. Et cum in unum locum convenissent, ante omnia caduceatorem ad hostium castra in continente posita miserunt, * ut illos provocarent, si vellent imperare suis militibus in insula interceptis, ut sine periculo et arma et se ipsos sibi traderent, ea conditione, ut custodia tolerabili servarentur, donec aliquid de rerum summa transactum esset.

31. Sed cum illi conditionem istam non accepissent, unum quidem diem supersederunt; postridie vero, noctur quidem disceserunt, omnibus militibus in paucas naves impositis: at paulo ante auroram, ab utraque in-

* Sciscitatum, si velint etc. *Acæius*. Huds.

Δεν, ἔκ τε τοῦ πελάγους καὶ ^d πρὸ τοῦ λιμένος, ὅκτα- Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
329.
κόσιοι μάλιστα ὄντες ὀπλῖται· καὶ ἐχάρουν δρόμῳ ἐπὶ
τὸ πρῶτον φυλακτήριον τῆς νήσου. ὧδε γὰρ διετετά-
χατο. ἐν ταύτῃ μὲν τῇ πρώτῃ φυλακῇ ὡς τριάκοντα
ἦσαν ὀπλῖται, μέσον δὲ καὶ ὁμαλώτατόν τε καὶ περὶ τὸ
ὔδαρ οἱ πλείστοι αὐτῶν καὶ Ἐπιτάδας ὁ ἄρχων ^e εἶχε.
μέρος δέ τι οὐ πολὺ αὐτοῦ ^f ἔσχατον ἐφύλασσε τῆς
νήσου ^g τὸ πρὸς τὴν Πύλον, ὃ ἦν ἔκ τε θαλάσσης ἀπό-
κρημνον, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον. καὶ γάρ τι
καὶ ^h ἔρυμα αὐτόδι ἦν παλαιόν, ⁱ λίθων λογάδην πε-
ποιημένον· ^k ὃ ἐνόμιζον σφίσιν ἀφέλιμον ἂν εἶναι, εἰ
^l καταλαμβάνοι ἀναχώρησις ^m βεβαιότερα. οὕτω μὲν
τεταγμένοι ἦσαν.

λβ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν πρώτους φύλακας,
οἷς ἐπέδραμον, εὐθὺς διαφθείρουσιν, ἔν τε ταῖς εὐναῖς,
ἔτι ἀναλαμβάνοντας τὰ ὄπλα. καὶ λαθόντες τὴν ἀπό-
εασιν, οἰομένων αὐτῶν τὰς ναῦς κατὰ τὸ ἔδος ⁿ εἰς
ἔφορμον τῆς νυκτὸς πλεῖν. ἅμα δὲ ἔα γιγνομένη, καὶ
ὁ ἄλλος στρατὸς ^o ἀπέβαινον, ἐκ μὲν νεῶν ^p ἐξέδομή-

^a Πρὸς τοῦ λιμ. Cl. Gr. Πρὸ τοῦ λ. Cl. in marg. Πρὸς τοῦ λ. Reg. Cass.
Aug. Mox ἐπλῖται Mosqu. ^c Ἦρχι Dan. ^f Τὸ ἔσχατον Ar. C. Cl. Gr.
Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. ^g Τὸ δεστ Gr. Mox ἐκ τῆς
Θελ. Mosqu. ^h Sic ex emend. pro ἔρυμα Cass. Καὶ καὶ τὸ ἔρυμα Mosqu.
ⁱ Λίθων Gr. ^k ὃ δεστ C. Dan. mox ἂν d. Mosqu. ^l Καταλαμβάνου Reg.
Gr. sed in hoc emendatum erat καταλαμβάνου. ^m Βεβαιότερα Ar. C. Cl.
Cass. Mosqu. Aug. In Reg. ita rec. manu inter versus erat. ⁿ Εἰς δεστ
Dan. et mox ἰ ante ἄλλος. ^o Ἐπίβαινον Ar. C. Ald. Bas. Steph. l. Reg.
Cass. Gr. Aug. ^p Ὀγδοήκοντα C. Dan. Ἐκ μὲν τ. νεῶν Mosqu.

sulæ parte, et a pelago, et a portu,
ex navibus in terram descenderunt,
milites circiter octingenti. cursuque
ad primum hostium præsidium in
insula collocatum contenderunt. Sic
enim *Lacedæmoniorum* milites erant
dispositi. In hoc primo præsidio
milites erant circiter triginta: præ-
sidium vero in media et planissima
parte, et prope aquam collocatum,
illorum plerique cum Epitada duce
tenebant. Quædam vero ipsius *Epi-
tadæ* non magna manus custodiebat
extremam insulæ partem, quæ Py-
lum spectabat; quæ pars et a mari
prærupta erat, et a terra minime

oppugnari poterat. nam et castel-
lum quoddam vetustum ex saxis
passim lectis constructum illic erat;
quod sibi profuturum putabant, si
qua majore vi se recipere cogerentur.
atque ita quidem dispositi erant.

32. Athenienses vero, custodes,
quos in prima statione collocatos
cursu invaserunt, confestim inter-
fecerunt, eos in cubilibus et adhuc
arma capientes nacti. Nam in ter-
ram ex navibus clam descenderant,
illis opinantibus naves ex consuetu-
dine ad stationem noctu commeasse.
Sed simul atque dies illuxit, reliquus
etiam exercitus in terram descendit,

Bell. κοντά, καὶ ὀλίγων πλειόνων, πάντες, πλὴν Θαλαρμίων,
 Pelop. ὡς ἕκαστοι ἐσπνευσμένοι τοξόται τε ὀκτακόσιοι, καὶ
 an. 7. πελτασταὶ οὐκ ἡ ἐλάσσους ἰ τούτων. ὁ Μισσηνίων τῶ
 Olymp. 88. 4. οἱ βεβοηθηκότες, καὶ ὁ οἱ ἄλλοι, ὅσοι περὶ Πύλον κατ-
 U. C. Varr. εἶχον, πάντες, πλὴν τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους φυλάκων.
 329. Δημοσθένους ὁ δὲ τάξαντος, διέστησαν κατὰ διακοσίας
 ὁ τε καὶ πλείους, ὁ ἔστι δ' ὁ ἡ ἐλάσσους, τῶν χωρίων τὰ
 ὁ μετεωρότατα λαβόντες, ὁ πῶς ὁ ὅτι πλείστη ἀπορία ὁ ἡ
 τοῖς ὁ πολέμοις, πανταχόθεν ὁ κεκυκλωμένοις, καὶ μὴ
 ὁ ἔχουσι, πρὸς ὁ, τι ἀντιτάσσονται, ἀλλ' ἀμφίβολοι
 ὁ γίνωνται τῶ πλήθει, εἰ μὲν τοῖς πρόσθεν ἐποίουν,
 ὁ ὑπὸ τῶν κατόπιν βαλλόμενοι, εἰ δὲ τοῖς πλαγίοις, ὁ ὑπὸ
 τῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων. ὁ κατὰ νώτου τε ἀεὶ
 ὁ ἐμελλον αὐτοῖς, ὁ ἡ χρησίμειαν, οἱ πολέμοι ἐσεσθαι
 ὁ ψιλοὶ, καὶ οἱ ἀπορώτατοι τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις
 καὶ λίθοις καὶ σφενδόναϊς, ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν.
 οἷς ὁ μὴδὲ ἐπελθεῖν ὁ οἷόν τε ἦν. Φεύγοντές τε γὰρ

ἡ Ἐλάττους C. ὁ Τούτων deest Ar. ὁ Μισσηνίων C. Mss. ὁ Mosqu.
 ὁ Οἱ deest Cass. Mosqu. Aug. ὁ Τῇ Ar. Mosqu. ὁ Τῇ abest C. Dan.
 ὁ Ὅστιν Cass. Aug. ὁ Μισσηνίων C. Dan. Μισσηνίων Mosqu. ὁ Ὅτι πλεί-
 στη Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr. Aug. ὁ Ἐπὶ et cum superscripta emen-
 datione recentis manus ὁ πλείστη Reg. ὁ Ἐναντίας Dan. ὁ Κικωλυ-
 μένοις Marg. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Aug. Κικωλυμένοις C. Dan. Κικωλυ-
 μένοις Reg. Cass. ὁ Sic quoque Cass. Corrector recens super ὁ scripserat
 ov. Et in Gr. in textu ex ὁ ἔχουσι factum erat ὁ ἔχουσι. ὁ ἔχουσι Mosqu. et τὰ
 ὁ ἔχονται Ar. ὁ ἔχονται Reg. ὁ Κατὰ νώτου τε καὶ αὐτὸν Ar. C.
 Dan. Mosqu. id. mox, ψιλοὶ ἔσ. ὁ Μὴ δὲ Ar. C. Reg. Cass. Verba a καὶ
 σφιδ. ad ὁ πειλιδίον ad infimam pag. ab alia m. Mosqu. ὁ Οἷόν τ' ἦν Gr.

et ex navibus paulo pluribus quam septuaginta, omnes, præter Thalamios, armati *prodierunt*; et octingenti sagittarii, et peltastæ his non pauciores: et Messenii, qui auxilium tulerant, et cæteri omnes, quotquot circa Pylum aliqua loca tenebant, exceptis custodibus, qui in munitionibus erant. * Hi autem a Demosthene variis in partibus instructi fuerunt, ita ut in singulis duceni, et plures, in nonnullis etiam pauciores essent: occupatis locis superioribus, ut hostes quam maxima dubitatione undique circumventi premerentur, nec haberent adversus quam partem

instructi in aciem prodirent; † sed undique telis a multitudine peterentur. Quippe, si illos quidem, qui in fronte stabant, invasissent, ab illis, qui a tergo stabant, telis peterentur: sin eos, qui ad alterum latus erant, petissent, ab illis, qui ab utroque latere instructi imminebant, ferirentur. denique levis hostium armatura, et qui maxime inermes erant, ipsis, quocunque se vertissent, a tergo semper haberi imminere, sagittis, jaculis, lapidibus, et fundis eminus rem strenue gerentes: quos ne persequi quidem licebat. Nam et dum fugerent, adversarios vincebant, et

* Hi a Demosthene dispositi, inter se distabant duceni, et eo plures, alibi pauciores, occupatis locorum cacuminibus, ut hostes etc. *Valla*. HUDS.
 † Sed ipsa multitudine ancipites essent etc. *Valla*. IDEM.

³ ἰκράτουν, καὶ ἀναχωροῦσιν ἐπέκειντο. ^k τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ ὁ Δημοσθένης ¹ τότε πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπέ-
νοίει, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἔταξεν.

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
329.

λγ'. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἐπιτάδαν, καὶ ὅπερ ἦν πλει-
στον τῶν ἐν τῇ νήσῳ, ὥς εἶδον τό τε πρῶτον φυλακτῆριον
διεφθαρμένον, καὶ στρατὸν σφίσιν ἐπίοντα, ξυνετά-
ξαντο, καὶ τοῖς ὀπλίταις τῶν Ἀθηναίων ἐπήεσαν, βου-
λόμενοι ^m εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐξ ἐναντίας γὰρ ἔτοι καθ-
εστήκεισαν, ἐκ πλαγίου δὲ οἱ ψилоὶ, καὶ κατὰ ⁿ ἰώτου.
τοῖς μὲν οὖν ὀπλίταις οὐκ ἠδυνήθησαν προσμίζαι, οὐδὲ
τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρῆσασθαι. οἱ γὰρ ψилоὶ ἐκατέ-
ρωθεν βάλλοντες εἴργον, καὶ ἅμα ἐκείνοι ^o οὐκ ἀντε-
πήεσαν, ἀλλ' ἠσύχαζον. τοὺς δὲ ψιλοὺς, ἧ μάλιστα
αὐτοῖς ^p προσδέοντες προσκείμεντο, ἔτρεπον, καὶ ^q οἱ ὑπο-
στρέφοντες ἡμύνοντο, ἄνδρωποι κούφως ^r τε ἐσκευασμέ-
νοι, καὶ ^s προλαμβάνοντες ῥαδίως τῆς φυγῆς, χωρίων τε
χαλεπότητι, καὶ ὑπὸ τῆς πρὶν ἐρημίας τραχείαν ὄνταν
ἐν οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐκ ^t ἐδύναντο διαίκειν, ὅπλα
ἔχοντες.

ⁱ Ἰκράτουν in textu et marg. Gr. et mox ἀναχωροῦσι φινγ. τι καὶ Mosqu.
^k Τοιαύτῃ μὲν γνώμῃ Ar. ¹ Τότε, τι πρῶτον malit AE. Port. Τότε πρῶτον Ar.
^m Εἰς Cass. Dan. Mosqu. Aug. ⁿ Νωτον Gr. sine accentu. ^o Οὐ κατι-
πήεσαν Gr. ^p Ἐπιδέοντες Marg. Ar. C. Dan. Mosqu. ^q Οἱ δεest Gr.
^r Τι δεest C. ^s Προλαμβάνοντες Dan. ^t Ἡδύναντο Ar. C. Ald. Flor.
Bas. Gr. Aug.

cedentibus instabant. Hoc igitur consilio Demosthenes et ante copias in insulam exponere cogitavit; et in acie instruenda, et re gerenda est usus.

33. At * Epitadas et qui cum eo erant, et illa militum in insula interceptorum manus, quæ maxima erat, cum vidissent et primum præsidium profligatum, ac exercitum contra se venientem, aciem instruxerunt, et in gravem Atheniensium armaturam ire contenderunt, eo consilio, ut ad manus venirent. hæc enim a fronte fuerat collocata: sed levis armatura, ab utroque latere et a tergo instructa stabat. Sed neque cum gravis armaturæ militibus ma-

nus conserere, neque sua pugne statariæ peritia uti potuerunt: nam milites leviter armati eos utriusque telis petentes prohibebant, simul etiam illi contra eos non procurrebant, sed in suo loco se continebant. Levem autem armaturam fugabant, quacunq̃ impetu facto eos maxime infestabat. hæc vero iterum conversa eos propulsabat, quod homines essent leviter armati, et qui facile fugam capesserent, antequam hostis eos assequeretur, idque cum ob locorum difficultatem, tum etiam ob eorundem asperitatem a pristina solitudine manantem: per quæ Lacedæmonii, quod arma gestarent, persequi non poterant.

* Epitadas, quique cum ipso erant (secum enim is majorem partem habebat) cum vidissent etc. *Acacius.* HUDS.

Bell. λδ'. Χρόνον μὲν οὖν τινὰ ὀλίγον οὕτω πρὸς ἀλ-
 Pelop. λήλους ἠκροβολίσαντο. τῶν δὲ Λακεδαιμονίων οὐκέτι
 an. 7. ὀξέως ἐπεκδεῖν, ἣ προσπίπτοιεν, δυναμένων, ^u γινόντες
 Olymp. 88. 4. αὐτοὺς οἱ ψилоὶ βραδυτέρους ἤδη ὄντας ^x τῷ ἀμύνα-
 U. C. Varr. σθαι, καὶ αὐτοὶ τῇ τε ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον
 329. εἰληφότες, πολλαπλάσιοι φαινόμενοι, καὶ ξυνειδισμένοι
 μᾶλλον μηκέτι δεινούς αὐτοὺς ὁμοίως σφίσι φαίνεσθαι,
 ὅτι οὐκ εὐδὺς αἴξια τῆς προσδοκίας ^y ἐπεπόνθεσαν,
 ὥσπερ ὅτε ^z πρῶτον ἀπέβαινον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι
 ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους, ^a καταφρονήσαντες, καὶ ἐμβοή-
 σαντες, ἀδρόοι ᾤρησαν ἐπ' αὐτούς. καὶ ἔβαλλον λί-
 θοις τε καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις, ὡς ἕκαστός τι
 πρόχειρον ^b εἶχε. γενομένης δὲ τῆς βοῆς ἅμα τῇ ἐπι-
 δρομῇ, ἐκπληξίς τε ἐνέπεσεν ἀνδράποισ ἀήδεσι τοιαύ-
 τῆς μάχης, καὶ ὁ κονιορτὸς τῆς ὕλης νεωστὶ κεκαυμένης
 ἐχάρει ^c πολὺς ἄνω. ἀπορόν τε ἦν ἰδεῖν τὸ πρὸ ^d αὐτοῦ
 ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ πολλῶν ἀνδράπων
 μετὰ τοῦ κονιορτοῦ ἅμα φερομένων. ^e τό, τε ἔργον

^u Γινόντες δὲ αὐτοὺς Cass. Antea ἱπιδῶν Mosqu. p. ἱπιδ. et δι d. ante
 Ακκιδ. ^x In Cass. recens manus in posuerat super τῷ, quo significatur,
 plenam orationem esse in τῷ ἀμύνεσθαι. ^y Ἐπιστόθησαν Dan. ^z Τὸ πρῶ-
 τον Ar. ^a Καταφρονήσαντες οὐν αὐτῶν καὶ ἐμβοήσαντες Dionys. Halic. locum
 citans. Καταφρονήσαντες καὶ ἐμβοήσαντες Ar. Ald. Bas. Καὶ ἐμβοήσαντες non
 agnoscit C. Nec Dan. Mox ἀδρόοι abest Mosqu. ^b Εἶχον Cass. Gr. Aug.
^c Πολλῷ C. ^d Αὐτοῦ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan.
^e Τότε legunt Nonnulli. Huds. Sic Mosqu.

34. Sic igitur illi aliquantisper inter se levi certamine pugnarunt. sed cum Lacedæmonii non amplius ce-
 leriter procurrare possent, qua impe-
 tum fecissent; milites leviter armati,
 cum ipsos propter assiduum hostis
 propulsandi laborem jam defatigatos
 esse animadvertissent, et ipsi specta-
 culo animis multo magis confirmati,
 quod longe plures essent, et jam
 assueti minus illos formidare, quod
 non amplius adeo formidabiles, ut
 ante, ipsis viderentur, quia non con-
 tinuo tam gravia mala perpassi fue-
 rant, quam speraverant, quum pri-
 mum in terram egressi sunt, animis
 servilem in morem * dejecti, quippe

qui contra Lacedæmonios irent, cum
 illos contemsissent, et clamorem su-
 stulissent, impetum in ipsos conferti
 fecerunt; et lapidibus, sagittis, tel-
 lisque, quæ quisque ad manum ha-
 bebat, eos petebant. Clamore autem
 sublato, et impetu simul facto, pavor
 homines hujusmodi pugnae insuetos
 invasit, et sylvæ nuper incensæ mul-
 tus pulvis in sublime ferebatur. Et
 propter sagittas, ac lapides, qui ab
 ingenti hominum multitudine jacie-
 bantur, et una cum pulvere fereban-
 tur, unusquisque spatium ante suos
 pedes positum ægre prospicere pot-
 erat. † Tunc vero prælium Lacedæ-
 moniis asperius esse cœpit. Nam

* Dejecti. Itaque, quod in Lacedæmonios irent, parvi facientes, sublato
 clamore, impetum etc. Valla, aliam (ut videtur) sequutus interpretationem.
 Huds.

† Tunc res molesta Lacedæmoniis accidit: eque enim pilei sui a sagittis

ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις καδίστατο. οὔτε γὰρ οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἵναποκέκλαστο βαλλομένων. ἔειχόν τε οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι ἅποκεκλημένοι μὲν τῇ ὀφεί τοῦ προορᾶν, ὑπὸ δὲ τῆς μείζονος βοῆς τῶν πολεμίων, τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα ἐκ ἑσακούοντες· κινδύνου τε πανταχόθεν περιεστῶτος, καὶ ἐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθεότι χυρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι.

λεί. Τέλος δὲ τραυματιζομένων ἤδη πολλῶν, διὰ τὸ αἰεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι, ἱζυγκλήσαντες, ἰχώρησαν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου, ὃ οὐ πολὺ ἀπέειχε, καὶ τοὺς ἐαυτῶν φύλακας. ὥς δὲ ἐνέδοσαν, ἐνταῦθα ἤδη πολλῶν ἔτι ἰπλέον βοῇ τεταρσηκότες οἱ ψιλοὶ ἐπέκειντο. καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσοι μὲν ὑποχωροῦντες ἐγκατελαμβάνοντο, ἀπέδνησκον. οἱ δὲ πολλοὶ, διαφυγόντες ἐς τὸ ἔρυμα, μετὰ τῶν ταύτῃ φυλάκων ἐτάζαντο παρὰ πᾶν, ὥς ἀμυνόμενοι, ἤπερ ἦν ἐπίμαχον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισπόμενοι, περίοδον

ἰ Totum hoc usque ad ἀποκ. in interpretatione sua omittit Valla. Huds. Εἶχον δὲ Mosqu. ἡ Ἀποκλιμμένοι Ar. Cl. Ἐπαποκλιμμένοι Reg. Ἀποκλιμ. Mosqu. et μὴ ὀρᾶν. ἡ Ἐσακούοντες Ar. C. Mosqu. qui et παραγγιλόμ. et mox κατ' ὃ, τι. ἰ Supple ἱαυτούς. Εὐγκλίσ. Mosqu. ἡ Ἀπύχιν Cass. ἰ Πίλοι Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Aug. ἡ Τεταρσηκότες Ar. C. Cass. Dan. Mosqu. Aug. ἡ Ἐνίκοντο Ar. C. Dan. Mosqu. ὁ Εἰς Dan. ἡ Φυλάκων Ar. C. ἡ Παράπαν Gr. ἡ Ἀμυνόμενοι Cl. C. Ar. Cass. Aug. ἡ Ἐπισπόμενοι, et o manu rec. in o mutato Cass. Aug. Ἐπισπόμενοι in textu, et supra ab emendatore Ἐπισπόμενοι Reg.

neque ipsorum armatura sagittis amplius resistere poterat, et hastæ, quibus petebantur, in ea fractæ inhærebant. neque sua pristina virtute uti poterant, tum quod eorum oculis erepta esset omnis facultas prospiciendi, quæ ante pedes erant; tum quod propter majorem clamorem ab hostibus sublatum exaudire non possent, quæ ipsis præciperentur; tum etiam quod periculum undique circumstisteret, nec ullam spem haberent excogitandæ rationis, qua hostem propulsando servarentur.

35. Tandem vero, cum multi jam sauciati essent, quod semper in eo-

dem loci spatio versarentur, sese conglobantes ad extremam insulæ munitionem, non multum distantem, et ad suum præsidium, quod illis erat, iverunt. cum autem cessissent, tunc vero milites leviter armati longe confidentius clamore sublato illis instare cœperunt, et quotquot de Lacedæmoniis, dum se recipere, interepiebantur, ab hoste cædebantur. sed plerique ad suam munitionem elapsi, cum custodibus, qui illic erant, se instruxerunt ad omnem munitionis partem, ut hostem propulsarent, qua parte munitionis oppugnari poterat. * Athenienses vero, fuga

protegebant, etc. Meursius. Pileo enim loco Galeæ in militia utebantur Lacedæmonii. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 1. c. 17. Huds.

* Athenienses ses continenti agmine secuti, ipsos etc. Acacius. IDEM.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. U. C. Varr. 329. μὲν αὐτῶν καὶ κύκλωσιν, χωρίου ἰσχύϊ, οὐκ εἶχον, ^t προσιόντες δὲ ἐξ ἐναντίας, ὥσασθαι ἐπειρῶντο. καὶ χρο-
νον μὲν πολὺν, καὶ τῆς ἡμέρας ^u τὸ πλείστον, ταλαιπω-
ρούμενοι ἀμφοτέροι ὑπὸ ^x τε τῆς μάχης καὶ ^y δίψους
καὶ ἡλίου, ἀντεῖχον, πειρώμενοι, οἱ μὲν ^z ἐξέλασασθαι
ἐκ ^a τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ, μὴ ἐνδοῦναι. ῥᾶον ^b δ' οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι ^c ἡμύνοντο, ἢ ἐν τῷ πρὶν, ^d ἐκ οὔσης σφῶν
τῆς κυκλώσεως ^e εἰς τὰ πλάγια.

λς'. Ἐπειδὴ ^f δὲ ἀπέραντον ἦν, προσελθὼν ὁ τῶν
Μεσσηνίων στρατηγὸς Κλέωνι καὶ Δημοσθένει, ἄλ-
λως ἔφη πονεῖν σφᾶς· εἰ δὲ βούλονται ἑαυτῶ δοῦναι
τῶν τοξοτῶν μέρος τι καὶ τῶν ψιλῶν, ^h περιῖέναι κατὰ
νώτου αὐτοῖς ὁδῶν ἢ ἂν αὐτὸς εὕρῃ, δοκεῖν βιάσασθαι
τὴν ἔφοδον. λαβὼν δὲ ^a ἡτήσατο, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ὀρ-
μήσας, ὥστε μὴ ἰδεῖν ἐκείνους, ⁱ κατὰ τὸ αἰεὶ ^k παρῆκον
τοῦ κρημνώδους τῆς νήσου ^l προσβαίνων, καὶ ^m ἢ οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι, χωρίου ἰσχύϊ πιστεύσαντες, ἐκ ἐφύλασ-
σον, χαλεπῶς τε καὶ μόλις περιελθὼν ἔλαθε. καὶ
ἐπὶ τοῦ μετεώρου ἐξαπίνης ἀναφανείς κατὰ νότου αὐ-

^a Προσιόντες Ar. C. Προσίντες Dan. ^a Τοπλίστον Ald. Flor. Bas.
^z Te deest Dan. ^y Δίψης Marg. ^z Ἐξέλασθαι Dan. ^a Τοῦ deest
Ar. C. Gr. Reg. ^b Δι' οἱ Ar. ^c ἡμύναντο Cass. Mosqu. Aug. ^d Pro
οὐ δυνάμειοι κυκλωθῆναι. Huds. ^e Ὡς τὰ πλάγια C. ^f Δι' abest a Cass.
^g Μεσσηνίων Ar. C. ^h Προῖται Cl. ⁱ Καὶ κατὰ Ar. C. Dan. ^k Παρ-
εῖκον Ar. C. Cl. Ald. Bas. Cass. Dan. Aug. ^l Προβαίνων Reg. ^m Ἡ
deest Ar. C. Dan. Paullo post ἰσχύϊ in marg. Mosqu.

illorum ad insequendum stimulatī, ipsos quidem circumvenire et circumdare non poterant, propter loci situm, qui natura munitus erat: sed ab adversa fronte aggressi, propellere conabantur. Diuque, et ad maximam diei partem utrique pugna, siti, et sole graviter fatigati, resistebant; et conabantur, hi quidem illos ex superiore loco detrudere, illi vero non cedere; sed munitionem tueri. facilius autem, quam ante, Lacedæmonii tunc hostem propulsabant, quod ab utroque latere circumveniri non possent.

36. Sed cum res nullum haberet exitum, Messeniorum dux ad Cleo-

nem et Demosthenem accedens, eos frustra laborare dixit: sed si sagittariorum et levis armaturæ aliquam partem sibi dare vellent, * ad illos a tergo circumveniendum via, quamcunque ipse invenisset, putare irruptionem per vim fieri posse. Cum autem accepisset, quæ petierat, iter clam ingressus, ne ab illis conspiceretur, accedens qua paulatim insulæ partes præruptæ aliquem aditum dabant, et ad eam partem, quam Lacedæmonii, loci natura muniti situ freti, non custodiebant, ægre et vix illis insciis munitionem circumiit. atque ex improvise et repente in loco superiore a tergo ho-

* Ad circumveniendum illos a tergo, quacunque viam invenirent, putare se posse pervadere et vi perrumpere. Steph. Huds.

τῶν, τοὺς μὲν τῷ ἀδοκίῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ, ἃ προσ-
 ἰδέχοντο ἰδόντας, πολλῷ μᾶλλον ἐπέρρωσε. καὶ οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι, βαλλόμενοι τε ἀμφοτέρωθεν ἤδη, καὶ γι-
 γνόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ζυμπτώματι (ὡς μικρὸν μεγάλη
 εἰκάσαι) τῷ ἐν Θερμοπύλαις, ἐκείνοι τε γὰρ τῇ ἀτρα-
 πῇ περιελθόντων τῶν Περσῶν, διεφθάρησαν· οὗτοί τε,
 ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες, ὁκέτι ἀντεῖχον, ἀλλὰ πολλοῖς
 τε ὀλίγοι μαχόμενοι, καὶ ἀσθενεῖα σωματῶν, διὰ
 τὴν σιτοδείαν, ὑπεχώρουν· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκράτου
 ἤδη τῶν Ῥεφόδων.

λζ'. Γνοὺς δὲ ὁ Κλέων καὶ ὁ Δημοσθένης, ὅτι, εἰ
 καὶ ὅποσονοῦν μᾶλλον ἰνδῶσουσι, διαφθαρησομένους
 αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς, ἔπαυσαν τὴν μά-
 χην, καὶ τοὺς ἐαυτῶν ἀπείρξαν, βουλόμενοι ἀγαγεῖν
 αὐτοὺς Ἀθηναίοις ζῶντας, εἴπως, τῷ κηρύγματος ἀκύ-
 σαντες, ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ ὅτι τὰ ὅπλα παραδοῦναι,
 καὶ ἡσσηθεῖεν τῷ παρόντος δεινοῦ. ἐκήρυζάν τε, εἰ βού-
 λοντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι καὶ σφῶς αὐτοὺς Ἀθη-
 ναίοις, ὥστε βουλευσθαι, ὅτι ἂν ἐκείνοις δοκῇ.

ἢ Οὐκ ἔτι *Ar. C. Gr. Aug.* ὅτι καὶ
Cass. ἢ Ἐφεσίω *Ar. C. Dan.* ἢ Hæc verborum syntaxis: ὅτι εἰ καὶ
 ἰπποκράτης μᾶλλον ἰνδῶσουσι, διαφθαρησονται αὐτοὶ ὑπὸ τῆς σφ. στρ. Vel sic: γνῶντες,
 εἰ καὶ ἰπ. κ. ἰδ. διαφθαρησόμενοι ὑπὸ τῆς σφ. στρ. Hic vero sensus: ὅτι μᾶλ-
 λον ἰνδῶσουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, τούτων μᾶλλον ὑπὸ τῆς σφ. στρ. διαφθαρησόμενοι,
 τὴν μάχην ἔπαυσαν. *Fr. Portus. Huds.* ὅτι οὕτως οὖν *Cass. Aug.* ὅτι οὕτως
Mosqu. et mox, αὐτοὺς ἀγαγ. ὅτι καὶ τὰ ὅπλα *C.* ὅτι καὶ σφῶς Ἀθηναῖοις
 ὡς αὐτοὺς τι βουλευσθαι *Gr.*

stium conspectus, illos quidem ob
 inopinatum casum metu consterna-
 vit; hos vero, qui cernebant, quod
 expectabant, multo magis confir-
 mavit. Quare Lacedæmonii, cum
 utrinque telis jam peterentur, et in
 eadem fortuna constituti essent, (ut
 parva magnis conferam) in qua ad
 Thermopylas. nam illi in semita a
 Persis circumventi, perierunt. Et
 isti, * cum undique telis jam peteren-
 tur, hosti diutius resistere non potu-
 erunt; sed pauci cum multis dimi-
 nantes, et ob inedia[m] corpore lan-
 guentes, cedere cœperunt: et Atheni-

enses omni accessu jam potiebantur.

37. Cum autem Cleon et Demo-
 sthenes animadverterent, illos, quo
 magis cederent, eo magis a suis co-
 piis interfectum iri, pugnam seda-
 runt, suosque prohibuerunt; quod
 illos vivos ad Athenienses ducere
 cuperent, si forte, audita caduceato-
 ris voce, frangerentur animis ad
 arma tradendâ, et præsentī calami-
 tatis gravitate vincerentur: et per
 præconem edixerunt, nunquid arma,
 et se ipsos Atheniensibus dedere vel-
 lent, ea conditione, ut Athenienses
 arbitrato suo de ipsis statuerent.

* Ancipiti urgente discrimine, cum diutius etc. *Acacius. Huds.*

Bell.
 Pelop.
 an. 7.
 Olymp.
 88. 4.
 U. C.
 Varr.
 329.

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
329.

λή. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, παρήκαν τὰς ἀσπίδας οἱ
πλεῖστοι, καὶ τὰς χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσί-
σθαι τὰ κεκηρυγμένα. μετὰ δὲ ταῦτα, γενομένης τῆς
ἀναπαυχῆς, ξυνῆλθον ἐς λόγους ὃ τε Κλέων καὶ ὁ Δη-
μοσθένης, ^u καὶ ἐκείνων, Στύφωv ὁ Φάρακος, τῶν πρό-
τερον ἀρχόντων, τοῦ μὲν πρώτου τεθνηκός Ἐπιτάδης,
τοῦ δὲ μετ' αὐτὸν Ἰππαγρέτου ἐφηρημένου, ἐν τοῖς νε-
κροῖς ἔτι ζῶντος κειμένου ὡς τεθνεώτος, αὐτὸς τρίτος
ἐφηρημένος ἄρχειν, ^x κατὰ νόμον, ἔτι ἐκείνοι πάσχοιεν.
ἔλεγε δὲ ὁ Στύφωv καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὅτι βούλονται
διακηρυκεύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἡπείρῳ ^y Λακεδαι-
μονίους, ὅ, τι χρὴ σφᾶς ποιεῖν. καὶ ἐκείνων μὲν οὐδένα
ἀφέντων, αὐτῶν δὲ τῶν Ἀθηναίων καλούντων ἐκ τῆς
ἡπείρου κήρυκας, καὶ ^z γενομένης ἐπερωτήσεως δις ἢ
τρίς, ὁ τελευταῖος διαπλεύσας αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς
ἡπείρου Λακεδαιμονίων ἀνὴρ, ἀπήγγειλεν, ὅτι οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι κελεύουσιν ὑμᾶς αὐτοὺς περὶ ὑμῶν αὐτῶν
^a βουλευέσθαι, μηδὲν αἰσχροὺς ποιοῦντας. οἱ δὲ, κατ'
ἑαυτοὺς βουλευσάμενοι, τὰ ὅπλα παρέδωκαν, καὶ
σφᾶς αὐτούς. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ^b καὶ τὴν

^u Καὶ μετ' ἐκείνων malit Steph. Antea, γενομένης Mosqu. ^x Potest ta-
men κατὰ νόμον ad ἐφηρημένους referri, Steph. Huds. ^y Καὶ Λακεδαιμονίους
Dan. ^z Γενομένην ἐπερωτήσεως Marg. C. Cl. Aug. Γενομένην ἐπ' ἐρωτήσεως
Ar. Gr. Ald. Flor. Bas. et ita legendum censet Æ. Port. Huds. Ita et
Reg. sed recens corrector super os scripserat αν. Γενομένην ἐπερωτήσεως Dan.
Cum Marg. C. et Cl. consentit Cass. Γενομένην ἐπερωτημάτων Mosqu. ^a Βυ-
λιώσασθαι Reg. ^b Καὶ τὴν ἐτ. νύκτα desunt Gr.

38. Illi vero, audito hoc edicto, plerique clypeos deposuerunt, et manus quassarunt, significantes, se accipere conditiones sibi per præconis vocem oblatas. Postea vero factis induciis, in colloquium venerunt Cleon et Demosthenes, et ex illis, Styphon Pharacis filius, quod Epitadas, qui erat ex superioribus ducibus, jam defunctus esset, * Hippagretes, qui in ejus locum fuerat suffectus, adhuc superstes inter defunctos tanquam mortuus jaceret, ipse tertius designatus, qui legitimum imperium obtineret, si quid humanitus ipsis

accidisset. Styphon autem, et qui cum eo erant, dixerunt, se velle per præcones agere cum Lacedæmoniis, qui in continente erant, quid sibi faciendum esset. Cum autem Athenienses nullum quidem illorum proficisci permisissent, sed ipsi ex continente caduceatores evocassent; et bis, terve Lacedæmonii suos interrogassent: postremus, qui a Lacedæmoniis ex continente missus ad eos navigavit, hæc renunciavit, Lacedæmonios jubere vos ita vobis ipsis consulere, ut nullum dedecus admittatis. Illi vero, consilio inter se inito, arma

* Hippagretes appellabatur, qui militibus selectis gravis armaturæ præerat. Vide *Moursii* Miscell. Lgc. 117. Huds.

ἐπιούσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι. Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 98. 4. U. C. Varr. 329.
 τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τροπαῖον στήσαντες ἐν τῇ νήσῳ, ^c τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο ὥς ἐς πλοῦν, καὶ τοὺς ἄνδρας τοῖς ^d τριηράρχοις ^e διεδίδωσαν ἐς φυλακὴν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, κήρυκα πέμψαντες, τοὺς νεκροὺς διεκομίσαντο. ἀπέθανον ^f δ' ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν τοσοῖδε· εἴποσι μὲν ὀπλῖται διέβησαν καὶ τετρακόσιοι οἱ πάντες· τούτων ζῶντες ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπέθανον. καὶ Σπαρτιάται τούτων ἦσαν τῶν ζώντων περὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ἀθηναίων δὲ οὐ πολλοὶ διεφθάρησαν· ἡ γὰρ μάχη οὐ σταδία ἦν.

λθ'. Χρόνος δὲ ^g ὁ ξύμπας ἐγένετο, ὅσοι οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἐπολιορκήθησαν, ἀπὸ τῆς ναυμαχίας μέχρι τῆς ἐν τῇ νήσῳ μάχης, ἐβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο. τούτων περὶ ^h εἴκοσιν ἡμέρας, ἐν αἷς οἱ πρέσβεις περὶ τῶν σπονδῶν ἀπήεσαν, ⁱ ἐσιτοδοτοῦντο· τὰς δὲ ἄλλας ^k τοῖς ἐσπλέουσι λάβδρα διετρέφοντο. καὶ ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ, ^l καὶ ἄλλα βρώματα ἐγκατελείφθη· ὁ γὰρ

^c Τέλλε Gr. ^d Τριηράρχαι Ar. C. Reg. Dan. ^e Διδίδωσι Cl. Gr. ^f Δι' ἡ Ar. C. et Dionys. Halic. locum citans: qui et mox legit οἱ δ' ἄλλα, et paulo infra omittit περὶ ante εἴκοσι. Huds. Mox ἐπλήται Mosqu. et abest οἱ ante πάντες. ^g O omittit Gr. et paulo post τῇ ante ναυμαχίας. ^h Εἴκοσι Cass. ut et infra hoc Cap.; Aug. ⁱ Ἐσιτοδοτοῦντο Ald. Flor. Bas. Steph. 1. 2. Gr. ^k Id est: ἐπὶ τῶν ἐς τὴν νῆσον λάβδρα ἐσπλέοντο διετρέφοντο. Æ. Port. Τοῖς ἐσπλέουσιν Ar. C. Dan. Ἐσπλέουσι Mosqu. ^l Καὶ τὰ ἄλλα βρώματα ἐγκατελείφθη Cl. Gr. Ἐγκατελείφθη etiam Cass. Aug. Sed Gr. in textu ἐγκατελείφθη cum n ab emendatore super u posito.

et se ipsos dediderunt. Illum autem diem¹ et noctem insequentem Athenienses eos in custodia tenuerunt. Postridie vero Athenienses quidem, tropæo in insula statuto, cætera ad navigationem necessaria pararunt, et captivos trierarchis asservendos distribuerunt. Lacedæmonii vero, misso caduceatore, suorum cadavera receperunt. Tot autem in insula partim obierunt, partim vivi capti fuerunt. Universi quidem, qui in insulam transierant, erant quadringenti, et viginti gravis armaturæ milites. Ex hoc numero Athenas vivi delati fuerunt trecenti minus octo, cæteri

cæsi fuerunt. Inter hos autem, qui vivi capti fuerant, erant Spartani ad centum et viginti. Ex Atheniensibus vero, non multi perierunt. Pugna enim non fuit stataria.

39. Tempus autem universum, quo illi in insula fuerunt obsessi, a pugna navali usque ad proelium in insula commissum, fuerunt duo et septuaginta dies. Et spatio dierum circiter viginti, quibus legati fœderum causa abierant, frumentum acceperunt. reliquis vero diebus, ab illis, qui clam navigabant, nutriti fuerunt. Et frumenti ac aliorum esculentorum reliquæ in insula relictæ

Bell. ἄρχαν Ἐπιτάδας ἐνδεστέρας ἐκάστῳ παρεῖχεν, ἥ πρὸς
 Pelop. τὴν ἐξουσίαν. οἱ μὲν δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πελοποννήσιοι
 an. 7. ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ ^m ἐκ τῆς Πύλου ἐκάτεροι ἐκ'
 Olymp. 88. 4. οἴκου. καὶ τοῦ Κλέωνος καίπερ μανιώδης οὔσα ἡ ὑπό-
 U. C. Varr. 329. σχεσις ἀπέβη. ἐντὸς γὰρ εἴκοσιν ἡμερῶν ἤγαγε τοὺς
 ἀνδρας, ὥσπερ ὑπέστη.

Post
 Aug. init.

μ'. Παρὰ γνώμην ⁿ τε ^o δὲ μάλιστα τῶν ^p κατὰ
 τὸν πόλεμον ^q τοῦτο τοῖς Ἑλλήσιν ἐγένετο. τοὺς γὰρ
 Λακεδαιμονίους οὔτε λιμῶ, ^r οὔτ' ἀνάγκη οὔδεμιά
 ἤξιουν τὰ ὅπλα παραδοῦναι, ἀλλὰ ἔχοντας, καὶ μα-
 χομένους ὡς ἐδύναντο, ἀποδνήσκειν. ἀπιστοῦντές τε μὴ
 εἶναι τοὺς παραδόντας τοῖς τεθνεῶσιν ὁμοίους. καὶ τινος
 ἐρομένου ποτὲ ὕστερον τῶν Ἀθηναίων ζυμμάχων δι'
 ἀχθιδόνα ἓνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων, εἰ οἱ
 τεθνεῶντες αὐτῶν ^s καλοὶ καγαδοὶ, ἀπεκρίνατο αὐτῷ,
 πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον (λέγων τὸν οἰστὸν)
 εἰ τὲς ἀγαθοὺς ^t διεγίγνωσκε· δήλωσιν ποιούμενος, ὅτι
 ὁ ἐντυγχάνων τοῖς τε λίθοις καὶ τοξεύμασι, διεφθεί-
 ρετο.

μα'. Κομισθέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν, οἱ Ἀθηναῖοι ἐβέ-

^m Ἐκάτεροι ἐκ τῆς Πύλου Reg. ⁿ Τε non habet Reg. Antea Mosqu.
 ἤκουσι. id. ἀνδρας in marg. ^o Δὲ deest Ar. C. Dan. ^p Μετὰ τὸν πόλε-
 μόν C. ^q Τοῦτον Gr. ^r Οὔτε ἀνάγκη οὔδ' ἡμῶ Ar. C. Οὔδ' etiam in Cass.
 fuerat, sed accentus deinde abrasus erat. ^s Καλοὶ καὶ ἀγαδοὶ Cass. Aug.
 Mosqu. et hic ante τεθνεῶντες et ἂν d. ante ἔξιν. ^t Διεγίγνωσκε Reg. Διεγί-
 γνωσκε Cass. Aug.

fuerunt. nam Epitadas dux unicuique parcius hæc quam pro copia præbebat. Athenienses igitur et Peloponnesii cum suis utrique copiis, e Pylo domum redierunt. Et Cleon's promissio, quamvis fuisset insana, tamen effectum est consequuta. nam intra viginti dies (quemadmodum promiserat) hostes adduxit.

40. Hoc autem omnium, quæ in hoc bello contigerunt, maxime præter opinionem Græcis accidit. Existimabant enim, Lacedæmonios nec fame, nec ulla necessitate compulsos, arma tradituros; at hæc retinentes, et quoad possent dimicantes, mortem appetituros. nec adduci poterant,

ut crederent, illos, qui tradidissent, illis esse similes, qui cecidissent. Postea vero, cum quidam Atheniensium socius quendam ex captivis ex insula *Athenas delatis*, ut ei cum insultatione dolorem inureret, interrogasset, nunquid illi, qui ex ipsis mortem oppetiissent, honesti, fortesque viri fuissent: *hic* ipsi respondit, magni profecto faciendum esse atracton (sagittam intelligens) si viros fortes *ab ignavis* dignosceret: indicans, eos, qui in lapides ac sagittas incidissent, occubuisse.

41. Cum autem captivi *Athenas* delati fuissent, Athenienses eos in vinculis asservare decreverunt, de-

λευσαν δεσμοῖς μὲν αὐτοὺς φυλάσσειν, ^u μέχρις οὗ τι Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. U. C. Varr. 329.
 ξυμβῶσιν ἢ ^x δ' οἱ Πελοποννήσιοι πρὸ τούτου εἰς τὴν
 γῆν ^y ἐσβάλωσιν, ἐξαγαγόντες ἀποκτεῖναι. τῆς δὲ
 Πύλου φυλακὴν κατεστήσαντο· καὶ οἱ ἐκ τῆς Ναυ-
 πάκτου ^z Μεσσηνιοί, ὡς ^a εἰς πατρίδα ταύτην (ἐστὶ γὰρ
 ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὔσης γῆς,) πέμψαντες
 σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐπιτηδαιοτάτους, ^b ἐλήϊζον τε τὴν
 Λακωνικὴν, καὶ πλεῖστα ἔβλαπτον, ^c ὁμόφωνοι ὄντες.
 οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ^d ἀμαθεῖς ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ
 ληστείας, καὶ ^e τοῦ τοιούτου πολέμου, τῶν τε ^f Εἰλώτων
 αὐτομολούντων, καὶ φοβούμενοι, μὴ καὶ ἐπὶ μακρότε-
 ρον σφίσι τι νεωτερισθῇ τῶν κατὰ τὴν χώραν, οὐ ρα-
 δίως ἔφερον, ἀλλὰ, καίπερ οὐ βουλόμενοι ^g ἐνδῆλοι εἶ-
 ναι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτὰς, καὶ ἐπει-
 ρῶντο τὴν τε Πύλον καὶ τοὺς ἄνδρας κομίζεσθαι· οἱ
 δὲ μειζόνων τε ᾤρέγοντο, καὶ πολλάκις φοιτάντων, αὐ-
 τοὺς ἀπράκτους ἀπέπεμπον. ταῦτα μὲν τὰ ^h περὶ Πύ-
 λον γενομένα.

μβ'. Τοῦ δ' αὐτῆς δέρους μετὰ ταῦτα εὐθὺς Ἀθη-

Aug. affecto.

^u Μέχρι οὗτοι ξυμβῶσιν Cass. Gr. Μέχρι Aug. ^x Δι' οἱ et p. 51. v. 1. ἢ
 ἄλλοι Gr. ^y ἢ δι' Πίλου. Mosqu. ^y Ἐμβάλλωσιν Ar. ^y Ἐσβάλλωσιν Cass.
 Aug. ^z Μεσσηνιοί Ar. C. et paulo infra Μεσσηνίδος. Huds. ^a Ἐ; non agno-
 scunt Ar. C. Dan. ^b Ἐλήϊζον τότε Ar. C. Mosqu. ^b Ἐλήϊζοντι Aug. sed eo
 add. m. 2. ^b Ἐλήϊζοντι τι Dan. ^c Ὀμόφωνοι ὄντες desunt Ar. C. Dan.
^d Ἀπαθείς Marg. ^c Τοῦ δεest Aug. Cass. deinde hic inter versus scriptum.
^f Εἰλώτων Cass. Aug. et sic plerumque. γ; Mosqu. ^g Ἐνδῆλον legisse vide-
 tur Valla. Huds. Ita Mosqu. cui et d. τῶν, ante χώραν. ^h Περὶ τῆς Πύλου
 Reg.

nec aliquam compositionem facerent: sed si Peloponnesii agrum prius irrupissent, eos eductos occidere. In Pylo autem praesidium collocarunt. Et Messenii, qui Nau-pacti erant, huc, ut in patriam suam (Pylus enim est in eo agro, qui quondam Messeniorum fuit) ex suorum civium numero missis, qui ad rem gerendam maxime idonei erant, agrum Laconicum latrociniiis infestabant, maximisque maleficiis afficiebant, quod eadem lingua uferentur. Lacedaemonii vero, quod superiore tempore latrociniorum exercendorum,

et huiusmodi belli imperiti essent, simul etiam quod sui servi ad hostem transfigerent, veriti, ne gravior aliqua rerum novarum molitio contra se in suo agro fieret, haec non facile ferebant; sed, quamvis Atheniensibus manifesti esse nollent, tamen legatos ad eos mittebant, et Pylum et captivos recipere conabantur. At illi maiora affectabant, et cum saepius ad eos proficiscerentur, ipsos re infecta remittebant. Atque haec quidem circa Pylum gesta sunt.

42. Eadem aetate, statim post haec, Athenienses in agrum Corin-

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. U. C. Varr. 329. ναῖοι ἐς τὴν ἰ Κορινθίαν ἐστράτευσαν ναυσὶν ὀγδοήκοντα, καὶ δισχιλίους ὀπλίταις ἑαυτῶν, καὶ, ἐν ἵππαγωγῶις ^k ναυσὶ, διακοσίοις ἱππεῦσιν. ἡκολούθουν ^l δὲ καὶ τῶν ξυμμάχων Μιλήσιοι, καὶ Ἄνδριοι, καὶ Καρύστιοι. ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτου, τρίτος αὐτός. πλείοντες δὲ ἅμα ἔφ, ἔσχον μετὰξὺ ^m Χερσονήσου τε καὶ ⁿ Ρείτου, ἐς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ χωρίου, ὑπὲρ οὗ ὁ ὁ Σολύγιος λόφος ἐστίν. ^p ἐφ' ὃν ^q Δωριῆς ^r τοπάλαι ἰδρυθέντες, τοῖς ἐν τῇ πόλει Κορινθίοις ἐπολέμου, οὗσιν ^s Αἰολεῦσι. καὶ κώμη νῦν ἐπ' αὐτοῦ Σολύγεια καλουμένη ^t ἐστίν. ^u ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου, ἔνθα αἱ νῆες κατέσχον, ἡ μὲν κώμη αὕτη δώδεκα σταδίου ἀπέχει· ἡ δὲ Κορινθίαν πόλιν, ἐξήκοντα· ὁ δὲ ἰσθμὸς, εἴκοσι. ^x προπυδόμενοι δὲ Κορινθιοὶ ἐξ Ἀργεῶν, ὅτι ἡ στρατιὰ ἤξει τῶν Ἀθηναίων, ^y ἐκ πλείονος ἐξοήθησαν ἐς ἰσθμὸν πάντες, πλὴν τῶν ἔξω ἰσθμοῦ. καὶ ^z ἐν Ἀμπρακίᾳ καὶ ἐν Λευκαδίᾳ ἀπῆσαν αὐτῶν πεντα-

ⁱ Κορινθίαν Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Dan. Κορινθίαν Mosqu. id. αἱ Ἀθην. ^k Ναυσιν, ἱππεῖσι διακοσίοις Reg. ^l Δὲ Gr. ^m Χερσονήσου Ar. C. ita et paulo infra in libris excusis. Huds. Cap. seq. ubi Cass. Χερσονήσου. Et sic passim. Antea πλείοντος Mosqu. ⁿ Ρείτου Gr. ^o Σολύγιος λόφος Stephano Byzant. Σολύγης λόφος Polyaeñ. Huds. ^p ἐφ' οὗ Cass. Mosqu. Aug. Ἐφ' ὃν Gr. ^q Δωριῆς Ar. C. Reg. Dan. Mosqu. ^r Τὸ πάλαι Ar. C. Cass. Gr. Aug. ^s Αἰολεῦσιν Aug. Cass. et hic paulo post εἴκοσιν. ^t Ἐστὶν δεest Ar. C. Dan. ^u Ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου ἔνθα αἱ νῆες κατέσχον, ἡ μὲν κώμη. Totum hoc omittunt Ar. C. Dan. ^x Κορινθιοὶ δὲ προπυδόμενοι C. Κορινθιοὶ δὲ προπυδόμενοι Ar. Aug. Reg. Cass. Dan. Gr. Mosqu. ^y Ἐκ πλείονος potest etiam ad præcedens participium προπυδόμενοι referri. Steph. ^z Ἐν δεest Dan.

thium profecti sunt, cum octoginta navibus, et duobus millibus gravis armaturæ militum noninis Attici, et cum ducentis equitibus, qui in hippaginibus vehebantur. Eos autem comitabantur ex sociis Milesii, Andrii, et Carystii. His autem præerat Nicias Nicerati filius, cum duobus collegis. Primo autem diluculo navigantes inter Cherronesum et Rheitum appulerunt ad littus loci, super quem situs est Solygius collis. In quo Dorienses olim sedibus positæ, bellum faciebant Corinthiis, qui

in urbe habitabant et Æolenses erant. Et super ipsum nunc exstat castellum, nomine Solygia. ab hoc autem littore, ad quod naves appulerunt, hoc castellum distat duodecim stadiis: Corinthus verò, sexaginta: Isthmus vero, viginti. Corinthii vero, cum multo ante de classis Atticæ adventu nuntios Argis allatos accepissent, omnes, præter illos, qui sunt extra Isthmum, ad Isthmum tutandum convenerunt; * et ex eorum numero quingenti præsidarii milites in Ambraciam et Leu-

* Et præter quingentos Ambraciam Leucadiamque præsidii causa missos. Acacius. Huds.

κόσιοι φρουροί· οἱ δ' ἄλλοι παιδῆμεϊ ἐπετήρου τοὺς Ἀθηναίους, οἱ κατασχήσουσιν. ὥς δὲ αὐτοὺς ἔλαθον νυκτὸς καταπλεύσαντες, καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἤρδη, καταλιπόντες τοὺς ἡμίσεις ^a αὐτῶν ἐν ^b Κεγχρειᾷ, ἣν ἄρα οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τὸν ^c Κρομμύωνα ἴωσιν, ἐκοήθεν ^d κατὰ τάχος.

Bell. Pelop. an. 7. Olymp. 88. 4. U. C. Varr. 329.

μγ'. Καὶ Βάττος μὲν, ὁ ἕτερος τῶν στρατηγῶν (δύο γὰρ ἦσαν ἐν τῇ μάχῃ οἱ παρόντες,) λαβὼν λόχον, ἦλθεν ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην, φυλάζων ἀτείχιστον οὖσαν. Λυκόφρων δὲ τοῖς ἄλλοις ^e ζυνέβαλε. καὶ ^f πρῶτα μὲν τῷ δεξιῷ κέρα τῶν Ἀθηναίων, ^g εὐδὺς ἀποδεβηκότι ^h πρὸ τῆς Χερρόνήσου, οἱ Κορινθιοὶ ἐπέκειντο· ἔπειτα δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι. καὶ ἦν ἡ μάχη καρτερὰ, καὶ ἐν χερσὶ πᾶσα. καὶ τὸ μὲν δεξιὸν κέρα τῶν Ἀθηναίων καὶ Καρυστίων (οὗτοι γὰρ ⁱ παρατεταγμένοι ἦσαν ἔσχατοι) ἐδέξαντό τε τοὺς Κορινθίους, καὶ ^k ἑώσαντο μόλις· οἱ δὲ, ^l ὑπερχωρήσαντες πρὸς αἰμασίαν (ἦν γὰρ τὸ χωρίον πρόσαντες πᾶν,) βάλλοντες τοῖς λίθοις καδύπερθεν ὄντες, καὶ ^m παιωνίσαντες,

^a Αὐτῶν Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ^b Κεγχρεῖα Ptolemaeo et Strabono. Κεγχρεῖα Straboni et Pausania. Κεγχρεῖα Mosqu. ^c Hic vicus a Strabone Κεμμυὼν appellatur, a Plutarcho Κεμμυῶν, a Pausania Κεμμυῶν, a Stephano Κεμμυῶν. Vide Meursii Thesaurum p. 17. (Cap. VI.) et Sylburgii notas in Pausaniam p. 390. Huds. Κεμμυῶνα Mosqu. Reg. et infra Cap. 44. ubi etiam ita Gr. add. Cap. 45. Κεμμυῶνα Aug. circumfl. est a m. 2. ^d Κατατάχος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ^e Συνέβαλλεν Cass. Aug. ^f Πρῶτον Reg. Cass. Mosqu. Aug. ^g Τῶν Ἀθηναίων καὶ Καρυστίων ὡς Cl. ^h Πρὸς Ar. C. ⁱ Παρατεταγμένοι Ar. C. Mox τε abest Mosqu. post ἰδέξ. ^k ἑώσαντο Cl. ^l ὑπερχωρήσαντες Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ^m Παιωνίσαντες Ar. C. Παιωνίσαι Mosqu. Παιωνίσ. Aug. a mutato in a.

cadiam abierunt. Ceteri vero frequentibus copiis observabant, quoniam Athenienses essent appulsuri. Sed cum illi noctu clam appulissent, et signa ipsius sublati fuissent, relicta suorum dimidia parte ad Cenchream, si forte Athenienses adversus Crommyonem irent, suis auxiliis prope tulerunt.

43. Et Battus quidem, alter e duobus (duo enim proelio interfuerunt) assumpta cohorte contendit ad Solvgiam castellum, tutaturus illud, quod nullis muris erat cinctum. cum reliquis vero Lycophron manus cum

hoste conseruit. Et primum quidem Corinthii in dextrum Atheniensium cornu, quod statim ante Cherroneum in terram descenderet, impetum fecerunt: deinde vero, et in reliquas eorum copias. asperumque proelium, totumque cominus commissum. Et dextrum quidem Atheniensium et Carystiorum cornu (hi enim in acie postremi erant) Corinthios excepit, aegreque repulit. Illi vero, cum ad maceriam se recepissent (totus enim ille locus acclivis erat) superne lapidibus hostem inferius existentem petebant; cumque perana cecinissent,

Bell. ⁿ ἐπῆεσαν αὐτοῖς. δεξαμένων δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἐν χερ-
 Pelop. σὶν ὁ πάλιν ἦν ἡ μάχη. λόχος δὲ τις τῶν Κορινθίων
 an. 7. ὁ ἐπιβοηθήσας τῷ εὐανύμῳ κέραι αὐτῶν, ἔτρεψε τῶν
 Olymp. ^p Ἀθηναίων τὸ δεξιὸν κέραι, καὶ ἐπεδίωξεν εἰς τὴν θά-
 88. 4. λασσαν. πάλιν δὲ ἀπὸ τῶν νεῶν ἀνέστρεψαν οἳ τε Ἀθη-
 U. C. ναῖοι καὶ οἱ Καρύστιοι. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον ἀμ-
 Varr. φότερώθεν ἐμάχετο συνεχῶς, μάλιστα δὲ τὸ δεξιὸν
 329. ^q κέραι τῶν Κορινθίων, ἐφ' ᾧ ὁ Λυκόφρων ὢν κατὰ τὸ
 εὐάνυμον τῶν Ἀθηναίων ἡμύνετο. ἡλπιζον γὰρ, αὐ-
 τοὺς ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην πειράσειν.

μδ. Χρόνον μὲν οὖν πολὺν ἀντεῖχον, ἐκ ἐνδιδόντες
 ἀλλήλοις· ἔπειτα (ἦσαν γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις ὅι ἰπ-
 πεῖς ^s ἀφέλιμοι ^t ξυμμαχόμενοι, τῶν ἐτέρων ἐκ ἐχόντων
 ἵππους,) ἐτράποντο οἱ Κορίνδιοι, καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς
 τὸν λόφον· καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ ^u ἐκέτι κατέβαινον,
 ἀλλ' ἡσύχαζον. ἐν δὲ τῇ τροπῇ ταύτῃ, κατὰ τὸ δεξιὸν
 κέραι οἱ πλεῖστοί τε ^x ἀπέδανον αὐτῶν, καὶ Λυκόφρων
 ὁ στρατηγός. ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ, ^y τούτῳ τῷ τρόπῳ
 οὐ κατὰ δίωξιν πολλὴν, ^z οὐδὲ ταχέας φυγῆς γενομέ-

^a Ἐπίεσαν Marg. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ^b Ἦν πάλιν Ar. C. Ald.
 Flor. Bas. Steph. 1. Cass. Gr. Dan. Aug. Πάλιν οὖν Reg. ^p Ἐπιβοήσας
 Aug. Cass. et hic mox εἰς τὴν θάλασσαν. Mox αὐτῶν Aug. et εἰς τ. θάλ.
^q Κέραι deest Ar. C. Dan. Paulo post οἱ d. Mosqu. ante Καρύστ. ^r Οἱ
 omittunt Ar. C. Dan. Antea ἐνδόντες Mosqu. ^s Ἰππῆς Aug. ^t Ὀφελόμενοι
 Reg. ^u Συμμαχόμενοι Gr. ^v Οὐκ ἔτι C. itidemque paulo infra. Huds.
^x Αὐτῶν ἀπέδανον Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. Αὐτῶν d. Mosqu. ^y Hæc,
 τούτῳ τῷ τρόπῳ non legisse videtur Valla. Huds. ^z Οἱ δὲ Ar. C. Ald. Flor.
 Bas.

eum rursus invaserunt. cum autem Athenienses eos excepissent, pugna iterum cominus committi cœpta est. Quædam autem Corinthiorum cohors sinistro suorum cornu subsidio profecta, dextrum Atheniensium cornu in fugam vertit, et ad mare usque persequuta est. Rursus autem et Athenienses et Carystii a navibus sunt reversi. Reliquus vero exercitus utrinque continenter dimicabat; præcipue vero dextrum Corinthiorum cornu, in quo stans Lycophron, sinistro Atheniensium resistebat. suspicabatur enim eos Solygiam castellum tentaturos.

44. Diu igitur pugnae labores sustinuerunt, neutri alteris cedentes. Tandem vero (Atheniensibus enim equites, qui in ipsa pugna eos juvabant, magno usui erant, cum alteri nullum equitatum haberent) Corinthii in fugam versi sunt, et in collem se receperunt. * Et in eo castra posuerunt, nec amplius descendebant: sed quiescebant. In hac autem fuga, in dextro cornu, plerique ipsorum, et Lycophron dux, obierunt. Reliquus vero exercitus, hoc modo; neque hoste vehementer insequente, neque effusa fuga, postquam per vim fuit coactus, in excelsa loca se

* Ibique castra munierunt etc. Viger. quem vide in *Idiotism.* Huns.

νης, ἐπεὶ ἐβιάσθη, ἐπαναχωρήσασα ^a πρὸς τὰ μετέωρα ^{Bell.}
 ἰδρῦθη. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ^b ὥς οὐκέτι αὐτοῖς ἐπήεσαν ^{Pelop.}
^c εἰς μάχην, τοὺς τε ^d ἄλλοτρίους νεκρὰς ^{an. 7.} ἐσκύλευον, ^{Olymp.}
 καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνηρῶντο, ^e τροπαῖόν τε εὐθὺς ἐστη- ^{88. 4.}
 σαν. τοῖς ^f δ' ἡμίσεσι τῶν Κορινθίων, οἳ ἐν τῇ Κεγ- ^{U. C.}
 χρεῖᾳ ἐκάσθητο φύλακες, μὴ ἐπὶ τὸν Κρομμύωνα ^{Varr.}
 πλεύσωσι, τούτοις οὐ κατὰδῆλος ἡ μάχη ἦν ὑπὸ ^{329.} ^h τῇ
 ὄρου τοῦ Ὀνειοῦ· κονιορτὸν δὲ ὥς εἶδον, καὶ ⁱ ὥς
 ἔγνωσαν, ἐβόηθουν εὐθύς. ἐβόηθησαν δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς
 πόλεως πρεσβύτεροι τῶν Κορινθίων, αἰσθόμενοι τὸ γε-
 γενήμενον. ἰδόντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ζύμπαντας ^k αὐ-
 τοὺς ἐπλέοντας, καὶ νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων
 Πελοποννησίων βοήθειαν ἐπιέναι, ἀνεχώρουν ^l κατὰ τά-
 χος ἐπὶ τὰς ναῦς, ἔχοντες τὰ σκυλεύματα, καὶ τοὺς
 ἑαυτῶν νεκροὺς, πλὴν ^m δυεῖν, οὓς ἐγκατέλιπον, ⁿ μὴ
 δυνάμενοι εὐρεῖν. καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπεραι-
 ώθησαν εἰς τὰς ἐπικειμένας νήσους· ἐκ δ' αὐτῶν ἐπικη-
 ρευευσάμενοι, τοὺς νεκρὰς, οὓς ἐγκατέλιπον, ὑποσπόν-
 δους ἀνείλοντο. ἀπέθανον δὲ Κορινθίων μὲν ἐν τῇ μάχῃ
 δώδεκα καὶ διακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ, ὀλίγων ἐλάσσους
 πεντήκοντα.

^a *Es Reg.* ^b *Ως deest C. Gr. Oia 7ti Aug.* ^c *Es Cass. Aug.*
^d *Ἀλλοτρίους* omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass.*
Dan. Aug. ^e *Ἐσκύλευον Ar.* ^f *Τροπαῖόν τε εὐθύς Gr.* ^g *Δι' ἡμίσεος*
Gr. ^h *Numero multitudinis Straboni τὰ Ὀνεια ἔρη. Huds.* ⁱ *Ως deest*
Ar. C. Dan. Mosqu. ^k *Ἀπὸ οὗς* omittunt *Gr. Aug.* ^l *Κατὰ τάχος Ald.*
Flor. Bas. Steph. 1. Aug. ^m *Δυεῖν Ar. C. Aug.* ⁿ *Οὐ δυνάμενοι Ar. C.*
Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug.

recepit, ibique castra posuit. Athenienses vero, cum *hostes* ad praelium contra ipsos non amplius prodirent, aliena cadavera spoliarunt, et suorum susceperunt, et tropæum continuo statuerunt. Porro illi dimidiæ Corinthiorum parti, quæ in Cenchrea præsidii causa manebat, ne Athenienses adversus Crommyonem navigarent, hoc praelium non erat manifestum, propter montem Oneium. Sed ubi pulverem conspexit, et *rem* cognovit, opem *suis* confestim tulit. Venerunt etiam auxilio ex urbe Corinthii senes, cum intellexissent id, quod acciderat. Quos universos conspicati Athenienses in

se tendentes, ratique auxilium a vicinis Peloponnesiorum civitatibus missum contra se venire, celeriter ad naves se receperunt, habentes spolia, et suorum cadavera, duobus exceptis, quæ reliquerunt, quod ea reperire non potuissent. Cum autem naves conscendissent, ad insulas adjacentes trajecerunt. Hinc autem misso caduceatore, suorum cadavera, quæ reliquerant, fide publica interposita receperunt. In hoc autem praelio, ex Corinthiis quidem, ceciderunt ducenti et duodecim; ex Atheniensibus vero, paulo minus quinquaginta.

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 3.
U. C.
Varr.
329.

μέ'. Ἄραντές δὲ ἐκ τῶν νήσων οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπλευ-
σαν αὐθιμερὸν ὁ ἐς ^p Κρομμύωνα τῆς Κορινθίας. ἀπέ-
χει δὲ τῆς πόλεως ^q εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίους, καὶ
καθορμισάμενοι τὴν τε γῆν ἐδήωσαν, καὶ τὴν νύκτα
ἠύλισαντο. ^r τῇ δ' ὑστεραία παραπλεύσαντες ἐς τὴν
Ἐπιδαυρίαν πρῶτον, καὶ ἀπόβασιν τινα ποιησάμενοι,
ἀφίκοντο ἐς ^s Μεθώνην τὴν μεταξὺ Ἐπιδαύρου καὶ
^t Τροιζῆνος. καὶ ἀπολαβόντες τὸν τῆς ^u Χερρόνησου
ἰσθμὸν, ἐτείχισαν, ἐν ᾧ ἡ Μεθώνη ἐστί. καὶ φρούριον
καταστησάμενοι, ἐλῆστευον τὸν ἔπειτα χρόνον τὴν τε
Τροιζηνίαν γῆν, καὶ Ἀλιάδα, καὶ Ἐπιδαυρίαν. ταῖς
δὲ ναυσὶν, ἐπειδὴ ἐξετείχισαν τὸ χωρίον, ἀπέπλευσαν
ἐπ' οἴκου.

μς'. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, ^x καθ' ὃν ταῦτα
ἐγίγνετο, καὶ Εὐρυμέδων, καὶ Σοφοκλῆς, ἐπειδὴ ἐκ τῆς
Πύλου ἀπήρξαν ἐς τὴν Σικελίαν ναυσὶν Ἀθηναίων, ἀφι-
κόμενοι ἐς Κέρκυραν, ἐστράτευσαν μετὰ τῶν ἐκ τῆς
πόλεως ἐπὶ τοὺς ἐν τῷ ὄρει τῆς Ἰσθμῆς ^y Κερκυραίων
καθιδρυμένους, οἳ τότε μετὰ τὴν στάσιν διαβάντες

ο' Ἐπὶ *Ar. C. Dan.* ^p Κρομμύωνα *Cl. Gr.* passim. Mosqu. qui et antea αὐθιμερὸν. *Reg.* vid. p. 51. ^q Εἴκοσιν *Cass.* Sic mox Μεθώνη ἰσθμὸν *Cass. Gr.* et seq. pag. v. 11. ἀπολαβόντων *Idem.* et contra v. 16. ναυσὶν *Gr.* ^r τῇ δὲ ὑστεραία *Ar. C. Gr.* Mox περιχλεύσ. Mosqu. ^s De hac testatur *Strabo* lib. I. pag. 8. quod in quibusdam *Thucydidis* codicibus appellatur Μεθώνη, in aliis Μεθωνα. *Huds.* Eis Μεθ. Mosqu. et supra, εἰς τὰς περικ. cap. 44. extr. ^t Τροιζῆνος *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Dan. Gr. Aug.* et a prima manu *Cass.* deinde emendatum Τροιζῆνος. ^u Χερρόνησου *Cass.* Mox ἰσθμὸν *Aug.* ^x Καθ' ὃν omittit *Cl. Aug.* et *Cass.* sed recens manus in marg. scripserat. ^y Κερκυραίων *Gr.* ut et paullo post.

45. Athenienses autem ex istis in-
sulis profecti eodem die ad agri
Corinthii Crommyonem navigarunt.
(abest autem ab urbe centum et vi-
ginti stadiis.) et cum eo appulissent,
agrum vastarunt, ibique castris po-
sitis pernoctarunt. Postridie vero
maritimam oram legentes primum
in Epidaurium agrum iverunt, et ex-
scensu ex navibus in nonnullas ejus
partes facto, Methonem venerunt,
quæ inter Epidaurum et Træzenem
est sita, et Cherrhonesi Isthmum,
in quo est Methone, ab utraque lit-
toris parte complexi, muro cingere

cæperunt: impositoque præsidio,
postea Træzenium, et Haliensem,
et Epidaurium agrum latrocinii in-
festabant. Postquam autem abso-
luto muro locum illum muniverunt,
navibus domum redierunt.

46. Per idem tempus, quo hæc ge-
rebantur, Eurymedon etiam et So-
phocles, qui e Pylo cum Athenien-
sium classe in Siciliam proficisce-
bantur, cum Corcyram pervenissent,
una cum urbis incolis bellum intu-
lerunt Corcyreis; qui sedes in Istone
monte posuerant; qui tunc, post
seditionem eo profecti, agro potie-

ἐκράτουν τε τῆς γῆς, καὶ πολλὰ ἔβλαπτον. προσβα-
λόντες δὲ, τὸ μὲν τείχισμα εἶλον· οἱ δὲ ἄνδρες κατα-
πεφευγότες ἀδρόοι πρὸς μετέωρόν τι, ^z ξυνέβησαν, ὥστε
τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν, τὰ
ὄπλα παραδόντων, ^a τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγνῶναι.
καὶ αὐτοὺς ἐς τὴν νῆσον οἱ στρατηγοὶ τὴν Πτυχίαν
ἐς φυλακὴν διεκόμισαν ὑποσπόνδους, ^b μέχρις οὗ Ἀθή-
ναζε πεμφθῶσιν· ὥστε, ἂν τις ἀλῶ ἀποδιδράσκων,
ἅπασι λελύσθαι τὰς σπονδάς. οἱ δὲ ^c τοῦ δήμου προ-
στάται τῶν Κερκυραίων, δεδιότες, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τὸς
ἐλθόντας οὐκ ἀποκτείνωσι, μηχανῶνται τοιόνδε τι. τῶν
ἐν τῇ νήσῳ πείδουσί τινας, ὀλίγους ὑποτέμψαντες φί-
λους, καὶ διδάξαντες, ὡς κατ' εὐνοίαν ^d δῆθεν, λέγειν,
ὅτι κράτιστον αὐτοῖς εἴη ὡς τάχιστα ^e ἀποδιδράσκειν,
πλοῖον δὲ τι αὐτοὶ ἐτοιμάσειν. μέλλειν γάρ ^f δὴ τοὺς
στρατηγοὺς τῶν Ἀθηναίων παραδώσειν αὐτὲς τῷ δή-
μῳ ^g τῶν Κερκυραίων.

μζ'. Ὡς δὲ ἐπεισαν, καὶ, μηχανησαμένων τὸ πλοῖον,

Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
329.

^a Συνέβησαν Gr. ^b Τῶν Ἀθηναίων Ar. ^c Μίχρη Cass. Gr. Aug. Mosqu.
qui et antea σπόνδους, sed in marg. ὑποσπ. ^d Τοῦ δεest Ar. C. Mox διδάσκει
Mosqu. verba ab ὧντι ad σπονδάς in marg. Aug. ab al. m. ^e Δὴ Marg. Ar. C. Cl. Gr. Ald. Fior. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. ^f Ἀποδιδράσκει Ar. C. Cl.
Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. ^g Ἡδὲ Cl. ^h Τῶν abest Ar. C.
Mox ὡς δ' ἵπται. Mosqu.

bantur, et adversa factioni multa
damna dabant. Illos igitur adorti,
munitionem quidem ceperunt: ho-
mines vero, qui in ea erant, uno
agmine in editum quendam locum
fuga se receperunt, et cum Athenien-
sibus compositionem hac conditione
fecerunt; ut auxiliarios quidem mi-
lites ipsis traderent, de se vero, post
arma tradita, Atheniensis populus
arbitratu suo statueret. Duces au-
tem Atheniensium ipsos, fide publica
interposita, in insulam Ptychiam as-
servandos transportarunt, donec A-
thenas mitterentur; ita tamen, ut,
si quis aufugiens deprehensus fuisset,

fides, quae data fuerat, omnibus es-
set irrita. Verum primores populi
Corcyraei, veriti, ne Athenienses
hos Athenas profectos non interfice-
rent, hujusmodi fraudem moliantur.
• Nonnullis illorum, qui in insula
Ptychia servabantur, persuadent,
aliquot ex amicis submissis, et moni-
tis, ut quasi benevolentia dicerent, e
re ipsorum maxime esse, ut primo
quoque tempore fugam capesserent,
se vero navigium aliquod praeparatu-
ros: Atheniensium enim duces, ipsos
populo Corcyraeo tradere statuisse.

47. Cum autem hoc illis persua-
sissent, et navigium per insidias pa-

* Missis clanculum amicis quibusdam, hortantur eos, qui in insula custo-
diebantur, monentque, tanquam benevolentia inducti, optimum esse, ut
quam celerissime confugiant etc. Acacius. Huds.

Bell. ἐκπλέοντες ἐλήφθησαν, ἐλέλυντό τε αἱ σπονδαί, καὶ
 Pelop. an. 7. τοῖς Κερκυραίοις ^h παρεδίδοντο οἱ πάντες. ζυνελάβοντο
 Olymp. 88. 4. δὲ τοῦ τοιούτου ⁱ οὐχ ἥκιστα, ὥστε ἀκριβῆ τὴν πρό-
 U. C. φασιν γενέσθαι, καὶ τοὺς τεχνησαμένους ἀδέεστερον
 Varr. 329. ἐγχειρῆσαι, ^k οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, κατὰ δῆλοι
 ὄντες τοὺς ἄνδρας μὴ ἂν βούλεσθαι ὑπ' ἄλλων κομι-
 σθέντας, διότι αὐτοὶ ἐς Σικελίαν ἔπλεον, τὴν τιμὴν
 τοῖς ἄγουσι προσποιῆσαι. παραλαβόντες δὲ αὐτοὺς οἱ
 Κερκυραῖοι, ἐς οἴκημα μέγα καθεῖρξαν· καὶ ὕστερον
 ἐξαγοντες κατὰ εἰκοσιν ἄνδρας, διῆγον διὰ ^l δουρὶν στοί-
 χοιν, ὀπλιτῶν ἐκατέρωθεν παρατεταγμένων, δεδεμένους
 τε πρὸς ἀλλήλους, καὶ παιομένους, καὶ κεντουμένους
 ὑπὸ τῶν παρατεταγμένων, εἶπου τίς τινὰ ἴδοι ἐχθρὸν
 ἑαυτοῦ· μαστιγοφόροι τε ^m παριόντες ⁿ ἐπετάχυνον τῆς
 ὁδοῦ τοὺς ^o σχολαίτερον προσιόντας.

μή. Καὶ ἐς μὲν ἄνδρας ἐξήκοντα ἔλαβον τοὺς ἐν
 τῷ οἰκήματι τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξαγαγόντες, καὶ δια-
 φθείραντες. ὥντο γὰρ αὐτοὺς μεταστήσαντάς ποι,
 P ἄλλοσε ἄγειν. ὡς δὲ ἥσδοντο, καὶ τις αὐτοῖς ἐδή-

^h Παρεδίδοντο Reg. Cass. Gr. Aug. In Cass. tamen eadem manu super
 scriptum erat i. Mox δὲ ante τοῦ omittit Gr. ⁱ Οὐχ ἥκιστα Ar. C. Ald.
 Flor. Bas. Mox τεχνησαμ. Mosqu. ^k Καὶ οἱ στρατηγοὶ Ar. ^l Δουρὶν Ar.
 C. Στείχον Mosqu. id mox didim. διὰ πρ. — δουρὶν Aug. et antea εἰκοσι. ^m Παρ-
 ὄντες Gr. Antea Ἰδη Mosqu. ⁿ Ἐτάχυνον Ar. C. Dan. ^o Σχολαίτερον
 Gr. P Ἄλλος ἰπάγειν Ald. Flor. Ἐπάγειν Cl. in marg. Huds. Ἄλλοσε
 deest Reg. recens manus inter versus adscripserat. Antea διαφθείραντες
 Mosqu. Aug.

rassent, illi illinc discedentes, inter-
 cepti sunt, atque fides data tunc ir-
 rita fuit, et universi populo Corey-
 ræo traditi fuerunt. Ad hanc au-
 tem rem peragendam *Coreyraeos* in
 primis adjuverunt ipsi Atheniensium
 duces, ut certa minimeque dubia
 causa videretur illis, qui in *insula*
erant; et qui fraudem commenti fu-
 erant, eam confidentius aggrederen-
 tur: quippe qui aperte præ se fer-
 rent, se nolle viros istos *captivos* ab
 aliis *Athenas* delatos (ipsi enim in
 Siciliam navigabant) decus et glori-
 am illis comparare, qui eos *illuc*
 deportassent. Hos autem acceptos

Coreyræi in magno carcere conclu-
 serunt. Postea vero eos eductos vi-
 cenos traducebant per medios binos
 ordines militum armatorum, qui hinc
 inde instructi erant, et qui ipsos in-
 ter se colligatos cæsim punctimque
 vulnerabant, sicubi quis suum inimi-
 cum aspexisset. Et lictores prose-
 quentes eos urgebant, qui tardius
 progredierentur.

48. Atque hanc in modum eductos
 trucidarunt ad sexaginta; quod illos
 latebat, qui in carcere reliqui erant.
 Existimabant enim, suos socios ab
 inimicis ex carcere eductos alio tra-
 duci. Cum autem hoc rescivissent,

λωσε, τοὺς τε Ἀθηναίους ἑπέκαλουντο, καὶ ἐκέλευον Bell.
Pelop.
an. 7.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
329.
 σφᾶς, εἰ βούλονται, αὐτοὺς διαφθεῖρειν. ἔκ τε τοῦ
 οἰκήματος ὁὐκέτι ἦδελον ἐξίεναι, ὁὐδ' ἐσιέναι ἔφα-
 σαν κατὰ δύναμιν περιόψεσθαι οὐδένα· οἱ δὲ Κερκυ-
 ραῖοι κατὰ μὲν τὰς θύρας οὐδ' αὐτοὶ διανοοῦντο βιά-
 ζεσθαι, ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸ ἑτέρος τοῦ οἰκήματος,
 καὶ διελόντες τὴν ὄροφην, ἔβαλλον τῷ περάμῳ καὶ
 ἐτόξευον κάτω. οἱ δὲ ἐφυλάσσοντό τε ὥς ἡδύναντο, καὶ
 ἄμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, οἷστούς τε,
 οὓς ἀφίεσαν ἐκείνοι, ἐς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ
 κλιῶν τινῶν, αἱ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνούσαι, τοῖς σπάρτοις,
 καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγ-
 χόμενοι, παντὶ τρόπῳ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς (ἐπεγένετο
 γὰρ νύξ τῷ παθήματι) ἀναδοῦντες σφᾶς αὐτοὺς, καὶ
 βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω, διεφθάρησαν. καὶ αὐτοὺς
 οἱ Κερκυραῖοι, ἐπειδὴν ἡμέρα ἐγένετο, Φορμηθὸν ἐπὶ
 αἰμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως. τὰς
 δὲ γυναῖκας, ὅσαι ἐν τῷ τειχίσματι ἐάλωσαν, ἡν-
 δραποδίσαντο. τοιούτῳ μὲν τρόπῳ οἱ ἐκ τοῦ ὄρους Κερ-
 κυραῖοι ὑπὸ τοῦ δήμου διεφθάρησαν. καὶ ἡ στάσις

ἧ Ἐκαλοῦντο *Ar. C.* Ἀπεκαλοῦντο *Mosqu.* Ὁὐκ ἔτι *C.* Ὁὐδὲ ἐσιέναι
Gr. Ἐφασάν τι *Cl.* Στίγος *Gr.* Ἐβάλον *Ar. C. Cass. Gr.*
 Ἡ ἐφυλάσσον τότε *Ar. C.* οἱ δ' ἱφλ. *Mosqu.* Διέφθειραν *Gr. et Cass. ex*
emendatione pro διέφθειρον. Παραιρήματα *Ar. C.* Vide *Suidam* in voce
παραιρήσεται, et *Jul. Pollucem* l. 7. c. 14. *Huds.* Παραιρήματα etiam *Dan.*
Mox ἀγχόμενοι in marg. *Mosqu.* Ἐφθάρησαν *Reg.* Antea *Mosqu.* ἀνα-
 δούμην, et ἀνωθεν. p. ἰσχυρὰν ἰσχυρὰν *Aug.*

et ex quodam intellexissent, tunc
 Athenienses implorare ac orare cœ-
 perunt, ut, si voluntas eorum ferret,
 ipsi se occiderent; nec amplius ex
 carcere exire volebant, et dicebant,
 se pro viribus non permissuros, ut
 quisquam illuc ingrederetur. Cor-
 cyræi vero ne ipsi quidem per fores
 irrumpere in animo habebant: sed
 cum carceris tectum conscendissent,
 et lacunar reclusissent, tegulis et sa-
 gittis eos petebant, qui infra erant.
 Illi vero se protegabant ut poterant,
 quinetiam ipsorum multi sibi manus
 violentas attulerunt, partim sagittas
 ab hoste missas jugulis imprimentes,
 partim lectorum suorum, qui illuc

ipsis erant, funibus, partim restibus,
 quas ex suis vestibus a se laceratis fe-
 cerant, se ipsos strangulantes, omni
 denique ratione magnam partem
 noctis (nox enim huic cladi interve-
 nit) se ipsos laqueis suffocantes, et
 ab illis, qui in superiore tecti parte
 stabant, telis petiti, penitus perie-
 runt. Cum autem dies illuxisset,
 Coreyræi eos acervatim in plaustra
 coniectos extra urbem portarunt.
 Ipsorum vero uxores, quotquot in
 munitione captæ fuerunt, in servi-
 tutem redegerant. Hoc igitur modo
 Coreyræi, qui sedes in monte posue-
 rant, a populo funditus perditii fue-
 runt. Hæc autem seditio, quæ ma-

Bell. πολλή ^c γενομένη ἐτελεύτησεν ἐς τοῦτο, ὅσα γε κατὰ
 Pelop. an. 7. τὸν πόλεμον τόνδε. οὐ γὰρ ἔτι ἦν ὑπόλοιπον τῶν ἐτέρων
 Olymp. d ὅ, τι καὶ ἀξιόλογον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Σικελίαν,
 88. 4. ἵνα περ ^e τοπρῶτον ὤρμηντο, ἀποπλεύσαντες, μετὰ τῶν
 U. C. Varr. 329. ἐκεῖ ξυμμάχων ἐπολέμουν.

μδ'. Καὶ οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι, καὶ Ἀκαρ-
 νᾶνες, ἅμα τελευτῶντος τοῦ δέρου, στρατευσάμενοι,
 Ἀνακτόριον, Κορινθίαν πόλιν, ἣ κεῖται ἐπὶ τῷ στόματι
 f τοῦ Ἀμπρακικοῦ κόλπου, ἔλαβον προδοσίαν καὶ ἐκ-
 πέμψαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες ^g οἰκήτορας
 ἀπὸ πάντων, ἔσχον τὸ χωρίον. καὶ τὸ δέρος ἐτελεύτα.

ν'. Τοῦ δ' ^h ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, Ἀριστείδης ὁ
 Post Sept. 24. Ἀρχίππου, εἷς τῶν ἀργυρολόγων νεῶν Ἀθηναίων στρα-
 Bell. τηγός, αἱ ἐξεπέμφθησαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους, Ἀρτα-
 Pelop. an. 7. φέρην, ἄνδρα Πέρσην, παρὰ βασιλέως πορευόμενον ἐς
 Olymp. 88. 4. Λακεδαιμόνα, ξυλλαμβάνει ⁱ ἐν Ἡϊόνι τῇ ἐπὶ ^k Στρυ-
 U. C. Varr. 329. μόνι. καὶ αὐτοῦ κομισθέντος, οἱ Ἀθηναῖοι, τὰς μὲν
 Octobr. ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμ-
 ex-vel ineunte μάτων, ἀνέγνωσαν ἐν αἷς, πολλῶν ἄλλων γεγραμμέ-
 Nov.

^c Γενομένη Ar. ^d Ὅ, τι deest Ar. C. Dan. ^e Τὸ πρῶτον Ar. C. Cass.
 Gr. Aug. ^f Τοῦ deest Dan. Antea Mosqu. Ἀνακτόριον, et supra, Καρνᾶ-
 nis, sed Ἀ. supraser. ^g Οἰκήτορες malit Fr. Portus. ita Aug. Οἰκήτορας
 retinendum suadet Æ. Port. qui locum hoc modo exponit: οἰκήτορας ἀπὸ
 πάντων τῆς Ἀκαρνανίας μερῶν ἀποστέλλαντες, ἔσχον τὸ χωρίον etc. Καὶ οἰκήτορας
 Ar. C. Dan. et Mosqu. Οἰκήτορες Cass. Aug. ^h Ἐπιγιγνομένου Reg. et in
 princ. Cap. 52. ⁱ Ἐπὶ cum altera lectione superscripta Gr. ^k Στρυμ-
 μόνι Ar. C. Τῇ Στρυμῶν Mosqu.

gna fuit, hunc habuit exitum, quate-
 nus ad hoc bellum pertinet. * Ne-
 que enim quod reliquum erat ex aliis,
 ejusmodi erat, ut mentione dignum
 sit. Athenienses autem, cum in Si-
 ciliam, quo primum navigationem
 instituerant, pervenissent, cum illius
 loci sociis bellum administrabant.

49. Athenienses vero, qui Nau-
 pacti erant, et Acarnanes, æstate
 jam extrema, cum exercitu profecti,
 Anactorium, Corinthiorum urbem,
 in ipso Ambracii sinus ostio sitam,
 per prodicionem ceperunt. Corin-

thiis autem illinc ejectis, ipsi Aca-
 rnanes locum tenuerunt, colonis ex
 omnibus Acarnaniæ partibus eo mis-
 sis. Et hæc æstas exiit.

50. Sequentē hyeme, Aristides Ar-
 chippi filius, unus e duobus Atticæ
 classis ad socios pecuniæ cogendæ
 causa missæ, Artaphernem virum
 Persam, qui a Persarum Rege missus
 Lacedæmonem proficiscebatur, ad
 Eionem quæ ad Strymonem est sita,
 comprehendit. Quo Athenas dedu-
 cto, Athenienses epistolas ex Assyriis
 litteris in Græcum sermonem con-

Neque enim, quod reliquum erat ex aliis, ejusmodi erat, ut mentione
 dignum sit. Id est, Alii, qui supererant, nullius nominis erant. Steph.
 Huds.

ων, κεφάλαιον ἦν πρὸς Λακεδαιμονίους, οὐ¹ γιγνώ-
σκειν ὅ, τι βούλονται. πολλῶν γὰρ ἐλθόντων πρέσβων,
οὐδένα ταυτὰ λέγειν. εἰ οὖν^m τι βούλονται σαφές λέ-
γειν, πέμψαι μετὰ τοῦ Πέρσου ἄνδρας ὡς αὐτόν. τὸν
δὲ Ἀρταφέρνην ὕστερονⁿ οἱ Ἀθηναῖοι ἀποστέλλουσι
τρίηρι ἐς Ἐφεσον, καὶ πρέσβεις ἅμα· οἱ πυθόμενοι
αὐτόδι βασιλέα ὁ Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου νεωστὶ
τεθνηκότα (κατὰ γὰρ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτελεύτησεν)
ἐπ' οἴκου ἀνεχώρησαν.

ια'. Τοῦ^p δ' αὐτοῦ χειμῶνος^q καὶ Χῖοι τὸ τεῖχος^{Olymp.}
περιεῖλον τὸ καινόν, ἑκελευσάντων Ἀθηναίων, καὶ^{88. 4.}
ὑποπτευσάντων^s ἐς αὐτοὺς τὶ νεωτεριεῖν· ποιησάμενοι^{U. C.}
μέντοι πρὸς Ἀθηναίους πίστεις καὶ βεβαιότητα, ἐκ^{Varr.}
τῶν δυνατῶν, μηδὲν περὶ σφᾶς^t νεώτερον βουλευσείν.^{330.}
καὶ ὁ^u χειμῶν ἐτελεύτα, καὶ ἔβδομον ἔτος τῷ πολέμῳ^{Post ini-}
ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.^{tium Jan.}

ιβ'. Τοῦ^p δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, εὐθὺς τοῦ¹ τε^{ante}
ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νομηνίαν· καὶ τοῦ αὐτοῦ^{Mar.}
μηνὸς ἵσταμένου^y ἔσεισε· καὶ οἱ² Μιτυληναίων φυγά-

¹ Γνώσκων *Ar. C. Reg.* Mosqu. cui et deinde γὰρ d. et y, in πολλῶν suprascr.
^m Tl omittit *Cl. Aug.* Hæc vocula bis legitur v. 13. *Ed. Huds.* Itaque non
adparet, prius, an posterius τὶ absit a *Cl.* sed puto posterius, quod neque in
Cass. legitur: qui et mox ἀνδρὸς habet, pro ἄνδρας. ² Oī deest *Ald. Bas.*
Paullo ante ἀνδρὸς *Aug.* p. 487. ³ Apud *Diodor. Sicul.* l. 12. legitur
Ξέρξην. Sed locus in mendo cubat. *Huds.* ^p Δι' αὐτοῦ *Gr.* Sic mox in
prin. *Cap. 52.* τοῦ δὲ ἐπιγιγνομένου, et *Cap. 53.* Λακεδαιμόνιοι δὲ σίσι. ^q Καὶ
οἱ Χῖοι *C.* ^r Κλινομένης τῶν Ἀθηναίων *Ar. Dan.* ^s Ἐς ἱανθοῦς *Gr.* Ἐπὶ
τοῦς *Ald. Flor. Bas. Mosqu.* ^t Νεωτεριεῖν *Ar. C. Dan.* ^u Χειμῶν ἱταλιότε
ἢ ὁ Θουκυδ. omittis ceteris *Gr.* ^y Tl deest *Ar. C. Dan.* ^z Ἐσεισεν *Cass.*
Gr. Aug. ² Μιτυληναίων hic et paullo post *Cass. Aug.*

versas legerunt. Quarum, cum alia multa ad Lacedæmonios scriberentur, summa hæc erat: Nescire se, quid illi vellent. nam cum multi legati venirent, nullum eadem dicere. Si quid igitur aperte dicere vellent, cum hoc Persa viros ad se mitterent. Artaxerxem vero postea Athenienses una cum legatis triremi vectum Ephesum miserunt. Qui, cum illic intellexissent, Artaxerxem Xerxis filium nuper obiisse, (nam per id tempus decesserat) domum redierunt.

^{51.} Eadem hyeme, Chii novum

murum Atheniensium jussu demolitū sunt, quod eos aliquid novi contra se moliri suspicarentur. hoc tamen fecerunt adhibita firma cautione, quantum fieri poterat, ne Athenienses quicquam de pristino sua civitatis statu innovarent. Atque hæc hyems exiit, simul etiam belli, quod Thucydides conscripsit, septimus annus excessit.

^{52.} Æstatis autem insequentis initio statim circa novilunium sol ex parte defecit, ejusdemque mensis initio terræ-motus exstitit. Et Mity-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 33. 4. U. C. Varr. 330. Mart. 21. Eclipsis. Terræ-motus ante Mart. 30.

δες καὶ τῶν ἄλλων Λεσβίων, ὀρµώμενοι οἱ πολλοὶ ἐκ τῆς ἡπείρου, καὶ μισθωσάμενοι ἐκ τε Πελοποννήσου ἐπικουρικόν, καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες, αἰροῦσι ^a Ῥοί-
τιον καὶ λαβόντες δισχιλίους στατῆρας Φωκαῖτας, ἀπέδωσαν πάλιν, ^b μὴδὲν ἀδίκησαντες. καὶ ^c μετὰ τῆτο, ἐπὶ Ἄντανδρον στρατεύσαντες, προδοσίας γενομένης λαμβάνουσι τὴν πόλιν. καὶ ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια, τὰς τε ἄλλας πόλεις, τὰς Ἀκταίας καλουμένας, ὥς πρό-
τερον, Μιτυληναίων νεμομένων, Ἀθηναῖοι εἶχον, ἐλευ-
θεροῦν, καὶ πάντων μάλιστα τὴν Ἄντανδρον καὶ κρα-
τυνάμενοι αὐτὴν (ναῦς τε γὰρ εὐπορία ἦν ποιεῖσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχόντων, καὶ τῆς Ἰδης ἐπικειμέ-
νης,) καὶ τῇ ἄλλῃ ^d παρασκευῇ ῥαδίως ἀπ' αὐτῆς ὀρµώμενοι, τὴν τε Λέσβον, ἐγγὺς οὔσαν, κακώσκειν, καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ Αἰολικὰ πολίσματα ^e χειρῶσεσθαι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα παρασκευάζεσθαι ἔμελλον.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 33. 4. U. C. Varr. 330. Ante Jul. 16.

νύ. Ἀθηναῖοι δὲ, ἐν τῷ αὐτῷ ῥέει, ἐξήκοντα ναυ-
σὶ, καὶ δισχιλίοις ὀπλίταις, ἰππεῦσί τε ὀλίγοις, καὶ τῶν
ξυμμάχων Μιλησίους καὶ ἄλλους τινὰς ἀγαγόν-
τες, ἐστράτευσαν ἐπὶ Κύθηρα. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Νικόστρατος ὁ Διοτρεφοῦς,

^a Ῥοίτον Straboni, Stephano, Aliisque. Huds. Sic Cass. ^b οὐδὲν Cl. Gr. Reg. Cass. Mosqu. Aug. ^c Μιτατῆτο Ald. Flor. Bas. Aug. ^d Σκυρῇ Reg. Cass. Gr. Aug. Mox in αὐτῇ Mosqu. ^e Χειρώσεσθαι Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug.

lenæi, alique Lesbii exsules, quorum plerique ex continente venerant, auxiliis ex Peloponneso mercede conductis, et manu illinc collecta, Rhætiū occupant. Et acceptis duobus Phocæicorum staterum millibus, ipsam incolis rursus reddiderunt, nulla injuria facta. Postea vero, cum copias adversus Antandrum duxissent, urbem interveniente proditione ceperunt. Eorum autem propositum erat, cum alias civitates, quæ Actææ vocantur, quas prius possidentibus Mitylenæis Athenienses tenebant, in libertatem vindicare, tum vero omnium maxime Antandrum. Ubi autem eam munis-

sent, (nam ædificandarum navium facultas, propter lignorum copiam, et Idam impendentem, illic ipsis erat) cum reliquo etiam apparatu inde proficiscentes, Lesbū vicinam infestare, et in suam potestatem redigere Æolica oppida, quæ in continente erant. Et hi quidem hæc facere constituerant.

53. Athenienses vero, eadem æstate, cum LX navibus, et duobus militum millibus, et aliquot equitibus, et cum Milesiis, et aliis quibusdam ex sociis, quos secum ducebant, bellum Cytheris intulerunt. Illis autem præerat Nicias Nicerati, et Nicostratus Diotrephis, et Autocles

καὶ Αὐτοκλῆς ὁ Τολμαίου. τὰ δὲ Κύθηρα, νῆσός ἐστιν, ἐπικείται δὲ τῇ Λακωνικῇ κατὰ Μαλέαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ εἰσὶ τῶν περιόικων, καὶ ἹΚυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης διέβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος, ὀπλιτῶν τε φρουρὰν διέπεμπον ἑαεὶ, καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. ἦν γὰρ αὐτοῖς τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου καὶ Λιβύης ὀλκάδων προσβολή. καὶ λησταὶ ἅμα τὴν Λακωνικὴν ἥσσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης, ἥπερ μόνον οἶόν τ' ἦν κακουργεῖσθαι. πᾶσα γὰρ ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν καὶ Κρητικὸν πέλαγος.

18. Κατασχόντες ἔν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ στρατῷ, δέκα μὲν ναυσὶ καὶ δισχιλίοις Μιλησίων ὀπλίταις τὴν ἐπὶ θαλάσση ἰ πόλιν, Σκάνδειαν καλουμένην, αἰρουῦσι· τῷ δὲ ἄλλῳ στρατεύματι ἀποβάντες τῆς νήσου ἐς τὰ πρὸς Μαλέαν τετραμμένα, ἐχώρουν ἐπὶ τὴν ἐπὶ θαλάσση πόλιν τῶν ἹΚυθηρίων, καὶ εὔρον εὐθύς αὐτοὺς ἐστρατοπεδευμένους ἅπαντας. καὶ μάχης ἱγινομένης ὀλίγον μὲν τινα χρόνον ὑπέστησαν οἱ ἹΚυθηριοί, ἔπειτα τραπόμενοι, ἢ κατέφυγον ἐς τὴν ἄνω πόλιν. καὶ ὕστε-

ἹΚυθηροδίκης dicebatur, quod Cytheris praesesset. Vide Hesych. Meursii Miscell. Lacon. l. 2. c. 4. Cragii Rep. Lac. l. 2. c. 13. ἢ Αἰὼν Reg. Gr. Mosqu. cui et mox abest τὶ post αὐτ. τῶν. ἢ Οἶόν τι ἦν, Ar. C. ἢ Ita Tzetzes ad Lycophr. Cassandr. v. 108. Scandeam ἰπύσιον Κυθήρων appellant Pausan. et Stephanus Byzant. Huds. Antea Μιλησ. ὀπλίτ. Mosqu. ἢ Κυθήρων Ar. ἢ Γυρομένης Ar. Γυρομένης Dan. Γυρομ. Aug. ἢ Κορήδιαι Dan. ἢ Κατίφυγον Reg. Gr.

Tolmæi filius. Cythera autem est insula, quæ agro Laconico adjacet e regione Maleæ promontorii. Lacedæmonii vero sunt accolæ circumcirca: et Cytherodices magistratus ad jus dicendum Sparta quotannis eo transibat; et Lacedæmonii militum graviter armatorum præsidium in eam semper transmittabant, ejusque curam ingentem gerebant. Ipsis enim erat portus, ad quem appellabant onerariæ naves, quæ ex Ægypto, et Africa veniebant. Simul etiam pirate Laconicam oram a mari (qua tantum infestari poterat) minus infestabant. Tota enim hæc in-

sula consurgens ad Siculum et Creticum mare porrigitur.

54. Athenienses igitur, cum duo appulissent cum suis copiis, cum decem navibus, et duobus Milesiorum millibus urbem maritimam, nomine Scandeam, capiunt. cum reliquo exercitu in insulæ partes, quæ Maleam spectabant, exscensu ex navibus facto, ad maritimum Cytheriorum urbem iverunt, ejusque incolas omnes sub armis stantes offenderunt. Prælioque commisso, Cytherii paulisper impetum sustinuerunt, deinde in fugam versi, in ἰ arcem confugerunt. Postea cum Nicæ, ejusque collegis

* Superiorem urbem. Valla. Verum τὴν ἄνω πόλιν alicubi ἀπερείλει exponit Schol. Huds.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
330.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. U. C. Varr. 830.
 ρον ξυνέβησαν πρὸς Νικίαν, καὶ τοὺς ξυνάρχοντας, Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν, πλὴν θανάτου. ἦσαν δέ τινες καὶ γενόμενοι τῷ Νικίᾳ λόγοι πρότερον πρὸς τινὰς τῶν Ὑκυθηρίων. διὸ καὶ Δᾶσσον^p καὶ ἐπιτηδειότερον^q τό τε παραυτίκα καὶ τὸ ἔπειτα^r τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς. ^sἀνέστησαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι Κυθηρίους, Λακεδαιμονίους τε ὄντας, καὶ ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ τῆς νήσου^t οὕτως ἐπικειμένης. μετὰ δὲ τὴν ξύμβασιν, οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τε Σκάνδειαν, τὸ ἐπὶ τῷ λιμένι πόλισμα, παραλαβόντες, καὶ τῶν Ὑκυθήρων φυλακὴν ποιησάμενοι, ἐπλευσαν ἔς τε Ἀσίνην, καὶ^x Ἑλος, καὶ τὰ πλείστα τῶν περὶ θάλασσαν. καὶ ἀποβάσεις ποιούμενοι, καὶ ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων οὗ καιρὸς εἶη, ἐδήουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτά.

νέ. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἰδόντες μὲν τοὺς Ἀθηναίους τὰ Κύθηρα ἔχοντας, προσδεχόμενοι δὲ καὶ ἔς τὴν γῆν σφῶν ἀποβάσεις^y ποιήσεσθαι τοιαύτας, ἀδρόα μὲν οὐδαμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο, κατὰ δὲ τὴν χώραν^z φρουρὰς διέπεμψαν, ὀπλιτῶν πληθους, ὥς ἐκασταχόσε ἔδει. καὶ τὰ ἄλλα ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν,

^o Κυθηρίων *Ar.* Κυθήρων *Dan.* ^p Kai deest *Cass. Aug.* ubi erasum videtur. ^q Τότε *Ald. Flor. Bas.* Deest *Ar. C. Dan.* ^r Τὰ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Cass. Dan. Mosqu. Aug.* ^s Hic locus *Æ. Porto* suspectus de mendo. Vide *Annot. Huds.* ^t Οὕτω *Reg.* ^u Κυθήρων *Ar.* passim fere. *Huds.* Mox ἐπίπλευσαν *Mosqu.* ^x Ἑλος *Gr.* ^y Τοιαύτας ποιήσεσθαι *Reg. Cass. Gr. Aug.* Ποιήσεσθαι *Mosqu.* et d. τοιαύτας mox id. *Ἀδρόα.* ^z Φρουρὰς *Reg.* Mox ἐπλητῶν *Mosqu.* et φυλακῇ.

compositionem fecerunt ea conditione; ut omne de se statuendi arbitrium Atheniensibus permitterent, nisi mortis. Quædam autem colloquia et ante inter Niciam et Cytherios habita fuerant. Quamobrem etiam citius et commodius, et in præsentia et in posterum, quæ ad compositionem pertinebant, ab ipsis transacta sunt. Athenienses enim Cytherios ex suis sedibus in alias transtulerunt, tum quod essent Lacedæmonii, tum etiam quod insula agro Laconico adeo vicina esset. Post compositionem Athenienses accepta Scandea, urbe ad portum sita, et præsidio Cytheris imposito, navi-

garunt ad Asinen, et Helos, et ad plurima loca maritima. Et exseensu ex navibus in ea facto, et commorantes ubicunque opportunum videbatur, regionem per dies circiter septem vastarunt.

55. Lacedæmonii vero, quamvis Cythera ab Atheniensibus teneri viderent, et expectarent illos in suum etiam agrum excensiones hujusmodi facturos, nunquam tamen cum frequentibus copiis, acie instructa obviam ipsis iverunt: sed militum graviter armatorum magnam manum in varias agri sui partes, prout unusquisque locus postulabat, præsidii causa miserunt. Et cæteris in rebus

Φοβούμενοι, μὴ σφίσι νεώτερόν τι γένηται τῶν περὶ τὴν κατάστασιν, γεγενημένου μὲν τοῦ ^a ἐν τῇ νήσῳ πάδους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου, Πύλου δὲ ἐχομένης, ^b καὶ Κυθήρων, καὶ πανταχόθεν σφᾶς περιεστῶτος πολέμου ^c ταχίος, καὶ ἀπροφυλάκτου. ὥστε, παρὰ τὸ εἰωθὸς, ^d ἰππίας τετρακοσίους κατεστήσαντο, καὶ τοξότας ^e ἔς τε τὰ πολεμικά, εἴπερ ποτὲ, μάλιστα δὴ ὀκνηρότεροι ἐγένοντο, ξυνεστῶτες, παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν ^f σφῶν ἰδέαν τῆς παρασκευῆς, ναυτικῷ ἀγῶνι, καὶ ^g τούτῳ πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ^h αἰεὶ ἐλλίπεις ἦν τῆς δοκίσεως τὶ ⁱ πράξειν. καὶ ἅμα ^j τὰ τῆς τύχης πολλὰ, καὶ ἐν ὀλίγῳ ξυμβάντα ^k παρὰ λόγον αὐτοῖς, ἐκπληξιν μεγίστην ^l παρεῖχε. καὶ ἐδεδίεσαν, μὴ ποτε αὖτις ξυμφορὰ τις αὐτοῖς περιτύχη, ^m οἷα καὶ ἐν τῇ νήσῳ. ἀτολμότεροι δὲ δι' αὐτὸ ἔς τὰς μάχας ἦσαν, καὶ πᾶν ⁿ ὅ, τι κινήσειαν, ᾤοντο ἀμαρτήσεσθαι, διὰ ^o τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι, ἐκ τῆς πρὶν ἀηδείας τοῦ κακοπραγεῖν.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 88. 4. U. C. Varr. 330.

* Ἐπὶ Cass. Aug. Τῇ β' τῆς. Mosqu. ^b Καὶ Κυθήρων πανταχόθεν γε σφᾶς Ar. C. Dan. ^c Ταχίος Marg. Ald. Flor. Bas. (Aug. corr. ω in ο.) Gr. sed adscripta etiam altera lectione. ^d Τετρακοσίους κατεστήσαντο Ar. C. Dan. et ἰς τὴν τὰ. Τὰ suprascr. Mosqu. ^e Σφῶν Reg. ^f Τούτῳ Reg. ^g Ἀὐτῷ Ar. C. Gr. Mosqu. Aug. ^h Παῖδας et deinde inter versus πράξεις Reg. ⁱ Τὰ δεest Ar. C. Dan. ^j Παράλογον Cl. Gr. ex Huds. Παραλόγῳ Gr. Aug. ^k Παρεῖχιν Cass. Aug. ^l Οἷα Reg. Aug. Mox ἀτολμότεροι Mosqu. ^m Ὅτι Ar. C. Gr. ⁿ Τὸ δεest Gr. Paullo post ἐπιχίγγ. in marg. Mosqu. c. signo post γιγνῆσθαι.

sibi diligenter cavebant, metuentes, ne quid in rerum suarum statu novaretur, propter insperatam ac ingentem cladem in insula recens acceptam, et propter Pylum et Cythera occupata, et propter repentinum ac improvisum bellum, quod ipsos undique circumstabat. Quare præter suam consuetudinem quadringentos equites, et sagittarios constituerunt. Et ad res bellicas, si unquam ante, tunc potissimum segniores redditī sunt, qui præter usitatam sibi formam apparatus, cum nauticis copiis certare cogerentur, idque contra Athenienses, qui, quicquid intentatum relin-

quebant, * id semper spei deesse putabant, quam de felici rerum successu conceperant. Præterea varii casus, multæque res, quæ brevi temporis spatio præter omnem expectationem ipsis acciderant, maximum metum ipsis incutiebant. Et verebantur, ne forte rursus aliqua calamitas sibi contingeret, qualis erat, quam et in insula acceperant. Et propterea ad pugnandum erant timidiore, et quicquid aggressi fuissent, id infelicem exitum putabant habiturum, propter animi diffidentiam, quod prius adversa fortuna premj non consuevissent.

* Q. d. Hoc deesse ad explendum rerum, quas se gesturos putabant, cumulum: quia videlicet a nullo incepto, viribus suis diffisi, deterrebantur, sed quicquid aggredierentur, felicem exitum sibi promittebant. Steph. Ob id se sua expectatione frustrari putabant. Acacius. Huds.

νζ'. Προσπλέοντων οὖν ἔτι τῶν Ἀθηναίων, οἱ Αἰγινήται τὸ μὲν ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, ὃ ἔτυχον οἰκοδομοῦντες, τεῖχος ἐκλείπουσιν, ἐς δὲ τὴν ἄνω πόλιν, ἐν ᾗ ὥκουν, ἀπεχώρησαν, ἀπέχουσιν σταδίους μάλιστα δέκα τῆς θαλάσσης. καὶ αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων φρουρὰ μία τῶν περὶ τὴν χώραν, ἥπερ καὶ ἔξυνετείχιζε, ἔξυνεσελθεῖν μὲν ἐς τὸ τεῖχος οὐκ ἠδέλησεν, δεομένων τῶν Αἰγινήτων, ἀλλ' αὐτοὺς κίνδυνος ἐφαίνετο ἐς τὸ τεῖχος κατακλείεσθαι. ἀναχωρήσαντες δὲ ἐπὶ τὰ μετέωρα, ὡς οὐκ ἐνόμιζον ἀξιόμαχοι εἶναι, ἡσύχαζον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι κατασχόντες, καὶ χωρήσαντες εὐδύς πάσῃ τῇ στρατιᾷ, αἰροῦσι τὴν Θυρέαν. καὶ τὴν ἰτε πόλιν κατέκαυσαν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπόρδησαν. τοὺς τε Αἰγινήτας, ὅσοι μὴ ἐν χερσὶ διεφθάρησαν, ἄγοντες, ἀφίκοντο ἐς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν ἄρχοντα ὃς παρ' αὐτοῖς ἦν τῶν Λακεδαιμονίων, Τάνταλον τὸν Πατροκλέους. ἐζωγρήθη γὰρ τετρωμένος. ἦγον δὲ τινὰς καὶ ἐκ τῶν Κυθήρων ἄνδρας ὀλίγους, οὓς ἐδόκει ἀσφαλείας ἕνεκα μεταστῆσαι. καὶ τούτους μὲν οἱ Ἀθηναῖοι

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
38. 4.
U. C.
Varr.
330.

ἴστασι *Ar. C.* Ἐστᾶσι *Cl.* et *Gr.* in marg. *Huds.* Mosqu. et antea, ὑπακίσαντις. Ἐστασι *Aug.* et in marg. γρ. ἴστασι, a m. ant. Ἀὐτῶν in textu *Gr.* Ἀὐτῶν etiam *Dan.* Αὐτῶν ἴστασι, et in marg. manu vet. γρ. ἴστασι *Cass.* Ἐστᾶσιν αὐτῶν *Reg.* τῆς *Dan.* ἐξυνετείχιζεν *Gr.* ἐξυνεσελθεῖν *Ar. C. Flor. Dan.* et *is* τὸ. ἠδέλησεν *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug.* αὐτοῖς *Marg.* αὐτοῖς *Ar. C.* atque ita scribendum esse conjiciebat *Æ. Port.* αὐτοῖς *Reg. Cass. Gr. Aug.* Paullo ante *δεομένων δὲ τῶν Gr.* Ita recens emendatum in *Reg.* pro ἀξιόμαχοι. Τε abest *Dan.* Antea *Θυράϊαν Aug.* Παντοκλείους *Ar. C. Cl. Dan.* Παντοκλείους *Reg. Gr.* Καὶ τούτους. Καὶ τούτους μὲν οἱ *Dan.*

57. Atheniensibus igitur cum classe adventantibus, Æginetæ murum, quem ad mare ædificabant, reliquerunt; et in superiorem urbem, stadiis circiter decem a mari distantem, quam incolebant, se receperunt. Et una Lacedæmoniorum præsidaria cohors, quæ agri tutandi causa illic erat, quæ etiam Æginetas in illo muro edificando adjuvabat, cum ipsis in urbem ingredi noluit, licet Æginetæ eam rogarent, quod ipsis præsidariis Lacedæmoniorum militibus periculosum esse videretur intra muros concludi. Quare cum in editiora loca se recepissent, quod se ad hosti pugna resistendum impares

esse judicarent, quiescebant. Inter ea vero Athenienses, cum ad littus appulissent, et cum omnibus copiis ad Thyream confestim ivissent, eam ceperunt; et urbem incenderunt, et res, quæ in ea erant, diripuerunt: et Æginetas, quotquot in ipso congressu non occubuerant, et Tantalum Patroclis filium, qui apud illos pro Lacedæmoniiis dux fuerat, (cum enim vulneratus fuisset, rivus captus est) abduxerunt, et cum his Athenas pervenerunt. nonnullos etiam ex Cytheris abduxerunt, quos periculi vitandi causa, suis sedibus motos, alio transferendos censuerunt. Athenienses autem hos quidem in insulis

Bell. ἐβουλεύσαντο καταδέσθαι ἐς τὰς νήσους, καὶ τοὺς
 Pelop. ἄλλους Κυθηρίους, οἰκοῦντας τὴν ἑαυτῶν, φόρον τέσ-
 Olymp. σαρα τάλαντα φέρειν. ὁ Αἰγινήτας δὲ ἀποκτείνει πάν-
 88. 4. τας, ὅσοι ἐάλωσαν, διὰ τὴν προτέραν αἰεὶ ποτε ἔχθραν.
 U. C. Τάνταλον δὲ παρὰ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Λα-
 Varr. κεδαιμονίου καταδῆσαι.
 330.

Jul. 16. νή. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, ἐν Σικελίᾳ ^p Καμαριναί-
 οἰς καὶ Γελάοις ἐκεχειρία ^q γίνεται πρῶτον πρὸς ἄλ-
 λήλους. εἴτα καὶ οἱ ἄλλοι ^r Σικελιῶται ξυνελδόντες
 ἐς Γέλαν, ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων πρέσβεις ἐς λόγους
 κατέστησαν ἀλλήλοις, εἶπας ξυναλλαγεῖν καὶ ἄλλαι
 τε πολλαὶ γινῶμαι ἐλέγοντο ^s ἐπ' ἀμφοτέρα, διαφορο-
 μένων, καὶ ἀξιούντων, ὥς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνό-
 μιζον καὶ Ἑρμοκράτης ὁ Ἑρμῶνος ^t Συρακούσιος,
 ὅσπερ καὶ ἔπεισε μάλιστα ^u αὐτοὺς, ἐς τὸ κοινὸν τοιού-
 τους ^x δὴ λόγους εἶπεν.

νδ'. "ΟΥΤΕ πόλεως ὧν ἐλαχίστης, ὧ Σικελιῶται,

^o Αἰγινήτας τι ἀποκτείνει C. ^p Καὶ Καμαριναίους Ar. C. Dan. ^q Γίνεται
 Ar. C. Dan. ^r Hoc discrimen fecere Græci inter se et indigenas genteis
 Siculos Sicanosque et reliquos: hos ΣΙΚΕΛΑΟΥΣ, id est, ut Romani forma-
 runt, SICULOS; si vero ipsos ΣΙΚΕΛΙΩΤΑΣ, id est, Romano ore, SICI-
 LIENSES vocantes. Hic vero Σικελιῶται promiscue appellantur tam indi-
 genæ, quam advenæ. Vide Cluverii Sicil. Ant. p. 39. Huds. Ἐξελδόντες
 Mosqu. ^s Ἐπ' ἀμφ. et mox ἕκαστοι ἐλασσοῦσθαι Reg. ^t Συρακούσιος
 Cass. et sic fere ubique. ^u Αὐτοὺς, ἐς τὸ κοινὸν τοιοῦτους etc. Fr. Port.
 Nam ἐς τὸ κοινὸν vel ad sequentia potest referri, ita ut sensus sit, πρὸς ἄπαν-
 τας τοὺς πρέσβεις ἀπὸ πασῶν τῶν τῆς Σικελίας πόλεων κοινῇ ἐκείνι τιμωρόντας etc.
 vel ad præcedentia, quasi dictum esset, ἐς τὸ κοινὸν πάντων τῶν Σικελῶν καὶ
 Σικελιωτῶν ἀγαθόν. Huds. ^x Διὰ Gr.

collocare decreverunt, et cæteris Cy-
 theriis *permittere*, ut suum agrum
 colentes, tributum, quaterna talenta
 penderent: Æginetas vero omnes,
 quotquot capti fuerant, interficere
statuerunt, propter priorem perpe-
 tuamque similitatem: Tantalum ve-
 ro præter cæteros Lacedæmonios in
 insula *Sphacteria captos* in vincula
 conjiciendum censuerunt.

58. Eadem æstate in Sicilia indu-
 ciæ inter Camarinæos et Geloos pri-
 mum initæ sunt. Mox etiam cæteri
Siculi et Sicilienses Gelam convene-
 runt, et legatis ex omnibus *Sicilia*

civitatis eo missis, in colloquium
 venerunt, et inter se agere cœpe-
 runt, si quo modo in pristinam gra-
 tiam redire possent. Et cum multæ
 aliæ sententiæ in utramque partem
 dictæ sunt ab illis, qui dissentie-
 bant, et petebant ea, quibus se quis-
 que ab altero fraudatum existima-
 bat: tum etiam Hermocrates Her-
 monis filius Syracusanus, * qui et-
 iam præcipue ipsos movit, ad legatos
 a Sicilia communi missos, hujusmodi
 verba tunc fecit.

59. "ΝΟΝ ex ea civitate, viri Sicili-
 enses, quæ aut minima sit, aut bello

* Qui præcipue eos ad commune bonum hortabatur, hujusmodi etc.
 Valla. Huds.

τοὺς λόγους ποιήσομαι, οὔτε πονούμενης μάλιστα τῷ πολέμῳ, ἐς κοινὸν δὲ τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος τῇ Σικελίᾳ πάσῃ. ὧ καὶ περὶ μὲν τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπὸν, τί ἂν τις πᾶν τὸ ἔνον ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροίῃ; οὐδεὶς γὰρ οὔτε ἀμαθία ἀναγκάζεται αὐτὸ δρᾶν, οὔτε φόβῳ, ἢ οἷται τι πλεον σχήσειν, ἀποτρέπεται. ξυμβαίνει δὲ τοῖς μὲν, τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν. οἱ δὲ τοὺς κινδύνους ἐδέλουσιν ὑφίστασθαι πρὸ τοῦ αὐτίκα τι ἐλασσέσθαι· αὐτὰ δὲ ταῦτα εἰ μὴ ἔν καιρῷ τύχοιεν ἐκάτεροι πρᾶσσοντες, αἱ παραινέσεις τῶν ξυναλλαγῶν ὠφέλιμοι. ὃ καὶ ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι πειδομένοις πλείστου ἂν ἄξιον γένοιτο. τὰ γὰρ ἴδια ἕκαστοι εὖ βουλευόμενοι δὴ δέσσαι, τότε ἂν πρῶτον ἐπολεμήσαμεν, καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους ὃ δὲ ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι· καὶ ἦν ἄρα μὴ προχωρήσῃ ἴσον ἐκάστῳ ἔχοντι ἀπελθεῖν, πάλιν πολεμήσομεν.

Ξ. “Καίτοι γινῶναι χρὴ, ὅτι οὐ ἔστι περὶ τῶν ἰδίων μόρον, εἰ σωφρονοῦμεν, ἢ ξύνοδος ἔσται, ἀλλ’ εἰ ἐπιβουλευομένην τὴν πᾶσαν Σικελίαν, ὡς ἐγὼ κρίνω, ὑπ’ Ἀθηναίων, δυνησόμεθα ἔτι διασῶσαι καὶ διαλ-

ῖ καὶ περὶ τοῦ μὲν πολέμου *Ar.* * *Præpositionem omittunt Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug.* * *Πρότερον Ar. C. In margine πρότερον habet C. Πρώτερον Dan.* Δ’ ἀντιλογίαν *Gr.* *Mox Idem καταλλαγῆναι, et in marg. καταλλαγῆναι.* * *Περὶ τὴν τῶν ἰδίων Gr.*

maxime laboret, ego ortus, verba faciam: sed sententiam dicam, quæ in totius Siciliæ commune bonum optima esse mihi videtur. Ac bellum quidem gerere, quam tristis sit res, cur nam quis omnia mala, quæ in eo contingere solent, apud homines reſum gnaros colligens, oratione proluxa utatur? Nemo enim aut propter bellicorum incommodorum imperitiam hoc agere cogitur, aut metu deterretur, si quid amplius se adepturum speret. sed usu venit, ut his quidem lucra maiora, quam pericula esse videantur: illi vero quodvis crimen adire, quam ullam jacturam in præsentia facere malint. Sed quum hæc ipsa neutri opportune faciunt, tunc admonitiones de facienda

gratiæ reconciliatione sunt utiles. Id, quod nobis etiam in præsentia plurimi faciendum erit, si monentibus pareamus. Quod enim unusquisque nostrum suis rebus privatim bene consulere vellet, bellum tunc primum suscepimus: nunc vero inter nos disceptando operam demus, ut in pristinam gratiam redeamus. Et nisi successerit, ut unusquisque nostrum suum jus obtineat, atque ita hinc discedat, iterum ad arma redibimus.

60. “Quamquam hoc nobis est sciendum, non solum de privatis rebus (si sapimus) coactum esse concilium: sed etiam ut consultemus, an universam Siciliam, quæ (ut ego judico) Atheniensium insidiis appe-

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
330.

Beff. λακτάς πολὺ τῶν ἑμῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ
 Pelop. τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι, οἳ, δύναμιν ἔχοντες μεγίστην
 an. 8. τῶν Ἑλλήνων, τὰς τε ἀμαρτίας ἡμῶν τηρεῖσιν, ὀλίγαις
 Olymp. 88. 4. ναυσὶ παρόντες, καὶ ὀνόματι ἐννόμῳ ζυμμαχίας, τὸ
 U. C. φῦσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ζυμφέρων καδίστανται.
 Varr. 330. πόλεμον γὰρ ^d αἰρομένων ἡμῶν, καὶ ἐπαγομένων ^e αὐτῶν
 τοὺς ἄνδρας, οἳ καὶ ^f τοῖς μὴ ἐπικαλεμένοις αὐτοῖς ἐπι-
 στρατεύουσι, κακῶς τε ^g ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων τέλεσι
 τοῖς οἰκείοις, καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα ^h προκοπτόντων ἐκεί-
 νοις, εἰκὸς, ὅταν γνῶσιν ἡμᾶς τετραχωμένους, καὶ
 πλέονι ποτε στόλῳ ἐλθόντας αὐτοὺς, τὰδε πάντα
ⁱ πειράσασθαι ὑπὸ σφᾶς ποιῆσθαι.

ζα'. Καίτοι ^k τῇ ἑαυτῶν ἐκάστους, εἰ σωφρονοῦμεν,
 χρὴ τὰ μὴ προσήκοντα ἐπικτωμένους μάλλον, ἢ τὰ
 ἔτοιμα βλάπτοντας, ζυμμαχοὺς τε ἐπάγεσθαι, καὶ
 τοὺς κινδύνους ^l προσλαμβάνειν νομίσαι τε, στάσιν
 μάλιστα φθείρειν τὰς πόλεις, καὶ τὴν Σικελίαν, ἧς
 γε οἱ ἔνοικοι ζύμπαντες μὲν ἐπιβουλεύομεθα, κατὰ
 πόλεις δὲ διέσταμεν. ἃ χρὴ γνόντας, καὶ ιδιώτην

^a Αἰρομένων legisse videtur Valla. Huds. Αἰρομένων Reg. Gr. * Αὐτῶν
 Ar. C. Cl. Aug. (ubi circumfl. videtur eras.) Mosqu., qui et antea, eis τὸ ζ.,
 Reg. Et sic fuerat in Cass., sed recens corrector fecerat αὐ τοὺς. ^f Τοὺς
 μὴ ἐπικαλουμένους Cass. Aug. In Gr. erasa vetere scriptura factum erat
 ἐπικαλουμένοις. ^g Ἡμᾶς αὐτοὺς τιλοῦσι τῆς Dan. ^h Προκοπτόντων, ἰσχυροῖς
 εἰκὸς ὄντων etc. Ar. C. Ἐκείνοι etiam Dan. ⁱ Πειράσασθαι, et inter versus
 recenti manu περιάσθαι Cass. Antea ἐπιλθόντας Mosqu., Πιράσασθαι Aug.
^k Scilicet ἀρχῇ. Huds. ^l Προλαμβάνειν Ar. C. Aug. σ eraso.

titur, adhuc conservare possimus. Et oportet existimare Athenienses (qui, cum maximam omnium Græcorum potentiam obtineant, cum paucis navibus hic præsto sunt ad observanda nostra peccata, et legitimo societatis nomine, innatum sibi odium, speciosa rerum appellatione suum consilium velantes, ad suam utilitatem accommodant) harum nostrarum discordiarum pacificatores esse multo magis necessarios, quam mea verba. Cum enim bellum suscepimus, et hos viros accersiverimus, qui vel illis, qui ipsos non accersunt, bellum inferunt, cumque nos ipsos domesticis sumtibus vexemus, simul etiam cum nos ipsi paulatim aditum illis ad hoc imperium

occupandum patefaciamus, verisimile est, ipsos sua sponte, ubi nos afflictos cognoverint, olim cum majore classe venturos, et hæc omnia in suam potestatem redigere conaturos.

61. "Atqui (si sapimus) oportet unumquemque nostrum potius, ut suo imperio res alienas adjungat, quam ut suas lædat, socios accersere, et pericula subire. Et existimare oportet, seditionem maxime perniciosam esse cum singulis civitatibus, tum etiam universæ Siciliæ, cujus nos incolæ universi insidiis Atheniensium appetimur, et tamen mutuis singularum civitatum dissensionibus laborantes alii ab aliis divisi sumus. Quibus rebus cognitis oportet

ιδιώτῃ καταλλαγῇναι, καὶ πόλιν πόλει, καὶ πειρᾶσθαι
κοινῇ σάξειν τὴν πᾶσαν Σικελίαν. παρεστάναι δὲ μηδ-
ενί, ὡς οἱ μὲν ^m Δωριεῖς ἡμῶν, πολέμιοι τοῖς Ἀθη-
ναίοις, τὸ δὲ Χαλκιδικὸν τῇ ⁿ Ἰαδί ξυγγενείᾳ ἀσφα-
λές. οὐ γὰρ ^o τοῖς ἔδνεσιν ὅτι δίχα ^p πέφυκε τοῦ ἐτέ-
ρου, ἔχθει ^q ἐπίαςιν, ἀλλὰ τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγα-
θῶν ἐφίεμενοι, ἃ κοινῇ κεκτήμεθα. ἐδήλωσαν δὲ νῦν ἐν
τῇ τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους παρακλήσει. τοῖς γὰρ ^r οὐ-
δέποτε σφίσι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν προσεοηθήσασιν
αὐτοὶ τὸ δίκαιον ^s μᾶλλον τῆς ξυνδήκης προθύμως
παρέσχοντο. καὶ τοὺς μὲν Ἀθηναίους ταῦτα πλεονε-
κτεῖν τε καὶ προνοεῖσθαι, πολλὴ ^t ξυγγνώμη· καὶ οὐ
τοῖς ἄρχειν βουλομένοις μέμφομαι, ἀλλὰ τοῖς ὑπα-
κούειν ἐτοιμοτέροις ^u οὖσι. πέφυκε γὰρ τὸ ἀνδρώπειον
^x διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ ^y εἰκοντος, φυλάσσεσθαι
δὲ τὸ ἐπιόν. ὅσοι δὲ, ^z γιγνώσκοντες αὐτὰ, μὴ ὀρῶντες
προσκοποῦμεν, ^a μηδὲ τοῦτό τις ^b πρεσβύτατον ἤκει

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
330.

^m Δωριῆς Reg. Cass. μὲν d. Mosqu. Δωριῆς Aug. sine i. subser. ⁿ Ἰάδι
C. Gr. et in marg. Ἰάδι. ^o Τοῖς deest Reg. ^p Distinctionem post
ἰστέον tollendam esse censet Fr. Port. Eam vero post πέφυκε reponendam
suadet Æ. Port. atque ita in Cod. Bar. Huds. In Cass. Gr. et Aug. neque
post ἰστέον, neque post πέφυκε distinctio est. ^q Ἀπίσιν Dan. ^r Οὐδέ-
ποτε σφίσι Ar. C. Cam. Gr. Cl. Cass. Aug. Mox τὸ d. Mosqu. ^s Μᾶλ-
λον cum προθύμως jungendum, ut sit μᾶλλον προθύμως, pro προθυμότερον.
Huds. ^t Συγγνώμη Gr. Mosqu. et Cap. seq. ἐνδιαιτῶσαι Gr. ^u Οὖσι
Gr. ^x Διαπαντὸς Ar. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Aug.
^y Εἰκόντες Dan. Gr. sed in hoc emendatum erat ἰκόντες. ^z Γινώσκοντες
Reg. Cass. Aug. ^a Μὴ δὲ Ar. C. Μηδὲ Bar. Mosqu. Aug. Μᾶτι Gr.
^b Πρεσβύτερον et supra recenti manu πρεσβύτατον Reg.

tet et privatum cum privato, et civi-
tatem cum civitate in gratiam re-
dire, et operam dare, ut omnes simul
universam Siciliam servemus. Nec
in mentem venire cuiquam oportet,
eos quidem, qui de nobis sunt Dori-
enses, Atheniensium hostes esse;
Chalcidenses vero, propter cognatio-
nem Ionicam, a periculis tutos esse.
Neque enim partium odio, bellum
nostris gentibus inferunt, quod sint
divisæ: sed cupiditate bonorum, quæ
communiter in Sicilia possidemus.
Hoc autem nunc declararunt in ista
Chalcidensium evocatione. Illis e-
nim, qui ex fœderis societate nullum

auxilium ipsis unquam tulerunt, ipsi
fœderis jus libentius præstiterunt,
Atque Atheniensibus quidem hæc af-
fectantibus, et provide perficere co-
nantibus, multam veniam dandam
esse censeo: nec eos, qui imperium
affectant; sed eos, qui ad imperata
faciendum sunt propensiores, vitupe-
randos puto. Homines enim ita nati
sunt, ut semper illos quidem imperio
premant, qui cedunt ipsis: ab illis
vero sibi caveant, qui arma ipsis in-
ferunt. Nos vero peccamus, quot-
quot, cum hæc habeamus perspecta,
rebus nostris non recte prospicimus,
neque singuli hos antiquissimum

Bell. κρίνας, τὸ κοινῶς φοβερὸν ^c ἅπαντας εὖ δέσδαι, ἀμαρ-
 Pelop. τάνομεν. τάχιστα δ' ἂν ^d ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ γένοιτο, εἰ
 an. 8. πρὸς ἀλλήλους ζυμβαίημεν. (οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς ^e αὐτῶν
 Olymp. 88. 4. ὀρμῶνται ^f Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν ἐπικαλεσαμέ-
 U. C. νων.) καὶ ^g οὕτως οὐ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνῃ δὲ ^h δια-
 Varr. 330. φορὰ ἀπραγμόνως ⁱ παύονται. οἳ τ' ἐπὶ κλητοὶ εὐπρεπῶς
 ἀδικοὶ ἐλθόντες, εὐλόγως ἀπρακτοὶ ἀπίασι.

ξβ'. " Καὶ τὸ μὲν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τοσοῦτον
 ἀγαθὸν, εὖ βουλευομένοις εὐρίσκεται. τὴν δὲ ὑπὸ πάν-
 των ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην πῶς οὐ χρὴ
 καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ποιήσασθαι; ^k ἢ δοκεῖτε, εἴτω τὶ
 ἐστὶν ἀγαθὸν, ^l ἢ εἴτω τὰ ἐναντία, οὐχ ἡσυχία μᾶλ-
 λον, ἢ πόλεμος, τὸ μὲν, παῦσαι ἂν ἐκατέρῳ, τὸ δὲ
 ζυνδιασῶσαι, καὶ τὰς τιμὰς καὶ ^m λαμπρότητας
ⁿ ἀκινδυνωτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνην, ἄλλα τε, ὅσα ἐν
 μήκει λόγων ἂν τις διέλθοι, ὥσπερ περὶ τοῦ πολεμεῖν;
 ἀ χρὴ σκεφασμένους, μὴ τοὺς ἐμούς λόγους ὑπεριδεῖν,

^c Ἄπαντα Marg. ^d Αὐτοῦ ἀπαλλαγὴ Reg. ^e Αὐτῶν Ar. C. Bar. Cl.
 Gr. Ald. Flor. Bas. Cass. Aug. ^f Οἱ Ἀθηναῖοι Reg. ^g Οὕτως ἰ πόλε-
 μος C. Οὕτως οὐχ ὁ πόλεμος Ar. Οὕτως ὁ πόλεμος Dan. Οὕτω οὐ τέλ. Gr.
^h Διαφορὰ Ar. C. Aug. Διαφορᾷ Reg. ⁱ Παύονται legisse videtur Valla.
 Huds. ^k Hic verborum sensus: ἢ νομίζετε, εἴτω τὶ ἐστὶν ἀγαθὸν, ἢ εἴτω τὰ
 ἐναντία, οὐκ εἰρήνην μᾶλλον ἢ πόλεμον δύνασθαι ἐκάτερον ἀπαλλάττειν τῶν ἐναντίων
 (κακῶν) καὶ ἐκατέρῳ τὸ ἀγαθὸν ζυνδιασῶσαι. Æ. Port. ^l Ἡ τῇ τῷ ἐν. Gr.
^m Καὶ τὰς λαμπρότητας Cl. Gr. ⁿ Ἀκινδυνωτέρας Reg. Aug.

esse judicamus, * ipsam scilicet rationem, qua omnes communi periculo bene consulamus. Hoc autem celerrime liberabimur, si compositionem inter nos faciamus. (Athenienses enim non ex agri sui finibus profecti nos invadunt; sed ex illo-rum agro, qui ipsos accersiverunt.) Atque ita non bellum bello; sed pace discordia nullo negotio sedabitur. Et Athenienses, qui evocati fuerunt, et qui infesto animo, specioso tamen prætextu huc venerunt, jure optimo, re infecta, abibunt.

62. " Atque commodum quidem, quod ad Athenienses attinet, tantum esse comperitur, si rebus nostris re-

cte consulamus. Pacem vero, quam omnium confessione summum bonum esse constat, cur etiam inter nos ipsos facere non oporteat? An existimatis, si quid boni alicui adest, aut si cui contraria, non potius esse pacem quam bellum, tum ad liberandum utrumque his malis, quæ bono sunt contraria, tum etiam ad illud bonum utrique conservandum? Et nunquid animadvertitis, pacem habere honores et dignitates a periculo remotiores, atque alia, quæ quis oratione longa persequi posset, quemadmodum de bello? Quibus rebus consideratis, non oportet vos contemnere mea verba; sed potius

* Quemque recte se gerere in cavendo eo, quod omnibus communiter metum offert. Steph. Ut quod publice metum omnibus præbeat caveamus atque devitemus. Acacius. Huds.

τὴν δὲ ὁ αὐτοῦ τινὰ σωτηρίαν μᾶλλον ἀπ' αὐτῶν προ-
δεῖν. ^p καὶ εἴτις βεβαίως τὶ ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πρά-
ξειν οἶεται, τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω,
γνοῦς, ὅτι πλείους ἤδη καὶ τιμωρίαις μετιόντες τοὺς
ἀδικοῦντας, καὶ ἐλπίσαντες ἕτεροι δυνάμει τινὶ πλε-
ονεκτήσειν, οἱ μὲν οὐχ ὅσον οὐκ ἠμύναντο, ἀλλ' οὐδ'
ἰσώδησαν, ^q τοῖς δ', ἀντὶ τοῦ πλέον ἔχειν, ^r προσκατα-
λιπεῖν τὰ ^e αὐτῶν ξυνέβη. τιμωρία γὰρ οὐκ εὐτυχεῖ
δικαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται· οὐδὲ ἰσχύς βέβαιον, ^t διότι
καὶ εὐελπι. τὸ δὲ ἀστάδμητον τοῦ μέλλοντος ὥς ^u ἐπι-
πλεῖστον κρατεῖ· πάντων ^x τε σφαλερώτατον ὄν, ^y ὅμως
καὶ χρησιμώτατον φαίνεται. ^z ἐξ ἴσου γὰρ δεδιότες,
^a προμηθεῖα μᾶλλον ἐπ' ἀλλήλους ἐρχόμεθα.

ξγ'. "Καὶ νῦν τοῦ ἀφανοῦς τε τούτου διὰ τὸ ἀτέκ-
μαρτον δέος, καὶ διὰ τὸ ἤδη φοβερῶς παρόντας Ἀθη-
ναίους ^b κατ' ἀμφότερα ἐκπλαγέντες, καὶ ^c τὸ ἐλλιπὲς
τῆς γνώμης, ὧν ἕκαστός ^d τις ᾤήθημεν ^e πράξειν ταῖς

* Αὐτοῦ *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Cass. Aug.* ^p Καὶ εἴτις βε-
βαίως τις *Ar. C. Dan.* ^q Τοὺς *Ar. C.* Τοῖς δὲ ἀντὶ *Gr.* ^r Ἀντὶ τὴν Mosqu.
^s Προκαταλιπεῖν *Gr.* ^t Αὐτῶν *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Cass.*
Aug. ^u Ὅτι καὶ *Reg.* Διότι καὶ εὐελπίαι *Cass. Aug. Mosqu.* ^v Ἐπὶ πλεί-
στον *C. Cass. Gr.* Ὀλιγοπλεῖστον *Reg.* Ὡς δ. *Mosqu.* ^x Διὰ *C.* ^y Καὶ
ὅμως καὶ *Gr.* ^z Ἐξ ἴσου *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. l. et mox in-*
fra. et utroque loco Reg. ^a Προμηθεῖα *Cass. Aug. et ex emendatione, pro*
προμηθεῖα, Gr. ^b Κατὰ ἀμφοτέρω *Ar. C. Reg. Dan.* ^c Pro ἡμῶς τοῖς
ἑλλησιν *τῆς γνώμης. Fr. et AE. Port.* ^d Τὴν *Marg. C. Bar. Ald. Flor. Bas.*
^e Ἐκαστός τις ᾤήθη μὲν *Cass. Aug.* ^f Πράξας *Dan.*

unumquemque vestrum his admoni-
tum suæ salutis prospicere. Et si quis
vel suæ causæ æquitatem, vel sua po-
tentia fretus, certam de rei alicujus
successu spem concepit, is caveat,
ne præter spem graviter labatur:
illud animadvertens, multos jam fu-
isse, qui suas injurias persequi, et
illos ulcisci volebant, a quibus eas
acceperant; alios etiam fuisse, qui
spem conceperant, se suas facultates
aliqua potentia amplificaturos, sed
illis quidem contigisse, ut non solum
suas injurias ulto non fuerint, sed ne
salutem quidem suam retinere potu-
erint; his vero, ut pro rerum suarum
amplificatione, suarum etiam
jacturam fecerint, Ultio enim non

protinus alicui merito succedit, quod
injuriā ab altero acceperit; neque
etiam potentia ideo est certa, quod
homines bona spe compleat, sed for-
tuna rerum exitum in sua potestate
plerumque tenet: quæ cum sit res
omnium maxime lubrica, tamen uti-
lissima videtur. Cum enim utrique
pariter timemus, circumspectius alii
alios invadimus.

63. "Quare nos etiam nunc utra-
que de causa, cum ob inexploratum
hujus incerti rerum eventus metum,
tam ob Atheniensium præsentiam,
qui formidolosi jam adsunt, territi;
tum etiam existimantes nostram
consilii imbecillitatem istis difficul-
tibus satis impeditam fuisse, ne

Bell. καλύμμαις ταύταις ἰκακῶς νομίσαντες ^f εἰρχθῆναι, τοὺς
 Pelop. an. 8. ἐφιστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ^g ἀποπέμπωμεν.
 Olymp. καὶ αὐτοὶ μάλιστα μὲν ^h εἰς αἰῶδιον ζυμβῶμεν, εἰ δὲ
 88. 4. μὴ, χρόνον ὥς πλείστον σπείσάμενοι, τὰς ἰδίας διαφορὰς
 U. C. εἰς αὐτῆς ἀναβαλώμεθα. τὸ ζύμπαν τε δὴ, γινώμεν,
 Varr. 330. πειδόμενοι μὲν ἐμοί, πόλιν ἔχοντες ἕκαστος ἐλευθέραν,
 ἀφ' ἧς, αὐτοκράτορες ὄντες, ⁱ τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα
 ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα. ^k ἦν δὲ ἀπιστήσαντες,
 ἄλλοις ὑπακούσωμεν, οὐ περὶ τοῦ τιμωρῆσασθαι τινα,
 ἀλλὰ καὶ, ἄγαν εἰ τύχοιμεν, φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθρί-
 στοις, ^l διάφοροι δὲ οἷς οὐ χρῆ, κατ' ἀνάγκην ^m γινώ-
 μεθα.

ξδ'. “ Καὶ ἐγὼ μὲν, ἄπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπαν,
 πόλιν τε μεγίστην παρεχόμενος, καὶ ἐπιὼν τῷ μᾶλλον,
 ἢ ⁿ ἀμυνόμενος, ἀξιώ προειδομένους ^o αὐτῶν ζυγχαρεῖν,
 καὶ μὴ τοὺς ἐναντίους οὕτω κακῶς δρᾶν ὥστε αὐτοὺς
 τὰ πλείω βλάπτεσθαι, ^p μὴδὲ μωρία ^q φιλονεικῶν
 ἡγεῖσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ

^f Εἰρχθῆναι Reg. Gr. Νομίζοντες Mosqu. et d. ταύταις. ^g Ἀποπέμπωμεν
 Cass. ^h Εἰς Reg. Cass. Gr. Aug. ⁱ Τὸν εὖ ἢ κακῶς Ar. C. Dan. Mosqu.
 et mox, ἀμυνόμεθα. ^k Ἦν δ' ἀποστάντες ἑλλήλων, ἄλλους C. ^l Ἦν δ' ἀποστή-
 σαντες, ἑλλήλοις Ar. in margine, ἦν δ' ἀποστάντες ἑλλήλων, ἄλλοις. Huds. ^m Ἦν
 δὲ ἀπιστήσαντες ἑλλήλοις, ἄλλους Reg. ⁿ Ἦν δ' ἀποστάντες ἑλλήλων ὑπακ. Dan.
 ἑλλήλοις Aug. ^o Καὶ διαφορὰ Ar. C. Καὶ διαφοροὶ Dan. ^p Γινόμεθα
 Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. Mox εἶπον d. Mosqu. c.
 64. init. ^q Ἀμυνόμενος Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Cass. Gr. Aug.
^o Αὐτῶν Reg. ^p Μὴ δὲ Reg. Aug. ^q Φιλονεικῶν legebat Valla. Huds.

perageremus ea, quæ unusquisque nostrum se peracturum putabat; hostes imminentes, ex nostra regione amandemus. Et in primis quidem ipsi fœdus æternum inter nos ineamus; sin minus, inducis in longissimum tempus factis, discordias privatas in aliud tempus differamus. In summa vero, cognoscamus, si mihi assentiamini, futurum, ut unusquisque nostrum suam civitatem liberam obtineat; unde, quum nostri juris ac arbitrii erimus, illis, qui aut bene, aut male de nobis meriti fuerint, gratiam pro meritis jure referemus. At si mihi non assentiamini, sed aliorum auctoritatem sequamur, non solum non erit nobis certamen de ul-

ciscendo aliquo; sed etiam, si res ita tulerit, amicissimi inimicissimis, et inimici, quibus non convenit, propter necessitatem fiemus.

64. “ Atque ego quidem (ut meæ orationis initio dixi) qui demonstravi, me ex maxima civitate ortum, et qui bellum aliis inferre, quam illatum propulsare malo, suadeo, ut nobis ipsis prospicientes compositionem faciamus, neve sic adversarios maleficiis afficiamus, ut nos ipsi longe pluribus detrimentis afficiamur: neque stulte contendens existimare volo, me summam potestatem habere et in meam voluntatem, et in ipsam fortunam, in quam nulum imperium habeo; sed vinci, et

εἶναι, καὶ ἥς οὐκ ἄρχω τύχης, ἀλλ' ὅσον εἰκὸς ἦσ-
 σᾶσθαι. καὶ τοὺς ἄλλους δικαίῳ^s ταυτό μοι ποιῆσαι
 ὑφ' ὑμῶν^t αὐτῶν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο
 παθεῖν. ^u οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν, οἰκείους οἰκείων^x ἦσ-
 σᾶσθαι, ἢ Δωριέα^y τινα, Δωριέως, ἢ Χαλκιδέα, τῶν
 ξυγγενῶν· τὸ δὲ ξύμπαν, γείτονας ὄντας, καὶ ξυνοίκους
 μιᾶς χώρας, καὶ περιρρύτου, καὶ ὄνομα ἐν κεκλημένους
 Σικελιώτας. οἱ πολεμήσομέν τε, οἶμαι, ὅταν ξυμβῇ,
 καὶ ξυγχωρησόμεθά γε^z πάλιν καδ' ἡμᾶς αὐτοὺς,
 λόγοις κοινοῖς χρώμενοι. τοὺς δὲ ἀλλοφύλους ἐπελ-
 δόντας^a ἀδρόοι, ἢν σωφρονῶμεν, ἀμυνούμεθα, εἴπερ
 καὶ^b καδ' ἐκάστους βλαπτόμενοι, ξύμπαντες^c κινδυ-
 νεύομεν· ξυμμάχους δὲ^d οὐδέποτε^e τολοιστὸν ἐπαξόμε-
 θα, οὐδὲ διαλλαπτάς. τάδε γὰρ^f ποιοῦντες, ἐν τε τῷ
 παρόντι^g δυοῖν ἀγαθοῖν οὐ στέρησομεν τὴν Σικελίαν,
 Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι, καὶ οἰκείου πολέμου. καὶ
^h ἐς τὸ ἔπειτα, καδ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλευδέραν νεμού-
 μεθα καὶ ὑπὸ ἄλλων ἦσσαν ἐπιβουλευομένην.

ΞΕ'. Τοιαῦτα τοῦ Ἑρμοκράτους εἰπόντος, πειθόμενοι

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
88. 4.
U. C.
Varr.
330.

¹ Ἡτᾶσθαι Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. ² Ταῦτά μου Reg.
³ Αἰτῶν, deest Cass. ⁴ Οὐδὲ Reg. ⁵ Ἡτᾶσθαι Ar. C. Cam. Ἡτᾶσθαι
 Mosqu. Ἡτ. Aug. Οἰκίῳν οἰκίους ἠτᾶσθαι, et mox συγγενῶν Gr. ⁶ Τι-
 νὺς Cl. Mosqu. ⁷ Μᾶλλον Ar. in margine πάλιν. ⁸ Ἀδρόοι αἰὶ, ἢν σωφρο-
 νῶμεν Ar. C. Cl. Ἀδρόοι αἰὶ ἢν σωφρονῶμεν Ald. Flor. Bas. Ἀδρόοι αἰὶ ἢ σω-
 φρονῶμεν Gr. Cum Ar. C. Cl. consentit Dan. cum editis Reg. Αἰὶ habet
 Gr. non αἰ. Ἀδρόοι αἰὶ ἢν σωφρονῶμεν Cass. Aug. ⁹ Καδικάστους Reg.
 Aug. ¹⁰ Κινδυνεύομεν C. ¹¹ Οὐδέποτε Cass. ¹² Τὸ λοιπὸν C. Cass.
 Mosqu. Aug. ¹³ Ποιῶντες Dan. γὰρ d. Mosqu. ¹⁴ Δυσὶν Ar. C. Dan.
¹⁵ Ἐς τοιαῦτα Ald. Flor. Bas. Gr. ἰστοῦντα Reg.

de meo jure decedere volo, quatenus
 par est. Et æquum esse censeo, vos
 cæteros vestra sponte idem facere,
 quod ego, neque ad hoc faciendum,
 ab hostibus compelli. nec enim turpe
 est domesticos a domesticis, aut Do-
 riensem aliquem a Doriensi, aut
 Chalcidensem a suo gentili superari.
 Denique, ut rem totam paucis expe-
 diam, compositionem nobis facien-
 dam censeo, quod vicini simus, et
 ejusdem regionis incolæ, idque regio-
 nis, quæ mari undique alluitur, et
 uno Siculorum nomine vocemur:
 qui (ut opinor) bellum geremus,
 quum res ita tulerit, et in mutuam

gratiam rursus redibimus, colloquiis
 communibus inter nos ipsos habitis.
 Alienigenas vero contra nos luc pro-
 fectos, simul omnes, si sapimus, pro-
 pulsabimus; siquidem vel quum sin-
 guli læduntur, universi periclitā-
 mur: nec socios, nec pacificatores
 unquam posthac accersemus. Si igitur
 hæc faciamus, et in præsentia
 duobus bonis Siciliam non fraudā-
 bimus; ut Atheniensibus, belloque
 domestico liberetur: et in postre-
 mum, nos soli, liberam, et aliorum
 insidiis minus obnoxiam incolemus.

65. Cum Hermocrates hæc dixis-
 set, Siculi quidem ejus verbis addu-

Bell. οἱ Σικελιῶται, αὐτοὶ μὲν κατὰ ^hσφᾶς αὐτοὺς ξυν-
 Pelop. ηνέχθησαν γνώμη, ὥστε ἀπαλλάσσεσθαι τῷ πολέμου,
 Olymp. ἔχοντες, ἃ ἕκαστοι ἔχουσι· τοῖς δὲ Καμαριναίοις Μορ-
 88. 4. γαντίνην εἶναι, ἀργύριον τακτὸν τοῖς Συρακουσίοις ἀπο-
 U. C. δοῦσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων ζύμμαχοι, παρακαλέ-
 Varr. 330. σαντες αὐτῶν τὲς ἐν τέλει ὄντας, εἶπον, ὅτι ξυμβήσον-
 ται, καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται καὶ κείνοις κοιναί. ἐπαινε-
 σάντων δὲ αὐτῶν, ἐποιοῦντο τὴν ὁμολογίαν· καὶ αἱ
 νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀπέπλευσαν ⁱμετὰ ταῦτα ἐκ Σι-
 κελίας. ἐλθόντας δὲ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ἐν τῇ πόλει
 Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν, φυγῇ ἐζήμῴωσαν, Πυθόδωρον καὶ
 Σοφοκλέα· τὸν δὲ τρίτον Εὐρυμέδοντα χρήματα ἐπρά-
 ξαντο· ὥς, ἐξόν αὐτοῖς τὰ ^kἐν Σικελίᾳ καταστρέψα-
 σθαι, δώροις πεισθέντες ἀποχωρήσειαν. οὕτω, ^lτῇ παρ-
 ούσῃ εὐτυχίᾳ χρώμενοι, ἡζίουσι σφίσι μηδὲν ἐναντιου-
 σθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ^mἀπορώ-
 τερα μεγάλη τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρα παρασκευῇ
 κατεργάζεσθαι. αἰτία δ' ἦν ἡ ⁿπαρὰ λόγον τῶν πλει-
 ὄνων εὐπραγία, αὐτοῖς ὑποτιθεῖσα ἰσχὺν τῆς ἐλπίδος.

ξς'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους, Μεγαρεῖς οἱ ἐν τῇ πόλει,
 οἱ πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, τῷ πολέμῳ αἰεὶ κατὰ

^h Κατὰ τὸ σφᾶς αὐτ. Mosqu. et mox, ἀπαλλάξσεσθαι. ⁱ Μεταταῦτα Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Μεταταῦτα ἀπῆλθον ix Σικ. Cl. Μεταταῦτα Reg. Cass. Aug. ^k Ἐν τῇ Σικελίᾳ Ar. Dan. ^l Τῇ τε παρουσίᾳ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Cass. Dan. Aug. ^m Ἀπορώτατα Marg. Ar. C. Dan. ⁿ Παραλόγως Ar. C. Dan. Παραλόγον Cass. Gr. Aug. ^o Τὸ τί Ἀθ. τῷ πολέμῳ αἰεὶ πιεζόμενοι, κατὰ etc. Cl.

eti, inter se consenserunt hac conditione, ut ab armis discederetur, et sua quique retinerent, quæ jam possidebant; Camarinæis vero Morgantina concederetur, si certam pecuniæ summam Syracusanis penderent. Atheniensium vero socii, convocatis illorum ducebibus, dixerunt se quoque pacem facturos, et fœdera cum illis quoque communia fore. Quod cum illi approbassent, compositionem fecerunt. Postea vero Atheniensium naves discesserunt. Earum autem duces domum reversos populus Atheniensis multavit, exsilio quidem duos, Pythodorum, et Sopho-

clem; pecunia vero, tertium, Eurymedontem: quasi penes eos fuisset res Siculas in suam potestatem redigere, sed muneribus adducti discessissent. Adeo freti præsentium rerum successu, nihil sibi præter animi sententiam succedere; sed æque difficillima atque facillima, sive magnos, sive parvos apparatus haberent, pariter conficere volebant. Cujus rei causa erat inopinata felicitas, quam in plerisque rebus ipsis contigerat, quæ spei vires ipsis subministrabat.

66. Eadem æstate, Megarenses, qui in urbe erant, cum et ab Atheniensibus bello semper premerentur,

ἦτος ἕκαστον δις ῥεσβαλλόντων πανστρατιᾷ ἐς τὴν Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330. Post Jul. 17.
 χώραν, καὶ ὑπὸ τῶν σφετέρων φυγάδων τῶν ἑκ Πηγῶν,
 οἱ, στασιασάντων, ἐκπεσόντες ὑπὸ τοῦ πλήθους, χα-
 λεποὶ ἦσαν ληστεύοντες, ἐποιοῦντο ῥ' λόγους ἐν ἀλλή-
 λαις, ὡς χρὴ δεξαμένους τοὺς φεύγοντας, μὴ ἀμφοτέ-
 ρωθεν τὴν πόλιν φθείρειν. οἱ δὲ φίλοι τῶν ἕξω, τὸν
 θροῦν αἰσθόμενοι, φανερώς μᾶλλον, ἢ πρότερον, καὶ
 αὐτοὶ ἠξίουσαν τούτου τοῦ λόγου ἔχουσιν. γνόντες δὲ
 οἱ τοῦ ὁμήμου προστάται, οὐ δυνατὸν τὸν δῆμον ἐσώ-
 μενον ὑπὸ τῶν κακῶν μετὰ σφῶν καρτερεῖν, ποιοῦνται
 λόγους, δέισαντες, πρὸς τοὺς τῶν Ἀθηναίων στρατη-
 γοὺς, Ἰπποκράτην τε τὸν Ἀρίφρωνος, καὶ Δημοσθένην
 τὸν Ἀλκισθέους, βουλόμενοι ἐνδοῦναι τὴν πόλιν, καὶ
 νομίζοντες, ἐλάσσω σφίσι τὸν κίνδυνον, ἢ τοὺς ἐκπεσόν-
 τας ὑπὸ σφῶν κατελθεῖν. ζυνέβησάν τε πρῶτα μὲν, τὰ
 μακρὰ τείχη ἐλεῖν Ἀθηναίους, (ἣν δὲ σταδίων μά-
 λιστα ὀκτὼ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν Νίσαιαν τὸν λι-
 μένα αὐτῶν) ὅπως μὴ ἐπιβοηθήσωσιν ἐκ τῆς Νισαίας
 οἱ Πελοποννήσιοι, ἐν ἧ ἡ αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουσαν, βεβαιό-
 ητος ἕνεκα τῶν Μεγάρων. ἔπειτα δὲ καὶ τὴν ἄνω

ῥ ῥεσβαλλόντων *Marg. Cam.* ῥεσβαλλόντων *Cl. Gr.* ῥεσβαλλόντων *malit AE. Port.* ῥεσβαλλόντων *Ar.* ῥεσβαλλόντων *C.* ῥεσβαλλόντων *Reg. Cass.* ῥ Sci-
 licet ὁμομύνον. ῥ Λόγους *Reg.* ῥ Μῆτον *Reg.* Paullo ante μάλιστα
Mosqu. p. μᾶλλον. ῥ Id est: τὰ δὲ μακρὰ τείχη ἢ σταδίων μ. ὁ. ἂ. τ. π. ἰ. τ.
 ν. τ. λ. αὐτῶν. Vel, ἣν δὲ σταδίων μάλιστα ἐκτὸς διάστημα ἀπὸ τῆς etc. *AE.*
Port. ῥ Μῆτον αὐτοὶ *Reg.*

quia quotannis cum frequentibus co-
 piis irruptionem in ipsorum agrum
 his faciebant, et a suis exsulis, qui
 ex Pegis, propter civium seditionem
 a populo expulsi, latrociniiis urbanos
 graviter infestabant, in colloquium
 venerunt, in quo censebant exsules
 recipiendos, ne utrinque civitatem
 perderent. Exsulum vero amici,
 cum istum rumorem sensissent, ipsi
 quoque tunc apertius, quam ante,
 postulare cœperunt, ut sui cives in
 isto colloquio perseverarent. sed cum
 populi principes animadvertissent,
 populum malis afflictum secum nullo
 modo posse tolerare, metu compulsi,

cum Hippocrate Ariphronis, et De-
 mosthene Alcisthenis filio, Athenien-
 sium ducibus, in colloquium vene-
 runt, quia urbem dedere volebant,
 et existimabant, minus periculum
 sibi sic impendere, quam si illi, qui
 ab ipsis ejecti fuerant, rediissent.
 Inter eos autem ita primum con-
 venit, ut Athenienses caperent mu-
 ros longos, (erat autem octo ferme
 stadiorum ab urbe ad Nisæam ipso-
 rum portum) ne Megarensibus Pe-
 loponnesii opem ex Nisæa ferrent, in
 qua ipsi soli præsidium habebant, ut
 Megara firmitus tenerent. deinde vero
 et urbis arcem in loco edito sitam

Bell. πόλιν πειραῖσθαι ἐνδοῦναι. ῥᾶον δ' ἤδη ἔμελλον * προσ-
 Pelop. χωρῆσειν, τούτου γεγενημένου.
 an. 8. ξξ'. Οἱ οὖν Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἀπό τε τῶν ἔργων
 Olymp. 89. 1. ὕ καὶ τῶν λόγων παρεσκευάστο ἀμφοτέροις, ὑπὸ νύκτα
 U. C. 330. πλεύσαντες ἐς ^z Μινώαν τὴν ^a Μεγαρέων νῆσον ὀπλίταις
 Varr. ἑξακοσίοις, ὧν Ἰπποκράτης ἦρχεν, ἐν ὀρύγματι ἐκατέ-
 330. ζοντο, ὃθεν ^b ἐπλίνδευον τὰ τεῖχη, καὶ ἀπείχεν οὐ
 πολὺ. οἱ δὲ μετὰ ^c τοῦ Δημοσθένους, τοῦ ἐτέρου στρα-
 τηγοῦ, ^d Πλαταιῆς τε ψилоὶ, καὶ ^e ἕτεροι περίπολοι
 ἐνῆδρευσαν ἐς τὸν ^f Ἐνάλιον, ὃ ἐστὶν ἔλασσον ἀπ' αὐθεν.
 καὶ ἦσθετο οὐδεὶς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες, οἷς ἐπιμελὲς ἦν
 εἰδέναι τὴν νύκτα ταύτην. καὶ ἐπειδὴ ἕως ἔμελλε γί-
 γνεσθαι, οἱ προδιδόντες τῶν Μεγαρέων οὗτοι τοιόνδε
 ἐποίησαν. ^g ἀκάτιον ἀμφηρικόν, ὡς λησται, ἐκ πολλοῦ
 τεδεραπευκότες τὴν ἀνοιξιν τῶν πυλῶν, ^h εἰάδισαν ἐπὶ
 ἀμάξῃ, πείθοντες τὸν ἄρχοντα, διὰ τῆς τάφρου κατα-
 κομίζειν τῆς νυκτὸς ἐπὶ ⁱ τὴν θάλασσαν καὶ ἐκπλεῖν.
 καὶ πρὶν ἡμέραν εἶναι, πάλιν αὐτὸ τῇ ἀμάξῃ κομίσαν-
 τες ἐς τὸ τεῖχος, κατὰ ^k τὰς πύλας εἰσῆγον, ὅπως τοῖς

* Παραχωρῆσειν Reg. Antea ῥαῖδιον Mosqu. ὕ Καὶ τῶν λόγων absunt a
 Dan. ^z Μινῶαν Ald. Flor. Μίνωαν Reg. Cass. Gr. Aug. ^a Μεγάρων, et
 cum emendatione superscripta Μεγαρέων Gr. Μαγαρίων Mosqu. ^b Ἐπλιν-
 δεύοντο Ar. C. Cass. Dan. Aug. a correct. ^c Τοῦ omittit Gr. ^d Πλα-
 ταιῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Gr. Dan. ^e ἕτεροι πολλοὶ Gr. ^f Ἐνάλιος
 Dan. Mosqu. qui et mox ἀποδίδει. ^g Vide Bayssium de re navali p. 91. Ed.
 Prob. an. 1541. Huds. Paulo ante οὔτοι τ. Μηγ. Mosqu. ^h Ἐνέδισαν Ar.
 C. Ald. Flor. Bas. Ἀνέδισαν Dan. Mox ἀμάξῃ Mosqu. ⁱ Τὴν deest
 Reg. ^k Τὰς omittit Gr. Εἰσῆγον Mosqu.

Megarenses Atheniensibus dedere conarentur. si enim hoc factum fuisset, jam facilius Megarenses deditio- nem fecissent.

67. Athenienses igitur, postquam omnia et facta et dicta utrinque fuerunt, quæ ad negotium conficiendum erant necessaria, rebus omnibus jam paratis, sub noctem ad Minoam Megarensium insulam profecti cum sexcentis gravis armaturæ militibus, quibus Hippocrates præerat, in fossa consederunt, quæ non multum illinc distabat; unde Megarenses lateres ad muros exstruendos sumebant. Plataenses vero leviter armati, aliique circumitores, qui cum Demosthene altero duce erant ad Martis templum,

quod minus remotum erat ab urbe, quam insula Minoa, in insidiis consederunt. Et nullus Megarensium, præter illos, quibus rem scire curæ erat, hanc noctem noverat. Et cum crepusculum matutinum adventaret, isti Megarenses, qui proditorem moliebantur, hujusmodi fraudem excogitarunt. Navigiolum, quod utrinque binis remis agebatur, veluti latrones, (cum jam pridem a suo Magistratu, cujus gratiam sibi conciliaverant, impetrassent, ut portas aperiret) plaustro impositum, noctu per fossam ad mare transportare, et enavigare consueverant. Et ante quam dies illucesceret, idem plaustro vectum in urbem per portas rursus

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

ἐκ τῆς ¹Μινώας Ἀθηναίοις ^mἄφανής δὴ ⁿεἴη ἡ φυλακὴ, μὴ ὄντος ἐν τῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ μηδενός. καὶ τότε πρὸς ταῖς πύλαις ^oἦν ἡδὴ ἡ ἄμαξα. καὶ ἀνοι-
χθεισῶν κατὰ τὸ εἰωθός, ^pὥς τῷ ἀκατίῳ, οἱ Ἀθη-
ναῖοι (ἐγίγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνδήματος τὸ τοιοῦτον) ἰδόν-
τες, ἔδειον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας, βουλόμενοι φθάσαι,
πρὶν ^qεὐγκλεισθῆναι πάλιν τὰς πύλας· [καὶ] ἕως ἔτι
ἡ ἄμαξα ἐν αὐταῖς ἦν, κώλυμα οὖσα ^rπροσδεῖναι, καὶ
^sαὐτοὶ ἄμα καὶ οἱ ξυμπράσσοντες ^tΜεγαρεῖς τοὺς
^uκατὰ πύλας φύλακας ^xκτείνουσι. καὶ πρῶτον μὲν οἱ
περὶ τὸν Δημοσθένην ^yΠλαταιῆς τε καὶ περίπολοι
ἐσέδραμον, οὗ νῦν τὸ ^zτροπαῖον ἐστὶ, καὶ εὐθὺς ἐντὸς
τῶν πυλῶν (ἦσθοντο γὰρ οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι)
μαχόμενοι τοὺς προσβοηθοῦντας οἱ Πλαταιῆς ἐκράτη-
σαν, καὶ τοῖς τῶν Ἀθηναίων ^aὀπλίταις ἐπιφερομένοις
^bβεβαίους τὰς πύλας παρέσχον.

ζή'. Ἐπειτα δὲ καὶ τῶν Ἀθηναίων ἡδὴ ὁ ^cαἰεὶ ἐν-

¹ Μινώας *Ald. Flor. Bas. Aug.* ^m Ἀφανής *Cass.* ⁿ Ἡδὴ φυλακὴ *Gr. Mox*
δντος Mosqu. ^o Ἡδὴ ἦν *Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Aug. Mosqu.* ^p Illud
de redundare existimat *Æ. Port.* ^q Mox τοιοῦτον *Mosqu.* ^r Εὐγκλεισθῆναι
Cass. ^s Εὐγκλεισθῆναι *Aug. sed m. rec. suprascr. εὐγκλεισθῆναι.* ^t Sic apud
Herodotum προσδεῖναι τὰς θύρας, scilicet ἀποκλείειν. Huds. ^u Ἀπὸ τῆς *Marg.*
Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. ^v Μεγαρεῖς *Reg.*
Aug. ^w Κατὰ τὰς πύλας *Ar. C. Cl. Cass. Dan.* ^x Tēs a m. rec. add. *Aug.*
^y Ἀποκτείνουσι *C.* ^z Πλαταιῆς *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* ^a itidemque paulo
infra. Dan. Gr. ^b Τροπαῖον ἵσθιν *Gr. Τροπαῖον ἵσθιν Cass. Aug.* ^c Ὀπλί-
ταις deest Reg. ^d Βεβαίους *Reg.* ^e Ἀπὸ *Ar. C. Cass. Gr. Aug. Dan.*
a quo etiam abest articulus *δ*.

importabant, *ut Atheniensium præ-
sidium, quod erat in Mino, sibi
imminus caveret, quod nullum in portu
navigium prorsus apparet. Tunc
autem hoc plaustrum ad portas jam
erat. Et cum hæ ex more navigiolo
recipiendo apertæ fuissent, (hoc enim
ex composito fiebat) Athenienses, hoc
animadverso, ex insidiis cursu con-
tenderunt, quod eo ocius pervenire
vellent, ante quam portæ rursus
clauderentur, et donec ipsum plau-
strum in ipsis adhuc esset, et impe-
diret, ne clauderentur; et Megaren-

ses, qui ipsorum partibus favebant,
una cum ipsis interfecerunt custodes,
qui ad portas erant. Et primum
quidem Platæenses, et Circuitores,
qui circa Demosthenem erant, irru-
perunt in eum locum, ubi tropæum
nunc exstat: et statim intra por-
tas (Peloponnesii enim, qui proximæ
erant, rem senserant) Platæenses
pugnando superarunt eos, qui ad
opem ferendam veniebant; et gravi
Atheniensium armaturæ advenienti
portas tutas præstiterunt.

68. Deinde vero jam Athenien-

* Ut Atheniensibus, qui apud Minoam erant, occulta foret sua custodia
etc. *Valla.* Ut scilicet Athenienses, qui in Minoa erant, unde ea navis es-
set, ignorarent, *Acacius. Huds.* Vulgo legebatur: ne Athen. præ. etc.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

τὸς γιγνόμενος^d χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος. καὶ οἱ Πελοπον-
νήσιοι φρουροὶ, τὸ μὲν πρῶτον ἀντισχόντες ἡμύνοντο
ὀλίγοι, καὶ ἀπέθανον τινὲς αὐτῶν. οἱ δὲ πλείους^e εἰς
φυγὴν κατέστησαν, φοβηθέντες, ἐν νυκτὶ τε πολεμίων
προσπεπτωκότων, καὶ τῶν προδιδόντων Μεγαρέων ἀντι-
μαχομένων, νομίσαντες τοὺς ἅπαντας σφᾶς Μεγα-
ρέας προδεδωκέναι. ξυνέπεσε γὰρ, καὶ τὸν τῶν Ἀθη-
ναίων κήρυκα ἀφ' ἐαυτοῦ γνώμης κηρύξαι, τὸν βουλό-
μενον ἵεναι Μεγαρέων μετὰ Ἀθηναίων διησόμενον τὰ
ὅπλα. οἱ δ' ὥς ἤκουσαν, οὐκέτι ἀνέμενον, ἀλλὰ τῷ
ὄντι νομίσαντες κοινῇ πολεμεῖσθαι, κατέφυγον εἰς τὴν
Νίσαιαν. ἅμα δὲ ἔω, ἐαλωκότων ἤδη τῶν τειχῶν, καὶ
τῶν ἐν τῇ πόλει Μεγαρέων θορυβουμένων οἱ πρὸς τοὺς
Ἀθηναίους πρᾶξαντες, καὶ ἄλλοι μετ' αὐτῶν, πλη-
θος ὃ ξυνήδει, ἔεφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας,
καὶ ἐπεξιέναι εἰς μάχην. ξυνέκειτο δὲ αὐτοῖς, τῶν πυ-
λῶν ἀνοιχθεῖσων, ἐσπίπτειν τοὺς Ἀθηναίους· αὐτοὶ δὲ
διάδηλοι ἔμελλον ἔσεσθαι. λίπα γὰρ^h ἀλείψεσθαι,
ὅπως μὴ ἀδικῶνται. ἀσφάλεια δὲ αὐτοῖς μᾶλλον ἐγί-

^d Ἐχώρου Marg. Ar. C. Cl. Dan.
Aug. ὅς τις Gr. Mosqu. Aug.
et ξυνίδι. ^h Ἀλείψασθαι Dan.

* Εἰς Dan. Mox τὸν ante τῶν Ἀθ. d.
^e Ἐφθασαν Dan. Antea ἄλλο Mosqu.

sium unusquisque, prout deinceps
intrabat, ad murum contendebat.
Et Peloponnesii præsidarii, primo
quidem pauci resistentes vim propul-
sarunt, et illorum nonnulli cecide-
runt. At plerique in fugam se con-
jecerunt, tum quod hostium noctu
irrupentium impetum metuerent,
tum etiam quod a Megarensibus pro-
ditoribus oppugnarentur. se enim ab
universis Megarensibus proditos ex-
istimabant. Accidit enim, ut Athe-
niensium præco sua sponte ediceret,
ut quisquis vellet Megarensium ad
Athenienses transiret, arma deposi-
turus. Cum audissent, nullam mo-
ram amplius interposuerunt, sed re-
vera se ab utrisque oppugnari existi-

mantes, in Nisæam fuga se recepe-
runt. Prima autem luce muris jam
captis, et Megarensibus, qui in urbe
erant, metu trepidantibus, illi, qui
Atheniensibus faverant, et * alij cum
ipsis, totaque multitudo, quæ *prodi-
tionis* erat conscia, portas aperiendas,
et ad prælium adversus hostem pro-
deundum dicebant. Inter ipsos an-
tem convenerat, ut, portis apertis,
Atheniensis in urbem irrumperent.
futurum autem erat, ut ipsi facile
internoscerentur: nam oleo se un-
cturi erant, ne læderentur. Erant
autem futuri magis in tuto, si portæ
apertæ fuissent. nam (ut inter ipsos
convenerat) quatuor millia peditum
gravis armaturæ, et sexcenti equites

* Per appositionem hoc intelligi debet dictum: proinde et ita verti, Una
cum reliqua conscia hujus rei multitudine: ut legatur, ἄλλοι μετ' αὐτῶν πλῆ-
θος. Steph. Huds.

γνέτο τῆς ἀνοίξεως. καὶ γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς Ἐλευσῖνος κατὰ τὸ ζυγκείμενον τετρακισχίλιοι ὀπλίται τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἱπτεῖς ἑξακόσιοι, ^k οἱ τὴν νύκτα πορευόμενοι, παρῆσαν. ^l Ἀλληλιμμένων δὲ αὐτῶν, ^m καὶ ὄντων ἤδη περὶ τὰς πύλας, καταγορεύει τις ξυνειδώς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα· καὶ οἱ, ζυστραφέντες, ἀδρόοι ἦλθον, καὶ οὐκ ἔφασαν χρῆναι ⁿ οὔτε ἐπεξιέναι (οὐδὲ γὰρ πρότερόν πω τοῦτο, ἰσχύοντες μᾶλλον, τολμῆσαι) οὔτε εἰς κίνδυνον ^o φανερόν τὴν πόλιν καταγαγεῖν· εἶτε μὴ πείσεται τις, αὐτοῦ τὴν μάχην ἔσσεσθαι. ἐδήλουν δὲ ^p οὐδὲν, ὅτι ἴσασι τὰ πρᾶσσόμενα, ^q ἀλλ', ὥς τὰ βέλτιστα βουλευόντες, ἰσχυρίζοντο, καὶ ἅμα ^r περὶ τὰς πύλας παρήμενον φυλάσσοντες. ὥστε οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλεύουσι πρᾶξαι, ὃ ἔμελλον.

ΞΘ'. Γνόντες δὲ οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ, ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο, καὶ ^s τὴν πόλιν βία οὐχ οἰοί τε ἔσονται λαβεῖν, τὴν Νίσαιαν εὐδὺς περιετείχιζον· νομίζοντες, εἰ, πρὶν ἐπιβοηθῆσαι τινὰς, ἐξέλοιεν, θᾶσσον ἂν ^t καὶ τὰ Μέγαρα προσχωρῆσαι. παρεγένετο δὲ σί-

ⁱ ἱππῆς Reg. Aug. Antea ὀπλίται Mosqu. ^k Oī omittunt Ar. C. Cl. Dan. ^l Ἀλληλιμμένων Gr. ^m Καὶ ἤδη ὄντων ἰσὶ τὰς πύλας C. ⁿ ἤδη ὄντων etiam Reg. Mox vulgo: καὶ οἱ et comma deerat. ^o Οὐκ ἴτι ἱπτεῖς. Gr. Ἐπεξιέναι Mosqu. Antea καὶ d. Mosqu. ^p Φανερόν Ar. C. ^q Οὐδὲ ὅτι Gr. Reg. Etiam ἴσασι Gr. ^r Ἀλλὰ ὥς Ar. C. Cass. Dan. Aug. ^s Παρὰ, et ex emendatione recentis manus περὶ Reg. Verba ab ἰσχυρ. ad φυλάσσει des. Mosqu. ^t Τὴν πόλιν οὐχ οἰοί τε ἔσονται βία λαβεῖν Reg. ^u Καὶ κατὰ Μέγαρα C. Dan.

Atheniensium, qui noctu iter fecerant, ab Eleusine advenerant. Et cum illi inuncti jam ad portas essent, quidam ex consiliis insidias, alteris, qui diversae factionis erant, indicat. Illi vero facto agmine frequentes venerunt, et dixerunt, nec portas aperiendas, nec adversus hostes exeundum, (nam ne ante unquam quidem, quamvis essent potentiores, hoc facere se ausos fuisse,) nec civitatem in manifestum periculum adducendam. * Et nisi quis recte momentibus pareret, ibi, ad ipsas portas, pugnam commissum iri dicebant. nullo autem modo significabant, se

scire, quæ gererentur, et quid contrariae factionis homines molirentur, sed velut optimum factu consulentes, in eadem sententia perseverabant, et simul ad portas permanebant, easque custodiebant. Itaque non licuit insidiatoribus ea peragere, quæ statuerant.

69. Atheniensium autem duces, animadvertentes aliquid impedimenti accidisse, nec urbem a se per vim capi posse, Nisæam protinus circumvallare coeperunt. Existimantes, si, prius quam aliqui opem ei ferrent, eam expugnassent, Megara etiam citius in deditionem ventura. Celeriter

* Si quis vero non pareat, ipsius pugnam fore. Valla. Quod si quis aliter faceret, cum eo sese dimicatu- ros. Acacius. ΗΥΡΑ.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330. ^αθηροί τε ἐκ τῶν Ἀθηναίων ταχύ, καὶ ^βλιδουργοί, καὶ ^γτᾶλλα ἐπιτήδεια. ἀρξάμενοι ^δἄπο τοῦ τείχους, ^εὃ εἶχον, ^ςκαὶ διοικοδομήσαντες τὸ πρὸς Μεγαρέας, ἀπ' ἐκείνου ἐκατέρωθεν ἐς θάλασσαν τῆς Νισαίας, τάφρον τε καὶ τείχη διελομένη ἢ στρατιὰ, ἐκ ^ατε τοῦ προαστείου λίθοις καὶ πλίνθοις χρώμενοι, καὶ κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀπεσταύρουν ^βεἴπη δέοιτό τι· καὶ αἱ οἰκίαι τοῦ ^γπροαστείου ἐπάλξεις λαμβάνουσαι, ^δαὗται ὑπῆρχον ἔρυμα. καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο· ^ετῇ δ' ὕστερα ^ςπερὶ δέιλαν τὸ τεῖχος ὅσον οὐκ ἀπετετέλεστο, καὶ οἱ ἐν τῇ Νισαίᾳ, δέισαντες, σίτου τε ἀπορία (^ςἐφ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο) καὶ τοὺς Πελοποννησίους οὐ νομίζοντες ταχύ ^βἐπιβοηθήσειν, τοὺς τε Μεγαρέας πολεμίους ἡγούμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις, ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ^αἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα ^κπαραδόντας, τοῖς τε Λακεδαιμονίοις, τῷ τε ἄρχοντι, καὶ εἴτις ἄλλος ἐνῆν, χρῆσθαι Ἀθηναίους

^α Πλινθουργοὶ legisse videtur *Valla. Huds. Sic Marg.* ^β Τὰ ἄλλα *Ar.* Τ' ἄλλα *Mosqu. et ita c. extr.* ^γ Δι' ἀπὸ τοῦ *Reg.* ^δ Καὶ οἰκοδομήσαντες *Gr.* Διοικομήσ. *Mosqu.* δε supraser. a m. 2. ^ε Τε δεest *Ar. Dan.* ^ς Εἴποι *Reg.* Εἴ πη *Cass. Aug.* ^γ Προαστείου *Cass.* et paullo ante. ^δ Αὐταὶ *Cl. Ar. C. Cass. Aug.* ^ε Τῇ δὲ ὑστεραία *Reg. Cass. Gr. Aug.* ^ς Περὶ δέιλαν τὸ τεῖχος, ὅσον οὐκ ἀποστ. *Ar.* Παρὰ δέιλαν τὸ τεῖχος, ὅσον οὐκ ἀποστ. *C.* Περὶ δέιλαν τοῦ τεύχους τοσούτον, ὅσον οὐκ ἀποστ. *Ald. Bas.* Παρὰ δέιλαν τοῦ τεύχους τοσούτον, ὅσον οὐκ etc. *Flor. Huds.* Παρὰ δέιλαν etiam *Dan.* Ὅσον οὐκ *Cass. Aug.* Ὅσον οὐκ *Reg.* Ὅσον ἐκ *Gr.* Cetera ut in textu. Ἀποστειλ. *Mosqu. Aug.* ^ς Ἐφημέραν *Ar. Ald. Flor. Bas.* ^β Ἐπιβοηθεῖν *Gr.* ^γ Ἀργύριον *Dan.* ^κ Παραδόντες *Reg. Gr.* sed in hoc emendatum erat.

autem Athenis allata sunt ferra-
menta, lapicidae, et cæteræ res ad
opus faciendum necessariæ. Initio
autem facto ab illo muro, quem ipsi
tenebant, muroque transverso Me-
gara versus exstructo, ab illo utrin-
que usque ad mare Nisææ, copiæ
opus inter se partitæ, et fossam fodie-
bant, et muros edificabant, et lapi-
dibus atque lateribus ex suburbano
sumtis utentes, et arbores et mate-
riam aliam cædentes, Nisæam vallo
claudebant; si qua pars alicubi mu-
nitione egebat. Ædes etiam, quæ
erant in suburbano, pinnis impositis,
usum munitionis præbebant. Et
hunc quidem diem totum in opus

faciendum incubuerunt: postridie
vero circa vesperam murus tantum
non absolutus erat. Quare, qui in
Nisæa erant, metu percussi, cum ob
commeatus inopiam (eo enim ex
urbe, quæ in loco superiore, nec
multum a mari distans erat, devecto,
in diem utentes vivebant) tum quod
existimarent, Peloponnesios haud ce-
leriter opem sibi laturos, tum etiam
quod Megarenses hostes esse duce-
rent, cum Atheniensibus compositio-
nem fecerunt, his conditionibus: ut
singuli quidem, traditis armis, certa
pecuniæ summa persoluta dimitte-
rentur; de Lacedæmoniis vero, et
eorum duce, et si quis alius iustus

ὅτι ἂν βέλωνται. ἐπὶ τέτοις ὁμολογήσαντες ἐξῆλθον. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὰ μακρὰ τείχη ἀπορρήξαντες ἀπὸ τῆς ¹ τῶν Μεγαρέων πόλεως, καὶ τὴν Νίσαιαν παραλαβόντες, τᾶλλα παρεσκευάζοντο.

Bell.
Pelop.
an. 3.
Olymp.
89. I.
U. C.
Varr.
330.

ὁ. Βρασίδης δὲ ὁ Τέλλιδος Λακεδαιμόνιος κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανε περὶ Σικυῶνα καὶ Κόρινθον ὦν, ^m ἐπὶ Θράκης ⁿ στρατιάν παρασκευαζόμενος. καὶ ὡς ἤσθετο τῶν τειχῶν τὴν ἄλυσιν, δείσας περὶ τε τοῖς ἐν τῇ Νισαίᾳ ^o Πελοποννησίοις, καὶ μὴ τὰ Μέγαρα ληφθῆ, πέμπει ἔς τε τοὺς Βοιωτοὺς, κελεύων ^p κατὰ τάχος ^q στρατιᾷ ἀπαντῆσαι ἐπὶ ^r Τριποδίσκου, (ἔστι δὲ κώμη τῆς Μεγαρίδος, ὄνομα τῷτο ἔχουσα, ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ ^s Γερανείᾳ) καὶ αὐτὸς ἔχων ἦλθεν ἑπτακοσίους μὲν καὶ δισχιλίους Κορινθίων ὀπλίτας, Φλιασίαν δὲ τετρακοσίους, ^t Σικυωνίαν δὲ ἑξακοσίους, καὶ τοὺς μεθ' αὐτοῦ, ὅσοι ἤδη ξυνειλεγμένοι ἦσαν οἰόμενος τὴν Νίσαιαν ἔτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον. ὡς δὲ ἐπύθετο, (^u ἔτυχε γὰρ νυκτὸς ἐπὶ τὸν Τριποδίσκον ἐξελθῶν,) ^x ἀπολέξας τριακοσίους τοῦ στρατοῦ, πρὶν ἔκφυ-

¹ Τῶν omittit Cl. ^m Καὶ ἐπὶ Θράκης Ar. C. Antea Mosqu. d. i ante Τίλλ. et pro hoc est Ἰλιδος. Ibid. s. in Βρασίδης script. a m. 2. ⁿ Στρατιάν παρασκευαζόμενους malit Æ. Port. ut infra p. 257. Huds. ^o Πελοποννησίοις Gr. ^p Κατατάχος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ^q Forsan στρατιᾷ, ut infra. Æ. Port. ^r Τριποδίσκου Marg. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Τὸ Τριποδίσκου Gr. ^s Γερανεία Cass. Mosqu. Aug. ^t Καὶ Σικυωνίαν ἑξακοσίους τοὺς μεθ' αὐτοῦ Ar. Σικυωνίαν δὲ ἑξακοσίους omittit C. et καὶ τοὺς μεθ' αὐτοῦ legit. MiS' αὐτοῦ Cl. Reg. et Cass. Cum Cod. C. consentit Dan. MiS' αὐτοῦ Mosqu. ^u Ἐτύγχανε Cl. Mox ἐξελθῶν Mosqu. ^x Ἀπολέξας τριακοσίους τῷ στρατοῦ absunt a Reg.

esset, Athenienses arbitrato suo statuerent. Hac igitur compositione his conditionibus facta exierunt. Athenienses autem, cum longos muros ab urbe Megarensium abruptissent, et Nisæam per deditionem accepissent, ad alia se preparabant.

70. Brasidas vero Tellidis filius, Lacedæmonius, per idem tempus forte circa Sicyonem et Corinthum agebat; exercitum comparans, quem in Thraciam duceret. cumque muros ab Atheniensibus captos, intellexisset, metuens et Peloponnesiis, qui erant in Nisæa, et veritus, ne Megara caperentur, nuntium mittit ad

Bæotos, jubens eos cum suis copiis ad Tripodiscum sibi obviam venire. (est autem vicus agri Megarensis hoc nomen habens, sub monte Gerania situs) et ipse eo venit cum duobus millibus et septingentis Corinthiorum militibus, Phliasiorum quadringentis, Sicyoniorum sexcentis, et cum iis, quos jam collectos secum habebat, quod existimaret, se Nisæam adhuc inventurum inexpugnatam. Sed cum rem audisset (noctu enim egressus ad Tripodiscum contendebat) cum delecta trecentorum manu, ante quam rumor de ipsius adventu ad hostium aures

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330. στος γενέσθαι, προσῆλθε τῇ τῶν Ὑ Μεγαρέων πόλει, λαδῶν τοὺς Ἀθηναίους, ὄντας περὶ τὴν θάλασσαν βουλόμενος μὲν, τῷ λόγῳ, καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο, ἔργῳ, τῆς Νισαίας πειράσαι· τὸ δὲ μέγιστον, τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν εἰσελθὼν βεβαιώσασθαι. καὶ ἡζίου δέξασθαι σφᾶς, λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν Νισαίαν.

οά. Αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις, φοβούμεναι, οἱ μὲν, μὴ τοὺς φεύγοντας σφίσιν ἔσαγαγὼν, αὐτοὺς ἐκβάλῃ, οἱ δὲ, μὴ αὐτὸ τοῦτο ὁ δῆμος δέισας ἐπίθεται σφίσι, καὶ ἡ πόλις ἐν μάχῃ κατ' αὐτὴν οὔσα, ἐγγὺς ἐφεδρεύοντων Ἀθηναίων, ἀπόληται, οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασαι τὸ μέλλον περιῦδεῖν. ἡλπιζον γὰρ καὶ μάχην ἐκάτεροι ἔσεσθαι τῶν τε Ἀθηναίων καὶ τῶν προσβοηθησάντων καὶ οὕτω σφίσιν ἀσφαλεστέως ἔχειν, ὅστις εἴη εὖνους κρατήσασι, ἐπροσχωρῆσαι. ὁ δὲ Βρασίδας, ὡς οὐκ ἐπειθεῖν, ἀνεχώρησε πάλιν ἐς τὸ ἄλλο στράτευμα.

Ὑ Μεγάρων Gr. Mox 71. init. μαγαρίων Mosqu. Ὑ Εἰσαγαγὼν Ar. Mox ἐκβαλεῖ Mosqu. ἃ Ἐπιθῆται et paullo post ἀπολεῖται Cass. Ἐπιθῆται Aug. ἃ Κατ' αὐτὴν Cl. ἃ Id est: ἀμφοτέρω τῇ τῶν Μεγαρέων στάσει. Sic et supra articulus diversi generis jungitur cum στάσει, Atticorum more. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dialect. Att. p. 131. Huds. Antea ἀπολεῖται Mosqu. ἃ οὕτως Cass. Mosqu. et hic supra, μίλλοντι. ἃ Προχωρῆσαι Ar. C. Dan. Paullo ante olim post εὖνους comma erat positum.

pervenisset, ad Megarensium urbem accessit, clam Atheniensibus, qui ad mare erant; *cupiens, ut prae se ferebat, atque adeo re ipsa, si qua posset, Nisæam adtentare: sed in primis Megarensium urbem ingressus confirmare, et adversus hostes tutari. quare Megarenses rogabat, ut se reciperent, dicens se de Nisæa recipienda donam spem habere.

71. Sed Megarensium factiones veritæ: illa quidem, ne Brasidas exsilibus in urbem contra se reductis, se ipsam expelleret; hæc vero, ne populus hoc ipsum metuens in se

faceret impetum, et civitas bello domestico pressa, Atheniensibus e propinquo insidiantibus, periret, cum non receperunt: sed utrisque placuit, ut quiescentes eventum rei circumspicerent ac expectarent. Sperabant enim utrique, pugnam commissum iri inter Athenienses, et illos, qui ad opem urbi ferendam venerant. atque ita sibi fore tutius partes sequi victorum, qui sibi benevoli essent. Brasidas vero cum rem ipsis persuadere non posset, ad reliquum exercitum retro rediit.

* Nisæam tentaturus, verbo quidem, sed re quoque, si posset: sed et etc. Vallæ. Volens, ut quidem famam spargebat, et ut re ipsa, si posset, cupiebat, Nisæam attentare, sed etc. Vel, Famam quidem spargens se velle, atque adeo re ipsa, si qua ratione posset, volens Nis. etc. Stephanus. Huds.

οβ'. Ἄμα δὲ τῇ ἑρ οἱ Βοιωτοὶ παρῆσαν, διανενο-
 μένοι μὲν, καὶ πρὶν Βρασίδαν ^fπέμψαι, βοηθεῖν ἐπὶ
 τὰ ^eΜέγαρα, ὡς οὐκ ἄλλοτρίου ὄντος τοῦ κινδύνου,
 καὶ ἤδη ὄντες πανστρατιά ^hΠλαταιᾶσιν. ἐπειδὴ δὲ
 καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος, πολλῶ μᾶλλον ἐρρώσθησαν.
 καὶ ἀποστείλαντες ⁱδιακοσίους καὶ δισχιλίους ὀπλί-
 τας, καὶ ἱππεῖας ἑξακοσίους, τοῖς πλείοσιν ἀπῆλθον
 πάλιν. παρόντος δὲ ἤδη ξύμπαντος τοῦ στρατεύματος,
 ὀπλιτῶν οὐκ ^kἔλασσαν ἑξακισχιλίων, καὶ τῶν Ἀθη-
 ναίων τῶν μὲν ὀπλιτῶν περὶ τε τὴν Νίσαιαν ὄντων καὶ
 τὴν θάλασσαν ἐν τάξει, τῶν δὲ ψιλῶν ἀνὰ τὸ πεδίον
 ἐσπεδασμένων, οἱ ^lἱππεῖς οἱ τῶν Βοιωτῶν, ἀπροσδοκῆτοις
 ἐπιπεσόντες τοῖς ψιλοῖς, ἔτρεψαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν.
 ἐν γὰρ τῷ προτοῦ ^mοὐδεμία βοήθειά ⁿπῶ τοῖς Με-
 γαρῆυσιν οὐδαμῶθεν ἐπῆλθεν. ἀντεπεξελάσαντες δὲ
 καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐς χεῖρας ἤεσαν· καὶ ἐγένετο
 ἱππομαχία ^oἐπιπολὺ, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἐκάτεροι εἶς ἡσ-
 σους γενέσθαι. τὸν μὲν γὰρ ἱππαρχον τῶν Βοιωτῶν,
 καὶ ἄλλους τινὰς οὐ πολλοὺς, πρὸς αὐτὴν τὴν Νίσαιαν
^pπροσελάσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀποκτείναντες, ἐσχύ-

Bell.
 Pelop.
 an. 2.
 Olymp.
 89. 1.
 U. C.
 Varr.
 330.

^f Scilicet ἄγγελος. Infra enim dicitur, ἰσχυρὸν δὲ ἦλθεν ὁ ἄγγελος. *Æ.*
Port. ^e Μεγάρια *Dan.* ^h Πλαταιῶν *Ar.* Mosqu. Aug. Deest C. et
Dan. ⁱ Διακοσίους δὲ καὶ *Gr.* Χιλίους Mosqu. ^k Ἐλάσσαν *C.* Aug.
^l ἱππῆς; *Reg. Cass. Aug.* Mox ἀπροσδοκῆτος Mosqu. ^m Μηδμία *Cl. Gr.* et
 πρὸ τοῦ. ⁿ Πῶ omittunt *Ar. C.* Mox ἀπῆλθεν Mosqu. ^o Scilicet διά-
 στημα χρόνου. Ἐπὶ πολὺ *Marg. C.* ^p Προσελάσαντας, οἱ Ἀθηναῖοι, ἀποκτείναντες.

72. At primo statim diluculo Bæoti affuerunt, qui in animo quidem habebant, vel ante quam Brasidas nuntium ad ipsos mitteret, Megaris succurrere; tum quod hoc periculum a se non alienum esse ducerent, tum etiam quod cum frequentibus copiis ad Plateas jam essent. Sed cum nuntius etiam venisset, multo magis animati sunt. Quare duobus millibus gravis armaturæ militum, et ducentis præterea, equitibusque sexcentis ad Brasidam missis, cum majore copiarum parte domum reverterunt. Cum autem omnes copię militum gravis armaturæ non minus sex millium jam adessent, et Athenienses suorum gravis arma-

turæ militum aciem instructam haberent ad Nisæam et ad mare, et levis eorum armatura per campos vagaretur, Bæotorum equitatus, impressione in eam ex improvise facta, in fugam vertit, et ad mare repulit, nam ante diem illum nulla auxilia ex ullo loco Megarensibus venerant. Sed cum et ipse Atheniensium equitatus ei obviam procurrisset, ad manus venerunt, et equestre prælium ad multum diei spatium inter illos est commissum, in quo utrique se non inferiores fuisse putant. nam equitatus Bæoti præfectum, et aliquot alios ad ipsam Nisæam pro vectos, Athenienses interfecerunt, et interfectos spoliaverunt: et corpori-

Bell. λευσαν. καὶ τῶν τε νεκρῶν τούτων κρατήσαντες, ὑπο-
 Pelop. σπόνδους ἀπέδωκαν, καὶ τροπαῖον ἔστησαν. ἔ μέντοι ἐν
 an. 8. Olymp. γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως ἐθέτεροι τελευτήσαντες
 89. I. ἀπεκρίθησαν, ἀλλ' οἱ μὲν Βοιωτοὶ, πρὸς τοὺς ἑαυτῶν,
 U. C. οἱ δὲ, ἐπὶ τὴν Νίσαιαν.
 Varr. 330.

ογ'. ^a Μετὰ δὲ τῷτο, Βρασίδας καὶ τὸ στρατεύμα
 ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης καὶ τῆς τῶν Μεγα-
 ρέων πόλεως· καὶ καταλαβόντες χωρίον ἐπιτήδειον, πα-
 ραταξάμενοι, ^r ἡσύχαζον, οἴομενοι σφίσιν ἐπιέναι τοὺς
 Ἀθηναίους, καὶ τοὺς Μεγαρέας ἐπιστάμενοι περιορῶ-
 μένους, ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται. ^s καλῶς δὲ ἐνόμιζον
 σφίσιν ἀμφοτέρω ἔχειν, ἅμα μὲν, τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν
 προτέρους, ^t μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἐκόντας ἀρξαι.
^u ἐπειδὴ γε ἐν φανερῷ ἔδειξαν ἔτοιμοι ὄντες ἀμύνεσθαι,
 καὶ αὐτοῖς ὥσπερ ἀκονιτὶ ^x δικαίως ἂν τὴν νίκην τίθε-
 σθαι· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ὀρθῶς
 ξυμβαίνειν. εἰ μὲν γὰρ μὴ ὥφθησαν ἐλθόντες, ^y οὐκ
 ἂν ἐν τύχῃ γίνεσθαι σφίσιν, ἀλλὰ σαφῶς ἂν, ὥσπερ
 ἡσσηθέντων, στέρηθῆναι εὐδὺς τῆς πόλεως· νῦν δὲ καὶ

σαντες, ἐσπούλευσαν legendum censet *Æ. Port. Huds.* Mox ἐσπούλευσαν d.
 Mosqu. ^a Μετὰ τοῦτο δὲ Gr. ^r Ἠσύχαζον omittunt *Ar. C. Dan.* An-
 tea Mosqu. ἐπιτήδειον. ^s Καὶ ὡς δὲ Dan. ^t Μὴ δὲ *Ar. C. Aug. Reg.* Μὴ δὲ
 Mosqu. et ἀρξασθαι. ^u Ἐπειδὴ γε ἐν φανερῷ ἔδειξαν totum hoc omittunt *Ar.*
C. Dan. ^x Τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθισθαι *Ar. C. Mosqu.* sed ἂν d. et deinde
 scr. ἀντιτίθισθαι. τίθισθαι pro προστίθισθαι. *Huds.* Sic quoque *Reg. Cass.*
Dan. Gr. et hic ἀκονιτὶ. ^y Οὐκ ἂν desunt *C. Dan.*

bus etiam ipsorum potiti, ea per in-
 ducias *Bœotis* reddiderunt, et tro-
 pæum statuerunt. Neutri tamen in
 hoc toto prælio certum minimeque
 dubium pugnæ eventum adepti, di-
 remti sunt. sed *Bœoti* quidem, ad
 suos; *Athenienses* vero, ad *Nisæam*
 se receperunt.

73. Postea vero *Brasidas*, ejusque
 copiæ propius mare et *Megara* ac-
 cesserunt. Et occupato loco idoneo,
 acie instructa, quiescebant; existi-
 mantes fore, ut *Athenienses* con-
 tra se venirent, et scientes *Megaren-*
ses circumspicere, utrorum esset fu-
 tura victoria. Utrumque autem op-

portune sibi casurum existimabant,
 simul quidem, si ipsi hostem priores
 non aggredierentur, nec prælii peri-
 culosi initium sua sponte facerent.
 siquidem aperte demonstraverant,
 se ad hostem propulsandum paratos
 esse, sibi quodammodo sine pul-
 vere et labore victoriam merito tri-
 butum iri. simul etiam, quod ad *Me-*
garenses attineret, rem sibi feliciter
 cessuram. Nisi enim in illorum con-
 spectum venissent, * rem nullo modo
 in dubium a se vocatum iri; sed pro-
 culdubio se urbe, quasi victos, pro-
 tinus privatum iri putabant. Jam
 vero illud etiam fortasse eventurum,

* Non dubituros fuisse, sed proculdubio amissuros *Megara*, quasi victos.
 Τίγισθαι τι ἐν τύχῃ τινί, poni aliquid in dubio. *Æ. Port. Huds.*

τυχεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίους μὴ βουληθέντας ἀγωνίζε-
σθαι, ὥστε ἄμαχητι ἂν περιγενέσθαι αὐτοῖς, ὧν
ἕνεκα ἦλθον. ὅπερ καὶ ἐγένετο. οἱ γὰρ ^aΜεγαρεῖς,
ὡς οἱ Ἀθηναῖοι ἐτάξαντο μὲν ^bπαρὰ τὰ ^cμακρὰ τεῖχη
ἐξελθόντες, ἡσύχαζον δὲ καὶ αὐτοὶ, μὴ ἐπιόντων, λο-
γισζόμενοι καὶ οἱ ἐκείνων στρατηγοὶ, μὴ ἀντίπαλον εἶναι
σφίσι τὸν κίνδυνον, ἐπειδὴ καὶ τὰ πλείω αὐτοῖς ^dπρο-
εκεχωρήκει ἄρξασι μάχης πρὸς πλείονας ^eαὐτῶν, ἢ
λαβεῖν νικήσαντας Μέγαρα, ἢ σφαλέντας, τῷ ^fβελ-
τίστῳ τοῦ ὀπλιτικοῦ βλαφθῆναι· τοῖς δὲ ξυμπάσης
τῆς δυνάμεως καὶ τῶν παρόντων μέρος ἕκαστον κινδύ-
νεύειν εἰκότως ἐδέλειν τολμᾶν. χρόνον δὲ ἐπισχόντες,
καὶ ὡς οὐδὲν ἄφ' ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο, ἀπῆλθον πρό-
τερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Νίσαιαν, καὶ αὐτίς οἱ Πε-
λοποννήσιοι, ὅθεν [εἰς περ] ὠρμήθησαν.

οδ'. Οὕτω δὴ τῷ μὲν Βρασίδῃ αὐτῷ καὶ τοῖς ἀπὸ

^a Ἀμαχὺ Cl. Cass. Aug. ^b Μεγαρεῖς Ar. Mosqu. C. itidemque paulo
infra. Huds. ubi ita etiam Dan. Mosqu. ^c Περὶ Ar. C. Dan. ^d Μικρὰ
Reg. ^e Προεχωρήκει Dan. Ante οἱ d. Mosqu. ante στρατηγοί. ^f Αὐτῶν
Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. ^g Πλείστη Reg. ^h Περιορμήθησαν Dan.

ut ipsi Athenienses praelium detre-
ctarent, atque ita res eas, quarum
causa venerant, sibi sine proelio con-
servatum iri credebant. Quod etiam
evenit. * Megarenses enim, cum
Athenienses ex Nisæa egressi aciem
quidem ad longos muros instruxis-
sent, sed tamen ipsi quoque quiesce-
rent, Peloponnesiis ipsos non inva-
dentibus, quod ipsorum etiam Athe-
niensium duces reputarent, sibi, et
hostibus periculum non esse par. nam
cum pleraque feliciter ipsis jam suc-
cessissent, existimabant, se, si prio-
res praelium adversus copias suis
maiores inirent, aut victores Me-

gara capturos, aut victos, amissa
præstantissima totius exercitus parte,
cladem accepturos. Illos vero, quod
exercitum ex omnibus Peloponnesi
civitatis collectum haberent, cum
singulis etiam singularum civita-
tum partibus merito velle belli for-
tunam periclitari, et audere. Cum
autem aliquandiu in armis commo-
rati fuissent, et neutra acies alteram
aggrederetur, discesserunt, prius A-
thenienses in Nisæam, deinde vero
Peloponnesii unde venerant.

74. Sic igitur Megarenses, exsu-
lum amici, cum ipsi Brasidæ, ut vi-
ctori, tum etiam cæteris ducibus ex

* Siquidem Megarenses, ubi Athenienses egressi apud muros longos in-
structa acie quieverunt, idem et ipsi fecerunt. Quiescebant autem illi,
quod eorum duces censebant, si a Lacedæmoniis non invaderentur, haud-
quaquam par esse discrimen etc. Valla. Atheniensibus namque acie in-
structa ante longos progressis muros, Megarenses, postquam non occurre-
runt, ipsi etiam quieverunt. quippe duces Athen. etc. Acacius. Totus hic
locus valde obscurus, citi et tenebras offuderunt interpretes; quid sibi velit
hic noster, nulla conjectura assequi possum. Aut igitur, ut mea fert sen-
tentia, ἀπὸ παντὸς repetendum ἡσύχαζον, aut ὡς pro adverbio similitudinis ac-
cipiendum et distinctio post Μεγαρεῖς delenda. Huds.

Bell. τῶν πόλεων ἄρχουσιν οἱ τῶν φευγόντων φίλοι Μεγαρήs,
 Pelop. ὡς ἐπικρατήσαντι, καὶ τῶν Ἀθηναίων ^h οὐκέτι ἐδελη-
 Olymp. σάντων μάχεσθαι, θαρσοῦντες μᾶλλον, ἀνοίγουσί τε
 89. 1. ταῖς πύλας, καὶ δεξάμενοι, καταπεπληγμένων ἤδη τῶν
 U. C. πρὸς ⁱ τοὺς Ἀθηναίους πραξάντων, ἐς λόγους ἔρχονται.
 Varr. καὶ ὕστερον ὁ μὲν, διαλυθέντων τῶν ^k ξυμμάχων κατὰ
 330. πόλεις, ἐπανελθὼν καὶ αὐτὸς ἐς τὴν Κόρινθον, τὴν ἐπὶ
 Θράκης στρατείαν παρεσκεύαζεν, ἵνα περ καὶ ^l τοπρῶ-
 τον ἄρμητο· οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Μεγαρήs, ἀποχωρησάν-
 των καὶ τῶν Ἀθηναίων ἐπ' οἴκου, ὅσοι μὲν τῶν πρα-
 γμάτων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους μάλιστα μετέσχον, εἰ-
 δότες, ὅτι ᾤφθησαν, εὐθὺς ^m ὑπέξῃλθον. οἱ δὲ ἄλλοι,
 κοινολογησάμενοι τοῖς τῶν φευγόντων φίλοις, ⁿ κατὰ-
 γουσι τοὺς ἐκ Πηγῶν, ^o ὀρκώσαντες πίστεσι μεγάλαις,
 μηδὲν μνησικακήσειν, βελεύσειν δὲ τῇ πόλει τὰ ἄριστα.
 οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο, καὶ ἐξέτασιν
 ὅπλων ἐποίησαντο, διαστήσαντες τοὺς λόγους, ἐξελέ-
 ξαντο τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἱ ἐδόκου μάλιστα ξυμπρᾶ-
 ξαι τὰ πρὸς ^p τοὺς Ἀθηναίους, ἀνδρας ὡς ἑκατόν· καὶ

^h Οὐκ ἔτι *Ar. C. Aug.* et antea ὡς ἐπὶ κρατήs. ⁱ Τὸς deest *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass.* ^k Συμμάχων *Mosqu. Aug. Reg.* sic *Cap. 67.* τῶν ἄλλων συμμάχων *Reg. Cap. 75.* συναγείραντες, *Cap. 77.* στρατὸν συλλέξας, et τὴν Ἀθηναίων συμμαχίαν, *Cap. 81.* τῶν ταύτη συμμάχων *Gr. et Cap. 86.* οὐχ ἵνα συμμάχους ἦμας *Cass.* ^l Τὸ πρῶτον *Ar. C. Cass. Aug.* ^m Ἐξῃλθον *Cl.* ⁿ Κατάγουσιν *Cass. Aug.* ^o Ὀρκίσαντες *Ar. C. Dan. Mosqu.* ^p Τοὺς deest *Reg. ut τῶν ante ἐχθρ. Mosqu.*

civitatis animo magis confirmati, quod Athenienses tunc pugnare noluissent, portas aperiant; et cum eo recepto in colloquium veniunt, illis jam timore percussis, qui Atheniensium partes sequuti fuerant, postea vero hic quidem, sociis in urbes suas dilapsis, et ipse Corinthum reversus, expeditionem in Thraciam parabat, * quo et ante cogitabat. Megarenses vero, qui in urbe erant, cum Atheniensis quoque domum rediissent, quotquot rebus Atheniensium studuerunt, et consiliorum de urbe prodeunda initorum maxime participes

fuerant, quia sciebant, se conspectos fuisse, confestim se subdixerunt: ceteri vero, colloquio cum exsulum amicis habito, eos, qui apud Pegas erant, reduxerunt, cum eos religiosissimo sanctissimoque iurejurando obstrinxissent, eos omnem præteritarum injuriarum memoriam deposituros, optimaque consilia reipublicæ daturus. At illi, postquam Magistratus gerere cœperunt, armaque lustrarunt, dispositis cohortibus, delegerunt ex inimicis, et iis, qui Atheniensium partibus maxime favisse videbantur, ad centum viros. Cum

* Quo antea constituerat. *Valla.* Cujus gratia primo exierat. *Acacius.* HUDS.

τούτων περί ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον ψῆφον φανεράν διενεγκεῖν, ὥς κατεγνώσθησαν, ἔκτειναν καὶ ἐς ὀλιγαρχίαν ἡ ταμάλιστα κατέστησαν τὴν πόλιν. καὶ πλεῖστον δὴ χρόνον αὕτη ὑπ' ἐλαχίστων νεμομένη ἐκ στάσεως μετὰστασις ἔξυνέμεινε.

Bel.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

οέ. Τοῦ δ' αὐτοῦ δέρεος, τῆς Ἀντάνδρου ὑπὸ τῶν Μιτυληναίων, ὥσπερ διανοοῦντο, μελλούσης κατασκευάζεσθαι, οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοί, ἡ Δημόδοκος καὶ Ἀριστείδης, ὄντες περὶ Ἑλλήσποντον (ὁ γὰρ τρίτος αὐτῶν Λάμαχος ἔδεκα ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐσεπεπλεύκει,) ὥς ἡσθάνοντο τὴν παρασκευὴν τοῦ χωρίου καὶ ἐδόκει αὐτοῖς δεινὸν εἶναι, μὴ, ὥσπερ ἡ τὰ Ἀναία, ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται, (ἐνθα οἱ φεύγοντες τῶν Σαμίων καταστάντες, τοὺς τε Πελοποννησίους ἀφέλουν ἐς τὰ ναυτικά, κυβερνήτας πέμποντες, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Σαμίου ἐς ταραχὴν καδίστασαν, καὶ τοὺς ἐξιόντας ἐδέχοντο) οὕτω δὲ, ξυναγείραντες ἀπὸ τῶν ξυμμάχων στρατιάν, καὶ πλεύσαντες, μάχῃ τε νικήσαντες τοὺς ἐκ τῆς Ἀντάνδρου ἐπεξελθόντας, ἀνα-

Eodem
tempore.

ἡ τὰ μάλιστα Ar. C. Mosqu. Aug. ita edidit Æ. Port. ἡ τὰ ἐλαχίστων γενομένων Marg. ἡ τὰ ἐλαχίστων γενομένη Cl. Gr. Sic quoque Reg. et Cass. γενομένη recenti manu inter versus scriptum habet Reg. Γισμ. Aug. et in marg. a m. 2. γε. γενομένη. ἡ Συνέμεινε Cass. Gr. Συνέμεινε Aug. ἡ Παρασκευάζεσθαι C. ἡ Δημόδοτος Marg. Δημόδοκος Ar. ἡ Pro ἔξιν ἔδεκα ναυσὶν etc. ut infra ποριούμεναι ἱπτακούσις etc. pro ἔξιν ἱπτακούσις. et sæpe ἀνιχόμεσαν τῷ στρατῷ pro ἔξιν στρατῷ. Vide Stephani Append. ad Script. al. de Dial. Att. p. 96. Huds. ἡ Ἀναία Mosqu. Ἀναία in singulari apud Steph. περὶ πόλιν, ubi observat Berkelius verba hæc ita constituenda esse, ut ex his sensum elicias: μὴ ὥσπερ τὰ ἐν Ἀναίᾳ ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται. Vailamque hæc ita transtulisse, quasi Ἀναία in Samo esset sita, cum debuisset vertere apud vel juxta Samum. Vide Berkelium ad Steph. in voce Ἀναία.

autem populum de his suffragia aperte ferre coëgissent, postquam ab eo damnati fuerunt, eos interfecerunt: et reipublicæ statum in Oligarchiam maxima ex parte commutarunt. atque hæc status commutatio, quæ propter seditionem accidit, sub paucissimis diutissime duravit.

75. Eadem autem æstate, cum Antandrus a Mitylenæis, quemadmodum constituerant, esset munienda: Atheniensium duces, qui classi ad pecuniam legendam missæ præerant, Demodocus et Aristides, qui

circum Hellespontum erant (nam Lamachus tertius eorum cum decem navibus in Pontum abierat) cum primum audissent locum illum muniri, ipsis etiam res periculosa visa est, ne ut Anæa contra Samum esset, ubi Samiorum exules, positis sedibus, Peloponnesios in rebus nauticis adjuvabant, gubernatores ad ipsos mittendo; et Samios, qui in urbe erant, perturbabant; et illos, qui urbe pellebantur, recipiebant. Hac igitur de causa Athenienses, exercitu ex sociis collecto, Antandrum petunt,

Bell. λαμβάνουσι τὸ χάριον πάλιν. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἐς
 Pelop. an. 8. τὸν Πόντον ἐσπλεύσας Λάμαχος, ἐν τῇ Ἡρακλεώτιδι
 Olymp. 2 ὁρμίσας ἐς τὸν ^aΚάλικα ποταμὸν, ἀπόλλυσι τὰς
 89. 1. ναυς, ὕδατος ἀνάδεν γενομένου, ^b καὶ κατελθόντος
 U. C. αἰφνιδίου τοῦ ρεύματος. αὐτὸς τε καὶ ἡ στρατιὰ πεζῇ
 Varr. 330. διὰ Βιδυνῶν Θρακῶν (οἳ εἰσι πέραν ἐν τῇ Ἀσίᾳ) ἀφ-
 ικνεῖται ἐς Χαλκηδόνα, τὴν ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ Πόν-
 του, Μεγαρέων ἀποικίαν.

ος'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δέρεي καὶ ^c Δημοσθένης Ἀθη-
 ναίων στρατηγὸς τεσσαράκοντα ναυσὶν ἀφικνεῖται ἐς
 Ναύπακτον, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μεγαρίδος ἀνα-
 χώρησιν. τῷ γὰρ Ἴπποκράτει καὶ ἐκείνῳ τὰ Βοιωτία
 πράγματα ἀπὸ τινων ἀνδρῶν ἐν ταῖς ^d πόλεσιν ἐπράσ-
 σετο, βουλομένων ^e μεταστῆσαι τὸν κόσμον, καὶ ἐς δη-
 μοκρατίαν, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι, τρέφαι· καὶ ^f Πτιοιο-
 δώρου μάλιστ' ἀνδρὸς φυγάδος ἐκ Θηβῶν ^g ἐσηγουμέ-
 νου, τὰδε αὐτοῖς ^h παρεσκευάσθη· Σίφας μὲν ἔμελλόν-
 τινες ⁱ παραδῶσειν. ^k αἱ δὲ Σίφαι, εἰσὶ τῆς Θεσπικῆς
 γῆς ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ ἐπιθαλασσίδιοι. Χαιρώνειαν
 δὲ, ἥ ἐς Ὀρχομενὸν, τὸν ^l Μινύειον πρότερον καλούμε-

^z Ὀρμίσας Cl. Cass. Gr. Mosqu. Aug. in quo verba supra ἀπὸ τ. ξυμμάχ.
 (Cod. συμμ.) ad πλείονας, des. in cont. sed scr. in marg. ^a Κάλικα Ar.
 C. Vid. Annot. Huds. ^b Καὶ οὐκ ἔστιν Ar. C. Dan. Mosqu. id. αἰφνιδίῳ,
 sed supra η 2. puncta: et c. extr. Μεγαρίων. ^c Δημοσθένης ὁ τῶν Ἀθη-
 ναίων Marg. Cam. ^d Πόλεις Gr. ^e Μεταστῆσαι τὴν πολιτίαν Gr. ^f Πτιο-
 δώρου Gr. Πτιοδῶρου Dan. ^g Εἰσηγουμένου Reg. ^h Παρισκινάσθη τι.
 Σίφας Dan. ⁱ Παραδῶσειν Cl. Cass. Aug. ^k Σίφαι, ἐπὶ τῷ τῆς Θεσπικῆς.
 Steph. Byzant. Huds. ^l Μινύειον Cass. Μινύειον Aug. Mosqu.

illisque paelio superatis, qui inde
 contra se prodierant, locum illum
 iterum recipiunt. Nec multo post
 Lamachus, qui in Pontum navi-
 gaverat, cum in agro Heraeleensi
 classem ad Calecis fluvii ripam appu-
 lisset, eam amisit, aquis coelitus de-
 lapsis, et subita vi torrentis devoluti.
 Quare cum ipse, tum ejus exercitus
 itinere pedestri per Bithynos Thraces
 (qui sunt trans mare in Asia) perve-
 nit Chalcidionem Megarensium col-
 oniam, in Ponti faucibus sitam.

76. Eadem æstate Demosthenes
 Atheniensium dux cum quadraginta
 navibus Naupactum se contulit, sta-

tum a discessu ex agro Megarensi.
 Nam quidam *Bæoti*, qui in civitati-
 bus erant, *illarum* statum commu-
 tare, et in popularem, qualis erat is,
 quo Atheniensium respublica rege-
 batur, convertere cupientes, cum
 Hippocrate et illo de rebus Bæotii
 innovandis egerant. Ptæodoro au-
 tem exsule Thebano potissimum au-
 tore, hunc in modum res præpara-
 verant. Quidam Siphæ per prodi-
 tionem tradere statuerant: Siphæ
 autem sunt oppidum agri Thespici
 maritimum, in sinu Crisæo situm.
 Chæroneam vero (quæ *accensetur
 Orchomeno, qui prius quidem Miny-

• Contributa est Orchom. *Acacius*. Huds.

νδν, νυν δὲ ^m Βοιωτίων, ξυντελεῖ, ἄλλοι ἐξ Ὁρχομενοῦ ἐνεδίδονσαν. καὶ οἱ Ὁρχομενίων φυγάδες ξυνέπρασσον ⁿ ταμάλιστα, καὶ ἄνδρας ἐμισθῆντο ἐκ Πελοποννήσου. ἔστι δὲ ἡ Χαιρώνεια ἔσχατον τῆς Βοιωτίας, πρὸς τῇ ^o Φανότιδι τῆς Φωκίδος· ^p καὶ Φωκῶν μετεῖχόν τινες. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔδει Δῆλιον καταλαβεῖν, τὸ ἐν τῇ Ταναγραίᾳ πρὸς Εὐβοίαν τετραμμένον Ἀπόλλωνος ἱερόν· ἅμα δὲ ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίνεσθαι, ὅπως μὴ ξυμβοηθήσωσιν ἐπὶ τὸ Δῆλιον οἱ Βοιωτοὶ ἀδελφοί, ^q ἀλλ' ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ^r ἕκαστοι ^s κινούμενοι. καὶ εἰ κατορθοῖτο ἡ πείρα, καὶ τὸ Δῆλιον τειχισθεῖν, ῥαδίως ἤλπιζον, εἰ καὶ μὴ παρὰυτίκα νεωτερίζοι τι τῶν κατὰ τὰς πολιτείας τοῖς Βοιωτοῖς, ἐχομένων τούτων τῶν χωρίων, καὶ ληστευομένης τῆς γῆς, καὶ οὔσης ἐκάσποις ^t διὰ βραχείας ἀποστροφῆς, οὐ ^u μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα, ἀλλὰ χρόνῳ, τῶν Ἀθηναίων μὲν προσιόντων τοῖς ἀφεστηκόσι, ^x τοῖς δὲ οὐκ οὔσης ἀδελφείας

Ball.
Pelop.
an. 2.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

^m Βοιωτίων Cass. Gr. Aug. Mosqu. ⁿ Τὰ μέλιστα Ar. C. ita edidit Æ. Portus. Aug. Mosqu. ^o Ita libri ad unum omnes : alias suspicarer esse legendum Φανοτί. Infra enim hæc urbs Φανιστίς dicitur : quod et testatur Stephanus περὶ πόλεων, auctorem hunc nostrum citans. Huds. Φανότιδι Cass. Reg. ^p Supple αὐτῆς τῆς Χαιρωνείας, ita ut sensus sit, καὶ Φωκίων τινες ἐν αὐτῇ μετὰ πᾶν Βοιωτίων οἰκητόρων ἔκουν Æ. Port. Huds. ^q Id est : ἀλλ' ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν ἴσιν βοηδοῖν ἕκαστοι, ταύτῃ τῇ ἀνελπίστῃ τῶν πολέμιων πόρᾳ κινήσιντες καὶ ἐκπλαγίσιντες Idem. Ἀλλὰ ἐπὶ Gr. ^r Ἐκαστες Gr. ^s Κινούμενα Cass. Aug. et innox. νεωτερίζοντο, cum punctis supr. syll. το. Νεωτερίζοντο Mosqu. et antea, συχινθῖν. ^t Διαβραχίως Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Aug. ^u Μίνιν Reg. Dan. Gr. Aug. ^x Τῆς Dan.

ius, nunc vero Bœotius appellatur) alii ex Orchomeno dedituri erant. Et Orchomeni exules præcipue eos ad rem peragendam adiuvabant, et homines ex Peloponneso mercede conducebant. Chæronea autem est oppidum in extremis Bœotiae finibus situm, Phanotidem versus, quæ est in agro Phocensi. et nonnulli Phocenses cum cæteris colonis in ea habitabant. Oportebat autem altera ex parte Athenienses occupare Delium, Apollinis templum, in agro Tanagræo situm, Eubœam versus. Simul etiam hæc ipsa fieri oportebat condicta die, ne Bœoti frequentibus

copiis ad opem Delio ferendam undique concurrerent : sed de suis ipsorum rebus quique solliciti ad eas tutandas proficiscerentur. Et, si conatus iste feliciter successisset, et Delium muro clausum fuisset, facile sperabant, etiam si non protinus aliquid innovaretur in Rerumpublicarum Bœotiarum statu, si hæc loca occupata fuissent, et ager latrociniiis infestaretur, et singulis brevi locorum spatio perfugium esset, res in eodem statu non permansuras : sed temporis progressu, Athenienses, si se adjunxissent iis, qui defecissent, illi vero Βαῶτι non frequentes, ut

Bell. τῆς δυνάμεως, καταστήσειν αὐτὰ ἐς τὸ ἐπιτήδειον ἢ
Pelop. μὲν οὖν ὕπερβουλή, τοιαύτη παρεσκευάζεταιτο.

Olymp. 89. 1. οἷ'. Ὁ δὲ Ἴπποκράτης, αὐτὸς μὲν ἐκ τῆς πόλεως
U. C. δύναμιν ἔχων, ὁπότε καιρὸς εἴη, ἔμελλε στρατεύειν ἐς
Varr. 330. τοὺς Βοιωτοὺς· τὸν δὲ Δημοσθένην προαπέστειλε ταῖς
τεσσαράκοντα ναυσὶν ἐς τὴν Ναύπακτον, ὅπως, ἐξ ἐκεί-
νων τῶν χωρίων στρατὸν ζυλλέξας Ἀκαρνάνων τε καὶ
τῶν ἄλλων ζυμμάχων, πλείοι ἐπὶ τὰς ² Σίφας, ὡς προ-
δοδησομένας. ἡμέρα δ' αὐτοῖς εἴρητο, ἥ ἔδει ἅμα
ταῦτα πράσσειν. καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἀφικόμενος,
Οἰνιάδας ² δὲ ὑπὸ τε Ἀκαρνάνων πάντων κατηναγκασ-
μένους καταλαβὼν ἐς τὴν Ἀθηναίων ζυμμαχίαν, καὶ
αὐτὸς ἀναστήσας τὸ ζυμμαχικὸν τὸ ^b ἐκείνη πᾶν, ἐπὶ
^c Σαλύνδιον καὶ ^d Ἀγραίους στρατεύσας πρῶτον, καὶ
προσποισάμενος τᾶλλα, ἡτοιμάζετο ^e ὡς ἐπὶ τὰς Σί-
φας, ὅταν δέη, ἀπαντησόμενος.

οή. Βρασίδας δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους
πορευόμενος ἐπτακοσίοις καὶ χιλίοις ὀπλίταις ἐς τὰ
ἐπὶ Θράκης, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ ^f ἐν Τρα-

^y Ἐπιβουλὴ et supra rec. manu ἐπιβουλὴ Cass. Antea ἐπιτήδιον Mosqu. Mox
ἐς τοὺς Βοι. ² Σίφας et mox ἔδει ταῦτα ἅμα Reg. Verba ab ὡς προδοδησ. ad
verba, ἐπὶ τ. Σίφας, des. Aug. sed in marg. adser. a m. 1. ^a Δὴ Marg.
Δι' om. Mosqu. ^b Ἐκείνου Ar. Ἐκείνων C. Ἐκείνου Dan. ^c Σαλύνδιον
Reg. ^d Ἀγραίους Gr. Reg. ^e Ὡς deest Reg. Antea τ' ἄλλα Mosqu.
^f Ἐν Τραχινίαις pag. 201. Utroque in loco ἰν Τραχινίᾳ reponendum censet
Æ. Port. Huds.

ante, copias haberent, res illas in
statum sibi commodum, adducturos.
Hæc igitur consilia inita fuerant.

77. Hippocrates autem cum urba-
nis copiis, quum tempus opportu-
num afforet, ipse quidem bellum
Bœotis illaturus erat. Demosthe-
nem vero cum quadraginta navibus
Naupactum præmisit, ut, coacto ex
illis locis exercitu Acarnanum et
cæterorum sociorum, ad Siphas na-
vigaret, ut prodendas. Dies autem
inter eos constituta fuerat, qua hæc
confici oportebat. Demosthenes au-
tem, cum eo pervenisset, et * Cœnia-

das ab universis Acarnanibus in
Atheniensium societatem adactus
nactus et complexus fuisset, et ipse
omnia sociorum, qui in illa regione
erant, auxilia evocasset, adversus
Salynthium et Agræos primum cum
exercitu profectus, cæterisque rebus
in suam potestatem redactis, sese
præparabat, ut, quando opus esset,
ad Siphas suis occurreret.

78. Brasidas autem per hoc ipsum
æstatis tempus, cum mille et septin-
gentis gravis armaturæ militibus † ad
obeundas res Thraciæ pergens, ubi
pervenit Heracleam, quæ est in agro

* Vel, Cœniadas ab universa gente Acarnanum vi adactus, in societatem
Atheniensium accepisset etc. Huds.

† In Thraciam pergens etc. Alii. IDEM.

χῖνι, καὶ, προπέμφαντος αὐτοῦ ἄγγελον ἐς Φάρσαλον παρὰ τοὺς ἐπιτηδείους, ἑ ἀξιούντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν, ἦλθον ἐς ^h Μελιτίαν τῆς Ἀχαΐας ⁱ Πάναιρός τε καὶ Δῶρος, καὶ Ἴππολοχίδας, καὶ Τορύλαος, καὶ Στρόφακος πρόξενος ὢν Χαλκιδέων, τότε δὲ ἐπορεύετο. ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι Θεσσαλῶν αὐτὸν καὶ ἐκ ^k Λαρίσσης ^l Νικονίδας, Περδίκκα ἐπιτήδειος ὢν. τὴν γὰρ Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ εὐπορον ἦν διΐναι ἀνευ ἀγωγῶ, καὶ μετὰ ὅπλων γε δῆ. καὶ τοῖς πᾶσί γε ὁμοίως Ἑλλησιν ὑποπτον ^m καθεστήκει, τὴν τῶν πέλας μὴ πείσαντας διΐναι. τοῖς τε Ἀθηναίοις αἰεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν ⁿ εὖνουν ὑπῆρχεν. ὥστε, εἰ μὴ δυναστεία μᾶλλον ἢ ἰσονομία ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοὶ, οὐκ ἂν ποτε ^o προῆλθεν. ἐπεὶ καὶ τότε πορευομένων αὐτῶ ^p ἀπαντήσαντες ἄλλοι τῶν τάναντία τούτοις βουλομένων ἐπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ, ἐκάλυον, καὶ ἀδι-κεῖν ἔφασαν, ἀνευ τοῦ πάντων κοινοῦ ^q πορευόμενον. οἱ δὲ ἄγοντες, οὔτε ἀκόντων ἔφασαν διάξειν, αἰφνιδίον τε παραγενόμενον, ξένοι ὄντες, κομίζειν. ἔλεγε δὲ καὶ

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

^h Καὶ ἀξιούντας *Ar. C. Dan.* Ἑαυτῶν *Mosqu.* ^h *Lege Μελίταιαν* ex aliorum auctororum consensu. *Palmerius.* Verum *Polybio*, *Diodoro* et *Dicaeurcho* Μελίτια dicitur: atque etiam Μελίτια scribi clare indicat *Stephanus* πρὸ σόλων, quem vide pag. 548. *Ed. Berhel. Huds.* ⁱ Πάναιρος *Reg.* ^k Λαρίσσης *Cass. Aug.* Antea ἱουστῶν *Bas.* ^l Λικονίδας *Gr. Περδίκκα* *Mosqu.* (ita πορτο), et ἐπιτηδείοις. ^m Καθεστήκει *Reg.* *Mosqu.* cui et antea d. τοῖς ante πᾶσι. ⁿ In *Edit. Huds.* male εὖνουν. ^o Προῆλθεν *Steph. l. Mosqu.* ^p Ἀπαντήσαντες deest *Reg.* Μοι τῶν Ἑνιπ. *σ. Mosqu.* ^q Πορευόμενον, pro πορευομένου positum censet *Æ. Port. Huds.*

Trachinio, ubi etiam Panærus, Dorus, Hippolochidas, Torylaus, et Strophacus Chalcidensium hospes, ad eum ad Melitiam Achaiae oppidum venerunt, (ipse enim nuntium ad suos necessarios Pharsalum præmiserat, eos rogans, ut se suasque copias per Thessaliam deducerent) ita demum tunc ire perrexerunt. Illi vero deducunt cum alii Thessali, tum ex Larissa Niconidas Perdicæ amicus, alioqui enim Thessaliam sine duce, præcipue vero cum armis, pertransire difficile erat. Atque adeo pariter omnibus Græcis res erat suspecta, per finitimum regionem venia non impetrata transire. Per-

petuoque Thessalorum plebs Atheniensibus erat benevola. Quare nisi Thessali patrio instituto, paucorum dominatu potius, quam juris æquabilitate usi fuissent, Brasidas profecto nunquam ulterius progressus fuisset. Siquidem vel tunc aliæ contrariæ factionis Thessali ei iter facienti ad flumen Enipeum obviam iverunt, eumque transire prohibebant, et injuste facere dicebant, quod sine publica totius gentis autoritate transiret. Illi vero, qui deducebant, dixerunt, se nec ipsis invitis eum tracturos: sed, cum ad se repente advenisset, se pro hospitii necessitudine, quæ sibi cum eo intercederet,

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

αὐτὸς ὁ Βρασίδης τῇ Θεσσαλῶν γῇ καὶ αὐτοῖς φίλος
ᾧν ἵεναι, καὶ Ἀθηναίοις, πολεμίοις οὖσι, καὶ οὐκ ἐκεί-
νοις, ὅπλα ἐπιφέρειν Θεσσαλοῖς τε οὐκ εἰδέναι καὶ
Λακεδαιμονίοις ἔχθραν οὔσαν, ὥστε τῇ ἑλλήλων γῇ
μὴ χρῆσθαι. νῦν τε ἀκόντων ἐκείνων οὐκ ἂν προελθεῖν
οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι. ἔ μέντοι ἀξιοῦν γε εἰργεσθαι.
καὶ οἱ μὲν, ἀκούσαντες ταῦτα, ἀπῆλθον· ὁ δὲ, κελευ-
όντων τῶν ἀγωγῶν, ^a πρίν τι πλεόν ^t ἔυστῆναι τὸ κωλύ-
σον, ἐχώρει, οὐδὲν ἐπισχάν, δρόμῳ. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ
ἡμέρᾳ, ἣ ἐκ τῆς Μελιτίας ^u ἀφώρμησεν, ἐς Φάρσαλόν
τε ἐτέλεσε, καὶ ἐστρατοπεδεύσατο ἐπὶ τῷ Ἀπιδανῷ
ποταμῷ, ἐκεῖθεν δὲ ἐς ^x Φάκιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐς
^y Περαισίαν. ἀπὸ δὲ τούτου ^z ἤδη μὲν τῶν Θεσσαλῶν
ἀγωγοὶ πάλιν ἀπῆλθον· οἱ δὲ ^a Περαιεῖοι, αὐτῶν ὑπή-
κοοι ὄντες Θεσσαλῶν, κατέστησαν ^b αὐτὸν ἐς ^c Δῖον
τῆς Περδίκκου ἀρχῆς, ὃ ὑπὸ τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας
πρὸς Θεσσαλοὺς πόλισμα κεῖται.

οἳ. Τέτῳ τῷ τρόπῳ Βρασίδης Θεσσαλίαν φθάσας
^d διέδραμε, πρίν τινα κωλύειν παρασκευάσασθαι. καὶ
ἀφίκετο ὡς Περδίκκαν, καὶ ^e ἐς τὴν Χαλκιδικήν. ἐκ

^r Ἀλλήλων γνώμη χρῆσθαι Gr. ^s Πλὴν τι Dan. Gr. ^t Εὐυστῆναι Cass.
^u Ἀφώρμησεν Marg. Cam. ^x Φάκιον Marg. Ar. C. Mosqu. Φάκιον lege-
bat Stephanus περὶ πόλιν. Huds. ^y Περαισίαν Ar. C. Dan. ^z Ἢδη οἱ
μὲν Θεσσαλῶν ἀγωγοὶ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. ^a Περ-
ραιεῖοι Straboni et Stephano. Περαιεῖοι Homero Il. β'. v. 749. Huds. Περαιεῖοι
Dan. ^b Αὐτὸν omittunt Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan.
Aug. Paulo ante αὐτὸν ὑπήκοοι Cass. Aug. ^c Δῖον Gr. Aug. Mox πόλις
καλεῖται Mosqu. ^d Διέδραμεν Cass. Gr. ^e Ες, deest Ar. Ald. Bas.

eum deducere. Quinetiam ipse quo-
que Brasidas dicebat, se Thessalorum
agro, ipsisque amicis illac trans-
ire, et Atheniensibus hostibus suis,
non autem ipsis bellum inferre: nec
ullas scire inter Thessalos et Lace-
dæmonios inimicitias, quæ impedi-
rent, ne alteri alterorum solo ute-
rentur. seque ipsis invitis nunc non
progressurum: nec enim posse: ve-
runtamen orare, ne prohiberetur.
Illi vero his auditis abierunt. Brasidas
autem, hortatu ductorum, ante quam
plures ad prohibendum convenirent,
nusquam subsistens cursu perrexit.
Et eodem die, quo Melitia discesse-

rat, Pharsalum pervenit, et ad flu-
men Apidanum castra posuit. Illinc
vero ad Phacium, et inde in Peræ-
biam ivit. Illincque jam Thessalo-
rum quidem ductores domum rever-
terunt. Peræbi vero, qui ipsorum
Thessalorum imperio parent, ad
Dion usque ipsum deduxerunt, quod
oppidum in Perdiccæ ditione, sub
Olympo Macedoniæ monte, Thessa-
liam versus, est situm.

79. Hoc igitur modo Brasidas
Thessaliam cursu celeriter transivit,
antequam ullus ad impediendum pa-
ratus esset. et ad Perdiccam, et in
agrum Chalcidensem pervenit. Nam

γὰρ τῆς Πελοποννήσου, ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων εὐτύχει, δίδσαντες οἱ τε ἐπὶ Θυράκης ἀφιστῶντες Ἀθηναίων, καὶ Περδίκκας, ἐξήγαγον τὸν στρατόν. οἱ μὲν Χαλκιδεῖς, νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς πρῶτον ὀρμήσειν τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἅμα αἱ πλησιόχωροι πόλεις αὐτῶν, αἱ οὐκ ἀφιστηκυῖαι, ξυνεπῆγον κρύφα. Περδίκκας δὲ, πολέμιος μὲν οὐκ ὦν ἐκ τοῦ φανεροῦ, φοβούμενος δὲ καὶ αὐτὸς τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων, καὶ μάλιστα βουλόμενος Ἐρρίδαϊον ἢ τὸν Ἰλυγκηστῶν βασιλέα παραστήσασθαι. ξυνέβη δὲ αὐτοῖς, ὥστε ῥᾶον ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατὸν ἐξαγαγεῖν, ^k ἢ τῶν Λακεδαιμονίων ^l ἐν τῇ παρόντι κακοπραγία.

π'. Τῶν γὰρ Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ ^m ἐχ ἥκιστα τῇ ἐκείνων γῇ, ἥλπιζον ⁿ ἀποστρέφαι αὐτοὺς μάλιστα, ^o εἰ ἀντιπαραλυποῖεν, πέμψαντες ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους αὐτῶν στρατιάν· ἄλλως τε, καὶ ἐτοίμων ὄντων τρέφειν τε, καὶ ἐπὶ ^p τῇ ἀποστάσει σφᾶς ἐπικαλουμένων. καὶ ἅμα τῶν Εἰλώτων βουλομένοις ἦν ἐπὶ προφάσει ἐκπέμψαι, μή τι ^q πρὸς τὰ παρόντα, τῆς

^r Ἡρότιχῳ Reg. Mosqu.

^s Ἀρρίδαϊον Ar. C. infra tamen Ἀρρίδαϊον. Huds.

Sic et Cass.

^t Τῶν C.

ⁱ Ἰλυγκηστῶν Cass. Mosqu.

^k Καὶ τῶν Ar.

^l Ἐν τῇ παρόντι omittit Gr.

^m Οὐχ ἥκιστα Ar. C. Ald. Flor. Bas.

ⁿ Ἀποστρέφαι Ald. Flor. Bas.

^o Εἰ τι παραλυποῖεν Ar. C. Gr.

^p Τῇ omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass.

^q Id est: διὰ τὰ παρόντα, διὰ τὸ ἐν τῇ παρόντι κακοπραγίᾳ. Æ. Port. Huds.

^r Ἡρότιχῳ Reg. Mosqu.

^s Ἀρρίδαϊον Ar. C. infra tamen Ἀρρίδαϊον. Huds.

^t Τῶν C.

ⁱ Ἰλυγκηστῶν Cass. Mosqu.

^k Καὶ τῶν Ar.

^l Ἐν τῇ παρόντι omittit Gr.

^m Οὐχ ἥκιστα Ar. C. Ald. Flor. Bas.

ⁿ Ἀποστρέφαι Ald. Flor. Bas.

^o Εἰ τι παραλυποῖεν Ar. C. Gr.

^p Τῇ omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass.

^q Id est: διὰ τὰ παρόντα, διὰ τὸ ἐν τῇ παρόντι κακοπραγίᾳ. Æ. Port. Huds.

qui in Thracia ab Atheniensibus defecerant, et Perdiccas, quoniam res Atheniensium secundæ erant, sibi metuentes, exercitum ex Peloponneso eduxerant. Et Chalcidenses quidem Peloponnesios ad opem sibi ferendam evocaverant, quod Athenienses primum contra se venturos suspicarentur. Simul autem et finitimæ ipsorum civitates, quæ non defecerant, Athenienses adversus ipsos clam concitabant. Perdiccas vero copias ex Peloponneso evocaverat, non quod aperte Atheniensium hostis esset: verum quod et ipse pristinas cum Atheniensibus discordias reformidaret; præcipue vero, quod Arrhibæum Lyncestarum Regem in suam potestatem redigere cuperet. Præsens autem Lacedæmoniorum

calamitas ipsis opportune cecidit ad exercitum ex Peloponneso facilius educendum.

80. Quod enim Athenienses cum cæteræ Peloponneso, tum vero potissimum ipsorum Lacedæmoniorum agro semper imminerent, Lacedæmonii sperabant fore, ut præcipue hoc modo ipsos a sua regione infestanda averterent, si vicissim infestarent, copiis ad ipsorum socios missis. Præsertim cum Perdiccas et Chalcidenses parati essent ad hunc exercitum alendum, ipsosque Lacedæmonios ad defectionem ab Atheniensibus faciendam accerserent. Simul etiam Lacedæmonii magnam Helotum partem, perspicuam auxilii mittendæ causam ex agro Laconico emittere cupiebant, ne propter præ-

Bell. Pelop. an. 2. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330.

Bell. Πύλου ἐχομένης, νεωτερίσωσιν. ἐπεὶ ^r καὶ τότε ἔπρα-
 Pelop. ξαν, φοβούμενοι αὐτῶν τὴν νεότητα καὶ τὸ ^s πλῆθος
 an. 8. Olymp. (^t αἰεὶ γὰρ τὰ ^u πολλὰ Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Εἰ-
 89. 1. λωτας τῆς φυλακῆς πέρι μάλιστα ^x καθεστήκει) ^y προ-
 U. C. Varr. εἶπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆ-
 330. σθαι σφίσιν ἀριστοὶ, κρίνεσθαι, ὥς ἐλευθερώσοντες.
 πεῖραν ποιούμενοι, καὶ ἡγούμενοι, τούτους σφίσιν, ὑπὸ
 Φρονήματος, οἵπερ καὶ ἡξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευ-
 θεροῦσθαι, μάλιστα ἂν καὶ ἐπιδέσθαι. καὶ προκρί-
 ναντες ^z ἐς δισχιλίους, οἱ μὲν ^a ἐστεφανώσαντό τε καὶ
 τὰ ἱερὰ περιῆλθον, ὥς ἡλευθερωμένοι· οἱ δὲ οὐ πολλῶ
 ὕστερον ἠφάνισάν τε αὐτοὺς, καὶ οὐδεὶς ἤσθετο, ὅτῳ
 τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη. καὶ τότε προθύμως τῷ
 Βρασίδῃ ^b αὐτῶν ξυνέπεμψαν ^c ἑπτακοσίους ὀπλίτας,
 τοὺς δ' ἄλλους ἐκ τῆς Πελοποννήσου μισθῶ πείσας
^d ἐξήγαγεν· αὐτόν τε ^e Βρασίδα βουλόμενον μάλιστα
 Λακεδαιμόνιοι ἀπέστειλαν.

^r Καὶ τότε ἔπρα. Cl. Reg. ^s Magnam servorum multitudinem apud La-
 cedæmonios exstitisse, vel hinc constat, quod *Plutarchus* scribit, *Ætolos*,
 Laconicam incursantes, quinquaginta millia Helotarum abduxisse. Eosque
 etiam insidiari nunquam destitisse, præcipue in casibus adversis, auctor
Aristoteles Politic. l. 2. *Huds.* ^t Hoc est: αἰεὶ γὰρ οἱ Λακεδ. τὰ πολλὰ καθε-
 ιστήκεισαν περὶ τῆς φυλακῆς μάλιστα τῶς Εἰλωτῶν. *Æ. Port.* ^u Αἰ. Ar. C. Cass.
Dan. Aug. ^u Ταπολλὰ *Ald.* Flor. Bas. Tὰ omittunt *Ar. C.* ^x Καθε-
 ιστήκει *Reg.* Mosqu. ^y Προῖπον αὐτοῖς ἔπει *Marg. Cam.* ^z Ἐς χιλίους
 C. ^a Es in marg. Mosqu. ^a Vix aliud quidquam occurrit de forma manu-
 mittendi apud Lacedæmonios: utpote quæ non videtur in exquisitis aliqui-
 bus solemnibus sita fuisse, in illa fori simplicitate, quæ apud eos obtinuit.
Huds. ^b Ἐξ αὐτῶν *Marg. Cam.* Αὐτῶν Mosqu. ^c De numero a *Thucy-
 dide* dissentit *Diodorus* l. 12. mille enim eos fuisse scribit, et accersitos a
 Brasida ex Thracia. *Huds.* ^d Ἐξήγαγε *Reg.* ^e Τὸν Βρασίδα *Cl.* Mosqu.

sentem rerum statum, Pylo ab *Athe-
 niensibus* occupata, aliquid novi mo-
 lirentur. Quod quum fecissent *Lac-
 edæmonii* ipsorum juventutem et
 multitudinem reformidantes, (sem-
 per enim apud Lacedæmonios multa
 erant instituta, ut sibi ab Helotum
 insidiis caverent) ipsis præceperunt,
 ut, quotquot ex ipsis se fortissime
 contra hostes pugnasse persuasum
 haberent, ii secernerentur, quod eos
 libertate donare statuissent; hoc
 modo mentem illorum explorantes,
 et existimantes prout unusquisque
 primus se libertate dignum esse cen-
 suisset, sic etiam hos ipsos potissi-

imum, præ animi elatione, impetum
 in se facturos. Quare cum ad duo
 millia delegissent, et cæteris *Heloti-
 bus* anteposuisent, hi quidem tem-
 pla coronati circumiverunt, ut liber-
 tate donati. Illi vero non multo
 post, ipsos ex hominum conspectu
 sustulerunt, necdum quisquam novit,
 quonam modo eorum unusquisque
 perierit. Tunc autem septingentos
 ex ipsis armatos cum Brasida liben-
 ter dimiserunt: cæteros vero *Bra-
 sidas* ex Peloponneso mercede con-
 ductos eduxit. Lacedæmonii autem
 ipsum Brasidam eundi maxime cupi-
 dum eo miserunt.

πα'. ^fΠροϋδυμήθησαν δὲ καὶ οἱ ^gΧαλκιδῆς ἄνδρα Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330.
^hἐν τε τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα, καὶ ἐπειδὴ ἐξῆλθε, πλείστου ἄξιον Λακεδαιμονίοις γενόμενον. ^hτό, τε γὰρ παραυτίκα ἑαυτὸν παρσυχῶν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις, ἀπέστησε ⁱτὰ πολλὰ, τὰ δὲ προδοσία εἴλε τῶν χωρίων ὥστε τοῖς Λακεδαιμονίοις γίνεσθαι, ζυμβαίνειν τε βουλομένοις, (ὅπερ ἐποίησαν) ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων, καὶ τοῦ πολέμου ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου λώφῃσιν. ^jἐς τε τὸν ^kχρόνον ὕστερον μετὰ ^lτὰ ἐκ Σικελίας πόλεμον, ἣ τότε Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ζύνεσις, τῶν μὲν, πείρα αἰσδομένων, τῶν δὲ, ἀκοῇ νομισάντων, μάλιστα ἐπιδυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἀθηναίων ζυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. πρῶτος γὰρ ἐξελθὼν, καὶ δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός, ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι.

πβ'. Τότε δ' οὖν ἀφικομένου αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης, οἱ Ἀθηναῖοι, πυθόμενοι, τὸν τε Περδίκκαν πολέμιον ποιοῦνται, νομίσαντες αἴτιον εἶναι τῆς παρόδου, καὶ τῶν ταύτῃ ζυμμάχων φυλακὴν πλέονα κατεστήσαντο.

^f Προϋμήθησαν Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ^g Χαλκιδῆς Ar. C. Cass. Gr. Dan. Mosqu. ^h Τότε Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. et Gr. fere ubique. ⁱ Ταπλλα Ald. Flor. Bas. Antea ἐπίστησι Aug. ^k Χρόνον Reg. Cass. Gr. Aug. ^l Τὸν Marg. Cl. Flor. Bas. Huds. Cass. Aug. Τὰ, non ἔν, habet Bas. C. extr. αἱ ante ἄλλων d. Mosqu.

81. Quinetiam ipsi quoque Chalcidenses eum propensis animis expectaverunt, tum quod vir consilio manuque ad omnia promptus Spartæ haberetur, tum etiam quod, ex quo illinc egressus esset, Lacedæmoniis commendatissimum se reddidisset. Quod enim statim ab initio se iustum et moderatum erga civitates præbuisset, multa loca ad defectionem impulit, alia vero per proditorem cepit. Ex quo Lacedæmoniis evenit, ut, si ad compositionem (quod et fecerunt) descendere velient, reddere et vicissim recipere optida possent, et ex Peloponneso bellum amoliri. Atque multo post in bello, quod res in Sicilia gestas est

insequentum, illa Brasidæ virtus et prudentia, qua tunc est usus, quod alii quidem, re ipsa experti fuissent, alii vero fama judicarent, Atheniensium socios amicitiae Lacedæmoniorum maxime cupidos effecit. Nam cum primus illinc prodiiisset, ac omnibus in rebus vir bonus visus fuisset, firmam opinionem reliquit, cæteros quoque ejus esse similes.

82. Tunc igitur Athenienses, postquam eum in Thraciam pervenisse intellexerunt, cum ipsum Perdiccam hostem esse judicarunt, quod eum hujus adventus autorem esse ducerent, tum etiam apud socios, qui in illa regione erant, firmiora præsidia collocarunt.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

πγ'. Περδίκκας δὲ Βρασίδαν καὶ τὴν στρατιάν ἐν-
δὺς λαβὼν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως, στρατεύει ἐπὶ
m' Ἀρρίβαιον τὸν Βρομεροῦ, Λυγκηστῶν Μακεδόνων
Βασιλέα, ὅμορον ὄντα, διαφορᾶς τε αὐτῶ οὔσης, καὶ
βελόμενος καταστρέψασθαι. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο τῷ στρα-
τῷ μετὰ τοῦ Βρασίδου ἐπὶ τῇ ἐσβολῇ ⁿ τῆς Λύγκου,
Βρασίδας ὁ λόγοις ἔφη βούλεσθαι πρῶτον ἐλθὼν πρὸ
πολέμου Ἀρρίβαιον ζύμμαχον Λακεδαιμονίων, ἣν δύ-
νηται, ποιῆσαι. ^p καὶ γάρ τι ^q καὶ Ἀρρίβαιος ἐπεκηρυ-
κεύετο, ἔτοιμος ᾧν Βρασίδα μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν.
καὶ οἱ Χαλκιδέων πρέσβεις ζυμπαρόντες ἐδίδασκον αὐ-
τὸν, μὴ ^r ὑπεξελθεῖν τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινὰ, ἵνα προ-
δυμοτέρῳ ἔχοιεν καὶ ^s ἐς τὰ ἑαυτῶν χρῆσθαι. ἅμα δὲ
τι καὶ εἰρήκεσαν τοιοῦτον οἱ παρὰ τοῦ Περδίκκου ἐν τῇ
Λακεδαίμονι, ὥς πολλὰ αὐτοῖς τῶν περὶ αὐτὸν χωρίων
ζύμμαχα ^t ποιήσοι. ὥστε ἐκ τοῦ τοιοῦτου κοινῇ μᾶλ-
λον ὁ Βρασίδας τὰ τοῦ Ἀρρίβαιού ἡζίου πράσσειν.
Περδίκκας δὲ οὔτε δικαστὴν ἔφη Βρασίδαν τῶν σφετέ-
ρων ^u διαφορῶν ἀγαγεῖν, μᾶλλον δὲ καδαιρέτην ᾧν ἂν
αὐτὸς ἀποφαίνη πολεμίων· ἀδικήσῃν τε, εἰ, αὐτοῦ τρέ-

^m Ἀρρίβαιον Gr. sic paullo post, ut et Ἀρρίβαιος. Mox Λυγκιστῶν Mosqu.
et αὐτῶν post διαφορᾶς, id. καταστρέψαι. ⁿ Τοῦ Marg. Ar. C. Reg. Gr.
Dan. Antea ἐπιδὸν Aug. c. punct. sub δῆ. ^o Ἐφη λόγοις Reg. ^p Καὶ
γάρ τοι Reg. ^q Καὶ redundare videtur, ut mox ante ἐιρήκεσαν. Vide Ste-
phani Append. ad scripta al. de Dial. Att. p. 34. Huds. ^r Τπεξελθὼν Cl.
Gr. Ar. C. Aug. Mosqu. ^s Τπεξελθὼν Cl. in marg. ^t Τπεξελθὼν etiam Reg. et
Cass. uterque inter versus manu rec. adscriptum habet ὑπεξελθὼν. ^u Eis
Reg. ^t Ποιῆσαι Dan. ^u Διαφορῶν omittunt Ar. C. Dan.

83. Perdiccas autem, assumpto sta-
tim Brasida, suisque et illius copiis,
cum suo exercitu bellum Arrhibæo
Bromeri filio, Lyncestarum Macedo-
num regi, sibi finitimo, intulit;
cum propter controversiam, quæ
ipsi cum eo intercedebat, tum etiam
quod eum in suam potestatem redi-
gere cuperet. Cum autem cum suis
copiis et Brasida ad Lyncei ingressum
pervenisset, tunc Brasidas dixit, se
velle, priusquam bellum Arrhibæo
inferretur, eum convenire, verbisque
(si posset) ad societatem cum Lace-
dæmoniis faciendam inducere. nam
et ipse Arrhibæus per caduceatorem
nuntiaverat, se paratum esse ad rem

Brasidæ arbitrio committendam. Et
Chalcidensium legati, qui una ade-
rant, ipsum commonefaciebant, ne
in Perdiccæ gratiam pericula subi-
ret, ut ad suas etiam res consti-
tuendas ejus opera promptiore uti possent.
Quinetiam Perdiccæ legati Lacedæ-
monem missi tale iudicium jactave-
rant, multa ipsum ex sibi finitimis
circa locis ad illorum societatem ad-
ducturum. Hac igitur de causa Bra-
sidas ex publica utilitate rebus Ar-
rhibæi favere inalebat. Perdiccas
vero negabat, se eo consilio Brasidæ
adduxisse, ut suarum contro-
versiarum arbiter esset: sed potius
hostium destructor, quos ipse de-

Φοντος τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοῦ, ξυνέσται Ἀρρίδαίῳ. ὁ δὲ, ἀκοντος, καὶ ἐκ διαφορᾶς, ¹ ξυγγίγνεται. καὶ πεισθεὶς τοῖς λόγοις, ἀπήγαγε τὴν στρατιάν, πρὶν ἐσβαλεῖν ἐς τὴν χώραν. Περδίκκας δὲ ² μετὰ τοῦτο τρίτον μέρος ἀνδ' ἡμίσεως τῆς τροφῆς ἐδίδου, νομίζων ἀδικεῖσθαι.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330.

πδ'. Ἐν ³ δὲ τῷ αὐτῷ θέρει εὐρύς ὁ Βρασίδης, ⁴ ἔχων καὶ Χαλκιδέας, ἐπὶ Ἀκάνθον, ⁵ τὴν Ἀνδρίαν ἀποικίαν, ⁶ ὀλίγον πρὸ τρυγῆτου ἐστράτευσεν. οἱ δὲ περὶ τοῦ δέχεσθαι αὐτὸν ⁷ κατ' ἀλλήλους ἐστασίαζον, οἱ τε μετὰ τῶν Χαλκιδέων ξυνεπάγοντες, καὶ ὁ δῆμος ὅμως δὲ, διὰ τοῦ καρποῦ τὸ δέος ⁸ ἔτι ἔξω ὄντος, πεισθὲν τὸ πλῆθος ὑπὸ τοῦ Βρασίδου δέξασθαι τε αὐτὸν μόνον, καὶ ἀκούσαντας βουλευσασθαι, δέχεται καὶ καταστάς ⁹ ἐπὶ τὸ πλῆθος (ἦν δὲ οὐδὲ ἀδύνατος, ὥς Λακεδαιμόνιος, εἰπεῖν,) ἔλεγε τοιάδε.

Mense August.

πεί. "H MEN ἐκπεμφίς μου καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων, ᾧ Ἀκάνθιοι, γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα, ἣν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προεί-

¹ Συγγίγνεται *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug.* ² Μετὰ τοῦτο *Ald. Flor. Bas. Reg.* ³ Μὲν ἡμίσιος *Mosqu.* ⁴ Δι' δεest *Ar. C.* ⁵ Τῶν Ἀνδρίων *Gr.* ⁶ Ὀλίγον *Cl.* ⁷ Μὲν πρὸ τοῦ τρυγ. *Mosqu.* ⁸ Κατ' ἀλλήλους *Ar. C.* ⁹ Ἐξω ὄντος *Ar. C. Dan.* ¹⁰ Εἰς *Reg.* ¹¹ Haec verba ancipitia sunt et ambigui sensus: quæ ita explicat *Ælianus* lib. 12. c. 50. *Variae Hist.* quasi dicere voluerit *Thucydides*, dicendi imperitos fuisse *Spartanos*, ac *Brasidam* fuisse ut inter *Spartanos* facundum. Vide *Valesii* Notas in *Excerpta Polybii* p. 18. *Kuhnii* Notas in *Ælianus* p. 623. et *Cragium* de *Repub. Laced.* p. 167. *Huds.*

nuntiasset. eumque injuste facturum dicebat, si, se dimidium ejus exercitus alente, in colloquium cum *Arrhibæo* veniret. *Brasidas* tamen, *Perdicca* invito ac repugnante, convenit *Arrhibæum*; ejusque verbis adductus, exercitum abduxit, priusquam in ejus agrum irruptionem fecisset. *Perdiccas* vero ab eo tempore pro dimidia tertiam stipendii partem dedit, quod injuriam sibi ab eo fieri putaret.

84. Eadem ætate, continuo *Brasidas*, secum ducens et *Chalcidenses*, paulo ante vindemias tempus, *Acantho* *Andriorum* coloniæ bellum intulit. *Acanthii* vero, cum illi, qui

Chalcidensibus faventes eum evocatum adducebant, tum etiam ipsa plebs, inter se contendebant, utrum eum recipere deberent, nec ne. Veruntamen propter metum fructuum, qui foris adhuc erant, multitudo *Brasidæ* verbis ad eum solum in urbem recipiendum inducta, ea conditione, ut eo audito consultaret, eum recepit. Cum autem *Brasidas* concionem adisset (erat autem non indisertus, ut *Lacedæmonius*) hæc verba fecit:

85. "Quon ego, atque exercitus, viri *Acanthii*, a *Lacedæmoniis* hæc emissi fuerimus, aperte declarat veram esse causam, quam belli initio

Bell. πομεν Ἀθηναίοις, ἐλευθεροῦντες τὴν Ἑλλάδα πολεμή-
 Pelop. σειν· εἰ δὲ χρόνῳ ἐπήλθομεν, σφαλέντες τῆς ἀπὸ τοῦ
 an. 8. ἑκεί πολέμου δοξῆς, ἥ ἔδ' ἀτάχους αὐτοὶ ἄνευ τοῦ
 Olymp. ὑμετέρου κινδύνου ἠλπίσαμεν Ἀθηναίους καδαιρήσειν,
 89. 1. U. C. μὴδεὶς μεμφοῖ. νῦν γάρ, ὅτε παρέσχεν, ἀφιγμένοι,
 Varr. καὶ μετὰ ὑμῶν πειρασόμεθα κατεργάζεσθαι αὐτούς.
 330. Δαυμάζω δὲ, τῇ τε ^h ἀποκλείσει μου τῶν πυλῶν, καὶ
 εἰ μὴ ἀσμένους ὑμῖν ἀφίγμαι. ἡμεῖς μὲν ⁱ γὰρ οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι, οἴομενοί τε παρὰ ξυμμάχους, καὶ πρὶν
 ἔργῳ ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἤξειν, καὶ βουλομέ-
 νοις ἔσεσθαι, κίνδυνόν τε τοσόνδε ^k ἀνερρίψαμεν, διὰ
 τῆς ἀλλοτρίας πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἰόντες, καὶ πᾶν τὸ
 πρόθυμον παρεχόμενοι. ὑμεῖς δὲ εἴτι ἄλλο ἐν νῶ
 ἔχετε, ἢ ^l εἰ ἐναντιώσεσθε τῇ ^m τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν
 ἐλευθερίᾳ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, δεινὸν ἂν εἴη. καὶ
 γὰρ οὐ μόνον ὅτι αὐτοὶ ἀνδίστασθε, ἀλλὰ καὶ οἷς ἂν
ⁿ ἐπίω, ἥσόν τις ἐμοὶ πρόσσεισι· ὁ καὶ δυσχερὲς ποιού-
 μνοι, εἰ ἐπὶ οὓς πρῶτον ἦλθον ὑμᾶς, καὶ πόλιν ἀξιο-
 χρεων παρεχομένους, καὶ ξύνεσιν δοκοῦντας ἔχειν, μὴ

^s Διατάχους Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Aug. et paullo ante καὶ
 δόξης Mosqu. ^h Ἀποκλήσει Gr. Reg. Cass. Aug. Antea κατεργάζ. Mosqu.
 et mox ἀφίγμαι. ⁱ Γὰρ omittunt Ar. C. Mox ἀφικέσθαι Mosqu. ^k Ἀπεί-
 ρίψαμεν Murg. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Ἀνερρίψαμεν Cl. in marg.
 Huds. Ἀπείρριψαμεν Reg. ^l Ei deest Ar. C. Dan. ^m Ti non agnosceit
 C. Mox pro ἂν, γὰρ (ita), Mosqu. ⁿ Videtur Valla ἰδίῳ legisse, pro
 ἐπίω. Huds. Est ex adnotatione H. Stephani. ^o Καὶ omittunt Ar. C.
 Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug.

prædiximus, nos, ut Græciam in li-
 bertatem vindicemus, bellum Athe-
 niensibus esse facturos. Sed si sero
 venimus, decepti opinione belli, quod
 in illis regionibus geritur, qua spera-
 bamus fore, ut sine vestro periculo
 Athenienses debellaremus, nemo nos
 reprehendat. Nunc enim, quum fa-
 cultas est data, venimus, et vobis-
 cum operam dabimus, ut eos debel-
 lemus. Miror vero, quod portas
 mihi clauseritis, et si meus adventus
 vobis ingratus acciderit. Nos enim
 Lacedæmonii, existimantes nos ven-
 turos ad eos, qui vel priusquam ad
 ipsos re ipsa pervenissemus, animo
 saltem socii essent, et nostrum ad-

ventum vobis gratum fore, tantum
 periculum subiimus, per alienum
 agrum iter multorum dierum fac-
 ientes, summumque studium exhi-
 bentes. Vos vero, si quid aliud in
 animo habetis, aut si vestræ ipso-
 rum et cæterorum Græcorum liber-
 tati obsistatis, hoc profecto grave
 fuerit. nam non solum, quia vos
 ipsi obsistitis; verum etiam, quia
 cæteri Græci, quos adibo, se mihi
 minus adjungunt: cum aliis de cau-
 sis, tum etiam hac difficultate per-
 moti, quod vos, ad quos primum ac-
 cessi, et qui urbem opibus et aucto-
 ritate florentem obtinetis, et qui
 prudentes habemini, me non rece-

ἔδ' ἔξασθε καὶ τὴν αἰτίαν ὅχ' ἔξω πιστὴν ἀπο-
δεικνύναι, ἀλλ' ἢ ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν,
ἢ ἀσθενὲς καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναί-
ους, ἢ ἐπίωσιν, ἢ ἀφίχθαι. καίτοι στρατιᾷ γε τῇδ'
ἢ νῦν ἐγὼ ἔχω, ἐπὶ Νίσαιαν ἐμοῦ βοηθήσαντος, οὐκ
ἠδέλησαν Ἀθηναῖοι, πλείονες ὄντες, προσμύξαι. ὥστε
οὐκ εἰκὸς νῆϊ τέ γε αὐτοὺς τῷ ἐν Νισαίᾳ στρατῷ ἴσον
πλῆθος ἐφ' ὑμᾶς ἀποστεῖλαι."

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

πς'. "Αὐτός τε οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ
τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα ὅρκοις τε Λακεδαιμονίων
καταλαβὼν τὰ τέλη τοῖς μεγίστοις, ἢ μὴν, οὐς ἂν
ἔγωγε προσαγάγωμαι ζυμμάχους, ἔσεσθαι αὐτονό-
μους καὶ ἅμα, οὐκ ἵνα ζυμμάχους ὑμᾶς ἔχωμεν, ἢ
βία ἢ ἀπάτη προσλαβόντες, ἀλλὰ τούναντίον, ὑμῖν,
δεδουλωμένοις ὑπὸ Ἀθηναίων, ζυμμαχήσοντες. οὐκ ἐν
ἀξιώ οὐτ' αὐτὸς ὑποπτεύεσθαι, πίστεις τε διδοὺς τὰς
μεγίστας, οὐτε τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι, προσχω-
ρεῖν τε ὑμᾶς θαρσύνοντας. καὶ εἴτις, ἰδίᾳ τινὰ δεδιὼς
ἄρα, μὴ ἐγὼ τισι προσδῶ τὴν πόλιν, ἀπρόδυμός ἐστι,
πάντων μάλιστα πιστευσάτω. οὐ γὰρ συστασιάσω

Ῥ Δίξισθι Reg. Gr. Ἐξῆς εἰθι Aug. litera erasa. ὅχ' ἔξω Cass.
ἢ Ἀφίγμαι Dan. Ἀφίχθαι Mosqu. ἢ τῇδ' ἢ ἔχω C. τῇδ' ἢ ἐγὼ ἔχω Gr.
τῇδ' (suprase.) ἢ νῦν ἔχω ἐγὼ Mosqu. ὅι Ἀθηναῖοι Gr. ἢ ἡμᾶς
Cass. Mox 86. init. παραγίγμαι Mosqu. ἢ τῷ Ἀθηναίων Gr. Mox συμ-
μαχίσαντες Mosqu. ἢ τί δεest Ar. C. Dan.

peritis. neque hujus vestri facti ul-
lam probabilem causam afferre po-
tero, sed videbor aut falsam liberta-
tem Græcis afferre, aut huc venisse
imbecillis ac invalidus ad propul-
sandum Atheniensium vim, si vos
invaserint. Atqui Athenienses, quam-
vis copias majores haberent, tamen
cum hoc exercitu, quem nunc ha-
beo, quum ad Nisæam profectus
sum, ut opem ei ferrem, configere
non sunt ausi. Quamobrem haud
verisimile videtur, ipsos tantum co-
piarum contra vos esse missuros,
quantus est classarius exercitus, qui
est ad Nisæam."

86. "Et ipse huc veni, non ut
ullo maleficio vos afficiam: sed ut
Græcos in libertatem vindicem. Et
Lacedæmoniorum Magistratus reli-

giosissimo jurejurando obstrinxi,
fore, ut socios, quos ego saltem ipsi
adjunxero, liberos esse sinant. simul
etiam emissus sum, non ut vos socios
habeamus, aut per vim, aut per
fraudem adjunctos: sed contra, ut
vobis ab Atheniensibus in servitu-
tem redactis, in bello contra illos
gerendo socii simus. Quapropter
æquum esse censeo, ut neque suspec-
tus sim, præsertim cum maximam
fidem vobis dem, neque vindex infir-
mus existimer, utque confidenter vos
mihi dedatis. Quod si quis forte
privatim sibi ab aliquo metuens, ve-
retur, ne ego civitatem aliquibus tra-
dam, et ideo ad deditionem facien-
dam minime promptus est, is om-
nium maxime confidat. neque enim
venio, ut factiones aliam; neque

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
380.

ἦκα, οὐδὲ ᾧ σαφῆ τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν, εἰς
τὸ πάτριον παρεῖς, τὸ πλεον τοῖς ὀλίγοις, ἢ τὸ ἐλασσον
τοῖς πᾶσι, δουλώσαιμι. ^a χαλεπωτέρα γὰρ ἂν τῆς
ἄλλοφύλου ἀρχῆς εἴη καὶ ἡμῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις
οὐκ ἂν ἀντὶ πόνων χάρις καδίσταίτο, ἀντὶ δὲ τιμῆς
καὶ δόξης, αἰτία μᾶλλον. οἷς τε τοὺς Ἀθηναίους
ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν, ^b αὐτοῖς ἂν ^c φαινόμεδα
ἐχθρόνα, ^d ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ^e ἀρετὴν, κατακτώμενοι.
ἀπάτη γὰρ εὐπρεπεῖ ^f αἴσχιον ^g τοῖς γε ἐν ἀξιώματι
πλεονεκτῆσαι, ἢ βία ἐμφανεῖ. τὸ μὲν γὰρ, ἰσχύος
δικαιώσει, ἣν ἡ τύχη ἔδωκεν, ἐπέρχεται· τὸ δὲ, γνώμης
ἀδίκου ἐπιβουλῇ. οὕτω πολλὴν ^h περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς
τὰ μέγιστα ⁱ διαφορῶν ποιοῦμεδα.”

πζ. “Καὶ οὐκ ἂν μείζω ^k πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίω-
σιν λάβοιτε, ^l ἢ οἷς τὰ ἔργα ἐκ τῶν λόγων ^m ἀναδρού-

^a Ἀσφαλῇ Marg. Bar. Ald. Bas. Cl. in margine Huds. Etiam Cass. in
marg. Flor. ἀσαφῆ, quod Aug. in marg. a m. 2. ^a Χαλεπώτερα Reg.

^b Hic verborum sensus: καὶ ἡμῖς αὐτοῖς ἂν φανοίμεδα κατακτώμενοι (i. e. ἔχο-
ντες ἐγκλήματα) ἐχθρόνα ἐκείνων τῶν ἐγκλημάτων, οἷς ἐγκλήμασι (i. e. δι’ αὐτῶν, vel
ἀντ’ αὐτῶν) τοὺς Ἀθηναίους καταπολεμοῦμεν, οἱ τοιαύτην ἀρετὴν οὐκ ἀπιδείξαν. Vel
sic, ἡμῖς γὰρ αὐτοῖς φανοίμεδα ἂν ἀρχὴν ἐχθρόνα κατακτώμενοι, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι οἱ μὴ
ἀποδείξαντες ἀρετὴν, δι’ αὐτῶν ἐγκλήματα αὐτοὺς καταπολεμοῦμεν. Æ. Port. Huds.
^c Φαινόμεδα Ar. C. Cl. Φαινόμεδα Gr. Φαινόμεδα Cass. Aug. ^d ἢ οἱ
μὴ ὑποδείξαντες, et in marg. ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας Cl. Δείξας Mosqu. ^e Ἀρχὴν

Bar. Ald. Flor. Bas. Mosqu. Cass. in marg. γε. ἀρχὴν. ^f Αἴσχιον τι Sto-
bæus. ^g Τοῖς τε ἐν ἀξ. Bar. Ald. Flor. Bas. Toῖς ἐν ἀξ. Ar. C. Toῖς τε ἐν
ἀξ. Reg. Cass. Gr. Dan. Aug. Ἀξιώμασι etiam Reg. ^h Περιωπὴν Gr.

ⁱ Forsan διαφορῶν legendum. Æ. Port. Ita Reg. ^k Πρὸς deest Reg.
manus recens adscripsit. ^l Id est: ἢ ἀντὶ τὰ ἔργα, αὐτὸ ἐκ τῶν λόγων ἂν.
Vel, ἢ οἷς τὰ ἔργα, pro ἢ ἐκείνων, ἢ. Æ. Port. ^m Ἀφομοιούμενα δόκηνιν Gr.

Huds. in Gr. est ἀφομοιούμενα. Duck.

existimo me vobis certam libertatem
afferre, si, patrio instituto negle-
cto, aut plebem nobilitati, aut nobi-
litem plebi addicam. Nam hujus-
modi libertas gravior esset, quam
externum hominum alienigenarum
imperium; nobisque Lacedæmonis
pro laboribus susceptis nulla gratia
haberetur, sed potius pro honore et
gloria culpa tribueretur. * Et nos
ipsi odiosius imperium quærere vi-
deremur, quam qui virtutem non
profitetur, propter quæ crimina A-

thenienses bello persequimur. Nam
illis saltem, qui dignitate sunt præ-
diti, turpius est fraude speciosa res
domesticas amplificare, quam vi aper-
ta. Nam vis quidem, jure potentiae,
quam fortuna dedit, infertur. Frana
vero, ab insidiis injusti propositi
grassatur. Adeo magnam circum-
spectionem adhibemus in iis, quæ
nostra maxime intersunt.”

87. “Neque vero præter jusjuran-
dum, majorem fidem accipere possi-
tis, quam ipsa facta, quæ si ex ver-

* Quod quibus criminibus insectemur Athenienses, ea ipsi habere videa-
mur, magis invisæ in nobis, quam in eo, qui hanc virtutem non profitetur.
Zahn, Huds.

μενα, δόκησιν ἀναγκαίαν παρέχεται, ὥς καὶ ξυμφέρει
 ὁμοίως ὥς εἶπον. εἰ δ', ἐμοῦ ταῦτα προῖσχομένου, ἀδύ-
 νατοι μὲν φήσετε εἶναι, εὖνοι δ' ὄντες, ἀξιώσετε μὴ
 κακούμενοι διαδιδῆσθαι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν μὴ ἀκίνδυ-
 νον ^η ὑμῖν φαίνεσθαι, δίκαιόν τε εἶναι, οἷς καὶ δυνατόν
 δέχεσθαι αὐτὴν, τούτοις ^ο καὶ ἐπιφέρειν, ἄκοντα δὲ
 μηδὲνα προσαναγκάζειν· μάρτυρας μὲν θεοὺς καὶ
 ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους ποιήσομαι, ὥς, ἐπ' ἀγαθῷ
 ἦκων, οὐ πείθω, γῆν δὲ τὴν ὑμετέραν δῆων, πειράσομαι
 βιάζεσθαι. καὶ οὐκ ἀδικεῖν ἔτι νομῶ, προσεῖναι δέ
^ρ τι μοι καὶ ^q κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὐλογον· τῶν μὲν
 Λακεδαιμονίων, ὅπως μὴ τῷ ὑμετέρῳ εὖνῳ, εἰ μὴ
 προσαχθῆσεν, τοῖς ^τ ἀπὸ ὑμῶν χρήμασι φερομένοις
 παρ' Ἀθηναίους βλάπτωνται· οἱ δὲ Ἕλληνες ἵνα μὴ
 πωλύωνται ὑφ' ὑμῶν δουλείας ἀπαλλαγῇναι. οὐ γὰρ
 δὴ εἰκότως γ' ἂν τάδε πράσσοιμεν· οὐδὲ ὀφείλομεν οἱ
 Λακεδαιμόνιοι μὴ κοινῷ τινος ἀγαθοῦ αἰτία τοὺς μὴ
 βουλομένους ἐλευθεροῦν. οὐδ' αὖ ἀρχῆς ἐφίεμεθα,
 παῦσαι δὲ μᾶλλον ἐτέρους σπεύδοντες, τοὺς πλείους ἂν
 ἀδικοῖμεν, εἰ, ξύμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες, ὑμᾶς
 τοὺς ἐναντιουμένους ^ς περιῖδοιμεν. ^τ πρὸς ταῦτα βου-

^η Ἡμῖν Cass. Mosqu. Aug. sed hic u supraser. m. 2. Antea προῖσχομένου
 Mosqu. ^ο Καὶ omittunt Ar. C. Dan. ^ρ Τι δεσθ Gr. ^q Κατὰ τὰς
 δύο Ar. C. Dan. ^τ Τὰ δ' ὑμῶν Cl. Paullo post πράσσοιμεν Mosqu. sed i
 supersc. ^ς Περιῖδοιμεν Ar. Omnia inter αὐτονομίαν et τοῖς τι Ἕλλησι ab-
 sunt a Dan. ^τ Id est: διὰ ταῦτα, διὸ, διὰ τὰ ὑπ' ἡμοῦ ληχθέντα. A. Port.

bis perpendantur, necessariam opi-
 nionem vobis præbent, e re vestra
 etiam esse, ut dixi. Quod si me
 vobis ista proponente, dicatis vos
 non posse quidem *deditionem fa-*
cere: sed tamen, quod nobis bene-
 voli sitis, existimetis nos rejiciendos,
 ita ut nullo maleficio a nobis afficia-
 mini, et dicatis libertatem, quam
 vobis offero, vobis videri cum peri-
 culo conjunctam esse, et æquum esse,
 eam illis offerre, qui etiam eam
 accipere possunt, nullum vero invi-
 tum cogere: Deos et Heroas indige-
 nas testabor, me bono vestro venien-
 tem nihil verbis proficere; agrum-
 que vestrum pervastando vos cogere
 conabor. nec amplius existimabo me
 injuste facere; sed vel duabus de

causis necessariis æquitatem a me
 stare censeo: partim quidem, pro-
 pter Lacedæmonios, ne hac vestra
 benevolentia, nisi deditionem fecerit-
 is, a vobis lædantur, pecuniis, quas
 Atheniensibus penditis; partim vero,
 ne Græci a vobis impediuntur, ne
 servitute liberentur. nec enim de-
 center hæc faceremus: ac ne debe-
 mus quidem nos Lacedæmonii Græ-
 cos invitos in libertatem asserere,
 nisi alicujus boni publici causa. Ne-
 que vero dominatum affectamus:
 sed potius cum aliis, qui dominatum
 affectant, coërcere studeamus, ple-
 risque Græcis injuriam faceremus, si
 nos, qui libertatem universis afferi-
 mus, vos huic resistentes tolerare-
 mus. Quamobrem recte consulte-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330. λεύεσθε εὔ, καὶ ἀγωνίσασθε τοῖς τε Ἑλλησιν ἄρξαι
 ὡς πρῶτοι ἐλευθερίας, καὶ αἰδῶν δόξαν καταθέσθαι,
 καὶ αὐτοὶ τὰ τε ἴδια μὴ βλαφθῆναι, καὶ ξυμπάσῃ
 τῇ πόλει τὸ κάλλιστον ὄνομα περιθεῖναι.”
 πῆ. * Ὁ μὲν Βρασίδας τοσαῦτα εἶπεν. οἱ δὲ

Ἀκάνδιοι, πολλῶν λεχθέντων πρότερον ἐπ’ ἀμφοτέρω,
 κρύφα ὤψηφισάμενοι, διὰ τε τὸ ἐπαγωγὰ εἰπεῖν τὸν
 Βρασίδα, καὶ περὶ τοῦ καρποῦ φόβῳ, ἔγνωσαν οἱ
 πλείους ἀφίστασθαι Ἀθηναίων. καὶ πιστάσαντες αὐ-
 τὸν τοῖς ὅρκοις, οὓς τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ὁμό-
 σαντα αὐτὸν ἐξέπεμψαν, ἥ μὲν ἔσεσθαι ξυμμάχους
 αὐτονόμους, οὓς ἂν ὡς προσαγάγῃται, οὕτω δέχονται τὸν
 στρατόν. ^a καὶ οὐ ^b πολλῶ ὕστερον ^c καὶ Στάγειρος,
 Ἀνδρίων ἀποικία, ξυναπέστη. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ
 δευτέρῃ τούτῳ ἐγένετο.

Post
Oct. 13.

πδ. ^d Τοῦ δ’ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθύς ἀρχο-
 μένου, ὡς τῷ Ἰπποκράτει καὶ Δημοσθένει, στρατηγοῖς
 οὗσιν Ἀθηναίων, τὰ ἐν ^e τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδото, καὶ
 ἔδει τὸν μὲν ^f Δημοσθένη ταῖς ναυσὶν ἐς τὰς Σίφας

^u Πρῶτον et inter versus a recenti correctore πρῶτοι Reg. ^{*} Ὁ μὲν οὖν
 Βρασίδας Ar. Dan. ^γ Διαψηφισάμενοι Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass.
 Dan. Aug. ^z Προσάγειται Dan. Paulo ante ἐξέπεμψεν Mosqu. ^α Καὶ abest
 a Cass. sed deinde adscriptum. ^b Πολὺ Marg. Ar. C. Gr. Reg. Dan.
^c Καὶ deest C. Cl. ^d Τοῦ δὲ ἱσγ. Gr. ^e Τοῖς abest C. Antea οὗτοι
 Mosqu. ^f Δημοσθῆν Dan.

tis, operamque serio detis, ut cæteris
 Græcis primi libertatis capessendæ
 auctores existatis; et sempiternam
 gloriam vobis paretis; et cum ipsi
 vestrarum privatarum rerum nul-
 lam jacturam faciatis, tum etiam
 universæ civitati pulcherrimum li-
 bertatis nomen imponatis.”

88. Atque Brasidas quidem hæc
 verba fecit. Acanthii vero, multis
 prius in utramque partem dictis,
 eum propter Brasidæ verba ad per-
 suadendum apposita, tum etiam pro-
 pter fructuum amittendorum me-
 tum, suffraglis clam latis, plerique

defectionem ab Atheniensibus faci-
 endam censuerunt. Et cum ipsum
 ad illud jusjurandum adegissent,
 * quod summi Lacedæmoniorum Ma-
 gistratus juraverant, quum ipsum
 emisserant; nimirum, fore, ut socii,
 quos adjungeret, suis legibus uteren-
 tur, ita demum ejus exercitum rece-
 perunt. Nec multo post Stagirus
 etiam, Andriorum colonia, defecit.

89. Sequentis autem hyemis initio
 statim, quum Hippocrati et Demo-
 stheni Atheniensium Imperatoribus
 res Bæotorum essent tradendæ, et
 oporteret Demosthenem quidem cum

* Quod juratus hic a Lacedæmoniorum magistratibus dimissus est etc.
 Falla. Sed ὁμόσαντα non ad αὐτὸν referri debet, sed ad τίλη. ὡς ὁμόσαντα
 πρὸς ὅρκους, αὐτὸν ἐξέπεμψαν, ut constat ex iis, quæ supra dixit Brasidas, ὅρκους
 οἱ καταλαβὼν τὰ Λακεδαιμονίων τίλη τοῖς μεγίστοις. Æ. Port. Huds.

ἀπαντῆσαι, τὸν δ' ἐπὶ τὸ Δῆλιον, γενομένης διαμαρ-
τίας τῶν ἡμερῶν, εἰς ἃς ἔδει ἀμφοτέρους στρατεύειν, Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.
ὁ μὲν Δημοσδίνης, πρότερον πλεύσας ^h πρὸς τὰς Σί-
φας, καὶ ἔχων ἐν ταῖς ναυσὶν Ἀκαρναῖνας, καὶ τῶν
ἐκεῖ πολλοὺς ζυμμάχων, ἀπρακτος γίγνεται, μηνυ-
θέντος τοῦ ⁱ ἐπιβουλευματος ὑπὸ Νικομάχου, ἀνδρὸς
Φωκίως ἐκ ^k Φανοτίως, ὃς Λακεδαιμονίοις εἶπεν, ἐκεῖ-
νοι δὲ, Βοιωτοῖς. καὶ βοηθείας γενομένης πάντων Βοιω-
τῶν (οὐ γάρ πω Ἴπποκράτης παρελύπει ἐν τῇ γῇ ᾧν)
προκαταλαμβάνονται αἱ τε Σίφαι καὶ ἡ ^l Χαιρώνεια.
ὥς δὲ ἤσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἀμάρτημα, ^m οὐδὲν
ἐκίνησαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν.

5'. Ὁ δὲ Ἴπποκράτης, ἀναστήσας Ἀθηναίους παν-
δημεῖ, αὐτοὺς καὶ τοὺς μετοίκους, καὶ ξένων ὅσοι παρῆ-
σαν, ὥστερος ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ Δῆλιον, ἥδη τῶν Βοιω-
τῶν ἀνακεχωρηκότων ἀπὸ τῶν Σιφῶν καὶ καδίσας
τὸν στρατὸν, Δῆλιον ⁿ ἐτείχιζε τοιῶδε τρόπῳ, τὸ ἱερὸν
τοῦ Ἀπόλλωνος. τάφρον μὲν κύκλῳ περὶ τὸ ἱερὸν καὶ
τὸν νεῶν ἑσκαπτον, ἐκ δὲ τοῦ ὀρύγματος ἀνεβαλλον
^o ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν. καὶ σταυροὺς ^p παρακατα-
πηγνύντες, ἄμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερὸν,

^r Τὸ non agnoscunt Ar. C. Dan. Τὸν Δῆλ. Mosqu. et ἀπαντῆσαι antea.
^h Ἐς τὰς Σίφας Cam. ⁱ Βουλόμενος Gr. ^k Supra Φανότιδα legimus.
Vide Stephanum περὶ πόλεων. Hud. Φανότιος Mosqu. ^l Χιρώνεια Ar.
^m Οὐδὲ ἐκινήθησαν Ar. C. Dan. ⁿ Ἐτείχιζεν Cass. Aug. ^o Ἀντὶ τοῦ τεί-
χους Reg. ^p Καταπηγνύντες Cl. Παρακαταπηγνύντες in marg. Κατα-
πηγνύντες Cass. Aug.

classe ad Siphæ ei occurrere, illum vero ad Delium proficisci, facta aber-
ratione a diebus conductis, quibus
utrumque cum suis copiis ad locum
destinatum ire oportebat, Demo-
sthenes quidem, cum prius ad Si-
phas appulisset, et Acarnanas, et
multos ex illis locis socios in sua
classe haberet, voti sui compos fieri
non potuit: insidiis per Nicoma-
chum, virum Phocensem, ex Phano-
teo, detectis, qui rem Lacedæmoniis
indicavit; illi vero, Bæotis. cumque
omnes Bæoti ad opem Siphis feren-
dam undique concurrissent, (non-
dum enim Hippocrates in eorum re-
gione erat, ita ut eos infestare pos-

set) Siphæ et Chæronea a Bæotis
ante illius adventum occupatæ sunt.
Cum autem illi, qui res novas molie-
bantur, erratum animadvertissent,
in civitatibus nihil innovarunt.

90. Hippocrates vero, excitato
omni Atheniensi populo, civibus, in-
colis, et peregrinis quotquot ade-
rant, posterior ad Delium pervenit,
cum Bæoti a Siphis jam reversi es-
sent, ibique positis castris, Delium,
hoc modo munire cæperunt. Fos-
sam circa Apollinis templum et fa-
num ducebant, et humum ex ipsa
fossa egestam pro muro aggerebant;
et vallos defigentes, vinæ, quæ
circa templum erat, materiam exci-

Bell. ἐσέβαλλον. καὶ λίθους ἅμα καὶ ⁹ πλίνθον ἐκ τῶν οἰ-
 Pelop. an. 8. κοπέδων τῶν ἐγγὺς καθαιροῦντες, καὶ παντὶ τρόπῳ,
 Olymp. ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα. πύργους τε ξυλίνοους κατέστη-
 89. 1. σαν ἥ καιρὸς ἦν, καὶ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδόμημα οὐδὲν ὑπῆρ-
 U. C. χεν. ¹ ἥπερ γὰρ ἦν στοὰ, καταπεπτῶκει. ἡμέρα δὲ ἀρ-
 Varr. 330. ξάμενοι τρίτῃ, ὡς οἶκοθεν ᾤρησαν, ταύτην τε εἰργά-
 ζοντο, καὶ τὴν τετάρτην, καὶ τῆς πέμπτης ² μέχρις
 ἀρίστου. ἔπειτα, ὡς τὰ πλεῖστα ἀπετετέλεστο, ³ τὸ
 μὲν στρατόπεδον προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δηλίου οἶον
 δέκα σταδίους, ὡς ἐπ' οἴκου πορευόμενον. καὶ οἱ μὲν
 ψилоὶ οἱ πλεῖστοι εὐθὺς ἐχώρουν. ⁴ οἱ δ' ὀπλῖται δέ-
 μενοι τὰ ὄπλα ἡσύχαζον. Ἰπποκράτης δὲ, ὑπομένων
 ἔτι, καδίστατο φύλακάς τε, καὶ τὰ περὶ τὸ ⁵ προτεί-
 χισμα, ὅσα ἦν ὑπόλοιπα, ὡς χρῆν ⁶ ἐπιτελέσαι.

σα'. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ξυνελέ-
 γοντο ἐς τὴν Τάναγραν καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ πασῶν τῶν
 πόλεων παρῆσαν, καὶ ἡσθάνοντο τοὺς Ἀθηναίους
⁷ προσχωροῦντας ἐπ' οἴκου, τῶν ἄλλων Βοιωταρχῶν, οἳ
 εἰσιν ἑνδeka, οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι, ἐπειδὴ οὐκ
 ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἔτι εἰσί (μάάλιστα ⁸ γὰρ ἐν μεθορίois

⁹ Πλίνθους C. Mosqu. et mox hic ἔρυμα pro ἔρυμα. ^{*} Ἐπερ Gr. ^{*} Μέχρις
 ὡς τὰ πλεῖστα ἀρίστη ἔργα ἀπαιτῆται Ar. C. Dan. Μέχρι ἀρίστου Reg. Cass.
 Gr. Aug. Ante τε ante ἱερ. d. Aug. ¹ Τὸ μὲν desunt Dan. ² Οἱ δ' ἐπλ.
 Gr. ³ Τείχισμα Reg. Mosqu. ⁴ Ὑποτίλσαι Ar. C. Dan. Ἀποτίλσαι
 Reg. ⁵ Προχωρῶντας ἐπ' οἴκου Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.
⁶ Δι C. Antea, ἔν (ita) p. οὐ (ξυνεπ.) Mosqu. et, οὐκίτιν τ. B. εἰσί. Id. ἡσ.
 αἱ Ἀθην.

sam interserebant; lapides etiam et lateres ex proximis aedificiis, quae diruta erant, detrahentes, omni plane ratione munitionem illam excitare conabantur: turresque ligneas posuerunt, ubi locus opportunus esse videbatur, fanique nullum erat aedificium, nam ubi porticus erat, condeiderat. Cum autem tertio die, ex quo domo discesserant, opus aggressi fuissent, cum hunc ipsum diem, tum etiam quartum et quintum usque ad prandii tempus in opere faciendo consumserunt. Deinde, cum maxima pars fuisset absoluta, exercitus quidem a Delio decem ferme stadia recessit, ut domum revertens: sta-

timque levis armaturae milites (qui erant maxima totius exercitus pars) discesserunt; at gravis armaturae milites castris ibi positae quiescebant. Hippocrates vero in Delio adhuc subsistens, et custodias, et quicquid reliquum erat, quod circa propugnacula conficiendum esset, constituebat.

91. Per hos autem dies Boeoti Tanagram conveniebant. Et postquam ex omnibus civitatibus affuerunt, et cognoverunt Athenienses accedere, ut domum se reciperent; caeteris Boeotarchis (qui sunt undecim) praellium dissuadentibus, quod Athenienses in Boeotia non amplius essent,

τῆς Ὀρωπίας οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν, ὅτε ἔθεντο τὰ ὄπλα,) Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330.
 Παγώνδας ὁ ἂ Αἰολάδου Βοιωταρχῶν ἐκ Θηβῶν ἔμετ'
 Ἀριανθίδου τοῦ Λυσιμαχίδου, καὶ ἡγεμονίας οὔσης
 αὐτοῦ, βουλόμενος τὴν μάχην ποιῆσαι, καὶ νομίζων
 ἄμεινον εἶναι κινδυνεῦσαι, προσκαλῶν ἑκάστους κατὰ
 λόχους, ὅπως μὴ ἄδρόοι ἐκλίποιεν τὰ ὄπλα, ἔπειθε
 τοὺς Βοιωτοὺς ἵεναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τὸν ἀγῶνα
 ποιεῖσθαι, λέγων ἑ τοιαῦδε.

εβ'. "ΧΡΗΝ ἔμην, ὦ ἄνδρες Βοιωτοί, μὴδ' εἰς
 ἐπινόαν ^κτινα ἡμῶν ἐλθεῖν τῶν ἀρχόντων, ὥς ἐκ εἰκός,
 Ἀθηναίοις, ἣν ἄρα μὴ ἐν ἰτῇ Βοιωτίᾳ ἔτι καταλάβω-
 μεν αὐτοὺς, διὰ μάχης ἐλθεῖν. τὴν γὰρ Βοιωτίαν, ἐκ
 τῆς ὁμόρου ἐλθόντες, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι μέλ-
 λουσι ^μφθείρειν. καὶ εἰςὶ δῆπου πολέμιοι, ἐν ᾧ τε ἂν
 χωρίῳ ^νκαταληφθῶσι, καὶ ὅθεν ἐπελθόντες πολέμια
 ἔδρασαν. νυνὶ δ', εἴτω καὶ ἀσφαλέστερον ἔδοξεν εἶναι,
 μεταγνώτω. ἐ γὰρ ὁ τὸ προμηθεὺς, οἷς ἂν ^ρἄλλος ἐπὶ
 περὶ τῆς σφετέρως ὁμοίως ἐνδέχεται λογισμὸν, καὶ ὅσις
 τὰ ^ρμὲν αὐτοῦ ἔχει, ^ττοῦ δὲ πλείονος ὀρεγόμενος,

^β Αἰλάδου Dan. Antea Παγὼν. Mosqu. ^ε Μιστὰ Ῥιαντίδου Gr. Μιστὰ
 Ἄρ. Mosqu. et Λυσιμάχου. ^δ Ἐκάστους κατὰ τάχος Gr. Huds. cum emen-
 datione inter versus scripta τάχους. Duck. ^ε Τάδι Ar. C. Dan. ^ε Χρῆ
 Ar. Ἐχῆν Gr. Χρῆ Dan. ^ε Μιν οὖν, δ Dan. ^β Μὴ δ' ὡς Reg. Aug.
 Μῆδε Mosqu. qui et pro ἔκ εἰκός, εἰκοπός, et ἰάρα pro ἦν ἂν. ^ι Εἰς ἐπινόαν τινα
 Marg. Cam. Tina pro τινος. Huds. ^κ In Dan. desiderantur omnia inter
 ἐπινόαν et ἔτι καταλάβωμι. ^λ Τῇ omittunt Ar. C. Mox διαμάχης Aug.
^μ Διαφθίζων Reg. ^ν Καταληφθῶσιν Cass. Aug. Mox νῦν δὲ Mosqu. ^ο Τὸ
 προμηθεὺς pro ἡ προμήθεια. res pro personis. Æ. Port. ^ρ Ἄλλως inter versus
 rec. manu Cass. Ἐπίει Mosqu. ^ρ Μὴ δεest Gr. ^τ Τοῦ πλείονος δὲ Reg.
 Cass. Gr. Aug. Mox ἐκὼν Mosqu.

(Athenienses enim, quum castra posuerunt, erant fere in Oropiæ confinis) Pagondas Æoladi filius, unus ex Bœotarchis Thebanis, cum Arianthide Lysimachi filio, quod imperium tunc penes ipsum esset, prælium ibi committere cupiens, et existimans satius esse belli fortunam periclitari, singulas cohortes adhortatus, ne frequentes aciem instructam, desererent, Bœotis persuasit, ut adversus Athenienses irent, et prælium committerent, his verbis.

92. "NE in mentem quidem cuiquam nostrum, qui magistratum gerimus, viri Bœoti, venire oportuerat,

non esse rationi consentaneum, nos cum Atheniensibus configere, nisi ipsos in Bœotia adhuc deprehenderimus. Bœotiam enim, munitionibus in ea exstructis, ex agro finitimo profecti, sunt vastaturi. Ergo sunt hostes, quocunque in loco deprehensi fuerint, et undecunque profecti hostilia facinora patrarint. Jam vero si cui non pugnare tutius esse videbatur, is mutet sententiam. Nec enim providentia considerationem æque patitur in iis, quos alius invadit, et quorum ager in discrimen vocatur, atque in eo, qui sua quidem possidet, sed plura affectans, ultro

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

ἐκὼν τινι ἐπέρχεται. πατριόν τε ^s ὑμῖν, στρατὸν ^t ἀλλό-
φυλον ἐπελδόντα, καὶ ἐν τῇ ^u οἰκείᾳ, καὶ ἐν τῇ τῶν
πέλας ὁμοίῳς ἀμύνεσθαι. Ἀθηναίους δὲ, καὶ προσέτι
ὁμόρους ὄντας, πολλῶν ^x μάλιστα δεῖ. ^y πρὸς τε γὰρ
τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον, καὶ ἐλεύθερον
καδίσταται. καὶ πρὸς τούτοις γε δὴ, οἳ καὶ μὴ τοὺς
ἐγγὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄπωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι,
πῶς ἔχρῃ καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν; (παρά-
δειγμα ^z δὲ ^a ἔχομεν τοὺς τε ἀντιπέρας ^b Εὐβοίας, καὶ
τῆς ἄλλης Ἑλλάδος τὸ πολὺ, ^c ὥς αὐτοῖς διάκειται.)
καὶ γινῶναι, ὅτι ^d τοῖς μὲν ἄλλοις οἱ πλησιόχωροι περὶ
γῆς ὄρων τὰς μάχας ποιοῦνται ἡμῖν δὲ ἐς πᾶσαν,
ἣν νικηθῶμεν, εἰς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται. εἰς-
ελδόντες γὰρ, βία τὰ ἡμέτερα ^e ἐξουσι. τοσούτῳ ἐπι-
κινδυνωτέραν ἐτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχομεν. εἰώ-
θασί τε ^f οἳ ἰσχύος που θράσσει τοῖς πέλας, (ὥσπερ
Ἀθηναῖοι νῦν,) ἐπιόντες, τὸν μὲν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ

^s Ἡμῖν Reg. ^t Ἀλλότριον Reg. ^u Οἰκία Reg. Dan. Gr. ^x Μᾶλ-
λον C. ^y Hic verborum ordo: τὸ ἀντίπαλον γὰρ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας
καδίσταται καὶ ἰλιούθερον πᾶσι. *Æ. Port.* ^z Δι' abest a Cass. Aug. Mosqu.
qui antea ἀποθεν. ^a Τοὺς τε ἔχομεν ἀντιπ. Gr. ^b Εὐβοίας *Ar. C. Bar.*
Mosqu. ^c Id est: πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ἀθηναίους ὥς κακῶς διάκειται. Vel, πῶς
ἐπ' αὐτῶν διάκειται, scil. ὥς αὐτοὶ τοῦτω τῇ τῆς Ἑλλάδος πολλῶν μέρει χρῶνται.
Æ. Port. Huds. ^d Pro οἱ πλησιόχωροι τῶν ἄλλων. Consecutio postulat,
ut sit, τοῖς μὲν ἄλλοις γίνονται αἱ μάχαι πρὸς τοὺς πλησιόχωρους περὶ γῆς ὄρων,
ἡμῖν δὲ etc. *Fr. Port.* ^e Ἐξουσιν Cass. Aug. Mox τοσούτων ἐπικινδυνον Mosqu.
^f Οἳ Reg. Gr. Mox ὥσπ. οἳ Ἀθην. Mosqu.

bellum aliis infert. Vobisque patri-
um est institutum, externum exer-
citus vos invadentem pariter et in
vestro et in alieno solo propulsare.
Quamobrem Athenienses, eosque
præterea vobis finitimos, multo ma-
gis propulsare decet. * Nam ita de-
mum ejusque civitatis libertas firme
retinetur, si adsit potentia, quæ fini-
timis populis resistere valeat. cum
iis vero, qui non solum finitimos,
sed etiam remotos in servitutem re-
digere conantur, quo modo vel sum-
mo cum periculo certandum non fu-
erit? (Exemplum autem ob oculos
propositum habemus, cum Euboën-

ses trans fretum sitos, tum etiam
cæteræ Græciæ magnam partem,
quo modo ab ipsis tractetur, et quo
modo erga ipsos sit affecta.) Et
oportet scire, cæteros quidem de
agri finibus cum gentibus finitimis
dimicare. nobis vero, si vincamur,
unicum minime dubium finem in
universa nostra regione statutum
iri. nam in eam ingressi, rebus
nostris per vim potentior. Adeo
istorum accolarum propinquitas no-
bis magis, quam aliis, est periculosa.
Qui enim potentia confidentia (ut
nunc Athenienses) arma vicinis in-
ferunt, illum quidem, qui est quietus

* Omnes enim, qui paribus cum finitimis congregi animis solent, eo ipso
libertatem conservant atque timentur. *Acacius. Huds.*

ἑαυτῷ μόνον^ε ἀμυνόμενον, ἀδείστερον ἐπιστρατεύειν.^h τὸν^g Bell.
 δὲ ἔξω ὄρωνⁱ προαπαντῶντα, καὶ, ἣν καιρὸς ἦ, πολέμου^g Pelop.
 ἀρχοντα, ἥσσον ἐποίμῳς κατέχειν. πείραν δὲ ἔχομεν^g an. 8.
^k ἡμεῖς αὐτοῦ ἐς τούσδε. νικήσαντες γὰρ ἐν Κορωνείᾳ^g Olymp.
 αὐτούς, ὅτε τὴν γῆν, ἡμῶν στασιαζόντων, κατέσχον,^g 89. 1.
 πολλὴν ἄδειαν^l ἐν τῇ Βοιωτίᾳ μέχρι τῆς^g U. C.
 μεν. ὧν χρὴ μνησθέντας ἡμᾶς, τῆς τε πρεσβυτέρους^g Varr.
 ὁμοιωθῆναι τοῖς πρὶν ἔργοις, τοὺς τε νεωτέρους, πατέρων^g 330.
 τῶν^m τότε ἀγαθῶνⁿ γενομένων παῖδας, πειραῖσθαι μὴ
 αἰσχύναι τὰς προσηκούσας ἀρετάς·^o πιστεύσαντας δὲ
 τῷ^p θεῷ, πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι, οὗ τὸ ἱερὸν ἀνόμῳς τειχί-
 σαντες νέμονται, καὶ τοῖς ἱεροῖς, ἃ ἡμῖν δυσαρμένοις
 καλὰ φαίνεται, ὁμόσε χωρῆσαι τοῖσδε, καὶ δεῖξαι,
^p ὅτι, ὧν μὲν ἐφίενται, πρὸς τοὺς μὴ ἀμυνομένους^q ἐπι-
 όντες, ῥατάσθωσαν· οἷς δὲ γενναῖον, τὴν τε^r αὐτῶν^s
^t αἰεὶ ἐλευθεροῦν μάχῃ, καὶ τὴν^u ἄλλαν μὴ δουλοῦ-
 σθαι ἀδίκως, ^x ἀναγώνιστοι ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπίασι.ⁿ

^ε Ἀμυνόμενον Ar. C. Antea αἰτῶ Mosqu. pro ἑαυτῷ. ^h Τὸν δὲ καὶ ἔξω Sto-
 bæus. Huds. ⁱ Προαπαντῶντα Gr. ^k Αὐτοῦ ἡμεῖς Reg. ^l Ε, deest Ar.
 C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Schol. Aug. ^m Πά-
 ρσι Ar. C. Dan. ⁿ Γενομένων Cl. Gr. ex emendatione. Huds. Γενόμενους
 Reg. et sic in Gr. emendatum est pro γινόμενων. ^o Πιστεύσαντες Bar. Ald.
 Flor. Bas. Cass. Schol. ^p Ὅτι deest Ar. ^q Sic Cass. et supra manu
 rec. τῆς. Contra in textu ἱπτόντας, et cum superscripta emendatione ἱπτόντης
 Gr. Antea ἀμυνόμεν. Mosqu. ^r Id est: πταρῶνται θυμῶνται. Fr. Port.
^s Αὐτῶν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Aug. ^t Αὐ Ar. C. Cass.
 Dan. Aug. d. Mosqu. ^u Ἄλλαν Ar. C. Ἄλλαν Mosqu. ^x Ἀναγώνισ-
 ται Cl. Cass. Aug. Mosqu. qui et ἀπίασιν.

et pacis studiosus, et qui in suo agro
 tantum se defendit, confidentius in-
 vadere consueverunt. At eum, qui
 extra sui agri fines hosti fortiter oc-
 currit, et qui, si occasio fuerit, belli
 facit initium, minus promte bello
 premere solent. Hujus autem rei do-
 cumentum adversus istos habemus,
 cum enim eos ad Coroneam vicisse-
 mus, quo tempore propter nostras
 seditiones agrum nostrum occupatum
 tenebant, magnam Bæotiæ securita-
 tem ad hoc usque tempus præstiti-
 mus. Quorum nos memores ope-
 ram dare oportet, ut et majores
 nato, facinora a nobis prius edi-
 ta, nunc imitemur; et minores na-
 tu, qui filii sumus patrum illorum,

qui tunc viri fortes fuerunt, ne do-
 mesticas virtutes dedecoremus: sed
 persuasum habentes, Deum a nobis
 staturum, cujus fanum isti nefarie
 muro septum tenent; et sacrificiis
 freti, quæ nobis immolantibus læ-
 tum ac felicem rerum eventum pro-
 mittunt adversus hos tendamus, et
 demonstremus, obtinere posse ea,
 quæ concupiscunt, si bellum non
 propulsantibus inferant. Illos vero,
 quorum patria ac innata generositas
 fert, ut et suum ipsorum agrum pu-
 gna semper liberent, nec alienum in
 servitutem injuste redigant, non per-
 missuros, ut isti e suis finibus sine
 certamine discedant.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

5γ'. Τοιαῦτα ὁ Παγώνδας τοῖς Βοιωτοῖς παραινέ-
σας, ἔπεισεν ἵεναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. καὶ κατὰ ὕτά-
χος ἀναστήσας ἦγε τὸν στρατόν (ἥδη γὰρ καὶ τῆς
ἡμέρας ὁψὲ ἦν) ^α καὶ ἐπειδὴ προσέμιζεν ἐγγὺς τοῦ
στρατεύματος αὐτῶν, ἐς χωρίον καδίσας, ὅθεν, λόφου
ὄντος μεταξὺ, οὐκ ἑδεώρουν ἀλλήλους, ἔτασσε τε καὶ
παρεσκευάζετο ^α ὡς ἐς μάχην. τῷ δὲ Ἴπποκράτει ὄντι
περὶ τὸ Δῆλιον, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη, ὅτι Βοιωτοὶ ἐπέρ-
χονται, πέμπει ἐς τὸ στράτευμα, ^β κελεύων ἐς τάξιν
καδίστασθαι καὶ αὐτὸς οὐ πολλῷ ὕστερον ^γ ἐπῆλθε,
καταλιπὼν ὡς τριακοσίους ἰππείας περὶ τὸ Δῆλιον, ὅπως
φύλακές τε ἅμα εἶεν, ^δ εἴτι ἐπίοι αὐτῷ, καὶ τοῖς Βοι-
ωτοῖς, καιρὸν φυλάζαντες, ἐπιγένοιτο ἐν τῇ μάχῃ.
Βοιωτοὶ δὲ πρὸς τούτους ^ε ἀντικατέστησαν τὲς ἀμυνο-
μένους· καὶ ἐπειδὴ καλῶς αὐτοῖς εἶχεν, ὑπερεφάνησαν
τοῦ λόφου, καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα, τεταγμένοι ὥσπερ
ἔμελλον, ὀπλῖται ^ς ἑπτακισχίλιοι μάλιστα, καὶ ψιλοὶ
ὑπὲρ μυρίου, ^ε ἰππῆς τε χίλιοι, καὶ πελτασταὶ πεν-
τακόσιοι. εἶχον δὲ δεξιὸν μὲν κέρας Θηβαῖοι, ^β καὶ οἱ
ξυμμοροὶ αὐτοῖς· Μέσοι δὲ, Ἀλιάρτιοι, καὶ Κορωνάιοι,

^α Κατατάχος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ^α Καὶ ἐπειδὴ δὲ περ. Marg. Ἐπὶ
δὲ περ. Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Καὶ ἐπὶ δὲ περ. Cass. Aug. ^α Ὡς
deest Ar. C. Dan. ^β Κιλιών alest Ar. Antea ἐν ἡλδῃ Mosqu. ^γ Ἀπῆλθε
Marg. Cam. ^δ Εἴτις Marg. Ar. C. Gr. Flor. Reg. Dan. ^ε Ἀντικα-
τέστησαν τὰ ὅπλα, τεταγμένοι ὥσπερ ἔμελλον, ὀπλῖται ἑπτακισχίλιοι καὶ πελτασταὶ
etc. Ar. reliqua non agnoscens. ^ς Ἑπτακισχίλιοι καὶ πελτασταὶ cetera de-
sunt Cass. Antea ὀπλῖται Mosqu. et mox μάλιστα d. ^ε Ἰππῆς C. Gr. Dan.
Mosqu. ^β Καὶ οἱ ξύμ. Gr. Est in Gr. καὶ οἱ ξυμμάχοι αὐτοῖς.

93. Pagondas his verbis Bæotos
adhortatus, persuasit *ipsis*, ut irent
adversus Athenienses. Confestim-
que motis castris exercitum eduxit.
Jan enim erat serum diei. Et cum
ad ipsorum castra prope accessisset,
in loco subsistens, unde colle inter-
jecto, alteri alteros conspicere non
poterant, aciem instruxit et ad præ-
lium se preparavit. Hippocrates
autem, qui apud Delium erat, cum
ei nuntiatum fuisset Bæotos adversus
Athenienses venire, mittit ad exer-
citum, imperans, ut in suos quique
ordines se reciperent. nec multo post
ipse adfuit, relictis ferme trecentis

equitibus circa Delium, tum ad loci
custodiam, si qua manus ipsam ado-
raretur, tum etiam ut, occasione ob-
servata, Bæotos in ipso prælio a ter-
go aggredirentur. Bæoti vero his
opposuerunt, qui vim ipsorum pro-
pulsarent. Cum autem omnes ipso-
rum res recte haberent, in summo
colle *hostibus* apparuerunt, et cum
armis ibi substiterunt, acie instru-
cta, ut pugnaturi erant: septem
ferme gravis armaturæ millia, levis
vero supra decem millia, equites
mille, et peltati quingenti. Dextrum
autem cornu tenebant Thebani, eo-
rumque socii. Medii vero *erant* Ha-

καὶ ἸΚωπαιῆς, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ περὶ τὴν λίμνην· τὸ δὲ εὐάνυμον εἶχον Θεσπιῆς, καὶ Ταναγραῖοι, ^k καὶ Ὀρχομένιοι. ἐπὶ δὲ τῷ ^l κέρα ἐκατέρω οἱ ^a ἰππῆς καὶ ψιλοὶ ἦσαν. ἐπ' ἀσπίδας ⁿ δὲ πέντε μὲν καὶ ^o εἴκοσιν οἱ Θηβαῖοι ἐτάζαντο· οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον. αὕτη μὲν Βοιωτῶν παρασκευὴ καὶ διάκοσμος ἦν.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
S9. l.
U. C.
Varr.
330.

5δ. Ρ' Ἀθηναῖοι δὲ, οἱ μὲν ὀπλῖται ἐπὶ ^q ὀκτὼ πᾶν τὸ στρατόπεδον ἐτάζαντο, ὄντες πλήθει ἰσοκαλεῖς τοῖς ἐναντίοις· ἰππῆς δὲ ἐφ' ἐκατέρω τῷ κέρα. ψιλοὶ δὲ, ἐκ παρασκευῆς μὲν ὀπλισμένοι, οὔτε τότε παρεῖσαν, οὔτε ^s ἐγένοντο ἐν τῇ πόλει· οἵπερ δὲ ^t ζυνεσέβαλλον, ὄντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων, ἀοπλοὶ τε πολλοὶ ἠκολούθησαν, ἅτε πανστρατιάς ξένων τῶν παρόντων καὶ ἀστῶν γενομένης· καὶ ὡς ^u τοπρῶτον ἄρμησαν ἐπ' οἴκας, οὐ παρεγένοντο, ὅτι μὴ ὀλίγοι. καθεστῶτων δὲ ^x ἐς τὴν τάξιν ἦδη, καὶ μελλόντων ξυνιέναι, Ἱπποκράτης ὁ στρα-

ⁱ Κωπαιῆς Ar. C. et infra Θεσπιῆς. Κωπιῆς Cl. Κωπαιῆς et Θεσπιῆς etiam Dan. Mosqu. Θεσπιῆς a prima manu Cass. corrector deinde fecerat Θεσπιῆς. Θεσπιῆς in textu, Θεσπιῆς in Marg. Gr. ^k Καὶ εἰ Ὀρχομ. Gr. ^l Κέρα ἰκάστη Gr. ^m Ἰππῆς Ar. C. Cass. Dan. Mosqu. Aug. hic a correct. ⁿ Δι non est in Dan. ^o Εἴκοσι Θηβαῖοι Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. Ρ' Ἀθηναῖοι μὲν οἵδι ὀπλῖται Marg. Ald. Flor. Bas. Steph. l. ^q Ὀκτὼ deest Reg. ^r Ἰππῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Reg. Cass. Gr. ^s Ἐγένοντο τῇ πόλει Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ^t Συνεσέβαλλον Cass. Gr. Aug. Συνοίσταλον Reg. ^u Τὸ πρῶτον Cass. Gr. Dan. Aug. ^x Ἐς τὴν τάξιν, καὶ ἦδη μιλ. ξ. Ar. C. Ἐς τὰς καὶ ἦδη μιλ. Cl. Gr. Ἐς τὴν τάξιν καὶ ἦδη μ. Reg. Cass. Aug. Τὴν non abest a Gr. qui et συνίστα habet.

liartii, Coronæi, et Copæenses, cæterique stagni accolæ. Sinistram vero tenebant Thespienses, Tanagrai, et Orchomenii. in utroque autem cornu erat equitatus, et levis armatura. * Et Thebani quidem, milites in quinos et vicenos in longitudinem digesserant. reliqui vero instructi erant, ut cuique contigit. Atque hic quidem erat Bæotorum apparatus hæcque aciei instructæ ratio.

94. Athenienses vero, quamvis hostibus numero pares essent, tamen totum gravis armaturæ exercitum

in octonos tantum milites in longitudinem digesserunt. Equitatus vero in utroque cornu erat, sed levis armatura, † consulto quidem instructa, nec ulla tunc aderat, nec in urbe erat. Sed et illa quæ cum Hippocrate ad istam expeditionem exierat, quamvis hostes numero longe superaret, tamen magna ex parte inermis erat, quippe quod totus exercitus ex peregrinis promiscue, et civibus, qui tunc aderant, collectus esset. Quare ut primum domum iræ cœperunt, non affuerunt nisi pauci. Cum autem in acie jam starent, et

* Thebanorum singulis scutatis quini et vicini applicati erant. Valla. Sed hic loci ἀσπίδες accipiuntur pro militibus, formula locutionis militari. Æ. Port. Huds.

† Ex apparatu instructa, neque tunc aderat etc. Valla. Neque tunc iustis armis instructa aderat etc. Acacius. Idem.

Bell. τηγὸς ἐπιπαριῶν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀθηναίων, ὃ παρα-
Pelop. κελεύετό τε, καὶ ἔλεγε τοιάδε.
an. 8.

Olymp. 54. “Ω ΑΘΗΝΑΙΟΙ, δι’ ὀλίγου μὲν ἡ παραί-
89. 1. νεις γίνεται, τὸ ἴσον δὲ πρὸς τε τοὺς ἀγαθοὺς ἄν-
U. C. δρας δύναται, καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει, ἢ ἐπικέλευ-
Varr. σιν. παραστῇ δὲ μηδενὶ ὑμῶν, ὥς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ οὐ
330. προσῆκον τοσόνδε κίνδυνον ἀναρρίπτοῦμεν. ²ἐν γὰρ τῇ
τούτων, ὑπὲρ τῆς ^aὑμετέρας ὁ ἀγὼν ἔσται· καὶ ἦν νικῆ-
σάμεν, οὐ μὴ ποτε ὑμῖν Πελοποννήσιοι ἐς τὴν χώραν
ἄνευ τῆς τῶνδε ἵππου ^bἐσθάλωσιν· ἐν δὲ μιᾷ μάχῃ
τῇνδε ^cτε προσκτᾶσθε, καὶ ἐκείνην μᾶλλον ἐλευθε-
ροῦτε. χωρήσατε οὖν ἀξίως ἐς αὐτοὺς τῆς τε πόλεως,
ἣν ἕκαστος πατρίδα ἔχων πρώτην ἐν τοῖς Ἑλλησιν
ἀγάλλεται, καὶ τῶν πατέρων, οἳ τοὺςδε μάχῃ κρατῶν-
τες μετὰ Μυρωνίδου ἐν Οἰνοφύτοις, τὴν Βοιωτίαν ποτὲ
ἔσχον.

55. Τοιαῦτα τοῦ Ἱπποκράτους παρακελευομένου,
καὶ μέχρι μὲν μέσου τοῦ στρατοπέδου ἐπελθόντος, τὸ

¹ Παρικίλιό τι Gr. ² Ti deest C. Emendatum est in Gr. adscripta syl-
laba το. ³ Ἐν τῇ γὰρ τούτων Gr. Antea τοσούτων p. τοσόνδε Mosqu. ⁴ Ἡμε-
τέρας Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. ⁵ Ἐσθάλω-
σιν Ar. C. Ἐσθάλωσιν, et in margine rec. manu βάλλουσι Reg. Ἐσθάλουσιν
Mosqu. et antea, ἡμῖν. * Ti deest Ar. Προσκτᾶσθαι Mosqu. cui mox d.
τι ante πόλεως.

mox concursuri essent, Hippocrates
dux * ad Atheniensium exercitum
advenit, hisque verbis est adhorta-
tus.

95. “BREVIS quidem erit, o Athe-
nienses, hæc adhortatio: sed apud
vros fortes idem valet ac longa ora-
tio, hacque ulor potius, ut vos com-
monefaciam, quam ut imperem. Ne-
mini autem vestrum in mentem ven-
niam, † nos in alieno solo, quasi res
nostra non agatur, tantum pericu-
lum subire. Nam in istorum agro
pro vestro certamen est futurum.
Et, si vicerimus, Peloponnesii sine
istorum equitatu in vestrum agrum

nonquam irrumpent. Uno autem
prælio et istum vestro adjungitis, et
illum in maiorem libertatem vindicatis.
In eos igitur impetum facite
e dignitate civitatis, quam unusquis-
que vestrum patriam habet, et quam
inter Græcas civitates principem esse
gloriatur, et vestrorum majorum,
qui duce Myronide, istis ad Ceno-
phyta prælio superatis, Bæotiam
quondam tenuerunt.

96. Cum autem Hippocrates his
verbis suos milites adhortaretur, et
ad medium usque exercitus aciem
jam progressus esset, nec maiorem
ejus partem ocius adire amplius pos-

* Superveniens, Atheniensium exercitum his verbis adhortatus est. Valla.
Huds.

† Nos contra, quam par sit, aliena in terra in tantum periculum ruere.
Steph. IDEM.

δὲ πλεον^d οὐκ ἔτι φθάσαντος, οἱ Βοιωτοὶ, παρακελευ-
 σαμένου καὶ ὁσφίσιν ὡς ἑδὶα ταχέων, καὶ ἐνταῦθα
 Παγώνδε^e παιωνίσαντος, ἐπήεσαν ἀπὸ τοῦ λόφου. ἀντε-
 πήεσαν δὲ καὶ ἡ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ προσέμιζαν δρόμῳ.
 καὶ ἐκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα οὐκ ἤλ-
 θεν ἐς χεῖρας, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔπαυε. ῥύακες γὰρ
 ἑκάλυσαν.^m τὸ δὲ ἄλλο καρτερεῖ μάχῃ καὶ ᾧδισμῷ
 ἀσπίδων ξυνεστήκει. καὶ τὸ μὲν εὐνύμῳ τῶν Βοιωτῶν
 καὶ μέχριⁿ τοῦ μέσου, ἤσσαντο ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,
 καὶ ὁ ἐπήεσαν τοὺς τε ἄλλους ταύτῃ, καὶ ῥοῦχ^p ἤκιστα
 τοὺς Θεσπείας. ὑποχωρησάντων γὰρ αὐτοῖς τῶν παρα-
 τεταγμένων, καὶ κυκλωθέντων ἐν ὀλίγῳ, οἵπερ διε-
 φθάρησαν Θεσπείων, ἐν χερσὶν ἁμυνόμενοι κατεκόπη-
 σαν. καὶ τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων, διὰ τὴν κύκλωσιν
 παραχθέντες, ἠγνόησάν τε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους.
 τὸ μὲν οὖν ταύτῃ ἤσσαντο τῶν Βοιωτῶν, καὶ πρὸς τὸ
 μαχόμενον κατέφυγε. τὸ δὲ δεξιὸν, ἧ οἱ ὁ Θεσσαῖοι

Bell.
 Pelop.
 an. 8.
 Olymp.
 89. 1.
 U. C.
 Varr.
 330.

^d Οὐκίτι Reg. Antea τοῦ μέσου στρατ. Mosqu. • Σφίσι Gr. Καὶ d. Mosqu.
^e Διαπαχίων Ar. Steph. l. Cass. Aug. • Παιωνίσαντος Ar. C. Παιωνίσαντος
 Cam. Διαπαχίων καὶ ἐνταῦθα Παγώνδε παιωνίσαντας ἐπῆσαν Huds. Onisit
 Hudsonus notam libri, sed videtur esse Cl. Παιωνίσαντος Reg. Cass. Gr. Dan.
 In Cass. recens inanes super e posuit o. Duck. Παίων. Aug. corr. ex παίων.
^h Οἱ omittit Gr. Paulo ante ἀντιπῆσαν Mosqu. • ἤλθε Ar. C. Gr. Mosqu.
^k ἔπαυεν Cass. Aug. • ἑκάλυσαν, et supra ὁσαν Gr. • τὸ δὲ ἄλλο Gr.
 Mox ξυνεστήκει Mosqu. • τὸ omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.
 Aug. Mosqu. • ἔπῆσαν Ar. C. Cl. Dan. Aug. Mosqu. In Cass. ex alia
 litera factum erat. • ὁ ἤκιστα Ar. C. Ald. Flor. Bas. • καὶ deest
 Dan. • ἁμυνόμενοι Dan. • Ἀθηναῖοι, sed emendatum in marg. Gr.
 Antea ταύτῃ ἤσαν. Mosqu. p. ταύτῃ.

set, Bœoti, ipsi quoque, cum Pagon-
 das eos celeriter adhortatus fuisset,
 illicque pœana cecinisset, de colle in
 Athenienses signis infestis ferri cœ-
 perunt. Athenienses vero et ipsi in
 eos e diversq prodierunt, cursuque
 conflixerunt, sed utriusque exerci-
 tus extremæ partes ad manus non
 venerunt: ad idein incommodum
 utraqque sunt passæ, nam aquarum
 rivi impederunt. Cætera vero acies
 constitit pugnans acriter, et clypeis
 repellere connitens. Et sinistrum
 quidem Bœotorum cornu, vel ad me-
 diam usque ipsius partem, ab Athe-
 niensibus victum est; et Athenienses

cum in alios, qui in ea parte collo-
 cati fuerant, tum vero præcipue in
 Thespienses impetum fecerunt. Nam
 cum milites, qui prope ipsos fuerant
 instructi, se recepissent, et in an-
 gusto circumventi fuissent, qui ex
 ipsis Thespiensibus perierunt, in ipso
 conflictu se defendentes concisi fu-
 erunt. Quinetiam nonnulli Athe-
 nienses, in hoste circumveniendo
 perturbati, se mutuis vulneribus in-
 terfecerunt, quod se non internosce-
 rent. Ab hac igitur parte Bœoto-
 rum exercitus superatus est, et ad
 eam, quæ pugnabat, confugit. Dex-
 trum vero, in quo ipsi Thebanî

Bell. ἦσαν, ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων. καὶ ὠσάμενοι ἑκατὰ
 Pelop. βραχὺ, ^u τοπρῶτον ἐπηκολούθουν. καὶ ξυνέβη, Πα-
 Olymp. γῶνδου ^x περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἰππέων ἐκ τοῦ
 89. 1. ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον, ὥς ἐπόνει τὸ εὐάνυμον αὐτῶν,
 U. C. Varr. καὶ ὑπερφανέντων αἰφνιδίως, τὸ νικῶν τῶν Ἀθηναίων
 330. κέρας, νομίσαν ἄλλο στρατεύμα ἐπιέναι, ἐς φόβον
^y καταστήναι· καὶ ἀμφοτέρωθεν ἦδη, ὑπὸ τε τοῦ τοιού-
 του, καὶ ὑπὸ τῶν Θεβαίων ἐφεπομένων, καὶ παραρρή-
 γνύντων, φυγὴ ^z καθεστήκει παντὸς τοῦ στρατοῦ τῶν
 Ἀθηναίων. καὶ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιόν τε καὶ τὴν θά-
 λασσαν ἄρμησαν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ Ὀρωποῦ. ἄλλοι δὲ
 πρὸς Πάρνηθα τὸ ὄρος· οἱ δὲ, ὥς ἕκαστοί τινα εἶχον
 ἐλπίδα σωτηρίας. Βοιωτοὶ δὲ ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, ^a καὶ
 μάλιστα οἱ τε ἰππῆς αὐτῶν, καὶ οἱ Λοκροὶ, βεβοηθη-
 κότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης. νυκτὸς δὲ ἐπιλα-
 βούσης τὸ ἔργον, ῥᾶον τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων διε-
 σάθη. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ, ^b οἱ τε ἐκ τοῦ Ὀρωποῦ καὶ
 οἱ ἐκ τοῦ Δήλιου, φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες (^c εἶχον
 γὰρ αὐτὸ ὅμως ἔτι,) ἀπεκομίσθησαν κατὰ θάλασσαν
 ἐπ' οἴκου.

¹ Καταβραχὺ *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Gr. Aug.*
² Τὸ πρῶτον *Ar. C. Cass. Dan. Aug.* ^x Δύο τέλη περιπέμψαντος αὐτοῦ ἀφανοῦς
Reg. ^y Ita emendatum erat in *Gr. e* κατεστήναι. ^z Καθεστήκει *Ar. C.*
Reg. Cass. Gr. Mosqu. Aug. et mox hic Σπάρνηθα p. Πάρν. et οὐδὲ Mosqu. p.
oi di. ^a Καὶ μάλιστα οἱ ἰππῆς, οἱ αὐτῶν etc. *Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr.*
Aug. ^b Οἱ τ' ἐκ τοῦ *Cass. Aug.* ^c Id est : καίπερ νικηθέντες, ὅμως ἔτι
 κατεῖχον αὐτὸ τὸ Δήλιον. *Æ. Port.*

erant, Athenienses superavit. et cum paulatim ipsos repulissent, primum insequabantur. Accidit autem, ut, cum duæ equitum turmæ a Pagonda circum collem clam circummissæ fuissent (cum sinistrum ipsorum cornu laboraret) eoque superato hostibus repente apparuissent, Atheniensium cornu, quod vincebat, existimans alium exercitum contra se venire, graviter timere cœperit. Quare cum Athenienses utrinque jam premerentur, cum ab his, tum a Thebanis insequentibus, et eorum ordines dissolventibus, universus ipsorum exercitus in fugam se conjecit. Et alii quidem ad Delium, et mare cur-

su contenderunt, alii vero ad Oropum alii ad Parnetha montem, alii vero alio, ut quibusque salutis spes ostendebatur. Bœoti vero eos insequentes cædebant, et præcipue ipsorum equites, et Locri, qui illis dudum in fugam versis, Bœotis auxilio venerant. Sed cum nox suo intervntu prælium impedisset, fugientium turba facilius dilapsa salutem sibi peperit. Postridie vero, cum ii, qui erant Oropi, tum etiam ii, qui erant in Delio, præsidio ibi relicto, (nam, quamvis ab hoste victi fuissent, id tamen adhuc tenebant) domum mari se receperunt.

57. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ, τροπαῖον στήσαντες, καὶ τοὺς
 ἑαυτῶν ἀνελόμενοι νεκροὺς, τοὺς τε τῶν πολεμίων σκυ-
 λεύσαντες, καὶ φυλακὴν καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν
 εἰς τὴν Τάναγραν. καὶ ^d τῷ Δηλίῳ ἐπεξούλευον, ὥς
 προσβαλοῦντες. ἐκ δὲ τῶν Ἀθηναίων κήρυξ πορευόμενος
 ἐπὶ τοὺς νεκροὺς, ἀπαντᾷ κήρυκι ^e Βοιωτῷ, ὃς, αὐτὸν
 ἀποστρέψας, καὶ εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν πράξει, πρὶν ἂν αὐ-
 τὸς ^f ἀναχωρήσῃ πάλιν, καταστάς ἐπὶ ^g τοὺς Ἀθηναί-
 ους, ἔλεγε τὰ ^h παρὰ τῶν Βοιωτῶν, ὅτι οὐ δικαίως θρά-
 σειαν παραβαίνοντες τὰ νόμιμα τῶν Ἑλλήνων· πᾶσι
 γὰρ εἶναι καθεστηκός, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων, ἱερῶν
 τῶν ἐνότων ἀπέχεσθαι. Ἀθηναίους δὲ Δήλιον τειχί-
 σαντας ἐνοικεῖν, καὶ ὅσα ⁱ ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ θρῶσι,
 πάντα γίνεσθαι αὐτόθι. ὅδῳ τε, ὃ ἦν ἀψαυστον
 σφίσι, πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χέρνεϊ χρεῖσθαι, ἀνασπά-
 σαντας ὑδρεύεσθαι. ὥστε ὑπὲρ τε ^k τοῦ θεοῦ καὶ
 ἑαυτῶν Βοιωτὸς ἐπικαλουμένους τοὺς ^l ὁμωχέτας δαί-
 μονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν, αὐτοὺς ^m ἐκ τοῦ
 ἱεροῦ ἀπὸντας ἀποφέρεισθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν.

57. Τοσαῦτα τοῦ κήρυκος εἰπόντος, ⁿ οἱ Ἀθηναῖοι

^d Τῷ deest Reg. ^e Βοιωτῶν Dan. Mosqu. et antea, κήρυξ. ^f Ἀναχω-
 ρῆσαι Gr. ^g Τοὺς deest Cass. Aug. ^h Παρὰ non habet Reg. ⁱ Ἀλ-
 λὰ Mosqu. et mox, ὑδρεύεσθαι. ^k Τοῦ omittit Cl. ^l Ex Hesychio ὁμωχί-
 τας legendum, ex Suida ὁμοχίτας. Huds. ^m Αὐτοῦ ἱεροῦ C. Antea προ-
 αγορεύειν Mosqu. ⁿ Οἱ omittunt Ar. C. Dan. Mox ἑαυτῶν κήρυκα d.
 Mosqu.

97. Et Boeoti, erecto tropæo, suo-
 rumque cadaveribus susceptis, hosti-
 umque cadaveribus spoliatis, et præ-
 sidio relicto, Tanagram redierunt.
 * Et consilia de oppugnando Delio
 inibant. Caduceator vero, qui ab
 Atheniensibus missus fuerat, ut ipso-
 rum cadavera a Boeotis repeteret,
 iter faciens, obviam fit Boeotorum
 caduceatori; qui cum ipsum revo-
 casset, et dixisset, eum nihil actu-
 rum, priusquam ipse domum rever-
 tisset, cum coram Atheniensibus stet-
 tisset, exposuit mandata Boeotorum,
 demonstrans eos nefarie fecisse, qui
 jura Græcorum violarent. Omnium

enim esse institutum, ut, quum ali-
 enum agrum invadunt, a templis,
 quæ in eo sunt, abstineant. Athe-
 nienses vero Delium communisse ac
 incolere, et quæcunque in profano
 loco homines facere solent, hæc om-
 nia in illo fano ab his fieri. aquam
 etiam, quam sibi Thebanis attrectare
 nefas esset, nisi in sacrificiorum usu
 ad manus abluendas, haurire. Quare
 cum Dei tum sua ipsorum causa Boe-
 otos, invocantes † Dæmones, com-
 munes agri sui præsidēs, et Apollī-
 nem, edicere, ut e templo excedant,
 sua secum absportantes.

98. Cum caduceator hæc dixisset,

* Insidiantes Delio, tanquam aggressuri etc. Valla.

† Apollinem cæteraque affinia numina etc. Valla. Huds.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

πέμψαντες παρὰ τοὺς Βοιωτοὺς ἑαυτῶν κήρυκα, τοῦ μὲν ἱερῆ οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν ἔδεν, ^m ἔτε τοῦ λοιποῦ ἐκόντες βλάψειν. ἐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν ⁿ ἐσελθεῖν ἐπὶ τῇ τῷ, ^o ἀλλ' ἵνα ἐξ αὐτῆς τὰς ἀδικουῦντας μᾶλλον σφῶς ἀμύνωνται. τὸν δὲ νόμον τοῖς Ἑλλησιν εἶναι ^p ὧν ἂν ἡ τὸ κράτος τῆς γῆς ἐκάστης, ἣν τε πλεονός, ἣν τε βραχυτέρας, τέτων καὶ τὰ ἱερὰ ^q αἰεὶ γίγνεσθαι, τρόποις δεραπεύόμενα, οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνωνται. καὶ γὰρ Βοιωτοὺς, καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων, ὅσοι ἐξαναστήσαντές τινα βία νέμονται γῆν, ἀλλοτρίοις ἱεροῖς ^r τοπρῶτον ἐπελθόντας, οἰκεῖα νῦν κεκτῆσθαι. καὶ αὐτοὶ εἰ μὲν ^s ἐπιπλέον ^t δυνηθεῖεν τῆς ἐκείνων κρατῆσαι, τοῦτ' ἂν ἔχειν. ^u νῦν ^x δὲ, ἐν ᾧ μέρει ^y εἰσὶν, ἐκόντες εἶναι, ὥς ἐκ σφετέρου, οὐκ ἀπίεμαι. ὕδαρ τε ἐν τῇ ἀγκῇ κινήσας, ἣν οὐκ αὐτοὶ ὕδρει προσδέσθαι, ἀλλ', ἐκείνους, προτέρως ἐπὶ τὴν σφετέραν ἐλθόντας, ἀμυνόμενοι, βιάζεσθαι χρῆσθαι. πᾶν δ' εἰκὸς εἶναι, τῷ πολέμῳ

^m Οὔτε ἐκ τοῦ λοιποῦ *Cam.*

ⁿ Ἐπελθεῖν *Gr.*

^o Ἄλλ' ἢ ἵνα *Cam.* hic

ἵνα d. Aug. add. marg. m. 2.

^p Ὃς ἂν τὸ κράτος τ. γῆς *Mosqu.*

^q Αἰ

Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Aug.

^r Τοπρῶτον *Cam.* Τὸ πρῶτον *C. Sic*

etiam Cass. et Gr. Aug.

^s Ἐπὶ πλείον *Gr.*

^t Δυνηθῆναι *Cl. Gr. Reg.*

Cass. Aug.

^u Hic verborum ordo: νῦν δὲ ἔφασαν οὐκ ἀπίεμαι ἐκόντες εἶναι, ὥς ἐκ σφετέρου μέρους, ἐν ᾧ μέρει εἰσὶν. Id est: ἔφασαν αὐτοὺς οὐχ ἐκόντας ἀπειλίσσεσθαι ἂν ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους, ὥς σφετέρου ὄντος, ἐν ᾧ μέρει νῦν εἰσὶ. quasi εἶναι Attice redundaret. Vel: ἔλεγον ἑαυτοὺς, οὐκ ἀπειλίσσεσθαι ἂν ἐκόντας ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους, ἐν ᾧ μέρει ἦσαν, ὥς ἐκ σφετέρου χωρίου. *Æ. Port.* ^x Δ' ἐν ᾧ *Cass. Mosqu. Aug.* ^y Εἰς *Gr.*

Athenienses, suo caduceatore ad Bœotos misso, negarunt se ullam injuriam templo fecisse, nec in posterum sua sponte se ullo modo id læsueros. nam ne initio quidem se hac de causa id ingressos esse dicebant: sed potius, ut illinc eos, qui injuriam sibi facerent, ulciscerentur. Esse autem Græcorum institutum, ut penes quos fuerit imperium ejusque regionis, sive magnæ, sive parvæ, semper etiam penes eosdem sint et ipsa templa, iis ceremoniis culta, quibus coli possunt, præter eas, quæ moribus jam sunt receptæ. Etenim Bœotos, aliosque permultos, quotquot agrum ali-

quem pristinis colonis per vim expulsis incolunt, aliena templa primum invasisse, et nunc ea pro suis possidere. Quare se quoque, si ampliore illorum agri partem in suam potestatem redigere possent, * eam retenturos dicebant. Jam vero se ex ea parte, in qua erant, utpote ex suo agro, nequaquam sua sponte discessuros. Aquam etiam se necessitate coactos movisse, ad quam necessitatem se non per insolentiam impulsos fuisse: dum illos ulciscuntur, qui priores in suum agrum irruerant, ea uti coactos fuisse. Consentaneum autem esse, veniam ali-

* Hoc juris habituros: nunc autem in qua parte sunt, libenter esse, et tanquam ex suo non abscedere. *Valla. Huds.*

καὶ δεινῶ² τινι² κατειργόμενον, ξύγγνωμόν² τι γίνεσθαι
καὶ πρὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ γὰρ τῶν ἀκουσίῳ ἀμαρτη-
μάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμούς· παρανομίαν τε
ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκη κακοῖς ὀνομασθῆναι, καὶ^b ἐκ ἐπὶ
τοῖς ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν τὶ^c τολμήσασιν. τοὺς τε νεκρὺς,
πολὺ μειζόνως ἐκείνους ἀντὶ ἱερῶν ἀξιῶντας ἀποδιδόναι,
^d ἀσεβεῖν, ἢ τοὺς^e μὴ ἐδέλοντας ἱεροῖς τὰ πρέποντα
κομίζεσθαι. σαφῶς τε ἐκέλευον σφίσιν εἰπεῖν, μὴ^f ἀπι-
οῦσιν ἐκ τῆς Βοιωτῶν γῆς· (οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκείνων ἐτι
εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορὶ ἐκτῆσαντο) ἀλλὰ κατὰ τὰ πάτρια
τοὺς νεκροὺς σπένδουσιν ἀναιρεῖσθαι.

59'. Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀπεκρίναντο· εἰ μὲν ἐν τῇ Βοι-
ωτία εἰσιν, ἀπίοντας ἐκ^g τῆς ἑαυτῶν, ἀποφέρεσθαι τὰ
σφέτερα· εἰ δὲ ἐν τῇ ἐκείνων, ^h αὐτοὺςⁱ γινώσκειν τὸ
ποιητέον. νομίζοντες, τὴν μὲν Ὠρωπίαν, ἐν ᾗ τοὺς νε-
κροὺς, ἐν μεθορίοις τῆς μάχης γενομένης, κεῖσθαι
^k ξυνέβη, Ἀθηναίων^l κατὰ τὸ ὑπήκοον εἶναι, καὶ οὐκ

^a Vel pro κατειργόμενον, vel ἀνακάλυπτον. Fr. Port. Potest etiam κατειργάμενον
ad ipsam rem, non ad personam referri, sed durius. Steph. ^a Tota Marg.
Cam. Antea τὸ πολίμαυ Aug. ^b Μὴ ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν Reg. deinde ἐπὶ τοῖς
inter versus scripta sunt manu rec. ^c Τολμῶσι Ar. C. Dan. Mosqu.
^d Εἰσεῖν Ar. C. Dan. Mosqu. ^e Μὴ ἰδίοντες ἀπὸ τῆς συμμάχου ἱεροῖς Reg.
Mox τὰ μὴ ἀπίοντα Cass. Τὰ μὴ προσήκοντα Mosqu. ^f Per enallagen pro
ἀπίναι, quod pro ἀπιδύσεισθαι. Secutus est casum τοῦ σφίσι et τοῦ σπένδουσιν,
quod est in sequenti clausula, AE. Port. Μὴ ἀπίναι κελύειν Mosqu. et mox,
ὅτι γὰρ εἰ ἐν τ. ἰα. ^g Τῆς αὐτῶν Cl. Mosqu. ^h Αὐτοῖς γινώσκουσιν κεῖσθαι
Dan. cætera desunt. ⁱ Γινώσκουσιν Ar. C. ^k Συνέβη Reg. Aug. ^l Id
est: διὰ τὸ ὑπήκοον, ὅτι τοῖς Ἀθηναίοις ὑπήκοος ἦν. AE. Port.

quam vel ab ipso Deo dari omnibus,
qui bello aut aliqua alia periculi ne-
cessitate coacti aliquid admittunt.
Etenim delictis non voluntariis aras
Deorum esse refugium; scelerisque
nomen impositum *illis flagitiis, quæ
quis nulla necessitatis vi compulsus
admittit, non autem illis, quæ ho-
mines rebus adversis coacti commit-
tere audent. Ipsosque multo magis
impie facere, qui pro templis mi-
litum cadavera restituere vellent,
quam eos, qui templis nollent recu-
perare ea, quæ deceret. Plane autem
juebant suum caduceatorem illis
declarare, se non recessuros ex Bæo-

torum agro. Se enim non amplius
in illorum agro esse: sed in eo, quem
armis quæsisset. Sed tamen ex pa-
triis institutis, factis induciis, suo-
rum cadavera suscipere liceret.

99. Bæoti vero responderunt, si-
quidem Athenienses in Bæotia es-
sent, ut, ex suo agro discedentes, res
suas absportarent. Sin in illorum,
se scire quid faciendum esset. Exi-
stimantes agrum Oropium (in quo
contigerat, ut illorum milites, pu-
gna in confiniis commissa, cæsi ja-
cerent) Atheniensium quidem esse,
quod illorum imperio subjectus es-
set: sed tamen ipsos nunquam, se

* Illis, qui nulla necessitate cogente flagitiosi sunt, non qui adversis ca-
sibus ad audendum quidpiam adiguntur. Acacius. Hudz.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

Bell. ἂν ^m αὐτοὺς βία σφῶν κρατῆσαι αὐτῶν. ⁿ οὐδ' αὖ
 Pelop. ἔσπένδοντο δῆθεν ὑπὲρ τῆς ἐκείνων. τὸ δέ, ἐκ τῆς ^o ἐαυ-
 an. 8. τῶν, εὐπρεπὲς εἶναι ἀποκρίνασθαι, ^p ἀπίοντας, ^q καὶ
 Olymp. 89. 1. ἀπολαβεῖν ἃ ἀπαιτοῦσιν. ὁ δὲ κήρυξ τῶν Ἀθηναίων
 U. C. ἀκούσας ἀπῆλθεν ἄπρακτος.
 Varr. 330.

ε'. Καὶ οἱ Βοιωτοὶ εὐθὺς μεταπεμφάμενοι ἐκ τε
 τοῦ ^r Μηλίωνος κόλπου ἀκοντιστὰς καὶ σφενδονήτας,
 καὶ βεβοηθηκότων αὐτοῖς μετὰ τὴν μάχην, Κορινθίαν
 τε δισχιλίαν ὀπλιτῶν, καὶ τῶν ἐκ Νισαίας ἐξεληλυθό-
 των Πελοποννησίων φρουρῶν, καὶ Μεγαρέων ἅμα, ἐστρά-
 τευσαν ἐπὶ τὸ Δῆλιον, καὶ προσέβαλον τῷ τειχίσματι.
 ἄλλῳ τε τρόπῳ πειράσαντες, καὶ μηχανὴν προσήγα-
 γον, ^s ἥπερ εἶλεν αὐτὸ, τοιάνδε· κεραίαν μεγάλην δίχα
 πρῖσαντες, ἐκοίλαναν ἅπασαν, καὶ ξυνήρμωσαν ^t πάλιν
 ἀκριβῶς ὥσπερ αὐλόν. καὶ ἐπ' ἄκραν ^u λείψανά τε ἤρ-
 τησαν ἀλύσεισι, καὶ ^x ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας σι-
 δηροῦν ^y ἐς αὐτὸν νεῦον καθεῖτο, καὶ ἐσεσιδήρωτο ἐπὶ
 μέγα καὶ τοῦ ἄλλου ^z ξύλου. προσῆγον δὲ ἐκ πολλοῦ

^m Αὐτὸς Dan. ⁿ Mutata figura, pro ὑπὲρ τῆς ἐκείνων οὐ σπείσασθαι, vel
 οὐκ εἶναι σπαισάσθαι. *Æ. Portus.* ^o Αὐτῶν Cl. ^p Ἀπαντας Dan. ^q Καὶ
 ἀπολαβεῖν ἀπαιτοῦσιν *Ald. Bas. & superscr. in. 2. Aug.* ^r Μηλίων Dan.
Mox σφενδονήτας Mosqu. ^s ἥπερ εἶλεν αὐτὸ Gr. ^t Πάλιν deest Reg.
^u λείψανά ἤρτησαν *Ar. C. Dan.* ^x Ἀκροφύσιον C. Ἀκροφύσια (inquit
Hesychius) τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, οἷς οἱ χαλκίαι τὸ πῦρ ἰκφυσῶσιν. ex quo constare
 videtur, extremam solum follium partem ἀκροφύσιον vocari; scilicet, ipsam
 ferream fistulam, quæ in fornacis os immittitur, ad ignem flatu excitandum.
Huds. ^y Ὡς αὐτὸν Cl. ^z Ξύλου τοπλίον *Ar. Mosqu.* Paullo ante
 ἐπιμίγα Aug.

invitis, suorum cadaveribus potitu-
 ros. Pro illorum autem agro nullas
 inducias faciendas censebant. Illud
 vero responsum, quo dicebant, ut
 Athenienses ex suo Bæotio agro abi-
 rent, et reciperent ea, quæ repe-
 tebant, honestum esse ducebant. Athe-
 niensium autem caduceator his au-
 ditis re infecta discessit.

100. Et Bæoti protinus accersitis
 ex sinu Meliaco jaculatoribus et fun-
 ditoribus, cum duo quoque gravis ar-
 maturæ militum Corinthiorum mil-
 lia, post prælium commissum, auxi-
 lio ipsis venissent, et præsidarii Pe-
 loponnesiorum milites, qui ex Nisæa
 ab Atheniensibus per deditionem ca-

pta discesserant, et Megarenses una
 cum ipsis, adversus Delium castra
 moverunt, et munitionem oppugnare
 cœperunt: et cum alio oppugnatio-
 nis genere eam tentarunt; tum et-
 iam machinam, quæ eam cepit, ad-
 moverunt, hunc in modum factam.
 Cum ingentem antennam in duas
 partes secuissent, omnem excava-
 runt, eamque rursus ut fistulam apte
 commiserunt, et in ipsa extrema le-
 betem catenis appenderunt, et fistula
 tota ferrea ad flatum ciendum, ex
 antenna prominens, in ipsum lebe-
 tem demittebatur, et antenna ma-
 gnam etiam reliqui ligni partem fer-
 ro præmunitam habebat. Hanc au-

^a αἰμάξαις τῷ τείχει, ἥ μάλιστα τῇ ἀμπέλῳ καὶ τοῖς
 ζύλοις ἀποδόμητο· καὶ ὅποτε εἶη ἐγγύς, φύσας μεγά-
 λας ^b ἐσθύντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας,
 ἐφύσαν. ἡ δὲ πνοή, ἰούσα στεγανῶς ἐς τὸν λέβητα,
^c ἔχοντα ἀνδρακάς τε ἡμμένους καὶ θείον καὶ πίσσαν,
 φλόγα ἐποίει μεγάλην καὶ ἤψε τοῦ τείχους, ὥστε
 μηδὲνα ^d ἐπ' αὐτοῦ ἔτι μείναι, ἀλλὰ ἀπολιπόντας, ἐς
 φυγὴν ^e καταστῆναι, καὶ τὸ τείχισμα τέτρω ^f τῷ τρόπῳ
 αἰλῶναι. τῶν δὲ φρουρῶν οἱ μὲν ἀπέθανον, διακόσιοι δὲ
 ἐλήφθησαν. τῶν δὲ ἄλλων τὸ πλῆθος ἐς τὰς ναῦς
 ἔμβαν, ^h ἀπεκομίσθησαν ἐπ' οἴκου.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. l.
U. C.
Varr.
330.

ρα'. Τοῦ δὲ Δηλίου ἑπτακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ληφθέν-
 τος μετὰ τὴν μάχην, καὶ τῷ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων κήρυ-
 κος οὐδὲν ἐπισταμένου τῶν γεγεννημένων, ἐλθόντος οὐ
 πολὺ ὕστερον αὐτοῖς περὶ τῶν νεκρῶν, ἀπέδοσαν οἱ
 Βοιωτοὶ, καὶ οὐκέτι ⁱ ταυτὰ ἀπεκρίναντο. ἀπέθανον δὲ
 Βοιωτῶν μὲν ἐν τῇ μάχῃ ὀλίγων ἐλάσσους πεντακοσίων·
 Ἀθηναίων δὲ, ὀλίγων ἐλάσσους χιλίων, καὶ Ἱπποκρά-
 τῆς ὁ στρατηγός· ψιλῶν δὲ καὶ σκευοφόρων πολλὺς
 ἀριδμός. μετὰ δὲ τὴν μάχην ταύτην, καὶ ὁ Δημο-

Adhue
mense
Nov.

^a Ἀμάξαις Reg. ^b θίνης Gr. ^c Ἐχόντα τι ἀνδρακάς Reg. ^d Ἐπὶ
 ἐπ' αὐτοῦ μῖναι Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug. ^e Καταστῆσαι, et cum emen-
 datione superscripta καταστῆσαι Gr. ^f Τῷ abest a Cass. Aug. ^g Ἐσθάν
 Ar. C. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. sed in marg. not. al. ἰμβάν.
^h Ἀπικομίσθη Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ⁱ Ταῦτα Cass. Gr.
 Ἀπικρίναντο Mosqu.

tem machinam ex longinquo spatio
 carris advectam admovent muro,
 qua parte potissimum vitibus lignis-
 que constructus erat. Et cum prope
 murum esset, grandibus foliis ad
 antennae caput, quod ad ipsos spe-
 ctabat, applicitis, flatum ciebant.
 flatus autem, qui per foramen in le-
 betem, habentem prunas et sulphur
 et picem, ferebatur, ingentem flam-
 mam excitavit; et murum incendit;
 ita ut nullus super eum amplius con-
 sistere potuerit; sed omnes, eo de-
 sertis, in fugam sese dederint, et mu-
 nitione hoc modo capta fuerit. Præ-
 sidiariorum autem alii quidem ceci-
 derunt, ducenti vero capti fuerunt.
 Cæterorum vero multitudo naves

conscendit, domumque se recepit.

101. Cum autem decimo septimo
 die a pugna commissa Delium rece-
 ptum fuisset, et caduceator, qui ab
 Atheniensibus ad Bæotos ante missus
 fuerat, rerum gestarum prorsus igna-
 rus, ad eosdem non multo post ite-
 rum venisset cæsorū recipiendorum
 causa, Bæoti eos reddiderunt, nec
 amplius idem quod ante responde-
 runt. In illa autem pugna perie-
 runt, ex Bæotis quidem, paulo pau-
 ciores quam quingenti; ex Atheni-
 ensibus vero, paulo pauciores quam
 mille, et Hippocrates eorum impe-
 rator. At militum leviter armatorum
 et lixarum magnus numerus. Post
 hanc pugnam, Demosthenes etiam

Bell. σθένης ὀλίγα ὕστερον, ὡς αὐτῷ τότε πλεύσαντι τὰ
 Pelop. an. 8. περὶ τὰς Σίφας τῆς προδοσίας πέρι οὐ ^k προὐχώρη-
 Olymp. 89. 1. σαν, ἔχων τὸν στρατὸν ἐπὶ τῶν νεῶν, τῶν τε Ἀκαρ-
 U. C. νάνων καὶ Ἀγρᾶιαν καὶ Ἀθηναίων τετρακοσίους ὀπλί-
 Varr. 330. τας, ἀπόδασιν ^l ἐποίησατο ^m ἐς τὴν Σικυνίαν. καὶ
 πρὶν πάσας τὰς ναῦς καταπλεῦσαι, βοηθήσαντες οἱ
 Σικυνῖοι τοὺς ἀποβεβηκότας ἔτρεψαν, καὶ κατεδίωξαν
 ἐς τὰς ναῦς. καὶ τοὺς μὲν, ἀπέκτειναν· τοὺς δὲ, ζῶν-
 τας ἔλαβον. τροπαῖον δὲ στήσαντες, τοὺς νεκροὺς ὑπο-
 σπόνδους ἀπέδασαν. ἀπέδανε δὲ καὶ Σιτάλκης Ὀδρυ-
 σῶν βασιλεὺς ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῖς ἐπὶ Δηλῷ,
 στρατεύσας ἐπὶ ⁿ Τριβαλλοὺς, καὶ νικηθεὶς μάχῃ.
 Σεύθης δὲ ὁ Σπαραδόκου, ^o ἀδελφιδοῦς ὦν αὐτῷ, ἐβα-
 σίλευσεν Ὀδρυσῶν τε, καὶ τῆς ἄλλης Θράκης, ἥσπερ
 καὶ ἐκεῖνος.

Nov. ρβ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, Βρασίδης, ἔχων ^p τοὺς
 ἐπὶ Θράκης ξυμμάχους, ἐστράτευσεν ἐς Ἀμφίπολιν
 τὴν ἐπὶ Στρυμόνι ποταμῷ, Ἀθηναίων ἀποικίαν. τὸ δὲ
 χωρίον τοῦτο, ἐφ' οὗ νῦν ἡ πόλις ἐστίν, ἐπέειρασε μὲν
 πρότερον καὶ Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος, Φεύγων βασι-
 λέα Δαρεῖον, κατοικίσαι, ἀλλὰ ^q ὑπὸ ^r Ἡδῶνων ἐξε-

^k Προὐχώρησεν *Ar. C. Ald. Bas. Gr.* Προὐχώρησι *Reg.* Προχώρησεν *Cass.*
 Προὐχώρησεν *Aug.* u a m. 2. add. ^l Ἐποίησαντο *Ar. C. Dan.* ^m Ἐπὶ τὴν
 Σικ. *Gr.* Mox Σικυνίαν. *Mosqu.* ⁿ Τριβαλλοὺς *Ar. C. Reg. Mosqu.* Antea
 τοῖς (ἰπὶ Δ.) corr. in τῷ a m. 2. *Mosqu.* ^o Ἀδελφιδοῦς *Reg.* Pro Σπαραδόκ.
Mosqu. Περσίδου. ^p Τοὺς ἰπὶ Θράκης συμμαχούς ὥσπερ καὶ ἐκεῖνος ξυμμά-
 χους *Gr.* ^q Ἀπὸ *Ar. C. Dan.* ^r Ἡδῶνων *Cass. Gr. Dan.*

paulo post (cum ipsi tunc ad Siphas per prodicionem occupandas profecto res non successisset) cum Acarnanum et Agræorum et Atheniensium quadringentis gravis armaturæ militibus, quos in sua classe habebat, egressus est in agrum Sicyonium. Et priusquam omnes ejus naves eo appellerent, Sicyonii ad sua tutanda celeriter profecti, eos, qui in terram egressi fuerant, fugaverunt, et ad naves usque persequuti sunt: et eorum alios quidem interfecerunt, alios vero vivos ceperunt. Et tropæo erecto, cæsos suis pace sequestra reddiderunt. Sub eisdem dies, quibus

res ad Delium gesta est, Sitalces etiam Odrysarum rex, cum bellum Triballis intulisset, et prælio victus fuisset, excessit vita. Seuthes vero Sparadoci filius, qui erat ipsius ex fratre nepos, ei successit, ac Odrysarum, et cæteræ Thraciæ, cui et ille imperaverat, regnum obtinuit.

102. Eadem hyeme, Brasidas cum sociis, quos habebat in Thracia, Amphipoli ad Strymonem fluvium sitæ, Atheniensium coloniæ, bellum intulit. Hunc autem locum, in quo nunc urbs est sita, primum quidem et Aristagoras Milesius, quum Regem Darium fugeret, colonia huc deducta,

προύσθη' ἔπειτα δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἔτεσι δύο καὶ Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330.
 τριάκοντα ὕστερον, ἐποίκους μυρίους, σφῶν τε αὐτῶν,
 καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλούμενον, πέμψαντες, οἱ διεφθάρ-
 ρησαν ἐν Ἑδραεῖσιν ὑπὸ Θρακῶν. καὶ αὖτις, ἑνὸς
 θεόντος τριακοστῷ ἔτει, ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἡ Ἀγνων
 τοῦ Νικίου οἰκιστοῦ ἐκπεμφθέντος, ἡ Ἡδωνας ἐξε-
 λάσαντες, ἔκτισαν τὸ χωρίον τοῦτο, ὃ περ πρότερον
 Ἑννέα ὁδοὶ ἀκαλεῖτο. ἄρμῶντο δὲ ἐκ τῆς Ἡϊόνος, ἣν
 αὐτοὶ εἶχον ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ
 ἐπιθαλάσσιον, πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους ἀπέχον ἀπὸ
 τῆς νῦν πόλεως, ἣν Ἀμφίπολιν Ἀγνων ὠνόμασεν, ὅτι,
 ἐπ' ἀμφοτέρω περιρρέοντος τοῦ Στρυμόνος, διὰ τὸ
 περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῷ ἀπολαβῶν ἐκ ποτα-
 μοῦ εἰς ποταμὸν, περιφανῇ εἰς θάλασσαν τε καὶ τὴν
 ἡπειρον ὥκισεν.

ργ'. Ἐπὶ ταύτῃ οὖν ὁ Βρασίδας, ἄρας ἐξ Ἀγνῶν Ante finem Decembr.
 τῆς Χαλκιδικῆς, ἐπορεύετο τῷ στρατῷ καὶ ἀφικόμενος
 περὶ δαίλην ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα, καὶ Βραμίσκον, ἥ ἡ

• Αὐτῶν *Ar. C. Reg. Cass. Mosqu.* • Δραεῖσιν *Marg. Ar. C. Ald. Bas. Cass. Gr. Θεαεῖσιν Reg. Ἑδραεῖσιν Dan.* • Ἑνὸς ὁδοὶ *Cl. Cass.*
 • Ἀπίωνος ἡγουμένου *Diod. Sic. l. 12. p. 321. Ed. Rhod. quem videsis de toto hoc loco. Huds.* • Ita *Edd. omnes.* • Ἡδωνας *Ar. C. atque ita omnium librorum consensu p. 144. Huds.* • Ἡδωνας *Gr. Ἡδωνας Reg.* • Ὁ πρότερον *Ar. C. Ὁ πρότ. Dan.* • Ἐκπεμψέντο *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Dan. Aug.* • Τῷ ποταμῷ ἐπὶ τῷ στόματι *Reg.* • Ἐκπεμψέντο *Cass.* • Στρυμόνος *Ar.* • Id est : ἐξ ἑνὸς τῶν ποταμῶν μέγας εἰς ἑτέρον. *Æ. Port.* • Numero plurali effertur *l. 1. p. 8. sic et apud Steph. Byzant. Huds.* • Περὶ *Reg.*

condere tentavit : sed ab Edonis expulsus fuit. Deinde vero et Athenienses duobus et triginta post annis, huc missis decem millibus incolarum, tum suorum, tum aliorum, quotquot ire voluerant, qui apud Drabescum a Thracibus interfecti fuerunt, eundem locum condere sunt conati. Rursus etiam iidem Athenienses undetricesimo anno huc reversi, Agnone Niciae filio coloniae duce emissio, expulsus Edonis, hanc urbem condiderunt, quæ prius Novem-viæ vocabatur. Eionem autem belli sedem fecerant, unde proficiscebantur, quam ipsi maritimum emporium in fluvii

ostio situm tenebant, quinque et viginti stadiis distans ab urbe, quæ nunc est : quam Agnon *ideo* vocavit Amphipolim, * quod a Strymone hinc inde allueretur, et ab utroque latere cingeretur : muroque longo a fluvio ad fluvium ducto circumseptam, conspicuam mare versus et continentem condidit coloniam.

103. Brasidas igitur castris ex Arnis agri Chalcidensis urbe motis, cum suis copiis adversus hanc urbem proficiscebatur. Et cum circa solis occasum ad Aulonem pervenisset, et Bromiscum, qua Bolbe stagnum in mare ingreditur, cœnatusque, noctu

* Hic locus aliam admittit distinctionem et interpretationem. *Huds.*

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

^h Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς θάλασσαν, καὶ ⁱ δειπνοποιησά-
μενος, ἐχώρει τὴν νύκτα. χειμῶν δὲ ἦν, καὶ ^k ὑπένιφεν
ἤ καὶ μᾶλλον ὥρμησε, βουλόμενος λαθεῖν τοὺς ἐν τῇ
Ἀμφιπόλει, πλὴν τῶν προδιδόντων. ^l ἦσαν γὰρ Ἀργι-
λίων τε ἐν αὐτῇ οἰκήτορες (εἰσὶ δὲ οἱ Ἀργίλιοι, Ἀν-
δρίων ἄποικοι,) καὶ οἱ ἄλλοι, οἳ ξυνέπρασσον ταῦτα, οἳ
μὲν, Περδίκκα πειδόμενοι, οἳ δὲ, Χαλκιδεῦσι. μάλι-
στα δὲ οἱ Ἀργίλιοι, ἐγγύς τε προσοικοῦντες, καὶ αἰεί-
ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὑποπτοί, καὶ ἐπιβουλεύοντες
τῷ χωρίῳ, ἐπειδὴ παρέτυχεν ὁ καιρὸς, ^m καὶ Βρασίδης
ἦλθεν, ⁿ ἐπραξέν τε ἐκ πλείονος πρὸς τοὺς ^o ἐμπολιτεύ-
οντας σφῶν ἐκεῖ, ὅπως ^p ἐνδοθήσεται ἡ πόλις· καὶ τότε
δεξάμενοι αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ ὑποστάντες τῶν Ἀθη-
ναίων ^q ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ κατέστησαν. τὸν στρατὸν
^r πρόσω ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ ποταμοῦ. ἀπέχει δὲ τὸ
πόλισμα πλεον τῆς διαβάσεως· καὶ οὐ καθεῖτο τείχη,
ὥσπερ νῦν, φυλακὴ δὲ τις βραχεῖα ^s καθειστήκει. ἦν
βιασάμενος ραδίως ὁ Βρασίδης, ἅμα μὲν τῆς προ-

^h Inter Arethusam et Apolloniam ponitur a Scylace. Huds. ⁱ Δειπνον
ποιησάμενος Reg. ^k Ὑπένιφεν Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Aug. Mox καὶ
ante μ. ὥρμ. d. Mosqu. ^l ἦσαν γὰρ Ἀργίλιοι Ἀνδρίων ἄποικοι, καὶ ἄλλοι etc.
Ar. C. Καὶ ἄλλοι legendum conjiciebat Fr. Port. Sic Cl. Gr. Reg. Cass.
Dan. Aug. ^m Καὶ ὁ Βρασίδης Cl. Antea ἐπὶ δὲ Mosqu. pro ἐπιδὴ.
ⁿ Ἐπραξέν τε Ar. C. Ald. Flor. Bas. atque ita legisse videtur Valla. Huds.
^o Ἐπραξάν etiam Reg. Dan. et Aug. ^p Id est: Διόγοντας καὶ οἰκήτορας ὄντας.
Æ. Port. ^q Pro ἐνδοθήσεται honestiori vocabulo rem turpem velans.
F. Port. ^r Ἐν deest Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass.
Dan. ^s Γε. καὶ, πρὸ ἰω Cass. in marg. manu recenti. ^s Καθειστήκει
Reg.

ire perrexit. cœlum autem erat tur-
bidum, et subningebat: quo etiam
lubentius iter susceperat, quod Am-
phipolitanos, qui in urbe erant, præ-
ter proditores, latere vellet. Nam
in ea erant cum Argiliorum non-
nulli (Argilii autem sunt Andriorum
coloni) domicilium illic habentes,
tum etiam alii, qui proditionis hujus
erant socii, partim quidem a Per-
dicca, partim vero a Chalcidensibus
ad hoc faciendum inducti. Sed po-
tissimum Argilii, tum quod proxime
habitarent, tum quod Atheniensibus
semper essent suspecti, et huic urbi
insidiarentur, postquam occasio ob-

lata est, et Brasidas advenit, qui vel
multo ante egerat cum illis Argiliis,
qui illic degebant, ut urbs dedere-
tur, tunc in Argilium, suam urbem,
eum receperunt, et cum illa nocte
defectionem ab Atheniensibus fecis-
sent, Brasidæ copias ad fluvii pon-
tem deduxerunt. Urbs autem a
ponte distat amplius, quam ripa Au-
minis ab opposita ripa, qua per pon-
tem erat transitus. nec ulli muri
tunc erant erecti, quemadmodum
nunc: sed quoddam modicum præ-
sidium ibi collocatum erat. Quod
cum facile Brasidas repulisset, simul
prodicionis, simul tempestatis, simul

δόσιας ούσης, ἅμα δὲ καὶ χειμῶνος ὄντος, καὶ ἀπροσ-
δόκητος προσπεσὼν, διέβη τὴν γέφυραν, καὶ τὰ ἔξω
τῶν Ἀμφιπολιτῶν οἰκούντων κατὰ πᾶν τὸ χωρίον εὐδὺς
εἶχε.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

ρδ. Τῆς δὲ διαβάσεως αὐτοῦ ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει
γεγεννημένης, καὶ τῶν ἔξω, πολλῶν μὲν ἀλίσκομένων,
τῶν δὲ καὶ καταφευγόντων ἐς τὸ τείχος, οἱ Ἀμφιπο-
λῖται ἐς δόρυβον μέγαν κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ
ἀλλήλοις ὑποπτοὶ ὄντες. καὶ λέγεται, τὸν Βρασίδαν,
εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἀρπαγὴν τῷ στρατῷ ὑτραπείσθαι,
ἀλλ' εὐδὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν ἂν ἐλεῖν.
νῦν δὲ ὁ μὲν, ιδρύσας τὸν στρατὸν, ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέ-
δραμε, καὶ, ὥς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον, ὥς προσεδέ-
χετο, ἀπέβαινεν, ἡσύχαζεν. οἱ δ' ἐναντίοι τοῖς προδι-
δοῦσι, κρατοῦντες τῷ πλήθει, ὥστε μὴ αὐτίκα τὰς
πύλας ἀνοίγεσθαι, πέμπουσι μετὰ Εὐκλέους τῆ στρα-
τηγοῦ, ὃς ἐκ τῶν Ἀθηναίων παρῆν αὐτοῖς φύλαξ τοῦ
χωρίου, ἐπὶ τὸν ἕτερον στρατηγὸν τὸν ἐπὶ Θράκης,
Θουκυδίδην τὸν Ὀλόρου, ὃς τάδε ξυνέγραψεν, ὄντα
περὶ Θάσον, (ἔστι δὲ ἡ νῆσος, Παρίων ἀποικία, ἀπέ-
χουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα

* Τὰ deest C. * Καὶ omittunt Ar. C. Dan. Aug. Mox Ἀμφιπολίταις
Mosqu. * Τὸν abest Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Cass. Dan.
Aug. qui et antea, ἄφνω τοῖς ἐν τῇ π. αἷς supraser. a m. 2. * Τρίπτεται Ar.
C. Dan. * Ἀντίον Gr. Aug. * Ως, deest Cass. Gr. Aug. In Cass.
deinde adscripsit corrector. * Οἱ δ' ἐναντίοι Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph.
1. Reg. Cass. Gr. Aug. * Ἡμίσιος Flor. Bas. Antea, Θάσσει Mosqu.
Ἡμίσιος d. Mosqu.

etiam adventus repentini beneficio,
pontem transivit, et Amphipolitano-
rum extra urbem habitantium res,
quæ in toto illo loco erant, statim
in suam potestatem redegit.

104. Cum autem ejus transitus
illis, qui in urbe erant, inopinatus
accidisset, et eorum, qui extra erant,
multi caperentur, alii vero ad muros
fuga se recipere, Amphipolitani in
magna trepidatione constituti fue-
runt, præsertim quod mutuo suspec-
ti essent. Ferunt autem Brasidam,
si cum suis copiis ad prædam se con-
vertere noluisse, sed ad urbem sub-
ito contendisset, omnium opinione

eam fuisse capturum. Jam vero ille,
castris ibi positis, in ea, quæ extra
erant, excursiones fecit, et cum per
eos, qui intus erant, nihil ipsi succe-
deret, quemadmodum expectabat,
quievit. Qui vero proditoribus erant
adversarii, cum numero longe supe-
riores essent, ita ut impedirent, ne
urbis portæ aperirentur, nuntios mi-
serunt cum Eucleo duce, qui ab
Atheniensibus missus ad urbis præsi-
dium apud ipsos erat, ad alterum
ducem, qui erat in Thracia, Thucy-
didem Olori filium, qui hæc conscrip-
sit, in Thaso agentem, (est autem
insula, Pariorum colonia, ab Amphi-

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330. πλοῦν) κελεύοντες ^d σφίσι βοηθεῖν. καὶ ὁ μὲν, ἀκούσας, ^e κατὰ τάχος ἑπτά ναυσίν, αἱ ἔτυχον παροῦσαι, ἔπλει· καὶ ἐβούλετο φθάσαι μάλιστα μὲν ^f οὖν τὴν Ἀμφίπολιν, πρὶν τι ἐνδοῦναι, εἰ δὲ μὴ, τὴν Ἡϊόνα ^g προκαταλαβεῖν.

ρέ. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Βρασίδας, δεδιὼς καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ^h Θάσου τῶν νεῶν βοήθειαν, καὶ πυνθανόμενος, τὸν Θουκυδίδην κτῆσίν τε ἔχειν τῶν ⁱ χρυσεῶν μετάλλων ἐργασίας ἐν τῇ περὶ ταῦτα Θράκῃ, καὶ ^k ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἡπειρωτῶν, ἡπείγετο προκατασχεῖν, εἰ δύναίτο, τὴν πόλιν, μὴ, ^l ἀφικνουμένου αὐτοῦ, τὸ πλῆθος τῶν Ἀμφιπολιτῶν, ἐλπίσαν ἐκ θαλάσσης ^m συμμαχικὸν καὶ ἀπὸ τῆς Θράκης ⁿ ἀγείραντα αὐτὸν περιποιήσῃ σφᾶς, ^o οὐκέτι ^p προσχωροῖ. καὶ τὴν ζύμβασιν μετρίαν ἐποιεῖτο, κήρυγμα τὸδε ἀνειπὼν, Ἀμφιπολιτῶν καὶ Ἀθηναίων τῶν ἐνότων τὸν μὲν βουλούμενον, ἐπὶ ^q τοῖς ἑαυτῷ, τῆς ἴσης καὶ ὁμοίας μετέχοντα, μένειν· τὸν δὲ μὴ ἐδέλοντα, ἀπιέναι, τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον, πέντε ἡμερῶν.

^a Σφίσι Gr. ^c Κατατάχος Ald. Flor. Bas. Steph. J. ^f Illud οὖν redundat. Æ. Port. ^g Προκαταλαβῶν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. J. Reg. Cass. Dan. Aug. ^b Θαλάσσης Ar. C. Dan. ⁱ Χρυσεῶν Cass. ^k Πρὸς τὸ σημαινόμενον refertur. Fr. Port. ^l Ἀφικνουμένου Ar. C. Supra μὴ in Aug. scr. a m. l. ἢ μήπως. ^m Συμμαχικὸν Reg. Aug. ⁿ Ἀγείραντα Gr. ^o Οὐκ ἔτι C. Gr. Mosqu. Aug. ^p Προσχωροῖ et cum superscripta emendat. rec. προσχωροῖ Reg. Προχωροῖ cum o rec. manu, super o posito Cass. Προχωροῖ Mosqu. Aug. ^q Τῆς C. et Cl. in marg.

poli distans fere dimidiati diei navigatione) eum rogantes, ut opem sibi ferret. Ille vero hac re audita, cum septem navibus, quæ forte aderant, ivit. Volebat autem potissimum quidem Amphipolin, antequam ulla dedition fieret; sin minus, Eionem præoccupare.

105. Interea vero Brasidas, tum quod metueret navium auxilium e Thaso, tum quod audiret, Thucydidem in illa Thraciæ parte secturas aureas et officinas aurarias possidere, atque hinc opibus valere inter primores eorum, qui continentem incolabant, urbem, si posset, anticipare

festinanter conabatur: ne, si ipse Thucydides eo perveniret, plebs Amphipolitana, sperans ipsum et classe et sociorum auxiliis ex Thracia coactis se conservaturum, jam sese dedere recusaret. Quare deditionis conditiones æquas Amphipolitani offerebat, edicto per præconem in hæc verba facto, ut Amphipolitanorum ac Atheniensium, qui in urbe erant, quisquis vellet, pari eodemque civitatis jure fruens, in suis bonis maneret: qui nollet, is abiret, suas fortunas exportans, intra quinque dies.

ρς'. Οἱ δὲ πολλοὶ, ἀκούσαντες, ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας· ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Ἀθηναίων ἐμπολιτεύον, τὸ δὲ πλεῖον, ξύμμικτον. καὶ τῶν ἔξω ληφθέντων συχνοὶ οἰκεῖοι ἔνδον ἦσαν, καὶ τὸ κήρυγμα, πρὸς τὸν φόβον, δίκαιον εἶναι ἔλάμβανον, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν, ἡγούμενοι οὐκ ἐν ὁμοίᾳ σφίσιν εἶναι τὰ δεινὰ, καὶ ἅμα οὐ προσδεχόμενοι βοήθειαν ἐν τάχει· ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος, πόλεώς τε ἐν τῷ ἴσῳ οὐ στερισκόμενοι, καὶ κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφίεμενοι. ὥστε τῶν πρᾶσσόντων τῷ Βρασίδᾳ ἤδη καὶ ἐκ τῆ φανεροῦ διαδικασιούντων αὐτὰ, ἐπειδὴ καὶ τὸ πλῆθος ἑώραν τετραμμένον, καὶ τοῦ παρόντος Ἀθηναίων στρατηγοῦ οὐκέτι ἀκροάμενον, ἐγένετο ἡ ὁμολογία, καὶ προσεδέξαντο ἐφ' οἷς ἐκήρυξε. καὶ οἱ μὲν τὴν πόλιν τοιούτῳ τρόπῳ παρέδοσαν· ὁ δὲ Θουκυδίδης καὶ αἱ νῆες ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅψε κατέπλεον ἐς τὴν Ἡϊόνα. καὶ τὴν μὲν Ἀμφίπολιν ὁ Βρασίδας ἄρτι εἶχε, τὴν δὲ Ἡϊόνα παρὰ νύκτα ἐγέ-

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

⁹ Πολέμοι Mosqu. ¹ Ἐλάμβανον Ar. C. Cl. et hic ἐλάμβανον in marg.
² Ἐπιλάμβανον Cass. Dan. Mosqu. ³ Σφίσι τὰ δυὰ ἵνα Ar. C. Dan.
⁴ Παράδοξαν Aug. ⁵ Τετραμμένον Ar. C. Dan. ⁶ Οὐκ ἐτι C. Gr.
Mosqu. ⁷ Ἰὴα Cass. ⁸ Ο omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.
Aug. ⁹ Ἀρτ' εἶχε Gr.

106. Plebs vero, hoc audito, sententiam mutavit: *praesertim quod Atheniensium quidem in urbe habitantium exiguus esset numerus, major vero incolarum pars esset turba promiscua, quae ex diversis civitatibus eo confluxerat. Quinetiam multi, qui intus erant, erant propinqui illorum, qui extra capti fuerant, et prae metu edictum æquum esse existimabant: Athenienses quidem, quod illinc exire vehementer cuperent, tum quia non paria pericula sibi imminere ducebant, tum etiam quia nullum auxilium sibi celeriter latum iri putabant: cætera vero multitudo, tum quod æquabili civitatis jure non privarentur; tum et-

iam quod præter opinionem periculo liberarentur. Quare cum illi, qui cum Brasida de urbis deditione egerant, jam vel palam affirmarent æquas esse conditiones, postquam animadvertenter ipsam quoque plebem mutasse sententiam, neque Atheniensium duci, qui aderat, aures amplius præbere, ita demum facta est conventio, et Brasidam in urbem receperunt illis conditionibus, quas per præconem edixerat. Atque illi quidem hoc modo urbem dederunt. Thucydides vero, ejusque naves eodem die sero Eionem appulerunt. Et Amphipolin quidem Brasidas modo occupaverat, † Eionem vero quin occuparet, per unam duntaxat

* Praesertim quum per paucos Athenienses resp. administraretur etc. Falla. Vox enim ἐμπολιτεύειν ambigui est sensus, utpote quæ vel pro τῇ πόλει διατᾶσθαι καὶ οἰκίῃν accipi possit, vel pro τὰ τῆς πόλεως διοικίῃν. HUDS.

† Hunc locum alio modo interpretantur Falla et Acacius. Nam παρὰ νύκτα noctu vertunt. IDEM.

Bell. νετο λαβεῖν. εἰ γὰρ μὴ ἐβοήθησαν αἱ νῆες ^a διὰ τῶν
 Pelop. χους, ἅμα ἔρ' ἂν εἶχετο.
 an. 8. ρζ'. Μετὰ ^b δὲ τοῦτο, ὁ μὲν τὰ ἐν τῇ Ἡϊόνι κατ-
 Olymp. ἴστατο, ὅπως καὶ ^c τοαυτίκα, ἣν ἐπὶ ὁ Βρασίδης, καὶ
 89. 1. U. C. τοέπειτα ἀσφαλῶς ἔξει, δεξάμενος τοὺς ἐδελήσαντας
 Varr. 330. ^d ἀποχωρῆσαι ἀνωθεν ^e κατὰ τὰς σπονδάς. ὁ δὲ, πρὸς

μὲν τὴν Ἡϊόνα κατὰ τε τὸν ποταμὸν πολλοῖς πλοίοις
 ἄφνω καταπλεύσας, εἶπας, τὴν προὔχουσαν ἄκραν ἀπὸ
 τοῦ τείχους λαβὼν, κρατοίῃ τοῦ ἔσπλου, καὶ κατὰ γῆν
 ἀποπειράσας ἅμα, ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη. τὰ δὲ
 περὶ τὴν Ἀμφίπολιν ἐξηρτύετο. καὶ ^f Μύρκινός τε αὐ-
 τῷ προσεχώρησεν, Ἡδωνικὴ πόλις, Πιττακοῦ ^g τοῦ
 Ἡδῶνιν βασιλέως ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν Γοάξιος παί-
 δων, καὶ Βραυροῦς τῆς γυναικὸς αὐτῆς καὶ ^h Γάφηλος
 οὐ πολλῷ ὕστερον, ⁱ καὶ Οἰσύμη. εἰςὶ δὲ αὗται Θα-
 σίων ἀποικίαι. παρὰ δὲ καὶ Περγίκαας εὐδὺς μετὰ
 τὴν ἄλωσιν, ^k ξυγκαδίστη ταῦτα.

ρθ'. Ἐχομένης δὲ τῆς Ἀμφιπόλεως, οἱ Ἀθηναῖοι
 εἰς μέγα ^l δέος κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἡ πόλις

^a Διατάχους Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Aug. ^b Δὲ abest Gr.
 • Τὸ αὐτίκα Ar. C. et mox τὸ ἴπυτα. Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. utrumque;
 Dan. tantum prius, et ἀπὶ. ^d Ἐπιχωρῆσαι Marg. C. Cl. Gr. Ald. Bas.
 Reg. Cass. Dan. Aug. ^e Κατὰ omittunt Ar. C. Dan. ^f Μυρκίνος τε
 Ar. C. Gr. Dan. Mosqu. qui supra προύχουσαν, et paullo ante καὶ ἀμφοτέρω.
 Μύρκινος Reg. ^g Τῶν Ar. C. ^h Ita libri tam scripti quam vulgati.
 Procul dubio tamen Γαληλῆς legendum, Auctorum omnium consensu : quod
 etsi certum est, præsertim ex Stephano περὶ πόλεων, tamen ipsius Thucydidis
 auctoritate l. 5. confirmari potest. Huds. Γαφηλὸς Reg. ⁱ Καὶ ἡ Σύμη
 Gr. Reg. ^k Ξυγκαδίστη Gr. ^l Δέος et eadem manu inter versus γε-
 δίος Reg.

noctem stetit. nisi enim naves ad
 opem ei ferendam celeriter venissent,
 simul atque dies illuxisset, in ejus
 potestatem redacta fuisset.

107. Postea vero Thucydides qui-
 dem res Eione constituebat, ut et in
 præsentia, si Brasidas eam invade-
 ret, et in posterum quoque tuta es-
 set; receptis iis, qui ex fœdere et
 deditionis conditionibus ex superiori-
 bus ac mediterraneis locis abscedere
 voluerant. Ille vero, cum ad Eio-
 nem secundo flumine cum multis
 navigiis repente vectus fuisset, si
 forte lingua, quæ mare versus a
 muris excurrit, occupata, fluminis
 ostio potiretur, quinetiam, cum eam

simul a terra tentasset, utrinque est
 repulsus. verum ad res Amphipolita-
 nas instruendas se contulit. Et ad
 eum defecit Myrcinus civitas Edo-
 nensis, Pittaco Edonorum Rege a
 Goaxis liberis et Braure ipsius uxore
 cæso. nec multo post et Gapselus et
 Cæsyme idem fecerunt: sunt autem
 istæ civitates Thasiarum coloniæ.
 Perdiccas autem, qui statim post
 Amphipolim captam adfuerat, Bra-
 sidam in his rebus constituendis ad-
 juvabat.

108. Amphipoli autem captâ, A-
 thenienses vehementer trepidare cœ-
 perunt: præsertim quod hæc civitas
 ipsis esset perutilis, tum propter ma-

ἦν αὐτοῖς ὠφέλιμος, ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ, καὶ χρημάτων προσόδῳ· καὶ ὅτι μέχρι μὲν τῷ ^m Στρυμόνος ἦν πάροδος, Θεσσαλῶν διαγόντων ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους σφῶν, τοῖς Λακεδαιμονίοις· τῆς δὲ γεφύρας μὴ κρατούντων, ⁿ ἄνωθεν μὲν μεγάλης οὐσῆς ^o ἐπὶ πολὺ λίμνης τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ πρὸς Ἡϊόνα τριήρεσι τηρουμένων, οὐκ ἂν δύνασθαι ^p προελθεῖν. τότε δὲ ῥαδία ἤδη ἐνομιζέτο γεγενῆσθαι. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐφοβοῦντο, μὴ ἀποστῶσιν. ὁ γὰρ Βρασίδης ἐν τε τοῖς ἄλλοις μέτριον ^q ἑαυτὸν ^r παρέιχε, καὶ ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου, ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκ πεμφθείῃ. καὶ αἱ πόλεις πυνδανόμεναι ^s αἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι, τῆς τε Ἀμφιπόλεως τὴν ἄλωσιν, καὶ ἃ ^t παρέχεται, τὴν τε ἐκείνου πρᾶότητα, μάλιστα δὴ ἐπῆρδῃσαν ^u εἰς τὸ νεωτερίζειν. καὶ ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς αὐτὸν κρύφα, ἐπιπαριέναι τε κελεύοντες, καὶ βουλόμενοι αὐτοὶ ἕκαστοι πρῶτοι ἀποστῆναι. καὶ γὰρ καὶ

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.

^m Στρυμόνος Ar. C. Στρυμόνος ποταμοῦ Cl. ⁿ Ἀνωθεν καὶ μεγ. Gr.
• Ἐπιτολὴ Ar. Ald. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Gr. Aug. ^p Προσιλθεῖν
τότε δὲ ῥαδία ἤδη ἐνομιζέτο γεγενῆσθαι Marg. Ald. Flor. Bas. Τότε ῥαδία ἤδη ἐνό-
μιζε γιγνῆσθαι Ar. C. ῥαδία, scilicet πάροδος. Προσιλθεῖν Gr. Ἐνόμιζε Cl.
Gr. Προσιλθεῖν et ἐνόμιζε etiam Reg. Προσιλθεῖν et ἐνόμιζε Cass. Sed ἐνό-
μιζον a recenti emendatione, quod a prima manu fuerat ἐνόμιζεν. Ἐνόμιζε
Dan. Τότε ῥαδίας ἐνομιζέτο Mosqu. προσιλθ. et ἐνόμιζε Aug. ^q Ἀντὸν Ar.
C. Gr. Ἀντὸν Reg. Verba ab ἄλλοις ad καὶ ἐν τοῖς des. Mosqu. ^r Παρεῖ-
χεν Cass. Aug. ^s Αἱ δεest Dan. ^t Παρέχονται Dan. ^u Ἐς Cass.
Mosqu. Aug.

teriam ad naves ædificandas aptam, quæ illinc mittebatur, tum propter pecuniarum proventum, et vectigalia, quæ inde pendebantur; tum etiam quod adversus ipsorum socios ad Strymonem usque, Thessalis deductibus, accessus Lacedæmonii jam pateret. Nam nisi Lacedæmonii pontem in sua potestate habuissent, quod a superiore quidem pontis parte, quæ loca mediterranea spectabat, ingens longeque patens fluminis palus esset, ab illa vero parte, quæ Eionem spectabat, Athenienses cum sua classe transitum servarent, illos haudquaquam ulterius progredi posse

existimabant. Tunc vero facilis accessus jam esse existimabatur. Et ideo verebantur, ne socii deficerent. Nam Brasidas cum in cæteris rebus se moderatum præbebat, tum vero verbis ubique declarabat, se ad Græciam liberandam emissum. Quare cum civitates, quæ Atheniensium imperio parebant, audirent et Amphipolim captam, et quæ vir ille præstabat, illiusque mansuetudinem, tunc ad res novandas maxime erectæ fuerunt. Et caduceatores ad eum clam mittebant, rogantes, ut ad se accederet, et pro se quique ad illum primi deficere cupientes, nam impu-

* Quod usque ad Strymonem amnem, Thessalis transitum in socios largientibus, Lacedæmonii via patefacta esset etc. Acacius. Hudb.

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 330. ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς, ^x ἐψευσμένοις μὲν ^y τῆς Ἀθη-
ναίων δυνάμεως ^z ἐπὶ τοσοῦτον, ὅση ὕστερον διεφάνη, τὸ
δὲ πλεόν βουλήσει κρίνοντες ἀσφαεῖ, ἢ προνοία ἀσφα-
λεῖ ^a εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι
ἀπερισκέπτῳ διδόναι· ὃ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ
αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι. ἅμα δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν
τοῖς Βοιωτοῖς νεωστὶ πεπληγμένων, καὶ τοῦ Βρασίδου
ἐφορκὰ καὶ ἐ τὰ ὄντα λέγοντος, ὡς αὐτῷ ἐπὶ Νίσαιαν
τῇ αὐτοῦ μόνῃ στρατιᾷ οὐκ ἠδέλησαν οἱ Ἀθηναῖοι
ξυμβαλεῖν, ἐδάρρουν, καὶ ἐπίστευον, μηδένα ἂν ἐπὶ
σφᾶς βοηθῆσαι. τὸ δὲ μέγιστον, ^b διὰ τὸ ἡδονὴν ἔχον
ἐν ^c τῷ αὐτίκα, καὶ ὅτι ^d τοπρῶτον Λακεδαιμονίων ^e ὁρ-
γῶντων ἔμελλον πειράσασθαι, κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ
ἔτοιμοι ἦσαν. ὧν ^f αἰσθανόμενοι, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, φυ-
λακὰς, ^g ὡς ἐξ ὀλίγου καὶ ἐν χειμῶνι, διέπεμπον ἐς
τὰς πόλεις· ὃ δὲ, ^h ἐς τὴν Λακεδαιμόνα ἐφίεμενος,
στρατιάν ⁱ τε προσapoστέλλειν ^k ἐκέλευε, καὶ αὐτὸς ἐν
τῷ ^l Στρυμόνι ναυπηγίαν τριήρων παρσκευάζετο. οἱ δὲ

^x Ἐψευσμένης Reg. Ἐψευμένης Mosqu. ^y Τῶν Dan. ^z Ἐπὶ deest Reg. Ἐπιτοσοῦτον Cass. Aug. ^a Attice pro εἰωθότων τῶν ἀνθρώπων. AE. Port. ^b Id est: διὰ τὸν νεωτερισμόν. propter rerum novationem, quæ placet. Fr. Portus. ^c Τραυτίαν Ald. Flor. Bas. ^d Τὸ πρῶτον C. Cass. Aug. ^e Ὀργόντων Reg. Mosqu. et πειράσασθαι. ^f Αἰσθάνονται Ar. C. Dan. ^g Ὡς deest Reg. ^h Id est: ἄγγελον εἰς τ. Α. πέμψας, καὶ ἐφίε-
μινος ἐκίλει τοὺς Λακεδαιμονίους ἐτίραν στρατιάν αὐτῷ ἀποστέλλειν πρὸς ἐκίλη, ἢ
ἤδη μὲν ἰαυτοῦ εἶχεν. AE. Port. Ἀφίμινος Ar. Flor. ⁱ Τε deest C. Dan. ^k Ἐκίλειν Gr. ^l Στρυμόνι Ar. C.

nitas ipsis fore videbatur, partim quidem, quod falso putassent, Atheniensium potentiam non esse tantam, quantam postea manifeste fuisse constitit: partim vero, quod incerta voluntate magis, quam certa providentia ita judicarent. Homines enim id quidem, quod cupiunt, inconsideratæ spei permittere; quod vero non cupiunt, id rationis pertinacia rejicere consueverunt. Præterea, tum quod Athenienses cladem in Bœotia recens acceperant, tum quod Brasidas verbis ad animos hominum alliciendos appositus uteretur, nec vera referret, *dicens* Athenienses non ausos esse configere se-
cum apud Nisæam, ubi suum exor-

citum solum haberet, confidebant, nec quenquam contra se venturum credebant. Potissimum vero, propter rerum novarum studium, quod in præsentia voluptatem ipsis afferebat; simul quod tunc primum Lacedæmoniorum, qui belli gerendi cupiditate flagrabant, periculum essent facturi, ad quodvis discrimen adeundum erant parati. Quæ cum Brasidas et Athenienses intellexissent, Athenienses quidem, ut in illis temporum angustiis, et hyeme licebat, *præsidia* in urbes dimiserunt. Ille vero, cum nuntium Lacedæmonem misisset, *alias* copias mitti jubebat, et ipse ad Strymonem ad naves compingendas se accingebat. Lacedæ-

Λακεδαιμόνιοι, τὰ μὲν καὶ φθόνη ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν οὐχ ὑπερέτησαν αὐτῶ, τὰ δὲ, καὶ βουλόμενοι μᾶλλον τοὺς τε ἀνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι, καὶ τὸν πόλεμον καταλῦσαι.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
330.
Ante
Apr. 9.

ρθ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος, ^m Μεγαρῆς τὰ τε μακρὰ τεῖχη, ἃ σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον, κατέσκαψαν ἐλόντες ἐς ἔδαφος· καὶ Βρασιδάς μετὰ τὴν Ἀμφιπόλεως ἄλωσιν ἔχων τοὺς ⁿ ξυμμάχους, στρατεύει ἐπὶ τὴν Ἀκτὴν καλουμένην. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ^p βασιλείως διορύγματος ἔσω προὔχουσα, καὶ ὁ Ἀῶς αὐτῆς ὄρος ὑψηλὸν τελευτᾷ ἐς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. πόλεις δὲ ἔχει, ^q Σάνην μὲν, Ἀνδρίαν ἀποικίαν, ^r παρ' αὐτὴν τὴν διώρυχα, ἐς τὸ πρὸς Εὐβοίαν πέλαγος τετραμμένη· τὰς δὲ ἄλλας, ^s Θύσσον, καὶ Κλεανάς, καὶ ^t Ἀκροδάους, καὶ Ὀλόφυξον, καὶ Δῖον· αἱ οἰκοῦνται ξυμμίκοις ^u ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων. ^x καί τι καὶ Χαλκιδικὸν ἐνὶ βραχὺ, τὸ δὲ πλεῖστον, Πελασγικὸν, τῶν καὶ Λημνὸν ποτε καὶ Ἀθήνας Τυρσηνῶν οἰκησάν-

^m Μεγαρεῖς *Ar. C. Cass. Dan.* Mosqu. qui et Σίγους p. χειμῶνος. ⁿ Συμμάχους *Gr. Aug.* ^o Sic apud *Diodor. Sic.* p. 349. οἱ τὴν Ἀκτὴν καλουμένην οἰκούντες. totus enim ille littoris tractus Orientalis Ἀκτὴ dicebatur, ut *Scymnus Chius* versu 522. *Huds.* Αὐτὴν *Gr.* deinde inductum, et in marg. ἀκτὴ scriptum erat. *Καλομ. ἀκτ.* Mosqu. ^p Is Xerxes fuit. Vide *Herodotum* l. 7. c. 21. 122. et *Vossii* Observationes ad *Melam* p. 138. *Huds.* ^q Σάνη *Cl.* in marg. ^r Παρὰ αὐτὴν *Gr.* ^s Θύσος dicitur *Herodoto.* Θύσσα in *Strabonis* excerptis. *Thyssus* *Plinio.* Θύσση *Mosqu.* ^t Ἀκροδάους *C.* sic et *Herodoto.* Ἀκροδάους malit *Salmasius.* Ἀκροδάους ab ἀκρα et Ἀῶς scribendum censet *Palmerius.* ^u ἔθνεσιν *Gr.* Antea συμμίκοις *Mosqu.* ^x De hoc loco consule *Dionys. Halicarn.* l. 1. Antiq. p. 20. 21. 22. etc. *Huds.* *Dionys.* p. 20. Ἐν δὲ τι καὶ Χαλκιδικὸν, τὸ δὲ πλ. et mox, οἰκησάντων Τυρσηνῶν.

monii vero, partim quidem propter invidiam, qua civitatis principes ejus gloriam invidabant; partim vero, quia suos cives in insula *Sphacteria* captos recuperare, bellumque finire malebant, copias, quas petebat, ipsi non suppeditarunt.

109. Eadem hymene, Megarenses, cum longos muros, quos Athenienses ipsis ereptos tenebant, recuperassent, eos æquarunt solo. Brasidas vero post Amphipolim captam, cum sociorum exercitu, quem habebat, profectus est in regionem, quæ Acte appellatur. Hæc autem a fossa,

quam Rex *Persarum* fecerat, introrsus prominet, et Athos ipsius mons excelsus ad *Ægæum* pelagus terminatur. Urbes vero continet, Sanen, Andriorum coloniam, ad ipsam fossam, mare versus, quod *Eubæam* spectat; et alias, Thyssum, et Cleonæ, et Acrothoos, et Olophyxum, et Dion; quæ a promiscuis barbarorum bilinguium gentibus habitantur. Quinetiam exigua quædam gentis *Chalcidicæ* pars illic inest: sed maxima pars est *Pelagica*, ex illis *Tyrrenis*, qui *Lemnum* et *Athenas* quondam incoluerunt, et *Bisaltica*,

Bell. των, καὶ Βισαλτικὸν, καὶ Κρηστανικὸν, καὶ Ὑ^ν Ἡδῶνες.
 Pelop. κατα δὲ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι. καὶ οἱ μὲν πλεί-
 an. 8. οὺς προσεχώρησαν τῷ Βρασίδᾳ, ^z Σάνη δὲ καὶ Δῖον
 Olymp. ἀντίστη· καὶ αὐτῶν τὴν χώραν, ἐμμείνας, τῷ στρατῷ
 89. 1. ὕψους.
 U. C. 330.

εἰ. ^a Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, εὐθὺς στρατεύει ἐπὶ
^b Τορώνην τὴν Χαλκιδικήν, κατεχομένην ὑπὸ Ἀθηναίων.
 καὶ αὐτὸν ἄνδρες ὀλίγοι ἐπήγοντο, ἔτοιμοι ὄντες τὴν
 πόλιν παραδοῦναι· καὶ ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ
 ὄρεθρον, τῷ στρατῷ ἐκαδέζετο πρὸς τὸ ^c Διοσκούρειον,
 ὃ ἀπέχει τῆς πόλεως τρεῖς μάλιστα σταδίους. ^d τὴν
 μὲν οὖν ἄλλην πόλιν τῶν Τορωναίων, καὶ τοὺς Ἀθηναί-
 οὺς τοὺς ἐμφρουρῆντας ἔλαθεν· οἱ δὲ πρᾶσσοντες αὐτῷ,
 εἰδότες, ὅτι ^e ἥξοι, [^f καὶ] προσελθόντες ^g τινὲς αὐτῶν
 λάβρα ὀλίγοι, ἐτήρουν τὴν πρόσοδον· καὶ ὥς ἥσδοντο
 παρόντα, ἐσκομίζουσι παρ' αὐτοὺς ἐγχειρίδια ἔχοντας
 ἄνδρας ψιλοὺς ἐπτά. τοσοῦτοι γὰρ ^h μόνον, ἀνδρῶν
ⁱ εἴκοσι ^k τοπρῶτον ταχθέντων, οὐ κατέδεισαν ἐσελθεῖν·
 (ἡρχε δὲ αὐτῶν Λυσίστρατος Ὀλύνθιος) οἱ διαδύντες

^y Ἡδῶνις *Ar. C.* Ἡδῶνις *Cass. Gr. Aug.* Ἡδῶνις *Reg.* Antea Κρηστανικ.
 Mosqu. ^z Σάμη *Gr. Ald. Flor. Bas. Aug.* Procul dubio Σάνη scriben-
 dum. Inde lectionis diversitas, quod in antiquis Codicibus β. μ. ν. eodem
 modo pinguntur. *Huds.* Σάμη *Reg. Dan.* Mox Δίον Mosqu. ^a Ὡς δὲ
 οὐκ *Ar. C.* ^b Τιδώνην *Gr.* ^c Διοσκούρειον *Ar. C. Reg. Gr. Mosqu.*
^d Καὶ τὴν μὲν ἄλλην *Marg.* ^e ἥξει *Reg. Dan.* Sed hic cum altera lectione
 inter versus scripta. ἥξει *Mosqu.* ^f Καὶ deest *Ar. C. Dan.* ^g Τινὲς
 omittit *Gr.* ^h Μόνον *Ar. C. Cl. Gr. Mosqu. Aug.* Μόνον forsan redundat.
 Vide *Stephani* Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 105. *Huds.* Μόνον
Reg. Cass. ⁱ Εἴκοσιν *Cass. Aug.* ^k Τὸ πρῶτον *C. Cass. Mosqu. Aug.*
^l ἥρχε δὲ αὐτῶν Λυσίστρατος Ὀλύνθιος desunt *Cass.* manus recens in marg.

et Crestonica, et Edonica. Habitant autem in parvis oppidulis. Harum pleræque ad Brasidam defecerunt: sed Sane, et Dion ipsi restitit. et ideo Brasidas illic habens stativa, regionem ipsarum vastabat.

110. Sed cum imperata facere nolent, continuo castra movit adversus Toronam Chalcidicam, quam Athenienses tenebant. Ipsumque pauci quidam, qui urbem dedere parati erant, accersierant. Et cum eo pervenisset, dum adhuc nox esset, jam circa primum diluculum, cum exercitu consedit ad Castoris et Pollucis templum, quod ab urbe tribus ferme

stadiis distat. Atque cæteris quidem Toronæis, qui in urbe erant, et Atheniensibus, qui ibi præsidio erant, ejus adventus erat ignotus; sed qui cum eo de urbis proditione egerant, cum eum venturum scirent, et aliquot ex ipsis ad eum clam accessissent, ipsius adventum observabant. Cum autem eum jam adesse sensissent, ad se deduxerunt septem viros, qui nulla alia arma præter pugiones habebant. Tot enim duntaxat ex viginti viris, quibus primum negotium datum fuerat, ingredi non dubitarunt: (Lysistratus vero Olynthius ipsos ducebat) qui cum per

διὰ τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος τείχους, καὶ λαθόντες, τοὺς τε ἐπὶ τοῦ ^m ἀνώτατα φυλακτηρίου φρουροὺς, οὔσης τῆς πόλεως πρὸς [ⁿ τὸν] λόφον, ἀναβάντες διέφθειραν, καὶ τὴν ^o κατὰ ^p Καναστραῖον πυλῖδα διήρουν.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
331.

ρία'. Ὁ δὲ Βρασίδας τῷ μὲν ἄλλῳ στρατῷ ἡσύχαζεν, ὀλίγον προελθὼν· ἑκατὸν δὲ πελταστὰς προπέμπει, ὅπως, ὅποτε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν, καὶ τὸ σημεῖον ἀρδείῃ, ὃ ξυνέκειτο, πρῶτοι ἐσδράμοιεν. καὶ οἱ μὲν, χρόνου ἐγγιγνομένου, καὶ θαυμάζοντες, ^q κατὰ μικρὸν ἔτυχον ἐγγὺς τῆς πόλεως προσελθόντες. οἱ δὲ τῶν Τορωναίων ἐνδοθεν παρασκευάζοντες μετὰ τῶν ἐσεληλυθότων, ὡς ^r αὐτοῖς ἢ τε ^s πυλὶς διήρητο, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος, ἀνέωγοντο, πρῶτον μὲν κατὰ τὴν πυλῖδα τινὰς περιεγαγόντες ^t ἐσεκομίσαντο, ὅπως κατὰ νώτου καὶ ἀμφοτέρωθεν τοὺς ἐν τῇ πόλει, οὐδὲν εἰδότας, ἐξαπίνης φοβήσειαν· ἔπειτα τὸ σημεῖον τε τοῦ πυρὸς, ὡς ^u εἴρητο, ἀνέσχον, καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν πυλῶν τοὺς λοιποὺς ἤδη τῶν πελταστῶν ἐσεδέχοντο.

scripsit, ubi est δ' αὐτῶν. Ἑλίουθις Mosqu. δ' Ὀλύθ. Aug. ubi illa verba ab ἡρχι ad Ὀλύθ. des. sed in marg. scr. ^m Ἀνωτάτω Marg. Ἀνωτάτου Ar. C. Dan. ⁿ Τὸν omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. ^o Κατὰ deest Ar. ^p Καναστραῖον Ar. C. Καναστραῖον Stephano. Καναστραῖον et Καναστραῖον ἀρεθ. Allis. Putat tamen Berkelius primitivum esse Καναστραῖον, et ἀρεθ. vel ἡρῶν vel simile quid cum Καναστραῖον subintelligi oportere. Huds. Καναστραῖον Cass. Dan. Aug. Τὴν Κατανάστραῖον Mosqu. ^q Καταμικρὸν Ald. Flor. Steph. 1. Reg. Aug. ^r Scilicet, ὡς αὐτῶν διήρητο. Æ. Port. ^s Πύλις Gr. ^t Ἐξικόμισαν Ar. C. Gr. Ἐσικόμισαν Cl. Mosqu. Ἐξικόμισαν Reg. Cass. Dan. Aug. ^u Εἴρηται Flor. Bas.

murum ad mare vergentem furtim essent introgressi, et in summam arcem (urbs enim in colle sita erat) ascendissent, milites præsiarios, qui in ea erant, interfecerunt; et portulam, quæ Canastræum versus erat, perfregerunt.

III. Brasidas vero cum cæteris quidem copiis aliquantulum progressus, quiescebat: sed centum peltatos præmisit, ut, simul ac portæ aliquæ apertæ fuissent, et signum, de quo inter eos convenerat, sublatum fuisset, primi irrumperent. Atque hi quidem, cum mora fieret, et mirarentur, paulatim ad urbem ac-

cedebant. Toronæi vero, qui cum Brasidæ militibus jam ingressi in urbe rem adornabant, cum portulam perfregissent, et portas, quæ ad forum ducebant, diffracto vecte aperuissent, primum quidem quosdam per portulam circumductos introduxerunt, ut oppidanos, rerum, quæ gerebantur, prorsus ignaros, et a tergo et ab utroque latere repente aggressi terrent. Deinde vero ignis signum, quod conditum fuerat, sustulerunt; et per portas, quæ ad forum ducebant, jam reliquos peltatos receperunt.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
331.

ριβ'. Καὶ ὁ Βρασίδης, ἰδὼν τὸ ξύνθημα, ἔδει δρό-
μα, ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ^x ἔμβοήσαντάς τε ἀδρόαν,
καὶ ἔκπληξιν πολλὴν τοῖς ἐν τῇ πόλει παρασχόντας.
καὶ οἱ μὲν, κατὰ τὰς πύλας εὐδὺς ἐσέπιπτον· οἱ δὲ,
κατὰ ^y δοκοὺς τετραγώνους, αἱ ἔτυχον τῷ τείχει,
πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ, πρὸς λίθων ἀνολκῆν
προσκέιμεναι. Βρασίδης μὲν οὖν καὶ τὸ πλήθος εὐ-
δὺς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο,
βουλόμενος ^z κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἐλεῖν αὐτήν. ὁ
δὲ ἄλλος ὁμιλος κατὰ πάντα ὁμοίως ^a ἐσκεδάννυτο.

ριγ'. Τῶν δὲ Τορωναίων, γιγνομένης τῆς ἀλώσεως,
τὸ μὲν πολὺ, οὐδὲν εἶδος, ἐδορυβεῖτο· οἱ δὲ πρᾶσ-
σοντες, καὶ οἷς ταῦτα ἤρεσκε, μετὰ τῶν εἰσελθόντων
εὐδὺς ἦσαν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι (ἔτυχον γὰρ ἐν τῇ ἀγορᾷ
ὀπλῖται καθεύδοντες ὡς πεντήκοντα) ἐπειδὴ ἦσαν, οἱ
μὲν τινες ὀλίγοι διαφθείρονται ἐν χερσὶν αὐτῶν, τῶν
δὲ λοιπῶν, οἱ μὲν, πεζῇ, οἱ δὲ, ἐς τὰς ναῦς, αἱ ἐφρού-
ρουν δύο, καταφυγόντες, διασώζονται ἐς τὴν ^b Λήκυθον
τὸ φρούριον, ὃ εἶχον αὐτοὶ, καταλαβόντες ἄκρον τῆς
πόλεως ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον ἐν στενῷ

^x Ἐμβοήσαντα, et paullo post παρασχόντα Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu.
^y Δοκοὺς Reg. In summo margine Cod. Cass. scriptum erat, γε. ἀναδολκῆν;
sed non adparebat, quo pertineret. fortassis ad sequentem vocem ἀνολκῆν.
^z Κατὰκρας βεβαίως Ar. C. Κατ' ἄκρας βεβαίως Dan. Κατάκρας καὶ βεβαίως
Reg. Gr. Κατ' ἄκρας κ. β. et in marg. σημείωσαι κατὰκρας Cass. Κατάκρας
Aug. ^a Ἐσκειδάννυτο Ar. C. ^b Λήκυθον Cass. Δηκ θον Aug. med. eras.
Mox ἄπιλημ. Mosqu. et c. extr. σφίσι.

112. Brasidas autem signo, de quo
inter ipsos convenerat, conspecto,
cursu contendit, cum suis copiis ex-
citatis, quæ clamore simul sublato
metum ingentem oppidanis incusse-
runt. Atque alii quidem protinus
per portas irruerunt; alii vero per
trabes quadrangulares, quæ muro
collapse, qui reficiebatur, ad saxa
tollenda erant appositæ. Brasidas
igitur, totaque multitudo confestim
ad superiorem ac eminentiorem ur-
bis partem se convertit, quod eam a
summo et prorsus occupare vellet.
Reliqua vero multitudo per omnes
partes nullo discrimine discurrebat.

113. At Toronæorum, dum urbs
caperetur, major quidem pars rerum
ignara tumultuabatur, et vehementer
trepidabat. proditionis vero auctores,
et quibus hæc placebant, statim se
conjunxerunt cum iis, qui ingressi
erant. Athenienses vero (erant enim
gravis armaturæ milites ad quinquaginta, qui in foro dormiebant) cum
hoc sensissent, aliquot quidem ipso-
rum, qui in eorum manus incide-
rant, cæsi sunt, reliqui vero, partim
itinere pedestri, partim ad duas na-
ves, quæ excubias agebant, fuga se
recipientes, evaserunt in Lecythum,
præsidium, quod ipsi tenebant, oc-

ἰσθμῷ. κατέφυγον δὲ καὶ τῶν Τορωναίων ἐς αὐτοὺς, ὅσοι ἦσαν σφίσιν ἐπιτήδαιοι.

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
331.

ριδ'. Γεγεννημένης δὲ ἡμέρας ἤδη, ^c καὶ βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης, ὁ Βρασίδας τοῖς μὲν μετὰ τῶν Ἀθηναίων Τορωναίοις καταπεφυγόσι κήρυγμα ἐποίησατο, τὸν βούλομενον, ἐπὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐξελθόντα, ἀδεῶς πολιτεύειν. τοῖς δὲ Ἀθηναίοις ^d κήρυκα προσπέμφας, ἐξίεναι ^e ἐκέλευεν ἐκ τῆς Ληκύδου, ^f ὑποσπόνδους, καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας, ὡς οὔσης Χαλκιδέων. οἱ δὲ, ἐκλείψειν μὲν οὐκ ἔφασαν, σπείσασθαι δὲ σφίσιν ἐκέλευον ἡμέραν τοὺς νεκροὺς ἀνελέσθαι. ὁ δὲ ἐσπείσατο δύο. ἐν ταύταις δὲ αὐτός τε ^g τὰς ἐγγὺς οἰκίας ^h ἐκρατύνατο, καὶ Ἀθηναῖοι ⁱ τὰ σφέτερα. καὶ ζύλλογον τῶν Τορωναίων ποιήσας, ἔλεξε τοῖς ἐν τῇ Ἀκάνθῃ παραπλήσια· “ὅτι οὐ δίκαιον εἴη, οὔτε τοὺς ^k πράξαντας πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν τῆς πόλεως, χεῖρους, οὔδ' ἐπροδότης ἡγεῖσθαι. (ὁ οὐδὲ γὰρ ^m ἐπὶ δουλείᾳ, οὔδ' ⁿ χρέμασι πεισθέντας,

^c Καὶ τῆς πόλεως βεβαίως ἐχομένης *Ar. C. Dan.* ^d Κήρυγμα προσπέμφας *Ar. Κήρυγμα προσπ. C. Κήρυγμα προσπέμφας Dan. Προσπέμφας Reg. Aug. et cum superscripta emendatione προσπ. Cass.* ^e Ἐξίλευσιν *Cass. Aug. ita pag. seq. v. 10.* ^f Ὑποσπόνδους *Reg.* ^g Τὰς ἐν τῇ γῇ οἰκίας *Reg.* ^h Ἐκρατύνατο *Dan.* ⁱ Id est, οἰκήματα. *Antea οἱ Ἀθη. Mosqu. Καὶ Ἀθηναῖοι τὰ σφέτερα omittit Gr.* ^k Inter πρᾶξιν et προδοσίαν ita distinguunt nonnulli; ut προδοῖται sint dicendi, ac prodidisse patriam illi censendi, qui pecunia accepta eam hosti tradiderunt, aut ille, qui iugo servitutis sit subjecturus: sin autem aliquis, quo patriam oppressam dominatione injusta liberet, occultis consilia ineat, ut auctor libertatis intromittatur, hunc non προδοῖναι, sed πρᾶξαι τὴν λῆψιν debere dici. Vide *Casauboni Comment. in Polyb. p. 185. 186. Huds.* ^l Οὐ γὰρ *Ar. C. Reg. Gr. Dan.* Verba οὐδὲ γὰρ—τῆς πόλεως in hac demum ed. uncinis inclusa sunt. ^m Ἐπὶ δουλείᾳ *Reg.* ⁿ Ἐπὶ δουλείᾳ *Aug. sine, subscr. videtur eras.* ^o Χρέματι *Ar. C. Dan.* Mox δρᾶσαι *Mosqu.*

cupata arce, quæ angusto Isthmo ad mare intercepta erat. Confugerunt autem ad eos, et Toronæorum, quot eorum erant studiosi.

114. Cum autem dies jam illuxisset, et urbs constanter teneretur, Brasidas Toronæis quidem, qui ad Athenienses confugerant, et cum ipsis erant, per caduceatorem edixit, ut, quisquis vellet, ad sua egressus, sine metu in civitate ex patriis institutis viveret. Athenienses vero, caduceatore ad eos misso, accepta fide, et sua absportantes, Lecytho, quippe quod Chalcidensium: esset, exire iussit. Illi vero se quidem locum non

deserturos dixerunt: sed tamen postularunt, ut sibi per unius diei spatium ad suorum cadavera suscipienda fidem daret. Hic vero fide publica interposita duos dies ipsis concessit. His autem diebus et ipse vicina ædificia firmavit, et Athenienses sua. Et concilio Toronæorum coacto, iisdem verbis apud ipsos, quibus et apud Acanthios, est usus: “non esse æquum, eos, qui secum de urbe dedenda transegissent, existimari aut cæteris deteriores, aut proditores esse. nec enim pecuniis inductos hoc fecisse, ut civitatem in servitutem redigerent, sed publici

Bell. Pelop. an. 8. Olymp. 89. 1. U. C. Varr. 331. δρᾶσαι τοῦτο, ὁ ἀλλ' ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως·) οὔτε τοὺς μὴ μετασχόντας οἶσθαι μὴ τῶν αὐτῶν τεύξεσθαι. ἀφίχθαι γὰρ οὐ διαφθερῶν οὔτε πόλιν, οὔτε ἰδιώτην οὐδένα. τὸ δὲ κήρυγμα ποιήσασθαι τούτου ἕνεκα τοῖς ῥ' παρ' Ἀθηναίους καταπεφευγόσιν, ὡς ἡγούμενος οὐδὲν χεῖρους τῇ ἐκείνων φιλίᾳ· ἠοὺδ' ἂν, σφῶν πειρασμένους αὐτοὺς τῶν Λακεδαιμονίων, δοκεῖν ἦσπον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον, ὅσα ῥ' δικαιοτέρα πράσσουσιν, εὖνους ἂν σφίσι ῥ' γενέσθαι. ἀπειρία δὲ νῦν πεφοβῆσθαι. τῆς τε πάντας παρασκευάζεσθαι ῥ' ἐκέλευεν ὡς βεβαίους τε ἰσομένους ξυμμάχους, ἠ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦδε ἦδη, ὅ, τι ἂν ἀμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἔχοντας. τὰ δὲ ῥ' πρότερα, οὐ σφεῖς ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ὑπ' ῥ' ἄλλων κρείσσονων· καὶ ξυγγνώμην εἶναι, εἴτε ἠναντιοῦντο.

ρίε. Καὶ ὁ μὲν, ῥ' τοιαῦτα εἰπὼν, καὶ ῥ' παραδαρσύννας, διελθουσῶν τῶν σπονδῶν, τὰς ῥ' προσβολὰς ἐποιεῖτο

• Ἀλλὰ ἐπὶ Cass. Gr. Aug. ῥ' Παρὰ Ἀθηναίους Reg. Παρ' Ἀθηναίους Mosqu. ῥ' Id est: οὐδ' ἔφη αὐτὸν δοκεῖν καὶ νομίζειν αὐτοὺς τοὺς Τωρωναίους ἦσπον ἂν γινέσθαι εὖνους σφίσι αὐτοῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις, πειρασμένους καὶ πείραν λαβόντας σφῶν τῶν Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον αὐτοὺς αὐτοῖς εὖνους ἴσθαι, ὅσα καὶ εἰ Λακεδαιμόνιοι δικαιοτέρα τῶν Ἀθηναίων πράσσουσιν. *Æ. Port.* Περ- αὐτῶν Mosqu. ῥ' Δικαιοτέρων Reg. ῥ' Γενέσθαι τοὺς τε πάντας Gr. cætera desunt. ῥ' Ἐκλείουσιν Cass. ῥ' Καὶ τοιαυτοῦδε *Ald. Flor. Steph. 1.* Καὶ ἀπὸ τοῦδε *Ar. C. Dan.* ῥ' Πρότερον Cl. ῥ' Ἄκρων et supra recenti manu ἄλλων, et mox συγγνώμην Cass. ῥ' Ταῦτα *Ar.* ex alicujus tamen emendatione τοιαῦτα reponitur. *Huds.* ῥ' Παραδαρσύννας *Dan.* ῥ' Προβολὰς *Dan.*

commodi causa, ut eam in libertatem vindicarent: nec æquum esse, eos, qui participes non exstitissent, existimare se non iisdem bonis fruturos, quibus illi, quorum opera urbs dedita fuisset. se enim eo venisse dicebat non ad perdendam civitatem, aut aliquem privatum. Idcirco autem se edictum proposuisse illis, qui ad Athenienses confugerant, quod eos cæteris haud deteriores censeret, ob amicitiam, quæ ipsis cum illis intercessisset. neque se existimare ipsos, ubi periculum fecerint ipsorum Lacedæmoniorum, minus benevolos ipsis fore: sed multo magis, quanto magis se viros æquos præ-

stant. Jam vero illos propter imperitiam, quod Lacedæmoniorum, ipsorumque fidei nullum periculum adhuc fecissent, territos fuisse dicebat. Omnes autem hortabatur, ut animis se præpararent ad societatem constanter tuendam, et ad omnium eorum, quæ jam posthac peccarent, culpam sustinendam. nam quod ad res præteritas attineret, nulla injuria se affectos esse, sed illos potius ab aliis potentioribus; et si quid sibi fuissent adversati, veniam ipsis esse dandam.

115. Hic igitur, cum hæc dixisset, eosque bono animo esse jussisset: ubi fidei datæ tempus præterit, Le-

* Se injustos non fuisse, sed potius istos, quibus fortioribus paruisent etc. *Valla.* *Huds.*

τῇ Δηκίδῳ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἠμύνοντό τε ἐκ φαύλου τειχίσματος, καὶ ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλξεις ἐχουσῶν. καὶ μίαν μὲν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο. ὁ δὲ τῇ ὑστεραίᾳ, μηχανῆς μελλούσης ἐπιδράξασθαι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἐναντίων, ἀφ' ἧς πῦρ ἐνήσειν διεννοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα, καὶ προσιόντος ἤδη τοῦ στρατεύματος, ἣ ὦντο μάλιστα αὐτοὺς προσκομιεῖν τὴν μηχανὴν, καὶ ἦν ἐπιμαχώτατον, πύργον ξύλινον ἐπ' οἴκημα ἀντίστησαν, καὶ ὕδατος ἀμφορέας πολλοὺς καὶ πίτους ἀνεφόρησαν, καὶ λίθους μεγάλους· ἄνδρωποί τε πολλοὶ ἀνέβησαν. τὸ δὲ οἴκημα, λαβὼν μεῖζον ἄχθος, ἐξαπίνης κατέρράγη· καὶ ψόφου πολλοῦ γενομένου, τοὺς μὲν ἐγγὺς καὶ ὄρῳντας τῶν Ἀθηναίων ἐλύπησε μᾶλλον ἢ ἐφόβησεν. οἱ δὲ ἄπαθεν, καὶ μάλιστα οἱ διὰ πλείους, νομίσαντες ταύτῃ ἐαλωκέναι ἤδη τὸ χωρίον, φυγῇ ἐς τὴν θάλασσαν καὶ τὰς ναῦς ὤρμησαν.

ρῖς'. Καὶ ὁ Βρασίδας, ὡς ἤσθετο αὐτοὺς ἀπολείποντάς τε τὰς ἐπάλξεις, καὶ τὸ γιγνόμενον ὄρῳν, ἐπιφερόμενος τῷ στρατῷ, εὐδὺς τὸ τεῖχος λαμβάνει· καὶ ὅσους ἐγκατέλαβε, διέφθειρε. καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι τοῖς τε πλοίοις καὶ ταῖς ναυσὶ, τούτῳ τῷ τρόπῳ

^c ἠμύναντο Cass. Aug. Mox ἀπὸ εἰς. Mosqu. ^d Τῇ ὑστεραίᾳ Ar. C. Dan. Τῇ ὑστεραίᾳ Reg. ^e Ita emendatum erat in textu Cass. pro προσάξασθαι. ^f Λαβὼν Cass. ^g Διαπλίστου Ald. Bras. Reg. Cass. Antea ἀποδιν Mosqu. ^h Ἐπάλξεις οἱ προμαχώνας τῶν ταχῶν Hesych. ⁱ Τὸ omittunt Cl. Gr. ^k Πλοῖον etsi aliquando navem qualemcunque notet,

cythum oppugnare coepit. Athenienses vero e munitione parum firma, et ex aedificiis pinnas habentibus sese defendebant. Et unum quidem diem propulsarunt. Postridie vero, cum adversarii machinam ipsis essent admoturi, ex qua ignem in ligneas munitiones injicere in animo habebant; cumque exercitus jam accessisset ad eam partem, ad quam potissimum Athenienses machinam ab ipsis admotum iri putabant, et qua munitione maxime expugnari poterat, ligneam turrin aedificio impositam ei opposuerunt, et multas aquae amphoras, et dolia, et ingentia saxa eo comportarunt, multique mortales illuc ascenderunt. Aedificium autem, quod

onus suscepisset gravius, quam quod sustinere posset, repente disruptum est; editoque ingenti fragore, Athenienses quidem, qui prope erant, et rem cernebant, majore dolore, quam metu affecit. Qui vero procul aberant, praecipue vero remotissimi quique, existimantes, munitionem ab illa parte jam esse captam, fuga ad mare et ad naves contenderunt.

116. Brasidas vero, cum animalvertisset, ipsos propugnaculi pinnas deseruisse, et videret id quod acciderat, cum suis copiis irruens, munitionem confestim caput; et quotquot in ea deprehendit, interfecit. Tunc Athenienses quidem, cum hoc modo locum illum deseruissent, navigiis

Bell.
Pelop.
an. 8.
Olymp.
89. 1.
U. C.
Varr.
331.

Bell. ἐκλιπόντες τὸ χωρίον, ἐς ¹ Παλλήνην διεκομίσθησαν. ὁ
Pelop. δὲ Βρασίδης (ἐστὶ γὰρ ἐν τῇ Δηκύνῳ Ἀθηναῖς ἱερὸν,
an. 8. Olymp. καὶ ἔτυχε κηρύξας, ὅτε ἔμελλε ^m προσβάλλειν, τῷ
89. 1. U. C. ἐπιβάντι πρώτῳ τοῦ τείχους τριάκοντα μνᾶς ἀργυρίου
Varr. 331. δώσειν,) νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ, ἢ ἀνδρωπείῳ, τὴν
ἄλῳσιν γενέσθαι, τάς τε τριάκοντα μνᾶς τῇ θεῷ ἀπ-
έδωκεν ⁿ ἐς τὸ ἱερὸν, καὶ τὴν Δήκυντον καθελὼν, καὶ
ἀνασκευάσας, τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. καὶ ὁ μὲν ^o τὸ
λοιπὸν τοῦ χειμῶνος, ἃ τε εἶχε τῶν χωρίων, κατέιστα-
το, καὶ τοῖς ἄλλοις ^p ἐπεβούλευε. καὶ τοῦ χειμῶνος
διελθόντος, ὄγδοον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ.

Bell. ριζ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, ἅμα ἦρι τοῦ
Pelop. ἐπιγιγνομένου θέρους, εὐθύς ἐκεχειρίαν ἐποίησαντο ἐνι-
an. 9. Olymp. αὔσιον, νομίσαντες, Ἀθηναῖοι μὲν, οὐκ ἂν ἔτι τὸν
89. 1. U. C. Βρασίδαν σφῶν ^q προσαποστῆσαι οὐδὲν, πρὶν ^r παρα-
Varr. σκευάσαιντο κατ' ἡσυχίαν, καὶ ἅμα, ^s εἰ καλῶς σφί-
331. Post σιν ἔχοι, καὶ ^t ξυμβῆναι ^u τὰ πλείω. ^x Λακεδαιμόνιοι
Mart. 24. δὲ, ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ἡγούμενοι, ἅπερ ^y ἔδεισαν,
sub finem an. 8.

sæpe tamen, imo usitatius certum aliquod et singulare genus significat. Πλοῖα διαφέρει νηῶν, ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται. Suidas. Διαφέρουσιν αἱ νῆες πλοίων, τὰ μὲν γὰρ στρογγύλα, αἱ δὲ κοπήρεις καὶ στρατιώτιδες. Didymus citatus ab Ammonio. Idem hic loci clare indicat Thucydides. Vide Schefferum de Militia navali p. 25. et 66. Huds. ¹ Παλλήνην Gr. passim. ^m Βάλλειν Cass. Aug. ⁿ Εἰς Reg. Antea τῷ θεῷ ἐπὶ δ. Mosqu. ^o Τολοιπὸν Ald. Flor. Bas. Gr. Aug. ^p Ἐπεβούλειν Cass. Aug. ^q Προσαποστῆναι Ar. C. Προσαποστῆναι Cl. Sic et Gr. Προαποστῆναι Dan. ^r Παρασκευάσαντο Dan. ^s Οἱ κ. σ. ἔχουν Reg. Εἰ κ. σ. ἔχου Dan. ^t Συμβῆ Cass. ^u Vel ad ἔτη, vel ad πράγματα referri potest. Huds. ^x Λακεδαιμόνιοι τε Cass. Gr. Aug. ^y Ἐδείσαν Cass. Aug. e correct.

navibusque Pallenen se receperunt. Brasidas vero (nam in Lecycho erat Palladis templum, et, cum eam esset oppugnaturus, per præconis vocem edixerat, se triginta argenti minas ei daturum, qui primus murum conscendisset) ratus illum locum aliqua alia quam humana ratione captum, cum illas triginta minas Deæ ad templum *adificandum* dedit, tum etiam eversa Lecycho, eaque refecta, totum ejus solum illi dicavit. Atque hic quidem reliquum hyemis tempus consumsit tum in locis, quæ tenebat, stabiliendis, tum in clandestinis consiliis ineundis, quibus alia

in suam potestatem redigeret. Hæc autem hyeme exacta, octavus belli annus excessit.

117. Ineunte autem sequentis æstatis vere, Lacedæmonii et Athenienses statim annuas inducias fecerunt: Athenienses quidem, quod existimarent, Brasidam nullam prætereā suorum sociorum civitatem ad defectionem faciendam amplius impulsurum, priusquam ad bellum se per otium comparassent; simul etiam, si res sibi feliciter succederet, se compositionem diuturniorem facturum: Lacedæmonii vero, quod putarent Athenienses ea metuere,

φοβεῖσθαι, καὶ γενομένης ἀναγκῆς κακῶν καὶ ταλαι-
 παρίας, μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτοὺς, πειρασμένους, Bell.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. ½.
U. C.
Varr.
33½.
 ξυναλλαγῇναί τε, καὶ, τοὺς ἄνδρας σφίσιν ἀποδόντας,
 σπονδὰς ποιήσασθαι καὶ ἐς τὸν πλείω χρόνον. τοὺς
 γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ ² πλείονος ἐποιούντο κομίσασθαι,
 ὥς ἔτι Βρασίδας ^a εὐτύχει καὶ ἔμελλον, ^b ἐπὶ μεῖζον
 χωρήσαντος αὐτοῦ, καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος, τῶν
 μὲν στέρεσθαι, ^c τοῖς δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι, ^d κιν-
 δυνεύσειν καὶ κρατήσιν. γίγνεται οὖν ἐπεχειρία αὐ-
 τοῖς τε καὶ τοῖς ξυμμάχοις, ἥδε.

ρη'. " ΠΕΡΙ μὲν τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ μαντείου τοῦ
 Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου, δοκεῖ ἡμῖν χρῆσθαι τὸν βου-
 λόμενον ἀδόλως ^e καὶ ἀδεῶς κατὰ τοὺς πατρίους νόμους.
 τοῖς μὲν Λακεδαιμονίοις ταῦτα δοκεῖ, καὶ τοῖς ξυμ-
 μάχοις τοῖς παροῦσι Βοιωτοὺς δὲ καὶ Φωκίας πείσειν
^f φασὶν ἐς δύναμιν ^g προσκηρυκεύμενοι. περὶ δὲ τῶν
 χρημάτων ^h τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως τοὺς
 ἀδικούντας ⁱ ἐξευρῆσωμεν, ^k ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς
 πατρίοις νόμοις χρώμενοι καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς, καὶ τῶν

² Πλείστον Cam. Æ. Port. ^a Εὐτυχῇ Gr. ^b Ἐπὶ πλείστον C.
^c Τοῖς δὲ ἰα Gr. ^d Ενδυνάμιν Cass. Aug. ^e Καὶ ἀδεῶς omittit Gr. Reg.
 Aug. sed in marg. add. m. 1. ^f Σφῶς C. Dan. Schol. ^g Προσκηρυκεύμενοι
 Ar. C. Dan. ^h Τῶν δεest Cass. Aug. Mosqu. et hic μὲν p. δι. ⁱ Ἐξευρή-
 σομιν Marg. Ar. C. Schol. Aug. a corr. ὑρίσωμιν Mosqu. ^k Ὀρθῶς καὶ
 δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι πάντες; Ar. C. Dan. In Gr. quoque desi-
 derabantur intermedia, sed adscripta erant in marg. ubi et καὶ ἡμεῖς καὶ
 ὑμεῖς. et sic etiam Reg. Mosqu. Insuper νόμοις πατρίοις Gr.

quæ reapse metuebant, datoque ma-
 lorum ac miseriarum laxamento, ubi
 pacis periculum fecissent, majore
 compositionis faciendæ desiderio fla-
 graturos, sibiue restitutis viris, quos
 in insula Sphacteria ceperant, ad
 pacem vel diuturniorem faciendam
 promtiores futuros. Plurimi enim
 faciebant suos cives recuperare, dum
 Brasidas adhuc rem feliciter gereret.
 Nam si ipse majores progressus fe-
 cisset, et res æquasset, futurum erat,
 ut his quidem suis civibus privaren-
 tur, cum illis vero Atheniensibus æ-
 quis viribus certantes, belli fortu-
 nam periclitarentur, illosque fortasse

vincerent. Induciæ igitur inter ipsos
 ipsorumque socios factæ sunt, in
 hæc verba.

118. " Quod ad templum atque
 oraculum Apollinis Pythii attinet,
 nobis placet, ut qui velit, sine fraude
 et sine metu ex patriis ^{*} institutis eo
 utatur. Atque Lacedæmoniiis qui-
 dem, eorumque sociis, qui adsunt,
 hæc placeant. Dixerunt autem, se
 Bæotis et Phocensibus hæc pro virili
 parte persuasuros, caduceatore ad
 ipsos misso. Quod vero attinet ad
 Dei pecuniam, operam dare placet,
 ut fontes comperiamus, patriis insti-
 tutis utentes utrique, et nos et vos,

^{*} Consulant, ad patriam quisque ritum. Valla. Hups.

Bell. ἄλλων οἱ βουλόμενοι, τοῖς πατέροισι νόμοις χρώμενοι
 Pelop. πάντες. περὶ μὲν οὖν τούτων ἔδοξε Λακεδαιμονίοις καὶ
 an. 9. τοῖς ¹ ἄλλοις συμμαχοῖς, ἐὰν σπονδὰς ποιῶνται οἱ
 89. ¹/₂ Αθηναῖοι, ἐπὶ ^m τῆς ⁿ αὐτῶν μένειν ἑκατέρους, ἔχον-
 Olymp. U. C. τας, ἅπερ νῦν ἔχομεν· τοὺς μὲν, ἐν τῷ Κορυθαίῳ,
 Varr. 33 ¹/₂ ἐντὸς τῆς Βουφράδος καὶ τοῦ ^o Τομέως μένοντας· τοὺς
 δὲ, ^p ἐν Κυθήροις, ^q μὴ ἐπιμισγομένους ἐς τὴν συμ-
 μαχίαν, μήτε ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς, μήτε αὐτοὺς πρὸς
 ἡμᾶς· ^r τοὺς δὲ ἐν Νισαίᾳ καὶ Μινάᾳ, μὴ ὑπερβαί-
 νοντας τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῶν Πυλῶν τῶν ^s παρὰ τοῦ
 Νίσου ἐπὶ τὸ Ποσειδώνιον, ἀπὸ δὲ τοῦ Ποσειδωνίου,
 εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν τὴν ἐς ^t Μίνωαν. μηδὲ Μεγα-
 ρίας καὶ τοὺς συμμαχοὺς ὑπερβαίνειν τὴν ὁδὸν ταύτην,
 καὶ τὴν νῆσον, ἣν περ ἔλαβον οἱ Ἀθηναῖοι, ἔχοντας,
 μήτε ἐπιμισγομένους ^u μηδετέρους ^x μηδετέρωσιν· ^y καὶ
 τὰ ἐν Τροιζίνι, ὅσα περ νῦν ἔχουσι, καὶ οἷα ξυνέθεντα

¹ Ἄλλοις omittit Gr. Aug. sed supraser. a m. l. et ad verba, περὶ μὲν—
 συμμαχοῖς, notatur Var. Lect. κατὰ ταῦτα· τάτε δὲ ἔδοξε Λακιδ. π. τοῖς συμμ.
^m Τοῖς Cass. Mosqu. ⁿ Αὐτῶν Ar. C. Cl. Cass. Dan. Aug. Ἐαυτῶν Reg.
^o Τομέως Ar. Forsan pro Τομάρον. Nam hic mons Τομαρος et Τμάρος dicitur
 Straboni. Τομαῖον vero Stephano. Huds. ^p Ἐν τοῖς Κυθήροις C. ^q Μὴ
 deest Dan. Aug. ^r Τοὺς δ' ἐν Reg. ^s Ἀπὸ τοῦ Νισαίου Cass. Aug. a corr.
 ante fuisse videtur, π. τ. Νίσου. Νισαίου Mosqu. et Ποσειδώνιον. Παρὰ τοῦ
 Νίσου Gr. cetera deleta erant. ^t Μίνωαν Bar. Ald. Flor. Bas. et supra
 Μινάα. Aug. et μὴ δὲ. Μίνωα hic Reg. ^u Μηδ' ἑτέρους Cass. abest a Gr.
^x Μηδ' ἑτέρωσιν Bar. Ald. Flor. Bas. Μηδ' ἑτέρωσιν Cass. Μηδ' ἑτέρωσιν Mosqu.
 et ἐπισμιγγομ. ^y Καὶ τὰ ἐν τῇ Τροιζίνι Gr. Καὶ τὰ ἐν Τροιζίνι ἔχοντας, ὅσα περ
 malit Fr. Port. existimans, ἔχοντας ab hoc versu in superiorem transposi-
 tum fuisse. Τὰ ἐν Τροιζίνι ad sequens particip. χρώμενος refert Valla. Τροί-
 ζινι Reg.

et ex aliis, quicunque voluerint, omnes patriis institutis utentes. De his igitur placuit Lacedæmoniis, cæterisque eorum sociis (si Athenienses pacem faciant) ut utrique in suo maneant, retinentes ea, quæ nunc habemus. hi quidem Lacedæmonii in Coryphasio inter Buphradem et Tomeum manentes, hi vero Athenienses in Cytheria, ita ut neutri cum alteris societate sese permisceant, neque nos cum ipsis, neque ipsi no-

biscum commercium habeant. Qui vero sunt in Nisæa et Minoa, ne transeant viam, quæ est a Pylis ad Nisi sacellum et ad Neptuni delubrum, et a Neptuni delubro ad pontem, qui Minoam spectat. Neque Megarenses eorumque socii hanc viam transeant, * et insulam, quam Athenienses ceperunt, neutrique cum alteris ultro citroque commercium habeant: eaque Megarenses retineant, quæcunque in Træzene nunc

* Et insulam habentes, quam Athenienses ceperunt; neutrique etc. Valla. Insulamque, quam ceperunt, retineant Athenienses; neutrique etc. Acacius. Huds.

πρὸς Ἀθηναίους· καὶ τῇ θαλάσῃ χρωμένους, ὅσα
 ἂν κατὰ τὴν ἑαυτῶν καὶ κατὰ τὴν ξυμμαχίαν. Λα-
 κεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πλεῖν ἂ μὴ μακρᾶ
 νηϊ, ἄλλω δὲ ἢ κωπήρει πλοίῳ, ἑς πεντακόσια τάλαντα
 ἄγοντι μέτρα. κήρυκι δὲ, καὶ πρεσβείᾳ, καὶ ἀκολού-
 θοις, ὁπόσοις ἂν δοκῇ, περὶ καταλύσεως τοῦ πολέμου,
 καὶ δικῶν, ἑς Ἡελοπόννησον καὶ Ἀθήναζε σπον-
 δὰς εἶναι ἰοῦσι ἑ καὶ ἀπιοῦσι, καὶ κατὰ γῆν καὶ
 κατὰ θάλασσαν. τοὺς δὲ αὐτομόλους μὴ δέχεσθαι
 ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, μήτε ἐλεύθερον, μήτε δοῦλον,
 ἢ μήτε ὑμᾶς, μήτε ἡμᾶς. δίκας τε διδόναι ὑμᾶς τε
 ἡμῖν καὶ ἡμᾶς ὑμῖν ἑ κατὰ τὰ πάτρια, ἑ τὰ ἀμφίλογα
 δίκη διαλύοντας ἄνευ πολέμου. τοῖς μὲν Λακεδαιμονί-
 οῖς καὶ τοῖς ξυμμάχοις ταῦτα δοκεῖ· εἰ δὲ τι ὑμῖν
 εἴτε ἑ καλλιώτερον, εἴτε δικαιοτέρον τούτων δοκεῖ εἶναι,
 ἰόντες ἑς Λακεδαίμονα ἑ διδάσκετε. οὐδενὸς γὰρ ἀπο-
 στήσονται, ὅσα ἂν δίκαια ἑ λέγητε, οὔτε οἱ Λακεδαι-
 μόνιοι, οὔτε οἱ ξύμμαχοι. οἱ δὲ ἰόντες, τέλος ἔχοντες

Bell.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
33 $\frac{1}{4}$.

* Ἀν deest Gr. ἂ Μὴ omittit Gr. Πλεῖν μικρῇ νηϊ habent Gr. et Dan.
 Πλην Mosqu. ἢ Vide Bayfium de re navali p. 88. Huds. ἑ Aliter le-
 gisse videtur Valla. Nam reddit duum millium talentorum. Huds. ἑ Ἐὰν
 δοκῇ Cl. Gr. ex emendatione, ante ἂν aliud scriptum fuerat. ἑ Ἐὰν Reg. Cass.
 Aug. τοῦ ante πολ. om. Mosqu. ἑ Πελοπόννησον Gr. ἑ Καὶ ἀπιοῦσι desunt C.
 Dan. ἑ Θάλατταν Ar. Dan. ἢ Μήτε ἡμᾶς, μήτε ὑμᾶς Reg. Μήτε ἡμᾶς
 non sunt in Dan. ἑ Κατὰ πάτρια Gr. ἑ Καὶ τὰ etc. Ar. C. Dan.
 ἑ Κάλλιον Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ἑ Διδά-
 σκεσθε. καὶ οὐδ' ἑνὶ γὰρ Cass. Διδάσκετε Aug. sed in marg. not. διδάσκεσθε.
 ἑ Ἀγχι et eadem manu inter versus λίγητι Reg.

habent, et de quibuscunque inter
 ipsos et Athenienses convenit. *ut-
 que mari utantur cum per omnes
 agri sui partes, tum per eas, quæ ad
 ipsorum socios pertinent. Item ut
 Lacedæmonii eorumque socii navi-
 gent navi non longa: sed alio navi-
 gio, quod remis agatur, et ad quin-
 gentorum talentorum pondus vehat.
 Item ut caduceatori, et legatis, eo-
 rumque comitibus, quocunque ipsis
 placuerit belli finiendi et controver-
 siarum causa, in Peloponnesum aut
 Athenas euntibus ac redeuntibus,

terra marique fœdera sint. Interea
 vero neutri transfugas, aut liberum,
 aut servum recipiant. Item ut et a
 vobis apud nos et a nobis apud vos
 causa dicatur ex patriis institutis, ut
 controversiæ jure, sine bello diriman-
 tur. Atque Lacedæmoniis quidem
 eorumque sociis hæc placent. Quod
 si quid aut honestius, aut justius his
 esse vobis videtur, Lacedæmonem pro-
 fecti docete. nihil enim eorum, quæ
 justa esse demonstraritis, aut Lace-
 dæmonii, aut eorum socii recusant.
 Qui autem eo proficiscentur, proficis-

* Marique uti, quocunque placuerit, vel ad sua ipsorum, vel ad sociorum
 ire. Valla. Mari, ut aut suæ aut sociorum res postulabunt, utantur. Aca-
 cius. Marique libere utantur, tum qua suæ ditionis, tum qua sociorum
 agrum alluit. Hobbesius, Huds.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. U. C. Varr. 33½.
 Mart. 22. ὁ ἰόντων, ἥπερ καὶ ὑμεῖς ἡμᾶς κελεύετε. αἱ δὲ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται. ἔδοξε τῷ δήμῳ. P' Ακάμαντις ἐπρυτάνευε, q Φαίνιππος ἐγγραμμάτευε, Νικιάδης ἔπειστάτει. Δάχης εἶπε, s τύχη ἀγαθῇ t τῇ Ἀθηναίων, ποιῆσθαι τὴν ἐκχειρίαν, καδὰ u ξυγχωροῦσι Λακεδαιμόνιοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν καὶ ὁμολόγησαν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐκχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν. x ἄρχειν δὲ τῇδε τὴν ἡμέραν, y τετραῖδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφιβο-
 λιῶνος μηνός. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἰόντας ὡς ἀλλήλους πρέσβεις καὶ κήρυκας, ποιῆσθαι τοὺς λόγους, καδὸτι ἔσται ἡ κατάλυσις τῆς πολέμου. z ἐκκλησίαν δὲ ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις, a πρῶτον περὶ τῆς εἰρήνης βουλευσασθαι Ἀθηναίους, καδὸτι ἂν b εἰσὶν ἡ πρεσβεία περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ πολέμου. c σπείσασθαι δὲ αὐτίκα μάλα τὰς πρεσβείας ἐν τῷ δήμῳ τὰς παρούσας, ἥ μὴν ἐρμενεῖν ἐν ταῖς σπονδαῖς τὸν ἐνιαυτόν.

o Attice pro ἴτωσαν. Huds. P' Ακαμάντις Reg. 'Ακαμαντὶς Gr. 'Ἐπρυτάνευε Mosqu. q Φαίνιππος ἐγγραμμάτευε desunt Gr. 'Ἐγγραμμάτ. Aug. r Id est: erat 'Ἐπιστάτης. Ii, qui Decuriam constituebant, per illam Hebdomadem, qua imperabant, Προῖδροι dicebantur: qui ex iis per unum diem cæteris præerat, 'Ἐπιστάτης vocabatur. Vide Notas ad Marmor. Arundell. p. 106. 107. 108. Huds. s Hæc verba apud Græcos in omnibus fere statuarum basibus et cippis in alicujus viri bene meriti honorem, aut fæderis promulgandi gratia erectis, bene ominandi causa præfigebantur. De iis plura vide in notis ad Marmor Arund. primum, et etiam in Seldeni libro de Diis Syris, Syntagm. l. c. l. Huds. t Τῶν Ἀθηναίων Gr. Mosqu. u Ξυγχωρῶσιν οἱ Λακεδ. Ar. C. Dan. x Ἀρχὴν Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. y Ἀρχεῖν Ar. Ἀρχὴν Gr. z Δωδεκάτην malit Cl. Dodwellus, et mox τετραῖδι ἐπὶ δέκα pro δωδεκάτῃ. Τετραῖδα ἐπὶ δεκάτ. 'Ελ. Cass. Mox ἀληθῶς pro ἀλλήλους Mosqu. et καδ' ὅτι. a Pro ἐκκλησίαν δι' ποιησάντων, καὶ συγκαλούντων τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν πρυτάνων. Æ. Port. b Πρῶτον μὲν περὶ Reg. c Πείσασθαι Cass. Aug. in marg. Mosqu. et hic καδ' ὅτι.

cantur cum absoluta rei arbitrati suo transigendæ autoritate, quemadmodum vos quoque nos facere jubetis. Hæc autem fœdera ad annum durabunt. ita placuit populo. Senatores Acamantidis tribus Prytanes erant, Phænippus scriba erat, Niciades Epistates. Laches pronuntiavit, Quod felix faustumque sit Atheniensi populo, inducias fieri, prout Lacedæmonii, eorumque socii consentiunt. Et magistratus inducias annuas esse coram populo sponponderunt. Harum autem initium fieri ab hoc die,

qui est decimus quartus mensis Elaphebolionis. Hoc interim tempore utrorumque legatos, atque caduceatores, invicem adeunt, tractare quæ ratione bellum sedari possit. Concione autem ab imperatoribus et Prætoribus advocata, primum populum Atheniensem de pace consultare, prout ad ipsum legatio de bello sedando venerit. Et primo quoque tempore legatos, qui aderunt, factis induciis apud populum spondere, se annum integrum induciarum conventit staturos.

ριθ'. Ταῦτα ξυνέθεντο Λακεδαιμόνιοι, ^d καὶ ὤμο-
 λόγησαν καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀθηναίους καὶ τοῖς ξυμ-
 μάχοις, μηνὸς ἐν Λακεδαίμονι Γεραστίου δωδεκάτη.
^e ξυνετίθεντο δὲ καὶ ἐσπένδοντο, Λακεδαιμονίαν μὲν,
 οἶδε, Ταῦρος ^f Ἐχετιμίδα, ^g Ἀθήναιος Περικλείδα,
 Φιλοχαρίδας Ἐρυξιδαιίδα· Κορινθίων δὲ, ^h Αἰνέας
ⁱ Ὀκύτου, ^k Εὐφαιμίδας Ἀριστωνύμου· Σικυωνίων δὲ,
^l Δαμότιμος Ναυκράτους, Ὀνάσιμος Μεγακλέους·
 Μεγαρέων δὲ, Νίκασος Κεκάλου, Μενεκράτης Ἀμφι-
 δάρου· Ἐπιδαυρίαν δὲ, Ἀμφίας Εὐπαιίδα· ^m Ἀθη-
 ναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ, Νικόστρατος Διῖτρεφοῦς, Νι-
 κίας Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. Ἡ μὲν δὲ
 ἐπεχειρία, αὕτη ἐγένετο, καὶ ξυνήεσαν ἐν αὐτῇ ⁿ περὶ
 τῶν μειζόνων σπονδῶν ^o διὰ παντὸς ἐς λόγους.

ρκ'. Περὶ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐπῆρχοντο,
 Σκιωνῇ ^p ἐν τῇ Πελλήνῃ πόλιν ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων
 πρὸς Βρασίδαν. φασὶ δὲ οἱ Σκιωναῖοι, ^q Πελληνῆς μὲν

Bell.
 Pelop.
 an. 9.
 Olymp.
 89. ¹/₂.
 U. C.
 Varr.
 33 ¹/₂.

^d Καὶ ὤμοσαν Λακιδ. καὶ οἱ ξύμμ. Marg. Ar. C. Mosqu. Καὶ ὤμοσαν καὶ οἱ
 ξύμμ. Gr. Καὶ ὤμολόγησαν omittit Cl. Prima lectio est in Cass. et Dan.
 secunda in Reg. ^e Ξυνίθιντο C. Cl. ^f Ἐχετιμίδα C. ^g Ἀθηναῖος Gr.
^h Ἐνίας Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. et hinc ante Ἐρυξιδαιίδα. ⁱ Ὀκύτου
 Gr. ^k Εὐφαιμίδας Ἀριστωνύμου omittunt Ar. C. Σισυφαιμίδας Schol. Aristoph.
 quem vide in Equit. Huds. Absunt etiam a Dan. ^l Δαμότιμος
 Reg. ^m Ἀθηναῖος Ar. C. Mox Διοστρεφ. Mosqu. ⁿ Id est: περὶ σπον-
 δῶν τῶν μειζόνων πραγμάτων, vel περὶ σπονδῶν τῶν ἐς τὸν πλείων χρόνον ἐσπεμένων. Æ.
 Port. Αὐτοὶ pro ἐν αὐτῇ Mosqu. ^o Διαπαντὸς Ald. Flor. Bas. Steph. 1.
 Reg. Cass. Mosqu. Aug. ^p Forsan παρὰ τῇ Πελλήνῃ, vel ἐκ τῆς Πελλήνης
 πολεμικῆς οὖσα πόλις, vel ἥπερ ἦν Θερπῆς πόλις, aut, (quod verisimilius) scri-
 bendum ἐν τῇ Παλλήνῃ, scil. ἐν τῇ τῆς Παλλήνης Κιρρόνησιν, vel ἐν τῇ τῆς Παλ-
 λήνης Ἰσορῳ. Æ. Port. Vide Excerpta ex fine l. 7. Strabonis. Huds.
^q Πελληνῆς Ar. C. Polyænus de Stratagem l. 7. c. 47. Παλληνῆς ἀναπλῖον-

119. Atque hæc sunt pacta et con-
 venta, quæ inter Lacedæmonios et
 Athenienses ac utrorumque socios
 facta, ac de communi utrorumque
 sententia jurata fuerunt, Gerastii
 apud Lacedæmonios mensis die duo-
 decimo. Horum autem pactorum et
 conventorum autores ac sponsores
 existerunt ex Lacedæmoniis isti,
 Taurus Echetimidæ, Athenæus Peri-
 cleidæ, Philocharidas Eryxidæ.
 Ex Corinthiis, Æneas Ocytæ, Eu-
 phamidas Aristonymi. Ex Sicyoniis,
 Damotimus Naucratis, Onasimus
 Megacelis. Ex Megarensibus, Nica-

sus Cecali, Menecrates Amphidori.
 Ex Epidauriis, Amphias Eupheidæ.
 Ex Atheniensibus Imperatores, Ni-
 costratus Diotrophis, Nicias Nicerati,
 Autocles Tolmæi filius. Atque hæc
 quidem induciæ factæ sunt, et quam-
 diu durarunt, utrique in colloquium
 de rerum majorum foederibus per-
 petuo venerunt.

120. Per hos autem dies, quibus
 alteri ad alteros adibant, Scione apud
 Pellenen civitas ab Atheniensibus ad
 Brasidam defecit. Scionæ autem se
 Pellenenses quidem esse dicunt, ex
 Peloponneso oriundos; sed suos ma-

Bell. εἶναι ἐκ Πελοποννήσου, ἰ πλείοντας δ' ἀπὸ Τροίας σφῶν
 Pelop. an. 8. τοὺς πρώτους κατενεχθῆναι ἐς τὸ χωρίον τοῦτο, ὁ τῶ
 exeunte Olymp. χειμῶνι, ὃ ἐχρέσαντο Ἀχαιοὶ, καὶ αὐτοῦ οἰκῆσαι.
 89. 1. ὁ ἀποστᾶσι δ' αὐτοῖς ὁ Βρασιδάς διέπλευσε νυκτὸς ἐς
 U. C. τὴν Σκιώνην, τριήρει μὲν φιλία ὁ προπλεύουσα, αὐτὸς δὲ
 Varr. 331. ἐν κελητίῳ ἄπῳθεν ἐφεπόμενος, ὅπως, εἰ μὲν τινι τοῦ
 ὁ κέλητος μείζονι πλοίῳ περιτυγχάνοι, ἢ τριήρης ἀμύ-
 νοι ὁ αὐτῶν ἀντιπάλου δὲ ἄλλης τριήρους ἐπιγενομένης,
 ὁ πρὸς τὸ ἔλασσον νομίζων ὁ τρέψασθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
 ναῦν, καὶ ἐν τέτῳ ὁ αὐτὸν διασῶσειν. περαιωθεῖς δὲ, καὶ
 ὁ ξύλλογον ποιήσας τῶν Σκιωναίων, ἔλεγεν, ὁ, τε ἐν ὁ τῇ
 ὁ Ἀκάνδῳ καὶ ὁ Γοράνῃ καὶ προσέτι, φάσκων, ὁ ἄξιατάτους
 αὐτὰς εἶναι ἐπαινῶ, ὁ οἵτινες, τῆς Πελλήνης ἐν τῷ ἰσθμῷ
 ὁ ἀπειλημμένης ὁ ὑπὸ Ἀθηναίων Ποτιδαίαν ἐχόντων, καὶ
 ὁ ὄντες ὁ οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶται, αὐτεπάγγελτοι ἐχώρη-
 σαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν, καὶ οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμία

εἰς ἐκ Τροίας κατίσχον εἰς τὴν Φλίγαν. Ex quo loco conjecit Casaubonus Παλλανῆς pro Πελλανῆς, et Παλλήνην pro Πελλήνην apud Thucydidem reponi debere. Huds. Πελλανῆς Reg. Dan. Πελλανῆς Gr. ὁ Πλείοντας δὲ ἀπὸ Gr. ὁ τῶ χειμῶνι τοῦτο ὁ ἔχε. Gr. ὁ Ἀποστᾶσι δὲ αὐτοῖς Gr. ὁ Προσπλεύουσα Ar. C. Cam. Ald. Flor. Reg. Dan. Πιεύουσα Mosqu. ὁ Κελητίῳ et κέλ-
 λητος Mosqu. qui et ἄποθεν. Celoces dicebantur (per translationem a celote equo, cui vir unus insidet) in quibus singuli singulos tantum tractant re-
 mos. Quod et tum fiebat, cum unus navigaret, ut in celotio, tum etiam cum pluribus impellebatur navigium. Vide Schefferum de Militia navali l. 2. c. 2. p. 68. Huds. ὁ Αὐτῇ Cl. Gr. Reg. ὁ Ἀμύνη αὐτῇ Cass. Aug. ὁ Ἀμύνη Mosqu. ὁ Τρέψασθαι Cl. Gr. Reg. Aug. Mosqu. ὁ Αὐτὸν C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. ὁ Τῇ deest C. Mox αὐτ. ἄξιατ. Mosqu. ὁ Εἵτινες C. Dan. ὁ Τὸ τῶν Ἀθ. Cl. Aug. (sed punctis not.) Mosqu. qui et mox, ὄντως. ὁ Οὐδὲν ἄλλω νησιῶται Cass.

jores, cum a Troja navigarent, * tem-
 pestate, qua Achivi jactati fuerunt,
 in eum locum delatos fuisse, ibique
 sedes posuisse. Cum autem illi de-
 fecissent, Brasidas noctu Scionem
 trajecit, † triremi quidem socia præ-
 eunte, ipse vero celoce vectus emi-
 nus eam sequens, ut, si forte in ali-
 quod navigium sua celoce majus in-
 cideret, triremis opem ipsi ferret:
 si vero alia pari magnitudine tri-
 remis advenisset, existimabat illam
 non recta venturam contra minus

navigium, sed contra triremem, et
 se interea salutis suæ consulturum.
 Cum autem eo trajecisset, et Scio-
 næorum concionem advocasset, eam
 ibi dixit, quæ et Acanthi, et To-
 ronæ. Addebat præterea, ipsos ma-
 xima laude dignos esse, qui, cum
 Pellene in Isthmo ab Atheniensibus
 Potidæam tenentibus sit intercepta,
 cumque nihil aliud sint, quam insu-
 lani, tamen sua sponte ad libertatem
 transierint, neque per ignaviam ex-
 spectarint, ut sibi necessitas impone-

* Tempestate, qua Achivi usi sunt etc. Valla. HUDS.

† Præeunte officii gratia trireme etc. Valla. IDEM.

^f ἀνάγκην σφίσι ^ε προσγενέσθαι περὶ τῇ φανερώς οἰκείῃ ἀγαθοῦ. ^h σημειῖόν τ' εἶναι τοῦ καὶ ἄλλο τι ἂν αὐτοὺς τῶν μεγίστων ἀνδρείως ὑπομεῖναι, εἰ τεθήσεται κατὰ τοῦν τὰ πράγματα· πιστοτάτους τε τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους, καὶ ⁱ τὰλλα τιμήσειν.

Ball.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
33 $\frac{1}{2}$.

ρκα΄. Καὶ οἱ μὲν Σκιωναῖοι ἐπήρθησάν τε τοῖς λόγοις, καὶ θαρσύναντες πάντες ὁμοίως, καὶ οἷς πρότερον μὴ ἤρεσκε τὰ πρᾶσσόμενα, τὸν τε πόλεμον διανοῶντο ^k προθύμως οἴσιν, καὶ τὸν Βρασιδαν τὰ τ' ἄλλα ^l καλῶς ἐδέξαντο, καὶ δημοσίᾳ μὲν, χρυσῷ στεφάνῳ ἀνέδυσαν, ὡς ἐλευθεροῦντα τὴν Ἑλλάδα, ἰδίᾳ δὲ, ἐταινίουν τε, καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ. ὁ δὲ, ^m τό, τε ⁿ παραυτίκα, φυλακὴν τινα αὐτοῖς ἐγκαταλιπὼν, διέβη πάλιν. καὶ ὕστερον οὐ πολλῷ στρατιὰν πλείω ἐπεραίωσε, βουλόμενος ^o μετ' αὐτῶν τῆς τε Μένδης καὶ τῆς Ποτιδαίας ἀποπειράσας· ἡγούμενος, καὶ τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι ἂν, ^p ὡς ἐς νῆσον, καὶ βελόμενος φθάσαι. ^q καὶ τι ^r καὶ αὐτῷ ἐπράσσειτο ἐς τὰς πόλεις

^f Ἀνάγκη Cass. manus recens, super η scripserat. ^ε Προγενέσθαι Ar. C. ^h Σημεῖόν τι εἶναι Gr. Δ' εἶναι Mosqu. ⁱ Τὰ ἄλλα Ar. C. et mox τὰ τὰ ἄλλα. Huds. Sic et utroque loco Dan. T' ἄλλα Mosqu. ^k Ταχὺς Reg. ^l Καλῶς Dan. ^m Τότε Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr. ⁿ Παρ' αὐτίκα Gr. ^o Μετ' αὐτοῦ C. Dan. ^p Ὡς, omittit C. Eo respexisse putat Scholiast. quod Athenienses rei navalis periti et illi dediti essent, tanquam majus defendendæ insulæ studium illis hæc res excitaret. Steph. Ὡς etiam abest a Dan. ^q Καὶ τι αὐτῷ Cl. Gr. In Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu. est καὶ τι αὐτῷ καὶ ἐπράσσειτο. ^r Καὶ deest Ar. C. Dan.

retur, qua manifestum domesticum bonum sequi cogerentur. Hoc autem argumento esse, ipsos vel ad quodvis aliud summum discrimen fortiter subeundum paratos fore, si res ex animi sententia constituentur: ac re vera se fidelissimos Lacedæmoniorum amicos illos existimatum esse, et aliis honoribus affecturum.

121. Scionæi autem hujus verbis elati sunt, omnesque pariter animis confirmati, vel illi, quibus ante res, quæ gerebantur, minime placebant, et bellum alacriter ferre constituerunt, et Brasidam cum aliis rebus

honorifice acceperunt, tum etiam publice quidem aurea corona redimierunt, ut Græciæ liberatorem, privatim vero tæniis coronabant, et ad ipsum ut ad athletam victorem officii causa accedebant. Ille vero confestim, quodam non magno præsidio apud ipsos relicto, retro abiit. Nec multo post exercitum majorem eo trajecit, quod Menden et Potidæam cum ipsis tentare vellet: existimans et Athenienses ad opem ipsis ferendam venturos, quippe quod insulam incolerent, eosque antevertere cupiens. Quin etiam nonnullos in

Bell. ταύτας προδοσίας πέρι. καὶ ὁ μὲν ἔμελλεν ἐγχειρήσειν
Pelop. ταῖς πόλεσι ταύταις.
an. 9.

Olymp. ρκβ'. Ἐν τούτῳ δέ, ^a τριήρει οἱ τὴν ἐπεχειρίαν περι-
89. ¹/₂. αγγέλλοντες ¹ ἀφικνεῖνται παρ' αὐτὸν, Ἀθηναίων μὲν,
U. C. Ἀριστάνυμος, Λακεδαιμονίων δέ, ^u Ἀθηναίος. ^x καὶ
Varr. 33 ¹/₂. ἢ μὲν στρατιὰ πάλιν διέβη ^y εἰς Τορὼνην· οἱ δὲ τῷ Βρα-
σίδα ἀνήγγελλον τὴν ξυνθήκην· καὶ ἐδέξαντο πάντες οἱ
ἐπὶ Θρᾷκης ξύμμαχοι Λακεδαιμονίων τὰ πεπραγμένα.
Ἀριστάνυμος δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις κατήνει, Σκιωναίους
δὲ αἰσδόμενος, ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμερῶν, ὅτι ὕστερον
ἀφεστήκοιεν, οὐκ ἔφη ἐνσπόνδους ἔσεσθαι. Βρασίδης
δὲ ^z ἀντέλεγε πολλὰ, ὥς πρότερον, καὶ οὐκ ἀφίει τὴν
πόλιν. ὥς δ' ^a ἀπήγγελλεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ Ἀριστάν-
υμος περὶ αὐτῶν, οἱ Ἀθηναῖοι εὐδὺς ἔτοιμοι ἦσαν
στρατεύειν ἐπὶ τὴν Σκιώνην. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, πρέ-
σβεις πέμψαντες, παραβήσεσθαι ἔφασαν αὐτοὺς τὰς
σπονδὰς, καὶ τῆς πόλεως ἀντεποιεῖντο, Βρασίδᾳ πιστεύ-
οντες· δίκη τε ἔτοιμοι ἦσαν περὶ αὐτῆς κρίνεσθαι. οἱ
δὲ, δίκη μὲν ἐκ ἡδέλον κινδυνεύειν, στρατεύειν δὲ ^b ὥς
τάχιστα, ὀργὴν ποιούμενοι, εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις

^a Τριήρεις Reg. Τριήρης a prima manu Gr. deinde correctum erat τριήρεις.
¹ Ἀφικνεῖντο Marg. Schol. Παραυτὸν Aug. ^u Ἀθηναῖος Dan. ^x Καὶ ἡ
στρατιὰ μὲν πάλιν Gr. ^y Εἰς Dan. Mox ἐπὶ Θρᾷκης Mosqu. ^z Ἀντίλινον
Gr. ^a Ἀπήγγειλεν Cass. Aug. et ὁ d. Mosqu. ante Ἀριστάν. ^b Ὡς τά-
χιστα Ar. C. Flor. Bas. Τίς ἐς τάχ. Mosqu. et οἱ d. ante ἡ. τ. νῆς.

his civitatibus ad prodicionem solici-
tabat. Atque ille quidem has civita-
tes aggressurus erat.

122. Sed interea ad eum veniunt
cum triremi, qui inducias renuntia-
rent, ex Atheniensibus, Aristonymus,
ex Lacedæmoniis, Athenæus. Atque
exercitus quidem Toronam reversus
est. Legati vero conventa Brasidæ
renunciaverunt. Universi autem La-
cedæmoniorum socii, qui in Thracia
erant, res gestas comprobarunt. A-
ristonymus autem cæteris quidem
assentiebatur; sed Scionæos, quos
ex dierum supputatione post initas
inducias defecisse animadvertibat,
fœderis participes fore negabat. Bra-
sidæ vero contra multis verbis affir-

mabat, Scionem prius defectionem
fecisse, nec urbem dimittere volebat.
Cum autem Aristonymus hæc de ipsis
Scionæis Athenas renunciasset, Athe-
nienses ad bellum Scionæ confestim
inferendum animis erant parati. La-
cedæmonii vero, legatis ad Atheni-
enses missis, dicebant ipsos fœdera
violaturos, si bellum Scionæis infer-
rent, urbemque Scionam sibi vendi-
cabant, fidem Brasidæ habentes. Et
parati erant ad iudicio de ipsa dis-
ceptandum. Illi vero iudicio quidem
controversiam committere, et rem in
discrimen adducere, ac periclitari
nolebant, sed primo quoque tempore
bellum Scionæ inferre volebant: ira-
ti, quod jam vel insularum incolæ a

ἦδη ὄντες ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι, τῇ κατὰ γῆν Λακεδαιμονίων ἰσχύϊ ἀναφελεῖ πιστεύοντες. εἶχε δὲ καὶ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ἢ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίου. δύο γὰρ ἡμέραις ὕστερον ἀπέστησαν οἱ Σκιωναῖοι. ψήφισμά τ' εὐθύς ἐποίησαντο, Κλέωνος γνώμῃ πεισθέντες, Σκιωναίους ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτεῖναι. καὶ τᾶλλα ἡσυχάζοντες, ἐς τοῦτο παρέσκευάζοντο.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1/2. U. C. Varr. 33 1/2. Mart. 26. anni 8.

ργγ'. Εἰν τέτρῳ δὲ Μένδῃ ἀφίσταται αὐτῶν, πόλις ἐν τῇ Παλλήνῃ, ἡ Ἐρετριέων ἀποικία. καὶ αὐτοὺς ἐδέξατο ὁ Βρασίδης, οὐ νομίζων ἀδικεῖν, ὅτι ἐν τῇ ἐκχειρία φανερώς προσεχώρησαν. ἔστι γὰρ ἃ καὶ αὐτὸς ἐνεκάλει τοῖς Ἀθηναίοις παραβαίνειν τὰς σπονδάς. διὸ καὶ οἱ Μενδαῖοι μᾶλλον ἐτόλμησαν, τήν τε τοῦ Βρασίδου γνώμην ὀρῶντες ἐτοίμην, τεκμαιρόμενοι καὶ ἀπὸ τῆς Σκιώνης, ὅτι οὐ προϋδίδου καὶ ἅμα, τῶν πρᾶσσόντων σφίσιν ὀλίγων τε ὄντων, καὶ, ὡς τότε ἐμέλ-λησαν, ἐκῆτι ἀνέντων, ἀλλὰ περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβε-

Ante fin. anni 8.

* Ἰσχύϊ deest Reg. d Ἡ ομῖτunt Cl. Gr. * Ἡ Reg. Ἡ οἱ Ἀθηναῖοι Gr. Οἱ d. Mosqu. f Ἡμέρας Cl. * Ἐν τούτῳ μὲν δὲ ἀφίσταται αὐτῶν πάλιν etc. C. h Ἐρετριέων Gr. i Ἐστὶ γὰρ καὶ ἃ καὶ αὐτὸς Cass. Aug. k Δι' ὃ Gr. Τὰς d. Mosqu. ante σπονδάς. l Τῷ deest Dan. m Verbum ἡμίλλησαν de cunctatione intelligit Vall. Sed videtur et in altera sua significatione posse accipi : ut dicatur subaudiendum cum eo esse infinitivum πράσσειν, aut quid simile, sicut alibi. Steph. n Οὐκ ἔτι Gr.

se defectionem sibi faciendam censerent, terrestri Lacedæmoniorum potentia nihil ipsis in rebus maritimis profutura freti. Et profecto, quod de defectione dicebatur, magis verum erat, quam vel ipsi Athenienses censerent. Nam Scionæi duobus post factas inducias diebus defecerant. Confestim autem in Cleonis sententiam decretum fecerunt de expugnandis occidendisque Scionæis; et a cæteris belli partibus abstinentes, ad hanc unam se converterunt, et ad hoc peragendum se preparare cœperunt.

123. Interea vero Mende urbs, quæ erat sita in Pallene, Eretrien-

sium colonia, defecit. Brasidas autem ipsos Mendæos in fidem suam recepit, non existimans, se injusto facere, quia Mendæi induciarum factarum tempore aperte et sine proditione deditionem fecerant. Habebat enim et ipse, quod vicissim crimini daret Atheniensibus de fœderibus violatis. Quamobrem etiam Mendæi hoc facere magis sunt ausi, tum quia propensum Brasidæ animum videbant; et ex ipsa Scione conjecturam facientes, quia Brasidas eam non prodebat, * tum etiam, quia, qui proditionem cum ipsis moliebantur, quamvis pauci essent, tamen (quia rem semel susceptam, quam tunc

* Cætera omittentes etc. Vall. HUDS.

† De loci hujus interpretatione videsis Annott. IDEM.

Bell. μένων ὁ τὸ κατὰ δῆλον, καὶ καταβιασαμένων παρὰ γνώ-
 Pelop. μην τοὺς πολλούς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, εὐθὺς πυθόμενοι,
 an. 9. πολλῶν ἔτι μᾶλλον ὀργισθέντες, παρεσκευάζοντο ἐπ'
 Olymp. 89. ἡμφοτέρας τὰς πόλεις. καὶ Βρασίδης, προσδεχόμενος
 U. C. τὸν ἐπίπλου αὐτῶν, ὑπεκκομίζει εἰς Ὀλυμπον τὴν
 Varr. 33. Ἡ Χαλκιδικὴν παῖδας καὶ γυναῖκας τῶν Ἰσκιωναίων
 καὶ Μενδαίων. καὶ τῶν Πελοποννησίων αὐτοῖς πεντα-
 κοσίους ὀπλίτας διέπεμψε, καὶ πελταστὰς τριακοσίους
 Χαλκιδέων, ἄρχοντά τε ἑ τῶν ἀπάντων Πολυδαμίδα.
 καὶ οἱ μὲν, τὰ περὶ σφᾶς αὐτοὺς, ὡς ἐν τάχει παρεσο-
 μένων τῶν Ἀθηναίων, κοινῇ εὐτρεπίζοντο.

An. 9.
 post Apr.
 9.

ῥηδ'. Βρασίδης δὲ καὶ Περδικκας ἐν τούτῳ στρα-
 τεύουσιν ἄμα ἐπὶ Ἀρρίβαιον τοδεύτερον εἰς Λύγκον.
 καὶ ἦγον, ὁ μὲν, ὧν ἐκράτει Μακεδόνων τὴν δύναμιν,
 καὶ τῶν ἐνοικούντων Ἑλλήνων ὀπλίτας ὁ δὲ, πρὸς τοῖς
 αὐτῷ περιλοίποις τῶν Πελοποννησίων, Χαλκιδέας, καὶ
 Ἀκανθίους, καὶ τῶν ἄλλων κατὰ δύναμιν ἐκάσταν.
 ἔξυμπαν δὲ τὸ ὀπλιτικὸν τῶν Ἑλλήνων, τρισχίλιοι μά-
 λιστα. ἑπὶ πᾶσι δ' οἱ πάντες ἠκολούθουν Μακεδόνων ξὺν

• Id est: μὴ κατὰ δῆλον γίνονται. Huds. Ἡ Χαλκιδικὴν Gr. Antea Ὀλην-
 δον Mosqu. Ἡ Ἰσκιωνίων Reg. Mox τῶν Μενδ. Mosqu. Ἡ τῶν ἀπ' αὐτῶν
 Πολυδαμίδα Murg. Ald. Bas. Reg. Gr. Τε d. Mosqu. et in ante τάχει.
 Ἡ Ἀρρίβαιον Cass. Aug. Ἡ τοδεύτερον Ar. C. Cass. Reg. Aug. Ἡ Καὶ Ἀκαν-
 θίους desunt Reg. Ἡ ἔξυμπαν et mox σὺν Χαλκιδ. Reg. Cass. Gr. Σύμπαν
 Mosqu. Aug. et mox σὺν. Ἡ ἑπὶ πᾶσι Ar. C. ut et paullo infra. Cass. Dan.
 Mosqu. et infra. et ἑπὶ πᾶσι δ' οἱ Gr.

peracturi erant, amplius intermittere
 nolebant; sed sibi ipsis metuebant,
 ne patefierent,) plebem præter omni-
 um opinionem superaverant. Athe-
 nienses autem, cum protinus hæc ac-
 cepissent, multo magis irritati, se
 adversus utramque civitatem instrue-
 bant. Brasidas vero, cum infestum
 ipsorum classis adventum expecta-
 ret, Scionæorum et Mendæorum li-
 beros et conjuges in Chalcidicam
 Olynthum subduxit. Et ad ipsos
 presidii causa misit quingentos gra-
 vis armaturæ milites Peloponnesios,
 et trecentos peltatos Chalcidenses,
 cum Polydamida ipsorum universorum
 præfecto. Atque hi quidem,

quod Athenienses propediem adfu-
 turos expectarent, res suas com-
 munitè adornabant.

124. Brasidas vero et Perdicas in-
 terea copiis conjunctis bellum Ar-
 rhibeo rursus ad Lyncum intule-
 runt. Et duxerunt, hic quidem, co-
 pias Macedonum, quibus imperabat,
 et Græcorum in Macedonia habitan-
 tium milites. Ille vero, præter Pe-
 loponnesiorum reliquias, quas illic
 habebat, Chalcidenses, et Acanthios,
 et ex aliis populis, pro ejusque fa-
 cultate ac potentia. Universarum
 autem Græcarum copiarum erant
 fere tria millia. Equites vero uni-
 versi, qui sequebantur, Macedonum

Χαλκιδεῦσιν ὀλίγω ἐς χιλίους, καὶ ἄλλος ὁμίλος τῶν βαρβάρων πολὺς. ἐσβαλόντες δὲ ἐς τὴν Ἀρρίβαιου, καὶ εὐρόντες ἀντεστρατοπεδευμένους² αὐτοῖς τὰς Λυγκηστάς, ἀντεκαδέζοντο καὶ αὐτοί. καὶ, ἐχόντων τῶν μὲν πεζῶν λόφον ἐκατέρωθεν, ^a πεδίου δὲ τοῦ μέσου ὄντος, οἱ ἱππῆς, ἐς αὐτὸ καταδραμόντες, ἱππομάχησαν πρῶτα ἀμφοτέρων. ἔπειτα δὲ καὶ ὁ Βρασιδάς καὶ ὁ Περδίκκας, ^b προελθόντων ^c προτέρων ἀπὸ τοῦ λόφου μετὰ τῶν ἱππέων τῶν ^d Λυγκηστῶν ὀπλιτῶν, καὶ ἐτοίμων ὄντων μάχεσθαι, ἀντεπαγαγόντες καὶ αὐτοί, ξυνέβαλον, καὶ ἔτρεψαν τοὺς Λυγκηστάς· καὶ πολλοὺς μὲν διέφθειραν· ^e οἱ δὲ λοιποὶ, διαφεύγοντες πρὸς τὰ μετέωρα, ἡσύχαζον. μετὰ δὲ τοῦτο, τροπαῖον σήσαντες, δύο μὲν ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐπέσχον, τοὺς Ἰλλυριοὺς μένοντες, οἳ ἔτυχον τῷ Περδίκκᾳ ^f μισθοῦ μέλλοντες ἥξειν· ἔπειτα ὁ Περδίκκας ἐβούλετο προΐεναι ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀρρίβαιου κώμας, καὶ μὴ καδῆσθαι· Βρασιδάς δὲ τῆς τε Μίνδης περιωρόμενος, μὴ, τῶν Ἀθηναίων πρότερον ἐπιπλευσάντων, τί πάδη, καὶ αἶμα

BeH.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. $\frac{1}{4}$.
U. C.
Varr.
33 $\frac{1}{2}$.

² Id est: τοῖς περὶ τὸν Περδίκκᾶ καὶ Βρασιδᾶν. adeo ut Schol., quod affigitur verbis τοὺς Λυγκηστάς, ad αὐτοὺς referri debeat. *Æ. Port.* ^a Πεδίου δὲ τοῦ *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Vide *Stephani* Append. ad *Scripta* al. de *Dial. Att.* p. 184. *Huds.* Δι τοῦ *Gr.* ^b Προελθόντων *C.* ^c Προτέρων *Cl. Mosqu.* Aug. Sic etiam *Cass.* a prima manu, deinde emendatum erat. ^d Λυγκηστῶν *Gentile Straboni* usitatum. *Huds.* Λυγκηστὰς *Mosqu.* et infr. Λυγκηστῶν, et porro. ^e Οἱ δὲ πολλοὶ *Ar. C. Dan.* ^f Μισθοῦ δὲ *Gr.* Antea μίοντας *Mosqu.* et mox abest artic. *εἰς* ante Ἀθῆν.

cum Chalcidensibus, erant paulo *pauciores quam mille. Et barbarorum alia manus permulta. Cum autem in Arrhibæi regionem irrupissent, et Lyncestas castra sibi opposita habentes invenissent, ipsi quoque castra illis opposita fecerunt. Cum autem pedites quidem utrinque collem haberent, in quo considerant, planities vero inter utraque castra interjaceret, equites in eam decurrentes, utrinque primum equestre prælium commiserunt. Deinde vero Brasidas et Perdiccas, cum Lyncestarum gravis armaturæ milites cum equitibus ex suo colle priores processissent, et ad prælium committen-

dum essent parati, et ipsi vicissim suas copias adversus eos produxissent, conflixerunt, et Lyncestas fugarunt. Et multos quidem interfecerunt, cæteri vero in editiora loca diffugientes, ibi quiescebant, et ab armis abstinabant. Postea vero, Brasidas et Perdiccas quidem adversus Arrhibæi pagos progredi, neque subsidere tem-
pusque terere volebat. Brasidas vero de Mende sollicitus, tum ne, si prius, quam ipse eo pervenisset, Athenienses infesta classe illuc appulissent, ali-

* Circiter mille. *Valla.* *Huds.*

Bell. τῶν Ἰλλυριῶν οὐ παρόντων, οὐ πρόθυμος ἦν, ἀλλὰ
 Pelop. ἀναχωρεῖν μάλλον.
 an. 9. ῥκε. Καὶ ἐν τούτῳ διαφερομένων αὐτῶν ἡγγέλθη,
 Olymp. 89. ὅτι καὶ οἱ Ἰλλυριοὶ μετ' Ἀρρίβαιου προδόντες Περδίκ-
 U. C. καν γεγέννηται. ὥστε, ἤδη ἡ ἀμφοτέροις μὲν δοκοῦν
 Varr. 33. ἀναχωρεῖν, διὰ τὸ δέος αὐτῶν, ὄντων ἀνδράπων μαχί-
 μων· κυρωθὲν δὲ οὐδὲν, ἐκ τῆς διαφορᾶς, ὀπηνίκα χρὴ
 ὀρμαῖσθαι, νυκτός ἰ τε ἐπιγενομένης, οἱ μὲν Μακεδόνες,
 καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων εὐθύς φοβηθέντες (ὅπερ
 φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα^k σαφῶς^l ἐκπλήγνυσθαι,) καὶ
 νομίσαντες πολλαπλασίους μὲν, ἢ ἦλθον, ἐπιέναι,
 ὅσον δὲ^m οὐδέπω παρεῖναι, καταστάντες ἐς αἰφνίδιον
 φυγὴν, ἐχώρουν ἐπ' οἴκου. καὶ τὸν Περδίκκαν,ⁿ τοπρω-
 τον οὐκ^o αἰσθανόμενον, ὡς ἔγνω, ἠνάγκασαν, πρὶν τὸν
 Βρασίδαν ἰδεῖν (ἄπωθεν γὰρ πολὺ ἀλλήλων ἐστρατο-
 πεδεύοντο) προαπελθεῖν. Βρασίδης δὲ ἅμα τῇ ἑῷ, ὡς
 εἶδε τοὺς Μακεδόνας^p προκεχωρηκότας, τοὺς τε Ἰλλυ-
 ριοὺς καὶ τὸν Ἀρρίβαιον μέλλοντας ἐπιέναι, ξυναγαγὼν
 καὶ αὐτὸς ἐς τετράγωνον τάξιν τοὺς ὀπλίτας, καὶ τὸν
 ψιλὸν ὄμιλον ἐς μέσον^q λαβὼν, διενοεῖτο ἀναχωρεῖν.

^e Ἡδὴ omittunt Ar. C. Antea μετὰ Ἀρρ. Mosqu. et καὶ d. ante οἱ Ἰλλυρ.
^h Scil. τῷ Βρασίδῃ καὶ τῷ Περδίκκῃ. Huds. Mox ἀνδράπων d. Mosqu. et pro
 μαχίμων habet μαχημάτων. ⁱ Ti deest Reg. ^k Ἀσαφῶς Marg. Cass.
 Schol. Aug. a a m. 2. ^l Ἐκπλήττισθαι Ar. C. Ἐπλήγνυσθαι Cl. in margine.
 Ἐκπληγνύσθαι Cass. Ἐκπλήττισθαι Dan. Mosqu. et ὥσπερ p. ὅτ. ^m Οὐπω
 Cam. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ⁿ Τὸ πρῶτον C. Cass. Aug.
^o Αἰσθόμενον Ar. C. Dan. ^p Προκεχωρηκότας Ar. C. Dan. ^q Βαλὼν C. ex

quam eladem acciperet, tum etiam quod Illyrii non adessent, non ad progrediendum, sed ad regrediendum potius erat animo paratus.

125. Interea vero, dum ipsi inter se contenderent, nunciatum est, Illyrios, etiam prodito Perdicca cum Arrhibæo se conjunxisse. Quare, cum utrique propter ipsorum metum, quod essent homines bellicosi, recedere jam placeret: sed propter contentionem nihil certi constitutum esset, quando inde discedendum esset, cumque nox intervenisset, Macedones quidem et barbarorum multitudo, subito timore percussi (id quod magnis exercitibus contingere consuevit, qui incertis de causis sæpe

animis consternantur) et existimantes, longe plures hostes contra se venire, quam reapse veniebant, ac jamjam adfore, se in repentinam fugam conjicientes domum tendebant. Et Perdiccam, qui fugam ipsorum initio non senserat, ubi rescivit, antequam Brasidam videret, et rem cum ipso communicaret (alter enim ab altero castra valde procul habebat) illinc ocuis abire coegerunt. Brasidas vero simul ac dies illuxit, cum animadvertissent, Macedones jam discessisse, et Illyrios ac Arrhibæum contra se venturos, ipse quoque gravis armaturæ militibus in agmen quadratum coactis, et levis armaturæ militibus in medium agmen receptis, illinc re-

ἐκδρόμους δὲ, ἥ ἔειπε προσθάλλοιεν αὐτοῖς, ἔταξε τοὺς ⁵ νειωτάτους. καὶ αὐτὸς, λογάδας ἔχων τριακοσίους, τε-
 λευταῖος, γνώμην εἶχεν, ὑποχαρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων
 πρώτοις προσκεισομένοις, ἀνδιστάμενος ἀμύνεσθαι. καὶ,
 πρὶν τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι, ὡς ἔδιδότα ταχέων,
 παρεκελεύσατο τοῖς στρατιώταις ὡς τοιαύδε.

Bell.
 Pelop.
 an. 9.
 Olymp.
 89. $\frac{1}{2}$.
 U. C.
 Varr.
 33 $\frac{1}{2}$.

ρκς'. "Εἰ μὲν μὴ ὑπάπτειον, ἄνδρες Πελοποννήσιοι,
 ὑμᾶς, τῷ τε μεμονῶσθαι καὶ ὅτι βάρβαροι οἱ ἐπίοντες,
 καὶ πολλοί, ἐκπληξιν ἔχειν, οὐκ ἂν ὁμοίως διδασκὴν
 ἄμα τῇ παρακελεύσει ἐποιούμην. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὴν
 ἀπόλειψιν τῶν ἡμετέρων, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων,
 βραχεῖ ὑπομνήματι καὶ παραινέσει ὅτι τὰ μέγιστα
 πειράσομαι πείδειν. ἀγαθοῖς γὰρ εἶναι ὑμῖν προσήκει
 τὰ πολέμια, οὐ διὰ ἕξιμαχων παρουσίαν ἐκά-
 στοτε, ἀλλὰ δι' οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ μηδὲν πλῆθος
 πεφοβῆσθαι ἐτέρων· οἷγε μὴδὲ ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων
 ἦκετε, ἐν αἷς οὐ πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ
 πλείονων μᾶλλον ἐλάσσους, οὐκ ἄλλω τινὶ κτησάμενα
 τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν. βαρβάρους

alicujus tamen emendatione λαβόν. Hudz. Antea ἡμολον Mosqu. et τιστράγου.
 ἥ ἔειπε Cass. Aug. Εἰ ποὶ προσθάλλοιεν Reg. Προσθάλλοιεν Mosqu. ἥ Νειωτάτους C.
 ἥ Διαταχίων Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. I. Reg. Cass. Aug. Mosqu. qui
 et antea, ὑποχαρῶν, et ἀμύνεσθαι. ἥ Ταῖς Gr. Δίξας τοιαύτην Cl. Mox ἐπέ-
 πτω. Mosqu. ἥ Ὅμοίως Ar. Ὅμοίως C. ἥ Ταμίγισσα Bar. Ald. Flor.
 ἥ Συμμάχων Gr. Παροῦσιν Mosqu. ἥ Videtur in contextu Græco legi ὡς
 pro αἱ. Steph. ἥ Ἐχουσιν Reg.

cedere cogitabat. Juniores autem dis-
 posuit ad excursions faciendas, siqua
 hostes ipsos invaderent. Ipse vero cum
 delecta trecentorum manu in animo
 habebat, postremus et in novissimo
 agmine subsistens, primis quibusque
 adversariorum impressionem in suos
 facturis resistere, eosque propulsan-
 do se subducere : et antequam hostes
 appropinquarent, pro facultate, quam
 ipsi temporis angustiae dabant, suos
 milites ad rem fortiter gerendam ad-
 hortatus est, his verbis :

126. "Nisi ego suspicarer, viri
 Peloponnesii, terrore vos esse per-
 cussos, tum quod derelicti simus,
 tum etiam quod barbari, iique ma-

gno numero contra nos veniant, non
 ita vos docerem pariter ac adhorta-
 rer. jam vero quod ad nostrorum
 desertionem et ad hostium multitu-
 dinem attinet, vobis, quæ maxima
 sunt, brevi admonitione et adhorta-
 tione persuadere conabor. Vos enim
 in rebus bellicis strenuos esse con-
 venit, non semper propter sociorum
 præsentiam, sed propter virtutem vo-
 bis insitam ; nec aliorum multitu-
 dinem extimescere ; quippe qui veni-
 tis ex ejusmodi rebus publicis, in qui-
 bus non multi paucis, sed potius
 pauciores pluribus imperant ; quæ
 nulla alia ratione principatum sunt
 adepti, quam quod hostes preliando

Bell.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
33 $\frac{1}{2}$.

δὲ, οὓς νῦν ἀπειρία δέδιδε, μαθεῖν χρῆ, ^c ἐξ ὧν τε προ-
ηγώνισθε τοῖς Μακεδόσιν αὐτῶν, καὶ ἀφ' ὧν ἐγὼ ^d εἰ-
κάζω τε, καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι, οὐ δεινοὺς ἔσο-
μένους. καὶ γὰρ, ὅσα μὲν τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν
πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος, ^e διδαχὴ ἀληθῆς προσ-
γενομένη περὶ αὐτῶν, ἐδάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομέ-
νους. οἷς δὲ βεβαίως τὶ ^f πρόσσεστιν ἀγαθόν, μὴ ^g προ-
ειδώς τις ἂν αὐτοῖς τολμηρότερον προσφέρειτο. οὗτοι δὲ
τὴν μέλλησιν μὲν ἔχουσι τοῖς ἀπείροις φοβεράν. καὶ
γὰρ πλήθει ὅψεως δεινοί, καὶ βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι.
^h ἢ τε διακενῆς ἐπανάσεις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δή-
λωσιν ἀπειλῆς. προσμύξαι δὲ τοῖς ὑπομένουσιν ⁱ αὐτὰ
οὐχ ὅμοιοι. οὔτε γὰρ τάξιν ἔχοντες, αἰσχυνθεῖεν ἂν
λιπεῖν τινὰ χώραν βιαζόμενοι. ἢ τε φυγὴ ^k καὶ ἡ
ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέ-
λεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει. αὐτοκράτωρ δὲ μάχη
μάλιστ' ἂν καὶ πρόφασιν τοῦ σώζεσθαι τινὶ πρεπόντως

^c Id est: ἔξ ἐκείνων τῶν ἀγόνων, οὓς πρότερον κατ' αὐτῶν τῶν Βαρεάρων ἡγώνισθε
πρὸ τῶν Μακεδόνων. Vel, ἔξ ἐκείνων τῶν πραγμάτων, ἅπερ τῶν Μακεδόνων χάριν ἐν
τῷ μιστ' αὐτοὺς ἀγῶνι πρότερον ἐποιήσαυσε. *Æ. Port.* ^d Εἰκάζων *Marg. Cl.*
Gr. Reg. Cass. Aug. Mox τῶντι Mosqu. ^e Pro διδαχῆς ἀληθοῦς. *Æ.*
Port. ^f Πρόσσεστι *Gr.* ^g Προϊδὼν *Gr.* *Mox μέλησιν Mosqu.* ^h Διὰ
κενῆς ἐπανάστασις *Gr.* ⁱ Scilicet, τὴν δεινὴν τῇ πλήθει ὅψιν, τὴν ἀφόρητον
τοῖς ἀπείροις βοῇ, καὶ τὴν ἐπανάσειν τῶν ὅπλων. *Æ. Port.* ^k Καὶ ἔφοδος *Gr.*
Mox ἀνεξέλεγκτον Mosqu.

superarint. Barbaros autem (quos
propter imperitiam, quod eorum nul-
lum periculum adhuc feceritis, nunc
formidatis) cum ex iis, quæ in Mace-
donum gratiam in prælio ante cum
ipsis commisso fecistis, tum ex iis, quæ
ego partim conjectura, partim fama
intelligo, scire debetis non fore formi-
dabiles ac proinde nequaquam extime-
scendos. Quotquot enim hostes re vera
sunt infirmi, et tamen roboris speciem
habent, si vera de illis experientia ac-
cedat, et ipsorum infirmitas explo-
rate, facto periculo, cognoscatur, ad-
versarios magis confirman. Quibus
vero aliqua fortitudo constanter ad-
est, si quis eam ante non noverit, in
eos audacius feratur. Isti vero, an-
tequam prælium ineant, illis sunt
formidabiles, qui ipsos nondum sunt
experti. Nam ipso multitudinis

aspectu sunt terribiles, et vociferati-
onis magnitudine sunt intolerabiles.
Et inanis illa armorum concussio
quandam minarum significationem
habet. Sed huiusmodi homines in
ipso conflictu adversus eos, qui res
istas fortiter sustinent, haud tales se
præstant, quales ante congressum
esse videbantur. Cum enim nullum
ordinem habeant, nullamque milita-
rem disciplinam servant, haudqua-
quam eos pudebit locum deserere, si
ab hostibus premantur. Et cum fuga
æque honesta et gloriosa ipsis videat-
ur atque hostium aggressio, nullum
etiam fortitudinis examen apud ipsos
habeatur. Pugna autem, in qua
unusquisque rem arbitrato suo ge-
rit, cuivis etiam salutis servato de-
coro quærendæ occasionem facillime
præbeat. Tutius autem existimant,

πορίσειε. ¹ τοῦ τε ^m εἰς χεῖρας ἐλθεῖν πιστότερον τὸ ἐκ-
φοθήσειν ⁿ ἡμᾶς ἀκινδύνως ἡγοῦνται. ὁ ἐκείνῳ γὰρ ἂν
πρὸ τούτου ἐχρῶντο. σαφῶς τε πᾶν τὸ προὔπαρχον
δεινὸν ἀπ' αὐτῶν, ^p ὁρᾷτε ἔργῳ μὲν βραχὺ ὄν, ὅψει δὲ
καὶ ἀκοῇ κατασπέρχον. ὁ ὑπομείναντες ἐπιφερόμενον,
καὶ ὅταν καιρὸς ᾗ, κόσμῳ καὶ τάξει αὐτοῖς ὑπαγαγόν-
τες, ἔς τε τὸ ἀσφαλές ^q θᾶσσον ἀφίξεισθε, καὶ γνώ-
σεσθε ^r τοιοῦτον, ὅτι οἱ τοιοῦτοι ὄχλοι τοῖς μὲν τὴν
πρώτην ἑφοδὸν δεξαμένοις, ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον
^s μελλήσει ἐπικομποῦσιν. οἱ δ' ἂν ^t εἴζωσιν αὐτοῖς ^u κατὰ
πόδας, τὸ εὐψυχον ἐν τῇ ἀσφαλεῖ ὁξεῖς ἐνδείκνυν-
ται."

Bell.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. ¹/₂.
U. C.
Varr.
33 ¹/₂.

ρηζ'. Τοιαῦτα ὁ Βρασίδας παραινέσας, ὑπήγε τὸ
στράτευμα. οἱ δὲ Βάρβαροι, ἰδόντες, πολλῇ βοῇ καὶ
θορύβῳ προσέκειντο, νομίσαντες φεύγειν τε αὐτὸν, ^x καὶ
καταλαβόντες διαφθεῖρειν. καὶ ὡς αὐτοῖς αἴ τε ἐκδρο-
μαὶ, ^y ὅπῃ προσπίπτοιεν, ἀπήντων, καὶ αὐτὸς, ἔχων τὴν

¹ Τοῦτο Dan. ^m Ἐς Ar. C. Dan. Gr. Mosqu. Aug. ⁿ Τμᾶς Ar. C.
Reg. Cass. Gr. Aug. ^o Ἐκείνο Cass. Mox σαφῶς τὴ Mosqu. ^p Ὁρᾷτε
Marg. Schol. ^q Θᾶσσον Reg. Θᾶσον Cass. Τε ante τὸ ἀσφ. d. Mosqu.
^r Τὸ λοιπὸν Bar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Aug. et hic antea, ἔσ' αὐ. ^s Sci-
licet, τοῦ προσφίεσθαι, i. e. πρὸ τῆς μάχης, ὅτι μάχῃ συνάψιν μίλλουσιν. Sic
et supra accipiendum μίλλουσι. Æ. Port. Μιλήσου Mosqu. ut supra. ^t Εἴ-
ξουσιν Gr. ^u Καταπόδας Reg. Mox ὑπὲρ Mosqu. p. ὑπὲρ. ^x Καὶ λα-
βόντες Ar. ^y Ὅπῃ Cass. Aug. Bas. Mox τοῖς ante λογὰδ. d. Mosqu.

nos *eminus et sine periculo terrefa-
cere*, quam nobiscum ad manus ve-
nire. Nam *si manus nobiscum con-
serere tutius esse durissent, quam
eminus nos terrere, profecto jam illa
potius, quam ista ratione usi essent*.
Denique quicquid terroris haecenus
vobis ab ipsis incussum est, mani-
feste videtis re quidem ipsa leve esse;
sed aspectu tantum et auditu terro-
rem vobis incutere. Quem *inanem
terrorem, ac impressionem* ingruen-
tem si sustinueritis, et, quum tem-
pus fuerit, servata militari disciplina
ordinibusque servatis, retro vos sub-
duxeritis, et in loca tuta citius per-
venietis, et cognoscetis in posterum
hujusmodi turbas, illis quidem; qui
primum *ipsarum* impetum sustinue-

runt, * inani minarum strepitu forti-
tudinem ante conflictum *eminus*
ostentare: illis vero, qui ipsis cesse-
runt, animi strenuitatem extra peri-
culum positas, præcipites demon-
strare, *cedentium* tergis instantes,
ipsorumque vestigia persequentur."

127. Brasidas suos his verbis ad-
hortatus, exercitum pedetentim re-
ducebat. Barbari autem, hoc anim-
adverso, magna vociferatione ac
tumultu ingruiebant, existimantes
eum fugere, et a se, ubi ipsum asse-
quuti fuissent, interfectum iri *spe-
rantes*. Sed cum et excursores, qua-
cunque barbari impressionem face-
rent, ipsis occurrerent, *ac resisterent*,
et ipse cum delecta *trecentorum* ma-
nu *ipsos* invadentes sustineret, ac

* Ostentare robur minabundas ac cunctabundas. Valla. Huds.

Bell.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
33 $\frac{1}{2}$.

λογάδας, ἐπικείμενους ὑφίστατο, τῇ τε πρώτῃ ὁρμῇ παρὰ γνάμην ἀντίστησαν, καὶ ^z τολοιπὸν, ἐπιφερομένους μὲν δεχόμενοι ἡμύνοντο, ἡσυχάζοντων δὲ, αὐτοὶ ὑπεχώρουν, τότε δὴ τῶν ^a μετὰ τοῦ ^b Βρασίδου Ἑλλήνων ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ οἱ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπέσχοντο, μέρος δὲ τι καταλιπόντες, αὐτοῖς ἐπακολουθεῖν προσβάλλειν, οἱ λοιποὶ, χωρήσαντες δρόμῳ ἐπὶ τε τοὺς φεύγοντας τῶν Μακεδόνων, οἷς ἐντύχοιεν, ἔκτεινον, καὶ τὴν ἰσβολὴν, ἣ ἐστὶ μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενὴν, ἐς τὴν Ἀρρίθαιου, φθάσαντες προκατέλαβον, εἰδότες ἔκ οὔσαν ἄλλην τῇ Βρασίδᾳ ἀναχώρησιν. καὶ προσιόντος αὐτοῦ, ἐς αὐτὸ ἤδη ^c τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ κυκλοῦνται, ὡς ἀποληψόμενοι.

ρκή. Ὁ δὲ, γνοὺς, προεῖπε τοῖς ^d μετ' αὐτοῦ τριακοσίοις, ὃν ᾤετο μᾶλλον ἂν εἰλεῖν ^e τῶν λόφων, χωρήσαντας πρὸς αὐτὸν δρόμῳ, ^f ὡς τάχιστα ἕκαστος δύναται, ἄνευ τάξεως, πειράσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐκκροῦσαι τοὺς ἤδη ἐπίοντας βαρβάρους, πρὶν καὶ τὴν πλείονα κύκλωσιν σφῶν αὐτόσε προσμῖζαι. καὶ οἱ μὲν, προσπεσόντες,

^a Τὸ λοιπὸν Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Antea παραγνάμην Aug. ^b Μετ' αὐτοῦ Ar. C. Dan. ^c Βρασίδα Reg. ^d Scil. τῇ ἰσβολῇ τῇ στενῇ. Huds. ^e Μετ' αὐτοῦ Ar. C. Dan. ^f Μετ' αὐτοῦ Gr. ^g Μετ' αὐτοῦ Cass. Mosqu. Aug. ^h Τὸν λόφον Ar. C. ⁱ Ὡς τάχιστα ὡς ἕκαστος Ar. C. Flor. Gr. Reg.

praeter ipsorum opinionem, adversus primum impetum restitissent, et cum deinceps ipsorum quidem irruentium impetum exceptum propulsarent, ipsis vero cessantibus nec ullam impressionem facientibus pedem referrent, tunc vero plerique barbarorum a Graecis, qui cum Brasida in locis patentibus erant, ulterius persequendis abstinuerunt: sed cum quandam suarum copiarum non magnam partem reliquissent, * quæ ipsos abeuntes insequeretur ac aggrederetur, cæteri cursu contenderunt in fugientes Macedones, quorum ut in quemque incidebant, eum trucidabant. Et angustas fauces inter duos colles sitas, qua patet adi-

tus in Arrhibæi fines, ocius præoccuparunt, quia sciebant, nullam aliam esse viam, qua Brasidas domum cum suis copiis se recipere posset. Ipsumque jam appropinquantem in ipsis transitus angustiis, ut intercepturi, circumsistunt.

128. Ille vero, hac re cognita, trecentis illis, quos secum ducebat, præcepit, ut in eum collem, quem facilius a se captum iri putabat, cursu contenderent, quanta maxima quisque celeritate posset, nullo ordine servato, barbaros jam contra se venientes illinc deturbare conarentur, priusquam major numerus barbarorum, qui suos circumvenire statuerant, eo conflueret. Atque illi qui-

* Quæ illas insequens manus consereret, cæteri. Steph. Huds.

ἐκράτησάν τε τῶν ἐπὶ τοῦ λόφου, καὶ ἡ πλείων ἤδη Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. U. C. Varr. 33 $\frac{1}{2}$.
στρατιὰ τῶν Ἑλλήνων ῥᾶον πρὸς αὐτὸν ἐπορεύοντο. οἱ
^ε γὰρ βάρεαροι καὶ ἐφοβήθησαν, τῆς τροπῆς αὐτοῖς
ἐνταῦθα γενομένης σφῶν ἀπὸ τοῦ μετεώρου, καὶ ἐς τὸ
πλεῖον ^h οὐκέτ' ἐπηκολούθουν, νομίζοντες, καὶ ἐν μεθο-
ρίοις εἶναι αὐτούς ἤδη, καὶ διαπεφευγένοι. Βρασίδας
δὲ, ὡς ἀντελάβετο τῶν μετεώρων, κατὰ ἀσφάλειαν
μᾶλλον ἰὼν, αὐθημερὸν ἀφικνεῖται εἰς Ἀρνισσαν ⁱ πρῶ-
τον, τῆς Περδίκκου ἀρχῆς. καὶ αὐτοὶ ὀργιζόμενοι οἱ
στρατιῶται τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων, ὅσοις
ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐτῶν βοεικοῖς, ^k ἢ
εἴ τιτι σκεύει ἐκπεπτωκότι, (οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φο-
βεῖᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ζυμβῆναι) τὰ μὲν ^l ὑπολύνον-
τες κατέκοπτον, τῶν δὲ οἰκείωσιν ἐποιοῦντο. ἀπὸ τούτου
τε πρῶτον Περδίκκας Βρασίδα ^m τε πολέμιον ἐνόμισε,
καὶ ἐς ⁿ τὸ λοιπὸν, ^o Πελοποννησίων, τῇ μὲν γνώμῃ, δι'
Ἀθηναίους, οὐ ζύνηδες μῖσος εἶχε, τῶν δὲ ἀναγκαίων
ζυμφόρων διαναστάς, ἐπράσσειεν, ὅτῃ ^p τρόπῳ τάχιστα
^q τοῖς μὲν ζυμβήσεται, τῶν δὲ ἀπαλλάξεται.

^ε Δὲ Ἀρ. Mosqu. ^h Οὐκίτι Reg. Οὐκ ἔτι Gr. Οὐκ ἔτ' Mosqu. ⁱ Πρῶ-
τον τῆς Περδίκκου etc. legit *Valesius*. Vide etiam *Palmerii* Græc. ant. p. 128.
Huds. ^k ἢ τιτι σκ. Cl. Βουκοῖς ἢ τιτι σκ. Gr. ^l Ἀπολύοντες Ἀρ. C. Dan.
Mosqu. ^m Τις δεest Reg. ⁿ Τολοιτὸν Ald. Flor. Ἐστολοιτὸν Reg. Gr.
^o Εἶχε μῖσος τῶν Πελοποννησίων τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ ζύνηδες διὰ τοὺς Ἀθηναίους. *Scil.*
ob insitum in Athenienses odium, Peloponnesiis, (quibus favere consuevit)
animo nequaquam læto se adversarium gerebat. *Huds.* ^p Τρόπῳ μάλιστα
Cl. τάχιστα in margine. ^q Τοῖς μὲν, τοῖς Ἀθηναίοις, τῷ δὲ, τῶν Πελοποννησίων.
Huds.

dem eos, qui in colle erant, impres-
sione in eos facta superarunt, atque
reliquus Græcorum exercitus in eum
collem jam facilius ibat. Nam bar-
bari territi sunt, suis illic in fugam
versis, et ex editore loco pulsus. nec
ulterius Græcos sunt persequuti,
quod eos in agri amici confiniis jam
esse, et evasisse arbitrantur. Bra-
sidas autem, ubi loca superiora na-
ctus est, iter tutius faciens, eodem
die * primum pervenit Arnissam, quæ
Perdicæ imperio paret. Ipsique mi-
lites irati, quod Macedones priores
recessissent, ut in quæque incidebant
inter eundem, vel plaustra boum,

quæ ad ipsos pertinebant, vel sarcini-
nas, si quæ deciderant, (ut in no-
cturno et pavoris pleno receptu con-
tigisse credibile erat) illa quidem
conceidebant, solventes, illas vero sibi
vendicabant. Atque hinc primum
Perdiccas Brasidam hostem judicavit,
et in posterum animo concepit odi-
um in Peloponnesios, non consue-
tum illud quidem, propter Atheni-
enses, quos oderat: sed propter sua
necessaria commoda ab ipsis aliena-
tus, operam dabat, ut quoquo modo
quamprimum cum illis quidem com-
positionem faceret, ab his vero dis-
sociaretur.

* Arnissam, primum ditionis Perdicæ oppidum, pervenit, etc. *Acacius*.
Huds.

Bell. 989'. Βρασίδης δὲ, ἀναχωρήσας ἐκ Μακεδονίας εἰς
 Pelop. an. 9. Τορώνην, καταλαμβάνει Ἀθηναίους Μένδην ἥδη ἔχον-
 Olymp. 89. 1/2. τας. καὶ αὐτοῦ ἡσυχάζων, εἰς μὲν τὴν ἱ Παλλήνην ἀδύ-
 U. C. νατος ἥδη ἐνόμιζεν εἶναι διαβὰς τιμωρεῖν, τὴν ὁ δὲ Το-
 Varr. 331. ρώνην ἐν φυλακῇ εἶχεν. ὑπὸ γὰρ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῖς
 Post Apr. 9, Σκιωνῶν οἱ Ἀθηναῖοι, ὥσπερ παρεσκευάζοντο, ναυσὶ μὲν
 ante fin. Aug. vel init. Sept. πεντήκοντα, ὧν ἦσαν δέκα Χῖαι, ὀπλίταις δὲ χιλίοις
 ἑαυτῶν, καὶ τοξόταις ἑξακοσίοις, καὶ Θραξὶ μισθωτοῖς
 χιλίοις, καὶ ἄλλοις τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων πελτα-
 σταῖς. ἐστρατήγει δὲ Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ ἱ Νι-
 κόστρατος ὁ Διῖτρεφούς. ἄρванτες δὲ ἐκ Ποτιδαίας ταῖς
 ναυσὶ, καὶ σχόντες κατὰ τὸ ἱ Ποσειδώνιον, ἐχώρουν εἰς
 τοὺς Μενδαίους. ὁ οἱ δὲ αὐτοὶ τε, καὶ Σκιωναίων ἱ τρι-
 ακόσιοι, βεβοηθηκότες, Πελοποννησίαν τε οἱ ἐπίκουροι,
 ξύμπαντες δὲ, ἑπτακόσιοι ὀπλίται, καὶ Πολυδαμίδας
 ὁ ἄρχων αὐτῶν, ἔτυχον ἐξεστρατοπεδευμένοι ἔξω τῆς
 πόλεως ἐπὶ λόφου ἱ καρτεροῦ. καὶ ἱ αὐτοῖς ἱ Νικίας
 μὲν, Μεδωναίους τε ἔχων ἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ψιλοὺς,
 καὶ λογάδας τῶν Ἀθηναίων ὀπλιτῶν ἐξήκοντα, καὶ
 ἱ τοὺς τοξότας ἅπαντας, κατὰ ἀτραπὸν τινα τοῦ λόφου

ἱ Παλλήνη Gr. ἱ Δὲ deest Gr. ἱ Ὁ Νικόστρατος Gr. ἱ Ποσειδώνιον C. ἱ Οἱ δ' αὐτοὶ τε Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Cass. Aug. ἱ Τριακο-
 σίαις Dan. Mox ὀπλίται Mosqu. ἱ Κρατιροῦ Gr. ἱ Ἀντίς Reg. ἱ Ὁ
 Νικίας Gr. ἱ Εἴκοσι Cass. Aug. ἱ Τοὺς deest Reg.

129. Brasidas vero ex Macedonia Toronen reversus, offendit Menden ab Atheniensibus jam occupatam. Ibiq̃ue subsidens, in Pallenen quidem propter virium imbecillitatem ad opem Mendæ ferendam tunc se trahere non posse ducebat: sed Toronen præsidio tuebatur. Nam sub idem tempus, quo res apud Lyncum gestæ fuerunt, Athenienses navalem expeditionem adversus Menden et Scionen susceperunt, ad quam se prius accingebant, cum quinquaginta navibus, quarum decem erant Chiæ, et cum mille gravis armaturæ militibus de suis popularibus, et sexcentis sagittariis, et mille Thracibus mercede conductis, aliisque peltatis, quos illinc ex suis sociis collegerant.

Illis autem præerat Nicias Nícerati, et Nicostratus Diotrepheis filius. Cum autem a Potidæa cum classe solvissent, et ad eam partem appulissent, ubi erat Neptuni templum, adversus Mendæos contenderunt. Ipsi autem Mendæi, et Scionæorum trecenti, qui Mendæis opem tulerant, et Peloponnesiorum auxiliarii milites, qui universi erant septingenti gravis armaturæ milites, et Polydamidas ipsorum dux, extra urbem in colle natura munito castra posuerant. Et Nicias quidem cum centum et viginti Methonæis leviter armatis, et delectis sexaginta gravis armaturæ militibus Atheniensibus, omnibusque sagittariis, quos secum ducebat, per quandam collis semitam ad

πειρώμενος προσβῆναι, καὶ τραυματιζόμενος ὑπ' αὐτῶν, Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 1/2. U. C. Varr. 331.
 ἐκ ἡδυνήθη βιάσασθαι. Νικόστρατος δὲ, ἄλλη ἐφόδῳ
 ἐκ πλείονος παντὶ ^e τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ ^f ἐπιὼν τῷ λό-
 φῳ, ὄντι ^ε δυσπροσβάτῳ, καὶ πάννυ ἐδορυβήθη, καὶ ^h ἐς
 ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στρατεύμα τῶν Ἀθηναίων νικη-
 θῆναι. καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ὡς οὐκ ἐνέδοσαν οἱ
 Μενδαῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, οἱ Ἀθηναῖοι ἀναχωρήσαν-
 τες ἐστρατοπεδεύσαντο· καὶ οἱ Μενδαῖοι, νυκτὸς ἐπελ-
 δούσης, ἐς τὴν πόλιν ἀπῆλθον.

ρλ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι, περιπλεύσαν-
 τες ἐς τὸ ⁱ πρὸς Σκιώνης, τό τε προάστιον εἶλον, καὶ
 τὴν ἡμέραν ἅπασαν ἐδήουν τὴν γῆν, οὐδενὸς ἐπεξιόντος.
 ἦν γάρ τι καὶ στασιασμοῦ ἐν τῇ πόλει. οἱ δὲ τρια-
 κόσιοι τῶν Σκιωναίων τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀπεχώρησαν
 ἐπ' οἴκου. καὶ τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ Νικίας μὲν, τῷ
 ἡμίσει τοῦ στρατοῦ προϊὼν ^k ἅμα ἐς τὰ μετόρια, τῶν
 Σκιωναίων τὴν γῆν ἐδήου. Νικόστρατος δὲ τοῖς λοι-
 ποῖς κατὰ τὰς ἀνω πύλας, ἧ ἐπὶ Ποτιδαίας ἔρχονται,
 προσεκάθητο τῇ πόλει. ὁ δὲ Πολυδαμίδας (ἔτυχε γὰρ

* Τῷ abest *Ar. C. Dan.* ^f Προσὶν *Marg. Huds.* Neque in *Steph. 2.*
 neque in *Porti Editionis* margine est. *Duck.* ^e Δυσπροβάτῳ *Marg. Ar.*
C. Cl. Dan. Schol. Δυσπροβάτῳ *Cass. Aug. σ* suprascer. a m. 2. Δυσβάτῳ
Bas. ^h Pro, ὀλίγου ἰδίῃσι. *Fr. Port.* Ὀλίγα *Cl.* Ὀλίγα *Cass.* ⁱ Πρὸ
 Σκιώνης *Aug. Cass. Gr. Aug. et* προάστιον. ^k Id est: ἐν τῇ αὐτῇ χερσὶν ἢ
 μὲν ἐτέρωθεν τὴν γῆν ἰδίου, ὁ δὲ ἐτέρωθεν τῇ πόλει προσεκάθητο. *Æ. Port.*

ipsos accedere conatus, et ab ipsis
 vulneratus, deturbare non potuit.
 Nicostratus vero, cum alio itinere,
 quod longo distabat intervallo, cum
 omni reliquo exercitu collem accessu
 difficilem subiisset, * vehementissime
 trepidavit, parumque abfuit, quin to-
 tus Atheniensium exercitus vincere-
 tur. Atque eo quidem die, quod
 Mendæi eorumque socii loco non
 cessissent, Athenienses *illinc* digres-
 si, castrametati sunt. Mendæi vero,
 cum nox advenisset, in urbem abie-
 runt.

130. Postridie vero Athenienses

quidem classe circumvecti ad eam
 partem, quæ Scionen spectabat, et
 suburbana ceperunt, totumque diem
 illum in ejus agro vastando consum-
 serunt, nemine contra prodeunte.
 Erat enim et nonnihil seditionis in-
 tra urbem. Illi vero trecenti Sico-
 næi proxima nocte domum abie-
 runt. Postridie vero Nicias quidem
 uno eodemque tempore cum dimidio
 copiarum ad confinia progressus,
 Scionæorum agrum vastavit. Nico-
 stratus vero cum reliquis *copiis*, a
 superioribus portis, qua Potidæam
 itur, urbem obsedit. † Polydamidas

* Eo perturbationis venit, ut parum abfuerit, quin etc. *Valla.* Conster-
 natus est, parumque abfuit, quin etc. *Steph. Huds.*

† Igitur Polydamidas (erant in ea parte urbis arma Mendæorum et auxi-
 liorum intra muros reposita) ad pugnam sese parat etc. *Acacius. IDEM.*

Bell.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
331.

ταύτη τοῖς Μενδαίοις καὶ ἐπικούροις ἐντὸς τοῦ τείχους τὰ ὅπλα κείμενα,) διατάσσει τε ὥς ἐς μάχην, καὶ παρήνει τοῖς Μενδαίοις ἐπεξίεναι. καὶ τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου ἀντειπόντος κατὰ τὸ ¹ στασιωτικόν, ὅτι οὐκ ἐπέξεισιν, οὐδὲ δέοιτο πολεμεῖν· καὶ, ὥς ἀντεῖπεν, ἐπισπασθέντος ^m τε τῇ χειρὶ ὑπ' αὐτοῦ, καὶ δορυθηθέντος, ὁ δῆμος, εὐθὺς ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα, ⁿ περὶ ὀργῆς ἐχώρει ἐπὶ τε Πελοποννησίους, καὶ τοὺς τὰ ἐναντία σφίσι μετ' αὐτῶν πράξαντας. καὶ προσπεσόντες, τρέπουσιν, ἅμα μὲν μάχῃ αἰφνιδίῳ, ἅμα δὲ, τοῖς Ἀθηναίοις τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, ^o φοβηθέντων. ὥρθησαν γὰρ ἀπὸ προειρημένου τινὸς ^p αὐτοῖς τὴν ἐπιχείρησιν γενέσθαι. καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, ὅσοι μὴ αὐτίκα διεφθάρησαν, κατέφυγον, ἦνπερ καὶ τὸ πρότερον αὐτοὶ εἶχον. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι (ἥδη γὰρ καὶ ὁ Νικίας, ^q ἐπαναστρέψας, πρὸς τῇ ^r πόλει ἦν) ἐσπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν, ^s ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν, ἀπάσῃ τῇ στρατιᾷ, ὥς ^t κατὰ κράτος ἐλόντες, διήρπασαν. καὶ μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον, ὥστε μὴ καὶ τοὺς ἀνδρώπους διαφθείρεσθαι. καὶ τοὺς μὲν Μενδαίους ^u μετὰ ταῦτα πολιτεύειν ἐκέλευον, ὥσπερ εἰώθεισαν,

¹ Στασιωτικόν *Ar. C. Dan.* ^m *Ti deest Cass. Aug.* ⁿ *Περιοργῆς Marg. Cam.* ^o *Ἰπὸ ὀργῆς Gr. Περιοργῆς Cass. Aug.* ^p *Ἰπὸ ὀργῆς Reg.* ^q *Ἐπὶ τοῖς Πίλοπ. Mosqu. et supra, Μενδαίους.* ^r *Φοβηθέντας Marg.* ^s *Ἀὐτοῖς τοῦ λοιποῦ τὴν ἐπιχ. Gr.* ^t *Scil. ἐκ τῆς πολιορκίας τῆς Σκιάωνος. Huds.* ^u *Id est, Μίνδην. Huds.* ^v *Οὕτω Dan.* ^w *Κατακράτος Ald. Flor. Bas. Reg. Aug. et infr.* ^x *Μεταταῦτα Ar.* ^y *Μὲν ante Μινδ. d. Mosqu.*

vero (forte enim ad hanc urbis partem intra muros erat militum armorum agmen) eos ut ad proelium instruebat, et Mendæis suadebat, ut eruptionem facerent. Et cum quidam e populo seditiose ipsi contradixisset, nec eruptionem faciendam, nec praelio opus esse affirmans: cumque, simul ac ipsi contradixisset, ab ipso manu pertractus ac perturbatus fuisset, populus ira protinus incensus, sumtis armis tendit cum in Peloponnesios, tum in eos, qui cum ipsis contra se egerant. Impetuque in eos facto, in fugam vertit, tum ob repentinum certamen, tum ob metum Atheniensium, quibus

portæ fuerant apertæ. Existimabant enim Peloponnesii, ex aliquo compacto hanc impressionem ab illis in se factam esse. Atque illi quidem, quotquot statim cæsi non fuerunt, in arcem confugerunt, quam ipsi vel antea tenebant. Athenienses vero (jam enim et Nicias reversus ad urbem erat) cum omnibus copiis irruentes in urbem Menden, quippe quæ non ex conventu aperta fuisset, eam ut expugnatam diripuerunt. Et duces vix cohibere potuerunt suos milites, quin homines etiam trucidarent. Postea iusserunt Mendæos eodem reipublicæ statu uti, quo consueverant, ita tamen,

αὐτοὺς κρίναντας ἐν σφίσιν αὐτοῖς, εἴ τινες ἡγοῦνται αἰτίους εἶναι τῆς ἀποστάσεως. τοὺς δ' ἐν τῇ ἀκροπόλει ἀπετείχισαν ἐκατέρωθεν τείχει ἐς θάλασσαν, καὶ φυλακὴν ¹ ἐπεκαθίσταντο. ἐπειδὴν δὲ τὰ περὶ τὴν Μένδην κατέσχον, ἐπὶ τὴν Σκιώνην ἐχώρουν.

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 331.

ρλα'. Οἱ δὲ, ἀντεπεξελθόντες, αὐτοὶ καὶ Πελοποννήσιοι, ἰδρῦθησαν ² ἐπὶ καρτεροῦ λόφου πρὸ τῆς πόλεως· ὃν εἰ μὴ ἔλοιεν οἱ ἐναντίοι, ³ οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις. προσεαλόντες ⁴ δ' αὐτῶν ⁵ κατὰ κράτος οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ⁶ μάχῃ ἐκκρούσαντες τοὺς ἐπιόντας, ἐστρατοπεδεύσαντό τε, καὶ ἐς τὸν περιτειχισμὸν, τροπαῖον στήσαντες παρεσκευάζοντο. καὶ αὐτῶν οὐ πολὺ ὕστερον ἤδη ἐν ἔργῳ ὄντων, οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐν τῇ Μένδῃ πολιορκούμενοι ἐπίκουροι, βιασάμενοι παρὰ θάλασσαν τὴν Φυλακὴν, νυκτὸς ἀφικνῶνται. καὶ ⁷ διαφυγόντες οἱ πλείστοι τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ στρατόπεδον, ἐσῆλθον ἐς αὐτήν.

ρλβ'. Περιτειχιζομένης δὲ τῆς Σκιώνης, Περδίκκας, τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐπικηρυκευσάμενος, ὁμολογίαν ποιεῖται πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, διὰ τὴν τοῦ Βρασίδου ἔχθραν περὶ τῆς ἐκ τῆς Λύγκου ἀναχω-

Bell. Pelop. an. 9. Olymp. 89. 2. U. C. Varr. 331.

¹ Ἐπικαθίσταντο Ar. C. Ἐπικαθίσταντο Mosqu. Mox ἰτιδῆ Aug. ² Καρτεροῦ omittit Gr. Ἐπὶ λόφῳ καρτεροῦ Ar. C. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. Ante ³ Id est: οὐκ ἰδύοντο περιτειχίζιν σφᾶς, vel περιτειχισθῆναι οὐκ ἰδύοντο. Æ. Oct. 3. Port. ⁴ Δι' αὐτῶν Gr. ⁵ Κατακράτος Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ut et paullo supra. Κατὰ τάχος et cum emendatione superscripta κράτος Gr. ⁶ Μάχης Ar. ⁷ Διαφυγόντες Cass. Aug. Mosqu. et hic ἐσῆλθον.

ut ipsi inter se quæstionem haberent de illis, quos defectionis autores fuisse censuissent. Illos vero, qui in arce erant, muro utrinque usque ad mare ducto circumvallarunt, et præsidium in eo imposuerunt. Postquam autem Menden in suam potestatem redegerunt, adversus Scionem ivērunt.

131. Oppidani vero cum ipsi, tum Peloponnesii, obviam illis progressi, in colle natura munito, ante urbem sito, consederunt: quem nisi hostes occupassent, ipsos circumvallare non potuissent: sed Athenienses cum strenue aggressi, preliquo rejectis iis, qui adversus ipsos venerant, ibi

castra posuerunt, et erecto tropæo, se ad urbem circumvallandam parabant. Nec multo post, quum in eo jam opere occuparentur auxiliarii, Peloponnesiorum milites, qui in arce obsidebantur, superatis hostium custodibus, qui ad mare erant, noctu Scionem pervenerunt. Et ipsorum plerique per media Atheniensium castra ad Scionem posita evadentes, in eam sunt ingressi.

132. Dum autem Scione circumvallaretur, Perdiccas per caduceatores, quos misit ad Atheniensium duces, compositionem cum Atheniensibus fecit, odio contra Brasidam concepto, propter discessum ex Lyn-

Bell. ῥήσεως, εὐθὺς τότε ἀρξάμενος πράσσειν. * καὶ ἐτύγ-
 Pelop. χανε γὰρ τότε Ἰσχαγόρας ὁ Λακεδαιμόνιος στρατιὰν
 an. 9. μέλλων περὶ ἴ πορεύσειν ὡς Βρασίδαν. ὁ δὲ Περδίκκας,
 Olymp. 89. 2. ἅμα μὲν κελεύοντας τοῦ Νικίου, ἐπειδὰν ζυνεβεβήκει,
 U. C. ἔνδελόν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι,
 Varr. 331. ἅμα δ' αὐτὸς οὐκέτι βουλόμενος Πελοποννησίου ἐς
 τὴν ἡ αὐτοῦ ἀφικνεῖσθαι, παρασκευάσας τοὺς ἐν Θεσ-
 σαλία ξένους, χρώμενος αἰεὶ τοῖς πρώτοις, διεκώλυσε
 τὸ στράτευμα καὶ τὴν παρασκευὴν, ὥστε ἰ μὴδὲ πειρᾶ-
 σθαι Θεσσαλῶν. Ἰσχαγόρας μέντοι, καὶ Ἀμεινίας,
 καὶ Ἀριστεύς, αὐτοὶ τε ὡς Βρασίδαν ἀφίκοντο, ἐπιδεῖν
 πεμφάντων Λακεδαιμονίων τὰ πράγματα, ^k καὶ τῶν
 ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως ἄνδρας ἐξῆγον ἐκ Σπάρτης,
 ὥστε τῶν πόλεως ἀρχόντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς
 ἰ ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν. καὶ Κλεαρίδαν μὲν τὸν Κλεω-
 νύμου ^m καθίστησιν ἐν Ἀμφιπόλει, ⁿ Ἐπιτελίδαν δὲ
 τὸν Ἡγησάνδρου, ἐν Τορώνῃ.

Septembri. ελγ'. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ῥέει Θηβαῖοι Θεσπίων

* Pro καὶ γὰρ ἐτύγχαν. Sic γὰρ trajici videmus ab Aristophane tum alibi, tum in isto Pacis loco, ἀλλὰ ποὶ γὰρ οἴχεται; pro ἀλλὰ γὰρ ποὶ οἴχεται; Vide Stephani Append. ad scripta al. de Dial. Att. p. 186. Huds. Antea in τῆς post περὶ τῆς d. Mosqu. ^f Πορίειν C. Antea στρατιὰ Mosqu. ^g Δι' αὐτὸς οὐκ ἔτι Gr. Antea ἔνδ. τι ποιῶ Mosqu. ^h Αὐτοῦ Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr. Aug. ⁱ Μὴ δὲ Reg. Mosqu. Aug. et hic mox ἀφίκοντο. ^k Καὶ τῶν Σπαρτιατῶν ἡβώντων αὐτῶν π. Ar. Καὶ τῶν Σπαρτιατῶν αὐτῶν π. C. Dan. Mosqu. ^l Ἐντυχοῦσι Marg. Schol. ^m Scil. Ischagoras. Vel καθίστασαν legendum. Æ. Port. ⁿ Ἐπιτελίδαν Reg.

co, * quod jam tunc tentare cœperat. Tunc etiam Ischagoras Lacedæmonius exercitum ad Brasidam itinere pedestri deducturus erat. Perdices vero, partim quidem Nicia jubente, ut, quando compositionem fecerat, manifestam aliquam constantiæ fideique suæ significationem Atheniensibus daret, partim vero quod Peloponnesios in suum agrum amplius venire nollet, cum rem Thessalis hospitibus persuasisset, quod primorum hospitio semper uteretur, Peloponnesiorum copias, et bellicum apparatus impedivit,

ita ut Thessalos ne tentare quidem voluerint. Ischagoras tamen, et Amunias, et Aristeus cum ipsi ad Brasidam pervenerunt, a Lacedæmoniis ad res inspicendas missi, tum etiam adolescentes ex ipsis Lacedæmoniis contra leges Sparta secum eduxerunt, ut eos civitatibus præficerent, neque illarum administrationem quibuslibet permitterent. Et Clearidam quidem Cleonymi filium Amphipoli præfecerunt, Epitelidam vero Hegesandri filium Toronæ.

133. Eadem æstate Thebani mu-

* Jam tum statim rem transigere orsus. Valla. Vel potius, πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πράσσειν partes Atheniensium sequi. Steph. HUDS.

^a τεῖχος περιεῖλον, ἐπικαλῆσαντες Ἀττικισμὸν, βουλό-
μενοι μὲν καὶ αἰεὶ, παρεστηκὸς δὲ ῥᾶον, ἐπεὶδὴ καὶ ἐν
τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ ὅ, τι ἦν αὐτῶν ἀνδρὸς ῥ' ἀπολώ-
λει. καὶ ὁ νεὸς τῆς Ἡρας τοῦ αὐτοῦ θέρους ἔν Ἀρ-
γυ κατεκαύθη, Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχρον τινὰ θεί-
σης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπικαταδαρθῆσης.
ὥστε ἔλαθεν ἀφέντα πάντα, καὶ καταφλεχθέντα.
καὶ ἡ Ἱ Χρυσὶς μὲν εὐδὺς τῆς νυκτὸς, δέισασα τοὺς
Ἀργεῖους, ἐς Ὡ φλιούντα φεύγει. οἱ δὲ, ἄλλην ἱερείαν
ἐκ τοῦ νόμου τοῦ προκειμένου κατεστήσαντο, Φαινίδα
ὄνομα. ἔτη δὲ Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν
ὀκτῶ, καὶ ἔννατον ἐκ μέσου, ὅτε ἐπεφεύγει. καὶ ἡ
Σκιώνη τοῦ θέρους ἤδη τελευτῶντος περιετείχιστό
τε παντελῶς, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' αὐτῇ φυλακὴν
καταλιπόντες, ἀνεχώρησαν τῷ ἄλλῳ στρατῷ.

ρλδ'. Ἐν δὲ τῷ ἐπιόντι χειμῶνι ὃ τὰ μὲν Ἀθηναίων
καὶ Λακεδαιμονίων ἡσύχαζε, διὰ τὴν ἐπεχειρίαν.
² Μαντινῆς δὲ καὶ Τεγεάται, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐκα-

Post
Oct. 3.

^a Τὸ τῷχος *Ar. C. Dan.* Mox Ἀττικισμὸν *Mosqu.* ῥ' Διφθένη *Marg. Schol.* ² Accipe τὸ ἰν Ἀργυ non de urbe, quæ Ἀργυ dicebatur, sed de regione circa urbem; non enim erat in ipsa urbe id templum. Nam et Ἀργυ tota Peloponnesus dicebatur, ut cuius notum est. *Palmerius* in Exercit. p. 52. *Huds.* ῥ' *Pausanias* in Corinthiacis dicit, illam supplicem confugisse Tegæam. At *Clemens* in Protreptico tradit, eam una cum templo combustam fuisse. *Huds.* Paullo ante *Mosqu.* ἱερεὺς θύει, p. ἱερεὺς θύει. et ἡ d. ante *Χρυσ.* Ὡ φλιούντα *Cass. Aug.* ἔννατον *Cass. Aug.* ὃ τε omittit *Gr. Huds.* Non omittit. *Duck.* ὃ τὰ μὲν ἀπὸ τῶν καταλιπόντων *Gr.* ὃ τὰ μὲν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων *Ar. C. Dan.* ὃ Μαντινῆς *Ar.*

ros Thespiensium diruerunt, erimini dantes, quod cum Atheniensibus sentirent. Id, quod semper quidem facere voluerant: sed tunc oblata occasione facilius fecerunt, quod in pugna cum Atheniensibus commissa omnis ipsorum juventutis flos perisset. Templum quoque Junonis eadem æstate Argis crematum est, quod Chrysis sacerdos lucernam quandam vittis admovisset, et interim somno correpta fuisset. Unde accidit, * ut omnia per ejus imprudentiam accensa conflagrarent. Chrysis vero, metuens Argivos, protinus

noctu Phliuntem confugit. Illi vero aliam sacerdotem, nomine Phauni-dem, ex civitatis instituto constituerunt. Chrysis autem octavum hujus belli annum, et noni sextum mensem attigerat, quum profugit. Et Scione æstate jam extrema penitus circumvallata fuit, et Athenienses, præsidio illi adversus eam relicto, cum reliquis copiis domum abierunt.

134. Insequenti hyeme Athenienses quidem, et Lacedæmonii quieverunt, ac ab armis abstinuerunt, propter inducias. Sed Mantinei, et Te-

* Ut incensa omnia atque flagrantia non sentiret. *Valla.* Ut, occulto incendio omnia conflagrarent. *Sleph.* Ut priusquam sentiret, omnia etc. *Acacius.* *Huds.*

Bell. ^a τέρων ζυνέβαλον ἐν ^a Λαοδικείᾳ τῆς ^b Ὀρεστίδος· καὶ
 Pelop. ^c νίκη ἀμφιδόητος ἐγένετο· κέρως ^d γὰρ ἐκάτεροι τρέ-
 an. 9. ψαντες τὸ κατ' ^e αὐτοῦς, τροπαῖά τε ἀμφοτέροι ἐστη-
 Olymp. 89. 1. σαν, καὶ σκῦλα ἐς Δελφούς ἀπέπεμψαν. διαφθαρέν-
 U. C. 331. των μέντοι πολλῶν ἐκατέροις, καὶ ἀγχαρμάλου τῆς μά-
 Varr. χης γενομένης, καὶ ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον, οἱ
 Post Oct. 3. ^f Τεγεάται μὲν ἐπηυλίσαντό τε, καὶ εὐδὺς ἔστησαν
 τροπαῖον. Μαντινῆς δὲ ἀπεχώρησάν τε ἐς ^g Βουκολίω-
 να, καὶ ὕστερον ἀντέστησαν.

Bell. ^h ερλέ. Ἀπεπείρασε δὲ, τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος καὶ ὁ
 Pelop. Βρασιδάς τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἕα ⁱ ἤδη, Ποτιδαίας.
 an. 9. προσελθὼν γὰρ νυκτὸς, καὶ κλίμακα προσθεῖς, μέχρι
 Olymp. 89. 2. μὲν τούτου ἔλαθε. ^j τοῦ γὰρ κῶδωνος παρενεχθέντος,
 U. C. οὕτως ἐς τὸ διάκενον, πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα
 Varr. 332. αὐτὸν, ἢ ^k πρόσθεσις ἐγένετο. ἔπειτα μέντοι, εὐδὺς αἰ-
 Ante Mart. 29. σδομένων, πρὶν προσεῖναι, ἀπήγαγε πάλιν ^l κατὰ τά-

C. itidemque paulo infra. Huds. Utroque loco etiam Reg. et Cass. hic tan-
 tum Dan. ^a Λαοδικία Ar. Mosqu. Forsan et hæc urbs est, quam Pausa-
 nias ἐν τοῖς Ἀρχαϊκοῖς vocat Λαδογκία, aut, ut legit Amasæus, Λαδοκία. Λαο-
 δικία Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ^b Ὀρεστίδος Ar. Ald. Flor. Bas. Aug. ^c Ἐπι-
 γόνει Reg. ^d Δι Ar. C. ^e Αὐτοῦς Cass. Gr. Aug. Mox σκῦλα Mosqu.
^f Τεγεασταὶ Gr. Mox καὶ d. Mosqu. qui et Μαντινῆς, et τί. ^g Βουκολίωνα
 Cass. Aug. ^h Execubiarum præfecti tintinnabula secum ferebant ad ex-
 plorandos vigiles, ut, iis auditis, responderent. Vide Suidam in v. κῶδωνο-
 φορῶν Huds. ⁱ Πρόθεσις Reg. Cass. Dan. Aug. ^k Κατατάχος Ald,
 Flor. Bas. Steph. 1. Dan. Aug.

geatæ, et utrorumque socii ad Lao-
 diceam, quæ est in Orestide, confi-
 xerunt, et victoria anceps exstitit.
 Nam utrique, cum cornu sibi oppo-
 situm in fugam vertissent, tropæum
 erexerunt, et Delphos spolia mise-
 runt. Cum tamen utrinque multi
 cæsi fuissent, et æquo Marte pugna-
 tum fuisset, noxque prælium dire-
 misset: Tegeatæ quidem in eo loco
 pernoctarunt, statimque tropæum
 excitarunt; Mantinei vero ad Buc-
 lionem discesserunt, et postea vicis-
 sim et ipsi tropæum statuerunt.

135. Eadem hyeme abeunte, et
 vere jam appropinquante, Brasidas
 Potidæam tentavit. Cum enim no-
 ctu ad eam accessisset, et scalas
 muris admovisset, hactenus quidem
 custodes latuit. Nam * cum tintin-
 nabulum præterisset, ita demum ad
 inane murorum spatium, custodibus
 vacuum, antequam ille, qui ipsum
 tintinnabulum alteri traditurus erat,
 redisset eo, unde digressus fuerat,
 scalæ admotæ fuerunt. Deinde ta-
 men, cum custodes statim strepitum
 sensissent, priusquam ad murum ac-

* Nam tintinnabulo allato, sic incassum ante ipsius proditoris reditum
 admotæ sunt scalæ etc. Valla. Potius de interjecto temporis spatio voces
 Gr. videntur intelligendæ: quas tamen Scholiastes et aliter exponit. Quod
 autem æquitur, ante proditoris reditum, facit, ut videatur legisse παραδιδόντα:
 quum vera tamen sit lectio, quam habemus, τὸν παραδιδόντα αὐτὸν, videlicet
 τὸν κῶδωνα. Steph. HUDS.

χος τὴν στρατιάν, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα· καὶ ¹ἐννατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ^m ξυνέγραψε.

Bell.
Pelop.
an. 9.
Olymp.
89. 2.
U. C.
Varr.
332.

¹ Ἐννατον *Cass. Aug.* ^m Ξυνέγραψεν *Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. cui*
des. verba a καὶ ἔν. ad ἰτιλ.

cederet, exercitum celeriter retro vit: hujusque belli, quod Thucydi-
reduxit, nec exspectavit, donec dies des conscripsit, nonus annus exces-
illucesceret. Atque hæc hyems exi- sit.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΟΛΟΡΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ.

EPITOME LIBRI V.

ANNUÆ inter Lacedæmonios Atheniensesque induciæ finitæ, Pelios Athenienses ex insula sua ejecerunt. Cap. I. Cleon Atheniensis dux Toronen Galepsumque capit: ad Amphipolin a Brasida prælio devincitur, in eo uterque dux cecidit. VI. X. Post hæc fessi utrinque cladibus Lacedæmonii et Athenienses, pacem fecerunt. XVIII. quam cum sociorum quidam approbare nolent: seorsum Lacedæmonii cum Atheniensibus societatem pacti sunt. XXIII. Contra Corinthii et Mantinei et Elei et Chalcidenses, cum Argivis fœdus ineunt. XXXI. Scionen Athenienses capiunt. XXXII. Interim dissensione inter Lacedæmonios Atheniensesque renata, cum Lacedæmonii quædam loca ex fœdere non restituissent, Bæotos contra pacta in societatem receperunt: irati ob id Athenienses, cum Argivis et Mantineis Eleisque fœdus jungunt. XLVII. Ili socii Epidauriis bellum faciunt: Orchomenum capiunt: Tegeam oppugnant. LXI. LXV. Eo moti Lacedæmonii, exercitu educto, Argivos sociosque ad Mantineam magna pugna devicerunt: LXIX. Argivos ad pacem societatemque faciendam adegerunt: LXXVII. nec multo post destructa potentia populi optimatibus rempublicam subjecerunt: LXXXI. mox vi pulsus his, plebs ad Atheniensem societatem revertit. LXXXII. Melum Athenienses obsessam expugnaverunt. LXXXIV.

ΤΟΥ^b δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων καὶ ἐν τῇ ἐπεχειρίᾳ, Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. $\frac{2}{3}$.

^a Θεουκιδίδου συγγραφήs τὸ τίματτον Cl. Συγγραφήs τίματτη Gr. Θεουκιδίδου συγγραφήs τίματτης Ar. Ald. Bas. Titulo caret C. Θεουκιδίδου συγγραφήs τίματτη Flor. Θεουκιδίδου τοῦ Ὀλόρου συγγραφήs τὸ τίματτον Editi reliqui. Vide Varr. Annot. Huds. Θεουκιδίδου συγγραφήs τίματτον Reg. Θεουκιδίδου συγγραφήs τ'. 33 $\frac{2}{3}$. Cass. ^b Δι' ἱσγ. Reg. Cass. Aug.

SEQUENTI æstate, induciæ, quæ que, factæ fuerant, solutæ sunt. Ac in spatium annuum, * ad Pythia usque per illud induciarum tempus, Athe-

* Valla pro illis usque ad Pythia (ut sonant simpliciter Græca verba) vertit, quæ ad Pythia usque processerant. Quidam autem jungendo ea Gr. verba cum sequentibus, interpr. perperam, Soluta fuerunt in festo Pythiorum. Steph. Huds.

Bell. Pelop. an. 20. Olymp. 89. 2. U. C. Varr. 332²/₃.
 Ἀθηναῖοι Δηλίους ἀνέστησαν ἐκ Δήλου, ἡγησάμενοι, κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν, οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶ-
 σθαι· καὶ ἅμα ἐλλιπὲς σφίσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθ-
 ἄρσεως, ἣ πρότερόν ^dμοι δεδήλωται, ὥς, ἀνελόντες
 τὰς Δήκας τῶν τεθνεώτων, ὁρῶς ἐνόμισαν ποιῆσαι.
 καὶ οἱ μὲν Δῆλιοι ^eἈτραμύττειον, ^fΦαρνάκους δόντος
 αὐτοῖς, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ᾤκησαν, οὕτως, ὥς ἕκαστος ᾤρ-
 μητο.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 2. U. C. Varr. 332.
 Inter Mart. 29. et Apr. 12.
 β'. Κλέων ^gδὲ, Ἀθηναίους πείσας, ἐς τὰ ἐπὶ
 Θράκης χωρία ἐξέπλευσε μετὰ τὴν ἐκεχειρίαν, Ἀθη-
 ναίων μὲν ὀπλίτας ἔχων διακοσίους καὶ χιλίους, καὶ
 ἱππέας τριακοσίους, τῶν δὲ ξυμμάχων, πλείους, ναῦς
 δὲ τριάκοντα. σχῶν δὲ ἐς Σκιώνην πρῶτον, ἔτι πολιορ-
 κουμένην, καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν ὀπλίτας τῶν Φρου-
 ρῶν, κατέπλευσεν ^hἐς τὸν ⁱΚολοφωνίων λιμένα, τῶν
 Τορωναίων ἀπέχοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως. ἐκ δ' αὐτῶ,
 αἰσδόμενος ὑπ' αὐτομόλων, ὅτι οὐδὲ Βρασίδας ἐν τῇ
 Τορώνῃ, οὔτε οἱ ἐόντες ἀξιόμαχοι εἶεν, ^kτῇ μὲν στρα-
 τίᾳ τῇ πεζῇ ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν, ναῦς δὲ περιέπεμψε
 δέκα ^lτὸν λιμένα περιπλεῖν. καὶ πρὸς τὸ περιτείχισμα

^c ἱερῶσθαι Gr. in margine. Hujusce loci meminit Suidas, et ἱερῶσθαι in-
 terpretatur ἱερὸς νομοῖσθαι, καὶ οἷον καθιερωσθαι. Huds. ἱερῶσθαι non solum
 in marg. sed etiam in contextu Gr. ^d Vide l. 1. c. 8. et l. 3. c. 104.
 Huds. ^e Ἀτραμύττειον Ar. C. Vide Stephanum περὶ πόλεων in voce Ἀτρα-
 μύττειον. Huds. Δήλοι Ἀτραμύττειον Dan. ^f Φαρνάκου Ar. C. ^g Δ' Ἀθη-
 ναίους Gr. ^h Eis Dan. Antea πρώτην Mosqu. et πολυορκ. ⁱ Sic distin-
 guunt Codd. nonnulli: Κολοφωνίων λιμένα τῶν Τορωναίων, ἀπέχοντα etc. Huds.
^k Τῇ μὲν στρατίᾳ τῇ πεζῇ Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. ^l Περιπλεῖν τὸν λιμένα Gr.

nienses e Delo Delios summovent, quod existimarent, ipsos, quamvis ob quoddam vetus *piaculi* crimen polluti essent, Deo tamen esse consecratos. Simul etiam sibi restare hanc partem expiationis, quæ a me superius est declarata, qua sublatis defunctorum monumentis, se recte fecisse censuerunt. Atque Delii quidem Atramyttum in Asia situm, quod Pharnaces ipsis dedit, incoluerunt, prout unusquisque eo proficiscebatur.

2. Cleon vero post exactas inducias, cum rem Atheniensibus persuasisset, in Thraciam navigavit, secum ducens mille et ducentos gravis ar-

maturæ milites Athenienses, et trecentos equites, et ex sociis *longe* plures, et triginta naves. Cum autem primum ad Scionem appulisset, quæ adhuc obsidebatur, et cum illic gravis armaturæ milites ex præsidariis assummisset, in Colophoniorum portum, a Toronæorum urbe non multum distantem, navigavit. Cum autem illic intellexisset ex transfugis, neque Brasidam Toronæ esse, neque eos, qui intus erant, ad resistendum pares esse, cum exercitu quidem ad urbem itinere pedestri contendit; decem vero naves circummisit, ut Toronæ portum circumvherentur. Ac primum quidem

πρῶτον ἀφικνεῖται, ὃ ^m προσπεριέβαλε τῇ πόλει ὁ Βρα- Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 2.
σίδας, ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ⁿ προάστειον καὶ
διελὼν τοῦ παλαιοῦ τείχους, μίαν αὐτὴν ἐποίησε πόλιν.

γ'. Βοηθήσαντες δὲ ἐς αὐτὸ Πασιτελίδας τε ὁ U. C.
Varr.
332.
ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων καὶ ἡ παρ᾽ αὐτῷ φυλακὴ, ^p προσ-
βαλόντων τῶν Ἀθηναίων, ἡμύνοντο. καὶ ὡς ἐβιάζοντο,
καὶ αἱ νῆες ἅμα ^q περιέπλεον ἐς τὸν λιμένα περιπεμ-
φθεῖσαι, δέισας ὁ Πασιτελίδας, μὴ αἷ τε νῆες φθά-
σωσι λαβοῦσαι ἔρημον τὴν πόλιν, καὶ τοῦ τειχίσματος
ἀλίσκομένου, ἐγκαταληφθεῖ, ἀπολιπὼν αὐτὸ, ^r δρόμον
ἐχώρει ἐς τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ^s φθάνουσιν, οἱ
τε ἀπὸ τῶν νεῶν, ἐλόντες τὴν Τροάνην, καὶ ὁ πεζὺς
^t ἐπισπώμενος αὐτοβοεῖ, ^u κατὰ τὸ διηρημένον τοῦ πα-
λαιοῦ τείχους ^x ξυνεσπεσῶν. καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν
τῶν Πελοποννησίων καὶ Τροωναίων εὐδὺς ἐν χερσὶ τοὺς
δὲ, ζῶντας ἔλαβον, καὶ Πασιτελίδαν τὸν ἄρχοντα.
Βρασίδας δὲ ἐβόηθει μὲν τῇ Τροάνῃ, αἰσθόμενος δὲ
καθ' ὁδὸν ἐαλωκυῖαν, ἀνεχώρησεν, ἀποσχὼν τεσσαρά-
κοντα μάλιστα σταδίου μὴ φθάσαι ἐλθῶν. ὁ δὲ

^m Προσπεριέβαλε Dan. Antea τείχος Mosqu. p. τριετ. ⁿ Προάστιον
Cass. Aug. ^o Λακιδαιμονίαν Marg. Ar. C. Dan. Mosqu. ^p Scilicet τῷ
πειριτεμψίδας Cam. ^q Περιέπλεον αἱ ἐς τὸν λιμένα
περιεμψίδας Cam. ^r Δρόμον Dan. Antea ἀπολιπὼν Mosqu. ^s Φθά-
νουσιν οἱ τινες ἀπὸ Dan. ^t Ἐπισπώμενος Aug. Mosqu. Cass. Sed in hoc vide-
tur a prima manu fuisse ἐπισπώμενος. nam aliquid abrasum, et vacuum spa-
tium inter o et μ relictum erat. ^u Καὶ κατὰ τὸ Gr. ^x Συνοπισίων Ar.

ivit ad munitionem, quam Brasidas urbi circumdederat, quod suburbana includere vellet. et diruta veteris muri parte, unam urbem effecit.

3. Cum autem Athenienses eam adorti fuissent, Pasitelidas Lacedæmonius dux, et præsidium, quod illic aderat, ei succurrens, hostibus resistebat. sed cum repelleretur, et simul naves, quæ circummissæ fuerant, in portum circumveherentur, Pasitelidas veritus, ne naves urbem desertam præoccuparent, et munitione capta, ipse quoque in ea caperetur, ea relicta, cursu ad urbem contendit. Sed et Athenienses, qui

navibus vehebantur, Toronen * præoccuparunt, et peditatus cum vociferatione e vestigio insequutus, et simul irrumpens per illam veteris muri partem, quæ diruta fuerat. Et Peloponnesios quidem, ac Toronæos, qui repugnabant, statim interfecerunt: alios vero vivos ceperunt, inter quos et Pasitelidam ducem. Brasidas vero profectus est quidem ad opem Toronæ ferendam: sed cum in itinere eam ab hoste captam intellexisset, se illinc recepit, quod quadraginta circiter stadiis ab ea abesset, ita ut hostem prævenire non posset. At Cleon et Athenienses duo

* Præoccuparunt: et insequutus cum vociferatione peditatus, qua sub-
rutus vetus murus erat, irrumpit, ac statim interemerunt etc. Valla. Huds.

Bell. Κλέων καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖά τε ἔστησαν ὃ δύο, τὸ
 Pelop. μὲν, κατὰ τὸν λιμένα, τὸ δὲ, πρὸς τῷ τειχίσματι
 an. 10. καὶ τῶν Τορωναίων γυναῖκας μὲν καὶ παῖδας ἠνδραπό-
 Olymp. 89. 2. δισαν, αὐτοὺς δὲ, καὶ Πελοποννησίους, καὶ εἴ τις ἄλ-
 U. C. λος Χαλκιδῆων ἦν, ξύμπαντας, ἐς ἑπτακοσίους, ἀπέ-
 Varr. 339. πεμψαν ἐς τὰς Ἀθήνας. καὶ αὐτοῖς τὸ μὲν Ἀπελο-
 Post. ποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς γενομέναις σπονδαῖς ἀπῆλθε,
 Apr. 12. τὸ δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπ' Ὀλυνθίων, ἀνὴρ ἅντ' ἀνδρὸς
 λυθεῖς. εἶλον δὲ καὶ Ἰόννακτον Ἀθηναίων ἐν μεθο-
 ρίοις τείχος Βοιωτοὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον προδοσίᾳ.
 καὶ ὁ μὲν Κλέων, φυλακὴν καταστησάμενος τῆς Τορώ-
 νης, ἄρας περιέπλει τὸν Ἀθῶν, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφί-
 πολιν.

Ἰ. Φαίαξ δὲ ὁ Ἐρασιστράτου, τρίτος αὐτὸς, Ἀθη-
 ναίων πεμπόντων, ναυσὶ δύο ἐς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν
 πρεσβευτὴς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσε. Λεοντῖνοι
 γὰρ, ἀπελθόντων Ἀθηναίων ἐκ Σικελίας μετὰ τὴν
 ξύμβασιν, πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλοὺς, καὶ ὁ
 δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι. οἱ δὲ δυνατοί,

ὃ δύο omittit Gr. Antea Τρόαια Mosqu. Ἐ αὐτοῖς ἀπῆλθεν. ἀπ' αὐτῶν
 τῶν Ἀθηναίων ἀπῆλθεν. Scil. οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ὑπ' αὐτῶν ἀπελύθησαν, καὶ
 ἀπεπύρρηνθησαν. AE. Port. Ἀ Πελοποννησίων Dan. Mox ἀπῆλθεν Mosqu.
 ἃ N . . . ἃ Cass. cetera abrasa erant. Mox ἰαμιθορείους Mosqu. et αὐτῶν χρό-
 νον. ἃ Ἀθῶν Marg. Περιπλεῖ τὸν Ἀθῶν Cl. Aug. Ἀθῶνα Ar. C. Ἀθῶν
 Reg. Cass. Aug. Ἀθῶνα Dan. ἃ Ναυσὶ Cass. Aug. ἃ Ἐγράψαντο
 Reg.

tropaea erexerunt, unum quidem, in
 portu, alterum vero, ad munitio-
 nem, et Toronæorum quidem uxores
 et liberos in servitutem abstraxe-
 runt, ipsos vero, et Peloponnesios,
 et si quis alius Chalcidensium illic
 aderat, cunctos ad septingentos nu-
 mero, Athenas miserunt. Atque Pe-
 loponnesii quidem postea, quum fœ-
 dus initum est, ab ipsis dimissi fue-
 runt. ceteri vero facta capitum per-
 mutatione, ut singula pro singulis
 darentur, ab Olynthiis redempti fue-
 runt. Sub idem tempus Bæoti Pa-
 nactum Atheniensium castellum per

proditionem ceperunt. Cleon autem,
 præsidio Toronæ imposito, motis
 inde castris *Atho classe circum-
 vectus adversus Amphipolin ivit.

4. Phæax vero Erasistrati filius
 cum duobus collegis, ab Atheniensibus
 missus, in Italiam atque Sicilia
 legatus sub idem tempus cum
 duabus navibus transmisit. Cum
 enim Athenienses, post composicio-
 nem inter Siculos factam, ex Sicilia
 discessissent, Leontini multos ad ci-
 vilitatis jus undique adscitos admise-
 runt, et plebs agrum viritum divi-
 dere in animo habebat: sed potentes

* Atho montem, ut Amphipolin petiturus, circumnavigavit. Acacius.
 Iudus.

αἰσδόμενοι, ^f Συρακουσίους τε ἐπάγονται, καὶ ἐκβάλ-
λουσι τὸν δῆμον. καὶ οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι·
οἱ δὲ δυνατοὶ, ὁμολογήσαντες Συρακουσίοις, καὶ ^ε τὴν
πόλιν ἐκλιπόντες καὶ ^h ἐρημώσαντες, ⁱ Συρακούσας ἐπὶ
πολιτείᾳ ὥκησαν. καὶ ὕστερον πάλιν αὐτῶν τινὲς, διὰ
τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι, ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν,
^k Φωκέας τε, τῆς πόλεως τι τῆς Λεοντίνων χωρίον κα-
λέμενον, καταλαμβάνουσι, καὶ ^l Βρικιννίας, ὃν ἔρμα ἐν
τῇ Λεοντίνῃ. καὶ τῶν τοῦ δήμου ^m τότε ἐκπεσόντων οἱ
πολλοὶ ἦλθον ὡς αὐτοὺς, καὶ ⁿ καταστάντες, ἐκ τῶν
τειχῶν ἐπολέμουν. ἃ πυρδανόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, τὸν
Φαίακα πέμπουσιν, εἴπας, πείσαντες τοὺς σφίσιν ὄντας
αὐτόφθι ξυρμάχους, καὶ τοὺς ἄλλους, ἣν δύνανται,
Σικελιώτας ^o κοινῇ, ὡς Συρακουσίων δύναμιν περιποιου-
μένων, ἐπιστρατεύσαι, διασώσειαν τὸν δῆμον τῶν Λεον-
τίνων. ὁ δὲ Φαίαξ ἀφικόμενος τοὺς μὲν Καμαριναίους
πεῖθει καὶ Ἀκραγαντίνους· ἐν δὲ Γέλα ἀντιστάντος
αὐτῷ τοῦ πράγματος, ^p οὐκέτι ἐπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχε-
ται, αἰσδόμενος οὐκ εἶναι πείθειν αὐτούς· ^q ἀλλ' ἀναχω-
ρήσας διὰ τῶν Σικελῶν εἰς Κατάνην, καὶ αἶμα ἐν τῇ

Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 2.
U. C.
Varr.
232.

^f Συρακούσας; et mox Συρακουσίους Cass. Aug. ^ε Id est: τὴν οἰκίαν, τὴν
αὐτῶν πατρίδα. *Æ. Port.* ^h Καὶ ἐρημώσαντες, Συρακούσας ἐπὶ πολιτείᾳ ὥκη-
σαν *Ar. C. Flor.* ⁱ Ὡς ἔστι Marg. Eadem distinctio est in *Reg.* ⁱ Συρα-
κούσας, et mox Συρακουσῶν, atque ita passim Cass. Aug. ^k Φωκέας *Cl.*
in marg. Antea ἐκλιπ. *Mosqu.* ^l Βρικιννίας *Gr.* Βρικιννίας *Cl.* in marg.
Βρικιννίας etiam paullo post *Gr.* Βρικιννίας *Mosqu.* et mox. ^m Ποτὶ ἐκπε-
σόντων *Cam.* ⁿ Id est: ἐς τὰ χωρία κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὴν
αὐτῶν ἐπολέμουν. *Æ. Port.* ^o Κοινῇ ὡς omittit *Gr.* ^Ω, omittunt *Ald.*
Flor. Bas. ^p Οὐκ ἔτι *Gr.* ^q Ἀλλὰ ἀναχ. *Gr.*

cum hoc sensissent, Syracusanos ac-
cersunt, plebemque expellunt. Et
illi quidem errantes, quo quemque
sors tulit, se receperunt. At poten-
tes, inito cum Syracusanis fœdere, et
urbe sua relicta et vastata, Syracusas
migrarunt, quas civitate donati in-
coluerunt. Postea vero rursus ipso-
rum nonnulli, quod præsentem re-
rum statum non probarent, relictis
Syracusis, locum quandam Leonti-
norum urbis, nomine Phœceas, occu-
parunt, et Bricinnias, arcem in agro
Leontino munitam. Et plebis tunc
exulantis permulti ad ipsos iverunt.
Et cum in loca munita sese recepis-

sent, illinc bellum gerere cœperunt.
Quibus auditis, Athenienses Phœ-
cem miserunt, si quo modo (adductis
suis sociis, qui illic erant, aliisque
Siciliensibus, si possent, ad bellum
communiter inferendum Syracusa-
nis, qui potentiam sibi comparabant)
populum Leontinum conservarent,
Phœax autem, cum eo pervenisset,
Camarinæis quidem et Acragantinis
rem persuasit. Sed cum ad Gelam
res ei non successisset, ad cæteros
nequaquam perrexit, quod intellige-
ret, se rem ipsis non persuasurum.
Quare per Siculos Catanam reversus,
simul etiam obiter ad Bricinnias pro-

Bell. παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βρικινίας ἐλθὼν, καὶ ὁ παραθαλά-
Pelop. ῥύνας, ἀπέπλει.
an. 10.

Olymp. εἰ. Ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν, καὶ
89. 2.

U. C. πάλιν ἀναχωρήσει, καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ τισὶ πόλεσιν
Varr. ἔχρημάτισε περὶ φιλίας τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ Λο-
332.

κρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ ὁ Μεσσήνης ἔποικοις ἐκπεπτα-
κόσιν, οἱ μετὰ τὴν ὁ τῶν Σικελιωτῶν ὁμολογίαν, στα-
σιασάντων Μεσσηνίων, καὶ ὁ ἐπαγαγομένων τῶν ἑτέρων
Λοκρῶν, ἔποικοι ὁ ἐξεπέμφθησαν. καὶ ἐγένετο ὁ Μεσ-
σῆνη Λοκρῶν τινὰ χρόνον. τούτοις οὖν ὁ Φαίαξ ἐντυ-
χὼν τοῖς κομιζομένοις, οὐκ ἠδίκησεν. ἐγεγένητο γὰρ
τοῖς Λοκροῖς πρὸς αὐτὸν ὁμολογία ξυμβάσεως περὶ
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. μόνοι γὰρ τῶν ξυμμάχων, ὅτε
Σικελιῶται ξυνηλλάσσοντο, οὐκ ἐσπείσαντο Ἀθηναίοις·
οὐδ' ἂν τότε, εἰ μὴ αὐτοὺς κατεῖχεν ὁ πρὸς Ἰτανέας
καὶ ὁ Μελαίους πόλεμος, ὁμόρους τε ὄντας καὶ ἀποί-
κους. καὶ ὁ μὲν Φαίαξ ἐς τὰς Ἀθήνας χρόνῳ ὕστερον
ἀφίκετο.

εἰ. Ὁ δὲ Κλέων, ὁ ὅς ἀπὸ τῆς Τορώνης τότε περιέ-

ὁ Παραθαλάσσας Marg. Ar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Παραθαλάσσας C.
Παραθαλάσσας Dan. Παραθαλάσσας Reg. Cass. Aug.

ὁ Μεσσήνης Gr. Mosqu. ὁ Inter ἔποικοι et ἀποικοι magnum discrimen. ἀποί-
κοι, coloni a civitate aliqua missi, deducente aliquo coloniam: ἔποικοι non
ita, nam neque a quopiam mittuntur, neque aliquo deducunt. A. E. Port.

Mox τῶν ante Σικελ. d. Aug. et τὴν in marg. Mosqu. ὁ τῶν omittunt Ar.
C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Cass. Dan.

ὁ Id est: ἐκπεπτακόσις ἦσαν ἔποικοι πρότερον ὄντες, ἐξεβλήθησαν. A. E. Portus.
ὁ Μεσσήνη Ar. C. ut et paulo supra. ὁ ὁ deest Gr. Mox προσκομιζ. Aug.

pro τοῖς κομ. ὁ Μελαίους Gr. Antea οἷτε Σικελ. Aug. τοῖς Ἀθην. Mosqu. et
ὁ Ἰτανείας Mosqu. Aug.

ὁ ὁ Ar. C. ὁ ὁ τότε ἀπὸ Τορώνης Gr. ὁ ὁ Reg.

fectus, et adhortatus eos, ut bono
essent animo, discessit.

5. Dum autem in Siciliam perve-
heretur, et rursus inde reverteretur,
egit etiam cum nonnullis Italiae civi-
tatibus de amicitia cum Atheniensi-
bus ineunda. Incidit etiam in Lo-
cros, qui Messana, quam incolue-
rant, expulsi fuerant, in illos nimi-
rum, qui post compositionem inter
Siculos factam, cum Messanenenses se-
ditione laborarent, et eorum altera
factio Locros accivisset, eo profecti
fuerant, et cum illic habitarent, ex-
pulsi tamen fuerant. Messana au-
tem in Locrorum potestate aliquan-

diu fuit. Cum igitur Phæax in hos
domum redeuntis incidisset, eos nul-
la injuria affecti. Locri enim cum
ipso egerant de compositione cum
Atheniensibus facienda. Soli enim
omnium sociorum, quo tempore Si-
culi gratiæ reconciliationem inter se
fecerunt, cum Atheniensibus fœdus
inire noluerunt. Imo vero ne tunc
quidem, nisi bellum, quod cum Ito-
nensibus et Melæis, finitimis et co-
lonis suis, gerebant, ipsos tenuisset
occupatos. Et Phæax quidem postea
Athenas rediit.

6. Cleon vero, qui tunc a Torone
solvens adversus Amphipolin classe

πλευσεν ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν, ὁρμώμενος ἐκ τῆς ^e Ἡϊό-
 νος, Σταγείρῳ μὲν προσβάλλει, Ἀνδρίῳ ἀποικίᾳ, καὶ
 οὐχ εἴλεε. ^f Γαληψὸν δὲ τὴν Θασίαν ἀποικίαν λαμ-
 βάνει ^g κατὰ κράτος. καὶ πέμψας ὡς Περδίκκαν πρέσ-
 βεις, ὅπως ^h παραγένοιτο στρατιᾷ κατὰ τὸ ξυμμαχι-
 κόν, καὶ ἐς τὴν Θράκην ἄλλους παρὰ ⁱ Πόλλην ^k τῶν
 Ὀδομάντων βασιλείᾳ, ^l ἄξαντα μισθοῦ Θραῦκας ^m ὡς-
 πλείστους, αὐτὸς ἡσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ἡϊόνι. Βρα-
 σίδας δὲ, πυνθανόμενος ταῦτα, ἀντεκάθητο καὶ αὐτὸς
 ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ. ἔστι δὲ τὸ χωρίον τοῦτο ⁿ Ἀργιλίῳ,
 ἐπὶ μετεώρου, πέραν τοῦ ποταμοῦ, οὐ πολὺ ἀπέχον τῆς
 Ἀμφιπόλεως. ^o καὶ κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν. ^p ὥς
 οὐκ ἂν ἔλαθεν ^q αὐτόθεν ὁρμώμενος ὁ Κλέων τῷ στρα-
 τῷ. ὅπερ προσεδέχετο ποιῆσιν ^r αὐτὸν ἐπὶ τὴν Ἀμφί-
 πολιν, ὑπεριδόντα σφῶν τὸ πλῆθος, τῇ παρούσῃ στρα-
 τιᾷ ἀναβῆσσεσθαι. ἅμα δὲ ^s καὶ παρεσκευάζετο Θραῦ-
 κὰς τε μισθωτοὺς πεντακοσίους καὶ χιλίους, καὶ τοὺς
^t Ἠδῶνας πάντας παρακαλῶν, πελταστὰς καὶ ἱππεύς·

^a Ἡϊόνος C. et infra Ἡόνι. Ἱηόνος Ar. et mox Ἱηόνι. Vide Var. Lect. ad
 Cap. 10. Huds. Ἡϊόνος Reg. Cass. Dan. Κόνος Gr. Paullo post Ἡόνι fidem.
 Ἡόν. Aug. qs. i subscr. ^f Γαληψὸν Ar. C. Vide Annot. ad IV, 107. Dan.
^g Κατακράτος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Mosqu. cui λαμβάνει d. ^h Παρα-
 γίνετο Cass. ⁱ Πολλὴν Cl. Gr. Παλλ abrais ceteris Cass. Πολλὴν Aug.
^k Τὸν Ar. C. Dan. Aug. et Ὀδομάντων. Πόλυν τὸν Ὀδ. Mosqu. ^l Ἀζόντα
 malit Camerarius. Ἀζόντα Aug. a corr. Mosqu. ^m Ὡς πλείστους Ar. C.
 Ald. Flor. Bas. Gr. Aug. ⁿ Ἀργυλίῳ Dan. Port. Antea Κερδυλλ.
 Mosqu. et sic porro. Id. ἀντιέθηκε hic Ἀργιλ. et mox ἀπέχον. ^o Καὶ
 omittit Gr. ^p Ὡς οὐκ Cass. ^q Αὐτὸν Cam. Gr. ^r Αὐτίθ Dan.
^s Καὶ δεest Gr. ^t Ἠδῶνας Ar. C. Cl. Ald. Flor. Bas. Ἠδῶνας Gr. Ἠδῶνας
 Reg. Ἠδῶνας Cass.

circumvectus fuerat, motis castris ab
 Eione, quam belli sedem delegerat;
 Stagirus Andriorum coloniam inva-
 sit, nec cepit, sed Galepsum Thasio-
 rum coloniam expugnavit. missisque
 ad Perdiccam legatis, ut ex societa-
 tis jure cum copiis ad se veniret,
 aliis etiam in Thraciam missis ad
 Pollen Odomantum regem, qui quam-
 plurimos Thracas mercede conduce-
 rat, ipse ad Eionem hos exspectabat.
 Brasidas autem, bis auditis, ipse quo-
 que ad Cerdylum castra hostibus

opposita fecit. Hic autem locus est
 Argiliorum trans flumen editus, ab
 Amphipoli non procul distans. * unde
 omnia prospici poterant. Quare Cleon
 cum suis copiis clam illinc discedere
 non potuisset adversus Amphipolin,
 quod tamen Brasidas ipsum exspe-
 ctabat facturum, et contempta suo-
 rum paucitate, cum praesentibus co-
 piis contra se adscensurum. Simul
 autem se ad rem gerendam appara-
 bat, mille et quingentos Thracas
 mercede conductos, et Edones omi-

* Erant omnia inde oculis subjecta, ut non posset clam movere exerci-
 tum Cleon etc. Acacius. Huns.

Bell. καὶ ^u Μυρκινίων καὶ Χαλκιδέων χιλίους πελταστὰς
 Pelop. εἶχε πρὸς τοῖς ἐν Ἀμφιπόλει. τὸ δ' ὀπλιτικὸν ζύμπαν
 an. 10. ἡδρυσίῃ δισχίλιοι μάλιστα, καὶ ^x ἱππῆς Ἑλληνες
 Olymp. 89. 3. τριακόσιοι. τούτων Βρασίδας μὲν ἔχων ἐπὶ Κερδυλίῳ
 U. C. ἐκάθητο ἐς πεντακοσίους καὶ χιλίους· οἱ δ' ἄλλοι ἐν
 Varr. 332. Ἀμφιπόλει μετὰ Κλεαρίδου ἐτετάχατο.

ζ'. Ὁ δὲ Κλέων τέως μὲν ἡσύχαζεν, ἔπειτα ἤναγ-
 κάσθῃ ποιῆσαι, ὅπερ ^y ὁ Βρασίδας προσεδέχετο. τῶν
 γὰρ στρατιωτῶν ἀχθομένων μὲν τῇ ἔδρᾳ, ἀναλογιζο-
 μένων δὲ τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν, πρὸς οἷαν ἐμπειρίαν
 καὶ τόλμαν μετὰ οἷας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας
 γενήσοιτο, καὶ οἶκοθεν ὡς ἄκοντες αὐτῷ ζυνηλθον, αἰ-
 σθόμενος τὸν θρόνον, καὶ οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ
 ἐν τῷ αὐτῷ καθεμένους βαρύνεσθαι, ἀναλαβὼν ἤγε-
 καὶ ἐχρήσατο τῷ τρόπῳ, ὅπερ καὶ ἐς τὴν Πύλον ^z εὐ-
 τυχήσας ἐπίστευσέ τι φρονεῖν. ἐς μάχην μὲν γὰρ οὐδὲ
 ἤλπισέν οἱ ἐπεξίεναι οὐδένα, κατὰ θέαν δὲ μᾶλλον ἔφη
 ἀναβαίνειν ^a τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μείζω παρασκευὴν
 περιέμεινεν, οὐχ ὡς τῷ ἀσφαλεῖ, ἣν ἀναγκάζεται,

^u Μυρκινίων Dan. Mox Χαλκιδαίων Mosqu. et πεντακοσίους pro πελταστὰς.
^y Ἐν d. ante Ἀμφιπ. ^x ἱππῆς Ar. C. Reg. Cass. Dan. Mosqu. ^y Ὁ
 deest Dan. ^z Εὐτυχήσας omittit Gr. ^a Τὸ χωρίον Ar. C. Dan. Mox
 περιέμεινεν Mosqu. Aug.

nes, peltatos, ac equites evocans. Habebat præterea Myrciniorum et Chalcidensium, præter eos, qui apud Amphipolin erant, mille peltatos. Universorum autem militum gravior armatorum summa erat ad duo millia, et trecentos Græcorum equites. Brasidas igitur cum mille et quingentis ex horum numero ad Cerdylum castra posuit. Cæteri vero intra Amphipolin cum Clearida duce instructi fuerunt.

7. Cleon vero primum quidem quævit, deinde vero coactus est facere, quod Brasidas expectabat. Cum enim milites diuturnum illud otium moleste ferrent, et reputarent, quale futurum esset illius im-

perium, quanta cum imperitia et ignavia conjunctum, adversus tantam Brasidæ peritiam et audaciam, præterea se domo invitos discessisse, ut ipsum sequerentur: Cleon, cum rumore istum sensisset, ipsosque, quod in eodem loco desiderant, graviari nollet, *motis castris copias Amphipolin versus duxit. Et usus est eadem ratione, qua et apud Pylum rem feliciter gesserat, ita ut se aliquid sapere putaret. Neminem enim contra se ad pugnam proditurum sperabat, sed potius se ascendere dicebat, ut locum inspiceret; et majorem apparatus expectabat, non ut firmissimo copiarum præsidio, si prælium committere cogeretur, ho-

* Contractos educit, usus eadem ratione, qua apud Pylum: quæ quia prospere cesserat, aliquid se sapere opinabatur. Valla. Assuntos educit, usus etc. Steph. Castra movit; eadem usus ferocia, qua quia ad Pylum res successerat, sapere sibi videbatur. Acucius. Huns.

περισχήσων, ἀλλ' ὥς, κύκλῳ περιστάς, βία αἰρήσων ^{Bell. Pelop.}
 τὴν πόλιν. ἐλθὼν τε καὶ καδίσας ἐπὶ λόφου ^{an. 10.} ^{καρτερῶ}
^c πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως τὸν στρατὸν, αὐτὸς ^d ἔδεατο τὸ ^{Olymp.}
 λιμνῶδες τοῦ ^e Στρυμόνος, καὶ τὴν δέσιν τῆς πόλεως ^{U. C.}
^f ἐπὶ τὴν Θράκην, ὥς ἔχοι. ἀπιέναι τε ἐνόμιζεν, ὅποτε ^{Varr.}
 βούληται, ἀμαχεί· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐφαίνετο ^{332.} οὐτ' ἐπὶ
 τοῦ τείχους οὐδεὶς, ^h οὔτε κατὰ πύλας ἐξήει· κεκλεισ-
 μέναι τε ἦσαν πᾶσαι. ὥστε καὶ, μηχανὰς ὅτι ⁱ οὐ
 κατῆλθεν ἔχων, ^k ἀμαρτάνειν ἐδόκει· ἐλεῖν γὰρ ἂν
 τὴν πόλιν, διὰ τὸ ἔρημον.

ή. Ὁ δὲ Βρασίδας εὐθὺς ὥς ^l εἶδε κινουμένους τοὺς
 Ἀθηναίους, καταβὰς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου,
^m εἰσέρχεται ἐς τὴν Ἀμφίπολιν. καὶ ἐπέξοδον μὲν καὶ
 ἀντίταξιν οὐκ ἐποίησατο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, δεδιὼς
 τὴν ⁿ αὐτοῦ παρασκευὴν, καὶ νομίζων ὑποδεεστέρους
 εἶναι, οὐ τῷ πλήθει (^o ἀντίπαλα γὰρ πως ἦν) ἀλλὰ
 τῷ ἀξιώματι· (τῶν γὰρ Ἀθηναίων ὅπερ ^p ἐστράτευε,
 καθαρὸν ἐξῆλθε, καὶ Λημνίων καὶ Ἰμβριῶν τὸ κράτι-
 στον) τέχνη δὲ παρεσκευάζετο ἐπιδησόμενος. εἰ γὰρ

^b Καρτεῖω et in marg. καρτεῖω Gr. ^c Πρὸ τῆς Ἀμφιπόλεως ἐπὶ τὴν Θρά-
 κην Dan. cetera desunt.

^d Αὐτὸς δὲ ἰδιῶτο Gr.

^e Στρυμόνος Ar. C.

^f Ἐπὶ τῇ Θράκῃ Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. et mox hic ἐπὶ τῇ, ut Basil.

^g Οὐτε ἰσὶ Ar. C. Mosqu.

^h Olli exhibent Libri aliqui. Huds. Mox

ἐκλειμμένοι Aug.

ⁱ Οὐκ ἐπῆλθεν Ar. C. Gr. Κατῆλθεν pro ἦλθεν positum

existimat AE. Port.

^k Ἀμαρτίω Cass. Aug. Mosqu. cui et d. καὶ ante

μηχανὰς. ^l Ἐλθὼν Cass. Aug. Εἰθὺς d. Mosqu.

^m Ἐσέρχεται C. Reg.

Cass. Gr. Aug.

ⁿ Αὐτοῦ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.

^o Ἀντίπαλοι Ar. C. Dan. Mosqu.

^p Ἐστράτευσι Gr. Reg.

stem superaret, sed ut urbem maxi-
 mis copiis undique circumdatam ex-
 pugnaret. Profectus igitur, castris-
 que in colle natura munito, ante
 Amphipolin sito, positus, ipse con-
 templantur Strymonis stagna, et
 qualis esset urbis situs Thraciam
 versus. Existimabat autem, se, quo-
 tiescunque voluisset, sine certamine
 illinc discessurum: nullus enim vel
 supra muros conspiciebatur, vel por-
 tis exibat; omnesque clausæ erant.
 Quamobrem etiam existimabat se
 peccasse, quod sine machinis eo ve-
 nisset. Urbem enim, quod esset de-
 serta, a se captum iri credebat.

8. Brasidas vero, simul ac Athe-
 nienses castra movisse cognovit, et
 ipse descendens e Cerdyllo, Amphip-
 polin intravit. Et nullam quidem
 eruptionem aperte fecit, neque co-
 pias palam instruxit, quas adversus
 Athenienses educeret, tum quod ap-
 paratui suo diffideret, tum etiam
 quod suos impares hosti putaret, non
 numero (nam propemodum pares
 erant) sed dignitate. (Nam in illa
 expeditione militabat Atheniensium
 flos, et Lemniorum ac Imbriorum
 robur) sed se parabat ad eos dolo ag-
 grediendos. Si enim suorum pauci-
 tatem, et vilem armaturam, quam

Bell. ¹δείξειε τοῖς ἐναντίοις τό, τε πληθος καὶ τὴν ὅπλισιν
 Pelop. ἀναγκαίαν οὔσαν τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἂν ἡγεῖτο
 an. 10. μᾶλλον περιγενέσθαι, ἢ ἄνευ προόψεως τε αὐτῶν, καὶ
 Olymp. 89. 3. μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως. ἀπολεξάμενος οὖν
 U. C. Varr. 332. αὐτὸς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀπλίτας, καὶ τοὺς ἄλ-
 λους ²Κλεαρίδα προστάξας, ³ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν
 αἰφνιδίως, πρὶν ἀπελθεῖν τοὺς Ἀθηναίους, ⁴οὐκ ἂν
 ὁμοίως αὐτοὺς νομίζων ἀπολαβεῖν αὐτῶν μεμονωμένους,
 εἰ ⁵τύχοι ἐλθοῦσα αὐτοῖς ⁶ἡ βοήθεια. ⁷ἔσυγκαλέσας
 δὲ τοὺς πάντας στρατιώτας, καὶ βουλόμενος παραθαρ-
 σῆναί τε, καὶ τὴν ἐπινόειαν φράσαι, ἔλεγε τοιαῦτα.

Σ'. "ΑΝΔΡΕΣ Πελοποννήσιοι, ἀπὸ μὲν οἷας χώ-
 ρας ¹ἤκομεν, ὅτι ²ἀεὶ διὰ τὸ εὐψυχον ἐλευθέρως, καὶ
 ὅτι ³Δωριῆς μέλλετε Ἴωσι μάχεσθαι, ὧν εἰώδατε
 κρεῖσσους εἶναι, ⁴ἀρκεῖτω βραχέως δεδηλωμένον. τὴν
 δὲ ἐπιχείρησιν ⁵ὅτῳ τρόπῳ διανοοῦμαι ποιεῖσθαι, δι-
 δάξω. ⁶ἵνα μὴ ⁷τό, τε κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας

¹ Δείξειν Reg. Δείξουν Cass. Aug. Δείξοι Gr. Mox ὅπλῃσιν Mosqu. ² Αὐ-
 τὸς omittit Cl. ³ Κλεαρίδι Dan. Κλεαρίδας Mosqu. ⁴ Ἐβούλετο Ar. C.
 Dan. ⁵ Οὐκ ἂν νομίζων ὁμοίως αὐτοὺς ἀπολαβεῖν Ar. C. Dan. Οὐκ ἂν νομί-
 ζων αὐτοὺς ὁμοίως Reg. Cass. Gr. Aug. ⁶ Τύχη et inter versus τύχοι Gr.
 Καὶ εἰ τύχοι Mosqu. ⁷ Ἡ δεest Ar. ⁸ Συγκαλέσας Reg. Gr. Mosqu.
 Aug. ⁹ Ἡκιστε legebat Valla. ¹⁰ Αἰὶδ Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1.
¹¹ Δωριῆς Ar. C. Reg. Gr. Dan. ¹² Ἀρκεῖ τὸ βραχέως δεδηλωμένον Cl. Mosqu.
 Aug. sed hic m. 2. superser. α τῷ ο, et acutum τῷ ι. Ἀρκεῖτω βραχέως δεδη-
 λωμένων in marg. Cl.; Reg. Cass. ita ut in contextu Cl. ¹³ Ὡς τρέπων Ar.
 C. Aug. Mosqu. Τῷ τρόπῳ Cl. Gr. In Gr. est ὅ τρόπῳ, et sic Reg. Cass.
 Dan. ¹⁴ ἵνα μὴ τὸ κατ' ὀλίγον Ar. C. Κατ' ὀλίγον Mosqu. ¹⁵ Τῷ Gr. et a

ipsa necessitas ministrarat, hostibus ostendisset, existimabat, se non facilius victorem fore, quam si ab ipsis ante conflictum conspectus non fuisset, neque *propter id, quod erat, in ipsorum contentionem venisset. Brasidas igitur, cum centum et quinquaginta gravis armaturæ milites delegisset, et reliquos Clearidæ ducendos commisisset, repente Athenienses, priusquam abirent, adoriri constituit, † quod existimaret, illos non pariter, sociorum auxiliis nudatos, a se iterum interceptum iri, si auxilia ad ipsos venissent. Convo-

catis autem omnibus militibus, quod ipsorum animos confirmare, suumque consilium ipsis aperire vellet, hæc verba fecit.

9. "VIRI Peloponnesii, quod ex eo agro profecti simus, qui propter animi generositatem perpetuo liber est; quod etiam vos Dorienses cum Ionibus prælium commissuri sitis, quibus superiores esse consuevistis, paucis a me declaratum esse sufficiat. Quonam autem modo hostes aggredi statuerim, docebo: ne rei novitas, quod cum paucis, non autem cum omnibus, belli fortunam sim

* Id est: propter subrum paucitatem et vilem armaturam. HUDS.

† Quos, si auxilia venirent, non iterum ita solos adipisci posset. Acacius.

IDEM.

κινδυνεύειν, ἐνδὲς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχη. τὰς γὰρ ἐναντίους εἰκάζω καταφρονήσει τε ἡμῶν, καὶ οὐκ ἂν ἐλπίσαντας, ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην, ἀναβῆναί τε πρὸς τὸ χωρίον, καὶ νῦν ^h ἀτάκτως κατὰ δέαν τετραμμένους ὀλιγωρεῖν. ὅστις ⁱ δέ, τὰς τοιαύτας αἰμαρτίας τῶν ἐναντίων ^k κάλλιστα ἰδὼν, καὶ ἅμα πρὸς τὴν ^l ἑαυτοῦ δύναμιν, ^m τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖται, μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς μᾶλλον καὶ ἀντιπαράταχθέντος, ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ⁿ ξυμφέροντος, πλείστ' ἂν ὀρδοῖτο. καὶ τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστ' ἂν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους ^o μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. ἕως οὖν ἔτι ἀπαράσκευοι θαρσοῦσι, καὶ τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος, ἐξ ὧν ἐμοὶ φαίνονται, τὴν διάνοιαν ἔχουσιν, ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης, καὶ πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν, ἐγὼ μὲν, ἔχων τοὺς μετ' ἑμαυτοῦ, καὶ φθάσας, ἣν δύναμαι, προσπεσοῦμαι δρόμῳ κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. σὺ δέ, ^p Κλεαρίδα, ὕστερον, ὅταν ^q ἐμὲ ὀρᾷς ἤδη προσκείμενον, καὶ, κατὰ τὸ εἶκος, φοβοῦντα αὐτοὺς, ^r τοὺς μετὰ σεαυτοῦ, τοὺς τ' Ἀμφιπο-

Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
339.

prima manu Cass. in quo deinde emendatum erat τό. Τότε Aug. ex emend. fuisse videtur τῷ τι. Paullo post ἰξίλθαι Mosqu. ^h Ἀτάκτως C. ⁱ Δὲ καὶ τὰς Gr. ^k Μάλιστα Ar. ^l Αὐτῷ Ar. C. Dan. ^m Τῇ δεest Gr. ⁿ Συμφέροντος Reg. Cass. Gr. et paullo post συνταχθῆναι Idem. Mosqu. Aug. ^o Μάλιστ' ἂν Ar. C. Dan. Gr. ^p Κλεαρίδῃ Dan. Antea ἦν δύν. Mosqu. ^q Ὀρᾷς ἐμὲ Ar. C. Dan. Antea ὄτ' ἂν Aug. ^r Τοὺς μετὰ σεαυτοῦ τούτους Ἀμφ. Cam.

periclitaturus, quod virium imbecillitatem videtur indicare, timorem vobis inculcat. Conjicio enim hostes, tum contemtionem nostri, tum etiam quod non speraverint quemquam ad praelium contra se proditurum, locum illum conscendisse, et nunc nullis ordinibus servatis ad locorum contemplationem se convertisse, et securos esse. Quisquis autem hæc hostium peccata optime animadvertit, et simul pro viribus eos aggreditur, non magis aperte, et acie palam contra ipsos instructa, quam pro eo, quod præsens rerum status ac utilitas flagitat, is ut plurimum ex animi sententia rem gerat. Hæc autem

belli furta pulcerrimam gloriam habent, quibus quis hostem maxime fallens, amicis maxime prosit. Dum igitur adhuc imparati confidunt, et se subducere potius, (quantum ego conjicere possum ex iis, quæ video) quam remanere cogitant, dum sunt remissis animis, et priusquam animos magis component, ego quidem cum iis, quos, mecum habeo, eorum discessum anteverrens, si possum, in medium eorum agmen cursu citato irruam. Tu vero Clearida, mox ubi me jam in eos impressionem fecisse conspexeris, atque (ut credibile est) eos terrentem, cum tuis, et Amphipolitanis, aliisque sociis, quos

Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
332.

λίτας καὶ τοὺς ἄλλους ζυμμάχους, ἄγων, αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ^ε ἐπεκθεῖν, καὶ ἐπείγεσθαι ^ι ὥσθ' ἀχίστα ζυμμίζαι· (ἐλπίς γὰρ, μάλιστα αὐτοὺς ^υ οὕτω ^φ φοβηθῆναι· τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον, δεινότερον τοῖς πολέμοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου) καὶ αὐτὸς τε ἀνὴρ ἀγαθὸς ^γ γίγνου, ὥσπερ σε εἰκός, ὄντα Σπαρτιάτην. καὶ ὑμεῖς, ὧ ἄνδρες ζύμμαχοι, ἀκολουθήσατε ἀνδρείως, καὶ ^ζ νομίσατε, εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν, τὸ εἰδεῖν, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι· καὶ τῇδε ^α ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἀγαθοῖς ^β γενομένοις ἐλευθερίαν τε ὑπάρχειν, καὶ Λακεδαιμονίων ^ε ζυμμάχοις κεκληῖσθαι, ἢ Ἀθηναίων τε δούλοις, ἢν τὰ ἄριστα ἀνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως ^δ πράξῃτε, καὶ δουλείαν χαλεπωτέραν, ἢ πρὶν εἴχετε· τοῖς δὲ λοιποῖς Ἕλλησι κωλυταῖς γενέσθαι ἐλευθερώσεως. ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς μαλακισθῆτε, ὀρῶντες, περὶ ὅσων ὁ ἀγὼν ἐστίν· ἐγὼ ^ε τε δείξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν ^ς μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἐργῶ ἐπεξελεῖν.

ί. Ὁ μὲν Βρασιδάς, τοσαῦτα εἰπὼν, τὴν τε ἕξοδον παρεσκευάζετο αὐτὸς, καὶ τοὺς ἄλλους μετὰ τοῦ

* Ἐπειδὴν Reg. ^τ Ὡς τάχιστα Ar. C. Ald. Flor. Bas. Gr. Cass. Antea ἐπὶ γενέσθαι Mosqu. p. ἰπύγ. ^υ Οὕτως Cass. Aug. Mosqu. ^φ Θεοβηθῆναι Ar. C. Dan. ^γ Γίγνου Ar. C. ^ζ Νομίσαι τρία εἶναι Stobaeus. Antea ἀνδρείως Mosqu. ^α Ἡμῖν Ar. Mosqu. ^β Γενομένοις Ar. ^ε Συμμάχοις Dan. ^δ Πράξῃτε Gr. Mox Ἕλλησιν Aug. Τί ante δουλ. d, Mosqu. ^ε Δι Gr. Antea περὶ ὅσον Mosqu. ^ς Μᾶλλον deest C.

tecum duces, repente portis apertis eruptionem facias, operamque des, ut quam celerrime praelio intersis. (Spes enim est, ipsos sic maxime terribitum iri. Qui enim pugnae superveniunt, sunt hostibus formidabiliores, quam qui jam adsunt, et pugnant.) Et cum ipse te virum fortem praebes, sicuti Spartanum decet; tum etiam vos socii ipsam fortiter sequamini, et existimetis boni militis esse, velle, et erubescere, et ducibus obtemperare: atque hodierno die fore, ut aut libertatem conservetis, si rem fortiter gesseritis, et socii Laedæmoniorum appellemini, aut Atheniensium servi, et quamvis

optima conditione vobiscum actum fuerit, ita ut in servitutem non abtrahamini, aut capitali supplicio afficiamini, servitutem tamen longe du-riorem experiamini, quam ante tul-eritis, cæterisque Græcis impedimento sitis, quo minus in libertatem asse-rantur. Quamobrem et vos rem non ignaviter geratis, animadverten-tes, quantis de rebus certamen sit. Et ego ostendam, me eum esse, qui non magis alios officii sui moneam, quam ipse factis præstem eadem, ad quæ verbis illos adhortor.

10. Brasidas autem, cum hæc tan-tum dixisset, tum sese ad eruptionem cum suis faciendam paravit, tum et-

Ἡ Κλεαρίδα καδίστη ἐπὶ τὰς Θρακίας καλουμένας τῶν πυλῶν, ὅπως, ὥσπερ εἴρητο, ἐπεξίοιεν. τῷ δὲ Κλέωνι, φανεροῦ γενομένου αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Κερδυλίου καταβάντος, καὶ ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὔσῃ, ἔξωθεν περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς θυομένου, καὶ ταῦτα πρᾶσσοντος, ἀγγέλλεται (προὔκεχωρῇ γὰρ τότε κατὰ τὴν θείαν) ὅτι ἦτε στρατιὰ ἅπασα φανερά τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει, καὶ ὑπὸ τὰς πύλας ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνδρῶπων ὡς ἐξίονταν ὑποφαίνονται. ὁ δὲ, ἀκούσας, ἐπῆλθε καὶ ὡς εἶδεν, οὐ βουλόμενος μάχῃ διαγωνίσασθαι, πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἤκειν, καὶ οἰόμενος ὀφθῆσθαι, ἀπελθὼν, σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν, καὶ παρήγγελλε τοῖς ἀπιοῦσιν ἐπὶ τὸ εὐάνυμον κέρως, ὥσπερ μόνον οἷον τ' ἦν ὑπάγειν ἐπὶ τῆς Ῥ' Ἠόνος. ὡς δ' αὐτῷ ἐδόκει σχολὴ γίγνεσθαι, αὐτὸς ἐπιστρέψας τὸ δεξιὸν, καὶ τὰ γυμνά πρὸς τοὺς πολεμίους δὲς, ἀπῆγε τὴν στρατίαν. καὶ τούτῳ Βρα-

BeII.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
332.

Ἡ Κλεαρίδα C. Mosqu. qui et antea, παρασκευάζ. et mox τῆς Θρακ. ὅτι Gr. ἦσπται στρατιὰ Dan. Antea προκίχω. Mosqu. ὅτι deest C. Ἡ ἀποφαίνονται Reg. Mosqu. et antea, ἡ ἐξίοντ. Ἡ ἀπῆλθε Gr. Mosqu. Ἡ ἄλλῃτε Aliter quam ἐφθῆσθαι legisse videtur Falla. Nam locum sic vertit: atque ubi rem cognovit, jubet colligi vasa ad proficiscendum, quod scilicet nollet pugnā decernere, priusquam sibi venirent auxilia, quodque arbitaretur, fugam se ante capere posse: edicitque abeuntibus ad sinistrum cornu (tāquam agere id solum liceret) Eionem versus se subducent. Καὶ οἰόμενος φθῆσθαι ἀπιδῶν, σημαίνειν etc. Ar. C. Ita quidem locum distinguendum censet Æ. Port. φθῆσθαι ἀπιδῶν Reg. Cass. Aug. ἡ eras. ὁ Παρήγγελλε Cass. Mosqu. Aug. Ῥ' Ἠόνος: cum i. recenti manu supra scripto Reg. Ἡόνος Mosqu. Aug. Ἡ αὐτὸ ἰδόντι σχολὴ Cl. ex emend. σχολῇ Gr. Ar. In Gr. est σχολή. Ἡ αὐτὸς deest Ar. Ἡ Scil. ὡς, vel πλῆρες. Huds.

iam reliquos, qui cum Clearida erant, ad portas, quæ Thraciæ vocantur, collocavit, ut, quemadmodum constitutum fuerat, eruptionem et ipsi facerent. Verum cum ipse Brasidas conspectus fuisset, dum de Cerdyllo descenderet, et victimas immolaret circa Palladis templum, quod erat in urbe, quæ extrinsecus manifeste conspici poterat, et dum hæc ageret, Cleoni nuntiatur (tunc enim ad loci contemplationem processerat) et omnem hostium exercitum in urbe manifeste perspici posse, et sub portis multa equorum hominumque tan-

quam exeuntium vestigia apparere. Ille vero, cum hæc audisset, eo perrexit. atque ubi rem vidit, quia prælio decernere nolebat ante auxiliorum adventum, quamvis se abeuntem visum iri putaret, tamen uno eodemque tempore et signum recepturi dari iussit, et abeuntibus præcepit, ut ita abirent, ut sinistrum cornu præiret, qua sola ratione Eionem versus ipsis sese subducere licebat. Sed cum hoc ipsi lentius fieri videretur, ipse dextro cornu converso, et nudato latere, tergoque hostibus dato, exercitum abducere cæpit. Interea vero Brasidas,

• Id est: aciem instrueret. Huds.

Bell. σίδας, ὡς ὄρα τὸν καιρὸν, καὶ τὸ στράτευμα τῶν
 Pelop. Ἀθηναίων κινούμενον, λέγει τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ
 an. 10. τοῖς ἄλλοις, "ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. [†] δῆ-
 Olymp. λοι ^u δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφα-
 S9. 3. λῶν. οἷς γὰρ ἂν τοῦτο γίγνηται, οὐκ εἰώδασι μέ-
 U. C. νειν τοὺς ἐπίοντας. ἀλλὰ τὰς τε πύλας τις ἀνοιγέτω
 Varr. ἐμοί, ^x ὥς εἴρηται, καὶ ἐπεξίωμεν ^y ὥστιάχιστα θαρσύν-
 332. τες." καὶ ὁ μὲν, κατὰ τὰς ἐπὶ τὸ σταύρωμα πύλας,
 καὶ τὰς πρῶτας τοῦ μακροῦ τείχους τότε ^z ὄντος ἐξελ-
 θὼν, εἶδει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν, ἥπερ νῦν
 κατὰ τὸ καρτερώτατον τοῦ χωρίου ἰόντι τροπαῖον ἔστη-
 κε· καὶ προσελαλὼν τοῖς Ἀθηναίοις, πεφοβημένοις τε
 ἅμα τῇ σφετέρᾳ ἀταξίᾳ, καὶ τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπε-
 πληγμένοις, κατὰ μέσον τὸ στράτευμα, τρέπει. καὶ ὁ
 Κλεαρτίδας, ὥσπερ εἴρητα, ἅμα κατὰ τὰς Θρακίας πύ-
 λας ἐπεξελθὼν τῷ στρατῷ ἐπεφέρετο. ξυνέβη τε, τῷ
 ἀδοκῆτῳ ^a καὶ ἐξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τοὺς Ἀθηναίους
 δορυεθῆναι. καὶ τὸ μὲν εὐάνυμον κέρως αὐτῶν, τὸ
 πρὸς τὴν ^b Ἥονα, ^c ὅπερ δὴ καὶ προκεχωρήκει, εὐδὺς
 ἀπορράγεν ^d ἔφευγε. καὶ ὁ Βρασίδαας, ὑποχωροῦντος ἤδη

^e Δηλοῖ Gr. Ald. Flor. Bas. atque ita in Cod. Ar. ex alicujus emendatione. Huds.
^u Δὲ deest Gr. ^x Scil. διὼν ἀνοίγειν ὅταν ὁ καιρὸς ᾖ. Æ. Port. Ἀνοίγει. τίς Mosqu. et mox ἰπὶ τῷ σταυρώματι. ^y Ὡς τάχιστα Ar. C. Ald. Flor. Bas. Gr. ^z ὄντας Reg. ^a Καὶ deest Cass. Gr. Antea καταμίσ. v. στρ. Aug. ^b Ἥονα Cl. passim. in Codd. aliis Ἥονα plerumque cum iota subscripto. Huds. Ἥονα Mosqu. et αὐτῶν κέρως. ^c Ὡσπερ pro ὥπερ legebatur Valla. ^d Ἐφύγει Cass. Gr. Aug.

cum opportunitatem adesse, et Atheniensium castra moveri animadvertisset, militibus, quos secum ducebat, aliisque dixit: "Isti nos non expectant. Hoc autem ex lancearum capitumque motu perspicue patet. Qui enim hoc faciunt, il invadentes expectare non consueverunt. Quare nunc aliquis mihi portas aperiat, quas dictum est, et quam celerrime eruptionem confidenter faciamus." Atque ipse quidem, per illas portas, quæ ad vallum ducebant, perque primas longi muri, qui tunc exstabat, egressus, cursu contendit recta per illam viam, ubi nunc per firmissi-

mam illius loci munitionem iter facienti tropæum erectum visitur. Athenienses autem simul et sua confusione territos, et ipsius audaciam extimescentes, per medium agmen aggressus, in fugam vertit. Et Clearidas (ut constitutum fuerat) eodem tempore per Thracias portas eruptione facta, cum exercitu in hostem ferebatur. Accidit autem, ut hac inopinata et repentina eruptione Athenienses utrinque perturbati trepidarent. Ac sinistrum quidem ipsorum cornu, quod erat Etionem versus, quod etiam jam processerat, statim divulsam fugere cepit. Brasi-

αὐτοῦ, ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ, τιτρώσκεται· καὶ πεσόντα αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσδάνονται, οἱ δὲ πλησίον, ἄρσαντες ἀπήνεγκαν. τὸ ^ε δὲ δεξιὸν τῶν Ἀθηναίων ἔμενέ ^ε τε μᾶλλον· καὶ ὁ μὲν Κλέων, ὡς ^h τοπρῶτον οὐ διανοεῖτο μένειν, ⁱ εὐδὺς φεύγων, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ Μυρκινίου πελταστοῦ, ἀποδνήσκει. οἱ δὲ αὐτοῦ συστραφέντες ὀπλῖται ἐπὶ τὸν λόφον, τὸν τε Κλεαρτίδαν ἡμύνοντο καὶ δις ἢ τρίς προσβαλόντα, καὶ οὐ πρότερον ἐνέδοσαν, πρὶν ἢ τε Μυρκινία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἵππος, καὶ οἱ πελτασταὶ περιστάντες καὶ ἑσακοντίζοντες αὐτοὺς ἔτρεψαν. οὕτω δὲ τὸ στρατεύμα πᾶν ἤδη τῶν Ἀθηναίων φυγὸν χαλεπῶς, καὶ πολλὰς ὁδοὺς τραπεύμενοι κατὰ ὄρη, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν ^k ἢ αὐτίκα ἐν χερσίν, ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου, καὶ τῶν πελταστῶν, οἱ λοιποὶ ἀπεκομίσθησαν ^l εἰς τὴν ^m Ἥονα. οἱ δὲ, τὸν Βρασίδαν ἄρσαντες ἐκ τῆς μάχης, καὶ διασώσαντες, εἰς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνουν ⁿ ἐσεκόμισαν. καὶ ἥσθετο μὲν,

Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
332.

* Δι deest Gr. ^f Τῷ deest C. ^ε Τι deest Cass. Reg. Aug. * Εμμεν Mosqu. ^h Τὸ πρῶτον Ar. C. et paulo infra τὸ λοιπὸν. Huds. Utrumque Cass. et Gr. habent; it. Aug. ⁱ Καὶ ante καταληφθ. d. Mosqu. id. mox ἐπλῖται, it. τότε Κλεαρτίδαν, et δις καὶ τρίς. et ἡ d. ante Χαλκιδ. ἵππ. De morte Cleonis et Brasidae aliter scribit Scholiastes ad Aristophanis Pacem v. 283. *μοιμαχῆσαντες*, inquit, ὁ Κλέων καὶ Βρασίδας, ἀλλήλους ἀνέκλινον. Sed ille Scholiastes et alibi multam ignorantiam prodit. Palmerius. Cleonem ⁱ τῇ μάχῃ cecidisse narrat Diodor. Sic. p. 323. Ed. Steph. 122. Ed. Rhod. ^k ἢ omittunt Ar. C. Dan. Antea ἔρη Mosqu. ^l Εἰς Reg. ^m Ἥονα Ar. supra tamen Ἥονα. Inter Ἥον et Ἡῶν distinguit Eustathius, et (cum Scholiaste nostro) I, 98. et Stephano *περὶ πόλιν* plures Eiones exstitisse commemorat. Vide Holstenium et Berkelium in Stephanum, v. Ἡῶν. Huds. ⁿ Ἐσέμνουν Gr. Reg.

das vero, hoc jam fugiente, cum in dextrum impressionem faceret, vulneratus est. Atque Athenienses quidem ipsum cadentem non animadverterunt: sed qui proximi stabant, sublatum absportarunt. At dextrum Atheniensium cornu magis manebat. Et Cleon quidem, ita ut principio non manere constituerat, statim fugiens, et a Myrcinio peltato exceptus, ab eo interfectus est. Ejus vero gravis armaturæ milites, cum facto globo in colle substitissent, Clearidam bis terve irruentem propulsarunt, nec prius cesserunt, quam Myr-

ciniorum et Chalcidensium equitatus et peltati, circumstantes atque jaculis petentes, in fugam ipsos verterunt. Cum autem sic universus Atheniensium exercitus jam ægre diffugeret, et ipsorum multi per montes ad varias vias se convertissent, quotquot non perierunt aut statim in ipso congressu, aut a Chalcidensium equitatu, ac peltatis, reliqui Eionem se receperunt. Brasidae vero milites, cum Brasidam ex proelio exportassent, et servassent, adhuc spirantem in urbem importarunt. Et cognovit ille quidem suos

Bell. ὅτι νικῶσιν οἱ ὁ μετ' αὐτοῦ, ^P οὐ πολὺ δὲ διαλιπῶν ἐτε-
 Pelop. λεύτησε. καὶ ἡ ἄλλη στρατιὰ, ἀναχωρήσασα μετὰ
 an. 10. τοῦ Κλεαρίδου ἐκ τῆς διώξεως, νεκροὺς τε ἐσκύλευσε,
 Olymp. 89. 3. καὶ τροπαῖον ^q ἔστησε.
 U. C. Varr.

332. ια'. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Βρασίδαν οἱ ζύμμαχοι,
 πάντες ξὺν ὅπλοις ^r ἐπισπόμενοι, ^s δημοσίᾳ ἔδαψαν ἐν
 τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς οὔσης. καὶ ^t τολοιπὸν οἱ
 Ἀμφιπολίται, περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ^u ὥς
 ἤρωί τε ἐντέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν, ἀγῶνας καὶ
 ἐτησίους θυσίας· καὶ τὴν ἀποικίαν ὥς οἰκιστῇ προσέδε-
 σαν, καταβαλόντες τὰ Ἀγνώνεια οἰκοδομήματα, καὶ
 ἀφανίσαντες, εἴτι μνημόσυνόν που ἔμελλεν αὐτοῦ τῆς
^x οἰκίσεως περιέσεσθαι· νομίσαντες, τὸν μὲν Βρασίδαν
 σωτῆρά τε σφῶν γεγενῆσθαι, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἅμα
 τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ζυμμαχίαν, φόβῳ τῶν Ἀθη-
 ναίων, θραπεύοντες· τὸν δὲ Ἀγνωνα, κατὰ τὸ πολέ-
 μιον τῶν Ἀθηναίων, οὐκ ἂν ὁμοίως σφίσι ζυμφόρας

^r MsD' αὐτοῦ Gr. Aug. Mosqu. et hic antea ἔπουν. MsD' αὐτοῦ Cass. ^P Id est: οὐ μετὰ πολὺν χρόνον. οὐ πολὺν χρόνον διαλιπῶν. μετ' ὀλίγον. *Æ. Port.*
^q Ἔστησιν Cass. Aug. ^r Ἐπισπόμενοι Reg. ^s In Græciæ urbibus qui-
 busdam, quos honorifice sepelire volebant, eos in urbe media et prope forum
 sæpius ἔθαπτον. *Xenophon.* lib. 7. Ἑλληνικῶν. Idem de Euphrone a Corin-
 thiis sepulto testatur *Plutarchus* in Arato. Vide Des. *Heraldi* Advers. l. 1.
 c. 6. *Huds.* ^t Τὸ λοιπὸν Cass. Gr. Aug. Mosqu. cui et d. νῦν ante ἀγορ. sed
 add. marg. m. 1. Id. Ἀμφιπολίται, et μνῆμα. ^u Vide *Pausaniam* in La-
 conicis. *Aristot.* Eth. ad Nicom. l. 5. c. 7. et *Mich. Ephesium* in Commen-
 tariis ad citatum *Philosophi* locum. *Huds.* Ἐντέμνουσιν Aug. ^x Οἰκίσεως
Ar. C. Gr. Cl. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. Verba a νομίσαντες ad γε-
 γενῆσθαι des. Mosqu. Id. mox προεκφωνήσ. p. προεκφθ.

vicisse: sed non multo spatio inter-
 jecto animam efflavit. Reliquus au-
 tem exercitus, qui cum Clearida erat,
 cum a persequendis hostibus rediis-
 set, cadavera spoliavit, et tropæum
 erexit.

11. Postea vero universi socii Bra-
 sidam cum armis prosequuti, publice
 sepelierunt in urbe, ante forum,
 quod nunc est. Deinde Amphipoli-
 tani, cum ipsius monumentum septo
 circumdeditissent, ut heroi parenta-
 runt, et honores tribuerunt, certa-

mina et sacrificia anniversaria: colo-
 niam etiam ipsi, ut ejus conditori,
 attribuerunt, dejectis Agnonis ædi-
 ficiis, omnique monumento deletō,
 si quid forte supererat, quod colonie
 ab eo deductæ memoriam conservare
 posset. existimantes, Brasidam qui-
 dem suum servatorem exstitisse, si-
 mul etiam in presentia, propter
 Atheniensium metum, Lacedæmoni-
 orum societatem ambientes. * Agno-
 nem vero, propter Atheniensium
 hostium inimicitias, non æque ex

* Nam illos honores habere Agnonem, neque ita ex utilitate ipsorum,
 neque ita jucundum ipsis propter hostilitatem Atheniensium futurum esse.
Valla. *Huds.*

ἔδ' ἂν ἠδέως τὰς τιμὰς ἔχειν. καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς Bell.
 Ἀθηναίοις ἀπέδοσαν. ἀπέδανον δὲ, Ἀθηναίων μὲν, Pelop.
 περὶ ἑξακοσίους, τῶν δ' ἐναντίων, ἑπτὰ διὰ τὸ μὴ ἐκ Olymp.
 παρατάξεως, ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προεκφο- 99. 3.
 βήσεως, τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι. μετὰ δὲ τὴν U. C.
 ἀναίρεσιν οἱ μὲν ἐπ' οἴκου ἀπέπλευσαν, οἱ δὲ μετὰ τῇ Varr.
 Κλεαρίδου τὰ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν καδίσταντο. 332.
 Ante
 Sept. 21.

ιβ'. Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, τοῦ δέρου τε-
 λευτῶντος, ῥαμφίας, καὶ Αὐτοχαρίδας, καὶ Ἐπικυ-
 δίδας, Λακεδαιμόνιοι, ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία βοή-
 θειαν ἤγον ἑννακοσίων ὀπλιτῶν. καὶ ἀφικόμενοι ἐς
 Ἡράκλειαν τὴν ἐν Τραχίνι, καδίσταντο, ὅ τι αὐτοῖς
 ἰδοὺ μὴ καλῶς ἔχειν. ἐνδιατριβόντων δὲ αὐτῶν, ἔτυ-
 χεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη, καὶ τὸ δέρος ἐτελεύτα.

ιγ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, εὐθὺς μέχρι
 μὲν ^b Πιερίου τῆς Θεσσαλίας διήλθον οἱ περὶ ^c τὸν
 ῥαμφίαν ^a κωλύοντων δὲ τῶν ^d Θεσσαλῶν, καὶ ἅμα
 Βρασιδίου τεθνεῶτος, ὥπερ ἤγον τὴν στρατιάν, ἀπε-
 τράποντο ^e ἐπ' οἴκου, νομίσαντες οὐδένα καιρὸν ἔτι

Post
 Sept. 21.
 mox.

^a Ῥομφία Dan. ^b Ἐνακοσίων Gr. Cass. et hic a correctore ἑνακοσίων.
 Mosqu. Antea ἐπὶ Θράκην Mosqu. et postea, ἐνδιατριβ. αὐτοῦ. ^c Δι' ἐπιγ.
 Gr. ^b Subintelligendum ἔρουσ vel χωρίον. Πίερων enim mons, et Πιερίῳ
 regio Thessaliæ. Æ. Port. ^c Τῇ Ῥομφίᾳ Dan. ^d Θεσσαλῶν deest
 Ar. ^e Ἐς οἶκον Gr. Mox νομίσ. ἢ Mosqu.

usu suo his honoribus a se affe-
 ctum iri, nec gratos fore. Mortuos
 tamen Atheniensibus reddiderunt.
 Obierunt autem, ex Atheniensibus
 quidem, ad sexcentos, ex adversariis
 vero, septem: quia non acie instru-
 cta justum prælium commissum fu-
 erat; sed potius ejusmodi casu, me-
 tuque prius incusso. Cum autem
 Athenienses suorum cadavera sustu-
 lissent, ipsi quidem domum classe
 vecti redierunt. At qui cum Clearida
 erant, res Amphipolitanas constitue-
 bant.

12. Sub eadem ætatis extremæ
 tempora, Rhamphias, et Autochari-
 das, et Epicydidas, Lacedæmonii,

nongentorum gravis armaturæ mili-
 tum supplementum * in Thraciam
 ducere cœperant. Et cum Heracleam,
 quæ est in agro Trachinio, pervenis-
 sent, quicquid ipsis non recte se ha-
 bere videbatur, constituerunt. Sed
 cum ibi morarentur, hoc prælium
 interea commissum est, et hæc æstas
 excessit.

13. Insequuntæ autem hyemis ini-
 tio statim, † Rhamphias, et qui cum
 eo erant, ad Pierium usque Thessa-
 liæ montem progressi sunt. sed cum
 Thessali eos transire prohiberent, si-
 mul etiam cum Brasidas obiisset, ad
 quem has copias ducebant, domum
 reverterunt, existimantes haudqua-

* In provinciam, quæ erat in Thracia, transportarunt etc. Valla. In re-
 gionem ad Thraciam adduxerunt etc. Acacius. Articulus de certis locis
 agi indicat. Hyds.

† Vel, qui cum Rhamphia erant etc. IDEM.

Bell. Pelop. an. 10. Olymp. 89. 3. U. C. Varr. 332. εἶναι, τῶν τε Ἀθηναίων ἥσση ἀπεληλυθότων, καὶ οὐκ ἄξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι, ὧν καὶ κείνος ἐπενόει. μάλιστα δὲ ἀπῆλθον, εἰδότες, τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτε ἐξήσαν, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχον-
τας.

ιδ'. Εὐνέβη τε εὐθὺς μετὰ τὴν ἐν Ἀμφιπόλει μά-
χην, καὶ τὴν ῥαμφίου ἀναχώρησιν ἐκ Ἑ Θεσσαλίας,
ὥστε πολέμου μὲν μηδὲν ἔτι ἄψασθαι ἢ μηδετέρους·
πρὸς δὲ τὴν εἰρήνην μᾶλλον ἢ τὴν γνώμην εἶχον· οἱ μὲν
Ἀθηναῖοι, πληγέντες ἐπὶ ^k τε τῷ Δηλίῳ, καὶ ἰ δι' ὀλί-
γου αὖθις ἐν Ἀμφιπόλει, ^m καὶ οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλ-
πίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι, ἥπερ οὐ προσεδέχοντο πρό-
τερον τὰς σποδὰς, δοκῶντες τῇ παρούσῃ εὐτυχία κατ-
υπερτεροὶ γενήσεσθαι. καὶ τοὺς ξυμμάχους ἅμα ἐδε-
δίεσαν σφῶν, μὴ, διὰ τὰ σφάλματα ἐπαιρόμενοι, ⁿ ἐπι-
πλέον ἀποστῶσι. ^o μετεμέλοντό τε, ὅτι μετὰ τὰ ἐν
Πύλῳ καλῶς παρὰσχόν οὐ ζυνέβησαν· οἱ δ' αὖ Λακε-
δαιμόνιοι, παρὰ γνώμην μὲν ἀποβαίνοντος σφίσι τοῦ
πολέμου, ἐν ᾧ ὦντο ὀλίγων ἐτῶν κατὰιρήσειν τὴν τῶν

^f ῥαμφίου Dan. ^g Θεσσαλίας Gr. Huds. Habet Θεσσαλίας. Duck.
^h Μηδ' ἰσίου Gr. ⁱ τὴν γνώμην εἶχον omittunt Ar. C. Dan. ^k T₁ omit-
tunt Cl. Reg. Cass. Aug. ^l Δι' ὀλίγον C. ^m Καὶ deest Ar. C. Dan.
ⁿ Ἐπὶ πλέον Cass. Aug. qui et mox, παρὰ γνώμην. ἀπιστῶσι Mosqu. p. ἀπιστ.
^o Μετεμέλοντό τε C. Ald. Flor. Bas.

quam amplius huius supplementi longius ducendi tempus opportunum esse, tum quod Athenienses praelio victi discessissent, tum quod ipsi idonei non essent ad peragendum aliquid eorum, quæ Brasidas animo conceperat. Præcipue vero discesserunt, quod scirent, quum domo exissent, Lacedæmonios ad pacem magis animos habuisse propensos.

14. Accidit etiam, ut, statim post prælum ad Amphipolin commissum et Rhamphie ex Thessalia reversionem, neutri ullam belli partem amplius attingerent; sed animos ad pacem potius propensos haberent.

Athenienses quidem, quod et apud Delium, et paulo post rursus ad Amphipolin, cladem accepissent, nec certam virium spem amplius haberent, qua freti fœdera prius admittere noluerant, existimantes, se propter præsentem felicitatem superiores evasuros. Præterea suos socios reformidabant, ne propter suas belli offensiones elati, magis a se deficerent. Eosque pœnitebat, quod post res ad Pylum gestas, idoneam occasionem inacti, compositionem non fecissent. * Lacedæmonios vero vicissim pœnitebat, quod bellum ipsis præter opinionem eveniret, in quo,

* Lacedæmonii vero vicissim ad pacem inclinabant, quod bellum etc.
ANIL HUDS.

Ἀθηναίων δύναμιν, εἰ τὴν γῆν τέμνοιεν, περιπεσόντες δὲ τῇ ἐν τῇ νήσῳ ξυμφορᾷ, οἷα οὐπω γεγέννητο τῇ Σπάρτῃ, καὶ ληστευομένης τῆς χώρας ἐκ ^Ρ τῆς Πύλης καὶ ^Κ Κυθήρων, αὐτομολούντων τε τῶν Εἰλώτων· καὶ αἰεὶ προσδοκίας οὔσης, μή τι καὶ οἱ ὑπαμένοντες, τοῖς ἔξω πίσυνοι, πρὸς τὰ παρόντα σφίσιν, ὥσπερ καὶ πρότερον, ἰεω-
τερίσωσι. ξυνέβαινε δὲ, καὶ πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ^ς αὐτοῖς τὰς τριακονταετείς σπονδὰς ^τ ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι· καὶ ἄλλας οὐκ ἥδελον σπένδεσθαι οἱ Ἀργεῖοι, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν Κυνουρίαν γῆν ἀποδώσει. ὥστ' ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο, Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. τῶν τε ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπάπτειν τινὰς ἀποστήσεσθαι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους· ^κ ὅπερ καὶ ἐγένετο.

ιε'. Ταῦτ' οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἢ ξυμβασίς, καὶ οὐχ ἥσσον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐπιδυμία τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ Σπαρτιάται αὐτῶν πρῶτόι τε, καὶ ὁμοίως σφίσι ξυγγενεῖς. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐδὺς μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῶν ὑπράσσειν. ἀλλ' οἱ Ἀθηναῖοι ^ζ οὐπὼς ἥδελον, εὖ φερόμενοι, ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύ-

^Ρ Τῆς Πύλης καὶ non agnoscit C. ^Κ Κυθήρων Dan. Mox εἰλώτ. Aug. et si d. Mosqu. ante ἵππομ. ^τ Νεωτερίσωσιν Gr. ^ς Τὰς τριακονταετείς αὐτοῖς Reg. ^τ Εἰς ἔξω C. Dan. ^κ Ὄστι Reg. ^ζ Ὄστι Ar. C. ὑπράσσειν Ar. Antea Σπαρτιάται Mosqu. et ita semper. ^ς Οὐπὼς Marg. Ar. Cl. Gr. Reg. Dan.

intra paucos annos Atheniensium potentiam a se eversum iri putarant, si ipsorum agrum vastarent. Sed et eo magis, cum in illam calamitatem incidissent, quam in insula Sphacteria acceperant, quæ talis fuerat, qualis nunquam ante Spartæ contigerat; cumque ager latrocinii infestaretur ab illis, qui e Pyio et Cytheris prodibant; et Helotes ad hostes transfugerent; et suspicio semper esset, ne et illi, qui domi remanebant, confisi iis, qui extra erant, pro præsentī rerum suarum statu, sicut et prius, aliquas res novas molirentur. Huc accedebat, quod tricennale fœdus cum Argivis ictum jam exhibat; nec aliud Argivi inire volebant, nisi quis agrum Cynurium

ipsis restitueret. Itaque putabant, se non posse simul bellum cum Argivis et Atheniensibus gerere. Quinetiam nonnullas Peloponnesi civitates a se ad Argivos defectionem facturæ suspicabantur: quod etiam accidit.

15. Hæc igitur utrisque reputantibus, compositio faciendâ videbatur: nec minus Lacedæmoniis, virorum, qui in insula capti fuerant, recipiendorum desiderio. Nonnulli enim ipsorum erant et Spartani, et viri primarii, et propter parem dignitatem cum ipsis primariis cognitione conjuncti. Quamobrem etiam statim post ipsos captos agere cœperant: sed Athenienses, quod rem feliciter gererent, bellum æquis conditionibus nondum deponere volebant. Sed

Bell. εσθαι. σφαλόντων δὲ αὐτῶν ^a ἐπὶ τῷ Δηλίῳ, παρα-
 Pelop. χρῆμα οἱ Λακεδαιμόνιοι, γνόντες, νῦν ^b μᾶλλον ἂν ἐν-
 Olymp. δεξομένους, ποιεῖνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν, ἐν ᾗ ἔδει
 89. 3. ξυνιόντας καὶ περὶ τοῦ πλείονος χρόνου βουλευέσθαι.
 U. C. Varr. 332.

15'. Ἐπειδὴ ^c δὲ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἦσσα τοῖς
 Ἀθηναίοις ^d ἐγγέγενητο, καὶ ἐτεδνῆκει Κλέων τε καὶ
 Βρασίδας, οἵπερ ^e ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιοῦντο
 τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν, διὰ τὸ εὐτυχεῖν τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ
 τοῦ πολεμεῖν, ὁ δὲ, γενομένης ἡσυχίας καταφανέστερος
 νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβά-
 λων. ^f τότε ^g δὲ ἑκατέρω τῇ πόλει σπεύδοντες ^h τὰ
 μάλιστα τὴν ἡγεμονίαν, Πλειστοάναξ τε ὁ Πανυσανίσου,
 βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, καὶ Νικίας ὁ Νικηράτου,
 πλείστα τῶν τότε εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις, πολλῶν
 δὴ μᾶλλον προεδυμοῦντο. Νικίας μὲν, βουλόμενος, ⁱ ἐν
 ᾧ ἀπαθὴς ἦν, καὶ ^k ἤξιετο διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν,
 καὶ ἔς τε τὸ αὐτίκα πόνων πεπαῦσθαι καὶ αὐτὸς, καὶ
 τὰς πολίτας παῦσαι, ^l καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ κατα-
 λιπεῖν ὄνομα, ὡς οὐδὲν σφήλας τὴν πόλιν διεγένετο. νο-

^a Ἐν Reg. ^b Μᾶλλον διξαμένους C. Dan. ^a Ἀν abest a Gr. ^c Δὲ omit-
 tunt Ar. C. Dan. ^d Ita ex emendatione Gr. fuerat ἰγνίτο. ^e Id est:

ἔξ ἀμφοτέρων πόλεως, ὁ μὲν ἐκ Σπάρτης· ὁ δὲ ἐξ Ἀθηνῶν. *Æl. Port.* Mox διατὸ
 Mosqu. Verba ὁ μὲν—διαβάλλων olim parentheases inclusa erant signis.

^f Τότε δὲ οἱ ἐν ἑκατέρω Gr. Reg. ^g Δὴ Ar. C. ^h Τὰ μάλιστα Ar. Cass. Gr.
 Aug. Τὴν ante ἡγί. d. Mosqu. ⁱ Scilicet χρόνῳ. *Huds.* ^k ἤξιον τὸ διασ.
 Gr. Reg. Cass. Aug. Ἀξίετο Mosqu. et mox, ἢ τι τῷ αὐτίκα. ^l Καὶ ἐν τῷ
 μ. Gr.

eum ipsi cladem ad Delium accepis-
 sent, confestim Lacedæmonii, quod
 seirent tunc facilius admissuros, an-
 nuas inducias fecerunt, per quarum
 tempus oportebat colloquia habentes
 de longiore pacis tempore consultare.

16. Postea vero quam et ad Am-
 phipolin Athenienses cladem acce-
 perunt, et Cleon et Brasidas mortem
 oppetierunt, qui utrinque paci ma-
 xime adversabantur (hic quidem,
 quod rem in bello feliciter gereret,
 ac honores ideo consequeretur: ille
 vero, quod rebus pacatis sua flagitia
 manifestiora fore, *suamque auto-
 ritatem in obtrectando imminutum

iri putaret.) tunc vero in utraque
 civitate, duo, qui ad principatum
 maxime properabant, Plistoanax
 Pausaniæ filius, Lacedæmoniorum
 rex; et Nicias Nicerati filius, qui
 eorum, qui tunc vivebant, in re mi-
 litari longe felicissimus erat, multo
 magis animis erant propensis. Ac
 Nicias quidem, quod interea, dum
 nullam cladem accepisset, et autori-
 tatem obtineret, felicitatem conser-
 vare, et cum in presentia tam se
 ipsum quam cives laboribus liberare,
 tum etiam posteritati nomen relin-
 quere vellet, quod rempublicam in
 nullum discrimen unquam adduxis-

* Et minus habiturum fidei in obtrectando. *Valla.* Minusque fidei suis
 calumnijs futurum. *Acacius.* *Huds.*

μίζαν, ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβαίνειν, καὶ ὅστις ἐλάχιστα τύχη ^m αὐτὸν παραδίδωσι, τὸ δὲ ἀκινδύνον, τὴν εἰρήνην παρέχειν. Πλειστοάναξ δὲ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διαβαλλόμενος περὶ τῆς καδῶδου, καὶ ἐς ἐνδυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ⁿ αἰεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε ^o τι πταίσειαν, ὥς διὰ τὴν ἐκείνου κάδοον παρανομη-
δεῖσαν ταῦτα ^p ξυμβαίνει. τὴν γὰρ πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπητιῶντο αὐτὸν πείσαι ^q μετ' Ἀριστοκλέους τοῦ ἀδελφοῦ, ὥστε χρῆσθαι Λακεδαιμονίοις, ^r ἐπιπολὺν ^s τάδε ^t θεωρῶς ^u ἀφικνουμένοις, Διὸς υἱοῦ ἡμιδίου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ^x εἰς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν· εἰ δὲ μὴ, ^y ἀργυρέα εὐλάκα εὐλάζειν. χρόνῳ δὲ ^z προ-
τρέψαι τοὺς Λακεδαιμονίους φεύγοντα αὐτὸν ἐς Λύ-
καιον, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων ^a δοκῶ-
σαν ἀναχώρησιν, καὶ ἥμισυ τῆς οἰκίας τοῦ ἱεροῦ τότε τοῦ Διὸς οἰκοῦντα, φόβῳ ^b τῶν Λακεδαιμονίων, ^c ἐτι

BeII.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
332.

^m Αὐτὸν Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. ⁿ Αὐτὸν deest Reg. ^o Τὴν abest
^a Reg. ^p Συμβαίνει Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. Συμβαίνει et
super ultima syllaba u Gr. ^q Μετὰ Cass. Aug. ^r Ἐπὶ πολὺ C. Gr.
^s Ἐπὶ πολὺ Mosqu. ^t Τὰδε ὑπὸ τῶν θεωρῶς Gr. Reg. ^u Θεωροί, εἰ θεωροί
Hesych. Θεωροί, εἰ εἰς τοῖς τιμώμενοι Harpocrat. et qui his præerat Ἀρχι-
θεωρος dicebatur. Vide Valesii notas ad Harpocr. Quid differant θεωροί et
θεωροί, declarat Plutarchi locus in Demetrio. Huds. ^x Αφικνουμένοις Ar. C.
Dan. ^y Ἐς Cass. Aug. Mosqu. ^z Id est: Fame laboraturos esse.
Vide Schol. Εὐλάκα et εὐλάζειν vocabula Laconica peculiaria. Vide Meursii
Miscell. Lacon. l. 3. c. 6. 7. Εὐλάκα εὐλάζειν Cl. in marg. Huds. Ἀργυρέαν
εὐλάκα εὐλάζειν Reg. Ἀργυρεῖαν εὐλά καὶ εὐλάζειν Gr. ^a Πιστεύειν Dan.
^b Δόκησιν Marg. C. Cl. et δοκῶσι in marg. Huds. Δόκησιν Cass. Dan. Sed
Cass. in marg. manu recenti γε. δοκῶσαν. Δόκησιν Mosqu. Aug. hic a correct.
post δόξ. voc. eras. ^c Τῇ Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Cass. Schol. Aug.
^e Ἐτι Ar. C. atque ita scribendum esse monuit Fr. Port. Sic et Dan. Ἐτι
et inter versus recenti manu ἔτι Reg. Ἐτι Gr. in marg. Mosqu.

set. existimabat autem, hoc ita de-
mum contingere posse, si nullum pe-
riculum adiretur, et ei, qui se ipsum
fortunæ minime committeret: hanc
vero periculorum vitatorem a pace
mortalibus præberi putabat. Pli-
stoanax vero, quod propter suum
in patriam ab exilio reditum, ab
inimicis per obtreptionem accu-
saretur, et Lacedæmoniorum ani-
mis, quotiescunque cladem aliquam
accepissent, ab illis quasi religio
semper objiceretur, quod propter
ipsius reditum contra leges ipsi
concessum hæc acciderent. Crimi-

nabantur enim ipsum cum fratre
Aristocle vatem, quæ Delphis erat,
induxisse, ut Lacedæmoniiis Theoris,
qui ad oracula petenda eo proficisce-
bantur, hæc diu responderet; ut
Jove sati semidei prolem ex alieno
solo in suum reducerent, aliqui ar-
genteo vomere araturos. Tandem
vero eandem vatem Lacedæmonios
impulisse ad eum, qui in Lycæum
confugerat, propter suspicionem mu-
nerum quondam ab hostibus accepto-
rum, ut ex Attica, ea non vastata,
domum rediret, et qui dimidiatas
ædes templi Jovis, Lacedæmoniorum

Bell. ἐνὸς δέοντι εἰκοστῷ, τοῖς ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις
 Pelop. an. 10. καταγαγεῖν, ὥσπερ ὅτε ^d τοπρῶτον Λακεδαίμονα κτί-
 Olymp. 89. 3. ζοντες, τοὺς βασιλέας καδίσταντο.

U. C. 15. Ἀχθόμενος οὖν τῇ διαβολῇ ταύτῃ, καὶ νομίζων,
 Varr. 332. ἐν εἰρήνῃ μὲν, οὐδενὸς σφάλματος γιγνομένου, καὶ ἅμα
 τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ἄνδρας κομιζομένων, καὶ
 αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίληπτος εἶναι· πολέμου δὲ
 καθεστῶτος, αἰεὶ ἀνάγκην εἶναι, τοὺς προὔχοντας ἀπὸ
 τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, προὔδυμήδη τὴν ξύμ-
 βασιν. καὶ τὸν τε χειμῶνα τοῦτον ἦσαν ἐς λόγους,
 καὶ ^f πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη παρασκευὴ τε προεπανεσείσθη
 ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις
 ὡς ^e ἐπιτειχισμὸν, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐσακίοιεν·
 καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν συνόδων, ἅμα πολλὰς δικαίως
 προνεγκόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο, ὥστε, ἂ ἐκότεροι
 πολέμῳ ἔσχον, ἀποδόντας, τὴν εἰρήνην ποιείσθαι, Νί-
 σαιαν δ' ἔχειν Ἀθηναίους· (ἀνταπαιτούντων γὰρ Πλά-
 ταιαν, οἱ ^h Θεβαῖοι ἔφασαν, οὐ βία, ἀλλ' ὁμολογία,
 αὐτῶν προσχωρησάντων, καὶ οὐ προδόντων, ἔχειν τὸ
 χωρίον· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν Νίσαιαν·)

^a Πρῶτον Cass. Τὸ πρῶτον Gr. Aug. Mosqu. * Αὐτοῖς Gr. ^f Es
 Reg. Mox προανασείσθη Mosqu, ^e Ἐπὶ τειχισμὸν Gr. ^h Ἀθηναῖοι, et
 in marg. Θεβαῖοι Gr.

metu, tunc incolebat, undevicesimo
 post illud oraculum editum anno,
 ejusmodi choris atque sacrificiis in
 patriam reducendum, quibus, quum
 primum Lacedæmonem condiderunt,
 reges creatos prosequi instituerant.

17. Plistoanax igitur hanc inimi-
 corum criminationem graviter fe-
 rens, et existimans, in pace quidem,
 si nulla belli offensio contingeret, si-
 mul etiam si Lacedæmonii suos re-
 cipere, se quoque inimicorum cri-
 minationibus minus obnoxium fore;
 sed belli tempore semper necesse
 esse civitatis principes, propter ca-
 lamitates, criminationibus obnoxios
 esse: idcirco ad compositionem animo
 erat propenso. Atque per illam hy-
 emem in colloquium iverunt. Et

vere jam instante, apparatus a La-
 cedæmoniiis hosti palam intentatus
 fuit, et nuntiis per civitates circum-
 missis significatus, * ut ad munitio-
 nes in agro Attico exstruendas se
 præpararent, ut Athenienses dicto
 facilius audientes essent. Cum au-
 tem in conciliis, post multa postulata
 ultro citroque ab utrisque in me-
 dium prolata, conveniret, ut pax
 fieret ea conditione, ut utrique red-
 derent ea, quæ bello cepissent: sed A-
 thenienses Nisæam retinerent. (Nam
 cum Platæam vicissim repeterent,
 Thebani responderunt, se hanc ur-
 bem tenere neque vi, neque proditi-
 one; sed deditione ab ipsis facta.
 Quamobrem Athenienses quoque eò-
 dem modo Nisæam a se teneri dixe-

* Quasi castella in Attica communituri essent etc. Alii. Huds.

τότε δὴ παρακαλέσαντες τοὺς ἑαυτῶν ξυμμάχους οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ψηφισαμένων, πλὴν Βοιωτῶν, καὶ Κορινθίων, καὶ Ἡλείων, καὶ Μεγαρέων, τῶν ἄλλων, ὥστε καταλύεσθαι, (τούτοις δὲ οὐκ ἤρρεσκε τὰ πρᾶσσόμενα,) ποιοῦνται τὴν ξύμβασιν, ⁱ καὶ ἐσπέισαντο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. ^k καὶ ὤμοσαν ἐκεῖνοί τε πρὸς τὰς Λακεδαιμονίους τάδε.

Bel.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
332.

ιη'. " ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποίησαντο Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι κατὰ τάδε, καὶ ὤμοσαν κατὰ πόλεις, Περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, Δύειν, καὶ ἰέναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς. ^l τὸ δ' ἱερὸν, καὶ τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Δελφῆς, αὐτονόμους εἶναι, καὶ αὐτοτελεῖς, καὶ αὐτοδίκους καὶ ^m αὐτῶν, καὶ τῆς ⁿ γῆς τῆς ἑαυτῶν, κατὰ τὰ πάτρια. ἔτη δὲ εἶναι τὰς σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ^o τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις ^p τοῖς Λακεδαιμονίων, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς, καὶ κατὰ γῆν

ⁱ Ἐσπίσαντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. reliqua desunt. Gr. Ante Μεγαρ. καὶ ἄλλων Mosqu. ^k Sic distinguendum censet Fr. Port. καὶ ὤμοσαν ἐκεῖνοί τε π. σ. Α. τάδε. ita ut in posteriore clausula ἀπὸ κοινοῦ repetatur τὸ ὤμοσαν. Hud. ^l Τὸ δ' ἱερὸν Reg. ^m Αὐτῶν C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. ⁿ Γῆς ἑαυτῶν Gr. Αὐτῶν Aug. ^o Τῶν Ἀθ. Reg. Mosqu. Τοῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς ξυμμάχοις absunt a Cass. sed deinde in marg. adscripta sunt. Τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. Sed τῶν Λακεδαιμονίων Ἀθηναίων punctis subscriptis notata sunt. Gr. ^p Τῶν Λακ. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Dan.

run.) Tunc igitur Lacedæmonii, cum suos socios advocasset, et cæteri omnes, præter Bæotos, et Corinthios, et Eleos, et Megarenses (his enim quæ fiebant haud placebant) decretum de bello finiendo fecissent, compositionem fecerunt, et fœdus cum Atheniensibus percusserunt, et jurejurando confirmarunt, et vicissim illi apud Lacedæmonios hæc, quæ sequuntur, jurejurando confirma-

habuerunt. Quod attinet ad publica templa, licere cuilibet tuto terra marique eo proficisci, et immolare, et oracula consulere, et sacrorum procuratores ad ea consulendum mittere, patrio instituto. Fanum vero templumque Apollinis, quod est Delphis, ipsosque Delphos liberos esse, ita ut utantur suis legibus, suis vectigalibus, suisque judiciis in decidendis controversiis tum eorum, qui in urbe habitant, tum eorum, quos in sua ditione habent, idque patrio instituto. Esse porro fœdera annos quinquaginta Atheniensibus ac Lacedæmoniis et utrorumque sociis sincera et innoxia

Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
33 $\frac{2}{3}$.

καὶ κατὰ ^q θάλασσαν. ὅπλα δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν
ἐπὶ πημονῇ, μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους
^r ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, μήτε Ἀθη-
ναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπὶ Λακεδαιμονίους καὶ
τοὺς ξυμμάχους, μήτε τέχνη, μήτε μηχανῇ μηδε-
μιᾷ. ^s ἢν δέ τι διάφορον ἢ πρὸς ἀλλήλους, ^t δικάϊω
χρήσθων, καὶ ὅρκους, καδὸτι ἂν ζύνθωνται. ἀποδόντων
δὲ Ἀθηναίοις Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Ἀμφί-
πολιν. ὅσας δὲ πόλεις παρέδοσαν Λακεδαιμόνιοι Ἀθη-
ναίοις, ἐξέστω ἀπίναι, ^u ὅποι ἂν ^x βούλονται, αὐτοὺς,
καὶ τὰ ἑαυτῶν ἔχοντας· τὰς δὲ πόλεις, ^y φερούσας τὸν
φόρον τὸν ἐπ' Ἀριστείδου, αὐτονόμους εἶναι. ὅπλα δὲ
μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν Ἀθηναίους, μηδὲ τοὺς ξυμμάχους,
ἐπὶ κακῷ, ἀποδιδόντων τὸν φόρον, ἐπειδὴ αἱ σπονδαὶ
ἐγένοντο. ^z εἰσὶ δὲ αἶδε, Ἀργίλος, Στάγειρος, Ἀκαν-
δος, Σκῶλος, Ὀλυνθος, Σπάρτωλος. ^a ξυμμάχους
^b δ' εἶναι ^c μηδετέρων, ^d μήτε Λακεδαιμονίων, ^e μήτε

^q Θάλασσαν Gr. Mox φέρειν p. ἐπιφ. Mosqu. ^r Ἐπ' Ἀθηναίους Ar. C.
Ἐπ' Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους desunt Reg. ^s ἢν δὲ πον καὶ διάφορον Ar.
^r ἢν δὲ τι καὶ διάφορον C. Dan. Διόφορον Mosqu. ^t Δίκαις Marg. Ar. Gr.
Schol. Reg. et in marg. manu rec. Cass. ^u Ὅπη ἂν Cl. ^x Βούλονται
Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Aug. Cass. et Gr. sed emendatum e βού-
λονται. ^y Τὰς φερούσας τ. φ. τ. ἔ. Ἀ. Ar. C. Mosqu. et mox hic μὴ δὲ. Hoc
tributum constitutum ab Aristide, ut testatur Scholiastes ad pag. 54. erat
autem talentorum quadringentū sexaginta, teste Thucydide p. 54. au-
ctum erat a Pericle, ut clare indicat Plutarchus in Aristide, citans locum
Thucyd. p. 92. Vide Meursium de Fortuna Athen. c. 7. Huds. Τὰς φερούσας
etiam Dan. ^z Εἰσὶ δὲ αἱ πόλεις αἶδε Gr. Εἰσὶ δὲ Ἀργ. C. Ald. Flor. Bas.
Steph. l. ex alicujus tamen emendatione αἶδε reponitur in Cod. Ar. Εἰσὶ δὲ
Ἀργ. Cl. Huds. Εἰσὶ δὲ Ἀργίλος Cass. Dan. Aug. Antea Mosqu. τῶν μὴ
ἀποδιδ. φόρον. ^a Συμμάχους Gr. et paullo post, ubi ita etiam Reg. Antea
Σπάρτωλος Mosqu. ^b Δὲ εἶναι Ar. C. ^c Μηδ' ἑτέρων Gr. Mosqu. ^d Μῆτε
Ἀθηναίων μήτε Λακεδαιμονίων Gr. ^e Μῆτε μὴν Ἀθηναίων Cam.

terra marique. Item neque Lacedæ-
moniis, neque Atheniensibus, eorum-
ve sociis, arma sibi invicem inferre
damni dandi causa, ulla vel arte vel
machinatione liceat. Si qua contro-
versia inter eos oriatur, jure agant,
et jurejurando, prout inter eos con-
venerit. Lacedæmonii vero, eorum-
que socii Amphipolin Atheniensibus
reddant. Incolis vero civitatum,
quascunque Lacedæmonii Athenien-
sibus tradiderunt, cum suis faculta-
tibus abire liceat, quocunque volu-

erint. Ipsæ vero civitates liberæ
sint, ita tamen, ut pendant tribu-
tum, quod Aristidis tempore imposi-
tum pendebant. Quoniam autem
fœdéra facta sunt, Atheniensibus,
eorumque sociis jus ne sit, arma
nocendi causa illis inferre, si tribu-
tum pendant. Illarum autem civi-
tatum hæc sunt nomina, Argilus,
Stagirus, Acanthus, Scolus, Olyn-
thus, Spartolus. Neutorum vero,
aut Lacedæmoniorum, aut Atheni-
ensium, sociæ sint. Quod si Atheni-

Ἀθηναίων. ἦν δὲ Ἀθηναῖοι πείδωσι τὰς πόλεις, βου-
 λομένας ταύτας ἐξέστω ξυμμάχους ποιῆσθαι ^f αὐτοὺς
 Ἀθηναίοις. Μηκυβερναίους δὲ, καὶ Σαναίους, καὶ
^g Σιγγαίους, οἵ κ' εἰν τὰς ^h πόλεις τὰς ἑαυτῶν, καὶ Δάπερ
 Ὀλύνθιοι καὶ Ἀκάνθιοι. ἀποδόντων δὲ Ἀθηναίοις
 Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι Πάνακτον ἀποδόντων
 δὲ καὶ ⁱ οἱ Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον, καὶ
 Κύθηρα, καὶ Μεθώνην, καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἀταλάντην,
 καὶ τοὺς ἄνδρας, ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῇ δημο-
 σίῳ ^k τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἄλλοδί που, ^l ὅσης Ἀθηναῖοι
 ἄρχουσιν, ἐν δημοσίῳ, καὶ τοὺς ἐν Σκιῶν ^m πολιορκου-
 μένους Πελοποννησίων ἀφεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσοι
 Λακεδαιμονίων ξύμμαχοι ⁿ ἐν Σκιῶν εἰσὶ, καὶ ὅσους
 Βρασίδας ^o ἐσέπεμψε καὶ εἴτις ^p τῶν ξυμμάχων τῶν
 Λακεδαιμονίων ^q ἐν Ἀθήναις ἐστὶν ^r ἐν τῇ δημοσίῳ, ἢ
 ἄλλοδί που, ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν, ἐν δημοσίῳ. ἀπο-
 δόντων δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ^s οὓς
 τινες ἔχουσιν Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, ^t κατὰ
 ταυτά. Σκιωναίων δὲ, καὶ Τορωναίων, καὶ Σερμυλίων,

Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
337.

^f Ad πόλεις refertur. Huds. ^g Συγγαίους Cass. Bas. Σιγγίους Reg.
 Gr. Σιγγίους Mosqu. et Μηκυβερναίους. ^h Πόλεις τὰς desunt Cam. Mox
 ἀποδ. Ἀθ. καὶ Λακιδ. Mosqu. ⁱ Οἱ omitunt Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg.
 Cass. Gr. Aug. ^k Τῇ Reg. Cass. Aug. ^l ὅσης Cass. ^m Καθη-
 μένους Reg. ⁿ Ἐν τῇ Σκιῶν Ar. Mox εἰσὶν Mosqu. ^o Εἰσέπεμψε Reg.
 Gr. ^p Τῶν deest Gr. ^q Ἐν Ἀθήναις Cass. ^r Ἐν τῇ δημοσίῳ ἀπο-
 δόντων. quæ desunt, in margine scribuntur. Cass. Aug. m. l. Mox ἄλλο δὲ
 που et ἐν τῇ δημ. Mosqu. ^s Εἴ τινες Gr. Reg. Antea οἱ Λακιδ. Mosqu.
^t Καταταυτά Reg. Cass. Aug.

enses his civitatibus persuadere pos-
 sint, ut societatem secum inire velint,
 Atheniensibus societatem cum ipsis
 volentibus facere liceat. Mecyber-
 naei vero, et Sanæi, et Singæi, suas
 ipsorum urbes incolant, quemadmo-
 dum Olynthii, et Acanthii. Lacedæ-
 monii vero, eorumque socii Pana-
 ctum Atheniensibus reddant. Et
 vicissim Athenienses reddant Lacedæ-
 moniis Coryphasium, et Cythera,
 et Methonem, et Pteleum, et Ata-
 lantem, * et quoscunque Lacedæmo-
 niorum captivos in carcere, vel Athe-
 nis, vel alibi intra suæ ditionis fines

habent. Item dimittant Peloponne-
 sios, qui Scionæ obsidentur, cæteros-
 que Lacedæmoniorum socios, quot-
 quot sunt Scionæ, et quotquot Bra-
 sidas eo misit. si quis denique Lacedæ-
 moniorum socius vel Athenis, vel
 alibi, intra fines imperii, quod Athe-
 nienses habent, in carcere detinetur,
 eum missum faciant. Vicissim et-
 iam Lacedæmonii, eorumque socii
 Atheniensibus eodem modo reddant
 quoscunque Atheniensium, sociorum-
 ve penes se habent. De Scionæis ve-
 ro, et Toronæis, et Sermyliis, et si
 quam aliam civitatem habent Athe-

* Et cives Lacedæmonios, quicunque in publica Atheniensium custodia,
 aut alibi in ditione ipsorum publice captivi tenentur etc. Acacius. Huds.

Bell. καὶ εἴτινα ἄλλήν πόλιν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι, Ἀθηναίους
 Pelop. an. 10. βουλευέσθαι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων, ὃ τι
 Olymp. 89. 3. αὐ δοκῇ αὐτοῖς. ὅρκους δὲ ποιήσασθαι Ἀθηναίους
 U. C. πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους κατὰ πό-
 Varr. 33²/₃. λεις. ὁμνύντων δὲ τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάτεροι τὸν μέ-
 γιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως. ὁ ^x δ' ὅρκος, ἔστω ὅδε·
 ὕ' Εὐμμένω ταῖς ξυνθήκαις, καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖσδε,
 δικαίως καὶ ἀδύλως. ἔστω δὲ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς
 ξυμμάχοις ^z κατὰ ταῦτά ὅρκος πρὸς Ἀθηναίους. τὸν
 δὲ ὅρκον ἀνανεοῦσθαι κατ' ἐνιαυτὸν ἀμφοτέρους. στή-
 λας δὲ στήσαι Ὀλυμπιάσι, καὶ Πυθῶι, καὶ ^a Ἰσθμῷ,
^b καὶ ἐν Ἀθήναις ^c ἐν πόλει, καὶ ἐν Λακεδαίμονι ^d ἐν
 Ἀμυκλαίῳ. εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ^e ὅποτεροιούν, καὶ
^f εἰ τοῦ πέρι λόγοις δικαίοις ^g χρωμένοις, εὐορκον εἶναι
^h ἀμφοτέροις ⁱ ταύτῃ μεταδεῖναι, ^k ὅπῃ αὐ δοκῇ ἀμφο-
 τέροις, Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις."

ⁿ Ὅρκους δὲ ποιήσασθαι legisse videtur Valla. Huds. Ὅρκους Mosqu. et an-
 tea δοκῇ et mox ὅρκον. ^x Δι Gr. ὕ Ἐμμένῳ malit Fr. Port. ^z Καὶ
 κατὰ τ. Cass. Aug. Καταταυτὰ Reg. ^a Ἐν Ἰσθμῷ. Ἰσθμοῖ. Æ. Port.
^b Καὶ Ἀθήναις Cl. Gr. Cass. Aug. Mosqu. Καὶ Ἀθήνησιν Reg. ^c Id est,
 ἰν' Ἀκροπόλει. Nam ἡ Ἀκρόπολις (inquit Thucyd. l. 2.) ἡ νῦν οὖσα, πόλις ἦν. et
 hinc factum, ut Πόλις etiam, sive Urbs diceretur. Vide Meursii Cecropiam
 c. 3. Huds. ^d Scil. ἐν τῇ τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀμυκλαίου ἱερῷ. Amyclæ, civitas
 Laconiae, sacra Apollini, in qua Τίμιος Ἀπόλλωνος σχιδὸν ἐπιφανίστατον (ut
 inquit Polyb. l. 5.) τὸ κατὰ τὴν Λακωνικὴν ἱερῶν. Vide Meursii Miscell. La-
 con. l. 4. c. 2. Huds. Ἀμυκλείῳ Reg. Gr. in quo deinde ai inter versus scri-
 ptum est. ^e Ὅποτεροι οὖν Alé. Flor. Bas. Ἀμνημονοῦσι καὶ ὅσ. Reg. Ἀμνη-
 μονοῦσι καὶ ὁπότεροι οὖν Gr. ^f Hic in Cass. aliud pro εἰ scriptum ac deinde
 emendatum fuerat. Sed neque vetus scriptura, neque emendatio legi pot-
 erat. in marg. erat γρ. κατὰ τοῦ. Εἴτου Aug. a corr. fuerat οἱ τοῦ. Ὅσου
 Mosqu. ^g Χρωμένους Reg. Gr. et ab emendatione Cass. pro veteri scri-
 ptura χρωμένοις. ^h Ἀμφοτέροις Gr. ⁱ Ταύτῃ deest Ar. C. Dan. Ταύτη
 Aug. ^k Ὅπῃ Cass. Aug. Mox μεταδεῖναι Mosqu. sine circumfl. et δεκῇ.

nienses, Athenienses de ipsis, et de aliis civitatibus, arbitrato suo statuunt. Iidem etiam apud Lacedæmonios, eorumque socios, in singulis civitatibus jusjurandum jurent. Utrique autem jusjurandum more patrio receptum, quod in utraque civitate maximum habetur, jurent. Jusjurandum autem in hæc verba juretur: Stabo his pactis, atque his fœderibus, sincere et sine dolo. Lacedæmonii autem eorumque socii jusjurandum eodem modo apud Athenienses ju-

rent. Hoc autem utrique quotannis renovent, et cippos erigant Olympiæ, Pythone, in Isthmo, et Athenis in arce, et Lacedæmone in Amyclæo. Si quid autem alterutri per oblivionem præterierint, et si quid rectis rationibus utrinque allatis discussum, mutandum utrique visum fuerit, id in iis locis tabulisve mutare fas sit, eo modo, quo utrisque, Atheniensibus et Lacedæmoniis, visum fuerit.

Δ'. Ἀρχεὶ δὲ ἰ τῶν σπονδῶν Ἐφορος Πλειστόλας, Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτη φθίνοντος. ἐν δὲ Ἀθηναίς, Ἀρχὼν Ἀλκαῖος, Ἐλαφβολιῶνος μηνὸς ἕκτη φθίνοντος. ὦμνον δὲ οἶδε, καὶ ἐσπένδοντο, Λακεδαιμονίων μὲν, Πλειστόλας, Δαμάγητος, Χίονις, Μεταγένης, Ἀκανθος, Δαῖδος, Ἰσχαγόρας, Φιλοχαρίδας, Ζευξίδα, Ἀντίππος, Τέλλης, Ἀλκινίδας, Ἐμπεδίας, Μηνᾶς, Λάμφιλος. Ἀθηναίων δὲ, οἶδε, Λάμπων, Ἰσθμίωνικος, Νικίας, Λάχης, Εὐθύδημος, Προκλῆς, Πυθόδωρος, Ἀγνων, Μυρτίλος, Θρασυκλῆς, Θεαγένης, Ἀριστοκοίτης, Ἰώλκιος, Τιμοκράτης, Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης.

κ'. Αὗται αἱ σπονδαὶ ἐγένοντο τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος ἅμα ἤρι, ἐκ Διονυσίων εὐθύς τῶν ἁστικῶν, αὐτοδεκαετῶν διελθόντων, καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρεγκουσῶν, ἢ ὡς τοπρῶτον ἢ ἐσβόλῃ ἐς τὴν Ἀττι-

¹ Τῶν abest *Ar.* *Ephorus* Mosqu. *Mox* τετάρτη et ἑκτη *Aug.* Ἀρτεμισίου Mosqu. et φθίνο, rel. des. ² Δαῖος *Ar.* Δαῖδος *Gr.* Δαῖδος *Port.* ³ Ἀντίππος *Ar.* C. *Flor.* Bas. *Steph.* 1. Ἀντισπας *Cl.* *Gr.* *Ald.* *Reg.* *Cass.* ⁴ Τέλλης *Cl.* *Gr.* *Ar.* *Ald.* *Flor.* Bas. *Aug.* Τέλλιος *C.* *Dan.* Τέλλης *Reg.* *Cass.* A Τέλλης ad ὅδε des. Mosqu. sed suppl. in marg. a pr. 2. ⁵ Ἀλκινίδης *Ald.* *Flor.* Bas. *Steph.* 1. Ἀλκινάδας *Cam.* Ἀλκινίδας *Reg.* ⁶ Μηνᾶς *Gr.* *Reg.* *Mox* Ἰσθμίωνικος *Aug.* ⁷ Πατροκλῆς *Ar.* C. ⁸ Ἀγνων *Reg.* *Gr.* sed in hoc deinde emendatum erat. ⁹ Ἀριστοκοίτης *Cl.* *Gr.* *Cass.* *Reg.* *Aug.* Mosqu. Antea *Θεογίν.* *Basil.* ¹⁰ Δὴ *Gr.* *Huds.* Immo αἱ, ut alii. *Duck.* ¹¹ Tria quotannis celebrabantur Dionysia sive Liberalia: scil. τὰ ἀρχαῖα, et ἁστικά vel τὰ κατ' ἄστυ, et Ἀνιαῖα sive τὰ κατ' ἀγροῦς. Vide *Palmerii* Exercit. in *Gr.* Auctores p. 505, et 617, 618. *Casauboni* Animadvers. in *Athenæum* p. 446. *Ejusdemque* Commentarios in *Theophrastum* p. 131. et *Meursii* *Athen.* Att. p. 150. ¹² Sic a prima manu *Cass.* corrector fecerat ἁστικῶν. Ἀστικῶν et cum emendatione inter versus et in marg. ἁστικῶν *Gr.* Ἀστυκῶν Mosqu. ¹³ Id est: ὅλον δίκαιον. Sic *Strabo* l. 9. p. 502. pro ὁλόκληρον dicit ἀντέκλειον, et *Cicero* aliquando Græcos imitatur, ut *Decem ipsos dies Athenis fuit*, hoc est, integros. *Huds.* Αὐτέδικοι ἡτῶν *Reg.* ¹⁴ Τὸ πρῶτον *Ar.* C. Bas. *Cass.* *Aug.* Τὸ πρότερον Mosqu. et is; pro ὡς. ¹⁵ ἢ is τὴν *Cass.* *Aug.*

19. Quum autem fœdera percussa fuerunt, Plistolas Ephorus *Spartæ* magistratum gerebat, Artemisii mensis quarto ante finem die; Athenis vero, Archon erat Alcæus, Elaphebolionis mensis sexto ante finem die. Jurarunt autem, fœdusque percusserunt, ex Lacedæmoniis quidem, isti: Plistolas, Damagetus, Chionis, Metagenes, Acanthus, Daïthus, Ischagoras, Philocharidas, Zeuxidas, Anthippus, Telles, Alcínidas, Empe-

dias, Menas, Lamphilus. Ex Atheniensibus vero isti, Lampon, Isthmionicus, Nicias, Laches, Euthydemus, Procles, Pythodorus, Agnon, Myrtilus, Thrasyclus, Theagenes, Aristocætes, Iolcius, Timocrates, Leon, Lamachus, Demosthenes.

20. Hæc fœdera facta sunt extrema jam hyeme, simul et sub veris initium, statim ab urbanis Dionysiis; integro decennio exacto, et aliquot diebus elapsis, a prima irru-

Bell.
Pelop.
an. 10.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
333.

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
333.

April. 10.

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
333.

κὴν, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγένετο. σκοπεῖται
δὲ τις κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τῶν ἐκασταχοῦ ἢ
ἀρχόντων, ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαρίθμῃσιν τῶν
ὀνομάτων εἰς τὰ προγεγενημένα σημαίνοντων, πιστεύσας
μᾶλλον. οὐ γὰρ ἀκριβές ἐστιν, ^d οἷς καὶ ἀρχομένοις,
καὶ μεσοῦσι, καὶ ὅπως ^e ἔτυχέ τῳ, ἐπεγένετό τι. κατὰ
δέξη δὲ καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν, ^f ὥσπερ γέγραπται,
εὐρήσει ἐξ ἡμισείας ἐκατέρου, τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν
ἔχοντος, δέκα μὲν δέξη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ
πολέμῳ τῷδε γεγενημένους.

καί. Λακεδαιμόνιοι δὲ (ἔλαχον γὰρ πρότεροι ἀπο-
διδόναι ἃ εἶχον) τοὺς τε ἄνδρας ^e εὐδὺς τοὺς παρὰ
σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν, καὶ πέμψαντες εἰς τὰ
ἐπὶ Θράκης πρέσβεις, Ἰσχαγόραν, καὶ ^h Μηνᾶν, καὶ
Φιλοχαρίδαν, ἐκέλευον τὸν Κλεαρίδαν τὴν Ἀμφίπολιν
παραδιδόναι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους τὰς
σπονδὰς, ὡς εἴρητο ἐκάστοις, δέχεσθαι. οἱ δ' οὐκ ἤδε-

^c Hic verborum ordo: καὶ μὴ σκοπεῖται τὴν ἀπαρίθμῃσιν τῶν ὀνομάτων τῶν
ἐκασταχοῦ ἀρχόντων, ἢ σημαίνοντων ἀπὸ τιμῆς τινος. πιστεύσας μᾶλλον εἰς τὰ προ-
γεγενημένα. *Æ. Port.* Ἐκαστοῦ Mosqu. ^d Id est: ἐφ' ᾧ ἢ ἀρχὴν ἀρχο-
μένων, ἢ μίσθον ἀρχὴν ἀρχόντων ἐκαστα γίνετο. *Æ. Port.* ^e Ἐτυχὲ τῳ *Reg.*
Aug. Cass. ^f Libro 2. in principio. *Huds.* Μοx ἡμισείας Mosqu. ^g Τὸς
παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους εὐδὺς *Reg.* ^h Μίναν *Gr.* Μίμαν *Reg.* Μοx τ.
Ἀμφίπ. παραδόναι Mosqu.

ptione in Atticam facta, et ab hujus
belli principio. *Quilibet autem,
qui hanc historiam legit, bellum
ejusque annos spectet ex temporibus,
non autem enumerationem nomi-
num, eorum, qui in singulis civitati-
bus magistratum gesserunt, aut no-
minum tempora significantium, pro-
pter aliquem honorem, quo quis ali-
cubi præditus fuerit, ut hoc modo
plus fidei rebus ante gestis habeat.
Illa enim ratio non est certa, quibus-
nam vel ineuntibus vel gerentibus
medium magistratum, vel † qualibet
alia ratione, res quæque gesta sit.
Sed si per æstates et hyemes nume-

ret, (ut scriptum est) ex his amba-
bus dimidiatis anni partibus, quæ
annum conficiunt, hoc primum bel-
lum decem æstates ac totidem hye-
mes habuisse comperiet.

21. Lacedæmonii vero (ipsis enim
sorte obtigit, ut priores redderent
ea, quæ haberent) confestim omnes
captivos, quos penes se habebant,
dimiserunt; et legatis in Thraciam
missis, Ischagora, et Mena, et Philo-
charida, jusserunt Clearidam Amphi-
polin tradere Atheniensibus, et cæte-
ros fœdera, ut ex convento singulis
concessum fuerat, admittere. Illi
vero hæc admittere noluerunt, quod

* Velim autem quis mihi confideret, ad fidem habendam, tempora potius
quam aut quoslibet alicubi magistratus, aut recensionem aliquorum ex ali-
qua dignitate nominum res gestas significantia etc. *Valla.* *Huns.*

† Nam inter initium et finem magistratus dari possunt alia discrimina,
IDEM.

λον, νομίζοντες οὐκ ἔπιτηδεΐας εἶναι. ^k οὐδὲ ὁ Κλέα-
 ρίδας παρέδωκε τὴν πόλιν, χαριζόμενος τοῖς Χαλκι-
 δεῦσι, λέγων, ὡς οὐ ^l δυνατὸς εἶη βία ^m ἐπείναν παρα-
 δίδοναι. ἐλθὼν ⁿ δὲ αὐτὸς ^o κατὰ τάχος μετὰ πρέσ-
 βων αὐτόθεν, ^p ἀπολογησόμενός τε εἰς τὴν Λακεδαί-
 μονα, ἣν κατηγορῶσιν οἱ περὶ τὸν Ἰσχαγόραν, ὅτι οὐκ
 ἐπείδετο· καὶ ἅμα βουλόμενος εἰδέναι, εἰ ἔτι μετα-
 κινήτῃ εἶη ^q ἢ ὁμολογία· ἐπειδὴ ^r εὗρε κατείλημμένης,
 αὐτὸς μὲν, πάλιν πεμπόντων τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ
 κελευόντων μάλιστα μὲν καὶ τὸ χωρίον παραδοῦναι, εἰ
 δὲ μὴ, ὅποσοι Πελοποννησίων ἐνείσιν, ἐξαγαγεῖν, κατὰ
 τάχος ἐπορεύετο.

κβ'. Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ἐν τῇ Λακεδαίμονι αὐτοὶ
 ἔτυχον ὄντες, καὶ αὐτῶν τοὺς μὴ δεξαμένους τὰς σπον-
 δὰς ἐκέλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιεῖσθαι. οἱ δὲ, τῇ αὐτῇ
 προφάσει, ^s ἥπερ ^t καὶ ^u τοπρῶτον ἀπέψαντο, ^x ἐκ ἔφα-
 σαν δεξασθαι, ἣν μὴ τινὰς δικαιοτέρας τούτων ^y ποι-
 ῶνται. ὡς δ' αὐτῶν οὐκ ἐσήκουον, ἐκείνους μὲν ἀπέ-
 πεμψαν, αὐτοὶ δὲ πρὸς ^z τοὺς Ἀθηναίους ξυμμαχίαν
^a ἐποίησαντο, νομίζοντες, ἥκιστα ἂν σφίσι τοὺς τε

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. 3.
U. C.
Varr.
333.

ⁱ Ἐπιτηδεΐους Gr. ^k Οὐδ' ὁ Gr. ^l Δυνατὸν Ar. ^m Ἐπίην Reg.
ⁿ Δ' αὐτὸς Gr. ^o Κατατάχος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ut et mox infra.
 Huds. ibi ita et Cass. Κατατάχος Mosqu. et ita post. ^p Ἀπολογησόμενος Gr.
^q Ἡ deest Dan. ^r Εὗρεν Cass. Aug. ^s Οἷατο Reg. ^t Καὶ omittit Gr.
^u Scil. ὅτι ἴφρασαν αὐτὰς οὐκ ἐπιτηδεΐας εἶναι. ^x Αἷ. Port. Τὸ πρῶτον Ar. C. Cass.
 Mosqu. et antea δέχασθαι p. ποιεῖσθαι. ^y Καὶ οὐκ Ar. C. Dan. Mosqu.
^z Ποιῶντας, et inter versus deinde emendatum ποιῶνται Gr. ^a Τούς deest
 Cass. ^b Ἐπιῶντο Cl. Aug. Mosqu.

nequaquam commoda esse ducerent. Et ne Clearidas quidem urbem illis tradidit, Chalcidensibus gratificari volens, dicens, se non posse illis invitis tradere. Verum ipse celeriter cum Chalcidensium legatis illinc Lacedæmonem profectus, ut se purgaret, si ab Ischagora ejusque collegis accusaretur, quod non paruiisset; simul etiam eo consilio, ut tentaret, si forte pacis conditiones adhuc immutari possent: cum eas confirmatas comperisset, ipse quidem eo celeriter rediit, a Lacedæmoniis remis-

sus, qui jubebant ipsum præcipue quidem urbem tradere, sin minus, omnes Peloponnesios, quotquot illic essent, educere.

22. Socii vero, forte erant Lacedæmone, et Lacedæmonii eos, qui fœdera non admiserunt, ea facere, jusserunt: illi vero eadem de causa, qua prius, ea rejecerunt, et responderunt, se non admissuros, nisi aliqua his æquiora facerent. Sed Lacedæmonii, cum ipsos audire nolent, ipsos quidem remiserunt, ipsi vero societatem cum Atheniensibus

* Illinc proficiscitur, purgaturus sese Lacedæmoniiis etc. Acacius. Huds.

Bell. 'Αργείους, ἐπειδὴ οὐκ ἦδελον, 'Αμπελίδου καὶ Λίχου
 Pelop. ἐλθόντων, ἐπισπένδεσθαι, νομίσαντες αὐτὰς ἄνευ 'Αθη-
 an. 11. ναίων οὐ δεινούς εἶναι, καὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον
 Olymp. 89. 3. μάλιστ' ἂν ἡσυχάζειν· πρὸς γὰρ ^b ἂν τοὺς 'Αθηναίους,
 U. C. ^c εἰ ἐξῆν, χωρεῖν. παρόντων ἔν πρέσβειαν ἀπὸ τῶν 'Αθη-
 Varr. 333. ναίων, καὶ γενομένων λόγων, ξυνέβησαν· καὶ ἐγένοντο
 ὄρκοι, καὶ ξυμμαχία ἥδε, κατὰ τὰδε.

κγ'. "ΕΥΜΜΑΧΟΙ ἔσονται ^d Λακεδαιμόνιοι πεν-
 τήκοντα ἔτη. ἦν δέ τινες ἴωσιν ἐς τὴν γῆν πολέμιοι τὴν
 Λακεδαιμονίαν, ^e καὶ κακῶς ^f ποιῶσι Λακεδαιμονίους,
 ὠφελεῖν 'Αθηναίους ^g Λακεδαιμονίους τρόπῳ ^h ὁποῖῳ ἂν
 δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δέ δηώσαν-
 τες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακε-
 δαιμονίοις καὶ 'Αθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ⁱ ὑπὸ
 ἀμφοτέρων, καταλύειν δὲ ἅμα ^k ἅμφω τὰ πόλεις.
 ταῦτα δ' εἶναι δικαίως, καὶ προθύμως, καὶ ἀδόλως.
^l καὶ ἦν τινες ἐς τὴν τῶν 'Αθηναίων γῆν ἴωσι πολέμιοι,
 καὶ κακῶς ποιῶσιν 'Αθηναίους, ὠφελεῖν Λακεδαιμονίους

^b "An deest *Ar.* Mosqu. abs. γὰρ ἂν τοὺς, pro quibus est 'Αθ. ^c Μὴ ἐξῆν
Gr. ex emendatione. *Huds.* ^d Adde καὶ 'Αθηναίους. *Fr.* Port. ^e Καὶ
 deest *Dan.* Antea τῶν Α. pro τῇ Mosqu. ^f Ποιήσας C. ^g Λακεδαιμο-
 νίους *Dan.* Aug. a corr. ^h Οἷον *Ar.* C. ⁱ 'Τα' ἀμφοτέρων *Reg.* ^k Hoc
 sibi peculiare in articuli usu habent Attici, ut in duali masculinum ejus pro
 fœminino usurpent: sic infra ἀμφοῖν τῶν πόλειον. et apud *Isocratem* τὰ δύο
 πόλει. apud *Platonem* τὰ τέσσα. apud *Xenophontem* τὰ ἡμέτερα. Vide *Stephani*
Append. ad *Scripta* al. de *Dial. Att.* p. 124. *Huds.* ^l Καὶ ἦν τινες etc. us-
 que ad ταῦτα δ' εἶναι etc. desunt in *Codd. Ar.* C. margini tamen *Cod. Ar.* ad-
 scribuntur a manu aliena. *Huds.* Absunt etiam a *Dan.* usque ad ἦν δὲ ἡ
 δουλεία.

fecerunt, quod existimarent Argivos, quando per Ampelidam et Licham, qui *Lacedæmonem* ab ipsis missi venerant, fœdus renovare noluerant, quod (inquam) ipsos sine Atheniensibus non formidabiles sibi fore, cæteramque Peloponnesum maxime quieturam, existimarent. * Nam *Argivos* ad Athenienses accessuros, si licuisset. Præsentibus igitur Atheniensium legatis, habitisque colloquiis, compositionem fecerunt, et adhibito jurejurando societatem istam his conditionibus inierunt.

23. "Socii erunt *Lacedæmonii* et *Athenienses* annos quinquaginta.

Quod si qui hostes in *Lacedæmonio*-rum agrum invaserint, et *Lacedæmonios* maleficiis afficiant, *Athenienses* ratione quam poterunt acerrima *Lacedæmonii*s opem pro virili parte ferant. Quod si agro vastato discesserint, hæc civitas a *Lacedæmonii*s et *Atheniensibus* pro hoste habeatur, et ab utrisque bello petatur, et ambæ civitates bellum hostibus illatum, de communi sententia, simul deponant. Hæc autem juste, et alacriter, et sine dolo fiant. Et vicissim si qui hostes in *Atheniensium* agrum invaserint, et *Athenienses* maleficio afficiant, *Lacedæmonii*

* Alioqui, si liceret, ad *Athenienses* accessurum. *Valla.* *Huds.*

τρόπῳ ὅτῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ, κατὰ τὸ δυνατόν. Ball. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. U. C. Varr. 383.
 ἦν δὲ δηώσαντες οἷχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπ' ἀμφοτέρων καταλύειν δὲ ἅμα ἅμφω τὴν πόλει. ταῦτα ^m δ' εἶναι δικαίως, καὶ προδύμως, καὶ ἀδόλως. ἦν δὲ ἡ δουλεία ⁿ ἐπ' ἀνίστηται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει, κατὰ τὸ δυνατόν. Ὁμοῦνται δὲ ταῦτα, ὅπερ καὶ τὰς ἄλλας σπονδὰς ὥμνουν ἐκατέρων. ἀνανεοῦσθαι δὲ ^o ταῦτα ^p κατ' ἐνιαυτὸν, Λακεδαιμονίους μὲν, ἰόντας εἰς Ἀθήνας πρὸς τὰ ^q Διονύσια· Ἀθηναίους δὲ, ἰόντας εἰς Λακεδαίμονα πρὸς τὰ ^r Τακίνδια. στήλην δὲ ἐκατέρους στήσαι, τὴν μὲν, ἐν Λακεδαίμονι, ^s παρ' Ἀπόλλωνι ἐν Ἀμυκλαίῳ· τὴν δὲ, ἐν Ἀθήναις, ἐν πόλει, παρ' Ἀθηνᾶ. ἦν δὲ τι δοκῇ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προσδεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας, ὅ, τι ἂν δοκῇ εὖορκον ἀμφοτέροις εἶναι."

κδ'. Τὸν δὲ ὅρκον ὥμνουσι ^u Λακεδαιμονίων μὲν, οἷδε, Πλειστοάναξ, ^v Ἄγρις, Πλειστόλας, Δαμάγητος, ^x Χίονις, Μεταγένης, ^y Ἀκανθοῦς, ^z Δαΐδοῦς, Ἰσχαγόρας,

^m Δι' εἶναι Gr. Mosqu. ⁿ Ἐπαιστέται Cass. Aug. Ἐπαιστέταται Gr. Mosqu. ^o Ταῦτα omittunt Cl. Gr. Reg. Cuss. Aug. ^p Κατὰ is. Gr. ^q Librum singularem de Dionysiis promisit Cl. Meursius in sua Græcia ferriata; sed nescio, an in lucem prodierit. Huds. ^r De Hyacinthiis vide Athenæum l. 4. c. 7. et Meursii Græciam feriatam pag. 266. Huds. ^s Id est, παρὰ τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱδῶλῳ. Sic infra τὰς Ἀθηνᾶς, hoc est, παρὰ τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱδῶλῳ. Æ. Port. ^t Ἀμυκλίῳ Cass. Dan. Mox in d. ante Ἀθῆν. Mosqu. ^u Λακεδαιμονίων οἱ μὲν Πλειστο. Cl. Gr. ^x Χίονις Ald. Flor. ^y Δαΐδοῦς Bas. et Æ. Port. Δαΐδοῦς Gr.

ratione quam poterunt acerrima Atheniensibus opem pro virili parte ferant. Quod si hostes agro vastato discesserint, hæc illorum civitas a Lacedæmoniis, et Atheniensibus pro hoste habeatur, et ab utrisque bello petatur, et ambæ civitates bellum simul deponant. Hæc autem juste, et alacriter, et sine dolo fiant. Quod si servitia insurgant, Athenienses Lacedæmoniis opem totis viribus, pro virili parte ferant. Hæc autem fœdera jurabunt iidem, qui et superiora utrinque jurarunt. Et utrique quotannis hæc renovabunt, Lacedæmonii quidem, Athenas ad Dionysia

proficiscentes; Athenienses vero, Lacedæmonem ad Hyacinthia proficiscentes. Cippos autem utrique statuent, unum quidem, Lacedæmone, juxta Apollinem in Amyclæo; alterum vero, Athenis, in arce, juxta Minervam. Quod autem attinet ad hanc societatem, si quid visum fuerit Lacedæmoniis ac Atheniensibus, vel huic addendum vel hinc demendum, quicquid visum fuerit, utrisque liceat."

24. Hoc autem jusjurandum jurarunt, ex Lacedæmoniis quidem, isti, Plistoanax, Agis, Plistolas, Damage-tus, Chionis, Metagenes, Acanthus,

Bell. ² Φιλοχαρίδας, ^a Ζευξίδας, ^b Ανθίππος, ^c Αλκινάδας,
 Pelop. ^d Τέλλης, ^e Εμπεδίας, ^f Μηνᾶς, ^g Λάφίλος. ^h Ἀθηναίων
 an. 11. δὲ, Λάμπων, ⁱ Ισθμιονίκος, Λάχης, Νικίας, Εὐθύδη-
 Olymp. 89. 3. ^j μος, ^k Προκλῆς, ^l Πυθόδωρος, ^m Ἄγνων, Μυρτίλος, Θρα-
 U. C. ⁿ συκλῆς, ^o Θεαγένης, ^p Ἀριστοκράτης, ^q Ἰώλκιος, Τιμοκρά-
 Varr. 333. ^r τής, ^s Λέων, Λάμαχος, Δημοσθένης. αὕτη ἡ ^t ξυμμα-
 χία ἐγένετο μετὰ τὰς σπονδὰς οὐ πολλῶ ὕστερον. καὶ
 τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἀπέδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι
 τοῖς Λακεδαιμονίοις. καὶ τὸ θέρους ἤρχε τοῦ ἐνδεκάτου
 ἔτους. ταῦτα ^u δὲ τὰ δέκα ἔτη ὃ πρῶτος πόλεμος ξυνε-
 χῶς γενόμενος γέγραπται.

Bell. ^v καί. Μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς καὶ τὴν ξυμμαχίαν τῶν
 Pelop. ^w Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Ἀθηναίων, αἱ ἐγένοντο μετὰ
 an. 11. τὸν δεκαετῆ πόλεμον, ἐπὶ Πλειστόλα μὲν ἐν Λακεδαί-
 Olymp. 89. ^x ^y ^z ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{xg} ^{xh} ^{xi} ^{xj} ^{xk} ^{xl} ^{xm} ^{xn} ^{xo} ^{xp} ^{xq} ^{xr} ^{xs} ^{xt} ^{xu} ^{xv} ^{xw} ^{xy} ^{xz} ^{ya} ^{yb} ^{yc} ^{yd} ^{ye} ^{yf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yy} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz} ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq} ^{or} ^{os} ^{ot} ^{ou} ^{ov} ^{ow} ^{ox} ^{oy} ^{oz} ^{pa} ^{pb} ^{pc} ^{pd} ^{pe} ^{pf} ^{pg} ^{ph} ^{pi} ^{pj} ^{pk} ^{pl} ^{pm} ^{pn} ^{po} ^{pp} ^{pq} ^{pr} ^{ps} ^{pt} ^{pu} ^{pv} ^{pw} ^{px} ^{py} ^{pz} ^{qa} ^{qb} ^{qc} ^{qd} ^{qe} ^{qf} ^{qg} ^{qh} ^{qi} ^{qj} ^{qk} ^{ql} ^{qm} ^{qn} ^{qo} ^{qp} ^{qq} ^{qr} ^{qs} ^{qt} ^{qu} ^{qv} ^{qw} ^{qx} ^{qy} ^{qz} ^{ra} ^{rb} ^{rc} rd ^{re} ^{rf} ^{rg} ^{rh} ^{ri} ^{rj} ^{rk} ^{rl} ^{rm} ^{rn} ^{ro} ^{rp} ^{rq} ^{rr} ^{rs} ^{rt} ^{ru} ^{rv} ^{rw} ^{rx} ^{ry} ^{rz} ^{sa} ^{sb} ^{sc} ^{sd} ^{se} ^{sf} ^{sg} ^{sh} ^{si} ^{sj} ^{sk} ^{sl} sm ^{sn} ^{so} ^{sp} ^{sq} ^{sr} ^{ss} st ^{su} ^{sv} ^{sw} ^{sx} ^{sy} ^{sz} ^{ta} ^{tb} ^{tc} ^{td} ^{te} ^{tf} ^{tg} th ^{ti} ^{tj} ^{tk} ^{tl} tm ^{tn} ^{to} ^{tp} ^{tq} ^{tr} ^{ts} ^{tu} ^{tv} ^{tw} ^{tx} ^{ty} ^{tz} ^{ua} ^{ub} ^{uc} ^{ud} ^{ue} ^{uf} ^{ug} ^{uh} ^{ui} ^{uj} ^{uk} ^{ul} ^{um} ^{un} ^{uo} ^{up} ^{uq} ^{ur} ^{us} ^{ut} ^{uu} ^{uv} ^{uw} ^{ux} ^{uy} ^{uz} ^{va} ^{vb} ^{vc} ^{vd} ^{ve} ^{vf} ^{vg} ^{vh} ^{vi} ^{vj} ^{vk} ^{vl} ^{vm} ^{vn} ^{vo} ^{vp} ^{vq} ^{vr} ^{vs} ^{vt} ^{vu} ^{vv} ^{vw} ^{vx} ^{vy} ^{vz} ^{wa} ^{wb} ^{wc} ^{wd} ^{we} ^{wf} ^{wg} ^{wh} ^{wi} ^{wj} ^{wk} ^{wl} ^{wm} ^{wn} ^{wo} ^{wp} ^{wq} ^{wr} ^{ws} ^{wt} ^{wu} ^{wv} ^{ww} ^{wx} ^{wy} ^{wz} ^{xa} ^{xb} ^{xc} ^{xd} ^{xe} ^{xf} ^{xg} ^{xh} ^{xi} ^{xj} ^{xk} ^{xl} ^{xm} ^{xn} ^{xo} ^{xp} ^{xq} ^{xr} ^{xs} ^{xt} ^{xu} ^{xv} ^{xw} ^{xy} ^{xz} ^{ya} ^{yb} ^{yc} ^{yd} ^{ye} ^{yf} ^{yg} ^{yh} ^{yi} ^{yj} ^{yk} ^{yl} ^{ym} ^{yn} ^{yo} ^{yp} ^{yq} ^{yr} ^{ys} ^{yt} ^{yu} ^{yv} ^{yw} ^{yx} ^{yy} ^{yz} ^{za} ^{zb} ^{zc} ^{zd} ^{ze} ^{zf} ^{zg} ^{zh} ^{zi} ^{zj} ^{zk} ^{zl} ^{zm} ^{zn} ^{zo} ^{zp} ^{zq} ^{zr} ^{zs} ^{zt} ^{zu} ^{zv} ^{zw} ^{zx} ^{zy} ^{zz} ^{aa} ^{ab} ^{ac} ^{ad} ^{ae} ^{af} ^{ag} ^{ah} ^{ai} ^{aj} ^{ak} ^{al} ^{am} ^{an} ^{ao} ^{ap} ^{aq} ^{ar} ^{as} ^{at} ^{au} ^{av} ^{aw} ^{ax} ^{ay} ^{az} ^{ba} ^{bb} ^{bc} ^{bd} ^{be} ^{bf} ^{bg} ^{bh} ^{bi} ^{bj} ^{bk} ^{bl} ^{bm} ^{bn} ^{bo} ^{bp} ^{bq} ^{br} ^{bs} ^{bt} ^{bu} ^{bv} ^{bw} ^{bx} ^{by} ^{bz} ^{ca} ^{cb} ^{cc} ^{cd} ^{ce} ^{cf} ^{cg} ^{ch} ^{ci} ^{cj} ^{ck} ^{cl} ^{cm} ^{cn} ^{co} ^{cp} ^{cq} ^{cr} ^{cs} ^{ct} ^{cu} ^{cv} ^{cw} ^{cx} ^{cy} ^{cz} ^{da} ^{db} ^{dc} ^{dd} ^{de} ^{df} ^{dg} ^{dh} ^{di} ^{dj} ^{dk} ^{dl} ^{dm} ^{dn} ^{do} ^{dp} ^{dq} ^{dr} ^{ds} ^{dt} ^{du} ^{dv} ^{dw} ^{dx} ^{dy} ^{dz} ^{ea} ^{eb} ^{ec} ^{ed} ^{ee} ^{ef} ^{eg} ^{eh} ^{ei} ^{ej} ^{ek} ^{el} ^{em} ^{en} ^{eo} ^{ep} ^{eq} ^{er} ^{es} ^{et} ^{eu} ^{ev} ^{ew} ^{ex} ^{ey} ^{ez} ^{fa} ^{fb} ^{fc} ^{fd} ^{fe} ^{ff} ^{fg} ^{fh} ^{fi} ^{fj} ^{fk} ^{fl} ^{fm} ^{fn} ^{fo} ^{fp} ^{fq} ^{fr} ^{fs} ^{ft} ^{fu} ^{fv} ^{fw} ^{fx} ^{fy} ^{fz} ^{ga} ^{gb} ^{gc} ^{gd} ^{ge} ^{gf} ^{gg} ^{gh} ^{gi} ^{gj} ^{gk} ^{gl} ^{gm} ^{gn} ^{go} ^{gp} ^{gq} ^{gr} ^{gs} ^{gt} ^{gu} ^{gv} ^{gw} ^{gx} ^{gy} ^{gz} ^{ha} ^{hb} ^{hc} ^{hd} ^{he} ^{hf} ^{hg} ^{hh} ^{hi} ^{hj} ^{hk} ^{hl} ^{hm} ^{hn} ^{ho} ^{hp} ^{hq} ^{hr} ^{hs} ^{ht} ^{hu} ^{hv} ^{hw} ^{hx} ^{hy} ^{hz} ^{ia} ^{ib} ^{ic} ^{id} ^{ie} ^{if} ^{ig} ^{ih} ⁱⁱ ^{ij} ^{ik} ^{il} ^{im} ⁱⁿ ^{io} ^{ip} ^{iq} ^{ir} ^{is} ^{it} ^{iu} ^{iv} ^{iw} ^{ix} ^{iy} ^{iz} ^{ja} ^{jb} ^{jc} ^{jd} ^{je} ^{jf} ^{jj} ^{jk} ^{jl} ^{jm} ^{jn} ^{jo} ^{jp} ^{jq} ^{jr} ^{js} ^{jt} ^{ju} ^{jv} ^{jw} ^{jx} ^{ky} ^{kz} ^{la} ^{lb} ^{lc} ^{ld} ^{le} ^{lf} ^{lg} ^{lh} ^{li} ^{lj} ^{lk} ^{ll} ^{lm} ^{ln} ^{lo} ^{lp} ^{lq} ^{lr} ^{ls} ^{lt} ^{lu} ^{lv} ^{lw} ^{lx} ^{ly} ^{lz} ^{ma} ^{mb} ^{mc} ^{md} ^{me} ^{mf} ^{mg} ^{mh} ^{mi} ^{mj} ^{mk} ^{ml} ^{mm} ^{mn} ^{mo} ^{mp} ^{mq} ^{mr} ^{ms} ^{mt} ^{mu} ^{mv} ^{mw} ^{mx} ^{my} ^{mz} ^{na} ^{nb} ^{nc} nd ^{ne} ^{nf} ^{ng} ^{nh} ⁿⁱ ^{nj} ^{nk} ^{nl} ^{nm} ⁿⁿ ^{no} ^{np} ^{nq} ^{nr} ^{ns} ^{nt} ^{nu} ^{nv} ^{nw} ^{nx} ^{ny} ^{nz} ^{oa} ^{ob} ^{oc} ^{od} ^{oe} ^{of} ^{og} ^{oh} ^{oi} ^{oj} ^{ok} ^{ol} ^{om} ^{on} ^{oo} ^{op} ^{oq}

ῥοπτοὶ ἐγένοντο, ἔστιν ἐν οἷς ἂ ποιοῦντες ἐκ τῶν ^m ζυγ- Bell, Pelop. an. 11. Olymp. 89. $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. 33 $\frac{3}{4}$.
πειμένων ἂ εἴρητο. καὶ ἐπὶ ἑξ ἔτη μὲν καὶ δέκα μῆνας ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ ⁿ τὴν ἐκατέρων γῆν στρατεῦσαι, ἔξω-
θεν δὲ ^o μετ' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίου ἔελαπτον ἀλλή-
λους ^p ταμάλιστα. ἔπειτα μέντοι καὶ ἀναγκασθέντες
λῦσαι τὰς μετὰ τὰ δέκα ἔτη σπονδὰς, αὐτοὶ ἐς πόλε-
μον φανερόν κατέστησαν.

κς'. Γέγραφε δὲ καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης
'Αθηναῖος ἐξῆς, ^q ὥς ἕκαστα ἐγένετο, ^r κατὰ δέξη καὶ
χειμῶνας· ^s μέχρις οὗ τὴν τε ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν
'Αθηναίων Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τὰ
μακρὰ τείχη καὶ τὸν ^t Πειραιᾶ ^u κατέλαβον. ἔτη δὲ
ἐς τοῦτο ^x τὰ ξύμπαντα ἐγένετο τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ
^y εἴκοσι. καὶ τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴτις μὴ ^z ἀξιώ-
σει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιοῦσι. τοῖς τε
γὰρ ἔργοις ὥς ^a διήρηται, ἀδρεῖται, καὶ εὐρήσει οὐκ
εἰκὸς ὄν, εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι, ἐν ἣ οὔτε ἀπέδοσαν
πάντα, ^b οὔτ' ἀπεδέξαντο, ἂ ξυνέθεντο. ἔξω τε τούτων,
πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον, καὶ ἐς

^m Συγκρίμων Gr. Mox ἰσχυται Mosqu. et μῆν. δίκαι. ⁿ Τὴν deest Gr.
• Μιστὰ ἀνακ. Reg. Mosqu. ^p Τὰ μάλιστα Ar. C. Cass. Gr. Aug. Mosqu.
hic mox λύσαι, et εἰ ante δίκαι om. ^q Ω; deest Dan. Mosqu. script.
atram. nigriori. ^r Κατὰ τὰ δέξη Ar. C. Dan. ^s Hoc persequutus est
Xenophon l. 2. τῶν Ἑλληνικῶν. Huds. Μίχρη Aug. Reg. Cass. ^t Πειραιᾶ et
cum emendatione supra scripta Πειραιᾶ Gr. ^u Κατέλαβον ex emendat.
Gr. ^x Ἐγένοντο τὰ ξύμπαντα Ar. C. Dan. ^y Εἴκοσι Cass. ^z Ἀξιώσει
Ar. C. Ald. Flor. Bas. Dan. ^a Διήρηται Ar. C. ^b Οὐτε ἀπιδέξαντο Ar.
C. Dan. Mox Μαντινικὸν πάλ. Mosqu. et εἰ ἄλλα p. ἄλλα.

ensibus in suspicionem venerunt, quod quædam non præstarent ex conventis, quæ in fœderum conditionibus continebantur. Et ad sex quidem annos, decemque menses utrique sibi temperarunt, ne alteri in alterorum agrum cum exercitu infesto profiscerentur: sed extra utriusque agri fines propter inducias minime firmas, se mutuo maximis detrimentis afficiebant. Deinde vero etiam illa post decem annos fœdera rumpere coacti, rursus ad apertum bellum venerunt.

26. Atque hæc quoque idem Thucydides Atheniensis, prout singula quæque gesta sunt, per ætates ac

hyemes, ordine conscripsit; eo usque, donec Lacedæmonii, eorumque socii Atheniensibus imperium eripuerunt, et longos muros et Piræum ceperunt. Anni autem istius belli huc usque fuerunt in summa septem et viginti. Quod si quis compositionem, quæ intercessit, belli spatium non adscribendam putarit, is haud recte judicaverit. Hoc enim ex rebus gestis, ut distincte a nobis est declaratum, spectet, et comperiet non esse consentaneum eam judicari pacem, in qua utrique neque reddiderunt, neque receperunt omnia, de quibus convenerat. Et præter hæc, utrique peccarunt in Mantinensi et

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. $\frac{1}{4}$.
U. C.
Varr.
33 $\frac{3}{4}$.

ἀλλὰ, ἀμφοτέροις ἀμαρτήματα ἐγένετο. καὶ οἱ ἐπὶ
Θράκης ζύμμαχοι, οὐδὲν ἦσσαν πολέμιοι ἦσαν. Βοιω-
τοὶ τε ἐκεχειρίαν δεχήμερον ἤγον. ὥστε ζὺν τῷ πρώτῳ
πολέμῳ τῷ δεκαετῇ, καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ὑπόπτῳ ἀνα-
κωχῇ, καὶ τῷ ὕστερον ἐξ αὐτῆς πολέμῳ, εὐρήσει τις
τοσαῦτα ἔτη, λογιζόμενος κατὰ τοὺς χρόνους, καὶ
ἡμέρας ^d οὐ πολλὰς παρενεγκούσας, καὶ ^e τοῖς ^f ἀπὸ
χρησμάτων τι ἰσχυρισσάμενοις μόνον δὴ τοῦτο ^g ἐχυρῶς
ζυμβάν. ἀεὶ γὰρ ἔγωγε μέμνημαι, καὶ ἀρχομένου τοῦ
πολέμου, καὶ ^h μέχρις οὗ ἐτελεύτησε, ⁱ προφερόμενον
ὑπὸ πολλῶν, ὅτι ^k τρεῖς ἐννέα ἔτη δέοι γενέσθαι αὐτόν.
ἐπεβίῳ δὲ ^l διὰ παντὸς αὐτοῦ, ^m αἰσθανόμενός τε τῇ
ἡλικίᾳ, καὶ προσέχων τὴν γνώμην, ὅπως ⁿ ἀκριβές τι
εἶσομαι. καὶ ζυνέβη μοι φεύγειν τὴν ἑμαυτῇ ἐτι εἰκοσι
μετὰ τὴν ἐς Ἀμφίπολιν στρατηγίαν· καὶ γενομένην
παρ' ^o ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ οὐχ ἦσσαν ^p τοῖς
Πελοποννησίων, διὰ τὴν φυγὴν, καδ' ἡσυχίαν τὶ αὐτῶν
μᾶλλον αἰσθῆσθαι. ^q τὴν οὖν μετὰ ^r τὰ δέκα ἔτη δια-

* Ἐγένετο *Ar. C. Reg. Cass. Gr. Dan. Mosqu. Aug.* ^d Οὐ πολλὰς
omittit *Gr.* • Τοῖς deest *Gr.* ^f Ἀρδ non agnoscit *Dionys. Halicarn.*
locum citans. *Huds.* ^g Ὀχυρῶς legit *Idem*, et mox ἰγὼ pro ἰγῶνι. *Ἰσχυ-*
ρῶς Cl. Gr. ^b Μίχει *Reg. Cass. Gr. Mosqu. Aug.* ⁱ Προφερόμενον
Dan. ^k Τρεῖς ἐννέα *Cass. Mosqu. Aug.* ^l Διαπαντός *Ar. C. Ald. Flor.*
Bas. Reg. Cass. Aug. ^m Αἰσθάνομαι *Ar. C. Dan.* ⁿ Ἀκριβῶς τι
Dionys. Halicarn. Huds. ^o Id est: τοῖς ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι (scil.
πολιτείαν καὶ ἀρχὴν) ἔχουσι. *Æ. Port.* Aliter verba accipit *Valla*; nam sic
vertit: quod rebus agendis interfuerim apud utrosque etc. *Huds.* Πράγμασι
Gr. ^p Scil. πράγμασι. Τοῖς Πελοποννησίοις *Dionys. Halicarn. Reg. Aug.*
^q Τὴν μὲν οὖν *Gr.* Ἀντὶ αἰσθῆσθαι *Aug.* ^r Articulum τὰ non agnoscit
Dionys. Halicarn. Huds.

Epidaurio bello, et in aliis. Et socii, qui erant in Thracia, nihilominus hostes erant. Et Boeoti decemdiales inducias agebant. Itaque si quis et ex primo decenni bello, et ex suspectis post illud induciis, et ex insequuto has posteriore bello temporum ineat rationem, tot annos, quot dixi, et paucos praeterea dies elapsos, * et ex iis, qui aliquid ab oraculis reportatum affirmarunt, hoc solum constanter evenisse comperiet. Etenim ego memini, vel ab ipso hujus belli initio usque ad ejus

finem, vulgo praedicari solitum, hoc bellum ter novenos annos gestum iri. Quamdiu autem hoc duravit, ego sensibus integris perpetuo vixi, animumque diligenter adverti, ut aliquid certi cognoscerem. Accidit autem mihi, ut post praetoram ad Amphipolim gestam, patria annos viginti exsularim: et quod apud utrosque fuerim, nec minus apud Peloponnesios, propter exsilium, per otium, aliquid ipsarum rerum facilius cognoverim. Ergo controversias, quae post decennale bellum ex-

* Atque non solum exitu comprobatum inveniet, ex iis, quae futura esse, ex oraculis affirmabantur. *Valla. Huds.*

φοράν τε καὶ ἑξὺ γχύουσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα, Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. $\frac{3}{4}$.
U. C.
Varr.
33 $\frac{1}{4}$.
ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι.

κζ'. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ πεντηκοντούτεις σπονδαὶ ἐγένοντο, καὶ ὕστερον αἱ ξυμμαχίαι, ¹ καὶ αἱ ἀπὸ ² τῆς Πελοποννήσου πρεσβεῖαι, αἵπερ παρεκλήθησαν ³ ἐς αὐτὰ, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος. ⁴ καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον. Κορίνθιοι δὲ, ἐς Ἄργος τραφόμενοι πρῶτον, λόγους ποιοῦνται πρὸς τινὰς τῶν ἐν σέλει ὄντων Ἀργείων, ὡς χρῆ, ἐπειδὴ Λακεδαιμόνιοι οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ, ἀλλ' ἐπὶ καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου, σπονδὰς καὶ ⁵ ξυμμαχίαν πρὸς Ἀθηναίους τοὺς πρὶν ἐχθρίστους πεποιήνται, ὅρῶν τοὺς Ἀργείους, ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος, καὶ ψηφίσασθαι, τὴν βουλομένην πόλιν τῶν Ἑλλήνων, ἣτις αὐτόνομός τε ⁶ ἐστὶ, καὶ δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι, πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιῆσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν ἀποδεῖξαι ⁷ δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον ⁸ λόγους εἶναι τοῦ μὴ καταφανεῖς γίγνεσθαι τοὺς μὴ πείσαντας τὸ πλῆθος. ἔφασαν δὲ, πολλοὺς προσχωρήσεσθαι, μίσει τῶν Λακεδαιμονίων. καὶ οἱ μὲν Κορίνθιοι, διδάξαντες ταῦτα, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκῃ.

¹ *ἑξὺ γχυσιν Gr.* ² *Αἱ καὶ ἀπὸ Cass.* *Αἱ abest a Reg. Gr. Dan.* *Αἱ καὶ Aug. cum lineolis suprascr.* ³ *τῆς deest Ar.* ⁴ *Εἰς Gr.* *Antea αὖ περικλ. Aug.* ⁵ *Καὶ omittunt Ar. C. Dan.* ⁶ *Ξυμμαχίας Ar. C. Dan.* ⁷ *Ἐστὶ Cass. Aug.* ⁸ *Τι Gr.* ⁹ *Τοὺς λόγους Ar. C. Cl. Gr. Aug. Schol. Reg. Cass. V. l. cap. sq. τὰ d. Mosqu.*

stiterunt, et fœderum perturbatio-
nem, et res deinceps in bello gestas,
prout gestæ fuerunt, enarrabo.

27. Postquam enim quinquaginta
annorum fœdera percussa fuerunt,
et mox societates et legationes, quæ
ex Peloponneso ad hæc accitæ fue-
rant, Lacedæmone discesserunt, et
alii domum abierunt, Corinthii pri-
mum Argos profecti, cum quibusdam
Argivorum principibus egerunt, ac
dixerunt: quandoquidem Lacedæ-
monii, non propter utilitatem Pelo-
ponnesi, sed ut eam in servitutem
redigerent, fœdera societatemque fe-
cerant cum Atheniensibus, qui prius
ipsis erant inimicissimi, Argivis pro-
vide operam esse dandam, ut Pelo-

ponnesi respublica servaretur, et de-
cretum faciendum, ut quæcunque
Græca civitas vellet, quæ suis legibus
viveret, et pari jure frueretur, ei so-
cietatem cum Argivis facere liceret,
ita ut alteri auxilium mutuo
ferrent, si quis eos infestaret. Pau-
cos autem viros cum summa potes-
tate deligendos, quorum arbitrio res
tota permetteretur, neque verba hæc
de re apud populum facienda; ne ii,
qui multitudinem in suam senten-
tiam pertrahere non potuissent, de-
tegerentur. Multos autem odio La-
cedæmoniorum et Argivos accessuros
dixerunt. Atque Corinthii quidem
cum hæc demonstrassent, domum
redierunt.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. $\frac{1}{4}$. U. C. Varr. 38 $\frac{3}{4}$. κή. Οἱ δὲ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ἀκούσαντες, ἐπειδὴ ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον, ἔψηφίσαντο Ἀργεῖοι, καὶ ἄνδρας εἴλοντο δώδεκα, πρὸς οὓς τὸν βουλούμενον τῶν Ἑλλήνων ξυμμαχίαν ^d ποιεῖσθαι, πλὴν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων· τούτων δὲ * μηδετέροις ^f ἐξεῖναι ἄνευ τοῦ δήμου τῶν Ἀργείων σπείσασθαι. ἐδέξαντό τε ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι μᾶλλον, ὁρῶντες ^g τὸν τε τῶν Λακεδαιμονίων σφίσι πόλεμον ἐσόμενον, (ἐπ' ἐξόδῳ γὰρ πρὸς ^h αὐτοὺς αἱ σπονδαὶ ἦσαν) καὶ ἅμα ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι. κατὰ γὰρ τὸν χρόνον τοῦτον ἦ τε Λακεδαιμόνων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε, καὶ ὑπερώφθη, διὰ τὰς ξυμφορὰς· οἷτε Ἀργεῖοι ἀρίστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, οὐ ξυναράμενοι τοῦ Ἀττικῷ πολέμῳ, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἐνσπονδοὶ ὄντες, ἐκκαρπυσάμενοι. οἱ μὲν οὖν Ἀργεῖοι οὕτως ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τοὺς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων.

κθ'. ⁱ Μαντινῆς ^k δ' αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν ^l πρῶτοι προσεχώρησαν, δεδιότες τοὺς Λακεδαιμονίους. τοῖς γὰρ Μαντινεῦσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας ^m κατέ-

* Scil. ἐκίλιον, vel ἐπίτροπον. aut πρὸς οὓς ἐξίσιν ποιεῖσθαι. *Æ. Port.* • Μηδ' ἰστέους Gr. ^f Scil. ἐψηφίσαντο. *Huds.* ^g Τὸν τῶν Λακεδαιμονίων *Ar. C. Dan.* ^h Αὐτὰς et in marg. αὐτοὺς Gr. Mox καὶ γὰρ τ. χρ. τ. Mosqu. ⁱ Μαντινῆς *Ar. C. Cass. Dan.* ^k Δὲ αὐτοῖς Gr. ^l Πρῶτοι omittit Gr. ^m Id est: καταστραφὴν ἰγύνστο ὑπήκουον. *Fr. Port.* Aliter Scholiastes, et *Valla*, qui sic vertit: partem quandam Arcadiæ illorum ditionis subegerant, et existimabant etc. *Huds.* Κατίστραπτοι *Reg.* Κατίστρατο *Mosqu.* cui et mox d. καὶ ante σχολὴν.

28. Illi autem Argivorum viri, cum hæc audissent, et Corinthiorum verba ad magistratum populumque retulissent, Argivi decretum fecerunt, et duodecim viros delegerunt, cum quibus societatem facere liceret ei de Græcis, quisquis vellet, præter Athenienses et Lacedæmonios. Nam decreverunt, ut cum horum neutris injussu populi Argivi fœdus facere liceret. Argivi autem hæc eo facilius admiserunt, tum quod sibi Lacedæmoniorum bellum impendere viderent (nam fœdera cum illis inita jam exibant) tum etiam quod se Peloponnesi principatum adepturos spe-

rarent. Nam tunc temporis Lacedæmonii pessime audiebant, et propter acceptas clades contemnebantur: at Argivi omnibus in rebus optime se habebant, quod cum cæteris bellum Atticæ non suscepissent, sed potius, quod fœdere cum utrisque conjuncti, sua vectigalia perciperent. Sic igitur Argivi Græcos, quicumque volebant, in societatem recipiebant.

29. Mantinei vero, eorumque socii, quia Lacedæmonios metuebant, primi se ipsis adjunxerunt. Mantinei enim, dum bellum a Lacedæmoniiis cum Atheniensibus adhuc ge-

στραπτο ὑπήκουον, ἔτι τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου ὄντος· καὶ ἐνόμιζον, οὐ περιόψεσθαι σφᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν, ἐπειδὴ καὶ σχολὴν ἦγον. ὥστε ἄσμενοι πρὸς τοὺς Ἀργεῖους ἐτράποντο, πόλιν τε μεγάλην νομίζοντες, καὶ Λακεδαιμονίοις αἰεὶ διάφορον, δημοκρατουμένην τε ὥσπερ καὶ αὐτοί. ἀποστάντων δὲ τῶν Μαντινέων, καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἕως θροῦν καδίςτατο, ὥς καὶ σφίσι ὁ ποιητέον τοῦτο νομίσαντες ἤ πλέον τι εἰδότας μεταστῆναι αὐτοὺς, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἅμα δι' ὀργῆς ἔχοντες, ἢ ἐν ἄλλοις τε, καὶ ὅτι ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς Ἀττικαῖς ἐγγράπτο, εὖορκον εἶναι, προσδεῖναι καὶ ἀφελεῖν, ὅ τι ἂν ἄμφοιν τοῖν πόλεσιν δοκῇ, Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις. τοῦτο γὰρ τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεδορύκει, καὶ ἐς ὑποψίαν καδίςστη, μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς βούλονται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι. δίκαιον γὰρ εἶναι, πᾶσι τοῖς ζυμμάχοις γεγραφθαι τὴν μετάδεσιν. ὥστε φοβούμενοι οἱ πολλοὶ ὥρμητο πρὸς τοὺς Ἀργεῖους καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ζυμμαχίαν ποιῆσθαι.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. 33 $\frac{3}{4}$.

^α Ὡς Dan. ^β Περὶ τῶν Dan. ^γ Πλὴν τί τι Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. Antea νομίσαντ. Mosqu. ^δ Pro διὰ τὰ ἄλλα. seq. κεισσεσιν τῶν. Fr. Port. ^ε Ταῖς deest Reg. ^ς Ἀττικαῖς. Supra ἄμφοιν τὸ πᾶσι. Vid. pag. 305. Huds. Mox πάλιν Aug. ^ζ Βούλονται. Reg. Port. Mosqu.

reretur, quandam Arcadiæ partem subegerant, et in suam ditionem redegerant; et existimabant, Lacedæmonios, præsertim otiosos, sibi non permissuros, ut rerum subactarum imperio potirentur. Libenter igitur ad Argivos se converterunt, quod illorum civitatem potentem esse ducerent, et Lacedæmoniiis semper inimicam, et popularis status administratione uti, quemadmodum et ipsi. Cum autem Mantinei defecissent, cæteri etiam Peloponnesii mussare cœperunt, idem sibi quoque faciendum esse: quippe quod existimarent, ipsos Mantineos aliquid acrius animadvertisse, quo impulsī ad Argivos concessissent; simul etiam

quod Lacedæmoniiis essent infensi, cum aliis de causis, tum etiam quod in foederibus Atticis scriptum esset, fas esse addere et demere quicquid utrique civitati visum esset, Lacedæmoniiis videlicet et Atheniensibus. Hæc enim conditio adscripta Peloponnesios maxime perturbabat, et in suspicionem adducebat, Lacedæmonios cum Atheniensibus se in servitutem redigere velle. Æquum enim fuisse, ut hæc immutandarum conditionum facultas omnibus sociis adscriberetur, quamobrem multi Peloponnesii populi metuentes, animum ad Argivos appulerunt, ut et ipsi singuli societatem cum illis facerent.

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. $\frac{3}{4}$.
U. C.
Varr.
§3 $\frac{3}{4}$.

λ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ, αἰσθόμενοι τὸν θρόνῳ τὸν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθεστῶτα, καὶ τοὺς Κορινθίους διδασκάλους τε γενομένους, καὶ αὐτοὺς μέλλοντας σπείσασθαι πρὸς τὸ Ἄργος, πέμπουσι πρέσβεις ἐς τὴν Κόρινθον, βουλόμενοι προκαταλαβεῖν τὸ μέλλον. καὶ ἦτι-
^ωντο τὴν τε ἐσῆγησιν τοῦ παντός, καὶ εἰ Ἀργείοις, σφῶν ἀποστάντες, ξύμμαχοι ἔσονται. παραβήσεσθαι τε ἔφασαν αὐτοὺς * τοὺς ὄρκους, καὶ ἤδη ἀδικεῖν, ὅτι οὐ δέχονται τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς· εἰρημένον, κύριον εἶναι, ὃ, τι ἂν τὸ πλῆθος τῶν ξυμμάχων ψηφίσηται, ἦν μή τι θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα ᾗ. Κορίνθιοι δὲ, παρόντων σφίσι τῶν ξυμμάχων, ὅσοι ἐδ' αὐτοὶ ἐδέξαντο τὰς σπονδὰς (παρεκάλεσαν δὲ ^γ αὐτοὺς αὐτοὶ πρότερον,) ἀντέλεγον τοῖς Λακεδαιμονίοις, αἱ μὲν ἡδικοῦντο, οὐ δηλοῦντες ἀντικρυς, ^z ὅτι οὔτε ^a Σόλειον σφίσιν ἀπέλα-
ξον παρ' Ἀθηναίων, οὔτε Ἀνακτόριον, εἴτε τι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσοῦσθαι· πρόσχημα δὲ ποιούμενοι, τοὺς ἐπὶ Θρᾷκης μὴ προδώσειν. ὁμόσαι γὰρ αὐτοῖς ὄρκους ἰδίᾳ τε, ^b ὅτε ^c μετὰ Ποτιδαιατῶν ^d τοπρῶτον ^e ἀφ-

^a Τοῦτον Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mox πρὸς τὴν Κόρ. Mosqu.
^x Τοὺς non habet Reg. Antea Ἀργεῖοι Mosqu. ^y Αὐτοὶ αὐτοὺς Reg. Antea Mosqu. καὶ ὅσοι—ἰδέξ. σπονδ. Mox ἀντικρυς id. ^z Ὅτι δὲ οὔτε Ar. C. Mox Ἀνακτόριον Mosqu. ^a Hæc, ni fallor, eadem est urbs, quæ p. 101. Σόλειον dicitur: et p. 203. Σόλλιον. Vide Var. Lect. ad p. 101. Σόλλιον Gr. Reg. Cass. Aug. ^b Ὅτι Gr. ^c Mistā omittunt Gr. Ald. Bas. τῶν Ποτ. Mosqu. ^d Τὸ πρῶτον Ar. C. Cass. Mosqu. ^e Hujus defectionis meminit Thucydides l. 1. p. 33. Huds.

30. Lacedæmonii vero, cum hunc rumorem, qui per Peloponnesum dissipatus erat, sensissent, et Corinthios autores fuisse, ipsosque cum Argivis fœdus facere statuisset, *cognovissent*, legatos Corinthum miserunt, quod *illorum fœdus ac motum* futurum antevertere vellent. Et expostulabant cum de eo, quod totius *hujus motus* autores fuissent, tum de eo, quod a se deficere, et cum Argivis societatem facere statuissent. Eos jusjurandum violaturos dicebant, æque jam injuste facere, quod fœdera cum Atheniensibus percussa non admitterent: cum *in ipsis* illa conditio disertissimis verbis continetur, id *ratum* esse oportere, quod major sociorum pars decreverit; nisi

vel Deorum, vel heroum aliquod impedimentum intercesserit. Corinthii vero, præsentibus sociis, quos *in consilium* sibi adhibuerant, quotquot et ipsi fœdera non admiserant (ipsos enim ipsi prius advocaverant) Lacedæmoniis contradicebant, injurias quidem, quibus affecti fuerant, palam non declarantes, quod *videlicet* neque suum Solium neque Anactorium ab Atheniensibus recepissent, neque si qua alia re se fraudari putabant: sed speciosam causam prætendentes, dicebant, se non prodituros eos, qui erant in Thracia. se enim et privatim jurejurando interposito suam fidem ipsis dedisse, quò tempore primum una cum Potidæatis ab *Atheniensibus* defecerunt, et

ἴσταντο, καὶ ἄλλους ὕστερον. οὐκ οὖν παραβαίνειν τοὺς τῶν ξυμμάχων ὅρκους ἔφασαν, οὐκ ^fεἰσιόντες ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς. θεῶν γὰρ πίστεις ὁμόσαντες, ἐκείνοις οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτούς. εἰρησθαι δ' ὅτι, ἦν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κάλυμα ἦ· φαίνεσθαι οὖν σφίσι κάλυμα θεῶν τῆτο. καὶ περὶ μὲν τῶν ^eπαλαιῶν ὅρκων τοσαῦτα εἶπον. περὶ δὲ τῆς ^h'Αργείων ξυμμαχίας, μετὰ τῶν φίλων βουλευσάμενοι, ποιήσιν, ὅ, τι ἂν δίκαιον ᾖ. καὶ οἱ μὲν Λακεδαιμονίαν πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. ἔτυχον δὲ παρόντες ἐν Κορινθῶ καὶ Ἀργείων πρέσβεις, οἳ ἐκέλευον τοὺς Κορινθίους ἰεῖναι ἐς τὴν ξυμμαχίαν, ⁱκαὶ μὴ μέλλειν. ^kοἱ δὲ ἐς τὸν ὕστερον ζύλλογον αὐτοῖς τὸν παρὰ σφίσι προεῖπον ἦκειν.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. 33 $\frac{1}{4}$.

λα'. Ἦλθε δὲ καὶ Ἠλείων πρεσβεία εὐδύς, καὶ ^lἐποιήσαντο πρὸς Κορινθίους ξυμμαχίαν πρῶτον. ἔπειτα ἐκείθεν ἐς Ἄργος ^mἐλθόντες, καθάπερ ⁿπροεῖρητο, Ἀργείων ξύμμαχοι ἐγένοντο. διαφερόμενοι γὰρ ἐτύγχανον τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ ^oΛεπρέου. πολέμου

^f Ἐσιόντες Reg. Cass. Aug. Mosqu. et hic τοὺς—σπονδ.

^e Πολλῶν Reg.

^h Ἀργίας Cl. Reg. Aug. Mosqu. et a prima manu Cass. sed ab emendatione Ἀργείων. Mox ποιήσαν Mosqu.

ⁱ Scil. ἀντιμελλήσας. Huds. Μίλιν Mosqu.

^k Εἰ δὲ τίς τὸ ὕστερον Dan. ^l Ἐποίησαν Gr. Ἐποίησαν Aug. Mosqu.

^m Id est: οἱ τῶν Ἠλείων πρέσβεις. Huds. Πρὸς Ἄργ. Mosqu. ⁿ Vide p. 307. Huds. Προεῖρηται Mosqu.

^o Λεπρέου Cl. Vide Notas ad Diog. Laërt. pag. 101. Huds. Λεπρέου Reg.

iterum postea. Negabant igitur, se societatis initie iusjurandum violaturos, quod fœdera cum Atheniensibus inire nollent. * Cum enim iurejurando interposito, cujus Dii testes fuissent, illis, qui erant in Thracia, fidem dedissent, dicebant se Deorum numina suo perjurio læsuros, si ipsos proderent. Nam in fœderum conditionibus dictum esse, nisi vel Deorum, vel heroum impedimentum intercederet. Hoc autem sibi divinum impedimentum videri. Atque de veteri quidem iurejurando hæc tantum responderunt. Quod autem ad societatem cum Argivis ineundam attineret, se cum amicis deliberaturos,

et quicquid æquum esset, facturos. Et Lacedæmoniorum quidem legati domum redierunt. Corinthi vero præsentibus erant et Argivorum legati, qui Corinthios ad societatem secum ineundam, et ad omnem cunctationem abjiciendam adhortabantur. Illi vero ipsis edixerunt, ut ad proximum concilium apud se, Corinthi, habendum venirent.

31. Confestim autem et Eleorum legatio venit, ac primum cum Corinthiis societatem fecit. Deinde illine Argos profecti, quemadmodum edictum fuerat, societatem cum Argivis inierunt. † Forte enim Elei cum Lacedæmoniis de Lepreo con-

* Cum enim Deorum fidem juravissent illis in Thracia, perjuros se fore, si proderent etc. Valla. Huds.

† Infensi namque Elei Lacedæmoniis erant propter Lepreum etc. Valla. Idem.

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. $\frac{3}{4}$.
U. C.
Varr.
33 $\frac{1}{4}$.

γὰρ γενομένου πότε πρὸς Ἀρκάδων τινὰς Λεπρεάταις, καὶ Ἡλείων παρακληθέντων ὑπὸ Λεπρεατῶν εἰς ξυμμαχίαν ἐπὶ τῇ ἡμισείᾳ τῆς γῆς, καὶ Ῥυσάντων τὸν πόλεμον, Ἡλεῖοι τὴν γῆν νεμομένοις αὐτοῖς ^α τοῖς ^β Λεπρεάταις ^γ τάλαντον ἔταξαν ^δ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. καὶ μέχρι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου ἀπέφερον ἔπειτα, παυσαμένων, διὰ πρόφασιν τοῦ πολέμου, οἱ Ἡλεῖοι ἐπηνάγκαζον ^ε οἱ δ' ἐτράποντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. ^ς καὶ δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπίσης, ὑποτοπήσαντες οἱ Ἡλεῖοι μὴ ἴσον ἔξειν, ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν, Λεπρεατῶν τὴν γῆν ἔτεμον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν ἥσσον ἐδίκασαν, αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας, καὶ ἀδικεῖν Ἡλείους· καὶ, ὥς οὐκ ἐμμεινάντων τῇ ἐπιτροπῇ, φρουρὰν ὀπλιτῶν ^ζ ἐσέπεμψαν ^η εἰς Λεπρεον. οἱ δὲ Ἡλεῖοι, νομίζοντες, πόλιν σφῶν ἀφειστηκυῖαν δέξασθαι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὴν ξυνθήκην προφέροντες, ἐν ἧ εἴρητο, ἀ ἔχοντες ^θ εἰς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καδίσταντό τινες, ταῦτα ἔχοντας καὶ ἐξελθεῖν, ὥς οὐκ ἴσον ἔχοντες, ἀφίστανται πρὸς τοὺς

^ρ Καταλυσάντων Marg. Cam. ^α Τοῖς omittunt Ar. C. Dan. ^β Λεπρεάταις Reg. ^γ Τάλαντα Marg. l. C. Ald. Flor. Bas. Τάλαντα ἴ. Marg. 2. Cam. Apparet enim talentorum numerum deesse, quamvis ingens ille videatur, et fieri possit, ut corruptus sit. Camerarius. Τάλαντα Dan. ^δ Τῷ Διὶ τῷ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. ^ε Οἱ δὲ ἐτράποντο. Gr. Antea ἱερνίγκ. Mosqu. ^ς Καὶ τῆς δίκης etc. Ar. Mosqu. Καὶ τῆς δίκης τῶν Λακεδαιμονίων ἐπιτραπίσης C. Ἐπιτραπίσης Reg. Sic quoque primum fuerat in Gr. ^ζ Ἐπέμψαν Gr. Antea ὀπλητῶν Mosqu. ^η Εἰς Gr. ^θ Εἰς Cass. Gr. Aug.

tendebant. Nam cum Lepreatæ bellum quondam cum quibusdam Arcadibus gessissent, et Elei ad illius belli societatem a Lepreatis acciti fuissent, ea conditione, ut dimidiam partem agri obtinerent, finito bello, Elei ipsis Lepreatis totum agrum colentibus talentum imposuerant, quod Olympio Jovi quotannis penderent. Et ad bellum usque Atticum persolverunt. Deinde cum hoc persolvere desiissent, causati bellum, Elei illos urgebant. Illi vero ad Lacedæmonios se converterunt. Cum autem hujus controversiæ cognitio Lacedæmoniis cominissa fuisset, Elei

suspicati, se suum jus non obtenturos, omisso arbitrio, Lepreatarum agrum vastarunt. Lacedæmonii vero multo magis Lepreatas liberos esse, et Eleos injuste facere pronunciarunt. Et quod Elei arbitrio stare noluissent, præsidium gravis armaturæ militum Lepreum miserunt. Elei vero existimantes urbem, quæ a se defecisset, Lacedæmonios recepisse, et pacis conditionem proferentes, in qua disertis verbis erat, ut singuli sociorum, quæ belli Attici initio possidebant, hæc retinerent, et ab illo bello discederent; ut iniquo arbitrio damnati, quod suum jus

Ἀργείους· καὶ τὴν ξυμμαχίαν, ὥσπερ ^b προεῖρητο, ^c καὶ ἔτοι ἐποίησαντο. ἐγένοντο δὲ ^d καὶ οἱ Κορίνθιοι εὐδὺς μετ' ἐκείνους, καὶ οἱ ἐπὶ Θράκης Χαλκιδεῖς, Ἀργείων ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Μεγαρεῖς, τὸ αὐτὸ λέγοντες, ἡσύχαζον, περιορῶμενοι ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ νομίζοντες, σφίσι τὴν Ἀργείων δημοκρατίαν ^e αὐτοῖς, ὀλιγαρχουμένοις, ἥσσον ξύμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας.

λβ'. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τέττε, Σκιωναίους μὲν Ἀθηναῖοι ἐκπολιορκήσαντες, ἀπέκτειναν τὰς ἡεῶντας, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἠνδραπόδισαν καὶ τὴν γῆν Πλαταιεῦσιν ^e ἔδοσαν νέμεσθαι. Δηλίους δὲ κατήγαγον πάλιν εἰς Δῆλον, ἐνδυμούμενοι τὰς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφορὰς, ^b καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος. καὶ ἰ Φωκῆς καὶ Λοκροὶ ἤρξαντο πολεμεῖν. καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἀργεῖοι, ἤδη ξύμμαχοι ὄντες, ἔρχονται εἰς Τέγεαν, ^k ἀποστήσαντες Λακεδαιμονίων, ὀρῶντες μέγα μέρος ὄν, καὶ, εἰ σφίσι προσγέναιτο, νομίζοντες ἅπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον. ὥς δὲ οὐδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι οἱ Τεγεάται Λακεδαι-

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. U. C. Varr. 333.

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. U. C. Varr. 333. Post Apr. 16.

^b Προεῖρητο Reg. ^c Καὶ omittunt Ald. Bas. ^d Καὶ deest Gr. Ald. Flor. Bas. ^e Αὐτοῖς non agnoscunt Ar. C. Dan. Antea Χαλκιδεῖς Aug. et Μεγαρεῖς. ^f Vid. Diodor. Sic. p. 124. Ed. Rhod. p. 325. Ed. Steph. Huds. ^g Ἐδωκεν Marg. Dionys. Halic. Tom. II. p. 143. Wass. ^h Καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς κατὰ γινῶσι θεοῦ χρήσαντος Ar. Κατὰ γινῶσι θεοῦ χρ. ⁱ Φωκῆς Ar. C. Reg. Cass. Dan. Gr. Mosqu. ^k Ἀποστήσαντες αὐτὴν Δακ. Marg. Mox Πιλοπόννησ. Mosqu.

non obtinuissent, ad Argivos defecerunt, societatemque cum illis, sicut prædictum fuerat, hi quoque fecerunt. statim autem post illos et Corinthii, et Chalcidenses, qui sunt in Thracia, societatem cum Argivis iniierunt. Boeoti vero, et Megarenses, quamvis idem se facturos dicerent, quod a Lacedæmoniis contemnerentur, tamen quiescebant, quod popularem Argivorum statum sibi, qui paucorum dominatu regerentur, minus, quam Lacedæmoniorum rempublicam putarent profuturum.

32. Per eadem hujus ætatis tempora Athenienses, cum Scionæos expugnassent, puberes interfecerunt,

et pueros ac mulieres in servitutum redegerunt, agrumque Platæensibus colendum dederunt. Delios etiam rursus in Delum reduxerunt, repulantes et clades in præliis post eos pullos acceptas, et Dei, qui Delphis colebatur, oraculum, quo jubebantur. Et Phocenses et Locri bellum gerere cæperunt. Corinthii vero et Argivi, cum jam essent socii, Tegeam iiverunt, ut eam a Lacedæmoniorum societate averterent, quod eam magnam Peloponnesi portionem esse cernerent, ac, si ea sibi accessisset, se totam Peloponnesum habituros sperarent. Sed cum Tegeatæ respondissent, se Lacedæmoniis non adver-

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. U. C. Varr. 333. μονίοις, οἱ Κορίνθιοι, μέχρι τούτου προθύμως πρᾶσσοντες, ἀνείσαν τῆς φιλονεικίας, καὶ ὠρρώθησαν, μὴ οὐδὲς σφίσιν ἔτι τῶν ἄλλων ¹ προσχωρῇ. ὅμως δὲ ἐλθόντες ἐς τοὺς Βοιωτοὺς, ἐδέοντο, σφῶν τε καὶ Ἀργείων γίγνεσθαι ξυμμάχους, ^m καὶ τᾶλλα κοινῇ πρᾶσσειν· τὰς τε δεχημέρους ἐπισπονδᾶς, αἱ ἦσαν Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους οὐ πολλῶ ὕστερον γερόμεναι τούτων ⁿ τῶν ^o πεντηκονταετίδων σπονδῶν, ἐκέλευον οἱ Κορίνθιοι τοὺς Βοιωτοὺς ἀκολουθήσαντες Ἀθήναζε, καὶ σφίσι ποιῆσαι, ὥσπερ Βοιωτοὶ εἶχον· μὴ δεχομένων δὲ Ἀθηναίων, ἀπειπεῖν τὴν ἐκχειρίαν, καὶ ^p τολοιπὸν μὴ σπένδεσθαι ἄνευ αὐτῶν. Βοιωτοὶ δὲ, δεομένων τῶν Κορινθίων, περὶ μὲν τῆς ^q Ἀργείων ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον· ἐλθόντες δὲ Ἀθήναζε μετὰ Κορινθίων, ἔχ' εὗροντο τὰς δεχημέρους σπονδᾶς· ^r ἀλλ' ἀπεκρίναντο οἱ Ἀθηναῖοι, Κορινθίοις εἶναι σπονδᾶς, εἴπερ Λαεδαίμονίων εἰσὶ ^s ξύμμαχοι. Βοιωτοὶ μὲν οὖν οὐδὲν μᾶλλον ἀπειπὸν τὰς δεχημέρους, ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ^t ξυνδίσσθαι σφίσι. Κορινθίοις δὲ ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς Ἀθηναίους.

¹ Προχωρῇ Cass. Reg. ^m Καὶ ἄλλα C. Paullo post τὰς δι' δεχημέρους Reg. ⁿ Τῶν δεστ Dan. ^o Πενταετίδων Gr. ^p Τὸ τολοιπὸν Ar. C. Cass. Gr. Aug. et ita semper. Antea ἀναπτυσθῆναι Mosqu. ^q Ἀργίας Marg. ^r Ἀλλὰ Gr. Mox Κορινθίους Basil. ^s Σύμμαχοι Gr. ^t Ξυνδίσσεως Dan.

saturis, Corinthii qui hactenus in eam rem acerrime incubuerant, de contentione remiserunt, et veriti sunt, ne nullus ex aliis ad se post hac accederet. Veruntamen ad Bæotos profecti, eos orant, ut secum et cum Argivis societatem inirent, cæteraque communiter administrarent. Ad hæc, illas decem dierum inducias, quæ non multo post ista quinquaginta annorum fœdera inter Athenienses et Bæotos mutuo factæ fuerant, Corinthii suadebant Bæotis, ut se Athenas sequuti, sibi quoque impetrarent eodem modo factas, quo Bæoti eas habebant. Quod si Athenienses has sibi quoque concedere recusarent, inducias ipsis renuncia-

rent, et in posterum cum ipsis absque se nullum fœdus facerent. Bæoti vero, rogantibus Corinthiis, quod ad societatem quidem Argivorum attineret, eos supersedere jusserunt. Athenas vero cum Corinthiis profecti, decem dierum inducias ab Atheniensibus non impetrarunt. Sed Athenienses responderunt, Corinthiis esse fœdera, si modo Lacedæmoniorum erant socii. Bæoti vero non magis propterea decem dierum induciis renunciare voluerunt, quamvis Corinthii hoc flagitarent, et cum expostulatione dicerent, ita inter se convenisse. Corinthiis autem induciæ sine fœdere cum Atheniensibus exstiterunt.

λγ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ θέρους πανδημεὶ ^{Bell.}
 ἐστράτευσαν, Πλειστοάνακτος τοῦ Πausανίου Λακε- ^{Pelop.}
 δαιμονίων βασιλέως ἡγουμένου, τῆς Ἀρκαδίας ^{an. 11.}
 Παρράσιους, ^{Olymp.} ^{89. 3.} ^{U. C.} ^{Varr.} ^{333.} ^{Maio ex-}
^{cunte.} Μαντινέων ὑπὲρ ὄντας, κατὰ στά-
 σιν ἐπικαλεσαμένων σφᾶς, ἅμα δὲ ^γ καὶ τὸ ἐν Κυφέ-
 λαις τεῖχος ^α ἀναιρήσοντες, ἣν δύνανται, ὃ ἐτείχισαν
^α Μαντινῆς, καὶ αὐτοὶ ἐφρούρουν, ἐν τῇ Παρράσικῃ
 κείμενον, ἐπὶ τῇ ^β Σκιρίτιδι τῆς Λακωνικῆς. καὶ οἱ μὲν
 Λακεδαιμόνιοι τὴν γῆν ^γ τῶν Παρράσιων ἐδήλουν· οἱ δὲ
^δ Μαντινῆς, τὴν πόλιν Ἀργείοις φύλαξι παραδόντες,
 αὐτοὶ τὴν ξυμμαχίαν ἐφρούρουν. ἀδύνατοι ^ε δ' ὄντες
 διασῶσαι τό, τε ἐν Κυφέλοις τεῖχος καὶ τὰς ἐν Παρ-
 ράσιος πόλεις, ἀπῆλθον. Λακεδαιμόνιοι δὲ, τοὺς τε
 Παρράσιους αὐτονόμους ποιήσαντες, καὶ τὸ τεῖχος
 κατελόντες, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου.

λδ'. Καὶ τοῦ αὐτοῦ θέρους, ἥδη ἡκόντων αὐτοῖς τῶν
 ἀπὸ Θράκης μετὰ Βρασίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν,
 οὓς ὁ Κλεαρίδας μετὰ τὰς σπονδὰς ἐκόμισεν, οἱ Λα-
 κεδαιμόνιοι ἐψηφίσαντο, τοὺς μὲν μετὰ Βρασίδου Εἰ-
 λωτας μαχεσαμένους ἐλευθέρους εἶναι, καὶ οἰκεῖν,

^α Ἐπὶ *Ar. C. Dan.* Ἀρκαδίου ἰς Σπαρτίας *Reg.* ^γ Μαντινέων
Reg. ^γ Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* Μοx Κυφέλαις *Mosqu.* et sic
 infra. ^β Καταρτήσαντες *Marg.* ^α Μαντινῆς *Ar. C. Cass. Gr. Reg. Dan.*
Mosqu. ^β Hujus etiam meminit *Diodorus Sic. lib. 15. p. 376. Ed. Rhod.*
p. 494. Ed. Steph. Σκιρίτιδι *Ar. C. Dan.* ^γ Τῶν deest *Dan. Mosqu.*
^δ Μαντινῆς *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Ita *Miyagūz* p. 310. librorum omnium
 consensu. *Huds. Mantiuis Reg. Cass. Dan. Gr.* ^ε Δι' ὅτις *Gr. Mox C.*
 24. οἱ μὲν Λακιδ. *Mosqu.*

33. Eadem æstate Lacedæmonii cum frequentibus copiis, quas ex omni totius populi ordine collegerant, duce Plistoanacte Pausaniæ filio, Lacedæmoniorum rege, expeditionem susceperunt adversus Parrhasios, qui sunt in Arcadia, et qui Mantineorum imperio parent, ab ipsis seditione laborantibus acciti, simul etiam eversuri, si possent, munitionem, quam Mantinei in Cypselis exstruxerant, et in agro Parrhasio sitam ipsi suo præsidio tenebant, prope Sciritidem, quæ est agri Laconici. Et Lacedæmonii quidem agrum Parrhasium vastabant: Mantinei vero,

urbis custodia Argivis tradita, ipsi socios suo præsidio tutabantur. Cum autem et munitionem in Cypselis exstructam, et urbes in agro Parrhasio sitas conservare non possent, abierunt. Lacedæmonii vero, cum Parrhasios in libertatem asservissent, et munitionem illam evertissent, domum redierunt.

34. Eadem æstate Lacedæmonii, cum ad ipsos hinc ex Thracia rediissent milites, qui cum Brasida illuc profecti fuerant, quos post inita fœdera Clearidas reduxerat, decreverunt, servos quidem, qui cum Brasida prælio interfuerant, liberos esse,

Bell. Pelop. an. 11. Olymp. 89. 3. U. C. Varr. 333. ὅπου ἂν βούλωνται. καὶ ὕστερον οὐ πολλῶν αὐτοὺς μετὰ τῶν ¹Νεοδαμῶδων ἐς Λέπρεον κατέστησαν, κείμενον ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς καὶ τῆς Ἡλείας, ὄντες ἤδη διάφοροι Ἡλείοις. τὲς ²δ' ἐκ τῆς νήσου ληφθέντας σφῶν, καὶ τὰ ὅπλα παραδόντας, δέισαντες, μὴ τι, διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσαθήσεσθαι, καὶ ὄντες, ἐπίτιμοι, νεωτερίσωσιν, ἤδη καὶ ἀρχὰς τινὰς ἔχοντας, ἀτίμους ἐποίησαν· ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε, ὥστε μῆτε ἄρχειν, μῆτε πριαμένους τί, ἢ παλοῦντας, κυρίους εἶναι. ^hὕστερον δὲ αὖτις ⁱ χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

λέ. Τοῦ δ' αὐτοῦ δέρους καὶ ^kΘύσσον τὴν ^lἐν τῇ Ἄθῃ ^mΔικτιδῆς εἶλον, Ἀθηναίων οὖσαν ξύμμαχον. καὶ τὸ δέρος τοῦτο πᾶν ἐπιμιξίαί μὲν ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις· ὑπώπτειον δὲ ἀλλήλους εὐδὺς μετὰ τὰς σπονδὰς οἱ τε Ἀθηναῖοι ⁿ καὶ Λακεδαιμόνιοι, κατὰ τὴν ^o τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ^p ἀπόδοσιν. τὴν γὰρ Ἀμφίπολιν, πρότεροι λαχόντες οἱ Λα-

¹ Νεοδαμῶδων *Ar. C. Cl. Gr. Aug.* Νεοδαμῶδης quasi νεὸς δαμῶδης, novus popularis, recens populo adscriptus. Etenim cives, qui vectigal persolvebant, Lacedæmoniis Δαμῶδης appellabantur, ut ex *Hesychio* constat. Neodamodes fuisse Helotas (contra quam censet *Cragius* de *Repub. Laced.* l. 1. c. 12.) clare ostendit *Meursius* in *Miscell. Lacon.* l. 2. c. 7. cui adde *Diodor. Sic.* l. 12. p. 124. *Ed. Rhod.* p. 325. *Ed. Steph. Huds.* Νεοδαμῶδων *Reg. Cass.* ² Δι' ἐκ *Ar. C. Reg. Cass. Aug.* Τὲς δὲ νήσου *Gr.* Δι' ἐκ τῆς νήσου *Mosqu.* et ante Ἡλείας. ^h Vide *Diodorum Sic.* loco supra citato. ⁱ Χρόνῳ omittit *Gr.* ^k Θύσσον *Ar.* et *Gr.* ex emendatione. ^l Ἄθῃ *Mosqu.* ^m Δικτιδῆς *deest Ar. C.* margini tamen *Cod. Ar.* ab aliena manu adscribitur. *Huds.* Abest etiam a *Dan.* Δικτιδῆς *Reg. Cass. Gr. Aug.* Δικτιδῆς *Mosqu.* ⁿ Καὶ οἱ Λακ. *Cl. Gr. Reg. Cass. Aug.* ^o Τῶν *deest Dan.* ^p Ἀποδοσιν *Dan.*

et habitare ubicunque vellent. Nec multo post ipsos cum iis, quos recen-
tius in civium jus adsciverant, in Le-
preo collocarunt, quod in Laconico,
ac Eleo agro, in ipsis utriusque con-
finis situm erat, cum jam Eleorum
hostes essent. Suos vero cives, qui
in insula Sphacteria capti fuerant,
et qui arma hosti tradiderant, veriti,
ne aliquid rerum novarum molirentur,
existimantes, se propter cla-
dem acceptam deteriore conditione
futuros, quamvis integra fama et exi-
stimatione forent, quamvis etiam
nonnulli magistratus jam gererent,
ignominia notarunt. Hæc autem

ignominia notarunt, ut nullum ma-
gistratum gererent, utque nullam
haberent potestatem earum rerum,
quas aut emissent, aut vendidissent.
Postea tamen in integrum restituti
fuerunt.

35. Eadem æstate Dictidienses
Thysson in monte Atho sitam, Athe-
niensium sociam, ceperunt. Atque
hac tota æstate inter Athenienses
et Peloponnesios commercium fuit.
Sed statim post inita fœdera Atheni-
enses et Lacedæmonii inter se sus-
pecti esse ceperunt, quod neutri loca
alteris restituiscent. Nam Lacedæ-
monii, quibus sortito obtigerat, ut

κεδαιμόνιοι ἀποδιδόναι, ⁴ καὶ ¹ τὰ ἄλλα, οὐκ ἀποδε-
 δώκεσαν· οὐδὲ τοὺς ἐπὶ Θρᾷκης παρῆχον ξυμμάχους
 τὰς σπονδὰς δεχομένους, οὐδὲ Βοιωτοὺς, οὐδὲ Κορινθί-
 ους, λέγοντες αἰεὶ, ὥς μετ' Ἀθηναίων τούτους, ἢ μὴ
 δέλωσι, κοινῇ ² ἀναγκάσωσι. χρόνους τε προὔθεντο
 ἄνευ ξυγγραφῆς, ἐν οἷς ³ χρῆν τοὺς μὴ ἐσιόντας, ἀμ-
 φοτέροις πολεμίους εἶναι. τούτων οὖν ὁρῶντες οἱ Ἀθη-
 ναῖοι οὐδὲν ⁴ ἔργον γιγνόμενον, ⁵ ὑπάπτειον τοὺς Λακε-
 δαιμονίους μηδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι. ὥστε οὔτε Πύ-
 λον ἀπαιτούντων ⁶ αὐτῶν ἀπεδίδοσαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες· τὰ
 τε ἄλλα χωρία εἶχον, μένοντες, ἕως σφίσι παῖκνινοι
 ποιήσειαν τὰ εἰρημένα. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ μὲν δυ-
 νατὰ ἔφασαν πεποιθέναι· τοὺς γὰρ παρὰ σφίσι δε-
 σμώτας ὄντας Ἀθηναίων ἀποδοῦναι, καὶ τοὺς ἐπὶ
 Θρᾷκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν, καὶ εἴτου ἄλλου
 ἐγκρατεῖς ἦσαν· Ἀμφιπόλεως δὲ οὐκ ἔφασαν κρατεῖν,
 ὥστε παραδοῦναι. Βοιωτοὺς δὲ πειράσσεσθαι καὶ Κοριν-
 θίους ἐς τὰς σπονδὰς ⁷ ἔσαγαγεῖν, καὶ Πάνακτον ⁸ ἀπο-
 λαβεῖν, καὶ Ἀθηναίων ὅσοι ἦσαν ἐν Βοιωτοῖς αἰχμά-
 λωτοι, κομιεῖν. Πύλον μέντοι ἠξίουσιν σφίσιν ἀποδοῦναι.

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. 4.
U. C.
Varr.
333.

¹ Καὶ omittunt *Ar. C.* ² Τάλλα *Gr.* ³ Ἀναγκάσωσι, et mox χρόνους
 ἢ *Gr.* ⁴ Χρῆν καὶ τοὺς *Reg.* ⁵ ἔργον *Gr.* ⁶ ὑπάπτειον *Ar. C.*
⁷ Ἐπιπέπινον *Marg.* Sic etiam *Reg. Cass. Aug.* ⁸ Αὐτῶν, omittunt *Ar. C.*
Dan. Mox μένοντας *Mosqu.* ⁹ Εἰσαγαγεῖν *Reg. Cass. Aug.* et Πανακτὸς
Reg. ¹⁰ Scil. ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν, qui Panactum Atheniensium castellum
 per proditionem ceperant. p. 292. *Huds.*

priores redderent, nec Amphipolin, nec cætera reddiderant; nec socios, qui erant in Thracia, ad fœdera recipienda adegerant, ac ne Bœotos quidem, neque Corinthios, quamvis perpetuo dicerent, se, nisi fœdera recipere vellent, una cum Atheniensibus eos coacturos: tempusque sine syngrapha prætiterant, intra quod, qui fœdera secum non iniissent, utriusque hostes esse pronunciarant. Cum igitur Athenienses nihil horum ab illis re ipsa præstari viderent, Lacedæmonios nihil æqui animo agitare suspicabantur. Quamobrem ipsis Pyllum repetentibus reddere noluerunt, quin etiam eos pœnitebat, quod capti-

vos ex insula reddidissent. Cæteraque Lacedæmoniorum loca retinebant, expectantes donec et illi præstarent, quæ promiserant. Lacedæmonii vero dicebant, se prætisse, quæ poterant. Se enim Atheniensibus reddidisse omnes, quos ex ipsis apud se in vinculis habebant, et milites, qui erant in Thracia, abduxisse, et si quid aliud in sua potestate habebant. Sed Amphipolin in sua potestate non esse dicebant, ita ut traderent. Operam vero daturus, ut et Bœotos et Corinthios in fœdera adducerent, utque Panactum reciperent, et ut Athenienses, quotquot apud Bœotos erant captivi, recuperarent. Postulabant au-

λοιτο μάλιστα διαλύσαι τὰς σπονδὰς, λόγους ποιῶνται ἰδίους, παραιοῦντες ὅτι μάλιστα ταῦτά τε γινώσκουν, καὶ πειρᾶσθαι Βοιωτοὺς, Ἐργείων γενομένων πρῶτον αὐτοὺς ξυρμάχους, αὖτις μετὰ Βοιωτῶν, Ἐργείους Λακεδαιμονίοις ποιῆσαι ξυρμάχους· οὕτω γὰρ ἤκιστα ἀναγκασθῆναι Βοιωτοὺς εἰς τὰς Ἀττικὰς σπονδὰς ἐσελθεῖν· ἐλῆσθαι γὰρ Λακεδαιμονίους, πρὸ τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας, καὶ διαλύσεως τῶν σπονδῶν, Ἐργείους σφίσι φίλους καὶ ξυρμάχους γενέσθαι. τὸ γὰρ Ἄργος αἰὲν ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι * φίλιον γενέσθαι, ἡγούμενοι τὸν ἕξω Πελοποννήσου πόλεμον ῥᾶν ἂν εἶναι. τὸ ὃ μὲντοι Πάνακτον, ἐδέοντο Βοιωτοὺς, ὅπως ὁ παραδῶσους Λακεδαιμονίοις· ἵνα, ἀντ' αὐτοῦ Πύλον, ἦν δύνανται, ἀπολαβόντες, ῥᾶν ὁ καθιστῶνται Ἀθηναίοις εἰς πόλεμον.

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. 4.
U. C.
Varr.
333.

λζ. Καὶ οἱ μὲν Βοιωτοὶ καὶ ὁ οἱ Κορίνθιοι, ταῦτα ἐπεσταλμένοι ἀπὸ τε τοῦ Ξενάρχους καὶ Κλεοβούλου, καὶ ὅσοι φίλοι ἦσαν αὐτοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, ὥστε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινὰ, ἐκάτεροι ἀνεχώρουν. Ἄρ-

* Ἰδία *Ar. C. Dan.* * Ὅτι μάλιστα *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass.* * Ταῦτα γινώσκουν *Ar. C. Dan.* Ἐργείων in textu, supra Ἐργείους *Gr.* * Scil. Κλεοβούλος καὶ Ξενάρχης. ad hoc etiam sequens ἡγούμενοι referri debet. *Æ. Portus.* * Φίλιον *Dan.* * Μίντι *Reg.* * Παραδῶσους *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* Atque ita, vel παραδῶσι, legendum esse monuit *Æ. Port.* Παραδῶσους *Cass. Gr.* Παραδῶσους *Aug.* sed supraser. *eu.* a m. 2. Παραδῶσους *Mosqu.* et mox ἀποδόντες p. ἀπολαβ. * Καθιστῶντες *Dan.* ὁ οἱ omitunt *Ar. C. Gr. Aug. Mosqu. Reg. Dan.* Mox τοῦ Κλεοβ. *Mosqu.*

rinthiis privatim sermones habuerunt, admonentes, ut harum rerum statum accuratissime cognitum perpenderent, operamque darent, ut Bæoti, ubi prius ipsi societatem cum Argivis iniissent, postea cum Bæotis Argivos Lacedæmonii socios adjungerent. Sic enim Bæotos fœdus cum Atheniensibus inire minime coactum iri putabant. Lacedæmonios enim Atheniensium inimicitii ac fœderum cum ipsis initorum violationi, amicitiam et societatem Argivorum anteposituos. Habebant enim exploratum, Lacedæmonios perpetuo cupere, civitatem Argivorum

opportune sibi amicam esse, quod bellum extra Peloponnesum levius sibi fore ducerent, si Argivos constantes amicos haberent. Bæotos vero rogabant, ut Panactum Lacedæmonii traderent, ut pro hoc recepta, si possent, Pylo, ad bellum adversus Athenienses commodius descenderent.

37. Atque Bæoti et Corinthii cum his mandatis, quæ acceperant a Xenare et Cleobulo, et ab aliis quotquot ex Lacedæmoniiis erant ipsis amici, ut ad suas respublicas referrent, utrique abierunt. Quos abeuntē duo e summo Argivorum ma-

Bell. γείων δὲ δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης, ἐπετήρουν
 Pelop. ^c ἀπίοντας αὐτοὺς κατ' ὁδόν· καὶ ξυγγερόμενοι ἐς λό-
 an. 11. γους ἦλθον, εἴπως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμμαχοι γένοι-
 Olymp. 89. 4. το, ὥσπερ Κορίνθιοι καὶ Ἡλεῖοι καὶ ^d Μαντινῆς. νομί-
 U. C. ζειν γὰρ ἂν, τούτου ^e προχωρήσαντος, ^f ῥαδίως ἥδη καὶ
 Varr. 333. πολεμεῖν καὶ σπένδεδσθαι, καὶ πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰ
^g βέλοιντο, κοινῷ λόγῳ χρωμένους, καὶ εἴ τινα πρὸς
 ἄλλον δέοι. τοῖς δὲ τῶν Βοιωτῶν πρέσβεισιν ἀκούουσιν
 ἤρεσκε. κατὰ τύχην γὰρ ἐδέοντο τούτων, ὥνπερ καὶ οἱ
 ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος ^h αὐτοῖς φίλοι ἐπεστάλκεσαν.
 καὶ οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες, ὡς ἦσθοντο αὐτοὺς δεχο-
 μένους τὸν λόγον, εἰπόντες, ὅτι πρέσβεις πέμψουσιν
 ἐς Βοιωτοὺς, ἀπῆλθον. ἀφικόμενοι δὲ οἱ Βοιωτοὶ ἀπήγ-
 γειλαν τοῖς Βοιωτάρχαις τὰ τε ἐκ τῆς Λακεδαί-
 μονος, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ξυγγενομένων Ἀργείων. καὶ
ⁱ οἱ Βοιωτάρχαι ἠρέσκοντό τε καὶ πολλῷ προθυμότεροι
 ἦσαν, ὅτι ἀμφοτέρωθεν ξυνεβεβήκει αὐτοῖς, τοὺς τε
 φίλους τῶν Λακεδαιμονίων τῶν αὐτῶν δεῖσθαι, καὶ τὸς
 Ἀργεῖους ἐς τὰ ὅμοια σπεύδειν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστε-

* ^a Ἀπίοντας Dan. Ἐπίοντας Mosqu. ^d Μαντινῆς Ar. C. Reg. Cass.
 Dan. Mosqu. ^c Χωρήσαντος Ar. C. Dan. ^f Id est: ῥῆδιον ἢ ἰσχυρῶς
 σφίσι αὐτοῖς ξύμπαντι κοινῇ ξυμμαχίαν ποιήσασιν ἐν ἀλλήλοις, πολεμεῖν, καὶ σπέν-
 δεσθαι, καὶ π. Α. αἱ β. καὶ ἴτινα π. δ. δ. κοινῷ λόγῳ περὶ τούτων φανερώς χρωμέ-
 νους. ^g Ἐ. Port. ^h Βούλονται Ar. ^b Scil. τοῖς τῶν Βοιωτῶν πρέσβεισι καὶ τοῖς
 Κορίνθιοις. ^g E. Port. τῶν d. Mosqu. ante Βοιωτ. et ἀκούσασιν p. ἀκούουσ. et
 ὥσπερ p. ὥνπερ. ⁱ Oī deest Ar. C.

gistratu viri in ipso itinere observa-
 verunt: congressique cum eis in col-
 loquium venerunt, si quo pacto Bæ-
 oti societatem secum inire possent,
 quemadmodum Corinthii et Elei et
 Mantinei. * Se enim existimare di-
 cebant, si res ista sibi feliciter suc-
 cessisset, facile jam sibi fore et bel-
 lum gerere, et pacem facere et cum
 Lacedæmoniis, si vellent, et cum qui-
 buscunque aliis opus esset, palam et
 publice hac de re agentibus. Hæc
 Bæotorum legatis audita placue-
 runt. Nam forte accidit, ut ea pe-
 terent, quæ vel ipsi amici, qui La-

cedæmone erant, ipsis mandarant.
 Cum autem illi duo Argivi suum ser-
 monem ab ipsis admissum animad-
 vertissent, et dixissent, se legatos in
 Bæotiam missuros, abierunt. Bæoti
 vero domum reversi, ad Bæotarchas
 detulerunt cum ea, quæ Lacedæ-
 mone, tum ea, quæ ex Argivis in
 congressu audissent. Bæotarchæ vero
 id acceptum habuerunt, et multo
 promptiores fuerunt, quod ipsis utrin-
 que contigisset, ut et illi ex Lacedæ-
 moniis, quos sibi amicos habebant,
 eadem peterent, et Argivi ad eadem
 properarent. Nec multo post Argi-

* Hoc enim si fieret, jam utrumque, seu bellum seu pax placeret, suæ
 potestatis futurum, unoque animo, sive adversus Lacedæmonios, seu quem
 alium opus esset, rem gesturos. *Acacius. Huds.*

ξον πρέσβεις παρήσαν Ἀργείων, τὰ εἰρημένα ^k προκα-
λούμενοι. καὶ αὐτοὺς ἀπέπεμψαν ἐπαινέσαντες τοὺς
λόγους οἱ Βοιωτάρχαι, καὶ πρέσβεις ὑποσχόμενοι ἀπο-
στελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας ἐς Ἀργος.

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. 4.
U. C.
Varr.
333.

λη'. Ἐν δὲ τῷ ἐδόκει πρῶτον τοῖς Βοιωτάρχεις,
καὶ Κορινθίοις, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ τοῖς ἀπὸ Θράκης
πρέσβεσιν, ὁμοῦσαι ὅρκους ἀλλήλοις, ἥ μὴν ἔν τε τῷ
παρατυχόντι ἀμύνειν τῷ δεομένῳ, καὶ μὴ πολεμήσειν
τῷ, ^lμηδὲ ξυμβῆσθαι ἀνευ κοινῆς γνώμης· καὶ οὕ-
τως ἤδη τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Μεγαρέας (τὸ γὰρ αὐτὸ
ἐποιοῦν,) πρὸς τοὺς Ἀργεῖους σπένδεσθαι. πρὶν δὲ τὰς
ὅρκους γενέσθαι, οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τίς-
σαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα, αἵπερ ἅπαν τὸ κύ-
ρος ἔχουσι, καὶ παρήνουν γενέσθαι ὅρκους ταῖς πόλε-
σιν, ὅσαι βούλονται ἐπ' ^m ὠφελείᾳ σφίσι ξυνομῦναι. οἱ
δ' ἐν ταῖς βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες οὐ ⁿ προσδέχονται
τὸν λόγον, δεδιότες, μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ^o ποιή-
σωσι, τοῖς ἐκείνων ἀφεστῶσι Κορινθίοις ξυνομῦντες. οὐ
γὰρ εἶπον αὐτοῖς οἱ Βοιωτάρχαι τὰ ἐκ τῆς Λακεδαί-
μονος, ὅτι τῶν τε Ἐφόρων Κλεόβελος καὶ Ξενάρης καὶ
οἱ φίλοι παραινοῦσιν, Ἀργείων πρῶτον καὶ Κορινθίων

^k Παρεκκινῶντες Marg. Schol. Mox αἰ. ἀπιστολλῶν Mosqu. eid. d. i; ante
Ἀργος. ^l Μὴ δὲ Cuss. Aug. ^m Ὀφελείᾳ Gr. ⁿ Προσδίδοντο Ar. C.
Προσδίδοντο Mosqu. id. antea πύρις, et ξυνομῖται. ^o Ποιήσουσι Gr.

vorum legati venerunt, ut eos solli-
citant ad transigenda ea, quæ pro-
miserant. Bœotarchæ vero, proba-
tis ipsorum postulatis, ipsos remise-
runt, polliciti, se legationem Argos
de societate missuros.

38. Interea vero Bœotarchis, et
Corinthiis, et Megarensibus, et lega-
tis ex Thracia missis primum pla-
cuit, ut jurejurando interposito fi-
dem sibi mutuo darent, ea condi-
tione, ut, quotiescunque res hoc flagi-
taret, opem ei ferrent, qui ope indi-
geret, et cum nullo bellum gererent,
aut compositionem facerent, nisi de
communi sententia. Et ita Bœotos
et Megarenses (idem enim faciebant)
cum Argivis jam fœdus facere dice-
bant. Verum antequam jusjuran-

dum juraretur, Bœotarchæ rem com-
municarunt cum quatuor Bœoto-
rum conciliis, quæ summam rerum
Bœotiarum potestatem habent: et
suadebant, ut, jurejurando interpo-
sito, fœdus auxilii mutui gratia cum
illis civitatibus iniretur, quæcunque
secum fœdus adhibito jurejurando
facere vellent. At Bœoti, qui in illis
consiliis erant, eorum consilium non
probarunt, veriti, ne Lacedæmoniiis
adversarentur, si cum Corinthiis, qui
ab illis defecerant, interposito jure-
jurando fœdus facerent. Neque enim
Bœotarchæ ipsis declaraverant ea,
quæ Lacedæmone Cleobulus et Xe-
nares Ephori, et alii amici suaserant,
ut prius cum Argivis et Corinthiis
societatem inirent, deinde cum La-

Bell. γενομένους ^p ξυμμάχους, ὕστερον μετὰ τῶν Λακεδαι-
 an. 11. μονίων γίγνεσθαι· οἰόμενοι, τὴν βουλὴν, καὶ μὴ εἰ-
 Olymp. πωσιν, οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι, ἢ ἂ σφίσι προδια-
 89. 4. γνόντες παραινοῦσιν. ὥς δὲ ἀντίστη τὸ πρᾶγμα, οἱ
 U. C. μὲν Κορίνθιοι καὶ οἱ ἀπὸ Θρᾷκης πρέσβεις ἄπρακτοι
 Varr. 333. ἀπῆλθον· οἱ δὲ Βοιωτάρχαι, μέλλοντες πρότερον, εἰ
 ταῦτα ἔπεισαν, καὶ τὴν ξυμμαχίαν πειράσεσθαι πρὸς
 Ἀργεῖους ποιεῖν, οὐκέτι ἐσήνεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς
 βουλάς, ἐδὲ ἐς τὸ Ἄργος τὰς πρέσβεις, οὓς ὑπέσχοντο,
 ἐπεμπον· ἀμέλεια δὲ τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάν-
 των.

Bell. λθ'. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χειμῶνι ^q τούτῳ Μηκύβερναν
 Pelop. Ὀλύνθιοι, Ἀθηναίων φρουρούντων, ἐπιδραμόντες εἶλον.
 an. 11. μετὰ δὲ ταῦτα (ἐγίγνοντο γὰρ αἰεὶ λόγοι τοῖς τε Ἀθη-
 Olymp. ναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις περὶ ὧν ^r εἶχον ἀλλήλων)
 89. 4. ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον Ἀθηναῖοι
 U. C. παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, ^s κομίσασθαι αὖν ταῦτο
 Varr. Πύλον, ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς ^t πρεσβευόμενοι, καὶ
 334. ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς ^x Ἀθηναίων δε-
 σμῶτας παραδοῦναι, ^y ἵνα αὐτ' αὐτῶν Πύλον κομίσων-
 ται. οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν ἀποδώσειν, ἦν μὴ
 σφίσι ξυμμαχίαν ^z ἰδίαν ποιήσωνται, ὥσπερ Ἀθηναῖοις.

^p Ὑστερον ξυμμάχους Reg. Paullo post πειράσεσθαι Mosqu. Οὐκ ἔστι Aug.
^q Τούτῳ deest Reg. ^r Εἶλον Ar. ^s Κομίσασθαι Dan. ^t Αὐτοὺς Ar.
^u Πρεσβευόμενοι Marg. Ald. Flor. Bas. Steph. l. ^x Ἀθηναίους Ar. C.
 Dan. ^y Ἴν' αὐτ' αὐτῶν Ar. C. ^z Ἰδίαν deest Reg.

cedæmoniis eandem facerent. Nam
 Bæotarchæ existimabant, illos, qui
 erant in consilio, quamvis hæc ipsis
 non dixissent, tamen nihil aliud de-
 creturos, quam quod ipsi a se prius
 deliberatum ipsis suasissent. sed cum
 res ipsis non successisset, Corinthii
 quidem, et legati ex Thracia missi
 infecto negotio abierunt. Bæotar-
 chæ vero, qui, si persuadere potuis-
 sent, operam dare statuerant, ut et-
 iam cum Argivis societatem inirent,
 nec de Argivis quicquam amplius ad
 illa consilia retulerunt, nec legatos,
 quos se missuros promiserant, Argos
 miserunt: sed incuria quædam, et
 rerum omnium procrastinatio erat.

39. Hac eadem hyeme Mecyber-
 nam, ubi erat Atheniensium præsi-
 dium, Olynthii subito adorti cepe-
 runt. Posthæc Lacedæmonii (nam
 inter ipsos et Athenienses assidua
 colloquia fiebant de locis, quæ invi-
 cem tenebant) existimantes, si Athe-
 nienses Panactum a Bæotis recep-
 sent, fore, ut ipsi Pylum reciperent,
 Bæotos per legationem adierunt, et
 orarant, ut Panactum, et quotquot ex
 Atheniensibus in vinculis haberent,
 sibi traderent, ut pro his ipsi Pylum
 reciperent. Bæoti vero negarunt,
 se hæc reddituros, nisi secum, quem-
 admodum cum Atheniensibus, soci-
 etatem privatim coirent. Lacedæ-

^a Λακεδαιμόνιοι δὲ, εἰδότες μὲν, ὅτι ἀδικήσεσιν Ἀθηναίους, ^b εἰρημένον, ἀνευ ἀλλήλων μῆτε σπένδεσθαί τω, μῆτε πολεμεῖν, βουλόμενοι δὲ τὸ ^c Πάνακτον παραλαβεῖν, ὡς τὴν Πύλον ἀντ' αὐτῆ κομιέμενοι, καὶ ἅμα τῶν ξυγχείαι σπευδόντων τὰς σπονδὰς προδυμουμένων ^d τὰς ἐς Βοιωτοὺς, ἐποίησαντο τὴν ξυμμαχίαν, ^e τοῦ χειμῶνος τελευτῶντος ἤδη, καὶ πρὸς ἑαρ' καὶ τὸ Πάνακτον εὐδὺς καθερεῖτο. καὶ ἐνδέκατον ἔτος τῇ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Bell.
Pelop.
an. 11.
Olymp.
89. 4.
U. C.
Varr.
332.

μ'. Ἀμα δὲ τῇ ἡρὶ εὐδὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου δέρουσιν οἱ Ἀργεῖοι, ὡς οἱ τε πρέσβεις τῶν Βοιωτῶν, οὓς ἔφασαν πέμψειν, οὐχ ἔϊκοντο, τό, τε Πάνακτον ἡσθοντο καδαιρούμενον, καὶ ξυμμαχίαν ἰδίαν γεγεννημένην τοῖς Βοιωτοῖς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔδειςαν, μὴ ^h μονωθῶσι, καὶ ἐς Λακεδαιμονίους πᾶσα ἡ ξυμμαχία χαρῆσθ. τοὺς γὰρ Βοιωτοὺς ᾤοντο πεπεῖσθαι ὑπὸ Λακεδαιμονίων τό, τε Πάνακτον καθελεῖν, καὶ ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς ἐσιέναι, τοὺς τε Ἀθηναίους εἰδέναι ταῦτα ὥστε οὐδὲ πρὸς Ἀθηναίους ἔτι σφίσιν ⁱ εἶναι ξυμμαχίαν ποιήσασθαι πρότερον ἐλπίζοντες, ^k ἐκ τῶν διαφόρων, εἰ μὴ μένειαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
89. 4.
U. C.
Varr.
332.
Ab Apr. 5.

^a Καὶ Λακιδ. *Ar. C. Dan.* ^b Εἰρημίων *Reg.* ^c Masculinum apud *Menandrum* teste *Suida.* ^d Τὰς οὐκ ἔχουσιν *Ar. C.* Τὰ ἱς *Ba. Cl.* Sic et *Cass.* et *Reg. Aug.* a *Dan.* abest τὰς. Antea ἅμα τῇ *Mosqu.* et *σπινδόντων.* ^e Τοῦ χειμῶνος δὲ τελευτῶντος *Ar. C. Dan.* ^f Οἱ Πάνακτον τι πείσους *Dan.* Antea σ. *σπλ.* ἱσιλ. τῇδὲ *Mosqu.* ^g Ἦσαντο *Gr.* Ἦσαντο *Aug.* sed ἡ in i mut. ^h Μονωθῶσιν *Cass. Aug.* ⁱ Εἶναι pro ἔξιναι. *Huds.* ^k Hic verborum ordo: εἰ μὴ μένειαν αὐτοῖς αἱ πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδαὶ ἐκ τῶν διαφόρων. Scil. propter controversias de agro Cynurio, de quo infra. *Διαφερόν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug.*

monii vero, quamvis scirent, se Atheniensibus injuriam facturos, quod cautum esset, ne sine communi consensu vel fœdus cum quoquam fieret vel bellum gereretur, quia tamen Panactum recipere cupiebant, ut Pylum pro ipso recuperarent, simul etiam quod illi, qui fœdera confunderet properabant, ad fœdus cum Bœotie ineundum propensiores erant, societatem cum ipsis fecerunt, hęc jam extrema, et sub vere: statimque Panactum eversum est. Et undecimus hujus belli annus exiit.

40. Ineunte autem vere insequentis ætatis, Argivi statim, cum Bœotorum legati, quos *Baotí* se missuros

dixerant, non venissent, et Panactum ab illis eversum intellexissent, et societatem inter Bœotos et Lacedæmonios privatim factam, extimuerunt, ne soli relinquerentur, omnesque socii se Lacedæmoniiis adjungerent. Existimabant enim Bœotos a Lacedæmoniiis inductos fuisse et ad Panactum evertendum, et ad ineundam cum Atheniensibus societatem, et Athenienses harum rerum conscios esse credebant. Itaque ne cum Atheniensibus quidem societatem facere sibi amplius integrum esse ducebant, cum antea sperassent, si propter controversias, ea fœdera, quę cum Lacedæmoniiis inierant, frangerentur, sibi

Pell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
89. 4.
90. 1.
U. C.
Varr.
33 1/2.

σπονδαί, τοῖς γὰρ Ἀθηναίοις ζύμμαχοι ἔσσεσθαι. ἀπο-
ροῦντες οὖν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι, καὶ φοβέμενοι, μὴ Λα-
κεδαιμονίοις καὶ Τεγεαταῖς, Βοιωτοῖς καὶ Ἀθηναίοις
ἄμα πολεμῶσι, ¹πρότερον οὐ δεχόμενοι τὰς Λακεδαι-
μονίων σπονδὰς, ἀλλ' ἐν φρονήματι ὄντες τῆς Πελοπον-
νήσου ἡγήσεσθαι, ἔπεμπον ὡς ἐδύναντο τάχιστα εἰς τὴν
Λακεδαιμόνα πρέσβεις, Εὐστροφον καὶ ^mΑἴσανα, οἱ
ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι· ἡγούμενοι, ἐκ
τῶν παρόντων κράτιστα πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς
ποιησάμενοι, ⁿὅπῃ ἂν ζυγχαρῇ, ἡσυχίαν ἔχειν.

μα'. Καὶ οἱ πρέσβεις ἀφικόμενοι αὐτῶν, λόγους
ὁ ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐφ' ᾧ ἂν σφίσιν
αἱ σπονδαί γίγνοιτο. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἀργεῖοι
ἡξίουσαν ^pδίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι, ἥ ἐς πόλιν
τινὰ, ἥ ^qἐς ἰδιώτην, περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἥς ^rἀεὶ
πέρι διαφέρονται, μεθορίας οὐσης· (ἔχει δὲ ἐν ^sαὐτῇ
^tΘυρέαν, καὶ ^uἈνθήνην ^vπόλιν· νέμονται δ' αὐτὴν
Λακεδαιμόνιοι) ἔπειτα δ', οὐκ ἐώντων ^yΛακεδαιμο-

¹ Πρότεροι Dan. ^m Ἐσανα Cass. Aug. ⁿ Ὅπῃ Cass. Aug. ^o Ἐποι-
ῶσαντο Gr. Sed in marg. ἱσαῖοντο. ^p Τῆς δίκης Gr. ^q Ἐς omittunt
Ar. C. Gr. Cl. Aug. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Paulo ante εἰς πό-
λιν Dan. ^r Controversiam olim adjudicarunt Amphictyones: uti docet
nos Plutarchus in minoribus Parallelis. Sed de controversia, ejus jam
meminit Thucydides, etiam videre licet apud Herodotum lib. 1. ac Strabo-
nem itidem lib. 1. Adi lib. 3. Ἐπιγχαρμάτων, et Meursii Miscell. Lacon.
l. 4. c. 13. Huds. Περιδιαφέρ. Mosqu. ^s Αὐτῇ Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg.
Cass. Gr. Aug. Ἐαυτῇ Mosqu. ^t Θυραίαν Cl. in marg. ^u Ἀνθήνα Ste-
phano περὶ πόλεων. Verum et Ἀνθήνη legitur in Codice Vossiano, teste Ber-
kelio. Vide Meursii Miscell. Lacon. l. 4. c. 4. uti etiam de Thyrea l. 4. c. 13.
Huds. Ἀθήνην Aug. Reg. Cass. Ἀθήνην Mosqu. ^v Πόλιν omittit Gr.
^y Τῶν Λακιδ. Gr. Antea οὐκ ἐώντων Mosqu.

turum saltem, ut cum Atheniensi-
bus societatem inirent. Argivi igitur,
cum his difficultatibus preme-
rentur, et vererentur, ne simul cum
Lacedæmoniis, et Tegeatis, et Bæo-
tis, et Atheniensibus bellum sibi ge-
rendum esset, quod Lacedæmonio-
rum fœdera prius non acceperant,
sed animis elati Peloponnesi princi-
patum se adepturos sperassent, quam-
primum potuerunt legatos Lacedæ-
monem miserunt, Eustrophum et
Æsonem, qui ipsis carissimi esse vi-
debantur; existimantes, ubi quam
commodissima fœdera pro præsentī

rerum statu cum Lacedæmoniis fe-
cissent, quomocumque res caderet,
se quietos futuros.

41. Ipsorum autem legati profe-
cti, sermonem habuerunt cum Lacedæ-
moniis, quibus conditionibus fœ-
dera faciendæ essent. Ac primum
quidem Argivi postulabant, ut vel ci-
vitatē vel privati alicujus arbitrio
permitteretur controversia de agro
Cynario, de quo in confiniis posito
semper contendebant. (hic autem
ager continet Thyream, et Athenarum
urbem, eumque Lacedæmonii possi-
dent.) Deinde vero, quamvis Lacedæ-

νίαν μεμνήσθαι περὶ αὐτῆς, ² ἄλλ', εἰ ² βούλονται σπένδεσθαι ὥσπερ πρότερον, ἔτοιμοι εἶναι· οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις ¹ τὰδε ὁμῶς ^c ἐπηγάγοντο τοὺς Λακεδαιμόνιους ζυγχαρῆσαι, ἐν μὲν τῷ παρόντι σπονδὰς ποιήσασθαι ἔτη πεντήκοντα, ἐξεῖναι δ' ^d ὅποτεροις οὖν ^e προσκαλεσαμένοις, μήτε νόσου οὔσης, μήτε πολέμου, Λακεδαίμονι καὶ Ἀργεῖ διαμάχεσθαι περὶ τῆς γῆς ταύτης, ὥσπερ καὶ πρότερόν ποτε, ^f ὅτε αὐτοὶ ἐκάτεροι ἡξίωσαν νικᾶν· διώκειν δὲ μὴ ἐξεῖναι περαιτέρω τῶν πρὸς Ἀργος καὶ Λακεδαίμονα ὄρων. ^g τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις τὸ μὲν πρῶτον ἐδόκει ^h μορία εἶναι ταῦτα, ἔπειτα (ἐπεθύμουν γὰρ τὸ Ἀργος ⁱ πάντως ^k φίλον ἔχειν) ζυνεχώρησαν, ἐφ' οἷς ἡξίουσαν, καὶ ^l ζυνεγράψαντο. ἐκέλευον ^m δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, πρὶν τέλος τὶ αὐτῶν ἔχειν, ἐς τὸ Ἀργος πρῶτον ἐνπαναχωρήσαντας αὐτοὺς, δεῖξαι τῷ πλήθει, καὶ, ἣν ἀρέσκοντα ἦ, ἥκειν ἐς τὰ Ὑακίνθια, τοὺς ὄρκους ποιησομένους. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώρησαν.

μβ'. Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τῷ τῷ, ᾧ οἱ Ἀργεῖοι ταῦτα ἔπρασσον, οἱ πρέσβεις τῶν Λακεδαιμονίων, ⁿ Ἀνδρομέ-

² Ἀλλὰ ἡ Gr. ^a Βούλονται Marg. ^b Τὰδε ὁμῶς Gr. ^c Ἀπηγάγοντο Ar. C. Dan. ^d Pro ὁποσίωνοῦ προσκαλεσαμένων. Scil. πρὸς μάχην ἱκίους προσηκασμένων. Æ. Port. Ὅποσίου οὖν Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Gr. Aug. Ὅποσίου οὖν Mosqu. ^e Προσηκασμένων Cl. Gr. Cass. Aug. ^f Ὅτι Dan. ^g Τοῖς μὲν οὖν Λακ. Ar. Καὶ τοῖς Λακ. Mosqu. ^h Μορία cum recenti manu supra scripto Reg. ⁱ Πάντως omittit Gr. ^k Φίλον Ar. C. Dan. Ἐξ ἡ p. ἔχον Mosqu. ^l Συνεγράψαντο Cass. Gr. Aug. ^m Δι' οἱ Gr. ⁿ Ἀνδρομέδης Cl. ut et infra. Huds. Sic utrobique et Cass. Aug. Paulo ante si d. Mosqu. ante Ἀργῶν.

dæmonii nullam de eo mentionem fieri sinerent; at se, si vellent illi fœdus ex pristina formula facere, ad hoc paratos esse dicerent: Lacedæmonios tamen Argivi legati ad hæc sibi concedenda induxerunt: ut in præsentia quidem fœdus annorum quinquaginta facerent, quotiescunque vero utrilibet alteros ad prælium provocassent, duminodo neque morbo neque bello, vel Lacedæmoniorum vel Argivorum civitas implicita esset, de hoc agro armis decernere liceret, quemadmodum et ante quondam factum esset, quum utrique se victores discessisse judicarent. Sed persequi non liceret ulterius, quam vel ad Argorum vel ad Lacedæmo-

nis terminos. Lacedæmoniis vero primum quidem hæc stultitiæ plena esse videbantur: deinde (Argos enim quavis ratione amicum habere cupiebant) assensu sunt iis conditionibus, quibus fœdus fieri postulabant; et syngrapham fecerunt. Lacedæmonii autem legatos Argivorum hortati sunt, ut, priusquam quicquam eorum conficeretur, Argos reversi, populo ostenderent, quas si probasset, tunc vero ad Hyacinthia redirent, ut iusjurandum præstarent. Et illi quidem abierunt.

42. Interea vero dum Argivi hæc tractarent, Lacedæmoniorum legati, Andromenes, Phædimus, et Antimenidas, quibus mandatum fuerat,

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
89. 4.
U. C.
Varr.
334.

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
89. 4.
U. C.
Varr.
334.

νης καὶ Φαίδιμος καὶ ὁ Ἀντιμενίδας, οὓς ἔδει τὸ Πά-
νακτον καὶ τοὺς ἄνδρας τὰς παρὰ Βοιωτῶν παραλαβόν-
τας Ἀθηναίοις ἀποδέναι, τὸ μὲν Πάνακτον ὑπὸ τῶν
Βοιωτῶν ῥαυτῶν καθηρημένον ^α εὖρον, ἐπὶ προφάσει, ὥς
ἦσαν ποτε Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς ^β περὶ
αὐτοῦ ὄρκοι παλαιοί, μηδετέρας οἰκεῖν τὸ χωρίον, ἀλλὰ
κοινῇ νέμειν, τοὺς δ' ἄνδρας οὓς εἶχον αἰχμαλώτους
^γ οἱ Βοιωτοὶ Ἀθηναίων, παραλαβόντες οἱ περὶ τὸν Ἀν-
δρομένην ἐκόμισαν τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἀπέδοσαν· τοῦ
τε Πανάκτου ^δ τὴν καθαιρέσιν ἔλεγον αὐτοῖς, νομίζοντες
καὶ τῷτο ἀποδιδόναι· πολέμιον γὰρ ^ε οὐκέτι ἐν αὐτῷ
Ἀθηναίοις οἰκῆσειν οὐδένα. λεγομένων δὲ τῶν, οἱ
Ἀθηναῖοι δεινὰ ἐποιοῦν, νομίζοντες ἀδικεῖσθαι ὑπὸ
Λακεδαιμονίων, τοῦ τε Πανάκτου τῇ καθαιρέσει, ὃ
ἔδει ὄρδον παραδέναι, καὶ πυνδανόμενοι, ὅτι καὶ Βοιω-
τοῖς ^ς ἰδία ξυμμαχίαν πεποίηται, φάσκοντες πρότερον
κοινῇ ^ζ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκά-
σειν. τὰ τε ἄλλα ἐσκόπουν, ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυ-
νθήκης, καὶ ἐνόμιζον ^η ἐξηπατῆσθαι. ὥστε χαλεπῶς
πρὸς τοὺς πρέσβεις ἀποκρινάμενοι ἀπεπέμψαν.

μγ'. Κατὰ τοιαύτην δὴ διαφορὰν ὄντων τῶν Λακε-

^α Ἀντομινίδας *Ar.* ^β Ἀυτῶν omittit *Cl.* ^γ Ἡῦρον *Cass. Aug.* ^δ Περὶ
τοῦ αὐτοῦ παλαιοὶ ὄρκοι *C.* Περὶ αὐτοῦ παλαιοὶ ὄρκοι *Ar. Dan.* Mox μὴδ' ἴτις
Gr. ^ε Οἱ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Aug. Reg. Cass. Dan.* Οἱ Βοιωτ.
αἰχμ. *Mosqu. et mox, Ἀνδρομένη.* ^ς Καὶ καθαιρέσιν *Gr.* ^ζ Οὐκ ἴτις *Gr.*
^η Ἰδίαν *Marg. Ald. Flor. Bas.* Ἰδία ξυμμαχία *Gr.* ^ι Τοὺς δὲ μὴ *Gr.*
^κ Ἐξηπατῆσθαι *Dan.* Antea ἐξιλισίπ. *Mosqu.*

ut Panactum, et captivos a Bœotis
receptos Atheniensibus redderent,
Panactum quidem ab ipsis Bœotis
eversum offenderunt, eo prætextu,
quod olim inter Bœotos et Athenien-
ses orta de illo castello controversia,
jurejurando interposito convenisset,
ut neutri soli id incoherent: sed A-
theniensium viros, quos Bœoti capti-
vos habebant, Andromenes ejusque
collegæ receptos ad Athenienses de-
duxerunt, ac reddiderunt, et Panacti
eversionem ipsis significarunt, existi-
mantes, se hoc etiam ipsis redditu-
ros; nullum enim Atheniensium ho-
stem in eo amplius habitaturum.

Cum autem hæc dicerentur, Atheni-
enses graviter indignabantur, quod a
Lacedæmoniis injuriam sibi fieri pu-
tarent, cum ob eversionem Panacti,
quod stans traditum oportuerat, tum
quod audirent, eos cum Bœotis quo-
que societatem privatim fecisse, cum
tamen antea dicerent, se commu-
niter adacturos eos, qui fœdus reci-
pere noluissent. Hæc igitur, et alia
considerabant, quæcunque Lacedæ-
monii ex pacto non servaverant, et
se fraude circumventos existimabant.
Quare legatos cum asperiore respon-
so dimiserunt.

43. Cum igitur inter Lacedæmo-

δαιμονίαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ἐν ταῖς Ἀθήναις αὐτὸν βουλόμενοι λῦσαι τὰς σπονδὰς, εὐθὺς ἐνέκειντο. ἦσαν δὲ ἄλλοι τε, καὶ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικία μὲν ἔτι τότε ὢν νέος, ὥς ἐν ἄλλῃ πόλει, ἀξιώματι δὲ προγόνων τιμώμενος ᾧ ἐδόκει μὲν καὶ ἄμεινον εἶναι πρὸς τοὺς Ἀργείους μᾶλλον χωρεῖν οὐ μέντοι, ἀλλὰ καὶ φρονήματι φιλονεικῶν ἡναντιοῦτο, ὅτι Λακεδαιμόνιοι διὰ Νικίου καὶ Λάχης ἐπράξαν τὰς σπονδὰς, αὐτὸν κατὰ τὴν νεότητά ὑπεριδόντες, καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν προξενίαν ποτὲ οὔσαν οὐ τιμήσαντες ἦν τοῦ πάππου ἀπειπόντος, αὐτὸς, τοὺς ἐκ τῆς νήσου αὐτῶν αἰχμαλώτους θεραπεύων, διανοεῖτο ἀνανεώσασθαι. πανταχόθεν τε νομίζων ἐλασσοῦσθαι, τότε πρῶτον ἀντεῖπεν, οὐ βεβαίους φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους, ἀλλ', ἵνα Ἀργείους σφίσι σπείσάμενοι ἐξέλωσι, καὶ αὐτῶν ἐπ' Ἀθηναίους μόνους ἴωσι, τότε ἔνεκα σπένδεσθαι αὐτούς. καὶ τότε, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγεγένητο, πέμπει εὐθὺς ἐς Ἀργὸς ἰδίᾳ, κελεύων ὥσπερ τάχιστα ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν προκαλουμένους ἥκειν

Bell. Pelop. an. 12. Olymp. 89. 4. U. C. Varr. 33½

^a ἦσαν δὲ οἱ ἄλλοι τι *Ar.* ^b ἔτι ὢν τότε νέος *Reg.* ^c Ὡς ἐν ἄλλῃ δὲ πόλει οὐδὲς ἀξιώματι προγόνων τιμώμενος. Vel, ὥς ἐν ἄλλῃ δὲ πόλει, ἀξ. π. τ. *Fr. Port.* Genus Alcibiadis copiose exponit *Isocrates* in Oratione περὶ ζιγῶντος, et *Plutarchus* in Alcibiade. Vide etiam *Meursii* Att. Lect. l. 6. c. 12. *Huds.* ^d Ἐαυτὸν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug.* ^e Τί δεστ *Ar.* ^f Δι *Ar. C. Dan.* Paullo ante in τῇ νήσῳ *Mosqu.* ^g Τί, τι legendum censet *Fr. Port.* Ita *Aug.* ^h Ἐξέλωσιν et mox ἴωσιν *Cass. Aug.* Mox αὐτοῖς *Bas.* ⁱ Ὡς τάχιστα *Libri nonnulli Huds.* Ita *Cass. et Gr.* ^k Προκαλουμένους *Marg. Ar. C. Reg.*

nios et Athenienses hujusmodi dissidium esset, statim et illi, qui Athenis fœdera solvere cupiebant, in hanc rem incumbere cœperant. Erant autem cum alii, tum etiam Alcibiades Cliniae filius, qui quamvis ætate tunc esset adhuc juvenis, tamen propter majorum dignitatem honorabatur, ut nullus alius in alia civitate, cui vel satius esse videbatur ad Argivos potius accedere, quin etiam contentionis studio, quod elato esset animo, fœderibus adversabatur, quod Lacedæmonii per Niciam et Lachetem fœdera fecissent, ipso propter

adolescentiam contempto, nec habito ei honore ex vetusti hospitii jure: quod, cum ipsius avus Lacedæmonii renuntiasset, ipse illorum captivos ex insula officiis prosequens, renovare cogitabat. undique igitur sibi de suo jure detrahi putans, et initio Lacedæmonii intercessit, affirmans, illos non esse constantes: sed, ut, inito cum Argivis fœdere eos sibi eximant, et postea Athenienses solos adorianur, hac de causa fœdus cum ipsis facere velle. Et tunc, quum hoc dissidium exortum est, confestim Argos privatim misit, hortans Argi-

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
89. 4.
U. C.
Varr.
334.

μετὰ Μαντινέων καὶ Ἡλείων, ὡς καιρῷ ὄντος, καὶ αὐ-
τὸς ^l ξυμπράξων ^m ταμάλιστα.
μδ'. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, ἀκούσαντες ⁿ τῆς τε ἀγγελίας,
καὶ ἐπειδὴ ἔγνωσαν οὐ μετ' Ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν
τῶν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν, ἀλλ' ἐς διαφορὰν μεγάλην
καδεστῶτας αὐτοὺς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, τῶν
μὲν ἐν Λακεδαίμονι πρέσβων, ^o οἱ σφίσι περὶ τῶν σπον-
δῶν ἔτυχον ἀπόντες, ἡμέλουν, πρὸς δὲ τοὺς Ἀθηναίους
μᾶλλον τὴν γνώμην εἶχον νομίζοντες πόλιν τε σφίσι
φιλίαν ἀπὸ παλαιοῦ, καὶ δημοκρατουμένην ὥσπερ καὶ
αὐτοὶ, καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν ^p τὴν κατὰ θά-
λασσαν, ξυμπολεμήσειν σφίσιν, ἣν καδιστῶνται ἐς
πόλεμον. ἔπεμπον οὖν εὐθύς πρέσβεις ὡς τοὺς Ἀθη-
ναίους περὶ ^q τῆς ξυμμαχίας· ξυνεπρεσβεύοντο δὲ ^r καὶ
Ἡλεῖοι, καὶ ^s Μαντινῆς. ἀφίκοντο δὲ καὶ Λακεδαιμο-
νίων πρέσβεις ^t κατὰ τάχος, δοκοῦντες ^u ἐπιτῆδαιοι εἶναι
τοῖς Ἀθηναίοις, Φιλοχαρίδας, καὶ Λέων, καὶ ^x Ἐνδῖος·
δεῖσαντες, μὴ τὴν τε ξυμμαχίαν ὀργιζόμενοι πρὸς τοὺς

^l Συμπράσσω Gr. ^m Τὰ μάλιστα C. Cass. Gr. Aug. Mosqu. ⁿ Τῆς τε
absunt a Dan. Mox ἐπι δὴ Mosqu. et τῶν d. ante Βοιωτ. ^o Οἱ σφίσι περὶ
τῶν σπονδῶν ἔτυχον, ἅπαντες ἡμέλουν C. Ἀπαντες etiam adnotatum est e Dan.
Σφίσι et σπονδῶν Mosqu. et τῶν d. ^p Τὴν omittit Gr. Δύναμιν τὴν μεγάλην
ἔχουσαν κατὰ θάλασσαν habet Gr. Mox ἣν καδιστ. Mosqu. ^q Τῆς deest
Ar. ^r Καὶ οἱ Ἡλεῖοι Cass. Aug. Mosqu. ^s Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor.
Bas. Cass. Gr. ^t Κατατάχος C. Ald. Flor. Bas. Steph. I. Cass. Aug.
Mosqu. ^u Ἐπιτῆδειον Aug. Cl. ex emendatione Huds. Sic quoque a prima
manu Cass. postea a correctore ἐπιτῆδαιοι. ^x Ἐνδῖος Cass.

vos, *quam celerrime cum Manti-
neis et Eleis *Athenas* venirent, eos ad
societatem provocantes, quod tempus
esset opportunum; seque studiosis-
sime ipsis adfuturum pollicebatur.

44. Argivi autem, cum hunc nun-
tium audissent, simul etiam cum
cognovissent, societatem a Bæotis
cum Atheniensibus non esse factam,
sed magnam dissensionem inter ipsos
Athenienses et *Lacedæmonios* esse
natam, suos quidem legatos, qui tunc
aberant, quos de fœderibus acturos
Lacedæmonem miserant, non cura-
bant; sed ad *Athenienses* potius ani-
mum advertabant: existimantes ci-

vitatem, cum qua sibi vetus amicitia
intercederet, et quæ populari statu,
quemadmodum et sua civitas, regere-
tur, et quæ magnam in mari poten-
tiam haberet, sibi, si bellum susci-
perent, in hoc auxilium esse laturam.
Confestim igitur legatos de societate
acturos ad *Athenienses* miserunt.
Illos autem *Eleorum* et *Mantineo-
rum* legatī comitabantur. Confestim
etiam et *Lacedæmoniorum* legatī,
Philocharidas, *Leon*, et *Endius*, qui
apud *Athenienses* gratiosi esse vide-
bantur, eo profecti sunt; veriti, ne
Athenienses *Lacedæmonii* irati soci-
etatem cum *Argivis* facerent, simul

* Ut quam celerrime ad societatem provocati venirent etc. *Valla*. Huds.

Ἀργεῖους ποιήσονται, καὶ ἅμα Πύλον ἀπαίτησοντες
ἀντὶ Πανάκτου, καὶ περὶ τῆς Βοιωτῶν ξυμμαχίας
ἡ ἀπολογησόμενοι, ὡς ἐκ ἐπὶ κακῇ τῶν Ἀθηναίων ἐποι-
ήσαντο.

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
30. 4.
U. C.
Varr.
334.

μέ. Καὶ λέγοντες ἐν τῇ βουλῇ περὶ τε τούτων,
καὶ ὡς αὐτοκράτορες ἤκουσι περὶ πάντων ξυμῆναι
τῶν ^αδιαφόρων, τὸν Ἀλκιβιάδην ἐφόβουν, μὴ καί, ἣν ἐς
τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν, ^βἐπαγάγωνται τὸ πλῆθος,
καὶ ^γἀπωσθῇ ἡ Ἀργείων ξυμμαχία· μηχανᾶται δὲ
^δπρὸς αὐτοὺς τοιόνδε τι ^εὁ Ἀλκιβιάδης· τὲς Λακε-
δαιμονίους πείθει, πίστιν αὐτοῖς δοῦς, ἣν μὴ ὁμολογή-
σωσιν ἐν τῷ δήμῳ αὐτοκράτορες ἤκειν, Πύλον τε αὐτοῖς
ἀποδώσειν. πείσειν γὰρ αὐτὸς Ἀθηναίους, ὥσπερ ^ςκαὶ
νῦν ἀντιλέγειν, καὶ τᾶλλα ξυναλλάξειν. βουλόμενος
δὲ αὐτοὺς Νικίου τε ἀποστῆσαι, ταῦτα ^εἔπραττε, καὶ
ὅπως, ἐν τῷ δήμῳ διαβαλὼν αὐτοὺς, ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν
νῷ ἔχουσιν, οὐδὲ λέγουσιν οὐδέποτε ταυτὰ, τὲς Ἀργεί-
ους καὶ Ἡλείους καὶ Μαντινέας ξυμμάχους ποιήσῃ.
καὶ ἐγένετο οὕτως. ἐπειδὴ γὰρ ἐς τὸν δῆμον παρελθόν-
τες, καὶ ἐπερωτῶμενοι ἐκ ἔφασαν (^η ὥσπερ ἐν τῇ βουλῇ)

^γ Ἀπολογησόμενοι Gr. Antea τῆς τῶν B. Mosqu. ^ς Ὡς καὶ Ar. C. Dan.
^α Διαφορῶν Ar. Cl. Cass. Aug. ^β Ἐπαγύγωντι Dan. ^γ Ἀπωσθῇ Marg.
Reg. Cass. Gr. Ἀπωσθῇ Mosqu. ^δ Τοιόνδετι πρὸς αὐτοὺς Ar. C. Dan. ^ε Ὁ
deest Gr. ^ς Καὶ non est in Dan. Antea αὐτοῖς Ἀθ. Mosqu. ^η Ἐλεγί
τι καὶ ὅπως Gr. Ἐπραττειν καὶ ὁ. Cass. ^η Ὡς καὶ in Reg.

etiam Pylum pro Panacto repetituri,
et de societate cum Bæotis inita La-
cedæmonios purgaturi, et demonstra-
turi, illos hanc societatem non fe-
cisse, ut Atheniensibus malum da-
rent.

45. Cum autem hisce de rebus in
senatu verba facerent, et se cum
summa potestate de componendis
omnibus controversiis eo venisse di-
cerent, Alcibiadi metum incutiebant,
ne, si ad populum hæc ipsa retulis-
sent, plebem allicerent, et Argivo-
rum societas respueretur. Sed Alci-
biades huiusmodi fraudem adversus
ipsos machinatur. Lacedæmonius,
fide ipsis data, persuadet, ne coram

populo fateantur, se cum summa
potestate venisse, quod si fecerint,
se Pylum ipsis redditurum, (se e-
nim hoc Atheniensibus persuasurum,
quemadmodum et tunc se Lacedæ-
monius adversari dicebat) et cæteras
controversias compositurum. Hæc
autem eo consilio agebat, ut Lacedæ-
monios a Nicia alienaret, utque apud
populum ipsos criminatus, quod ni-
hil sinceri in animo haberent, nec
eadem unquam dicerent, Argivorum
et Eleorum et Mantineorum socie-
tatem conciliaret. Et ita evenit.
Nam cum legati ad populum pro-
cessissent, et interrogati non dixis-
sent (ut in senatu) se cum summa

Bell. αὐτοκράτορες ἦκειν, ἰοὶ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἠνείχοντο.
 Pelop. ἀλλὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου πολλῶ μᾶλλον ἢ πρότερον
 an. 12. καταβοῶντος τῶν Λακεδαιμονίων, ^k ἐσηκούον τε, καὶ
 Olymp. 89. 4. ἔτοιμοι ἦσαν εὐθὺς παραγαγόντες τοὺς Ἀργεῖους, καὶ
 90. 1. τοὺς μετ' αὐτῶν, ξυμμάχους ποιεῖσθαι. σεισμῷ δὲ
 U. C. 334. ^l γενομένου πρὶν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία ^m αὕτη
 Varr. ἀνεβλήθη.

μς'. Τῇ δ' ὑστεραία ἐκκλησία ὁ Νικίας, καίπερ
 τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἡπατημένων, καὶ αὐτὸς ἐξη-
 πατημένος περὶ τῆ μὴ αὐτοκράτορες ὁμολογῆσαι ἦκειν,
 ὅμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔφη ⁿ χρῆναι φίλους μᾶλλον
 γίγνεσθαι, καὶ ἐπισχόντας ^o τὰ πρὸς Ἀργεῖους, πέμ-
 ψαι ^p ἔτι ὥς αὐτοὺς, καὶ εἰδέναι, ὅ, τι διανοοῦνται λέ-
 γων, ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῶ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρε-
 πῇ, τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι. σφίσι μὲν γὰρ εὖ
^q ἔστώτων τῶν πραγμάτων, ὥς ^r ἐπιπλείστον ἄριστον
 εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν· ἐκείνοις δὲ δυστυ-
 χούσιν, ^s ὅτιτάχιστα εὖρημα εἶναι διακινδυνεύσαι.
 ἐπεισέ τε πέμψαι πρέσβεις, ὧν καὶ αὐτὸς ἦν, κελεύ-

ⁱ Oī omittit Gr. Mox οὐκ ἔτι Mosqu. ^k Ἐσηκούοντο καὶ Gr. ^l Γε-
 γονότος Reg. Paulo ante μετ' αὐτοῦ Mosqu. ^m Αὐτῇ C. Mosqu. ⁿ Ita
 emendata erat vetus scriptura χρῆσαι in Reg. Antea αὐτοκράτορας Aug.
 • Τὸς et paullo post ὡς αὐτὰ Dan. ^p Εἰ τι Cl. in marg. Huds. Πρὸς αὐτ.
 Mosqu. et mox τῶν ἐκείνων. ^q Ἐστώτων Cass. Gr. ^r Ἐπὶ πλείστον C.
 Ἐπιτοπλίστον Cl. Ἐπὶ πλείστον Cass. Gr. Ἐπιτοπλίστον Reg. ^s Ὅτι
 τάχιστα C. Ald. Flor. Bas. Aug. Reg. Cass. Gr. Paulo post ἀποδοῦναι
 Mosqu. et mox ξυμμ. Βοιωτ. et ἰσθται p. ἰσθητο. Antea κελύσαντας Aug.

potestate venisse, tunc vero Athe-
 nienses haud amplius illorum in-
 constantiam tulerunt. Sed Alcibiadem
 multo vehementioribus, quam ante,
 clamoribus Lacedæmonios insectan-
 tem audiebant, animisque propensis
 erant, Argivis illorumque comitibus
 in concione¹ introductis, ad socie-
 tatem cum ipsis statim ineundam.
 Sed facto terræ motu, priusquam
 quicquam constitueretur, hæc concio
 dilata est.

46. In concione vero, quæ postri-
 die convocata fuit, Nicias, quamvis
 ipsi Lacedæmonii ab Alcibiade de-
 cepti fuissent, quamvis etiam ipse
 quoque deceptus fuisset, quod negas-
 sent, se cum summa potestate venis-

se, tamen dixit oportere Athenienses
 cum Lacedæmoniis potius, quam
 cum Argivis, societatem inire, et di-
 lato Argivorum negotio, legatos ad
 ipsos Lacedæmonios iterum mittere,
 et explorare, quidnam in animo ha-
 berent. Hanc enim belli dilationem
 sibi quidem honestam, illis vero tur-
 pem fore dicebat. Nam sibi quidem
 maxime expedire, florente jam repu-
 blica fortunam hanc florentem quam
 diutissime conservare. Illis vero in
 afflicta fortuna versantibus, loco lu-
 cri fore, primo quoque tempore belli
 fortunam periclitari. Persuasit au-
 tem Atheniensibus, ut legatos Lacedæ-
 monem mitterent (in quorum nu-
 mero et ipse erat) qui juberent La-

σοντας Λακεδαιμονίους, εἴτι δίκαιον διανοοῦνται, Πά-
 νακτοῖν τε ὀρδὸν ἀποδιδόναι, καὶ Ἀμφίπολιν καὶ τὴν
 Βοιωτῶν ξυμμαχίαν ἀνεῖναι, ἣν μὴ εἰς τὰς σπονδὰς
 ἐσώσῃ, καδὰ περ εἴρητο, ἄνευ ἀλλήλων μηδενὶ ξυμβαί-
 νειν. εἰπεῖν τε ἐκέλευον, ὅτι καὶ σφεῖς, ¹ εἰ ἐβούλοντο
 ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργεῖους ξυμμάχους πεποιῆσθαι.
² ὥς παρεῖναι γ' αὐτοὺς αὐτοῦ τούτου ἕνεκα. εἴτε τι
 ἄλλο ³ ἕνεκάλουν, πάντα ἐπιστείλαντες, ⁴ ἀπέπεμψαν
 τοὺς περὶ τὸν Νικίαν πρέσβεις. καὶ ἀφικομένων αὐτῶν,
 καὶ ἀπαγγειλάντων ⁵ τὰ τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων
 ὅτι, εἰ μὴ τὴν ξυμμαχίαν ἀνήσουσι Βοιωτοῖς μὴ ἐσιού-
 σιν εἰς τὰς σπονδὰς, ποιήσονται καὶ αὐτοὶ Ἀργεῖους,
 καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν, ξυμμάχους· τὴν μὲν ξυμμαχίαν
 οἱ Λακεδαιμόνιοι ⁶ Βοιωτοῖς οὐκ ἔφασαν ἀνήσειν, ἐπι-
 κρατούντων τῶν περὶ τὸν ⁷ Ξενάγη τὸν Ἐφορον ταῦτα
 γίγνεσθαι, καὶ ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν.
⁸ τοὺς δὲ ὄρκους, δεομένου Νικίου, ἀνενεάσαντο. ἐφο-
 βεῖτο γάρ, μὴ πάντα ἀτελεῇ ἔχων ἀπέλθῃ, καὶ δια-
 βληθῇ, (ὅπερ καὶ ἐγένετο,) αἴτιος δοκῶν εἶναι τῶν πρὸς
 Λακεδαιμονίους σπονδῶν. ἀναχωρήσαντός τε αὐτοῦ, ὥς

Bell.
 Pelop.
 an. 12.
 Olymp.
 $\frac{89}{90} \cdot \frac{4}{1}$.
 U. C.
 Varr.
 33 $\frac{1}{2}$.

^a Εὐβόλουντο *Ar. C. Dan.* ^x Ὡςτινί γὰ ἀντὺς *Marg. Ald. Flor. Bas.*
^a Ὡςτινί ἡμαί γ' αὐτοὺς *C.* Ὡςτινί ἡμαί γ' αὐτοὺς *Dan.* Primam scripturam
adnotat etiam *Schol.* sed hæc adnotatio non est in *Cod. Crass.* ^x Ἀνιπάλουν
Dan. ^y Ἀντιπάλουν *Reg.* Μοx τὸ δ. Mosqu. ante *Nizian.* et πὰι δ. ante
ἀφικομ. ^z Τὰ τ' ἄλλα *Gr.* Μοx τὶ δ. Mosqu. ante μὴ id. *ισιουσιν.*
^a Βυσσούς *Ald. Flor. Bas.* Μὲν ante ἑμμαχ. d. Mosqu. ^b Σινάση τὸν
^a Ἐφραον *Ar. Cl. Gr.* Σινάση Ἐφραον *C.* Ἐφάων *Marg.* Σινάσην τὸν Ἐφραον
Reg. ^c Τοὺς δ' ὅρους *Gr.*

cedemonios, si quid sinceri in animo haberent, Panactum erectum *ac integrum*, et Amphipolin restituere; et Bæotorum societatem missam facere, nisi fœdera *secum* inire vellent, quemadmodum cautum fuerat, ut neutri sine mutuo consensu cum ullo paciscerentur. Imperârunt etiam, ut dicerent, se quoque, si injuriam facere voluissent, societatem cum Argivis jam facturos fuisse: quod ipsi *Argivi* hac ipsa de causa adessent. Et si quid aliud crimini dabant, Niciam ejusque collegas cum mandatis de omnibus miserunt. Cum autem legati pervenissent, et cum alia denunciassent, tum etiam

ad extremum dixissent, nisi *Lacedæmonii* societatem cum Bœotis initam dirimerent, qui fœdus *secum* inire noluerant, se quoque cum Argivis, eorumque sociis societatem facturos: *Lacedæmonii* responderunt, se societatem cum Bœotis initam non dirimere, (nam *Xenares* Ephorus et alii, quotquot ejusdem factionis erant, evicerant, ut hæc fierent,) fœderis tamen jurjurandum *Nicia* rogante renovarunt. Verebatur enim, ne rebus omnibus prorsus infectis abiret, ac male audiret, (quod etiam accidit) quod fœderum cum *Lacedæmoniiis* faciendorum autor esse videretur. Cum autem ipse rediisset,

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
39. 4.
38. 1.
U. C.
Varr.
33½.

ἤκουσαν οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος πεπραγμένον, εὐθὺς δὲ ὀργῆς εἶχον. καὶ νομίζοντες ἀδικεῖσθαι, (ἔτυχον γὰρ παρόντες οἱ Ἀργεῖοι, καὶ οἱ ξύμμαχοι, παραγαγόντος Ἀλκιβιάδου,) ^d ἐποίησαντο σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν πρὸς αὐτοὺς ^e τήνδε.

μζ'. "ΣΠΟΝΔΑΣ ἐποίησαντο ^f ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη, ^g καὶ Ἀργεῖοι, καὶ ^h Μαντινῆς, καὶ Ἠλεῖοι, ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν ἑκάτεροι, ἀδόλους, καὶ ἀβλαβεῖς, ⁱ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ ^k θάλασσαν. ὅπλα ^l δὲ μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Ἀργείους, καὶ Ἠλείους, καὶ ^m Μαντινέας, καὶ τοὺς ξυμμάχους, ⁿ ἐπὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ὧν ἄρχουσιν Ἀθηναῖοι, μήτε Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους, ἐπὶ Ἀργείους, καὶ Ἠλείους, καὶ Μαντινέας, καὶ τοὺς ξυμμάχους, τέχνη ^o μηδὲ μηχανῇ μηδεμιᾷ. ^p κατὰ τὰδε ξυμμάχους εἶναι Ἀθηναίους, καὶ Ἀργείους, καὶ Ἠλείους, καὶ Μαντινέας, ἑκατὸν ἔτη. ^q καὶ ἦν πολέμιοι ἴωσιν ἐς τὴν γῆν ^r τῶν Ἀθηναίων, βοηθεῖν ^s Ἀργεῖς καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας Ἀθή-

^a Ἐποίησαν Gr. Ἐποίησαν τὰς σπονδὰς habet Gr. ^e Τοιαύτη Marg. Ar. C. Cl. Dan. ^f Ἀθηναῖοι ἑκατὸν ἔτη Gr. ^g Καὶ οἱ Ἀργ. Gr. ^h Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Dan. Gr. ⁱ Καὶ deest Ar. ^k Θάλασσαν Gr. ^l Δὲ deest Gr. ^m Μαντινῆς et in marg. Μαντινέας Gr. ⁿ Illa πρὶ Ἀθηναίους καὶ τοὺς ξυμμάχους non agnoscunt Ald. Flor. Bas. et Aug. Plura etiam infra mittuntur in Cod. C. procul dubio Librarii incuria. Huds. Ἐπὶ Ἀθ. κ. τ. ζ. absunt etiam a Cass. et Gr. et ab hoc præterea omnia usque ad τέχνη. Adnotat etiam Schol. hic in alio libro nonnulla desiderari, sed hoc non est in Schol. Cass. ^o Μηδὲ Reg. Aug. ^p Κατὰ τι τὰδε Ar. ^q Καὶ deest Rag. Cass. Gr. Aug. a m. 2. insert. Ἦνδὲ Mosqu. et Ἠλείους. ^r Τὴν Marg. Cass. Aug. ^s Ἀργείους τι καὶ Gr. Mox καὶ ὅτι Mosqu.

et Athenienses audissent, nihil a Lacedæmoniis impetratum fuisse, confestim indignari cæperunt, et injuriam sibi fieri putantes, cum Argivis eorumque sociis (aderant enim illi, ab Alcibiade introducti) fœdera ac societatem fecerunt, his verbis.

47. "FœDERA fecerunt Athenienses, et Argivi, et Mantinei, et Elei, in annos centum, pro se ipsis, et pro sociis, quibus utrique præsumt, sinœra et commoda, tam terra, quam mari. Nefas autem sit Argivos, et

Eleos, et Mantineos, eorumque socios, Atheniensibus, ac sociis, quibus Athenienses imperant, arma detrimenti causa inferre. Et vicissim nefas sit Athenienses, eorumque socios, Argivis, et Eleis, et Mantineis, eorumque sociis ulla vel fraude, vel machinatione. His conditionibus Athenienses, et Argivi, et Elei, et Mantinei sint socii centum annos. Et si hostes in Atheniensium agrum invaserint, Argivi, et Elei, et Mantinei Athenas ad opem ferendam ve-

ναζε, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι, τρόπον ὁποῖον ^{Bell.} ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτω, ἑκατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δὲ ^{Pelop. an. 12.} δηώσαντες οἴχωνται, ἡ πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν ^{Olymp. 89. 4.} Ἀργείοις, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ Ἡλείοις, καὶ Ἀθηναί- ^{U. C. Varr. 334.} οῖς, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ ἑ πασῶν τῶν πόλεων τέτων. καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν μηδεμιᾶ τῶν πόλεων, ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῇ. βοηθεῖν δὲ καὶ Ἀθηναίους ἕς Ἀργος, καὶ Μαντινείαν, καὶ Ἡλιν, ἦν πολέμιοι ἴωσιν ἐπὶ τὴν γῆν ἡ τὴν Ἡλείων, ἢ τὴν Μαντινείων, ἢ τὴν Ἀργείων, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν αἱ πόλεις αὗται, τρόπον ὁποῖον ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτω, κατὰ τὸ δυνατόν. ἦν δὲ δηώσαντες οἴχωνται, πολεμίαν εἶναι ταύτην τὴν πόλιν Ἀθηναίοις, καὶ Ἀργείοις, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ Ἡλείοις, καὶ κακῶς πάσχειν ὑπὸ πασῶν τούτων τῶν πόλεων. καταλύειν δὲ μὴ ἐξεῖναι τὸν πόλεμον πρὸς ταύτην τὴν πόλιν, ἦν μὴ ἀπάσαις δοκῇ ταῖς πόλεσιν. ὅπλα δὲ μὴ ἔαν ἔχοντας διῖεναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας αὐτῶν, καὶ τῶν ξυμμάχων, ὧν ἂν ἄρχωσιν ἕκαστοι, μὴδὲ κατὰ θάλασσαν, ἦν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων ἀπασῶν, τὴν δίοδον εἶναι Ἀθηναίων, καὶ Ἀργείων, καὶ

¹ Καὶ κατὰ τὸ δυνατόν *Ar. C. Dan.*

² Πολεμίας *Dan.*

³ Πασῶν omitunt *Ar. C. Dan.*

⁴ Εἰς *Reg.*

⁵ Τῶν *Ar. C.*

⁶ Ἰσχυροτάτω deest

Ar. C. Dan.

⁷ Πάσαις *Gr. Paulo ante τὴν πόλιν d. Mosqu.*

⁸ Μὴ δὲ

⁹ Τὴν δίοδον εἶναι, Ἀθηναίων etc. *Ar. C.* atque ita distinguendum esse monuit *Æ. Port.* ut, quæ sequuntur, sint explicatio τῶν πόλεων ἀπασῶν.

Huds. Μαντινείων paullo post Mosqu.

niant, prout Athenienses *ipsis* denunciaverint, ratione quam acerrima poterunt, pro viribus. Quod si *agro* vastato discesserint, hæc civitas ab Argivis, et Mantineis, et Eleis, et Atheniensibus pro hoste habeatur, et a cunctis his civitatibus *bello petatur ac* vexetur. Nulli vero harum civitatum bellum *communiter susceptum* adversus istam *hostium* civitatem deponere liceat, nisi cunctis *idem* videatur. Vicissim autem Athenienses quoque Argos, Mantineam, et Elin ad opem ferendam profisciantur, si hostes invaserint in agrum Eleorum, aut Mantineorum, aut Argivorum, prout hæc civitates *ipsis* si-

gnificaverint, ratione quam acerrima poterunt, pro viribus. Quod si *agro* vastato discesserint, hæc civitas ab Atheniensibus, et Argivis, et Mantineis, et Eleis pro hoste habeatur, et a cunctis his civitatibus vexetur. Bellum autem adversus hanc civitatem *susceptum* deponere nefas sit, nisi cunctis civitatibus *idem* videatur. Præterea nulla *harum civitatum fœderatarum* per agrum suum, aut sociorum, quibus singulæ civitates imperant, aut per mare, homines armatos, inferendi belli gratia, transire sinat, nisi universæ civitates, Atheniensis, Argiva, Mantinea, et Elea, de communi sententia transi-

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
86. 4.
U. C.
Varr.
33½.

Μαντινέων, καὶ Ἡλείων. τοῖς δὲ βοηθοῦσιν ἡ πόλις ἡ
πέμπουσα παρεχέτω ἑ μέχρι μὲν τριάκοντα ἡμερῶν,
σῖτον, ἑ ἔπην ἔλθῃ εἰς τὴν πόλιν ἑ τὴν ἐπαγγεῖλασαν
βοηθεῖν, καὶ ἡ ἀπιοῦσι, κατὰ ἑ ταυτά. ἦν δὲ πλείονα
βούλονται χρόνον τῇ ἡ στρατιᾷ χρῆσθαι, ἡ πόλις ἡ
μεταπεμφαμένη διδότω σῖτον, τῷ μὲν ὀπλίτῃ, καὶ
ψιλῷ καὶ τοξότη, τρεῖς ἑ ὀβολοὺς Αἰγιναίους τῆς ἡμέ-
ρας ἐκάστης· τῷ δ' ἑ ἵπτεῖ, δραχμὴν Αἰγιναίαν. ἡ δὲ
πόλις ἡ μεταπεμφαμένη, τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω, ὅταν
ἐν τῇ αὐτῇ ὁ πόλεμος ἦ· ἦν ἡ δὲ ποι δοξῇ ταῖς πόλεσι
κοινῇ στρατεύεσθαι, τὸ ἑῶν τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι
ἡ ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν. ὁμόσαι δὲ ὁ τὰς σπονδάς
Ἀθηναίους μὲν, ὑπὲρ τε σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ζυμμά-
χων· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἡ Μαντινεῖς, καὶ ἡ Ἡλεῖοι, καὶ οἱ
ζύμμαχοι τούτων, κατὰ πόλεις ὁμνύντων. ὁμνύντων δὲ
τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάστοι τὸν μέγιστον ἡ κατὰ τῶν
ἑσῶν τελείων. ὁ δὲ ὅρκος ἑστω ἑ ὅδε· ἡ Ἐμμένω τῇ

• • Μίχρι, deest Dan. ἑ Hoc est: ἡ βοηθῶν, mutata scilicet syntaxi; di-
cendum enim esset, ἑπὶ τὴν ἑλθῶν οἱ βοηθοῦντες. *Æ. Port.* ἑ Τὴν deest
Dan. ἡ Ἀπιοῦσαν ἑσται Cl. in marg. ἑ Ταυτά Gr. Cass. Aug. ἡ Στρα-
τιᾷ Ar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. Cass. Dan. Aug. Antea πλέον p. πλείονα
Mosqu. ἑ De valore oboli Æginæi et Drachmæ Æginææ vide *Scalige-
rium* de Re nummaria, p. 8, et 26. *Snellium* de Re nummaria, pag. 56. et
53. *Gronovium* de Pec. vet. p. 136. et 148. *Bernardum* de Mensuris et
Ponder. antiq. p. 94, 166. et 114, 117, 170. *Huds.* ἡ Διέτη
Mosqu. Paulo ante ἑτ' ἡ Aug. ἡ Πάσαις Cass. Aug. ὁ Ταῖς σπονδαῖς
Marg. Ald. Flor. Bas. ἡ Μαντινῆς Bas. Reg. Aug. ἡ Κατὰ ἑσῶν τε-
λείων Ar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Apud templa augusta vertit
Valla. Verum τὰ ἑσῶ τέλεια proprie sunt τὰ ἑσῶ ὀλόκληρα κατὰ τὴν ἡλικίαν
καὶ μὴ λελωθεμένα, qualia τελήσας ἐκατόμβας vocat *Homerus* Il. α'. v. 315.
Huds. Τῶν omittunt etiam Reg. Cass. Dan. Aug. ἑ Ὁ δὲ Gr. ἡ Ἐμμένω
malit *Fr. Port.* ut in illo militum juramento, οὐ κατασχυνῶ τὰ ὅπλα etc.

tum esse decreverint. Illis autem, qui opem ferent, civitas, quæ illos mittet, commeatum præbeat ad dies triginta, ab eo die, quo auxilia in eam civitatem ingressa fuerint, quæ opem sibi ferendam significaverit, quæ abeuntibus eodem modo. Quod si copiis accitis diutius uti velint, illa civitas, quæ copias acciverit, stipendium det, singulis quidem gravis ac levis armaturæ militibus, atque sagittariis, quotidie ternos obolos Æginæos: equiti vero, singulas drachmas Æginæas. Eadem civitas, quæ copias acciverit, imperii summam ob-

tineat, si bellum in ejus finibus geratur: at si quo universis civitatibus conjunctis copiis proficisci visum fuerit, omnes civitates in hac expeditione par imperium participant. Hæc autem frædera, Athenienses quidem pro se ipsis, et pro sociis, jurent. Argivi vero, et Mantinei, et Elei, eorumque socii in suis quique civitatibus jurent. Singulæ autem civitates supra lectas hostias jusjurandum, quod moribus patriis est receptum, et quod religiosissimum apud singulas habetur, jurent. Jusjurandum autem in hæc verba joretur: Per-

ξυμμαχία κατὰ τὰ ξυγκείμενα, δικαίως καὶ ἀβλαβῶς
 καὶ ἀδόλως· καὶ ἔ παραδῆσομαι τέχνη ἔδε μηχανῇ ἔδε-
 μια. ὁμνύντων ἔδε ὁ Ἀθήνησι μὲν ἡ βασιλὴ καὶ αἱ ἔνδη-
 μοι ἀρχαί· ἔδε ἔξορκύντων δὲ οἱ πρυτάνεις. ἐν Ἀργεὶ δὲ, ἡ
 βουλὴ, καὶ οἱ ὀγδοήκοντα, καὶ αἱ ἀρτύναι· ἔξορκούντων
 δὲ, οἱ ὀγδοήκοντα. ἐν δὲ Μαντινείᾳ, οἱ δημιοῦργοι, καὶ
 ἡ βουλὴ, καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί· ἔξορκούντων δὲ οἱ θεω-
 ροί, καὶ οἱ πολέμαρχοι. ἐν δὲ Ἡλίδι, οἱ δημιοῦργοι,
 καὶ οἱ τὰ τέλη ἔχοντες, καὶ ὁ ἑξακόσιοι· ἔξορκούντων
 δὲ οἱ δημιοῦργοι, καὶ οἱ δεσμοφύλακες. ἀνανεοῦσθαι
 δὲ τοὺς ὄρκους, Ἀθηναίους μὲν, ἰόντας εἰς Ἥλιν, καὶ
 εἰς Μαντινείαν, καὶ εἰς Ἀργος, τριάκοντα ἡμέραις πρὸ
 Ὀλυμπίων· Ἀργεῖους δὲ καὶ Ἡλείους, καὶ Μαντινέας
 ἰόντας Ἀθήναζε, δέκα ἡμέραις πρὸ Παναθηναίων
 τῶν μεγάλων. τὰς δὲ ξυνθήκας τὰς περὶ τῶν σπονδῶν
 καὶ τῶν ὄρκων καὶ τῆς ξυμμαχίας ἀναγράψαι ἐν

Bell.
 Pelop.
 an. 12.
 Olymp.
 89.
 U. C.
 Varr.
 334.

ejus meminit Pollux l. 8. c. 9. p. 402. Verum Seberus in suis ad Pollu-
 cem notis dicit, se καταισχύνω reperisse in Cod. MS. Huds. ἔδε δεστ
 Ar. C. Ἀθήνησι μὲν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. ἔξορκούντων δὲ absunt a
 Cass. pro quibus in marg. scriptum est: ἐν Ἀθήναις ἡ βουλὴ. αἱ ἔνδημοι ἀρχαί.
 De senatu Athen. et reliquis Magistratibus, qui sequuntur, vide Annot.
 Huds. ἔξορκούντων δὲ οἱ πρυτάνεις ἐν Ἀργεὶ, καὶ ἡ βουλὴ, καὶ οἱ ὀγδοήκοντα,
 καὶ αἱ ἀρτύναι. ἔξορκούντων δὲ οἱ ὀγδοήκοντα ἐν Μαντινείᾳ οἱ δημιοῦργοι, καὶ ἡ βουλὴ,
 καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί. Ar. C. Dan. Ἡ ὀγδοήκ. καὶ ἀρτύναι Mosqu. Ὁι ἑξή-
 κοντα malint Nonnulli. Huds. Mox Ἀθηναίους d. Mosqu. Ἡμίρας Ar.
 C. Dan. Sciendum, duplicia fuisse Panathenæa, Minora atque Ma-
 jora: atque illa quotannis, ista quinto demum anno agitata, ut narrant
 Harpoer. et Suidas. Vide Scaligeri Animadvers. in Eusebii Chronic. p.
 26. et Meursii Panathenæa, c. 6. Huds. Paulo post p. περὶ Mosqu. τῶν, et
 mox λ. 897.

stabo in societate ex pactis et con-
 ventis, juste et innocue et sincere;
 nec eam ulla vel fallacia vel machi-
 natione violabo. Jurent autem Athe-
 nis quidem, Senatus et * Polemar-
 chi: † Prytanes autem ad jusjuran-
 dum alios adigant. Argis vero, Sena-
 tus, et Octoginta viri, et Artynæ: et
 Octoginta viri alios ad jusjurandum
 adigant. Mantineæ vero, Demiour-
 gi, et Senatus, et cæteri Magistra-
 tus: Theori vero, et Polemarchi alios

ad jusjurandum adigant. Elide vero,
 Demiourgi, et Quæstores ærarii, et
 Sexcenti viri: Demiourgi vero, et
 Thesmophylaces ad jusjurandum al-
 ios adigant. Hoc autem jusjuran-
 dum renovent, Athenienses quidem,
 euntes Elin, et Mantineam, et Ar-
 gos, triginta diebus ante Olympia.
 Argivi vero, et Elei, et Mantinei,
 euntes Athenas, decem diebus ante
 magna Panathenæa. Hæc autem
 fœderum et jurisjurandi et societatis

* Urbani Magistratus. Acacius. Vide Annot. Huds.

† Idque jusjurandum confirment Quæstores. Valla. Adigant autem ad
 jusjurandum, vel jurejurando obstringant etc. Steph. Jusjurandum exigant
 Prytanes. Acacius. IDEM.

Bell. στήλη λιθίνῃ· Ἀθηναίους μὲν, ἐν πόλει· Ἀργείους δέ,
 Pelop. ἐν ἀγορᾷ, ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ· Μαντινέας δέ,
 an. 12. Olymp. ἐν τοῦ Διὸς τῷ ἱερῷ, ἐν ἑτῇ ἀγορᾷ. ^d καταθέντων δέ
 39. 4. U. C. καὶ Ὀλυμπιάσι στήλην χαλκῇν κοινῇ Ὀλυμπίοις τοῖς
 Varr. 334. νυνί. εἰάν δέ τι δοκῇ ἄμεινον εἶναι ἑταῖς πόλεσι ταύ-
 ταις, προσθεῖναι πρὸς τοῖς ξυγκειμένοις. ὅ τι δ' ἂν
 δόξη ταῖς πόλεσιν ἀπάσαις κοινῇ ^f βουλευσαμέναις,
 τοῦτο κύριον εἶναι.

μή. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ αἱ ξυμμαχία οὕτως ἐγέ-
 νοντο· καὶ αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ ^g Ἀθηναίων οὐκ
 ἀπείρηντο τούτου ἕνεκα ^h οὐδ' ὑφ' ἐτέρων. Κορίνδιοι
 δέ, Ἀργείων ὄντες ξύμμαχοι, οὐκ ἐσῆλθον ἐς αὐτάς,
 ἀλλὰ καὶ γενομένης πρὸ τούτου Ἠλείοις καὶ Ἀργείοις
 καὶ Μαντινεῦσι ξυμμαχίας, τοῖς αὐτοῖς πολεμεῖν καὶ
 εἰρήνην ἄγειν, οὐ ξυνώμοσαν· ⁱ ἄρκεῖν δ' ἔφασαν σφίσι
 τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοις βοηθεῖν,
 ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί. οἱ μὲν Κορίνδιοι οὕτως
 ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων, καὶ πρὸς τοὺς Λακεδαιμο-
 νίους πάλιν ^k τὴν γνώμην εἶχον.

μδ'. Ὀλύμπια δ' ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου, οἷς

^c Τῇ deest Reg. Antea i; τοῦ Δ. Mosqu. ^d Κατ' ἴδιον Reg. p. χαλκῇν
 Mosqu. χαλκῶν, et p. τοῖς νυνί, τοῖς νῦν, et p. δοκῇ, δοκί. ^e Ταῖς ταύταις πό-
 λει Gr. ^f Βουλευομένοις Ar. C. Aug. Βουλευομένοις Cl. Gr. Reg. Cass.
^g Αἱ Ἀθηναίων Reg. ^h Id est: οὔτε ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων, οὔτε ὑπὸ τῶν Ἀθην.
 Æ. Port. Mox Ἠλείοις Mosqu. ⁱ Ἀρκεῖν δὲ ἔφασαν Ar. C. ^k Τὴν deest
 Reg.

pacta in lapideo cippo inscribant, Athenienses quidem, in arce: Argivi vero, in foro, in Apollinis templo: Mantinei vero, in Jovis templo in foro. Cippum etiam æneum communi sumtu factum statuunt Olympiæ, in ludis Olympicis, qui nunc fiunt. Quod si quid his civitatibus videatur melius esse, hoc addant pactis et conventis. Quicquid autem his universis civitatibus consilio una communicato visum fuerit, id ratum sit.

48. Hæc igitur fœdera, et societa-tes hunc in modum initæ sunt: illa tamen, quæ inter Lacedæmonios et Athenienses inita fuerant, neutri propterea alteris renuntiarunt. Co-

rinthii vero, quamvis essent Argivo-
 rum socii, hæc tamen inire nolue-
 runt: quinetiam cum paulo ante so-
 cietas inter Eleos, Argivos, et Man-
 tineos inita fuisset, ea conditione, ut
 cum iisdem bellum gererent, et pa-
 cem facerent, *huius societatis* parti-
 cipes esse noluerunt. Dixerunt enim
 sufficere sibi superiorem illam sub-
 sidiariam societatem, quam inter se
 inierant, ut alteri alteris mutuam
 opem ferrent, at nulli bellum com-
 muniter inferrent. Atque ita Co-
 rinthii ab illorum societate recesse-
 runt, et animum ad Lacedæmonios
 iterum converterunt.

49. Hac autem æstate Olympia
 exstiterunt, in quibus Androsthenez

Ἰ' Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον ^m τοπρῶτον ἐνίκα Bell. Pelop. an. 12. καὶ Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ Ἡλείων ⁿ εἶρχθησαν, Olymp. 90. 1. ὅστε μὴ δύειν, ^o μὴδ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ^p ἐκτίνοντες U. C. 334. τὴν δίκην αὐτοῖς, ^q ἣν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἡλεῖοι Varr. κατεδικάσαντο αὐτῶν, φάσκοντες, σφῶς ἐπὶ Φύρκον τε 334. Post Jul. 3. τεῖχος ὅπλα ἐπενεγκεῖν, καὶ εἰς Λέπρεον αὐτῶν ὀπλίτας ἐν ταῖς ῥ' Ὀλυμπιακαῖς σπονδαῖς ἐσπέμψαι. ἡ δὲ καταδίκη, δισχίλιαί μναῖ ἦσαν, κατὰ τὸν ὀπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ, ὥσπερ ὁ νόμος ἔχει. Λακεδαιμόνιοι δὲ, πρέσβεις πέμψαντες, ἀντέλεγον, μὴ δικαίως σφῶν ^a καταδεδικάσθαι, λέγοντες μὴ ἐπηγγέλλαι ^b ποτ' ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδὰς, ^c ὅτ' ἐσέπεμψαν τοὺς ὀπλίτας. Ἡλεῖοι δὲ τὴν παρ' αὐτοῖς ^d ἐκχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι. πρώτοις γὰρ σφίσιν αὐτοῖς ^e ἐπαγγέλλουσι, καὶ ἡσυχαζόντων σφῶν, καὶ οὐ προσδεχομένων, ^f ὥς ἐκ σπονδαῖς, αὐτοὺς λαθεῖν ἀδικήσαντας. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ^g ὑπελάμβανον, οὐ χρεὼν εἶναι αὐτοὺς ^h ἐπαγγεῖλαι ⁱ ἐτι ἐς Λακεδαίμονα, εἰ ἀδικεῖν γε ἤδη ἐνόμιζον

¹ Vide Meursium de Arch. Athen. l. 3. c. 8. Huds. ^m Τὸ πρῶτον Ar. C. Reg. Cass. Gr. Mosqu. ⁿ Ἡρχθησαν Cass. ^o Εἶρχθ. Mosqu. ^p Μὴ δὲ Reg. Μὴδὲ Gr. Μὴ δ' ἄγων. Aug. ^q Ἐκτίνοντες Dan. Mosqu. ^r Ἡν ^s ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ Marg. Cam. Mosqu. Add. Schol. ^t Ὀλυμπιακῆς Gr. Antea i; Διέρ. Mosqu. ^u Καταδικάσθαι Gr. ^v Ποτὶ i; Ar. C. ^w Ποτὶ Δακ. Cl. Sic etiam Reg. Cass. Gr. Πω Aug. Mosqu. ^x Ποτὶ i; Dan. ^y Ὅτι Gr. Mosqu. ^z Quomodo ab Eleis prænunciata et indictæ erant inducias (seu potius feriæ) Olympiacæ, docet P. Faber Agonist. l. 2. c. 26. Huds. ^a Ἀπαγγέλλουσι Marg. Ald. Flor. Bas. ^b Ἐπαγγέλλουσι pro ἐστέγγιλλαι, scil. ἐπαγγεῖλαι ἔφασαν. Æ. Port. ^c Ὅς omittunt Ar. C. Dan. ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ ^o Ἐπὶ ^p Ἐπὶ ^q Ἐπὶ ^r Ἐπὶ ^s Ἐπὶ ^t Ἐπὶ ^u Ἐπὶ ^v Ἐπὶ ^w Ἐπὶ ^x Ἐπὶ ^y Ἐπὶ ^z Ἐπὶ ^a Ἐπὶ ^b Ἐπὶ ^c Ἐπὶ ^d Ἐπὶ ^e Ἐπὶ ^f Ἐπὶ ^g Ἐπὶ ^h Ἐπὶ ⁱ Ἐπὶ ^j Ἐπὶ ^k Ἐπὶ ^l Ἐπὶ ^m Ἐπὶ ⁿ Ἐπὶ

Bell.
Pelop.
an. 12.
Olymp.
90. 1.
U. C.
Varr.
334.

αὐτοὺς, ἀλλ' οὐχ ὡς νομίζοντας τοῦτο δρᾶσαι, καὶ ὅπλα οὐδαμῶς ἐτι αὐτοῖς ἐπενέγκειν. Ἡλεῖοι δὲ τῷ αὐτοῦ λόγῳ εἶχοντο, ὡς μὲν οὐκ ἀδικοῦσι, μὴ ἂν πεισθῇναι· εἰ δὲ ^d βούλονται σφίσι Λέπρεον ἀποδοῦναι, τό τε αὐτῶν ^e μέρος ἀφίεναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν.

Ἦ. Ὡς δ' οὐκ ἐσήκουον, αὐτίς τάδε ἤξιουν, Λέπρεον μὲν μὴ ἀποδοῦναι, εἰ μὴ βούλονται· ἀναβάντες δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου, ἐπειδὴ προδυμῶνται χρῆσθαι τῷ ἱερῷ, ἀπομόσαι ἑναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἢ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδίκην. ὡς δὲ ^e οὐδὲ ταῦτα ἤθελον, Λακεδαιμόνιοι μὲν ^h εἶργοντο τοῦ ἱεροῦ, δυσίας, καὶ ἀγώνων, καὶ οἴκοι ἔθυσον. οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐθεώρουν, πλὴν Λεπρεατῶν. ὅμως δὲ οἱ Ἡλεῖοι, δεδιότες, μὴ βία θύσῃσι, ^k ζῦν ὅπλοις τῶν νεωτέρων φυλακὴν εἶχον. ἤλθον δὲ αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι καὶ ^l Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρων, καὶ Ἀθηναίων ^m ἰππῆς, οἳ ἐν Ἀργεὶ ὑπέμενον τὴν ἐορτήν. ὁὗτος ⁿ δ' ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα, μὴ ζῦν ὅπλοις ἔλθωσιν οἱ Λακεδαι-

^c Ἀπινγκῦ Cass. Antea in aut. et δράσαι Mosqu. ^d Βούλονται Ar.
^e Μέρος omittit Gr. ^f Ita a correctore pro ἱερῶν Cass. Ἑναντίον Aug.
τῶν bis Mosqu. ^g Οὐ ταῦτα Cass. ^h Εἶργον Cass. ⁱ Vallā legit τῷ
ἱεροῦ δυσίας, non interjecta hypodistole. Hud. ^k Σύν Reg. Cass. Gr.
Aug. ^l Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr. Dan. ^m ἰππῆς Ar.
C. Cass. Gr. Dan. Mosqu. ⁿ Δι' ἐγένετο Gr.

Lacedæmoniis fieri putabant, non autem, quod arbitrarentur, hoc facere, et promittebant, se nulla arma in posterum ipsis illaturos. Elei vero in eadem sententia perstabant, dicentes, se nunquam adductum iri, ut sibi nullam injuriam a Lacedæmoniis factam esse crederent. Sed si Lepreum sibi restituere vellent, suam multæ partem remissuros, et partem, quæ Deo deberetur, se pro ipsis persoluturos.

50. Sed cum Lacedæmonii audire nollent, Elei rursus hæc postularent, ut Lepreum quidem, si nollent, non restituerent, verum adscenderent ad Jovis Olympii aram, quandoquidem templo uti exopta-

rent, ut coram Græcis jurarent, se multam in posterum persoluturos. Sed cum ne ista quidem facere vel-
lent, Lacedæmonii quidem a templo, sacrificiis, et certaminibus prohibiti fuerunt, domique sacrificium fecerunt: cæteri vero Græci, præter Lepreatas certamina spectaverunt. Elei tamen veriti, ne Lacedæmonii per vim sacrificium facerent, cum juventute armata excubias egerunt. Ad ipsos autem venerunt et Argivi et Mantinei, ex utrisque mille, et Atheniensium equites, qui dierum festorum celebrationem Argis priestolabantur. Nam omnem illius cætus frequentiam ingens timor invaserat, ne Lacedæmonii armati eo venirent;

μόνιοι, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ Λείχας ὁ Ἀρκεσι-
λάου Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ῥ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων
πληγὰς ἔλαβεν, ὅτι, νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους, καὶ
ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου, κατὰ τὴν οὐκ ἐξου-
σίαν τῆς ἀγωνίσεως, ἡ προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα, ἀνέδρασε
τὸν ἡνίοχον, βουλόμενος δηλῶσαι, ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ
ἄρμα. ὥστε πολλῶ δὴ μᾶλλον ἐπεφόβητο πάντες, καὶ
ἰδόκει τὶ νέον ἔσεσθαι. οἱ μὲντοι Λακεδαιμόνιοι ἡσύ-
χασάν τε, καὶ ἡ ἐορτὴ αὐτοῖς οὕτω ῥ διήλθεν. ἐς δὲ
Κόρινθον μετὰ τὰ Ὀλύμπια Ἀργεῖοί τε καὶ οἱ ξύμ-
μαχοι ἀφίκοντο, δεησόμενοι αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν.
καὶ Λακεδαιμονίαν πρέσβεις ἔτυχον παρόντες· καὶ πολ-
λῶν λόγων γενομένων, τέλος οὐδὲν ἐπράχθη· ἀλλὰ,
σεισμοῦ γενομένου, διελύθησαν ἕκαστοι ἐπ' οἴκου. καὶ
τὸ θῆρος ἐτελεύτα.

ια'. Τοῦ ῥ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος, ἡ Ἡρακλεά-
ταις τοῖς ἐν ῥ Τραχίῃ μάχῃ ἐγένετο πρὸς ῥ Αἰνιᾶνας,
καὶ Δόλοπας, καὶ Μηλίας, καὶ Θεσσαλῶν τινάς.

• Hunc locum egregie illustrat Pausanias Ἡλιακῶν β'. cap. 2. Λίχας (non Λείχας) Ἀρκεσιλάου παῖς, ἡγεμόνων τῆς καὶ τοῦ ἀγῶνος Λακεδαιμονίων, καθ' ἡμέραν ἐπὶ ὀνόματι τῶ Ὁμηρίου δῆμι τὸ ἄρμα, τὸν δὲ ἡνίοχον νικῶντα ἀνίδρουν αὐτὸς ταυίᾳ, καὶ ἐπὶ ταύτῃ μαστιγῶσιν αὐτὸν οἱ Ἑλλανοδίται. Vide etiam P. Fabri Agonisti-
con, l. 1. c. 19. Huds. Λίχας Cass. Aug. a correct. ῥ Ἀγὼν (ut dicit
Suidas locum hunc citans) τὸν τοῦ ἀγῶνος τόπον σημαίνει. Huds. ῥ Προελ-
θὼν Cl. in marg. Mox καὶ αὐτ. Mosqu. ῥ Ἡσύχασαν τι Cl. in marg.
• Διήλθῃ Cass. ῥ Δι' ἱστ. Gr. ῥ Λακεδαιμόνιοι τὸν Τραχίᾳ καλούμενον
ἔκτισαν, καὶ μετωνόμασαν Ἡράκλειαν. Diodor. Sicul. l. 12. Vide etiam quæ con-
gessit Meursius in Miscell. Lac. l. 1. c. 7. Huds. ῥ Τραχίᾳ Cass. ῥ Αἰ-
νιᾶνας Strabo. Mox Δόλοπας, Mosqu.

praesertim postea quam Lichas Arce-
silai filius Lacedaemonius virgis a
lictoribus in stadio cæsus fuerat,
quod, cum ipsius bigæ vicissent, et
per præconis vocem pronunciatum
fuisset, publicis Bæotorum bigas vi-
cisse, quod Lacedaemonius interdi-
ctum fuisset certaminibus, ipse in
stadium progressus, aurigam coro-
nasset, cupiens indicare currum il-
lum suum fuisse. Quamobrem multo
magis omnes tunc timuerunt, et ali-
quid novi fore videbatur. Lacedae-
monii tamen quieverunt, atque illa
dierum festorum celebratio sic ipsis

praeteriit. Post Olympia autem Ar-
givi eorumque socii Corinthum ive-
runt, Corinthios oraturi, ut ad se
transirent. Aderant autem et Lacedae-
moniorum legati. et quamvis mul-
ti sermones habiti fuissent, ad extre-
mum tamen nihil peractum est: sed
facto terre-motu in suam quique ur-
bem discesserunt. atque hæc æstas
excessit.

51. Incunte autem hyeme, Hera-
cleotæ, qui sunt in agro Trachinio,
cum Ænianibus, et Dolopibus, et
Meliensibus, et nonnullis Thessalis
prælium commiserunt. Nam hæ

Bell. προσοικοῦντα γὰρ τὰ ἔθνη ² ταύτῃ τῇ πόλει πολέμια
 Pelop. ἦν. οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ, ἢ τῇ τούτων, τὸ χωρίον
 an. 12. ἔτειχίσθη· καὶ εὐδὺς τε ^a καδισταμένη τῇ πόλει
 Olymp. 90. 1. ἡναντιοῦντο, ^b ἐς ὅσον ^c ἐδύναντο φθείροντες. καὶ τότε
 U. C. τῇ μάχῃ ἐνίκησαν τοὺς Ἑρακλεώτας, καὶ ^d Ξενάρης
 Varr. 334. ὁ Κνίδιος Λακεδαιμόνιος ἄρχων αὐτῶν ἀπέθανε· διε-
 φθάρησαν ^e δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑρακλεωτῶν. καὶ ὁ
 χειμῶν ἐτελεύτα, ^f καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτε-
 λεύτα.

Bell. νβ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, εὐδὺς ἀρχομένου,
 Pelop. τὴν Ἑράκλειαν, ὡς μετὰ τὴν μάχην κακῶς ἐφθείρετο,
 an. 13. Βοιωτοὶ παρέλαβον, καὶ ^g Ἑγησιππίδαν τὸν Λακεδαι-
 Olymp. 90. 1. μόνιον, ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα, ἐξέπεμψαν. δέισαντες
 U. C. δὲ παρέλαβον τὸ χωρίον, μὴ, Λακεδαιμονίων τὰ κατὰ
 Varr. 335. Πελοπόννησον θορυβουμένων, Ἀθηναῖοι λάβωσι. Λα-
 Mart. 26. κεδαιμόνιοι μέντοι ^h ἀργίζοντο αὐτοῖς. καὶ τοῦ αὐτοῦ
 April. θέρους ⁱ Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, στρατηγὸς ὢν Ἀθη-
 ναίων, Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ξυμπρασσόντων,
 ἐλθὼν ἐς Πελοπόννησον μετ' ὀλίγων ^k Ἀθηναίων ὀπλι-
 τῶν, καὶ τοξοτῶν, καὶ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων, ^l καὶ

^a Ταῦτα Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. ^a Ἀυσταμένη Ar. C. Dan.
^b Eis Reg. ^c Aug. e corr. ἰδύνοντο Cass. Paullo post abest τότε Mosqu.
^d Illa δὲ Κνίδιος delenda censet Fr. Port. verum sine ratione. Nam cum
 Cnidii sint Lacedæmoniorum coloni, ut docet Herodotus lib. 1. hinc Xena-
 res, cum esset Cnidius, etiam Lacedæmonius dicitur a Thucydide. Huds.
^e Δι' καὶ οἱ ἄλλοι Cl. ^f Καὶ δωδέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα non sunt in
 Gr. ^g Ἑγησιππίδαν Gr. ^h Ὀργίζοντο Reg. Mosqu. ⁱ Ὁ Ἀλκιβ. δ.
 Κλεινίου Gr. Κλεινίδου Dan. Mox πρασσόντων Mosqu. ^k Ὀπλιτῶν Ἀθη-
 ναίων Reg. ^l Καὶ omittunt Cl. Gr. Reg. Cass. Aug.

gentes, quæ huic Heracleotarum urbi finitimæ erant, ei hostes erant. Hæc enim urbs non adversus ullum alium, quam istarum gentium agrum condita fuerat, ut ipsa credebant. Et simul atque condi cœpta est, statim ei adversari cœperunt, eam pro viribus atterentes, et tunc Heracleotas prælio superarunt, et Xenares Lacedæmonius ipsorum dux in eo cecidit, et multi alii Heracleotæ perierunt. atque illa hyems exiit, et duodecimus hujus belli annus excessit.

52. Insequentis autem æstatis initio statim, Heracleam, quod post

prælium graviter infestaretur, Boeoti in fidem suam receperunt, et Hegesippidam Lacedæmonium, ut perperam res illas administrantem, expulerunt. Hanc autem urbem receperunt, veriti, ne Lacedæmonis Peloponnesi tumultu turbatis, Athenienses eam occuparent. Lacedæmonii tamen ipsis erant irati. Eadem æstate Alcibiades Cliniae filius, Atheniensium dux, Argivis ac sociis, cum adjuvantibus, in Peloponnesum profectus, cum paucis gravis armaturæ militibus Atheniensibus, et sagittariis, et sociis, quos illinc assumserat, tum alia, quæ ad societatem

παραλαβάν, τά τε ἄλλα ^m ζυγκαδίστη περὶ τὴν ζυμ- Bell.
Pelop.
an. 13.
Olymp.
90. 2.
U. C.
Varr.
335.
μαχίαν, διαπορευόμενος ⁿ Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ,
καὶ Πατρίας τε τείχη καθεῖναι ^o ἔπεισεν εἰς θάλασ-
σαν, καὶ αὐτὸς ἕτερον διανοεῖτο τειχίσαι ἐπὶ τῷ ^p Ῥίῳ
τῷ Ἀχαικῷ. Κορίνθιοι δὲ καὶ Σικυώνιοι, καὶ οἷς ἦν
ἐν βλάβῃ τειχισθὲν, βοηθήσαντες διεκάλυσαν.

νγ'. Τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Ἐπιδαυρίοις καὶ Ἀργείοις Julio.
πόλεμος ἐγένετο, προφάσει μὲν, περὶ τοῦ θύματος τοῦ
Ἀπόλλωνος τοῦ ^q Πυθίως, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν, οὐκ
ἀπέπεμπον ὑπὲρ ^r βοταμίων Ἐπιδαυρίοι. κυριώτατοι
δὲ τοῦ ἱεροῦ ἦσαν Ἀργεῖοι. ἰδόκει δὲ, ^s καὶ ἄνευ τῆς
αἰτίας, τὴν Ἐπιδαυρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς
Ἀργείοις προσλαβεῖν, ἣν δύνανται, τῆς τε Κορίνθου
ἐνεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσε-
σθαι τὴν βοήθειαν, ἣ Σκύλλαιον περιπλεῖν τοῖς Ἀθη-
ναίοις. παρεσκευάζοντο οὖν οἱ Ἀργεῖοι, ὥς αὐτοὶ εἰς
τὴν Ἐπιδαυρον διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔσπραξιν ἔσβα-
λοῦντες.

νδ'. Ἐξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κατὰ

^m Ζυγκαδίστη Cass. Gr. Aug. ⁿ Πελοποννήσου Dan. ^o Ἐπίσιν Reg.
Ἐπὶ θάλα. Mosqu. ^p Alterum erat Rhium Ætoliz. Huds. ^q Πυθίως
Gr. Reg. Πυθίος Mosqu. ^r Παραβοταμίων Marg. Cam. Gr. Παραβο-
ταμία πόλις Φωκίδος, teste Stephano. Mendum est in vocabulo; nec ex al-
tera lectione sensum elicere possum. Expectandum itaque subsidium Co-
dicis MS. nisi pro pascuis accipi dicamus, ut L. Valla. Æ. Port. Παραβο-
ταμίων Reg. Παρὰ βοταμίων Gr. Mox καὶ κυριώτ. Mosqu. ^s Καὶ omittit
Gr. Ἐδόκει δ' ἄντιον habet Gr. ^t Ita a manu correctoris pro ἑσβαλόντις in
Cass. Aug. Ἐσβαλόντις Mosqu. et διὰ τὸ θύμα. p. διὰ τοῦ. Mox ἱερίμηνον
Mosqu.

pertinebant, constituit, per mediam Peloponnesum cum copiis iter faciens, tum etiam Patrensibus persuasit, ut muros ad mare usque perducerent, et ipse alteros Rhium Achaicum versus exstruere in animo habebat. Sed Corinthii, et Sicyonii, et alii, quibus hi muri exstructi damnum daturi erant, illuc accurrentes impediverunt.

53. Eadem æstate bellum inter Epidaurios et Argivos gestum est, prætextu quidem hostiæ, quam ad Apollinem Pythium Epidaurii pascuorum nomine adducere debebant, nec tamen miserant. Ipsum

autem templum erat potissimum in Argivorum potestate. Sed vel sine ista speciosa causa Alcibiades et Argivi Epidaurum, si possent, occupare statuerant, tum ut Corinthus esset pacata, tum etiam quod Athenienses auxilium ex Ægina Argivis itinere compendiosiore latum iri putarent, quam si Scyllæum circumvecti suppetias illis ferrent. Argivi igitur se præparabant ad irruptionem. in Epidaurum faciendam, ut ipsimet hostiam exigenter.

54. Per eadem autem tempora Lacedæmonii quoque cum frequentibus copiis, quas ex omnibus populis

Bell. τοὺς αὐτοὺς χρόνους πανδημεῖ ἐς Λεῦκτρα τῆς ἑαυτῶν
 Pelop. μεθορίας, πρὸς τὸ ὕψαιον, Ἀγίδος τοῦ Ἀρχιδάμου
 an. 13. βασιλέως ἡγουμένου. ἦδαι δὲ οὐδεὶς ὅποι στρατεύου-
 Olymp. 90. 2. σιν, οὐδὲ αἱ πόλεις ἐξ ὧν ἐπέμφθησαν. ὥς δ' αὐτοῖς τὰ
 U. C. Varr. 335. διαβατήρια δομένοις οὐ προὔχῳρει, αὐτοὶ τε ἀπῆλ-
 Julio. θον ἐπ' οἴκου, καὶ τοῖς ξυμμάχοις περιήγγειλαν
 Aug. 14. ^a μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μὴν, ἱερομήνια
 Δωριεῦσι,) ^b παρασκευάζεσθαι, ὥς στρατευσομένους.
 Ἀργεῖοι δ' ἀναχωρησάντων αὐτῶν, τοῦ πρὸ τοῦ ^c Καρ-
 νεῖς μηνὸς ^d ἐξελθόντες ^e τετράδι φθίνοντος, καὶ ἄγον-
 τες τὴν ἡμέραν ταύτην, πάντα τὸν χρόνον ^f ἐσέβαλον ἐς
 τὴν Ἐπιδαυρίαν, καὶ ἐδήουν. Ἐπιδάυριοι δὲ τοὺς ξυμ-
 μάχους ἐπεκαλοῦντο ὧν τινες, οἱ μὲν, τὸν μῆνα ^g πρὸ-
 φασίσαντο, οἱ δὲ, καὶ ^h ἐς μεθορίαν τῆς Ἐπιδαυρίας
 ἐλθόντες, ἡσύχαζον.

^a Hujus meminit Strabo lib. 8. Λυκαῖον Ἀρκადίας ὄρος. Scholiastes ad pri-
 mum Callimachi hymnum. Huds. ^x Ὅπου Ar. Ὅση Reg. Mosqu. ^y Δια-
 βατήρια ἱερὰ apud Pollucem, sacrificia, quæ pro transitu fiebant. Vide Tur-
 nebi Advers. p. 756. Huds. ^z Καὶ τοὺς ξυμμάχους Ar. C. ^a Ita Steph.
 1. 2. et Æ. Port. Μετὰ τὸν μέλλοντα (Καρνεῖος δ' ἦν μὴν ἱερομήνια Δωριεῦσι)
 παρασκευάζεσθαι etc. malit Æ. Port. ita ut hic sit verborum sensus : μετὰ
 τὸν μέλλοντα μῆνα τὸν Καρνέιον, ὃς ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἱσημαίνετο, ἐν ᾧ ἱερομήνια
 παρὰ Δωριεῦσιν ἑτελοῦντο etc. Μετὰ τὰ μέλλοντα, Καρνέιος δ' ἦν μὴν, ἱερομήνια,
 Δωριεῦσι παρασκευάζεσθαι ὥς etc. Ar. C. Μετὰ τὸν μέλλοντα, Καρνέιος δ' ἦν μὴν,
 ἱερομήνια, Δωριεῦσι etc. Ald. Flor. Bas. Καρνέιος Gr. passim. ἱερομήνια Cl.
 Καρνέιος et ἱερομήνια Reg. Τὰ μέλλ. Mosqu. et μὴν d. Mosqu. ^b Sic inter
 versus manu recenti, in textu παρασκευάζετο Reg. ^c Hic observa Carneum
 eundem fuisse mensem cum Atheniensium Metageitnionem, ut constat ex
 Plutarcho in Nicia. Huds. Καρνέιου Reg. Gr. ^d Ἐξελθόντος Reg. ^e Τε-
 τάρτη φθίν. Gr. Huds. Gr. habet τετράδι φθίν. ut alii Mss. Duck. ^f Ἐσ-
 έβαλλον Gr. ^g Προφασίσαντες Marg. ^h Εἰς Reg.

collegerant, ad Leuctra in agri sui
 confiniis sita, adversus Lycæum,
 duce Agide Archidami filio, rege
 suo, profecti sunt. Nullis autem
 sciebat, quoniam illi proficisceren-
 tur: imo ne ipsæ quidem civitates,
 unde milites emissi fuerant. Sed
 cum pro transitu *sacrificia facien-
 tes, litare non potuissent, cum ipsi
 domum redierunt, tum etiam per
 nuncios, circummissos sociis edixe-
 runt, ut post insequentem mensem
 (Carneus vero mensis erat, in quo
 stata sacra apud Dorienses celebra-

tur) se præparent, ut ad militiam
 profecturi. Illis autem domum re-
 versis, Argivi, quarto die, a fine men-
 sis exeuntis ante mensem Carneum,
 ex suis finibus egressi, quamvis illos
 dies festos agerent, tamen per to-
 tum illud tempus in agrum Epidau-
 rium irruerunt, eumque vastarunt.
 Epidaurii vero sociorum auxilium
 implorabant. Horum vero nonnulli
 †quidem hunc mensem causaban-
 tur; nonnulli vero, vel ad ipsa agri
 Epidaurii confinia profecti quieve-
 runt.

* Ita Valla et Æ. Port. Sacrificantibus adversa auspicia fuerunt etc.
 Ænecius. Huds.

† Illorum nondum adesse mensem causabantur: nonnulli vero etc. Valla.
 IDEM.

νέ. Καὶ κατ' ὃν χρόνον ἐν τῇ ἰ' Ἐπιδαυρίῳ Ἀργεῖοι
ἦσαν, ἐς Μαντίνειαν πρεσβεῖαι ἀπὸ τῶν πόλεων ξυνηλ-
θον, Ἀθηναίων παρακαλεσάντων. καὶ ^k γιγνομένων
λόγων, ἰ' Ἐφαμίδας ὁ Κορίνθιος οὐκ ἔφη τοὺς λόγους
τοῖς ἔργοις ^m ὁμολογεῖν. σφεῖς μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης
ξυγκαθῆσθαι, τοὺς δ' Ἐπιδαυρίους, καὶ τοὺς ξυμμά-
χους, ⁿ καὶ τοὺς Ἀργεῖους μετ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι.
διαλῦσαι οὖν πρῶτον χρῆναι ^o ἀφ' ἑκατέρων ^p ἰλθόντας
τὰ στρατόπεδα, καὶ οὕτω πάλιν λέγειν ^q περὶ τῆς εἰρή-
νης. καὶ πεισθέντες ὥχοντο, καὶ τοὺς Ἀργεῖους ἀπή-
γαγον ἐκ τῆς Ἐπιδαυρίας. ὕστερον δὲ ἐς τὸ αὐτὸ
ξυνελθόντες, οὐδ' ὥς ἐδυνήθησαν ξυμῆναι· ἀλλ' οἱ
Ἀργεῖοι πάλιν ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν ἐσέβαλον, καὶ ἐδήην.
ἔξεστράτευσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐς ^r Καρύας
καὶ ὥς οὐδ' ἐνταῦθα ^s τὰ διαεσπόμενα αὐτοῖς ἐγένετο, ^{Aug. fin.}
ἐπανεχώρησαν. Ἀργεῖοι δὲ, τεμόντες τῆς Ἐπιδαυρίας ^{vel initio}
ὥς τὸ τρίτον μέρος, ἀπῆλθον ἐπ' οἶκον καὶ Ἀθηναίων ^{Septem-}
αὐτοῖς χίλιοι ἐσοήθησαν ὀπλίται, ^{bris.} καὶ Ἀλκιβιάδης ^{Paulo}
^{ante Oct.}

¹ Ἐπιδαυρίῳ οἱ Ἀργεῖοι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.* ^{* Γνωμικὸν}
Ar. Aug. ¹ Ἐφαμίδας *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.* ^{= Ὁμι-}
λίων Marg. Cam. Schol. *Mox συγκαθῆσθαι Aug.* ² Aliter legisse videtur
Valla, nam vertit: *Epidaurios autem ac socios cum armis adversus Argi-*
vos in acie stare. Huds. ³ Ita ex ἰφ' fecerat recens manus in *Cass.* Antea
διαλῦσαι Mosqu. ⁴ Hic verborum sensus: ἔφη χρῆναι ἀμφοτέρω ἀφ' ἑκατέρων
ἰλθόντας ἐς τὰ στρατόπεδα, διαλῦσαι αὐτά. Vel sic, ἔφη χρῆναι διαλῦσαι τοὺς ἀφ'
ἑκατέρων ἰλθόντας, τὰ στρατόπεδα λύειν. Aut potius ἰλθόντας pro ἰλθόντας, repo-
nendum. Æ. Port. ⁵ Περὶ εἰρήνης *Cl.* *Paullo post ἰσχυράναι. Mosqu.*
⁶ Κάρυα apud *Stephanum.* ⁷ Τὰ δεστ *Reg.* ⁸ Καὶ ἰ' Ἀλκιβ. *Gr.* Antea
ἐπλῖται Mosqu.

55. Dum autem Argivi in agro Epidaurio essent, legationes ex sociis civitatibus ab Atheniensibus excitæ Mantineam venerunt. Et cum in colloquium ventum esset, Ephamidas Corinthius verba cum factis congruere negavit. Nam ipsos quidem de pace acturos, Mantineam convenisse, et ibi consedissee: Epidaurios vero, eorumque socios, et Argivos armatos castra opposita habere. Primum igitur exercitus, qui ab utrisque missi fuerant, dimittendos, atque ita demum de pace verba rursus facienda censebat. His autem verbis adducti Atheniensium legati,

abierunt, et Argivos ex agro Epidaurio abduxerunt. Postea vero, cum in eundem locum rursus convenissent, ne sic quidem quicquam communiter transigere potuerunt: sed Argivi rursus in agrum Epidaurium irruerunt, eumque vastarunt. Lacedæmonii quoque cum suis copiis adversus Caryas profecti sunt. * Sed cum ne hic quidem sacrificia pro transitu facientes litare potuissent, domum redierunt. Argivi vero, tertia fere agri Epidaurii parte vastata, domum reverterunt. Ipsi autem mille gravis armaturæ milites Athenienses duce Alcibiade auxilium tu-

* Vid. pag. 323. [edit. nov. p. 756. sq.] Huds.

Bell. ^u στρατηγός. ^x πυθόμενοι δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους ἔξε-
Pelop. an. 13. στρατεῦσθαι, καὶ ὡς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον.
Olymp. 90. 2. καὶ τὸ θέρος οὕτω ^y διῆλθε.

U. C. 15'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι,
Varr. 335. λαδόντες Ἀθηναίους, ^z φρουροὺς τε τριακοσίους, καὶ
Post Oct. 18. Ἀγησιππίδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν ^b ἐς Ἐπί-
δαυρον ἐσέπεμψαν. Ἀργεῖοι ^c δ' ἐλθόντες παρ' Ἀθη-
ναίους, ἐπεκάλουν, ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς,
διὰ τῆς ἐαυτῶν ἐκάστους μὴ εἶναι πολεμίους διέναι,
ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλεῦσαι ^d καὶ εἰ μὴ
κἀκείνοι ἐς Πύλον κομιοῦσιν ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς
^e Μεσσηνίους καὶ ^f Εἰλωτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοί. Ἀθη-
ναῖοι δὲ, Ἀλκιβιάδου πείσαντος, τῇ μὲν Λακωνικῇ
στήλῃ ὑπέγραψαν, ὅτι οὐκ ἐνέμειναν οἱ Λακεδαιμόνιοι
τοῖς ὅρκοις, ἐς δὲ Πύλον ἐκόμισαν τοὺς ^g ἐκ Κρανίαν
Εἰλωτας, ληΐζεσθαι τὰ δ' ἄλλα ἡσυχάζον. τὸν δὲ
χειμῶνα τοῦτον, πολεμούντων Ἀργείων καὶ Ἐπιδau-
ρίων, μάχη μὲν οὐδεμία ἐγένετο ἐκ παρασκευῆς, ἐνέ-
δραι δὲ καὶ καταδρομαί, ἐν αἷς ὡς τύχοιεν ἐκατέρω
τινὲς ^h διεφθείροντο. καὶ τελευτῶντος τῷ χειμῶνος πρὸς

^u Sic legit et distinguit Fr. Port. στρατηγός, πυθόμενοι τοὺς Λακεδαιμονίους etc. Consule Annott. Huds. ^x Πυθόμενοι Reg. Cass. Gr. Aug. ^y Διῆλ-
Sh Cass. ^z Φρουροὺς τριακοσίους Gr. ^a Supra pag. 393. Ἀγησιππίδαν
Huds. ^b Ὡς Ἐπίδ. Cl. ^c Δι' ἐλθόντις Gr. Mox ἐκάστου Mosqu. ^d Κι
μὴ Gr. ^e Μεσσηνίους Ar. C. Gr. Mosqu. ^f Εἰλωταί Cass. ut et paullo
post, et plerumque. ^g Ἐν Κρανίῳ Reg. Mox καταδρομαί Mosqu. oxyt. et
mox, φίλοι. ^h Ita ex emendatione superscripta, in textu ἐφείροντο Gr.
Mosqu.

lerant, cum Lacedæmonios cum co-
piis ex suis finibus egressos audis-
sent: sed cum ipsorum opera non
amplius opus esset, abierunt. Atque
hæc æstas ita exacta est.

56. Sequentis hyemis initio Lacedæmonii clam Atheniensibus præsidium trecentorum militum, et Agesippidam ipsorum ducem, mari Epidaurum immiserunt. Argivi vero ad Athenienses profecti, cum ipsis expostularunt, quod, cum in fœderibus scriptum esset, ut nulli de sociis hostes per agrum suum transire sinnerent, ipsi tamen Lacedæmonios per suum mare transire permisissent. Et nisi ipsi quoque Messenios et servitia

adversus Lacedæmonios Pylum reduxissent, se ab ipsis injuria affectum iri dicebant. Athenienses vero autore Alcibiade, cippo quidem Laconico subscripserunt; Lacedæmonios in fœderis conditionibus non perstitisse, Pylum vero e Craniis servitia Lacedæmoniorum reducerent, ut latrocinarentur. cæteris vero in rebus quieverunt, et ab armis abstinuerunt. Per hanc autem hyemem, quamvis Argivi et Epidaurii bellum inter se gererent, tamen nullum quidem prælium acie palam instructa commissum est: sed insidiæ et incursiones tantum factæ sunt, in quibus, prout casus tulit, ex utrisque nonnulli ceciderunt. at-

ἔαρ ἤδη, κλίμακας ἔχοντες οἱ Ἀργεῖοι ἤλθον ἐπὶ τὴν Ἐπίδαυρον, ὡς ἐρήμου οὔσης διὰ τὸν πόλεμον, βία αἰρήσοντες· καὶ ἄπρακτοι ἀπῆλθον. καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα, ¹ καὶ τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. ² U. C. Varr. 337. Intra Jun. 12. et Jul. 11.

νζ'. Τοῦ ^k δ' ἐπιγιγνομένου θέρους μεσοῦντος Λακεδαιμόνιοι, ὡς αὐτοῖς οἶτε Ἐπιδάυριοι ζύμμαχοι ὄντες ἑταλαιπώρουν, καὶ τὰλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, τὰ μὲν ἀφειστήκει, τὰ δ' οὐ καλῶς ¹ εἶχε, νομίσαντες, εἰ μὴ ^m προκαταλήφονται ἐν τάχει, ⁿ ἐπὶ πλέον χρησέσθαι ^o αὐτὰ, ἐστράτευσεν αὐτοὶ καὶ οἱ Εἰλωτες πανδημεῖ ^p ἐπ' Ἀργος. ^q ἡγεῖτο δὲ Ἀγίς ὁ Ἀρχιδάμου, ^r Λακεδαιμονίων βασιλεύς. ζυνεστράτευσεν δ' αὐτοῖς Τεγεάται ^s τε καὶ ὅσοι ἄλλοι ^t Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ζύμμαχοι ἦσαν. οἱ δ' ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου ζύμμαχοι, καὶ οἱ ἔξωθεν, ἐς Φλιοῦντα ζυνελέγοντο· Βοιωτοὶ μὲν, πεντακισχίλιοι ὀπλῖται, καὶ τοσοῦτοι ψιλοὶ, καὶ ^u ἱππῆς ^x πεντακόσιοι, καὶ ^y ἄμιπποι ἴσοι·

ⁱ Καὶ τὸ τρίτος Reg. ^k Δι' ἱππ. et mox ζυνεστράτευσεν δὲ αὐτοῖς, et οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄλλης Gr. Mox μεσοῦντος d. Mosqu. ¹ Εἶχεν Cass. Aug. ^m Καταλ. Aug. pro add. a Corr. ⁿ Ἐπιπλῖον Ar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. ^o Τὰ αὐτὰ Gr. ^p Ἐπ' Ἀργεῖος Mosqu. ^q Ἐπ' Ἀργεῖος Gr. ^r Ἠγεῖτο δ' Ἀγίς Gr. ^s Λακεδαιμονίων non habet Reg. ^t Τε δεest Cass. Mosqu. et pro eo καί. Τε d. Aug. ^u Ἀρκάδης Ar. C. Dan. Mosqu. qui mox, Φλιοῦντα, p. Φλιοῦντα, et ita mox, Φιλ. c. 58. init. ^x ἱππῆς Ar. C. Cass. Gr. Dan. Mosqu. ^y Πεντακόσιοι. οἱ δ' ἄλλοι, ceteris omissis, Gr. ^z Ἀντιπαι Aug. Ἀμιπποι Marg. Atque ita legendum esse docet Harpocr. qui ambigit, utrum ἄμιπποι sint Antecursores equitibus adjuncti; qui a Philochoro προδρομαὶ a Quinto Curtio vocantur Dimachæ. Διμάχαι (ut inquit Hesychius) οἱ λιγύμενοι ἄμιπ-

que extrema hyeme, et ad ver jam accedente, Argivi cum scalis, quas sumserunt, adversus Epidaurum iverunt, ut propter bellum defensoribus denudatam expugnaturi. Sed infecto negotio discesserunt. Et hyems illa exiit, et decimus tertius hujus belli annus excessit.

57. Insequente aestate jam media Lacedæmonii, cum Epidaurii ipsorum socii graviter vexarentur, et aliæ Peloponnesi civitates, partim quidem ab ipsis jam defecissent, partim vero laborarent, existimantes, nisi celeriter ipsas præoccuparent, ipsas ulterius progressuras esse, et plures præterea defectionem

facturas, cum ipsi, tum ipsorum servitia cum maximis copiis ex omni suæ ditionis populo collectis adversus Argos iverunt. Illis autem præerat Agis Archidami filius, Lacedæmoniorum rex. Cum ipsis autem ad hanc militiam profecti sunt Tegeatæ, et alii Arcades, quotquot erant Lacedæmoniorum socii. Nam cæteri socii, qui in Peloponneso, et extra Peloponnesum erant, ad Phliuntem cogeabantur: Bæotorum quidem, quinque millia gravis armaturæ militum, et totidem levis armaturæ, et quingenti equites, et totidem alii, quorum tanta erat exercitatione celeritas, ut júbis equorum

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90.
U. C.
Varr.
337.

Κορίνθιοι δὲ, δισχίλιοι ὀπλῖται· οἱ δ' ἄλλοι, ὥς ἔκα-
στοι. Φλιάσιοι δὲ πανστρατιά, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων ἦν τὸ
στράτευμα.

ἡ'. Ἀργεῖοι δὲ, προαισθόμενοι τότε πρῶτον τὴν
παρασκευὴν τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ ἐπειδὴ ἐς τὸν
Φλιοῦντα, βουλόμενοι τοῖς ἄλλοις προσμῖξαι, ἐχώρουν,
τότε δὴ ἐξεστράτευσαν καὶ αὐτοί. ἐβόηθησαν δ' αὐτοῖς
καὶ Ὑ Μαντινῆς, ἔχοντες τοὺς σφετέρους ξυμμάχους,
καὶ Ὑ Ηλείων τρισχίλιοι ὀπλῖται. καὶ Ὑ προϊόντες, ἀπαν-
τῶσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυδρίᾳ τῆς Ἀρκαδίας.
καὶ καταλαμβάνουσιν ἑκάτεροι λόφον· καὶ οἱ μὲν Ἀρ-
γεῖοι ὥς μεμονωμένοις τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεσκευά-
ζοντο μάχεσθαι. ὁ δὲ Ὑ Ἀγίς, τῆς νυκτὸς ἀναστήσας
τὸν στρατὸν, καὶ λαθὼν, ἐπορεύετο ἐς Φλιοῦντα παρὰ
τοὺς ἄλλους ξυμμάχους. καὶ οἱ Ἀργεῖοι, αἰσθόμενοι,
ἅμα Ὑ ἔω ἐχώρουν, πρῶτον μὲν, ἐς Ὑ Ἀργος, ἔπειτα δὲ, ἥ
προσεδέχοντο τοὺς Λακεδαιμονίους μετὰ τῶν ξυμμά-
χων καταβῆσθαι, τὴν κατὰ Νεμέαν ὁδόν. Ὑ Ἀγίς δὲ
ταύτην μὲν, ἣν προσεδέχοντο, οὐκ ἐτράπετο, παραγγέ-
λας δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ὑ Ἀρκάσι καὶ Ὑ Ἐπιδαυ-

ποι, οἱ τινες, ὅτι μὲν πιζῇ, ὅτι δὲ ἰφ' ἵππων μάχονται. Vide notas Maussaci et
Valesii in Harpocr. Mox πανστρατιά Mosqu. et c. 58. init. δι pro δλ. Ὑ Μαν-
τινῆς Ar. C. Cass. Gr. Dan. Mosqu. Ὑ Προιόντες Ar. C. Dan. Ὑ For-
tasse distinguendum post ἵπ. Nam sensus erit apertior. Æ. Port. Mox

β α
μὲν τ. ξυμμ. τοὺς Λακιδ. καταβ. Aug. α et β suprascr. ordinem verum indi-
cant. Mox ἐτράπετο Mosqu.

sublevati, cursum illorum adæqua-
rent: Corinthiorum vero, duo gra-
vis armaturæ millia: cæterorum ve-
ro, pro cuiusque copia viribusque
numerus erat. Sed Phliasii cum
omnibus suis copiis ad hanc expedi-
tionem iverunt, quod sociorum exer-
citus in ipsorum agro esset.

58. Argivi autem, cum tunc pri-
mum Lacedæmoniorum apparatus
præsensissent, et postea quam La-
cedæmonii Phliuntem iverunt, ut
cum aliis se conjungerent, tunc de-
mum et ipsi cum exercitu prodie-
runt. Ipsius autem auxilium tulerunt
et Mantinei cum suis sociis, et
Eleorum tria gravis armaturæ mil-
lia. Et progressi Lacedæmonii ad

Methydrium Arcadiæ oppidum oc-
currunt. Et utrique collem occu-
pant. Et Argivi quidem ad præli-
um cum Lacedæmoniiis, ut sociorum
auxilio nudatis, committendum sese
præparabant. Sed Agis castris no-
ctu motis, idque clam Argivis, Phli-
untem ad alios socios contendit.
Quod cum Argivi cognovissent, pri-
mo diluculo statim abierunt, pri-
mum quidem Argos, deinde vero ad
illam viam, quæ ad Nemeam ducit,
qua Lacedæmonios cum sociis de-
scensuros expectabant. Sed Agis
non convertit se ad illud iter, qua
expectabant: at, re Lacedæmo-
niis et Arcadibus et Epidauriis de-
nuntiata, aliud asperum inivit, et

ρίοις, ἄλλην ἐχώρησε χαλεπὴν, καὶ κατέβη εἰς τὸ ^b Ἀργείων πεδίων· καὶ Κορινθιοὶ καὶ ^c Πελληνῆς ^d καὶ Φλιαῖοι ^e ὄρδιον ἐτέραν ἐπορεύοντο· τοῖς δὲ Βοιωτοῖς καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Σικυωνίοις ^f εἴρητο τὴν ἐπὶ Νεμέας ὁδὸν καταβαίνειν, ἥ οἱ Ἀργεῖοι ^g ἐκάθηντο, ὅπως, εἰ ^h οἱ Ἀργεῖοι ἐπὶ σφᾶς ἰόντες ⁱ εἰς τὸ πεδῖον βοηθοῖεν, ἐφεπόμενοι τοῖς ἵπποις χρωῖντο. καὶ ὁ μὲν, οὕτω διατάξας, καὶ ἐσβαλὼν εἰς τὸ πεδῖον, ^k ἐδῆου ^l Σάμινδόν τε καὶ ἄλλα.

Ν΄. Οἱ δὲ Ἀργεῖοι, γνόντες, ἐσοθήδουν ἡμέρας ἤδη ἐκ τῆς Νεμέας, καὶ περιτυχόντες ^m τῷ Φλιασίῳ καὶ Κορινθίῳ στρατοπέδῳ, τῶν μὲν Φλιασίῳ ὀλίγους ἀπέκτειναν, ὑπὸ δὲ τῶν Κορινθίῳ αὐτοὶ οὐ πολλῷ πλείους διεφθάρησαν. καὶ οἱ Βοιωτοὶ καὶ ⁿ οἱ ^o Μεγαρεῖς καὶ οἱ Σικυωνιοὶ ἐχώρουν, ὥσπερ εἴρητο αὐτοῖς, ἐπὶ τῆς Νεμέας· καὶ τοὺς Ἀργεῖους οὐκέτι κατέλαβον· ἀλλὰ καταβάντες, ὡς ἑώραν τὰ ἑαυτῶν δηούμενα, εἰς μάχην παρετάσσοντο. ^p ἀντιπαρεσκευάζοντο δὲ ^q καὶ οἱ Λακε-

^b Ἀργεῖοι et in marg. Ἀργίων Gr. ^c Πελληνῆς Ar. C. itidemque paulo infra. Huds. Cass. Dan. Mosqu. ^d Καὶ οἱ φλ. Gr. ^e ὄρδιον Marg. Ald. Flor. Bas. ὄρδιον legebat Valla: nam vertit: diverso itinere matutini perrexere. Κατὰ ἑρδῖον Ar. C. ὄρδιον Gr. ὄρδιον Reg. Cass. Dan. Aug. ὄρδιον Mosqu. ^f ἑρδο Dan. et paulo inferius. ^g ἐκάθηντο Gr. et Cl. in marg. Huds. ἐκάθηντο Aug. Cass. et sic etiam Gr. cum a super η. Οἱ ante Ἀργ. d. Mosqu. qui et Μεγαρεῖσιν. ^h Οἱ deest Reg. Ὁ Mosqu. qui et σφας. ⁱ Εἰ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Aug. ^k ἐδῆου Gr. ^l Σάμινδός vix alibi occurrit. Σάμινδος vicum invenio in agro Eleo, apud Pausaniam in Eliacis. Huds. ^m τῷ Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Paulo ante ἐπὶ σφᾶς Mosqu. ⁿ Οἱ deest Gr. ^o Μεγαρεῖς Cass. et paulo post. Mosqu. et mox, ex lri. ^p ἀντιπαρεσκευάζοντο Cass. Gr. Dan. Aug. a m. rec. qs. corr. ^q Καὶ deest Gr.

in Argivorum planitiem descendit. Et Corinthii et Pellenenses et Phliasii alia ardua via iter fecerunt. Bæotis vero et Megarensibus et Sicyoniis præceptum fuerat, ut via, quæ ducit ad Nemeam, descenderent, ubi condescerant Argivi; ut, si Argivi contra ipsos in planitiem ad vim arcendam venirent, ipsi equis uterentur eos a tergo insequentes. Atque Agis quidem, acie sic instructa et irruptione in planitiem facta, Saminthus et alia vastabat.

59. Argivi vero hac re cognita,

cum dies jam illuxisset, ex Nemea ad opem agro suo ferendam venerunt, et cum in Phliasiorum et Corinthiorum exercitum incidissent, paucos quidem ex Phlasiis interfecerunt: ipsi vero non multo plures ex suis a Corinthiis cæsos amiserunt. Et Bæoti et Megarenses et Sicyonii, ut præceptum fuerat, ad Nemeam perrexerunt, nec Argivos amplius illic invenerunt: sed Argivi cum in planitiem descendissent, et res suas vastari animadvertissent, ad pugnam se præparabant. Vicissim vero et

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. ²/₃.
U. C.
Varr.
33 ⁶/₇.

δαιμόνιοι. ἐν ^τ μέσῳ δὲ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι. ἐκ μὲν γὰρ τοῦ πεδίου, οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον ^ς ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν. ^τ καθύπερθε ^υ δὲ, Κορίνθιοι καὶ Φλιάσιοι καὶ Πελληνῆς· τὸ δὲ πρὸς Νεμέας, Βοιωτοὶ καὶ Σικυῶνιοι καὶ Μεγαρεῖς. ἵπποι ^ς δὲ αὐτοῖς ^ς παρεῖσαν. ^ς γὰρ πῶ οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι τῶν ξυμμάχων ἦκον. τὸ μὲν οὖν πλήθος τῶν Ἀργείων καὶ τῶν ξυμμάχων ^ς ἔχ' οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον, ἀλλ' ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπειληφέναι ἐν τῇ ^ς αὐτῶν τε καὶ πρὸς τῇ πόλει. τῶν δὲ Ἀργείων δύο ἄνδρες, Θράσυλλος τε, τῶν πέντε στρατηγῶν εἷς ὢν, καὶ Ἀλκίφρων, πρόξενος Λακεδαιμονίων, ἥδη τῶν στρατοπέδων ^ς ὁσονοῦ ξυνιόντων, ^β προσελθόντε ^ς Ἀγίδι, διελεγέσθην, μὴ ποιεῖν μάχην. ἐτοίμους γὰρ εἶναι Ἀργεῖους δίκας δοῦναι καὶ δέξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας, εἴτι ἐπικαλοῦσιν Ἀργεῖοις Λακεδαιμόνιοι, καὶ ^δ τολοιπὸν εἰρήνην ἄγειν, σπονδὰς ποιησαμένους.

ξ'. Καὶ οἱ μὲν ταῦτα εἰπόντες τῶν Ἀργείων, ἀφ' ἐαυτῶν, καὶ οὐ τοῦ πλήθους κελεύσαντος, εἶπον. καὶ ὁ

^τ Μέσῳ Gr. ^ς Ἀπὸ omittunt Ar. C. Cl. Gr. Ald. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. ^τ Καθύπερθε Ar. C. Reg. Κάθυπερ Cass. Καθύπερ Aug. sed m. 2. add. Gen. ^υ Δὲ οἱ Κορ. Gr. ^ς Δ' αὐτοῖς Mosqu. et ante Μεγαρεῖς, Ar. C. Gr. et mox τῶν δ' Ἀργείων δύο. ^ς Οὐκ Gr. ^ς Αὐτῶν Ar. C. Cl. Gr. Cass. Aug. Mosqu. ^ς Ὅσον οὐ Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Ὅσον οὐ Gr. Aug. ^β Προσελθόντες Ar. C. Cl. et Æ. Port. Cass. Aug. ^ς Τῷ Ἀγίδι Cass. Διτιγ. Mosqu. ^δ Τὸ λοιπὸν Ar. C. Cass.

Lacedæmonii aciem adversus illos instruebant. Cæterum Argivi undique circumventi erant. nam a planitie quidem parte, Lacedæmonii eorumque socii ipsos ab urbe prohibebant: ex locis vero superioribus, Corinthii et Phliasii et Pellenenses: ab illa vero parte, quæ Nemeam spectabat, Bæoti et Sicyonii et Megarenses. Ipsi vero Argivi nulli equites præsto erant: soli namque ex sociis Athenienses nondum adveniant. Argivorum autem et sociorum reliquus exercitus præsentem rerum statum non adeo periculosum, ut reapse erat, esse ducebat, sed in loco opportuno, prælium commissum iri

videbatur, et Lacedæmonios in suo agro et prope suam urbem a se putabant circumventos. At cum exercitus jamjam essent concursuri, duo ex Argivis, Thrasyllus e quinque ducibus unus, et Alciphron Lacedæmoniorum hospes, ad Agidem accesserunt, et cum eo sermonem habuerunt, ne prælium faceret. Argivos enim, siquid Argivis Lacedæmonii crimini darent, æquo stare iudicio, pacemque, fœderibus ictis, in posterum colere paratos esse dixerunt.

60. Atque hi quidem Argivi sponte, non autem populi jussu hæc dixerunt. Cum autem Agis, ipse solus has conditiones accepisset, et ne ipse

"Αγίς, δεξάμενος τοὺς λόγους, αὐτὸς, καὶ οὐ μετὰ ^{Bel.}
^c τῶν πλείονων οὐδὲ αὐτὸς βουλευσάμενος, ἄλλ' ἢ ^{Pelop.}
ἐνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ^{an. 14.} ἔξυστρατευομένων, ^{Olymp.}
σπένδεται τέσσαρας μῆνας, ἐν οἷς ἔδει ἐπιτελέσαι ^{90. $\frac{2}{3}$.}
αὐτοὺς τὰ ῥηθέντα. καὶ ἀπήγαγε τὸν στρατὸν εὐ- ^{U. C.}
δύς, οὐδενὶ φράσας τῶν ἄλλων ^{Varr.} ξυμμαχῶν. οἱ δὲ Λα- ^{337.}
κεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἶποντο μὲν, ὥς ἡγεῖτο,
διὰ τὸν νόμον, ἐν αἰτία δ' εἶχον ^h κατ' ἀλλήλους
πολλῇ τὸν "Αγιν, νομίζοντες, ⁱ ἐν καλῷ παρατυχόν
σφίσι ^κ ξυμβαλεῖν, καὶ πανταχόθεν αὐτῶν ἀποκε-
κλεισμένων καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ πεζῶν, οὐδὲν δρᾶσαν-
τες ἄξιον τῆς παρασκευῆς ἀπιέναι. στρατόπεδον γὰρ
δὴ τοῦτο κάλλιστον Ἑλληνικὸν τῶν μέχρι τῆςδε ξυνῆλ-
θεν. ὥφθη δὲ μάλιστα, ἕως ἔτι ἦν ἀδρόον ἐν Νεμέᾳ,
^l ἐν ᾧ Λακεδαιμόνιοί τε πανστρατιᾷ ἦσαν, καὶ Ἀρκά-
δες, καὶ Βοιωτοὶ, καὶ Κορίνθιοι, καὶ Σικυώνιοι, καὶ
^m Πελληνῆς, καὶ Φλιάσιοι, καὶ ⁿ Μεγαρεῖς καὶ οὗτοι
πάντες λογάδες ἀφ' ἐκάστων, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες
εἶναι οὐ τῇ Ἀργείᾳ μόνον ξυμμαχία, ἀλλὰ καὶ
^o ἄλλῃ ἔτι προσγενομένη. τὸ μὲν οὖν στρατόπεδον, οὐ-

• Τῶν omittit Gr. ⁱ Ἄλλ' ἢ ἀνδρὶ ἐνὶ Ar. Mox κοινώσασθαι Aug. κοινω-
σάμενος Mosqu. ^z Ἐξυστρατευομένων Gr. ^h Πολλῇ κατ' ἀλλήλους Dan.
Δι' ἔχον antea Mosqu. ⁱ Ἐν τῇ καλῷ Gr. ^k Ἀποικισμένων Ar. C. Reg.
Aug. Ἀποικισμένων et supra ἀποικισμένων Gr. In Cass. detrita erat
scriptura inter λ et μ, sed spatium tantum unius literæ capax erat. ^l Ἐν ^z
οἱ Λακ. Gr. Paullo ante ξυνῆλθι Mosqu. ^m Πελληνῆς Ar. C. Cass. Mosqu.
Καὶ Πιλλωνῆς καὶ Φλιάσιοι desunt Gr. ⁿ Μεγαρεῖς Cass. ^o Ἄλλῃ τῇ ἰνι
Ar. C. Ἀλλὰ τῇ ἰνι προσγενομένη Dan.

quidem cum pluribus de his consul-
tasset, sed cum uno tantum, qui
inter illius militiæ socios præturam
gerebat, *has* communicasset, quatuor
mensium fœdus cum ipsis fecit, intra
quos oportebat ipsos ea conficere,
quæ dixerant: exercitumque confe-
ctum abduxit, nulli cæterorum socio-
rum re declarata. Lacedæmonii ve-
ro, sociique quidem propter legem
sequebantur, prout ducebat: sed ta-
men inter se graviter eum incusa-
bant, quod, cum ipsis opportune ce-
cidisset, ut possent configere, qui
undique et ab equitatu et peditatu
circumventi essent, nulla re gesta

tanto apparatu digna, se discedere
putarent. Hic enim Græcorum ex-
ercitus omnium, qui ad eam usque
diem exstitissent, pulcherrimas con-
venerat. maxime autem spectatus
fuit, dum adhuc totus in Nemea
esset, quo tempore et Lacedæmonii
cum copiis ex omni sue ditionis po-
pulo coactis aderant, et Arcades, et
Bæoti, et Corinthii, et Sicyonii, et
Pelleneuses, et Phliasii, et Megaren-
ses: atque hi omnes ex singulis de-
lecti, qui non solum Argivis, eorum
que sociis, sed et aliis præterea co-
piis, quæ se ipsis adjunxissent, vir-
tute pares esse videbantur. Hic igi-

Bell. τως ἐν αἰτία ἔχοντες τὸν Ἄγιν, ἀνεχώρουν τε καὶ δι-
 Pelop. ελύθησαν ἐπ' οἴκου ἕκαστοι. Ἀργεῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἔτι
 an. 14. ἔν πολλῷ πλείονι αἰτία εἶχον τοὺς σπείσαμένους
 Olymp. ἔν πολλῷ πλείονι αἰτία εἶχον τοὺς σπείσαμένους
 90. 3. ἄνευ τοῦ πλήθους, νομίζοντες καὶ κείνοι, μὴ ἂν σφίσι
 U. C. ποτὲ κάλλιον παρασχόν, Λακεδαιμονίους διαπεφευγέ-
 Varr. 336. ναι. πρὸς τε γὰρ τῇ σφετέρᾳ πόλει καὶ μετὰ πολλῶν
 337. καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. τόν
 τε Θράσυλλον, ἀναχωρήσαντες, ἐν τῷ Χαράδρῳ (ἔπερ
 τὰς ἀπὸ στρατιᾶς δίκας, πρὶν ἑσιέναι, κρίνουσιν,) ἤρξαντο
 λεύειν. ὁ δὲ, καταφυγὰν ἐπὶ τὸν βαμὸν, περι-
 γίγνεται τὰ μέντοι χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

Bell. ξά. Μετὰ δὲ τοῦτο, Ἀθηναίων βοηθησάντων χι-
 Pelop. λίων ὀπλιτῶν, καὶ τριακοσίων ἰππέων, ὧν ἐστρατήγουν
 an. 14. Λάχης καὶ Νικόστρατος, οἱ Ἀργεῖοι (ὅμως γὰρ τὰς
 Olymp. σπονδὰς ἄκνον λῦσαι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους,) ἀπι-
 90. 3. ἔναι ἐκέλευον αὐτοὺς, καὶ πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον,
 U. C. βουλομένους χρηματίσαι, πρὶν ἢ ἡ Μαντινῆς καὶ Ἡλεῖοι
 Varr. 336. (ἔτι γὰρ παρῆσαν,) κατηνάγκασαν δεόμενοι. καὶ ἔλε-
 Post 336. γον οἱ Ἀθηναῖοι, Ἀλκιβιάδου πρεσβευτοῦ παρόντος,
 Jul. 11.

ἢ des. Mosqu. Πολλῶν ἰν πλείονι Ar. C. αἰτία deest Dan. Mox καὶ
 ξυμμ. Mosqu. ἢ Στρατιᾶς Ar. C. Atque ita legendum esse docuit A.
 Port. Ἀποστρατίας Cass. Aug. Στρατιῶν B. ἢ Ἐστία Cl. ex emen-
 datione Huds. ἢ Ἀγιν et inter versus λῶν Gr. In Reg. super λῶν
 eadem manu est γε. λῶν. ἢ Μαντινῆς Ar. C. itidemque paulo infra.
 Huds. Utroque loco etiam Cass. Mosqu. qui idem antea χρηματ. οἱ
 omittit Gr.

tur exercitus sic Agidi succensens abiit, et singuli domum redierunt, et in suam quique patriam se receperunt. Argivi verò et ipsi multo magis succensebant illis, qui populi injussu fœdus fecerant, existimantes illi quoque Lacedæmonios evasisse, ea occasione sibi oblata, qua nullam aliam commodiorem sibi unquam oblatum iri putabant. Nam et prope suam urbem et cum multis, iisque fortibus sociis, adversus illos sibi certamen fore credebant. Itaque domum reversi, Thrasyllum apud Charadrum (* quo in loco, antequam e militia reversi urbem ingradientur,

de causis militaribus judicant) lapidare cœperunt. Ille vero ad aram confugiens evasit. Ejus tamen bona publicaverunt.

61. Postea vero cum Athenienses auxilium ipsis tulissent, adductis mille gravis armaturæ militibus, et trecentis equitibus, quibus Laches et Nicostratus præerat, Argivi (nam quamvis improbarent ea, tamen fœdera cum Lacedæmonis inita rumpere non audebant) ipsos abire jusserunt, nec ipsos cum populo agere volentes produxerunt, priusquam Mantinei et Elei (adhuc enim illis aderant) precibus extorserunt. Athe-

* Ubi militaria judicia, priusquam urbem ineant, fieri solent. Acacius. Huds.

ἐν τε τοῖς Ἀργείοις καὶ ξυμμάχοις, ταῦτα, ὅτι οὐκ ὀρθῶς αἱ σπονδαὶ ἄνευ τῶν ἄλλων ξυμμάχων καὶ γένοιτο, καὶ νῦν (ἐν καιρῷ γὰρ παρεῖναι σφείς) ἄπτεσθαι χρῆναι τοῦ πολέμου. καὶ πείσαντες ὕ ἐκ τῶν λόγων τοὺς ξυμμάχους, εὐθὺς ἐχώρουν ἐπὶ ² Ὀρχομενὸν τὸν Ἀρκαδικὸν πάντες, πλην Ἀργείων. οὗτοι δὲ, ὅμως καὶ πεισθέντες, ὑπελείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον. καὶ ² προσκαθεζόμενοι τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν· καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο, βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι σφίσι, ^b καὶ ὁμηροὶ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἦσαν αὐτόδι ὑπὸ Λακεδαιμονίων κείμενοι. οἱ δὲ ^c Ὀρχομένιοι, δείσαντες ^d τὴν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν, καὶ τοῦ στρατοῦ τὸ πλῆθος, καὶ, ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβοήθει, μὴ προαπόλυνται, ξυνέβησαν, ὥστε ξύμμαχοί τε εἶναι, καὶ ὁμήρους σφῶν τε αὐτῶν ^e δοῦναι, καὶ Μαντινεῦσι, καὶ οὓς κατέδοντο Λακεδαιμόνιοι, παραδοῦναι.

ζβ'. Μετὰ δε τοῦτο, ἔχοντες ἤδη τὸν Ὀρχομενὸν, ἐβουλεύοντο οἱ ξύμμαχοι, ἐφ' ᾧ, τι χρὴ πρῶτον ἵεναι τῶν λοιπῶν. καὶ Ἡλεῖοι μὲν ἐπὶ Λέπρεον ἐκέλευον,

Bel.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336.

¹ Ἐν τῇ λόγῃ Gr. ² Τὸν Ὀρχομενὸν Cl. ³ Προκαθεζόμενοι C. Ald. Flor. Bas. Gr. Dan. ^b Nemo (inquit Steph. in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 106.) qui attente locum hunc consideraverit, ellipsin particulæ ὅτι (et ea quidem significatione, qua ponitur pro Quoniam) ei ante verbum ἦσαν inesse negabit. Huds. ^c Ἀρχόμενοι Reg. ^d Τὴν τοῦ τείχους Ar. C. Dan. Mox συνίβ. Aug. ^e Δοῦναι Μαντιν. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu.

nienses autem apud Argivos, eorumque socios, coram Alcibiade legato, hæc dixerunt, non recte fœdera sine cæteris sociis facta fuisse, et nunc (se enim opportune adesse) bellum auscipiendum esse. Cum autem hac oratione rem sociis persuasissent, confestim omnes, præter Argivos, adversus Orchomenum Arcadicum contenderunt. Isti enim, quamvis Atheniensium verbis ad fœdus frangendum adducti fuissent, tamen primum quidem remanserunt, deinde vero mox et ipsi illuc iverunt. Castrisque ad Orchomenum positis, universi obsidebant; et oppugnabant, in suam potestatem redigere cupientes, cum aliis de causis, tum vero, quod Ar-

cadum obsides illic essent a Lacedæmoniiis depositi. Orchomenii vero, quod et murorum infirmitatem, et hostilis exercitus multitudinem metuerent, simul etiam, cum nullas opem ipsis ferret, veriti, ne prius perirent, quam sibi subveniretur, deditionem ea conditione fecerunt, ut in societatem reciperentur, et obsides ex suorum numero ipsis darent; et Mantineis illos etiam traderent, quos Lacedæmonii deposuissent.

62. Postea vero cum Orchomenum jam tenerent, socii consultare cœperunt, adversus quamnam ex reliquis primum ire oporteret. Et Elei quidem suadebant, ut iretur adversus Lepreum: Mantinei vero,

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336.

Μαντινῆς δὲ ἐπὶ Τέγεαν. καὶ προσέθεντο οἱ Ἀργεῖοι καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς Μαντινεῦσι. καὶ οἱ μὲν Ἠλεῖοι, ὀργισθέντες, ὅτι οὐκ ἐπὶ Λέπρεον ἐψηφίσαντο, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου· ^fοἱ δὲ ἄλλοι ζυμμάχοι παρεσκευάζοντο ἐν τῇ ^gΜαντινείᾳ, ὡς ἐπὶ Τέγεαν ἰόντες. καὶ τινὲς ^hαὐτοῖς καὶ αὐτῶν ⁱτῶν Τεγεατῶν ἐν τῇ πόλει ἐνεδίδοσαν τὰ πράγματα.

ζγ'. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀργους, τὰς τετραμήνους σπονδὰς ποιησάμενοι, Ἀγιν ἐν μεγάλῃ αἰτία εἶχον, οὐ χειρωσάμενον σφίσιν Ἀργος, παρασχὼν καλῶς, ὡς οὐπω πρότερον αὐτοῖ ἐνόμιζον· ἀδρόους γὰρ τοσοῦτους ζυμμάχους καὶ τοιούτους οὐ ῥάδιον εἶναι λαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ καὶ περὶ Ὀρχομένου ἡγγέλλετο, ἐαλωκέναι, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἐχαλέπαινον· καὶ ἐβούλευον ^kεὐδὺς ὑπ' ὀργῆς, ^lπαρὰ τὸν τρόπον τὸν ἑαυτῶν, ὡς χρῆ ^mτὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ κατασκάψαι, καὶ δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. ὁ δὲ παρητεῖτο, μηδὲν τούτων δεῖν. ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ ⁿρύσεσθαι τὰς αἰτίας ^oστρατευσάμενος· ἢ τότε ποιεῖν αὐτὰς ὅ, τι βέ-

^f οἱ δ' ἄλλοι Gr. Antea ἀνεχώρησαντο Mosqu. ^g Μαντινεία Gr. ^h αὐτοῖς deest Reg. ⁱ τῶν omittunt Ar. C. Cl. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Cass. Gr. Aug. Mox ἐνίδουσαν Mosqu. et 63. init. αἰτία in marg. scr. et deinde, pro ἐαλωκέναι ἐαλὼν. ^k εὐδὺς deest Dan. Antea ἐβούλευον Mosqu. ^l Παρὰ τὸν τρόπον τῶν ἑαυτῶν Ar. Ald. Flor. Bas. Præter morem esse dicit, quia alias propere de homine Spartano acerbius quid statuere non solebant, ut constat ex Lib. I, p. 73. Huds. ^m τὴν οἰκίαν Ar. C. Dan. ⁿ ῥύσασθαι Ar. Cl. • Στρατευσάμενος Cl. Cass. Aug.

adversus Tegeam : Argivi et Athenienses in Mantineorum sententiam iverunt. Elei vero indignati, quod decretum non fuisset, ut iretur adversus Lepreum, domum redierunt. Cæteri vero socii se Mantinæ præparabant ad Tegeam armis infestis petendam. Quinetiam nonnulli ex ipsis Tegeatis, qui in urbe erant, res ipsis dedere statuerant.

63. Lacedæmonii vero, postea quam ex agro Argivo redierunt, initis in quatuor menses fœderibus, Agin vehementer incusabant, quod Argos in suam potestatem non rede-gisset, cum occasio tam idonea sese ipsis obtulisset, quantam nun-

quam ante sibi oblatam putarent. Tot enim talesque socios, unum in locum congregatos, reperire non facile esse. Cum autem nuntius de Orchomeno capto allatus fuisset, tunc vero multo vehementius indignari cœperunt. Et præ ira proptinus, præter suum morem, et de ipsius domo diruenda, et de ipso centum millibus drachmarum multando deliberabant. Ille vero deprecabatur, ne quid horum facerent. se enim, expeditione suscepta, forti aliquo facinore crimina sibi objecta diluturum; aut, nisi præstitisset, tunc ipsos, quicquid vellent, facturum. Illi vero a multa quidem irro-

λονται. Ροί δὲ τὴν μὲν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον νόμον δὲ ἔδεικτο ἐν τῷ παρόντι, ὅς οὐτω πρό-
τερον ἐγένετο αὐτοῖς. δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσείλοντο αὐτῷ ξυμβούλους, ἄνευ ὧν μὴ κύριον εἶναι ἀπάγειν στρατιάν ἐκ τῆς πόλεως.

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336.

ξδ'. Ἐν τούτῳ δ' ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδεῖαν ἐκ Τεγέας, ὅτι, εἰ μὴ παρέσονται ἐν τάχει, ἀποστήσεται αὐτῶν Τέγεα πρὸς Ἀργεῖους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ὅσον οὐκ ἀφέστηκεν. ἐνταῦθα δὲ βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεται αὐτῶν τε καὶ τῶν Εἰλώτων πανδημεὶ ὀξεῖα, καὶ ὡς οὐτω πρότερον. ἐχώρου δὲ ἐς Ὁρέστειον τῆς Μαιναλίας· καὶ τοῖς μὲν Ἀρκάδων σφετέροις οὖσι ξυμμάχοις προεῖπον ἀδελφοῖσιν ἵεναι κατὰ πόδας αὐτῶν ἐς Τέγεαν· αὐτοὶ δὲ, μέχρι μὲν τοῦ Ὁρεστείου πάντες ἐλθόντες, ἐκεῖθεν δὲ τὸ ἕκτον μέρος σφῶν αὐτῶν ἀποπέμψαντες ἐπ' οἴκου, (ἐν ᾧ τὸ πρεσβύτερόν τε καὶ τὸ νεώτερον ἦν,) ὥστε τὰ

Ρ Τὴν δ' ὁσίαν αὐτῶν δημιύσαντες, κατίσκαψαν εἰς οἰκίας. Diodor. Sic. l. 12. p. 326. Ed. Steph. 125. Ed. Rhod. Huds. Paullo post ἐπ' αὐτῶν Mosqu.
Δ' αὐτοῖς ἀφικνεῖται Ἀρ. Δι' ἀφικνεῖται αὐτοῖς Cass. Gr. Aug. Mox ἀποστή-
σιδαι Mosqu. Ὅσον οὐκ Ἀρ. C. Ald. Flor. Bas. Ὅσον οὐκ Cass. Gr.
Aug. Ὅσον ἐκ ἀφιστάσει Reg. in marg. Ἀφίστασαν Mosqu. Ὅσον οὐκ
Aug. Ἐιλώτων Gr. Καὶ οἱ αὐτῶν πρότερον Marg. l. Cl. Gr. Mosqu.
Καὶ οἱ αὐτῶν Marg. 2. Huds. Καὶ οἱ αὐτῶν π. Schol. Wass. Καὶ οἱ αὐτῶν
πρότερον Reg. Cass. Dan. Aug. e corr. pro οἱ. Ὁρίσθαι Marg. Ὁρί-
σθαι Cl. in marg. Ὁρίσθαι et infra Ὁρίσθαι Cl. Gr. Ὁρίσθαι Ald. Flor.
Bas. Huds. Ὁρίσθαι Schol. Wass. Ὁρίσθαι et in marg. γρ. Ὁρίσθαι (ita
plane Aug. et mox Ὁρίσθαι) et infra Ὁρίσθαι Cass. Ὁρίσθαι Mosqu. et
mox Μαιναλίας, et Ὁρίσθαι, ita porro. Ὁρίσθαι Gr. hic in textu et marg. et
infra Ὁρίσθαι. ubi Reg. Ὁρίσθαι. Duck. Προεῖπον deest Gr. Κατα-
πόδας Cass. Aug. Τὸ οὐκ ἔστιν Ἀρ. C. Πρεσβύτερον καὶ νεώτερον Dan.
Néer. Mosqu.

ganda, et ab ædibus diruendis absti-
nuerunt; legem vero tunc, quæ
nunquam ante apud ipsos fuerat,
tulerunt. Decem enim viros Spar-
tanos præterea elegerunt, quos ipsi
consiliarios dederunt, sine quibus
ipsi exercitum ex urbe educere non
liceret.

64. Interea vero nuntius ab ami-
cis Tegeatis ad ipsos allatus est, nisi
celeriter adessent, Tegeam ab ipsis
ad Argivos, eorumque socios defe-
cturam, et propemodum jam defe-

cisse. Tunc vero Lacedæmonii, tam
ipsei, quam Helotes, cum frequentis-
simis copiis ex omni suæ ditionis
populo congregatis, citissime, si
unquam ante, opem Tegeatis tule-
runt. Iverunt autem ad Orestium
Mænalie. Et Arcadibus quidem suis
sociis præceperunt, ut congregati se
Tegeam subsequerentur. Ipsi vero,
cum universi ad Orestium usque pro-
fecti fuissent, et illinc sextam sua-
rum copiarum partem domum remisi-
sissent (in qua parte seniores ac ju-

* Magna festinatione, quanta non alias, opem etc. Acacius. Huds.

Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. U. C. Varr. 336. ^b οἰκοὶ Φρουρεῖν, τῷ λοιπῷ στρατεύματι ἀφικνούνται ἔς Τέγεαν. καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον οἱ ξύμμαχοι ἀπ' Ἀρκάδων παρήσαν. πέμπουσι δὲ καὶ ἔς τὴν Κόρινθον, καὶ Βοιωτοὺς, καὶ Φωκίας, καὶ Λοκροὺς, βοηθεῖν κελεύοντες ^c κατὰ τάχος ἔς Μαντίνειαν. ἀλλὰ τοῖς μὲν ^d ἐξ ὀλίγου τε ἐγίγνετο, καὶ οὐ ράδιον ἦν μὴ ἄθροοις, καὶ ^e ἀλλήλους περιμείνασι, διελθεῖν ^f τὴν πολεμίαν· ^g ζυνέκλειε γὰρ ^h διὰ μέσου· ὅμως ⁱ δὲ ἠπείγοντο. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀναλαβόντες τοὺς παρόντας Ἀρκάδων ^k ξυμμάχους, ἐσέβαλον ἔς τὴν Μαντινικὴν, καὶ στρατοπεδευσάμενοι πρὸς τῷ Ἡρακλείῳ, ἐδῆουν τὴν γῆν.

ξέ'. ^l Οἱ δὲ Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, ὡς εἶδον αὐτοὺς, ^m καταλαβόντες ⁿ χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον, παρετάξαντο ὡς ἔς μάχην. καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐθὺς αὐτοῖς ἐπήεσαν· καὶ μέχρι μὲν λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν· ἔπειτα τῶν πρεσβυτέρων τις ^o Ἀγιδὶ ἐπέβόησεν, ^p ὁρῶν πρὸς χωρίον καρτερον ἰόντας

^b Οἴκου Ar. C. ^c Κατατάχος Aug. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ut et mox infra. ubi et ita Reg. Κατὰτ. Mosqu. junctis voce. ^d Scil. διαστήματος χρόνου. Æ. Port. sic et Schol. Huds. ^e Ἀλλήλοις Cass. Aug. ^f Τὴν πολεμίαν omittunt Cl. Aug. sed hic in marg. reddit a m. vet. addito signo, λ' (i. e. λίθου.) Τὴν omitt. Mosqu. ^g Ξυνέκλειε Reg. Gr. ^h Διαμίσσος Ald. Flor. Bas. Aug. ⁱ Δ' ἠπείγοντο Gr. ^k Ξυμμάχων et inter versus ξυμμάχους Gr. ^l Οἱ δ' Ἀργεῖοι Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ^m Ἀπολαβόντες Gr. ⁿ Scil. λόφον, ut ex sequentibus constat. Huds. ^o Τῷ Ἀγιδὶ Gr. ^p Ὁρῶν πρὸς τὸ χωρίον Ar. C. Ὁρῶν ἔς χωρίον Cam. Ὁρῶν π. τὸ χ. Dan.

niores erant) ut res domesticas tuerentur, cum reliquis copiis Tegeam pervenerunt. nec multo post socii ab Arcadibus missi adfuerunt. Miserunt etiam ad Corinthum, et ad Bœotus, et Phocenses, et Locros, imperantes, ut celeriter ad Mantineam, ad opem ferendam, venirent. * Sed his quidem ob nimias temporis angustias proficisci non dabatur, nec facile erat, nisi frequentibus copiis, et se invicem præstolantibus, agrum hostilem transitire: (nam in medio situs, transitum illis præcludebat) nihilo tamen minus ire properabant.

Lacedæmonii vero cum Arcadibus sociis, qui aderant, et quos secum assumserant, irruptionem in agrum Mantinicum fecerunt. castrisque ad Herculis templum positis, agrum vastabant.

65. Argivi vero et socii, qui locum natura munitum et accessu difficilem occuparant, cum ipsos vidissent, ad pugnam sese instruxerunt. Lacedæmonii vero confestum obviam illis iverunt, et usque ad lapidis jaculive jactum processerunt: tunc vero quidam ex senioribus ad Agidem exclamavit, cum suos ad locum natura

* Erant autem quibus e propinquo veniendum esset, nec facile etc. *Valla*. Cæterum iis nuntius hic inexpectato venit, nec facile etc. *Acacius*. *Huda*.

σφᾶς, ὅτι διανοεῖται ἡ κακὸν κακῷ ἰᾶσθαι ὁ δὴλῶν, τῆς
 ἐξ Ἀργεῶν ἑπαίτιου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἀκαι-
 ρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. ὁ δὲ, εἴτε
 καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα, εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι ἢ
 κατὰ τὸ αὐτὸ, ὁῶσαν ἐξαίφνης, πάλιν τὸ στράτευμα
 κατὰ τάχος, πρὶν ξυμμιῆσαι, ἀπῆγε. καὶ ἀφικόμενος
 πρὸς τὴν Τεγεατίν, τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπε ὃ πρὸς τὴν Μαντι-
 νικὴν, περὶ οὗπερ, ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος, ὁποτέ-
 ρωσεν αὖν ἐσπίπτῃ, Μαντινῆς καὶ Τεγεάταις πολεμοῦ-
 σιν. ἐβούλετο δὲ τοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου βοηθοῦντας ἐπὶ
 τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν, ἐπειδὴν πύθονται, καταβιδά-
 σαι τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς ξυμμάχους, καὶ ἐν τῷ
 ὁμαλῷ τὴν μάχην ποιῆσθαι. καὶ ὁ μὲν, τὴν ἡμέραν
 ταύτην μέινας αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ, ἐξέτρεπεν· οἱ δ'
 Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι, τὸ μὲν πρῶτον καταπλα-
 γέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίᾳ αὐτῶν ἀναχωρήσει,

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336,

• Exstat et hoc proverbium apud Herodot. 1. 3. et Sophocl. Huds. • Hic
 verborum ordo: δὴλῶν τὴν παροῦσαν ἀκαιρὸν προθυμίαν βουλομένην εἶναι ἀνάληψιν
 τῆς ἰακτικής ἀναχωρήσεως τῆς ἐξ Ἀργεῶν. *Æ. Port. Huds.* Τὴν ἐξ Ἀργεῶν *Gr. Aug.*
 et a prima manu *Cass.* quod deinde factum erat τῆς. • Ἐξ αἰτίου *Cass.*
Aug. • Διὰ δεest *Dan.* Καὶ utrumque d. Mosqu. • Ἀλλότι *Gr.*

• Καταπαύει *Reg.* • Εἰς Μαντινικὴν *Ar. C.* • Ἐς τὴν Μαντινικὴν *Cam.* Εἰς
 τὴν Μαντινικὴν *Dan.* • Ἐξίτρεπεν εἰς τὴν Μαντινικὴν *Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu.*

• Ὡς εἰς τὰ πολλὰ *Ar. C.* • Ὡς ταπολλὰ *Ald. Flor. Bas.* • Ὡς εἰς τ. π. *Dan.*
 • Ὡς εἰς ταπολλὰ *Reg.* • Ὅσοτις ἐὰν ἐσπ. *Cass. Aug.* • Ἐσπίπτῃ *Gr.*

• Μαντινῆς *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr.* • Hic verborum ordo: ἐβού-
 λετο δὲ καταβιδάσαι τὴν ἀπὸ τοῦ λόφου, τοὺς Ἀργεῖους καὶ τοὺς ξυμμάχους, βοηθού-
 ντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπὴν, ἐπειδὴν πύθονται, καὶ ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην etc.

Æ. Port. qui et Hypodiasstolen etiam post λόφου ponendam censet. Πύ-
 θονται pro πύθονται legunt *Ar. C. U. Gr. Ald. Flor. Bas. Dan.* • Ad

loci intervallum referendum. *Æ. Port.* ut et δι' ὀλίγου paulo infra. *Huds.*
 • Αἰφνιδίᾳ deest *Reg.* Αἰφνιδί. Mosqu. • Αὐτῶν omittit *Gr.*

munitum tendere videret, Agis ma-
 lum malo sanare cogitat; innuens ex
 agro Argivo receptum, qui ipsi da-
 batur crimini, cui tunc mederi vole-
 bat hoc intempestivo studio. Ille
 vero sive propter illam inclamatio-
 nem, sive etiam quod repente senten-
 tiam mutasset, copias celeriter, ante-
 quam manus consererent, abduxit.
 Et cum in agrum Tegeaticum per-
 venisset, aquam in agrum Mantini-
 cum a Tegeatico avertere cœpit;
 cuius causa, quod magna damna

daret, utram in partem cursu defer-
 retur, Mantinei et Tegeatæ bellum
 inter se gerebant. Argivos enim, eo-
 rumque socios, ubi rem intellexis-
 sent, de colle, in quo consederant,
 deducere, accurrentes ad prohiben-
 dum cursum aquæ, quæ avertebatur,
 et prælium in planitie facere volebat.
 Atque ille quidem, cum diem illum
 illic ad aquam mansisset, eam aver-
 tit. Argivi vero eorumque socii,
 primum quidem obstupefacti repen-
 tino illorum receptu e propinquo loco,

Bell. ἐκ εἶχον, ^h ὃ, τι εἰκάσωσιν ⁱ εἶτα, ἐπειδὴ, ἀναχωροῦν-
 Pelop. an. 14. τες, ἐκεῖνοί τε ἀπέκρυψαν, καὶ σφεῖς ἡσύχαζον, καὶ
 Olymp. οὐκ ἐπηκολούθουν, ἐνταῦθα τοὺς ἐαυτῶν στρατηγούς
 90. 3. αὖθις ἐν αἰτία εἶχον, τό, τε πρότερον καλῶς ληφθέντας
 U. C. πρὸς Ἀργεῖ Λακεδαιμονίους ἀφεδῆναι, καὶ νῦν, ὅτι
 Varr. ἀποδιδράσκοντας ἐδεῖς ἐπιδιώκει, ἀλλὰ κατ' ἡσυχίαν
 836. οἱ μὲν σῶζονται, σφεῖς δὲ προδίδονται. οἱ δὲ στρατηγοὶ
^k ἐδορυεῖσθαι μὲν ^l τοπαρευτικά, ὕστερον δὲ ἀπάγ-
 σιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου, καὶ ^m προσελθόντες ἐς τὸ
 ὁμαλὸν, ἐστρατοπεδεύσαντο, ὡς ἰόντες ἐπὶ τοὺς πολε-
 μίους.

ζς'. Τῇ δ' ὕστεραία οἱ τε Ἀργεῖοι καὶ οἱ ξύμμα-
 χοι ξυνετάξαντο, ὡς ἐμελλον ⁿ μαχεῖσθαι, ἣν περιτύ-
 χωσιν· οἱ τε Λακεδαιμόνιοι, ἀπὸ τοῦ ὕδατος πρὸς τὸ
 Ἡράκλειον πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον ἰόντες, ὀρᾶσι
 δι' ὀλίγου τοὺς ἐναντίους ἐν τάξει τε ἥδη πάντας, καὶ
 ἀπὸ τοῦ λόφου προεληλυθότας. μάλιστα δὲ Λακεδαι-
 μόνιοι, ^o ἐς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλά-
 γησαν. διὰ ^p βραχείας γὰρ μελλήσεως ἡ παρασκευὴ
 αὐτοῖς ἐγίγνετο· καὶ εὐθύς ὑπὸ σπουδῆς καδίσταντο

^h ὃ, τι ἐν αἰ. Reg. ⁱ Εἶτ' ἰπυδῇ Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. Mosqu. qui
 mox ἰπύκρυψ. Paulo post πρῶτον Mosqu. ^k Ἐδορυεῖσθαι Cl. in marg.
^l Τὸ παρευτικά Ar. C. Aug. Τὸ παρ' αὐτίκα Cass. ^m Προσελθόντες Ar. C.
 et in marg. Cl. Dan. Προελθ. e correct. Aug. σ eraso. Προελθ. Mosqu. et
 mox ὕστερία. ⁿ Μάχεσθαι Dan. ^o Id est: ὅσον ἐμέμνηντο. Huds. Ἐμί-
 μνητο in contextu et marg. Gr. pro δὲ Mosqu. δι καί. ^p Βραχίας Cass.
 Mox μείλησιω; Mosqu.

non habebant, quid conjectarent. Deinde vero cum et illi sese recepissent ac abdidissent; ipsi vero quiescerent, nec illos insequerentur: tunc vero suos duces rursus incusare coeperunt, quod et prius Lacedæmonii, qui prope Argos opportune erant intercepti, dimissi fuissent; et nunc aufugientes nullus insequeretur, sed per otium illi quidem incolumes evaderent, ipsi vero proderentur. Duces vero primum quidem turbati sunt, deinde vero ipsos a colle abduxerunt, et in planitiem progressi, castra illic posuerunt, ut in hostem ituri.

66. Postridie autem Argivi, eo-

rumque socii aciem instruxerunt, ut cum hoste pugnaturi, si in hostem incidissent. Lacedæmonii vero, dum ab aqua rursus ad Herculis templum in eadem castra reverterentur, adversarios brevi intervallo a se distantes, omnesque jam in acie stantes, et ex colle progressos conspiciunt. Tunc igitur Lacedæmonii tanto timore perculsi fuerunt, quanto nunquam ante, quod ipsi meminissent. nam perexiguum temporis spatium ipsis ad aciem instruendam dabatur, et præ festinatione in suum quique ordinem confestim se receperunt, Agide omnia Imperatoris munia ob-

ἐς κόσμον τὸν ἑαυτῶν, Ἀγίδος τοῦ βασιλέως ἕκαστα Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. U. C. Varr. 336.
 ἐξηγουμένου κατὰ τὸν νομόν. βασιλέως γὰρ ἄγοντος, ὅπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται καὶ τοῖς μὲν ἑπολε-
 μάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς ἑλοχαγοῖς, ἐκείνοι δὲ τοῖς ἑπεντηκοντατῆρσιν, αὖτις ἑδ' οὗτοι τοῖς
 ἑνωμοτάρχαις, καὶ οὗτοι τῇ ἑνωμοτίᾳ. καὶ αἱ παρ-
 αγγέλσεις, ἣν τι βούλονται, κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι,
 καὶ ταχεῖαι ἐπέρχονται. σχεδὸν ἑγάρτοι πᾶν, πλὴν
 ὀλίγου, τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων, ἄρχοντες
 ἄρχόντων εἰσὶ, καὶ τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δραμένου, πολλοῖς
 προσήκει.

ξζ'. Τότε δὲ κέρας μὲν εὐάνυμον ἑσκιρῆται αὐτοῖς
 καθίσταντο, αἰ ταύτην τὴν τάξιν μόνοι Λακεδαιμο-
 νίων ἐπὶ σφᾶν αὐτῶν ἔχοντες. ἑπὰρ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ
 Θράκης ἑβρασίδαιοι στρατιῶται, καὶ Νεοδαμῶδεις
 μετ' αὐτῶν. ἑπειτ' ἡδὴ Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἐξῆς καθ-

¹ Πολίμαρχοι Tribuni militum Porto. Praefecti belli Acacius. ² Λο-
 χαγοὶ Centuriones Portus. Praefecti cohortium Acacius. ³ Πεντηκοντῆρ-
 σιν Ar. C. Cl. Gr. Bas. Aug. Vid. Annot. Πεντηκοντατῆρς dimidia cen-
 turiae Praefecti Portus. Centuriones Acacius. Huds. Πεντηκοντῆρσιν Reg.
 Cass. Schol. ⁴ Δι' οὗτοι Gr. ⁵ ἑνωμοτάρχαι Decani P. Decuriones Ac.
⁶ ἑνωμοτία Decuria P. Ac. ⁷ γάρ τι Ar. C. Ald. Flor. Bas. Aug. Reg.
 Cass. Gr. Dan. ⁸ Σκιρῆται Mosqu. Hujus distincta omnino militia erat,
 et circa regem stabat, atque in praelio laborantibus succurrebat, eratque ex
 milite selecto, ut clare docet Diodor. Sic. p. 473. Ed. Steph. p. 350. Ed.
 Rhod. Dicebatur Σκιρῆτης a Sciro Arcadiae, unde ab Hesychio Arcadiensis di-
 citur, cujus haec sunt verba: Σκιρῆτης λόχος αὐτῶν καλούμενος, ὁ τρακινδιώνων, ἦν
 δι' Ἀρηαδικός. Vide Meursii Att. Lect. l. 1. c. 16. et Cragium de Rep. Laced.
 l. 4. c. 4. Huds. Mox τὴν om. Aug. ⁹ Παρ' αὐτοῖς Ar. et pag. seq. lin. 7.
 παρ' αὐτοῖς, ubi παρὰ δ' αὐτοῖς C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. In Appendice Var.
 Lect. posteriore loco aliam scripturam horum librorum adnotat Huds.
 Vid. i. ¹⁰ βρασίδαιοι στρατιῶται Ar. C. Aug. sed m. rec. corr. in u. Mox
 Νεοδαμῶδας Mosqu. Ex hoc loco et altero p. 311. colligit Cragius de Rep.
 Lac. l. 1. c. 12. Νεοδαμῶδεις distinctos fuisse a servis Brasidianis. Vide
 Meursii Misc. Lac. l. 2. c. 7. p. 133. Huds. Βρασίδαιοι Reg. Gr.

eunte, ut lex jubet. Quum enim
 Rex exercitum ducit, omnia ab illo
 reguntur; et ipse quidem Polemar-
 chis indicat ea, quae sunt facienda.
 Illi vero, Lochagis. At Lochagi Pen-
 tecontateribus. Rursus isti, Eno-
 motarchis. Enomotarchae vero, suae
 Enomotiae. Et imperia, siquid reges
 fieri velint, eodem ordine progredi-
 untur, citoque per exercitum per-
 meant. Nam propemodum totus
 Lacedaemoniorum exercitus, exceptis

pauis, sunt duces ducum, et rerum
 gerendarum cura ad multos perti-
 net.

67. Tunc autem in sinistro qui-
 dem ipsorum cornu collocati erant
 Sciritae, qui soli ex Lacedaemoniis
 hunc ordinem per se, non permixti
 aliis, semper obtinent. Juxta hos,
 Brasidiani milites ex Thracia reversi,
 et cum illis Neodamodes. Deinde
 jam ipsi Lacedaemonii deinceps Lo-
 chos constituebant, et juxta ipsos,

Bell. ἵστασαν τοὺς ἑ λόχους, καὶ παρ' αὐτοὺς, Ἀρκάδων
 Pelop. d' Ἡραιῆς· μετὰ δὲ τούτους, Μαινάλιοι, καὶ ἐπὶ τῷ
 an. 14. Olymp. δεξιῷ κέρα, Τεγεάται, καὶ Λακεδαιμονίαν ὀλίγοι, τὸ
 90. 3. ἑσχατον ἔχοντες, καὶ ὁ ἰππῆς αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ
 U. C. τῷ κέρα. Λακεδαιμόνιοι μὲν ἔτις ἐτάξαντο. οἱ δ' ἑναν-
 Varr. 336. τίοι αὐτοῖς, δεξιὸν μὲν κέρας Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν
 ἡ τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίγνετο. παρὰ δ' ἰ αὐτοῖς οἱ ξύμ-
 μαχοι Ἀρκάδων ἦσαν· ἔπειτα Ἀργείων οἱ χίλιοι λο-
 γάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πό-
 λεμον δημοσία^k παρεῖχε· καὶ ἐχόμενοι αὐτῶν οἱ ἄλ-
 λοι Ἀργεῖοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ξύμμαχοι αὐτῶν,
 Κλεωναῖοι καὶ Ὀρεαῖται· ἔπειτα Ἀθηναῖοι ἑσχατοι,
 τὸ εὐάνθυμον κέρας ἔχοντες, καὶ ἰππῆς μετ' αὐτῶν οἱ
 οἰκέιοι.

ξή'. Τάξις μὲν ἦδε καὶ παρασκευὴ ἀμφοτέρων ἦν·
 τὸ δὲ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων, μεῖζον ἐφάνη.
 ἀριθμὸν δὲ γράφαι, ἢ κατ' ἐκάστους ἐκατέρων, ἢ
 ξύμπαντας, ἐκ αὐτῶν ἐδυνάμην ἀκριβῶς.¹ τὸ μὲν γὰρ

* Hic loci et alibi retinui voces Græcas, cum vix occurrant Latina nomi-
 na, quæ iis ad amussim respondeant. Verum λόχος mora reddi possit (qua
 voce utitur Corn. Nepos in Iphicrate) si vere asserat Meursius Att. Lect.
 I. 1. c. 6. λόχον et μόραν sive μοῖραν eadem esse. Sed eundem falli, dum mo-
 ras et λόχους Lacedæmoniorum confundit, docet Valesius in suis notis ad
 Maussaci notas in Harpocr. p. 123. Huds. ^d Ἡραϊῆς Ar. C. Cass. Mosqu.
 qui et antea εὐδὺς pro ἐξῆς, et καθίσταντο. * Οἱ omittit Gr. ^f Ἰαπυῖς
 Ar. C. Ald. Flor. Bas. itidemque paulo infra, ut et mox Μαντινῆς. Cass. Gr.
 s' Ἐνατίρων Cass. Aug. ^h Ἡ Ar. ⁱ Αὐτοὺς Cl. Gr. Ar. C. Ald. Flor.
 Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Dan. Aug. ^k Παρεῖχιν Cass. Mox οἱ ἑσχ-
 Bas. ἰαπυῖς Mosqu. ¹ Apud Lacedæmonios non in multitudine, sed in
 militum præstantia maximum momentum situm erat: atque ob hanc eorum
 paucitatem (inquit Cragius de Repub. Laced. l. 4. c. 3.) existimare licet,

ex Arcadibus ii, qui vocantur Hermæ-
 enses. Post hos, Mænalii. Sed in
 dextro cornu Tegeatæ, et pauci La-
 cedæmoniorum, qui extremam ejus
 partem tenebant, et ipsorum equita-
 tus in utroque cornu collocatus erat.
 Atque Lacedæmonii quidem sic erant
 instructi. Hostium vero ipsis op-
 positum dextrum quidem cornu
 Mantinei tenebant, quod in ipsorum
 agro res gereretur. Juxta ipsos erant
 socii ex Arcadia profecti: deinde
 mille ex Argivis delecti, quibus jam-
 pridem civitas in rebus bellicis sese ex-

ercendi facultatem præbebat. Prope
 ipsos erant cæteri Argivi, post eos,
 ipsorum socii, Cleonæi, et Orneatæ.
 Postea Athenienses postremi, sini-
 strum cornu tenebant, et domesti-
 cus ipsorum equitatus eum ipsis
 erat.

68. Atque hic quidem ordo, et hic
 apparatus utrorumque erat. Sed
 Lacedæmoniorum exercitus altero
 major esse visus est. Quantum au-
 tem utrorumque, vel singulorum po-
 pulorum, vel universorum numerus
 extiterit, accurate scribere non po-

Λακεδαιμονίαν πλήθος, διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτόν, Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. U. C. Varr. 336.
 ἡγνοεῖτο τῶν δ' αὖ, διὰ τὸ ἀνδρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεία ^m πλήθη, ἡπιστεῖτο. ἐκ ⁿ μέντοι τοιῶδε λογισμῷ ἔξεστί τω σκοπεῖν τὸ Λακεδαιμονίων τότε παραγεγόμενον πλήθος. ^o λόχοι μὲν ^p γὰρ ἐμάχοντο ^q ἑπτὰ, ἀνευ Σκιριτῶν, ὄντων ἑξακοσίων. ἐν δὲ ἐκάστῳ λόχῳ πεντηκοστίες ἦσαν τέσσαρες, ^r καὶ ἐν τῇ ^s πεντηκοστῷ, ^t ἐνωμοταίαι τέσσαρες. τῆς τε ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ^u ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ, τέσσαρες. ἐπὶ δὲ βάθος ἐτάζαντο μὲν οὐ πάντες ὁμοίως, ἀλλ' ^x ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο ^y ἐπίπαν δὲ κατέστησαν ἐπὶ ὀκτώ. παρὰ δὲ ἅπαν, πλὴν Σκιριτῶν, τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες, ἡ πρώτη τάξις ἦν.

ΞΘ'. Ἐπεὶ δὲ ξυνιέναι ἔμελλον ἤδη, ἐνταῦθα καὶ παραίνεσεις ^z καὶ ^a ἐκάστους ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατηγῶν τοιαῖδε ἐγίγνοντο. Μαντινεῦσι μὲν, ὅτι ὑπὲρ τε πατρίδος ἡ μάχη ἔσται, ^a καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας,

ignorari eos voluisse vulgo ut plurimum militum numerum. *Huds.* Paullo ante et c. 69. καθιέστους; Aug. ^m Πλάθω *Cass.* Aug. ⁿ Μὴ *Reg.*

^o Valla λόχους vertit agmina, πεντηκοστίες centurias, ἐνωμοτίας manipulos, *Huds.* ^p Γὰρ deest *Dan.* ^q Πίπτει pro ἑπτὰ reponendum censet *Meursius* Att. Lect. l. 1. c. 26. Vide *Cragium* et *Valesium* locis supra citatis. *Huds.* Mox Σκιρτῶν *Mosqu.* et rursus ita c. extr. ^r Καὶ ἐν τ. π. ἢ. τίσσαις omiserat scriba *Cod. Gr.* deinde adscripta sunt in marg. ^s Ἐκατοστί; *C.* et *Ar.* in marg., *Dan.* in textu. ^t Ἐνωμοτίας *Gr.* ^u Primo ordine in transversum porrecto, ex interpretatione *Æ. Port.* τῶν μαχημένων, τὸ μὲν ἔμπροσθεν, μέτωπον, καὶ ζυγόν, καὶ πρὸς τὸν καλεῖται. καὶ τὸ μὲν ἑρριξὶς ἵπαι κατὰ μῆκος, ζυγίον. *Pollux* l. 1. c. 10. *Huds.* ^x Ὡς ὁ λοχαγὸς *C.* ^y Ἐπὶ τῶν *Cass.* Aug. Mox c. 69. ἰσχυρὰ *Mosqu.* ^z Καθιέστους *Reg.* ^a Καὶ deest *Ar.*

tui. Nam Lacedæmoniorum quidem numerus ignorabatur propter institutum illius civitatis, quæ res suas occultat: horum vero propter jactationem, qua homines in efferenda suorum multitudine uti consueverunt, ereditibilis non erat. Ex ista tamen ratiocinatione cuilibet licet inire numerum Lacedæmoniorum, qui tunc illic adfuerunt. Nam Lochi septem pugnabant, præter Sciritas, qui erant sexcenti. In singulis autem Lochis erant quatuor Pentecostues, et in unaquaque Pentecostue erant quatuor Enomotie. In uno autem cujusque Enomotie primo jugo, qua-

terni milites pugnabant. Neque vero omnium in acie collocatorum ubique æqualis erat densitas; sed pro arbitrio cujusque Lochagi. In universum autem acies octonis militibus in altitudinem erat densata. In latitudinem vero, prima acies et totius exercitus frons porrecta quadringentos et duodequingaginta milites, præter Sciritas, continebat.

69. Cum autem acies jamjam essent concursuræ, tunc vero singulorum populorum duces his verbis suos sunt cohortati. Et Mantinei quidem docentes, prælium commissum iri et pro patria, simul et pro principatu

Bell. τὴν μὲν μὴ πειρασάμενοις ἀφαιρεθῆναι, τῆς δὲ μὴ αὖ-
 Pelop. δις πειρᾶσθαι. Ἀργείοις δὲ, ^b ὑπὲρ τῆς τε παλαιᾶς
 an. 14. ἡγεμονίας καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ποτὲ ^c ἰσομοιρίας,
 Olymp. 90. 3. μὴ ^d διὰ παντὸς ^e στερίσκομένους ἀνέχεσθαι, καὶ ἄν-
 U. C. 336. ὄρας ἅμα ^f ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας ὑπὲρ πολλῶν
 Varr. ἀδικημάτων ἀμύνασθαι τοῖς δὲ Ἀθηναίοις, καλὸν
 εἶναι, μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ζυμμάχων ἀγωνιζο-
 μένες, μηδενὸς λείπεσθαι. καὶ ὅτι ἐν Πελοποννήσῳ Λα-
 κεδαιμονίους νικήσαντες, τὴν τε ἀρχὴν βεβαιότεραν καὶ
 μείζω ^g ἔξουσιν, καὶ οὐ μὴ ποτὲ τις αὐτοῖς ^h ἄλλος ἐς
 τὴν γῆν ⁱ ἔλθῃ. τοῖς μὲν Ἀργείοις καὶ ζυμμάχοις
^k ταῦτα ^l παρηνέδῃ. ^m Λακεδαιμόνιοι δὲ, κατ' ἐκά-
 στους τε, καὶ μετὰ τῶν πολεμικῶν νόμων, ⁿ ἐν σφίσιν
 αὐτοῖς ὧν ἠπίσταντο τὴν παρακέλευσιν τῆς μνήμης
 ἀγαθοῖς οὓσιν ἐποιοῦντο· εἰδότες, ἔργων ἐκ πολλοῦ με-
 λέτην πλείω σώζουσιν, ἢ λόγων ^o δι' ὀλίγου καλῶς ρή-
 δεῖσαν παραίνεσιν.

^b Τίτρε τι τῆς τε παλαιᾶς Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Τίτρε τῆς πα-
 λαῖας Ar. ^c Vide Herodotum 1. 7. c. 148. 149. Huds. ^d Διαπαντὸς
 Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Aug. ^e Ita a manu prima Cass. deinde
 emendatum erat στερίσκομένους. ^f Καὶ ἐχθροὺς Gr. Mox καὶ ante ἀγαθῶν
 d. Mosqu. ^g ἔξουσιν Gr. ^h Ἄλλος omittit Gr. ⁱ Ἐπὶ ἔλθῃ Marg.
 Cam. Ἐλθῃ Λακεδαιμόνιοι Gr. cætera desunt. Ἐλθοι Mosqu. ^k Ταῦτα
 Aug. Ar. C. Cam. Cl. Reg. Cass. Dan. ^l Παρηνέχθη Dan. ^m Λακε-
 δαιμονίων Gr. ⁿ Id est: παρικελεύοντο μνησθῆναι ὧν ἠπίσταντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς
 ἀγαθοῖς οὓσι. Æ. Port. ^o Ὀλίγου Reg.

et pro servitute: ut illo quidem, cu-
 jus periculum ante fecissent, et cuius
 commoda jam gustassent, minime
 spoliarentur; hanc vero ne rursus ex-
 perirentur. Argivi vero, et pro pri-
 stino principatu, et pro pari digni-
 tate, quam in Peloponneso quondam
 obtinuisse, ne se perpetuo his pri-
 vari paterentur, simul etiam ut ho-
 stes, eosque finitimos, pro multis in-
 juriis ulciscerentur. Athenienses
 vero, pulerum esse, cum multis
 ac fortibus sociis certamen subeun-
 tes, in prælio nullis virtute cedere.
 Illud etiam addebant, si Lacedæmo-
 nios in Peloponneso vicissent, se su-

um imperium et magis stabilituros
 et amplificaturos, nec ullum alium
 posthac in suum agrum venturum.
 Atque Argivis quidem, eorumque
 sociis tales cohortationes propositæ
 fuerunt. * Lacedæmonii vero, par-
 tim per se ipsos, partim ob milita-
 rem disciplinam, se mutuo hortaban-
 tur, ut memores essent virtutum,
 quas in se viris fortibus esse nove-
 rant: persuasum habentes, diutur-
 num rerum bellicarum studium ad
 salutem parandam plus valere, quam
 brevem verborum præclare factorum
 cohortationem.

* Quum Scholiastes νόμους πολιτικούς aliter exponit, quam Valla et Æ.
 Port. locus forsitan sic verti possit: Lacedæmonii vero et per se ipsos, et car-
 minibus ad modos militares factis (vel, quadam militaris musicæ disciplina)
 se mutuo hortabantur etc. HUDS.

ο'. Καὶ ῥ μετὰ ταῦτα ἡ ξυνοδος ἦν Ἀργεῖοι μὲν Bell. Pelop. an. 14. Olymp. 90. 3. U. C. Varr. 336.
καὶ οἱ ξύμμαχοι, ἑντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες, Λακε-
δαιμόνιοι δὲ, βραδέως, καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν ἰ νόμῳ
ἑγκαθεστάτων οὐ τοῦ θείου χάριν, ἄλλ' ἵνα, ὁμα-
λῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες, προέλθοιεν, καὶ μὴ δια-
σπασθεῖν αὐτοῖς ἡ τάξις ὅπερ φιλεῖ τὰ ἠμεγάλα
στρατόπεδα ἐν ταῖς ἁ προσόδοις ποιεῖν.

οα'. Ξυνιόντων δ' ἔτι, Ἀγῖς ὁ βασιλεὺς τοιόνδε ἐβη-
λεύσατο δρᾶσαι. τὰ στρατόπεδα ἁ ποιεῖ μὲν καὶ ἅπαν-
τα τῷτο ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐτῶν ἐν ταῖς ξυνόδοις
μᾶλλον ἐξωθεῖται, καὶ ἁ περισχουσι κατὰ τὸ τῶν
ἐναντίων εὐάνυμον ἀμφοτέροι τῷ δεξιῷ, διὰ τὸ, φοβου-
μένους, ἁ προστέλλειν τὰ γυμνά ἕκαστον ὡς μάλιστα
τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι, καὶ νομίζειν
σὴν πυκνότητα τῆς ἁ ξυγκλείσεως εὐσκεπαστότατον εἶ-

ῥ Μεταπαῦτα *Ar. Alid. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Aug.* Μετὰ d. Mosqu.
ἁ ἑντόνως καὶ ὀργῇ etc. in quibusdam exemplaribus *Auli Gellii*, locum hunc
citantis, quem de tibiarii usu in acie disserentem vide 1. 1. c. 11. Consule
etiam *Cragium* de Rep. Lac. 1. 3. c. 10. et *Meursii* Miscell. Lacon. 1. 2. c. 2.
et 11. *Huds.* ἁ Νόμου *Cl. Gr. Aug. Cass.* in quo recens manus super *on*
scripserat *ω.* ἁ ἑγκαθεστάτων *Gr.* ἁ Quærente quodam, cur ad Tibiæ
cantum Spartani pugnarent: respondit Agesilaus: ἦ, ὅταν πρὸς ῥεθμὸν βαίω-
σιν, οἵτι διλοὶ καὶ οἱ ἐνδρῖοι φανερὸν ὄσι. *Plutarchus* in *Apophtheg. Lacon.* Vi-
desis *Cragium* loco supra citato. *Huds.* ἁ Μιγάλα *Marg. Cam. Ar. C. Cl.*
Gr. Reg. Cass. Dan. In *Gr.* est *μίσιστα*, et inter versus *μιγάλα.* ἁ Προ-
δοῦς *Marg. Ar. C. Dan.* Mox 71. init. δι τῇ p. ἦτι Mosqu. et δρᾶσαι p. δρᾶσαι.
ἁ Μὴ ποιεῖ *Dan.* Τὸ ante *σπαστ.* d. Mosqu. ἁ Περισχουσι *Dan.* Περίσχ.
Mosqu. ἁ Περιστίλλων *Cl.* ἁ Ξυγκλείσεως *Gr. Reg. Cass. Aug. Συγκλ.*
Mosqu.

70. Atque post hæc concursus fa-
ctus est. Et Argivi quidem, eorum-
que socii magno impetu, iraque con-
citati ferebantur: Lacedæmonii vero
lente et ad cantum multorum tibi-
cinum, qui ex lege inter ipsos erant
interpositi; non rei divinæ gratia,
sed ut ad numerum æquabili gradu
incedentes progredierentur, et ne
acies distraheretur: quod magni ex-
ercitus in ipso concursu facere sol-
lent.

71. Interea vero dum acies adhuc
concurrerent, * rex Agis huiusmodi

stratagemate uti constituerat, quo
omnes exercitus uti consueverunt.
nam in ipso conflictu acies utrorum-
que in suum dextrum cornu
exporriguntur, et utrique suo dextro
cornu sinistrum hostium sibi oppo-
situm circumveniunt: quia singuli
milites, sibi metuentes, sui corporis
partes armis nudatas, clypeo illius,
qui ad dextram suam in acie collo-
catus est, protegere maxime student,
et existimant, istam conjunctionis et
acies conferte densitatem adversus
hostium irruptionem esse tutissi-

* Agis rex tale consilium capit: solet hoc in omni acie fieri, ut, quando
congregiuntur, dextra cornua magis in exteriorem partem declinent, et in
latera sinistri hostium cornu utrinque extendantur etc. *Acacius. Huds.*

Bell. ναι. καὶ ἡγείται μὲν τῆς αἰτίας ταύτης ὁ ^c πρωτοστά-
 Pelop. της τοῦ δεξιοῦ κέρως, προθυμούμενος ἐξαλλάττειν αἰεὶ
 an. 14. τῶν ἐναντίων τὴν ^d ἐαυτοῦ γύμνωσιν, ἔπονται δὲ διὰ τὸν
 Olymp. 90. 3. αὐτὸν φόβον καὶ οἱ ἄλλοι. καὶ τότε περιέσχον μὲν οἱ
 U. C. ^e Μαντινῆς ^f τῷ κέρει πολὺ τῶν Σκιριτῶν, ἔτι δὲ πλέον
 Varr. 336. οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Τεγεάται τῶν Ἀθηναίων, ὅσα
 μῆζον τὸ στράτευμα εἶχον. δέισας δὲ ^g Ἄγεις, μὴ
 σφῶν κυκλωθῇ τὸ εὐώνυμον, καὶ νομίσας, ἄγαν περι-
 ἔχειν τοὺς Μαντινέας, τοῖς μὲν Σκιρίταις ^h καὶ Βρασι-
 δείοις ⁱ ἐσήμηνεν, ἐπέξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν, ἐξιῶσαι
 τοῖς ^k Μαντινεῦσιν· εἰς δὲ τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελ-
 λεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως δύο λόχους τῶν πολεμάρχων
 Ἴππονοῖδα καὶ Ἀριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν, καὶ
 ἐσβαλόντας πληρῶσαι, νομίζων, ^l τῷ ^m δ' ἐαυτῶν δεξιῷ
 ἔτι περιουσίαν ἔσεσθαι, ⁿ καὶ τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας,
 βεβαιότερον τετάξεσθαι.

οβ'. Ξυνέβη οὖν αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ
ⁿ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τὸν τε Ἀριστοκλέα καὶ
 τὸν Ἴππονοῖδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ ^o διὰ

^c Ὁ μὲν ἐν διξίᾳ τοῦ πρώτου ζυγοῦ, πρωτοστάτης. καὶ πᾶν τὸ μέγαπιν πρωτο-
 στάτης. Pollux l. 1. c. 10. Huds. ^d Ἐαυτοῦ γνῶσιν Gr. Mox οἱ d. Mosqu.

^e Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. ^f Παλὺ τῷ κέρει Ar. C. Aug.

Mosqu. ^g Τὸ κέρει Gr. Πολὺ τῷ κέρει Dan. Πολὺ τὸ κέρει Reg. Cass. Πολὺ
 τὸ κέρει Gr. ^h Ὁ Ἄγεις Reg. ⁱ Καὶ τοῖς Βρασιδίοις Cl. ^j Ἐσήμηνεν

Reg. Gr. ^k Μαντινεῦσιν Gr. Mox παρήγγειλιν Mosqu. ^l Τὸ Reg. Τῷ
 μὲν δ' αὐτ. Mosqu. ^m Καὶ κατὰ τοὺς Μαντινέας βεβαιότερον τε τάξασθαι Ar. C.

Τὸ etiam abest a Dan. Paullo post τετάξασθαι Basil. Mox c. 72. τῷ ἴφ. ἐν
 αὐτῇ Mosqu. ⁿ Ἐξολίγου Reg. Aug. ^o Διατούτο Cass. Aug.

mam. Atque hujus rei caput est is, qui primus stat in dextro cornu, assidue studens, nudam sui corporis partem ab hostibus subducere, et propter eundem metum ceteri quoque eum sequuntur. Tunc autem Mantinei quidem suo dextro cornu, sinistrum Sciritarum multum circumvenerunt: Lacedæmonii vero, et Tegeatæ multo magis sinistrum Atheniensium cornu circumvenerunt, quo majorem exercitum habebant. Agis igitur, veritus, ne sinistrum suorum cornu ab hoste circumdaretur, et existimans, Mantineos aciem valde exporrectam habere ad suos circumvenendum, Sciritis et Brasidianis imperavit, ut aliqua suorum manu

subducta suum cornu Mantineis ex-
 quarent. Hipponoidæ vero et Aristocli Polemarchis præcepit, ut duas cohortes ex dextro cornu detraberent, et cum his in illud vacuum spatium transirent, et ingressi locum explerent, existimans et dextrum suorum cornu vel sic satis magnam militum copiam habiturum, et sinistrum, quod Mantineis erat oppositum, hoc subsidio confirmatum, in acie constantius perstiturum.

72. Contigit autem ipsi, (quippe quod in ipso concursu ac repente hæc illis imperasset) ut Aristocles et Hipponoides eo transire nollent: quin etiam hac ipsa de causa postea

τοῦτο τὸ αἰτίημα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης, δοξάν-
 τας μαλακισθῆναι· καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι τῇ
 προσμίξει· καὶ, Ῥ κελεύσαντος αὐτοῦ, ἐπὶ τοὺς Σκιρί-
 τας ὡς ^α οὐ παρῆλθον οἱ λόχοι, πάλιν αὖ σφίσι προσ-
 μίξαι μὴ δυνηθῆναι ἔτι, ^Γ μὴδὲ τούτους ζυγκλείσαι.
 ἀλλὰ μάλιστα δὴ κατὰ πάντα τῇ ἐμπειρίᾳ Λακεδαι-
 μόνιοι ἐλασσωθέντες τότε, τῇ ^δ ἀνδρείᾳ ἐδείξαν οὐχ
 ἦσσαν περιγενόμενοι. ἐπειδὴ γὰρ ἐν χερσὶν ἐγίνοντο
 τοῖς ἐναντίοις, τὸ μὲν τῶν Μαντινέων δεξιὸν τρέπει
 αὐτῶν τοὺς Σκιρίτας καὶ τοὺς ^ε Βρασιδεῖους· καὶ
 ἐσπεσόντες οἱ ^ϛ Μαντινῆς καὶ οἱ ζύμμαχοι αὐτῶν, καὶ
 τῶν Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, κατὰ τὸ διάκενον καὶ
 οὐ ^ς ζυγκλεισθὲν, τοὺς Λακεδαιμονίους διέφθειρον, καὶ
 κυκλωσάμενοι ἔτρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς αἰμάξας,
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ^ζ ἐπιτεταγμένων ἀπέκτεινάν
 τινας. καὶ ταύτῃ μὲν ἦσῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι· ^η τῇ
 δ' ἄλλῃ στρατοπέδῳ, καὶ μάλιστα τῇ μέσῳ, ἥπερ ^θ ὁ
 βασιλεὺς Ἀγίς ἦν, καὶ περὶ αὐτῶν οἱ τριακόσιοι ἱππῆς
 καλούμενοι, ^β προσπεσόντες τῶν ^ς τε Ἀργείων τοῖς

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336.

Ῥ Κελεύσαντος et cum superscripta emendatione κελύσαντος Gr. ^α Οὐ deest
 Reg. ^Γ Μὴ δὲ Reg. Cass. Aug. Mosqu. ^δ Ἀνδρεία Cass. et a prima
 manu Gr. quod deinde correctum erat ἀνδρεία. Ἀνδρεία e corr. Aug. ^ε Βρα-
 σιδίους Dan. ^ϛ Μαντινῆς Ar. C. Ald. Flor. Bus. ut et bis paulo infra
 ἱππῆς. Huds. Cass. Gr. sic omnibus his locis. ^ς Συγκλεισθὲν Gr. Cass.
 Aug. Mox ἐξέωσαν Mosqu. ^ζ Τεταγμένων Cass. ^η Τῇ δὲ ἄλλῃ Ar. C.
 Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ^θ Ὁ βασιλεὺς ἦν Ἀγίς Ar. C. Reg.
 Gr. Ἡ deest Dan. ^β Προσπισσόντες Gr. Προσπισόντες in marg. ^ς Ti
 deest Cass. Aug.

Sparta ejecti fuerint, * quia per igna-
 vium hoc admisisse videbantur. Et
 contigit, ut hostes cum Lacedaemoniis
 manus ocus consererent: et cum
 ipsius regis jussu cohortes ad Sciritas
 non accessissent, nec cum ipsis se
 rursus conjungere, nec hostium a-
 gmen claudere amplius posset. Sed
 Lacedaemonii, quamvis omnibus in
 rebus tunc peritia longe inferiores
 fuissent, nihilominus virtute sua se
 illis superiores fuisse demonstrarunt.
 Nam ubi ad manus venerunt, dex-
 trum quidem Mantineorum cornu
 in fugam vertit ipsorum Sciritas ac

Brasidianos. Et Mantinei, ipsorum-
 que socii, et illi mille Argivorum de-
 lecti Lacedaemonios, impressione per
 vacuum ac apertum latus in eos fa-
 cta, caedebant. Eosque circumdatos
 in fugam verterunt, et ad plaustra
 repulerunt; et aliquot de senioribus,
 qui impedimentis praesidio relict
 fuerant, interfecerunt. Atque hac
 quidem in parte Lacedaemonii supe-
 rat fuerunt. At cum reliquo exer-
 citu, et praecipue medio, ubi rex
 Agis erat, et circa eum illi trecenti
 equites, qui sic vocantur, impetu
 facto in Argivorum seniores, et illos,

* Pro ignavis habitū. Valla. Huds.

Bell. πρεσβυτέροις, καὶ ^d πέντε λόχοις ὀνομασμένοις, καὶ
 Pelop. Κλεωναίοις, καὶ Ὀρνεάταις, καὶ Ἀθηναίων τοῖς παρα-
 an. 14. τεταγμένοις, ἔτρεψαν, οὐδὲ εἰς χεῖρας τοὺς πολλοὺς
 Olymp. 90. 3. ὑπομείναντας, ἀλλ', ὡς ἐπήεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐ-
 U. C. Varr. 336. δὺς ἐνδόντας, καὶ ἔστιν οὗς ^e καὶ καταπατηθέντας, τῷ
 μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν.

οὐ. Ὡς δὲ ταύτῃ ἐνεδεδάκει τὸ τῶν Ἀργείων ^f καὶ
 ζυμμάχων στράτευμα, παρεῖρήγγυντο ^g ἥδη ἅμα καὶ
 ἐφ' ἐκάτερα, καὶ ἅμα τὸ δεξιὸν τῶν Λακεδαιμονίων
 καὶ Τεγεατῶν ἐκυκλοῦτο τῷ περιέχοντι σφῶν τοὺς
 Ἀθηναίους. καὶ ἀμφοτέρωθεν ^h αὐτοὺς κίνδυνος περιει-
 στήκει, τῇ μὲν, κυκλουμένους, τῇ δὲ, ἥδη ἡσσημένους.
 καὶ μάλιστ' ἂν τοῦ στρατεύματος ἰταλαιπώρησαν, εἰ
 μὴ οἱ ἰππῆς παρόντες αὐτοῖς ὠφέλιμοι ἦσαν. καὶ ξυνέ-
 ρη, τὸν Ἄγιν, ὡς ἦσθετο τὸ εὐάνυμον σφῶν ποιοῦν τὸ
 κατὰ τοὺς Μαντινέας καὶ τῶν Ἀργείων τοὺς χιλίους,
 παραγγεῖλαι παντὶ τῷ στρατεύματι χωρῆσαι ἐπὶ τὸ
 νικώμενον. καὶ γενομένου τούτου, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι [ἐν
 τούτῳ] ὡς ⁱ παρῆλθε, καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στρά-
 τευμα, καδ' ἡσυχίαν ἐσάδησαν, καὶ τῶν Ἀργείων

^d Πέντε λόχοις *Ar. C. Cl.* atque ita (reclamante licet *Scholias*) legendum
 esse, olim docuit *Cl. Meursius* *Attic. Lect.* 1. 1. c. 16. *Huds.* Ita etiam
Reg. et Gr. Πεντελόχοις *Aug.* eraso accentu super πέντε. ^e Καὶ deest *Gr.*

^f Καὶ τὸ τῶν ζυμμάχων *Marg.* ^g Δὴ *Reg.* Antea παρεῖρήγγυντο *Mosqu.* et
 mox ἐκυκλοῦντο. ^h Κίνδυνος αὐτοῦς *Gr.* Mox ἡσσημίν. *Aug.* Mox στρα-
 τοσίδη *p.* στρατεύματι *Mosqu.* ⁱ Παρῆλθεν *Cass. Aug.*

qui quinque cohortes appellantur, et
 in Cleonæos, et Orneatas, et Athe-
 nienses, qui juxta illos in acie collo-
 cati erant, in fugam verterunt, ita
 ut eorum plerique ne ad manus qui-
 dem venire ausi fuerint, sed, simul
 atque Lacedæmonii in eos invase-
 runt, statim cesserint; quin etiam
 nonnulli conculcati fuerint, metuen-
 tes, ne prius interciperentur, quam
 elaberentur.

73. Cum autem hac in parte Ar-
 givorum et sociorum copiarum cessis-
 sent, tunc vero simul et ab utraque
 extrema parte distractæ sunt, simul
 etiam Lacedæmoniorum ac Tegeata-
 rum dextrum cornu superante suo-
 rum copia Athenienses circumdabat,

Et periculum ipsos utrinque circum-
 stetit, quod hinc quidem ab hoste
 circumvenirentur, illinc vero jam
 essent victi. Et præter cæteros om-
 nes, qui erant in exercitu, maximam
 cladem accepissent, nisi equites, qui
 aderant, ipsis auxilio fuissent. Ac-
 cidit etiam, ut Agis, cum, sinistrum
 suorum, Mantineis et Argivorum
 mille delectis oppositum, laborare,
 cognovisset, universo exercitui præ-
 ciperet, ut tenderet ad cornu, quod
 vincebatur. Hoc autem facto, Athe-
 nienses quidem interea, cum Lace-
 dæmoniorum exercitus præterisset,
 ac ab ipsis declinasset, per otium
 evaserunt, et una cum ipsis Argivi,
 qui victi fuerant. Mantineis vero,

μετ' αὐτῶν τὸ ἥσσηθέν. οἱ δὲ ^k Μαντινῆς καὶ οἱ ξύμ- Belf.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336.
μαχοι, καὶ τῶν Ἀργείων οἱ λογάδες οὐκέτι πρὸς τὸ
ἐγκεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις τὴν γνάμην εἶχον, ἀλλ' ὁρῶν-
τες τοὺς τε σφετέρους νενικημένους, καὶ τοὺς Λακεδαι-
μονίους ἐπιφερομένους, εἰς φυγὴν ἐτράποντο. καὶ τῶν
^l μὲν ^m Μαντινέων καὶ πλείους διεφθάρησαν, τῶν δὲ Ἀρ-
γείων λογάδων τὸ πολὺ ⁿ ἐσώθη. ^o ἡ μέντοι φυγὴ καὶ
ἀποχώρησις, οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν. οἱ γὰρ Λακε-
δαιμόνιοι, μέχρι μὲν τοῦ τρέφαι, χρόνιους τὰς μάχας
καὶ βεβαίους τῇ μένειν ποιοῦνται, τρέψαντες δὲ, βρα-
χείας καὶ οὐκ ^p ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις.

οδ. Καὶ ἡ μὲν μάχη, τοιαύτη καὶ ^q ὅτιεγγύτατα
τούτων ἐγένετο, πλείστου ^r δὲ χρόνου μεγίστη δὴ τῶν
Ἑλληνικῶν, καὶ ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων ξυνελ-
δοῦσα. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, προδέμενοι τῶν πολεμίων
νεκρῶν τὰ ὅπλα, τροπαῖον εὐδὺς ^s ἴστασαν, ^t καὶ τοὺς
νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς ^u αὐτῶν ἀνείλοντο, καὶ
ἀπήγαγον εἰς Τέγεαν, οὗπερ ἐτάφησαν· καὶ τοὺς τῶν

^k Μαντινῆς *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr.* Mox οὐκ ἔστι Aug. ^l Μί-
οmittit Cl. ^m Μαντινῆων οἱ πλείους *Marg. Ar. Cl.* Mox διέφθικον Mosqu.
ⁿ Δυσώθη Cl. ^o Ἡ μέντοι desunt *Ar.* ^p Ἐπιστολὴ *Ar. Ald. Flor. Bas.*
Reg. Cass. Gr. Aug. ^q Ὅτι ἰγγύτατα *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.*
Gr. Aug. Ὅτι ἰγγύτατα Mosqu. ^r Δὲ *Reg. Cass. Gr. Schol. Aug.*
^s Ἐσσησαν *Ar. C. Dan.* ^t Scribit *Ælianus* l. 6. c. 6. ὅτι οὐκ ἔβην ἀνδρῶν
Λάκων οὐδὲ σκυλεύσαι τὸν πολέμιον. Vide *Plutarchi Apophthegm. Lac. et Cra-*
gium de Rep. Lac. Huds. ^u Αὐτῶν *C. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug.*

eorumque sociis, et mille Argivorum
delectis non amplius ad instandum
hostibus animus erat: sed, cum et
suos jam profligatos, et Lacedæmo-
nios contra se tendentes animadver-
terent, in fugam se coniecerunt. Et
Mantineorum quidem plerique cæsi
fuerunt: Argivorum vero delecto-
rum magna pars evasit. Hæc tamen
Argivorum fuga, et Atheniensium
receptus, nec præceps, nec in lon-
gum spatium fuit. Nam Lacedæmo-
nii diu quidem, et acriter, in æcie
perstantes pugnant, donec hostem
in fugam verterint; ubi vero eum

in fugam verterunt, eum neque diu
neque procul persequuntur.

74. * Ac prælium quidem istud
hujusmodi fuit, et quam proxime ad
hæc, quæ a me commemorata sunt,
accedens, et maximum omnium, quæ
inter Græcos jam a longissimo tem-
pore gesta fuerant, et in quo maximi
nominis civitates inter se concurre-
runt. Lacedæmonii vero, † cæsorum
hostium armis in patente conspicuo-
que loco positis, tropæum statim
erexerunt, ipsaque cadavera spolia-
runt, suorumque sustulerunt, et ad
Tegeam absportarunt, ubi sepulta

* Talis fere omnino pugna hæc, ut commemoravimus, exstitit etc. *Aca-*
cus. Huds.

† Prolatis in medium armis cæsorum hostium etc. *Steph. IDEM.*

Bell. πολεμίων ὑποσπόνδους ἀπέδωσαν. ἀπέθανον δὲ Ἀρ-
 Pelop. γείων μὲν καὶ Ὀρνεατῶν καὶ * Κλεωναίων, ἑπτακόσιοι.
 an. 14. Μαντινέων δὲ, διακόσιοι καὶ Ἀθηναίων ὃ ζὺν Αἰγινή-
 Olymp. 90. 3. ταις, διακόσιοι, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφοτέροι. Λακε-
 U. C. δαιμονίων δὲ οἱ μὲν ζύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν,
 Varr. 336. ὥστε ^z καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι· αὐτῶν δὲ χαλε-
 πὸν μὲν ἦν τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι, ἐλέγοντο δὲ περὶ
 ἂ τριακοσίους ἀποθανεῖν.

οε'. Τῆς δὲ μάχης μελλούσης ἔσσεσθαι, καὶ Πλει-
 στοάναξ ὁ ἕτερος βασιλεὺς, ἔχων τοὺς τε πρεσβυτέρους
 καὶ νεωτέρους, ἐβοήθησε. καὶ μέχρι μὲν Τεγέας ἀφί-
 κετο· πυδόμενος δὲ τὴν νίκην, ^b ἀπεχώρησε. καὶ τοὺς
 ἀπὸ Κορίνθου καὶ ἔξω ἰσθμοῦ ζυμμάχους ^c ἀπέτρε-
 ψαν πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ αὐτοὶ ἀναχω-
 ρήσαντες, καὶ τοὺς ζυμμάχους ἀφέντες (^d Κάρνεια γὰρ
 αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα,) τὴν ἐορτὴν ^e ἤγον. καὶ τὴν
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν, ἔς τε μα-
 λακίαν, διὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ζυμφοράν, καὶ ^f ἔς τὴν ἄλ-
 λην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα, ἐνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπε-

A die
 Aug. 7.

* Κλαιοναίων Gr. ὃ ζὺν Gr. ^z Καὶ deest Reg. * Τριακοσίους C.
 Gr. ^b Ἀπὸχωρησιν Cass. Aug. ^c Ἀπίστοιψιν Ar. C. Cl. Gr. Cass.
 Aug. ^d Carneia festum Apollini sacrum vocat Demetrius Scersius μῦθος
 στρατιωτικῆς ἀγωγῆς. Habuit igitur ea solennitas convenientiam aliquam
 cum Judaico festo, quod XX. Tisri celebrabant. Vide Casaubonum in
 Athenæum p. 267. et Meursii Græciam feriatam. Hud. ^e Εἶχον Ar. C.
 Dan. ^f Ἐς omittit Gr.

fuertunt; hostiumque cadavera fide publica interposita reddiderunt. Oc-
 cubuerunt autem ex Argivis quidem, et Orneatis, et Cleonæis, septingenti.
 Ex Mantineis vero, ducenti, totidem etiam ex Atheniensibus cum Ægine-
 tis, et ipsorum Atheniensium uterque dux. Lacedæmoniorum vero socii ab hoste non adeo pressi fuerunt, ut eorum numerus aliquis memoratu dignus desideratus fuerit. Ex ipsis vero Lacedæmoniis verum dicere difficile est, ad trecentos tamen obiisse dicebant.

75. Cæterum cum prælium jam esset committendum, Plistoanax etiam regum alter, cum senioribus ac

junioribus, subsidio suis ivit. Et ad Tegeam usque profectus est: sed cum victoriam audisset, rediit. Iidem Lacedæmonii auxilia et e Corintho, et ab sociis, qui extra Isthmum erant, venientia per nuntios remis-
 erunt. Cum autem ipsi sociis dimis-
 sis reversi fuissent, Carneorum (nam eorum celebrandorum tempus apud ipsos tunc erat) dies festos agere cœ-
 perunt. Atque hoc uno prælio dele-
 verunt infamiae notam, sibi ab uni-
 versa Græcia tunc inustam, cum ignaviae nomine, propter cladem in insula Sphaacteria acceptam, tum etiam propter consilii inopiam, et tar-
 ditatem aliis in rebus demonstra-

λύσαντο· τύχη μὲν, ὡς ἐδόκουν, καπιζόμενοι, γνώμη δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες. τῇ δὲ ἑ^ε προτεραία ἡμέρᾳ ἡ^h συνέβη τῆς μάχης ταύτης, καὶ τοὺς Ἐπιδαυρίους πανδημεὶ ἐσβαλεῖν ἐς τὴν Ἀργεΐαν, ὡς ἔρημον οὖσαν, καὶ τοὺς ὑπολοίπους φύλακας, τῶν Ἀργείων ἰⁱ ἐξελθόντων, διαφθεῖραι πολλούς. καὶ Ἡλείων τρισχιλίων ὀπλιτῶν βοηθησάντων Μαντινεῦσιν ὕστερον τῆς μάχης, καὶ Ἀθηναίων χιλίων πρὸς τοῖς προτέροις, ἐστράτευσαν ἅπαντες οἱ ξύμμαχοι οὗτοι εὐδὺς ἑ^k ἐπὶ Ἐπίδαυρον, ἕως οἱ Λακεδαιμόνιοι Ἰ^l Κάρνεια ἦγον· καὶ διελόμενοι τὴν πόλιν περιτείχιζον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο· Ἀθηναῖοι δὲ, ὥσπερ προσετάχθησαν, τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον εὐδὺς ἐξεργάσαντο. καὶ ἐν τούτῳ ἔ^m ξυγκαταλιπόντες ἅπαντες τῷ τειχίσματι φρουρὰν, ἀνεχώρησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι. καὶ τὸ δέρος ἐτελεύτα.

σς'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος ἀρχομένου, εὐδὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπειδὴ τὰ Κάρνεια ἦγαγον, ἐξεστράτευσαν, καὶ ἀφικόμενοι ἐς Τέγεαν, λόγους πρὸς

Beß.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336.

Post
Sept. 5.

^ε Προτίμα Cl. Cass. Aug. Mosqu. qui et ἐξελθόντας. ^h Σπίση Reg. Cass. Gr. Aug. Μου Ἀργείων Mosqu. ⁱ Ἐξελθόντων, αὐτῶν διαφθεῖραι πολλοὺς Marg. Can. Ar. C. Ἐξελθόντων αὐτῶν δ. π. Cl. Cass. Dan. Aug. ^k Ἐπιδάυρον Cam. ^l Κάρνεια passim in Cod. Ar. Verum Lacones ἔ^g transponere solebant, teste Pausania: καὶ Ἀπόλλωνα ὀνομάζουσι Κάρνιον, ὡς τῶν Κρανίων μεταδίντες σὺ ε, κατὰ δὲ τὴν ἀρχαίαν. Huds. Paulo post Ἡραῖον Mosqu. ^m Συγκαταλιπόντες Gr. Συγκαταλιπόντες Mosqu.

tam: *cum tamen fortunæ quidem iniquitate ignavi haberentur, animo vero iidem adhuc essent. Pridie autem, quam hoc prælium committeretur, accidit, ut et Epidaurii cum omnibus suorum copiis in agrum Argivum, quasi præsidio nudatum, irruptionem facerent; et illorum, qui ad agri custodiam relictii fuerant, cæteris Argivis ad bellum profectis, multos occiderent. Cum autem Eleorum armatorum tria millia, et Atheniensium mille, præter priores, post prælium commissum, Mantineis subsidio venissent, hi socii universi confestim adversus Epidau-

rum contenderunt, dum Lacedæmonii Carneæ celebrarent. Et urbem circumvallare cœperunt, opus inter se partiti. Et cæteri quidem opus facere cessarunt, † Athenienses vero, ut ipsis ea pars operis attributa fuerat, arcem, in qua Junonis templum erat, absolverunt: atque in hac arce præsidio, quod ex omnium copiis collectum fuerat, relicto, in suam quique urbem abierunt. Atque hæc æstas excessit.

76. Hyemis autem insequentis initio, statim Lacedæmonii, postea quam Carneæ celebrarunt, in expeditionem exierunt. Cum autem Te-

* Fortuna siquidem, uti videbantur, adversa debilitati, animos tamen pristinos retinuerunt. Acacius. Huds.

† Athenienses arcem (Junonis est illic fanum) uti jussi erant, communierunt. Alii. IDEM.

Bell. πέμπον ἐς τὸ Ἄργος ζυμβατηρίου. ἦσαν δὲ αὐτοῖς
 Pelop. πρότερόν τε ἄνδρες ἐπιτήδαιοι, καὶ βουλόμενοι τὸν δῆμον
 an. 14. Ὀlymp. τὸν ἐν Ἀργεὶ καταλῦσαι καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη ἐγε-
 90. 3. γένητο, πολλῶ μᾶλλον ἐδύναντο πείθειν τοὺς πολλοὺς
 U. C. Varr. ἐς τὴν ὁμολογίαν. ἐβούλοντο δὲ, πρῶτον σπονδὰς ποιή-
 336. σαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὖτις ὕστερον καὶ
 ζυμμαχίαν, καὶ οὕτως ἤδη τῷ δῆμῳ ἐπιτίδισθαι.
 καὶ ἀφικνεῖται ἡ πρόξενος ὧν ὁ Ἀργεῖαν Ῥίχας ὁ
 Ἀρκεσιλάου, παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἡ δύο λόγῳ φέ-
 ρων ἐς τὸ Ἄργος ῥ τὸν μὲν, καθότι ἡ εἰ βούλονται πο-
 λεμεῖν ἡ τὸν δ', ὡς εἰ εἰρήνην ἄγειν. καὶ γενομένης
 πολλῆς ἀντιλογίας, ἡ (ἔτυχε γὰρ καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης
 παρὰν) οἱ ἄνδρες οἱ τοῖς Λακεδαιμονίοις πρέσσαντες,
 ἡδη καὶ ἐκ τοῦ Φανεροῦ τολμῶντες, ἔπεισαν τοὺς Ἀρ-
 γείους, προσδέξασθαι τὸν ὃ συμβατήριον λόγον. ἔστι δὲ
 ὁδε.

οἷ. “ ἡ ΚΑΤΤΑΔΕ δοκεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λα-
 κεδαιμονίων ζυμβαλέσθαι ἡ ποτῶς Ἀργείας ἀποδι-

ἡ Πρόξενος, οἱ προστάται τῆς ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἡγον τὰς ξένους ὑποδεχόμενοι.
 Hesych. Vide Cragium de Rep. Lac. 1. 2. c. 10. Huds. ὁ Ἀργεῖαν deest

C. ῥ Λίχας Ar. C. Dan. Vid. supr. Cap. 51. VIII, 39, et 43. ἡ Φίρων
 ἐς τὸ Ἄργος δύο λόγῳ Ar. C. Dan. Id est: τὸν μὲν, καθότι δι' πολέμειν, εἰ

πολέμειν βούλονται τὸν δ', ὡς δι' εἰρήνην ἄγειν, εἰ εἰρήνην ἄγειν βούλονται. A. E. Port.
 ἡ Εἰ omittit Gr. Omittit utroque loco. ἡ Τὸν δὲ Gr. ἡ Ἐτυχεν Gr.

ἡ Ὅ omittunt Ar. C. Dan. ἡ Συμβατήριον Reg. Gr. ἡ Ὅ δὲ Gr.

ἡ Κατὰ τὰδε δοκεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ Ar. C. Gr. passim, ut et κατὰ τὰ πάτρια. Pro-
 cul dubio vitiose: cum manifestum sit, hoc fœdus lingua Dorica scriptum
 esse, qua utebantur Lacones. Vide Cragium de Rep. Lac. 1. 1. c. 3. et
 Meursii Miscell. Lac. 1. 3. c. 5. Huds. Consentit cum his Dan. Κατὰ δὲ
 Cass. Aug. et τῇ ἐκκλησίᾳ sine (ι) subsc. In Mosqu. hoc cap. inscrib. Con-
 venta inter Lacedæmonios et Argivos. ἡ Ποτὶ τὰς Ar. C. Dorice etiam
 ποτὶ τὰς. Vide Eustathium ad Iliad. ε. et λ. Huds. Πὸρ τὰς Cass. Ποτὰς

Gr. Aug. a corr.

geam pervenissent, Argos præmise-
 runt pacis conditiones. Erant enim
 vel jampridem Argis nonnulli Lacedæmoniorum studiosi, qui popula-
 rem Argivorum dominatum abolere cupiebant. Hoc autem prælio com-
 misso, multo facilius populum ad
 compositionem faciendam inducere
 poterant: sed volebant primum qui-
 dem fœdera, deinde vero et societa-
 tem cum Lacedæmoniis inire, atque
 ita demum populum aggredi. Lichas
 autem Arcesilai filius, quod Argivo-
 rum hospes esset, a Lacedæmoniis

missus, Argos ivit, duas conditiones
 ferens, unam quidem, de bello, si
 bellum gerere vellent; alteram vero,
 de pace, si pacem colere mallent.
 Cum autem Argis magna exstitisset
 altercatio (nam et Alcibiades aderat)
 illi, qui Lacedæmoniorum partibus
 favebant, jam vel palam audentes,
 Argivis persuaserunt, ut composi-
 tionis formulam admitterent, cujus
 hæc sunt verba.

77. “ PLACET concilio Lacedæmo-
 niorum, his conditionibus composi-
 tionem facere cum Argivis, ut Argivi

δόντας τῶς παῖδας τοῖς Ὀρχομενίοις, καὶ τῶς ἀνδρας τοῖς Μαιναλίοις, καὶ τῶς ἀνδρας τῶς ἐν Μαντινείᾳ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀποδιδόντας, καὶ ἐξ Ἐπιδαύρων ἔκ-
 βῶντας, καὶ τὸ τεῖχος ἀναιροῦντας. αἱ δὲ κα μὴ εἰ-
 κωντι τοῖς Ἀθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρων, πολεμίους ἦμεν
 τοῖς Ἀργείοις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τοῖς τῶν
 Λακεδαιμονίων ζυμμάχοις καὶ τοῖς τῶν Ἀργείων ζυμ-
 μάχοις. καὶ ἂν τινὰ τοῖς Λακεδαιμόνιοι παῖδα ἔχων-
 τι, ἀποδόμεν ταῖς πόλινσι πάσαις. περὶ δὲ τῷ σῶϊ,
 συμβατόσασιν λῆν τοῖς Ἐπιδαυρίοις ὅρκον, δῶμεν
 δὲ αὐτοὺς ὁμόσαι. τὰς δὲ πόλινσι τὰς ἐν Πελοποννά-

Bell.
 Pelop.
 an. 14.
 Olymp.
 90. 3.
 U. C.
 Varr.
 336.

^c Scilicet i.e. τῆς Ἐπιδαύρων χώρας. Ἐξ Ἐπιδαύρων *Ar. C. Gr.* ut et mox infra. Sed iḡ hic omittit *Gr.* Ἐπιδαύρων etiam *Reg. Cass. Gr.* hic et paullo post, uti et Aug. ^d Ἐκβάντας; malit *Fr. Port.* Sic *Reg.* ^e Εἰκωντι *Ar. C. Cass. Aug. Mosqu.* ^f Εἶμι; *Mosqu.* ^g Εἶμι; *Ar.* passim *Cl. Gr.* ut et mox infra. *Huds. Reg.* hic et infra, ubi etiam ita *Gr.* et *Dan.* hic *si μὲν Gr. Aug.* *Ei μὲν Cass.* utroque loco, sed posteriore ἦμι; a correctore. ^h Καὶ ταῖς deest *Ar. C. Mosqu.* Ταῖς tantum deest *Dan.* Καὶ ταῖς Λακεδαι-
 μονίοις non sunt in *Mosqu. Cass.* sed in hoc deinde manu recenti inter versus scripta erant. ⁱ Ἄν τινὰ *Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. l. Cass. Aug.* Καὶ ἂν d. *Mosqu.* In *Gr.* est ἂν τινὰ, [non αἰ τινὰ, ut *Huds.* volebat.] ^j Ἐχοντι *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu.* ^k Πόλινσι *Gr.* ^l Ita *Bar.* in reliquis codicibus nihil sani apparet. Περὶ δὲ τῷ σῶϊ σύγκματος λῆν τὸν Ἐπιδαυρίοις etc. *Ar.* Περὶ δὲ τῷ σῶϊ σύγκματος τὸν Ἐπιδαυρίοις etc. *C.* Συμβατόσασιν *Gr.* Hunc locum (quem corruptum esse suspicatur) ita refingi vult *Æ.* *Port.* Περὶ δὲ τῷ σῶϊ συμβατόσασιν λῆν τοῖς Ἐπιδαυρίοις, ὅρκον δι' αὐτοὺς δῶμεν ὁμόσαι. De voce σῶϊ, quæ pro σῶϊ ponitur, vide *Meursii Miscell.* Lac. l. 1. c. 8. *Huds.* Περὶ δὲ τῷ σῶϊ συμβατόσασιν λῆν *Gr.* Περὶ δὲ τῷ σῶϊ συμβατόσασιν λῆν λ. τ. *E.* et in margine recenti manu συμβατόσασιν λῆν *Reg.* Περὶ δὲ τῷ σῶϊ σύγκματος ἰμὲν λῆν et in marg. ἰμὲν λῆν τοῖς, et, γρ. ἰθὺλῆν, vel ἰθὺλῆν, nam vix legi poterat scriptura *Cass.* Περὶ δὲ τῷ σῶϊ σύγκματος λῆν τὸν *E. Dan.* Σύγκματος ἰμὲν λῆν τοῖς *Ep. Aug.* Σύγκματος ἰμὲν λῆν *Mosqu.* ^m Δίμην *Reg. Cass. Gr. Mosqu. Aug.* ⁿ Πελοποννήσω *Reg.* Πελοποννάσσω, et mox Πελοποννάσσω, *Peloponάσσω Cass. Aug.* Ubique cum duplici *ν* et duplici *σ* *Gr.*

liberos Orchomeniis reddant, et viros Manaliis, et illos, qui sunt Mantinea, Lacedaemoniis, utque ex agro Epidaurio excedant, et munitionem, quam exstruxerunt, evertant. Et, nisi Athenienses ex agro Epidaurio excesserint, pro hostibus habeantur ab Argivis, et Lacedaemoniis, et ab utrorumque sociis. Et si quem puerum Lacedaemonii penes se habent, eum suæ civitati restituant. *Quod

autem attinet ad Deum, quem Epidaurii debitis victimis fraudant, Lacedaemonii dicunt, se velle ipsos Argivos compositionem facere cum Epidauriis, de controversiâ, quam hoc nomine cum illis habent, ipsosque Argivos jurisjurandi formulam Epidauriis offerre, ex qua jurent, se posthac officium facturos, debitasque Deo victimas missuros. Item ut tam parvæ, quam magnæ civita-

* Qui exigunt ab Epidauriis juramentum, id exigant per Semelen, et invicem ipsi jurisjurandum illis præbeant. *Valla.* De deo vero (sc. Esculapio) permittatur Epidauriis, ut suo iurejurando utantur, ut vero id præstent, nos curabimus. *Acacius. Huds.*

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336.

σῶν, καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἤμεν ^ο πάσας
κατὰ πάτρια. αἱ δὲ καὶ τῶν ἐκτὸς Πελοποννήσου τῆς
ἐπὶ τὰν Πελοπόννησον ^α γὰρ ἢ ἐπὶ κακῶ, ἀλεξέμεναι
^α ἀμόδι βουλευσαμένους, ^α ὅσα καὶ δικαιοτάτα δοκῇ
τοῖς ^α Πελοποννασίοις. ^α ὅσοι δ' ἐκτὸς Πελοποννήσου
^α τῶν Λακεδαιμονίων ζύμμαχοι ^α ἐντὶ, ἐν τῇ αὐτῇ
^α ἐσοῦνται, ἐν τῇ περὶ καὶ τοῖς τῶν Λακεδαιμονίων καὶ
τοῖς τῶν Ἀργείων ζύμμαχοι ἐντὶ, τὰν ^α αὐτῶν ἔχοντες.
ἐπιδείξαντας δὲ τοῖς ζυμμάχοις ζυμβαλέσθαι, αἱ καὶ
αὐτοῖς δοκῇ. αἱ δὲ τι ^α καὶ ἄλλο δοκῇ τοῖς ζυμμά-
χοις, ^α οἵκαδ' ἀπιάλλειν.

οἷ. Τοῦτον μὲν τὸν λόγον προσεδέξαντο πρῶτον ^α οἱ
Ἀργεῖοι καὶ τῶν Λακεδαιμονίων τὸ στράτευμα ἀν-
εχώρησεν ἐκ τῆς Τεγέας ἐπ' οἴκου· μετὰ δὲ τοῦτο,
^α ἐπιμιξίας οὔσης ἤδη παρ' ἀλλήλους, οὐ πολλῶ ὕστε-
ρον ἐπραξαν αὖτις οἱ αὐτοὶ ἄνδρες, ὥστε τὴν Μαντινέαν
καὶ Ἡλείαν καὶ τὴν Ἀθηναίων ζυμμαχίαν ἀφέντας

^ο Πάσας deest Dan. Antea ἵμιν Mosqu. ^α Κατὰ τὰ πάτρια Ar. C. Dan.
Gr. Κατὰ τὰ Reg. ^α Γὰρ Gr. ^α Ἀμόδι Reg. Ἀμόδι Aug. Cass. Gr. et
Cass. in marg. manu recenti ἀμόδι. ^α Ὅσα καὶ Ar. C. Cl. Ὅσα καὶ Gr.
Ὅσα καὶ Cass. Aug. ^α Πελοποννασίοις Cass. Πελοποννησίοις Mosqu. ^α Ὅσοι δ'
ἐκτὸς Πελοποννήσου desunt Gr. Πελοποννήσου Reg. Πελοποννήσου Cass. Aug.
Mosqu. (hic separ.) ^α τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τοῖς τῶν Ἀργ. Ar. C. omissis
ceteris, margini tamen Cod. Ar. adscribuntur. Huds. ^α Ἐντὶ Gr. et
paullo post. ^α ἐσοῦνται Cass. Gr. Aug. ^α αὐτῶν Bar. C. Cl. Gr.
Ald. Bas. Aug. Cass. αὐτὸν Gr. ^α καὶ ἄλλο desunt Ar. C. Cass. Dan.
Aug. Mosqu. ^α οἵκαδ' Reg. ^α οἱ ἀβέστ Ar. C. Dan. ^α ἐπιμίσ-
σιν commercium. Ἐπιμιγνόντες ἀδελφῶς ἀλλήλοις l. 1. p. 2. Huds. ^α καὶ τῶν Ἀθη-
ναίων καὶ Ἡλείων Cass. Gr. καὶ τὴν Ἀθ. κ. Ἡλ. ξ. Aug. Mosqu. Hic et ἀφέν-
τας.

tes, quæ sunt in Peloponneso, omnes liberae sint, patrii institutis utentes. Si quis vero illorum, qui sunt extra Peloponnesum, in agrum Peloponnesiacum maleficij causa veniat, Argivi cum Lacedæmoniis ad arcendam vim hostilem accurrant, initis una consiliis, ea ratione, quæ Peloponnesiis rectissima videbitur. Quotquot autem extra Peloponnesum sunt socii Lacedæmoniorum, eadem conditione erunt, qua sunt et Lacedæmoniorum et Argivorum socii, suum agrum obtinentes. Ubi vero Argivi

et Lacedæmonii pacis conditiones sociis ostenderint, si assentiantur, ita demum compositionem faciant. Quod siquid aliud præterea visum fuerit, hoc etiam sociis domum mittant.

78. Hanc igitur conditionem Argivi primum admiserunt, et Lacedæmoniorum exercitus a Tegea domum revertit. Postea vero, cum mutuum commercium inter illos jam esset, non multo post iidem viri, qui Lacedæmoniorum partibus favebant, rursus effecerunt, ut Argivi, relicta Mantineorum et Eleorum et Athen-

Ἐ' Ἀργεῖους, σπονδὰς καὶ ἡ ξυμμαχίαν ποιήσασθαι
πρὸς Λακεδαιμονίους. καὶ ἰ ἐγένοντο αἶδε.

Bell.
Pelop.
an. 14.
Olymp.
90. 3.
U. C.
Varr.
336.

οθ'. «^k ΚΑΤΤΑΔΕ ἔδοξε τοῖς Λακεδαιμονίοις
καὶ Ἀργείοις σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἦμεν ^m πεν-
τηκονταετῇ ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις ⁿ δίκας διδόντας
^o κατὰ πάτρια· ταὶ δὲ ἄλλαι πόλεις ^p ταὶ ἐν ^q Πελο-
ποννῶσιν, ^r κοινᾶν ^s ἑόντων τᾶν σπονδᾶν καὶ τᾶν ξυμμα-
χίαν, αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλεις, τὰν ^t αὐτῶν ἔχοντες,
^u κατὰ πάτρια δίκας διδόντες τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας.
^x ὅσοι δὲ ἔξω ^y Πελοποννάσῃ Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι
ἐντὶ, ἐν τοῖς αὐτοῖς ^z ἑσθύνται, τοῖσπερ ^a καὶ τοῖ Λακε-
δαιμόνιοι. καὶ τοῖ τῶν Ἀργείων ξύμμαχοι ἐν τῇ αὐτῇ
ἑσθύνται, τῇσπερ καὶ τοῖ Ἀργεῖοι, τὰν αὐτῶν ἔχοντες.
αἱ ^b δὲ ποι ^c στρατιᾶς δέη ^d κοινᾶς, βουλευέσθαι Λα-
κεδαιμονίως καὶ Ἀργείως, ^e ὅσα καὶ δικαιοτάτα κρί-
ναντας τοῖς ξυμμάχοις. αἱ δὲ τινι ^f τᾶν πολίων ἢ ^g ἄμ-

^g Ἀργείους non agnoscunt *Ar. C. Dan.* ^h Συμμαχίαν *Ar. Dan.* Συμ-
μαχίαν ἡμεῖς συντ. cetera in marg. manu vetusta. *Cass.* ⁱ Ἐλίγοντο *Gr.*
^k Κατὰ τὰς *Ar. C. Dan. Gr.* ^l Εἶμιν *Reg. Gr. Mosqu.* Εἰ μὴν *Cass.*
Aug. ^m Πιστήματα *Ita Cass. Aug.* ⁿ Δίκας δίδοντας *poenas dantes.*
Valla. Verum didāci dīcas dicitur reus, qui iudicium subit. *Æ. Port.*
^o Κατὰ τὰ *Reg.* Κατὰ τὰς *Gr. Dan.* ^p Sic emendatum erat in *Cass.* et
Aug. e καὶ. ^q Πελοποννάσῃ *Cass. Aug.* et ita infra. Omnia a πόλις usque
ad τὰς αὐτῶν ἔχοντες absunt a *Gr.* ^r Κατὰ λόγον τὰς σπονδὰς καὶ τὰν ξυμ-
μαχίαν *Reg. Aug. Mosqu.* (hic et ἔχοντων pro ἑόντων.) Sic etiam a prima manu
Cass. deinde omnia mutata erant, ut in editis. ^s ἑόντων pro ἑουσῶν *At-*
tice: sic ἔχοντες pro ἔχουσαι, δίδοντες pro δίδουσαι nisi dicantur πρὸς τὸ σημα-
σίμῳ referri. *Huds.* ^t αὐτῶν *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Aug.* ut et
mox infra. *Huds.* Utrobique etiam *Reg.* et *Cass.* ^u Κατὰ τὰ *Reg.* Κατὰ
τὰ *Gr.* ^x ὅσοι *Gr. Cass. Aug.* ^y Πελοποννάσῃ *Cass.* Πελοποννάσῃ
Gr. Sic paullo inferius *Idem.* ^z ἑσθύνται *Cl. Gr. passim. Huds. Cass.*
Aug. et paullo post, ubi etiam ita *Gr.* ^a Καὶ δεστ *Ar. C. Dan.* Καὶ οἱ
Λακ. *Gr.* ^b Δίδοι *Cass. Aug.* sed corr. δίδου. ^c Στρατιᾶς *malit Æ.*
Port. Στρατιᾶς *Cass. Aug.* sed corr. στρατιᾶς. *Στρατίας Gr.* ^d Κοινᾶς
Cass. Aug. sed mut. in κοινᾶς. ^e ὅσα κα *Cass. Aug.* ὅσα κα *Gr.* ^f Τὰς
Cass. Tōn Gr. ^g Ἀμφίλογα *Cass. Aug.* alter. λ. eras. Τὰ ἀμφ. *Mosqu.*

niensium societate, fœdera societa-
temque cum Lacedæmoniis inirent
in hæc verba.

79. "LACEDÆMONIIS et Argivis
placuit, fœdera et societatem inter se
esse in annos quinquaginta, his con-
ditionibus: Ut æquo et pari jure
iudicium patriis moribus subeant.
Cæteræ vero civitates, quæ sunt in
Peloponneso, quia hæc fœdera, atque
hæc societates ipsis omnibus sunt
communes, liberæ siveque juris sint,

suum agrum obtinentes, et patriis
institutis iudicium æquo parique jure
subeunt. Quotquot vero extra Pe-
loponnesum socii sunt Lacedæmo-
niorum, iisdem erunt conditionibus,
quibus et Lacedæmonii. Et Argivo-
rum socii eodem jure erunt, quo et
Argivi, suum agrum obtinentes. Si
quo autem communis expeditio sit
facienda, Lacedæmonii et Argivi
consultent, de sociorum causa, quam
æquissime fieri poterit, judicantes.

Bell. ^h φίλογα, ἢ τῶν ἐντὸς ἢ τῶν ἐκτὸς Πελοποννάσου, ⁱ αἵτε
 Pelop. an. 14. περὶ ὄρων, αἵτε περὶ ἄλλου τινός, ^k διακριθῆμεν. αἱ δὲ
 Olymp. 90. 3. τις τῶν ζυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, ἐς πόλιν ἐλθεῖν,
 U. C. 1 ^l ἂν τινεῖ ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς ^m πόλεσι ⁿ δοκοίη. τοῖς ^o δὲ
 Varr. 336. ἔταις ^p κατὰ πάτρια δικάζεσθαι.

π'. Αἱ μὲν σπονδαὶ καὶ ἡ ζυμμαχία αὕτη ἐγγέ-
 νητο· καὶ ὅποσα ἀλλήλων πολέμῳ, ἢ εἴτι ἄλλο εἶχον,
 διελύσαντο. κοινῇ δὲ ἤδη τὰ πράγματα τιθέμενοι,
 ἐψηφίσαντο, κήρυκα καὶ πρεσβείαν ^q παρ' Ἀθηναίων
 μὴ προσδέχεσθαι, ἣν μὴ ἐκ Πελοποννήσου ἐξίωσι, ^r τὰ
 τείχη ἐκλιπόντες· καὶ μὴ ζυμβαίνειν ^s τῷ, ^t μηδὲ πολε-
 μεῖν, ἀλλ' ἡ ἄμα. καὶ τά τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον καὶ
 ἐς τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία καὶ ὡς Περδίκκαν ἔπεμψαν
 ἀμφοτέροι πρέσβεις, καὶ ἀνέπεισαν Περδίκκαν ζυνομό-
 σαι σφίσιν. οὐ μέντοι εὐδύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων,
 ἀλλὰ διανοεῖτο, ὅτι καὶ τοὺς Ἀργεῖους ἐώρα· (ἦν δὲ
^u καὶ αὐτὸς ^x τοαρχαῖον ἐξ Ἀργους) καὶ τοῖς Χαλκι-

^h Tὰν Cass. Aug. et mox, Gr. et paullo post. ⁱ Αἵτε π. 3. αἵτε π. 4.
 Cass. Gr. et supra aliquoties. ^k Supple χρῆναι ut et mox cum ἰδῶν, nisi
 pro ἰδῶν poni dicatur, aut ἐξίστω subintelligatur. Huds. Διακριθῆμεν Dan.
^l ἂν τινε Ar. C. Aug. atque ita scribendum monuit Fr. Port. Cass. Gr.
^m Πόλεσι Cass. Aug. ⁿ Δοκοίη ei Reg. Δοκοῖσι Gr. et a prima manu
 Cass. deinde factum erat δοκοίη. Δοκοίη Aug. a corr. prior ser. legi non pot-
 erat. Δοκοῖ οἱ Mosqu. ^o Διέταις Gr. ^p Κατὰ τὰ Dan. Gr. Mox δικάσ.
 Bas. et c. 80. init. ἰγίνητο Mosqu. ^q Παρὰ Ἀθ. Gr. Mosqu. ^r Sc. σὴν
 ἔκραν τὴν ἐν τῇ Ἐπιδαυρίᾳ ἐξεργασμένην vel τὰ τοιχίσματα, quæ paullo infra τὸ
 ἐξ Ἐπιδαύρου τῆχος appellat. Huds. ^s Τῷ Gr. Aug. ^t Μὴ δὲ Cass.
 Aug. ^u Kai deest C. ^x Τὸ ἀρχαῖον Ar. C. Vide Herodotum lib. 8. c.
 137. Huds. Τὸ ἀρχαῖον Cass. Gr. Aug.

Si quæ vero controversiæ ortæ fue-
 rint inter aliquas socias civitates, vel
 earum, quæ sunt intra Peloponne-
 sum, vel earum, quæ sunt extra, aut
 de agri finibus, aut aliqua alia de re,
 disceptetur, et istæ controversiæ judi-
 cio dirimantur. si qua autem socialis
 civitas cum alia contendat, ei liceat
 ad civitatem aliquam ire, ejusque
 arbitrio suam controversiam permit-
 tere, quæcumque utrisque civitati-
 bus æquam esse judicaverit. Civibus
 autem jus patrio ritu dicatur.

80. Hæc igitur fœdera, atque hæc
 societas inita fuit, et quæcumque al-
 teri alterorum bello occupaverant,
 alteri alteris restituerunt, aut si
 quid aliud habebant, diluerunt. Jam-

que communiter res administrantes,
 decreverunt caduceatorem, et lega-
 tionem ab Atheniensibus non reci-
 piendam, nisi ex Peloponneso exce-
 derent, relictis munitionibus, quas
 in agro Epidaurio fecerant: neque
 cum ullo compositionem faciendam,
 aut bellum gerendum, nisi commu-
 niter. Et cum alia impetu quodam
 animi administrabant, tum etiam
 utrique legatos in Thraciam, et ad
 Perdiccam miserunt, eique persuase-
 runt, ut societatem jurejurando in-
 terposito secum iniret. Non tamen
 statim ab Atheniensibus deficit:
 sed in animo habebat, quod et Argi-
 vos jam defecisse videret. Erat au-
 tem et ipse antiquitus ex Argivorum

δεῦσι τοὺς τε παλαιοὺς ὄρκους ἀνευέσσαντο, καὶ ἄλλες ἄμουςαν. ἔπεμψαν δὲ καὶ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις, τὸ ἐξ Ἐπιδαύρου τείχος κελεύοντες ἐκλιπεῖν. οἱ δ' ὀρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντας τοὺς ξυμφύλακας, ἔπεμψαν Δημοσθένην, τοὺς σφετέρους ἐξάζοντα. ὁ δὲ, ἀφικόμενος, καὶ ἀγῶνά τινα προσφασιν γυμνικὸν ἔξω τοῦ Φρουρίου ποιήσας, ὡς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο Φρούριον, ἀπέκλεισε τὰς πύλας. καὶ ὅστερον Ἐπιδαυρίοις ἀνανεωσάμενοι τὰς σποδὰς αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέδοσαν τὸ τείχοςμα.

πα'. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας, καὶ οἱ Μαντινῆς, τὸ μὲν πρῶτον ἀντίχοντες, ἔπειτ' οὐ δυνάμενοι ἄνευ τῶν Ἀργείων, ξυνέβησαν καὶ αὐτοὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀφείσαν τῶν πόλεων. καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι, χίλιοι ἐκάτεροι, ἔξυστρατεύσαντες, τὰ τ' ἐν Σικυῶνι ἐς ὀλίγους μᾶλλον κατέστησαν αὐτοὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι

γ Hoc in loco ὄντας subaudiendum relinqui videtur: quod propter sequens ὄντας reticetur, quum tamen potuisset contra hic omitti ὄντας, si illic ὄντας positum fuisset. Verum illud tamquam a Scriptore καὶ συνεπειρίας ubique affectatore accipiendum est. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 164. *Huds.* ὀλίγοις Cl. Id est: προφάτως χάριν dictum est enim appositive, causam speciosam ut prætexeret. *Æ. Port.* τὸ ἄλλο Φρουρικὸν *Marg. Cam. Gr.* ita etiam in *Cod. Ar.* ex alicujus emendatione. τὸ ἄλλο Φρουρικὸν pro ἡ ἄλλη Φρουρία paullo enim ante locum significabat τὸ Φρούριον. *Æ. Port.* Ἀπίχλησι *Gr. Cass.* a prima manu; emendatum erat ἀπίχλησι. Ἀπίχλησι *Aug.* τῶν, omittunt *Ar. C.* Συμμαχίας *Reg.* Μαντινῆς *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass. Gr.* τῶν deest *Ar.* ἔξυστρατεύσαντες *Gr.* τὰ ἐν Σικυῶνι *Gr.*

urbe profectus. Præterea vetustum jusjurandum cum Chalcidensibus renovarunt, et aliud jurarunt. Argivi etiam legatos ad Athenienses miserunt, imperantes, ut munitionem in agro Epidaurio factam relinquerent. Illi vero, cum animadverterent, suos milites paucos esse, præ cæteris præsidariis militibus, qui in eodem loco erant, quorum numerus major erat, Demosthenem eo miserunt, ut suos illuc educeret. Ille vero, cum illuc pervenisset, et quoddam gymnicum certamen extra munitionem illam se editurum simulasset, simul ac alterum præsidium egressus est, portas clausit. Postea vero Athenien-

ses ipsi, fœdere cum Argivis renovato, munitionem illam Epidauriis restituerunt.

81. Post Argivorum defectionem ab Atheniensium societate factam, Mantinei quoque, quamvis primo quidem paci restitissent, deinde tamen, quod Lacedæmoniis sine Argivis resistere non possent, et ipsi compositionem cum Lacedæmoniis fecerunt, et civitatum, quas in sua potestate habebant, imperium dimiserunt. Lacedæmonii autem et Argivi cum mille de suis utrique communem expeditionem susceperunt, et Sicyone statum popularem ipsi Lacedæmonii eo profecti in paucorum

Bell. ^k ἐλθόντες, καὶ μετ' ἐκεῖνα ^l ξυναμφοτέρα, ἤδη καὶ τὸν
 Pelop. ἐν Ἀργεὶ δῆμον κατέλυσαν καὶ ^m ὀλιγαρχία ἐπιτηδεῖα
 an. 14. τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη. καὶ πρὸς ἕα ⁿ ἤδη ταῦτα
 Olymp. ἦν, τοῦ χειμῶνος λήγοντος· καὶ τέταρτον καὶ δέκατον
 U. C. ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.
 Varr. 336.

Bell. πβ'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, ^o Δικτιδιῆς τε οἱ
 Pelop. ἐν Ἀθῶ ἀπέστησαν Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας, καὶ
 an. 15. Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδεῖας πρότερον
 Olymp. ἔχοντα, καδίσταντο. καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλί-
 U. C. γον ξυνιστάμενός τε, καὶ ἀναδαρσῆσας, ἐπέδεντο τοῖς
 Varr. 337^g, ὀλίγοις, τηρήσαντες αὐτὰς τὰς ῥ' γυμνοπαιδίας τῶν
 Post Λακεδαιμονίων. καὶ μάχης γενομένης ἐν τῇ πόλει,
 Ajx. 2. ἐπεκράτησεν ὁ δῆμος· καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ
 ἐξήλασεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἕως μὲν αὐτοὺς μετε-
 πίμποντο οἱ φίλοι, οὐκ ἦλθον ἐκ πλείονος· ^q ἀναβαλ-
 λόμενοι δὲ τὰς γυμνοπαιδίας, ἐβοήθουν. καὶ ἐν Τεγέᾳ

^k Οἱ ἐλθόντες Gr. ^l Ξυναμφοτέροι Ar. Gr. atque ita legendum esse do-
 cuit Fr. Port. ut opponatur τῷ αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι. Huds. ^m Aristot.
 Polit. 1. 5. c. 4. et Diodor. Sic. 1. 12. mille illos delectos, de quibus in pugna
 prius audivimus, imperium arripuisse scribunt. Huds. ⁿ Ταῦτα ἤδη Reg.
^o Δικτιδιῆς Ar. C. Δικτυδιῆς Marg. 1. Διῆς Marg. 2. Gr. Ald. Flor. Bas.
 Aug. quam lectionem retinendam censet Æ. Port. Διῆς Cl. Δικτυδιῆς
 Mosqu. et super iis scr. διη. Διῆς Reg. Cass. Δικτυδιῆς Dan. ^p Γυμνο-
 παιδίας (teste Pausania in Laconicis) gymnici puerorum ludi maxime solen-
 nes, in quibus puberes Apollini choros agitabant. Vide Meursii Orche-
 stram, p. 11. Huds. Γυμνοπαιδίας hic et infra bis Reg. Aug. ^q Ἀναβαλ-
 λόμενοι Cass. Aug. et mox οὐκ ἔτι. Paullo post περιδόμενοι Mosqu.

dominatum * magna ex parte con-
 verterunt; et post hæc utrique, po-
 pularem dominatum, qui Argis erat,
 sustulerunt; et paucorum domina-
 tus Lacedæmoniorum reipublicæ con-
 gruens ibi constitutus fuit. Atque
 hæc sub extremam hyemem, vere
 jam appropinquante, gesta sunt; et
 decimus quartus hujus belli annus
 excessit.

82. Insequenti vere, Dictidienses,
 qui in Atho habitant, ab Atheniensi-
 bus ad Chalcidenses desciverunt; et
 Lacedæmonii in Achaia res, quæ
 prius ipsis amicæ non erant, consti-
 tuerunt. Et Argiva plebs concilia

paulatim habens, et animis resum-
 tis, paucos, qui res administrabant,
 aggressa est, observato illo ipso tem-
 pore, quo Lacedæmonii gymnicos
 puerorum ludos faciebant: prælio-
 que intra urbem commisso, plebs vic-
 cit: et alios quidem interfecit, alios
 vero expulit. † Lacedæmonii vero,
 cum multo ante, quam prælium com-
 mitteretur, amici, qui Argis erant,
 ipsos accersivissent, ad eos tamen
 tunc non iverunt: sed postea dilato
 certamine puerorum, quos nudos ex-
 ercebant, in viam se dederunt, ut
 opem ipsis ferrent. At cum Tegeæ
 audissent, paucorum statum supera-

* Μᾶλλον cum Λακεδαιμόνιοι jungit Valla. Huds.

† Lacedæmonii, dum a sociis accerserentur, aliquandiu ire supersede-
 runt, dilato etc. Valla. Ἐκ πλείονος cum μετεπίμποντο conjungit Æ. Port.
 IDEM.

πυθόμενοι, ὅτι νενίκηνται οἱ ὀλίγοι, προελθεῖν μὲν ἐκέτι
 ἠθέλησαν, θεομένων τῶν διαπεφευγόντων ἀναχωρήσαντες
 δὲ ἐπ' οἴκου, τὰς γυμνοπαιδίας ἤγον. καὶ ὕστερον,
 ἐλθόντων πρέσβων ἀπὸ τε τῶν ἐν τῇ πόλει ἀγγέλων,
 καὶ τῶν ἔξω Ἀργείων, παρόντων τε τῶν ζυμμάχων, καὶ
 ῥηθέντων πολλῶν ἀφ' ἑκατέρων, ἔγνωσαν μὲν ἀδικεῖν τὰς
 ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἀργος
 διατρίβαι δὲ καὶ μελλήσεις ἐγίγνοντο. ὁ δὲ δῆμος
 τῶν Ἀργείων ἐν τέτῳ, φοβούμενος τοὺς Λακεδαιμονίους,
 καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων ζυμμαχίαν πάλιν προσαγόμενός
 τε, καὶ νομίζων μέγιστον ἂν σφᾶς ὠφελήσῃ, τειχίζει
 μακρὰ τεῖχη ἐς θάλασσαν, ὅπως, ἢ τῆς γῆς εἰργαν-
 ται, ἢ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων
 ἔπαγωγή τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῇ. ζυγήδεσαν δὲ τὸν
 τειχισμόν καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ τινὲς πόλεων. καὶ οἱ
 μὲν Ἀργεῖοι πανδημεῖ, καὶ αὐτοὶ, καὶ γυναῖκες, καὶ
 οἰκέται ἐτείχιζον καὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν αὐτοῖς ἦλθον
 τέκτονες καὶ λιθουργοί· καὶ τὸ δῆρος ἐτελεύτα.

πγ'. ἂ Ταῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμό-
 νιοι, ὡς ἦσδοντο τειχιζόντων, ἐστράτευσαν ἐς τὸ Ἀργος,

ὁ Τῆς Dan. Antea δ' ἐπ' οἴκ. Mosqu. ὁ Ἀγγέλων delendum censent F.
 et Æ. Port. utpote e margine in Librum intrusum. Huds. ὁ Δι deest
 C. Mox μελλήσεις Mosqu. ὁ Δι abest a Reg. ὁ Πρὸς θάλα. Reg.
 ὁ Ita a manu recenti pro ἐπαγωγῇ Cass. ὁ Ὀφελῇ Reg. ὁ Τῷ ἢ
 γιγνομένου χειμῶνος At. Mox ante ἦσδ. Aug. superscr. ὡς a m. rec.

tum, ulterius progredi noluerunt, quamvis illi, qui effugerant, ipsos orarent: sed domum reversi, gymnium puerorum certamen peregerunt. Postea vero, cum legati tam ab Argivis, qui in urbe erant, quam ab illis, qui exsulebant, missi venissent, cumque præsentibus sociis multa ab utrisque dicta fuissent, Lacedæmonii pronuntiarunt quidem, illos, qui in urbe erant, injuste fecisse, et cum exercitu Argos sibi petendum censuerunt: sed moræ et cunctationes interpositæ fuerunt. Interea vero populus Argivus Lacedæmonios metuens, et Atheniensium societatem rursus sibi concilians, et existimans, se

maximam utilitatem ex ea percepturum, longos ad mare usque muros duxit, ut, si terra prohiberentur, Atheniensium auxiliis adjuvantur ad commeatus in urbem mari invadendos. Horum autem murorum ab Argivis exstructorum nonnullæ etiam Peloponnesi civitates consciæ fuerunt. Quicquid autem hominum Argis erat, viri, mulieres, et servi, in his exstruendis occupatum fuit. Et fabri, et lapideæ Athenis ad ipsos venerunt. Et hæc æstas excessit.

83. Insequenti hyeme Lacedæmonii, cum muros ab Argivis extrui intellexissent, expeditionem adversus Argivos susceperunt, cum ipsi, tum

- Bell. αὐτοὶ τε καὶ οἱ ζύμμαχοι, πλὴν Κορινθίων. ὑπῆρχε
 Pelop. an. 15. δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρᾶσσόμενον.
 Olymp. 90. 4. ἦγε δὲ τὴν στρατιὰν Ἄγρις ὁ Ἀρχιδάμου, Λακεδαιμο-
 U. C. νίων βασιλεύς. καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα
 Varr. 337. προὔπαρχειν, οὐ^b προὔχωρσεν ἔτι· τὰ δὲ οἰκοδομού-
 Post meνα τείχη ἐλόντες καὶ καταβαλόντες, καὶ εὔσιās,
 Sept. 26. χωρίον τῆς Ἀργείας, λαβόντες, καὶ τοὺς ἐλευθέρους
 Nov. ἅπαντας, οὓς ἔλαβον, ἀποκτείναντες, ἀνεχώρησαν, καὶ
 διελύθησαν κατὰ πόλεις. ἐστράτευσαν δὲ^d μετὰ τῷτο
 καὶ Ἀργεῖοι ἐς τὴν εὐφλιασίαν· καὶ δηώσαντες ἀπῆλ-
 λον, ὅτι σφῶν τὲς φυγάδας^f ἀπεδέχοντο. οἱ γὰρ πολ-
 Bell. λοὶ αὐτῶν ἐνταῦθα κατῴκηοντο. εἰ κατέκλεισαν δὲ τῷ
 Pelop. an. 15. αὐτοῦ χειμῶνος καὶ Μακεδονίας Ἀθηναῖοι Περδικκαν,
 Olymp. h^h ἐπικαλοῦντες τὴν τε πρὸς Ἀργείους καὶ Λακεδαιμο-
 90. 4. νίους γενομένην ξυνομοσίαν, καὶ ὅτι, ⁱ παρασκευασαμέ-
 U. C. νων αὐτῶν στρατιὰν ἄγειν ἐπὶ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ
 Varr. 338. Θράκης, καὶ Ἀμφίπολιν, Νικίης τοῦ Νικηράτε στρα-
 Inter Jan. 22. τηγῆντος, ἔψευστο τὴν ζυμμαχίαν, καὶ ἡ στρατιὰ μά-
 et Mart. λιστα διελύθη ἐκείνου ἀπάραντος. πολέμιος οὖν ἦν.

^b Προσχωρήσιν Cl. ^c Ἰσσίας Aug. Ἰσσίας χωρία Ar. C. Ἰσσία κῆμη
 Ἀργείας apud Stephanum Byzant. et Strabonem. Supra p. 161. Ἰσσίας in-
 venimus, sed in Bœotia sitas. Huds. ^d Μιτατούτο Ald. Flor. Bas. Reg.
^e Φλιασίαν Reg. i.e. supraser. a m. 2. Mosqu. ^f Ἰπιδίχοντο Ar. C. Cl. Reg.
 Cass. Dan. Aug. Mosqu. ^g Κατίκληται Gr. Reg. Cass. Aug. ^h Καὶ
 ἱπικαλοῦντες Ar. C. Dan. Mosqu. ⁱ Παρασκευασμένων Gr.

socii, præter Corinthios. * Nam nescio quid ipsis jam pridem Argis in ipsa urbe struebatur. Agis vero Archidami filius Lacedæmoniorum rex exercitum ducebat. Verum illæ quidem res, quæ in urbe jam præparatæ esse videbantur, nequaquam ipsis successerunt: sed muros, qui adhuc ædificabantur, ceperunt et diruerunt. Item Hysias agri Argivi oppidum ceperunt; ac ingenuis omnibus, quos ceperunt, interfectis abierunt, et in suam quique civitatem se receperunt. Post hæc et Argivi copias in agrum Phliasium duxerunt, eoque vastato abierunt, quia

suos exsules receperant. Illic enim eorum plerique domicilium habebant. Eadem hyeme Athenienses Perdiccam usu maris in Macedonia intercluserunt, crimini dantes, tum quod cum Argivis atque Lacedæmoniis societatem jurejurando interposito fecisset, tum quod exercitu ab ipsis præparato, quem ducerent adversus Chalcidenses, qui sunt in Thracia, et Amphipolin, Nicia Nicerati filio duce, societatem fefelisset, tum etiam quod exercitus ille potissimum propter ipsum, qui discesserat, dissipatus fuisset. His igitur de causis erat hostis. Atque.

* Vel, erant autem Argis, qui illorum nomine aliquid molirentur. Huds.

καὶ ὁ χειμῶν ἐτελεύτα ^k οὕτω καὶ πέμπτον καὶ δέκα-
των ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα.

πδ. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους ¹ Ἀλκιβιάδης τε
πλεύσας ἐς Ἄργος ναυσὶν εἴκοσιν, Ἀργείων τοὺς δοκῶν-
τας ἔτι ὑπόπτους εἶναι, ^m καὶ τὰ Λακεδαιμονίων φρο-
νεῖν, ἔλαβε τριακοσίους ἀνδράς· καὶ κατέθεντο αὐτοὺς
^Α Ἀθηναῖοι ἐς τὰς ἐγγυὲς νήσους, ὧν ἤρχον. καὶ ἐπὶ Μῆ-
λον τὴν νῆσον Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ναυσὶν, ἑαυτῶν
μὲν τριάκοντα, Χίαις ⁿ δὲ ἑξ, ^o Λεσβίαιν δὲ δυοῖν, καὶ
ὀπλίταις, ἑαυτῶν μὲν διακοσίοις καὶ χιλίοις, καὶ τοξό-
ταις τριακοσίοις, καὶ ἵπποτοξόταις ^p εἴκοσι, τῶν δὲ
ξυμμάχων καὶ νησιωτῶν ὀπλίταις μάλιστα πεντακο-
σίοις καὶ χιλίοις. οἱ δὲ Μήλιοι Λακεδαιμονίων μὲν
εἰσὶν ἄποικοι, τῶν δ' Ἀθηναίων οὐκ ἤθελον ὑπακούειν,
ὥσπερ οἱ ἄλλοι νησιῶται. ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ^q οὐδε-
τέρων ὄντες, ἡσύχαζον, ἔπειτα, ὡς αὐτὲς ἠνάγκαζον οἱ
^Α Ἀθηναῖοι δροῦντες τὴν γῆν, ἐς πόλεμον φανερόν κατέ-
στησαν. στρατοπεδευσάμενοι οὖν ^r ἐς τὴν γῆν αὐτῶν τῇ
παρασκευῇ ταύτῃ οἱ στρατηγοὶ ^s Κλεομήδης τε ὁ Λυ-
κομήδους καὶ Τισίας ὁ Τισιμάχου, πρὶν ἀδικεῖν τι τῆς

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
92. 4.
U. C.
Varr.
33 1/2.
A Mart.
22.

^k Οὕτως Gr. Οὐτως Reg. Cass. Aug. a corr. pro οὕτως. Οὕτος Mosqu.

¹ Ὁ Ἀλκιβιάδης Gr. Mox iis et iis Mosqu. ^m Καὶ τοὺς Λακεδαιμονίων
φρονεῖν ἔλαβε Ar. C. Vulgaris lectio in margine Cod. Ar. reponitur. Hud.
Dan. ⁿ Διὶ non est in Reg. Cass. Gr. Aug. ^o Λεσβίαις Gr. Cl. Reg.
Cass. Aug. ^p Εἴκοσι Cass. ^q Μὲν ἰσχυρὰ Marg. Οὐ δ' ἰσχυρὰ Gr. le-
ctionem marginis adnotat etiam Schol. vulgatus. in Schol. Cass. non legitur.

^r Αὐτῶν ἐς τὴν γῆν Gr. Εἰς τ. γ. ἀ. Reg. ^s Κλεομήδης τε Λυκομήδους Reg.

hæc hyems sic exiit: et quintusdecimus hujus belli annus excessit.

84. Insequentis æstatis initio Alcibiades cum viginti navibus Argos trajiciens, trecentos Argivos, qui suspecti erant, et cum Lacedæmoniis sentire videbantur, comprehendit. Athenienses autem ipsos deposuerunt in proximis insulis, quibus imperabant. Iidem adversus Melum insulam navigaverunt cum triginta suis navibus, et sex Chiis, et duabus Lesbiiis; et cum mille et ducentis gravis armaturæ militibus, et trecentis sagittariis, et viginti hippotoxo-

tis, qui omnes erant nominis Attici; et cum sociorum, ac illorum, qui insulas incolebant, ferme mille, et quingentorum armatorum manu. Melii autem sunt illi quidem Lacedæmoniorum coloni: sed Atheniensibus parere nolebant, ut cæteri insularum incolæ. Verum initio quidem, quod in partibus non essent, quiescebant; postea vero, cum Athenienses ipsos coëgissent, quod agrum ipsorum vastarent, bellum aperte gerere ceperunt. Cum igitur Atheniensium duces, Cleomedes Lycomedis et Tisias Tisimachi filius,

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 90. 1. U. C. Varr. 339. γῆς, λόγους πρῶτον ποιησομένους ἔπεμψαν πρέσβεις. οὓς οἱ Μήλιοι πρὸς μὲν τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον, ἐν δὲ ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον, περὶ ὧν ἤκουσιν. οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἔλεγον τοιαύδε. πεί. ΑΘ. “ΕΠΕΙΔΗ οὐ πρὸς τὸ πλῆθος οἱ λόγοι γίνονται, ὅπως [†] δὴ μὴ ξυνεχεῖ ρῆσει οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ^υ ἀνέλεγκτα ^χ ἐσάπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν, ἀπατηθῶσι (^γ γινώσκωμεν γάρ, ὅτι τοῦτο φρονεῖ ^ζ ὑμῶν ἢ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγὴ) ὑμεῖς οἱ καθήμενοι ἔτι ἀσφαλέστερον ^α ποιήσατε. ^β καδ’ ἕκαστον γὰρ καὶ μὴδ’ ὑμεῖς ^ε ἐνὶ λόγῳ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως λέγεσθαι εὐδὺς ὑπολαμβάνοντες, κρίνετε. καὶ πρῶτον, εἰ ^δ ἀρέσκει ὡς λέγομεν, εἴπατε.” οἱ δὲ τῶν Μηλίων ξύνεδροι ἀπεκρίναντο.

πς. ΜΗΛ. “Ἡ μὲν ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν ^ε καδ’ ἡσυχίαν ἀλλήλους, οὐ ψέγεται. [†] τὰ δὲ τοῦ πολέμου, παρόντα ἤδη, καὶ οὐ μέλλοντα, διαφέροντα

[†] Δὴ omittunt *Ar. C. Dan.* Mox ρῆσις *Mosqu.* ^υ Ἀνέλεγκτα *Reg. Mosqu. Aug.* ^χ Ἐσάπαζ *Cass. Gr.* ^γ Γινώσκωμεν *Reg. Cass. Aug.* ^ζ Ἡμῶν *Ar. et Dionys. Halic.* locum citans. *Huds.* ^α Ποιήσεται *Dionys. Halicarn.* ^β Καθίστατον *Reg. Cass. Aug.* ^ε Ἐν ὀλίγῳ *Aug. Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. et Dionys. Halicarn. Reg. Cass. et uterque in margine manu recenti γρ. ἐνὶ λόγῳ.* ^δ Ἀρίσκοι *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1.* Mox in ἀπεκρίναντο alterum ^ι videtur a m. 2. ser. A. ^ε Præscript. Μήλ. et Ἀθην. perpetuo abs. *Mosqu. Καθηνουχίαν Cass. Aug.* [†] Τὰ τοῦ πολέμου pro ὁ πόλεμος. Perinde est ac si dixisset, ὁ δὲ πόλεμος, παρὼν ἤδη καὶ οὐ μέλλον, διαφέρειν αὐτοῦ φαίνεται. Vide *Stephani Append. ad scripta al. de Dial. Att. p. 178. Huds.*

cum hoc apparatu castra in ipsorum agro posuissent, antequam ullo maleficio agrum afficerent, legatos ad colloquia cum Meliis habenda miserunt. Quos Melii ad populum quidem non produxerunt: sed apud Magistratus, et apud paucos ea dicere jusserunt, quorum causa venissent. Atheniensium vero legati hæc verba fecerunt.

85. ΑΘΗ. “QUONIAM non apud populum verba a nobis fiunt, ne multitudo, si nos perpetua oratione utamur, et verba ad animos alliciendos apta, et quæ a nemine reſelli queant, faciamus, nobis semel auditis decipiatur (intelligimus enim

nos ad paucos eo consilio nunc a vobis adductos fuisse,) vos igitur, qui estis in isto consensu, hoc vestrum consilium tutius reddite, magisque constabile: et ne vos quidem perpetua oratione utamini; sed ad singula, quæ non opportune a nobis dici videbuntur, continuo judicantes respondete. ac primum quidem declarate, an vobis placeat facere, ut dicimus.” Meliorum vero consensus respondit.

86. ΜΕΛ. “Æquitas quidem, qua homines se mutuo verbis pacificis docent, non vituperatur: sed bellum, quod jam præsens est, non autem futurum, ab hac re videtur differre.

αὐτοῦ φαίνεται. ὁρῶμεν γὰρ αὐτούς τε κριτὰς ἤκοντας ὑμᾶς τῶν λεχθησομένων, καὶ τὴν τελευταίαν ἐξ αὐτοῦ, κατὰ τὸ εἶκος, ^ε περιγιγνομένοις μὲν τῷ δικαίῳ, καὶ ^h δὲ αὐτὸ μὴ ἐνδοῦσι, πόλεμον ἡμῖν φέρουσιν, πεισθεῖσι δὲ, δουλείαν.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
 $\frac{90}{91}$. $\frac{4}{5}$.
U. C.
Vart.
33 $\frac{4}{5}$.

πζ'. ΑΘ. "Εἰ μὲν τοίνυν ὑπονοίας τῶν μελλόντων λογιούμενοι, ἢ ἄλλο τι, ζυνήκετε, ἢ ἐκ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ὁρᾶτε, περὶ σωτηρίας ⁱ βουλευσόντες τῇ πόλει, παυοίμεθ' ἂν· εἰ δ' ^k ἐπὶ τοῦτο, λέγοιμεν ἂν.

πη'. ΜΗΛ. "Εἶκος μὲν καὶ ^l ξυγγνώμη, ἐν τῷ τοιῷδε καθεστῶτας, ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι· ἢ μέντοι ξύνοδος καὶ περὶ σωτηρίας ἦδε πάρεστι, καὶ ὁ λόγος, ὃ ^m προκαλεῖσθαι τρόπῳ, εἰ δοκεῖ, γιγνέσθω.

πθ'. ΑΘ. "Ἡμεῖς τοίνυν οὔτε αὐτοὶ μετ' ὀνομάτων καλῶν, ὥς ἡ δικαίως, τὸν Μῆδον καταλύσαντες, ἄρχομεν, ἢ ἀδικούμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα, λόγαν μῆκος ἄπιστον παρέξομεν· οὐδ' ὑμᾶς ἀξιοῦμεν, ἢ, ὅτι, Λακεδαιμονίων ἄποικοι ὄντες, οὐ ξυνεστρατεύσατε, ἢ ὥς ἡμᾶς οὐδὲν ⁿ ἡδικήκατε, λέγοντας, ^o οἴεσθαι πείσειν·

^ε Περιγιγνομένοις pro vulg. περιγεν. Gr. Περιγιγνομένοις Aug. ^h Διαπυρὸ Cass. Aug. ⁱ Βουλεύσαντες Dionys. Halicarn. Reg. Cass. Dan. Aug. ^k Ἐπὶ τούτῳ malit Sylburgius. Huds. ^l Ξυγγνώμην Reg. Cass. ^m Προκαλεῖσθαι Reg. Mox ἢ δοκεῖ Mosqu. Paulo post c. 89. ⁿ ἱτερχόμε. Mosqu. et mox λέγει p. λέγον. ^o Ἡδικήκατε Dan. ^o Οἴεσθαι Gr. Ald. Flor. Bas.

Videmus enim vos eorum, quæ dicentur, iudices venisse, et (ut verisimile est) hujus colloquii exitum, si jure quidem vobis superiores fuerimus, et propterea vobis non cesserimus, bellum nobis allaturum: si vero verbis vestris adducti fuerimus, servitutem.

87. ΑΘ. "Si igitur rerum futurarum suspiciones, aut aliquid aliud enumeraturi convenistis *potius*, quam propter ea, quæ sunt præsentia, et quæ cernitis, de *vestra* civitatis salute consultaturi, finem dicendi faciemus: sin ad hoc venistis, loquemur.

88. ΜΕΛ. "Rationi quidem consentaneum, veniaque dignum est, homines, qui in hujusmodi rerum

statu sunt constituti, in varias partes se vertere, et multa dicere, atque suspicari. Hic tamen conventus institutus est de salute *nostræ civitatis*. Quare colloquium *eo* modo, quo *nos ipsi* provocastis, si placet, fiat.

89. ΑΘ. "Neque igitur nos ipsi speciosis nominibus utentes longam ac incredibilem orationem afferemus, ut probemus vel imperium jure partum a nobis obtineri, quod Medum debellarimus, vel *nos a vobis* injuste laccessitos *nostras injurias* nunc persequi. Neque censemus vobis existimandum, fore, ut dicendo nobis persuadeatis, vel vos nobiscum non militasse, quod essetis Lacedæmoniorum coloni, vel vos nullam injuriam nobis fecisse. Sed *potius petimus a vobis*

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
20.
U. C.
Varr.
33⁸/₉.

τὰ Ῥ δυνατὰ δ' ἐξ ὧν ἐκάτεροι ἀληθῶς φρονοῦμεν, ἡ δια-
πράσσεσθαι, ἐπισταμένους ῥ πρὸς εἰδότας, ὅτι δίκαια
μὲν ἐν τῷ ἀνδραπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης
ῥ κρίνεται, δυνατὰ δὲ οἱ προὔχοντες ῥ πράσσουσι, καὶ οἱ
ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι.

ς'. ΜΗΛ. “Ἡ μὲν δὴ νομίζομεν γε χρήσιμον,
(ἀνάγκη γὰρ, ἐπειδὴ ὕμεις οὕτω, παρὰ τὸ δίκαιον, τὸ
ξυμφέρον λέγειν ὑπέδεσθε) μὴ καταλύειν ῥ ἡμᾶς τὸ
κοινὸν ἀγαθόν, ἀλλὰ τῷ αἰὲν ἐν κινδύνῳ ῥ γιγνομένῳ
εἶναι τὰ εἰκότα ῥ καὶ δίκαια, ῥ καὶ τι καὶ ῥ ἐκτὸς τοῦ
ἀκριβοῦς ῥ πείσοντά τινα ὠφελήσῃναι. καὶ πρὸς ὑμῶν
οὐχ ἦσσαν τοῦτο, ὅσω καὶ ἐπὶ μεγίστῃ τιμωρίᾳ, σφα-
λέντες ἂν, τοῖς ἄλλοις παράδειγμα γένοισθε.

σα'. ΑΘ. “Ἡμεῖς δὲ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ
ῥ παυσθῇ, οὐκ ἀδυμοῦμεν τὴν τελευτήν. οὐ γὰρ οἱ

Ῥ Δυνατὰ ἐξ Dan. ῥ Διαπράττεισθαι Cl. Aug. Cass. ῥ Προσιδόμενος
Reg. Cass. Aug. ῥ Κρίνεται deest Reg. ῥ Πράσσουσιν Gr. Aug. et mox
ξυγχωροῦσιν Reg. Cass. Gr. Aug. Mox ἡ μὲν δὴ Gr. ῥ ἡμᾶς δὴ in marg. Cass.
ῥ ἡμῶν Reg. ῥ ῥμῶς Cass. Aug. Mox τῷ αἰ Mosqu. ῥ Γινόμενον Ar.
C. Dan. Mosqu. ῥ Καὶ deest Reg. Cass. Aug. ῥ Καὶ ται Reg. ῥ Ἐντὸς
Marg. Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug. ῥ Πεί-
σοντά τινα Ar. C. atque ita legendum esse monuit Fr. Port. Huds. ῥ Παυσθῇ
Ar. C. et Dionys. Halicarn. locum citans. Reg. Dan. Mosqu.

his, ut ex ea opinione, quam utrinque
animo vere concepimus, inter nos ea
transigantur, quæ fieri possunt: quia
et vos, et nos æque scimus, de jure
quidem inter homines oratione tunc
disceptari, quum par est necessitas;
illos vero, qui sunt potentiores, per
vim facere quicquid possunt, et infir-
miores concedere.

90. MEL. “Atqui utile censemus
(necesse enim est, nos quoque utili-
tatis mentionem facere, quandoqui-
dem vos ita, præterita æquitate, ser-
monem de utilitate instituistis) bo-
num, quod omnibus est commune, a

nobis non everti: * sed oportet ei, qui
semper in periculo versatur, res ra-
tioni consentaneas et æquas esse,
quin etiam oportet quemlibet, si quid
alteri persuaserit, omisso summo
jure, ex hac ratione, quam sequutus,
cum altero ex æquo et bono egerit,
fructum aliquem percipere. Hoc
autem eo magis e re vestra futurum
est, quo etiam major graviorque pœ-
na vos manet, si offenderitis, qua cæ-
teris mortalibus exemplo eritis.

91. ATH. “Nos vero nostri impe-
rii, etiam si deletum fuerit, finem
non extimescimus. Neque enim,

* Sed homini, qui assiduo in periculo versatur, decorum atque æquum
esse, ut, si quid alicui intra limites diligentiae suadet, emolumentum id as-
sequatur etc. Valla. Sed quemcunque in periculo versari contigerit, cum
eo ex æquo et bono agere, ita ut possit cuilibet ea, qua usus fuerit, persuasio
adjumento esse, summo jure omisso. Neque minus hoc vestra refert, sed
eo magis quod post gravissimum sumtum de nobis supplicium, si qua offensio
vobis contingat, exemplum aliis similes de vobis pœnas sumendi dederitis,
Steph. Huds.

ἄρχοντες ἄλλων, ὥσπερ καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὗτοι δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν. ἔστι δὲ οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ἀλλ' ἦν οἱ ὑπὲρ τοῦ τῶν ἀρξάντων, αὐτοὶ ἐπιδέμενοι, κρατήσωσι. καὶ περὶ μὲν τούτου ἡμῖν ἀφείσδω κινδυνεύεσθαι. ὥς δὲ ἐπ' ὥφελείᾳ τε πάρεσμεν τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ νῦν τοὺς λόγους ἐροῦμεν τῆς ὑμετέρας πόλεως, ταῦτα δηλώσομεν· βουλόμενοι ἀπόνως μὲν ὑμῶν ἄρξαι, ^h χρησίμως ¹ δ' ὑμᾶς ^k ἀμφοτέροισι σωθῆναι.

εβ'. ΜΗΛ. “Καὶ πῶς χρησίμων ἂν ξυμβαίῃ ἡμῖν δουλεῦσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι;

εγ'. ΑΘ. “Ὅτι ὑμῖν μὲν, πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα παθεῖν, ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο· ἡμεῖς δὲ, μὴ διαφθεῖραντες ὑμᾶς, κερδαίνομεν ἂν.

εδ'. ΜΗΛ. “Ὡστε ¹ δὲ, ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς, φίλους μὲν εἶναι ἀντὶ πολέμιων, ξυμμάχους δὲ ^m μηδέτερον, οὐκ ἂν ⁿ δεξιόσδε;

εε'. ΑΘ. “Ὁὐ γὰρ τοσοῦτον ἡμᾶς βλάπτει ἢ

* Οἱ omittunt Cl. Mosqu. ἢ Ἡμῖν Gr. et infra fere semper. ἢ Ὁφελίᾳ Gr. ἢ Χρησίμων Reg. ἢ Δι' ὑμᾶς Gr. ἢ Ἀμφοτέροις Reg. Aug. et a prima manu Cass. deinde factum erat ἀμφοτέροις. Mox nomina Μέλ. et Ἀθην. Latine scr. Mosqu. ἢ Δι' abest a Reg. Cass. Aug. Mox ἀντὶ τοῦ. sine acc. sed separ. Mosqu. ἢ Μηδ' ἰστέον Gr. ἢ Δεξιόσδε Ar. C. Dan. Antea ὡπλὸν Aug.

qui aliis imperant, ut Lacedæmonii, ii sunt formidabiles victis. sed in presentia cum Lacedæmoniis nullum nobis est certamen. * at nunc illud scire volumus, an illi, qui aliquo in loco aliorum imperio ante paruerint, cum ipsi eos postea aggressi fuerint, victoriam ab eis sint reportaturi, ac imperium in eos habituri. Sed hac quidem de re periclitari nobis permittatur. Illud vero declarabimus, nos jam hic adesce tum propagandi nostri imperii gratia, tum ut de vestra civitatis salute verba faciamus. Nam vobis quidem sine molestia vestra imperare volumus; sed tamen vos

e vestra nostraque re salvos esse cupimus.

92. MEL. “Sed qui fieri potest, ut ita nobis ex usu sit, servire, ut vobis, imperare?

93. ATH. “Quia vobis quidem continget, ut, antequam mala extrema patiamini, imperata faciatis; nos vero, vobis non interfectis, quæstum faciemus.

94. MEL. “† Verum nonne nos ea conditione recipietis, ut ab armis abstineamus, et pro hostibus amici utrisque simus; neutris vero socii?

95. ATH. “Minime. ‡ Neque enim

* Sed ne ii, qui subditi fuerint, insurgentes, eis, qui ipsis imperaverint, dominantur. Steph. Huds.

† Verum nonne contenti eritis etc. Valla. Nonne hoc sufficit vobis etc. Steph. IDEM.

‡ Forsan, quæ uneis includuntur, rectius abesse debent. IDEM.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
29. 4.
U. C.
Varr.
339.

ἔχθρα ὑμῶν, ὅσον ἡ φιλία μὲν, ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος, δυνάμειος παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον.

55'. ΜΗΛ. " Σκοποῦσι δ' ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἶκος, ὥστε ^ο τοὺς τε μὴ προσήκοντας, καὶ ὅσοι, ἄποικοι ὄντες, οἱ πολλοί, καὶ ἀποστάντες τινὲς κεχεί-
ρωνται, εἰς τὸ αὐτὸ τιθέασι;

56'. ΑΘ. " Δικαιώματι γὰρ ^p οὐδετέρους ἐλλεί-
πειν ἡγοῦνται, κατὰ δύναμιν δὲ, τοὺς μὲν περιγίγνε-
σθαι, ἡμᾶς δὲ φόβῳ οὐκ ἐπιέναι. ὥστε, ἔξω καὶ τοῦ
πλεόνων ἄρξαι, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν διὰ τὸ καταστρα-
φῆναι ἂν παράσχοιτε, ἄλλως τε καὶ νησιῶται ^q ναυ-
τοκρατόρων, καὶ ἀσθενέστεροι ἐτέρων ὄντες, εἰ μὴ περι-
γένοισθε.

57'. ΜΗΛ. " Ἐν δ' ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφά-
λειαν; (θεῖ γὰρ ^s αὖ καὶ ἐνταῦθα, ὥσπερ ὑμεῖς, τῶν
δικαίων λόγων ἡμᾶς ^t ἐκβιάσαντες, τῷ ὑμετέρῳ ξυμ-
φόρῳ ὑπακούειν πείθετε, καὶ ἡμᾶς τὸ ^u ἡμῖν χρήσιμον
διδάσκοντας, εἰ ^x τυγχάνοι καὶ ὑμῖν τὸ αὐτὸ ξυμβαῖ-

^o Τούτους μὴ Reg. ^p Antea μὲν pro γὰρ Mosqu. et mox, καὶ ante κατὰ
δύν. Μηδ' ἐτέρους Cam. Οὐδ' ἐτέρους Gr. ^q Antea ἄλλος τε καὶ ab al. m. in
marg. Mosqu. Ναυκρατόρων Marg. Ar. C. Cam. Gr. Cl. Hic verborum
ordo: νησιῶται ὄντες καὶ ἐτέρους ναυκρατόρων ἀσθενέστεροι etc. ^{AE}. Port. Ναυκρα-
τόρων Reg. Cass. Dan. Aug. ^r Ἐν δὲ ix. Gr. Τί pro ἐν Mosqu. ^s Ἀν Ar.
C. ^t Ἐκβιάσαντες Reg. Cass. Aug. Mosqu. ^u Ἐμῖν Cl. Reg. ^x Τυγ-
χάνοι Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. et hic mox ^z ἂν. Mox
ἡμῖν Mosqu.

vestra inimicitia tantum detrimen-
tum nobis affert, quantum amicitia.
Nam amicitia quidem vestra imbe-
cillitatis nostræ, odium vero vestrum
potentiæ nostræ manifestum argu-
mentum erit illis, qui nostro imperio
parent.

96. MEL. " Itane vero, qui vestro
imperio sunt subjecti, perpendunt
æquitatem, ut eodem loco habeant
eos, qui nihil ad vos attinent, quo
eos, qui, cum magna ex parte vestri
coloni essent, et eorum nonnulli a
vobis defecissent, subacti fuerunt?

97. ATH. " Quidni? Neutris enim
deesse putant rationes, quibus suam
causam tueantur: sed illos quidem,
propter potentiam, quam habent, su-
perstitēs esse: nos vero, præ metu

illos non aggredi. Quare præter-
quam quod imperium in plures obti-
nebimus, incolumitatem etiam ma-
jorem nobis præbebitis, si subacti
fueritis, præsertim cum sitis insulani,
et aliis, qui classe pollent, infirmio-
res, nisi servitutis jugum, quod vobis
imponere statuerunt, a vestris cervici-
bus repellatis, atque superiores eva-
datis.

98. MEL. " In illa vero ratione,
qua vobis suademus, ut ab illis subi-
gendis abstinēatis, in quos nullum
jus habetis, nihil præsidii vobis ad res
vestras firmitus tutandas esse puta-
tis? Oportet enim vicissim hic et
iam (quemadmodum vos, qui ex juris
disceptatione nos extrusistis, suade-
tis, ut vestræ utilitati morem gera-

νον, πειρασθαι πείθειν.) ὅσοι γὰρ νῦν ὕμῃς τέτροις ξυμ-
μαχοῦσι, πῶς οὐ πολεμώσεσθαι αὐτοὺς, ὅταν, ἐς τὰδε
βλέψαντες, ἡγήσωνταιί ποτε ὕμῃς καὶ ἐπὶ σφῶς ἥξιν;
καὶν τούτῳ τί ἄλλο ἢ τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους
μεγαλύνετε, τοὺς δὲ ἂ μὴδὲ μελλήσοντας γενέσθαι,
ἄκοντας ἐπάγεσθαι;

59. ΑΘ. “Οὐ γὰρ νομίζομεν ἡμῖν τέτους δεινοτέ-
ρους, ὅσοι, ἡπειρῶνταιί που ὄντες, τῷ ἐλευθέρῳ πολλήν
τὴν ὁ διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμῶς φυλακῆς ὁ ποιήσων-
ται, ἀλλὰ τοὺς νησιώτας τέ που ἀνάγκους, ὥσπερ
ὕμῃς, καὶ τοὺς ἡδὴ τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυ-
νομένους. ὁ οὗτοι γὰρ, πλείστ’ ἂν τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέ-
ψαντες, σφῶς τε αὐτοὺς καὶ ἡμῶς ὁ ἐς προὔπτον κίνδυ-
νον καταστήσειαν.

ρ'. ΜΗΛ. “Ἦπου ἄρα, εἰ τοσαύτην γε ὕμεῖς τε,
μὴ ὁ παυσθῆναι ἀρχῆς, καὶ οἱ δουλεύοντες ἡδὴ, ἀπαλ-
λαγῆναι, τὴν παρακινδύνουσιν ποιοῦνται, ἡμῖν γε, τοῖς

ὁ Μὴδ ὁ ἰστίος Gr. ὁ Ἡμῶς Ald. Flor. Bas. Reg. Antea ἡγήσονται Mosqu.
ὁ Μὴ μελλήσοντας Ar. C. Dan. Gr. Μὴ δὲ μελλ. Cass. Μὴ δὲ Aug. ὁ Μί-
λλησιν Ar. Ora codicis διαμέλλησιν. Huds. ὁ Ποιήσονται Ar. C. Reg. Cass.
Aug. Mosqu. ὁ Οὗτοι γὰρ καὶ πλείστ’ ἂν Ar. C. Dan. ὁ Antea ὕμῃς
Mosqu. Εἰς Reg. ὁ Παυσθῆναι Reg. Παύσονται Mosqu. qui et antea
scilicet p. ἡπον.

mus) sic nos quoque, docendo vos id, quod nobis est utile, si vobis etiam idem utile esse contingat, operam dare, ut vobis persuadeamus quod nobis utile commodumque iudicamus. Quomodo enim hostes vobis non reddetis illos, quotquot in hoc bello neutras partes sequuntur, quum hæc, quæ per vim contra nos facitis, intuentes atque considerantes, vos contra se quoque aliquando venturos existimabunt? Hac vero ratione, quid aliud facitis, quam pristinos quidem hostes augetis, illos vero, qui ne unquam quidem vobis hostes esse statuerant, invitos ad inimicitias suscipiendas impellit?

99. ΑΘ. “Hoc non timemus. Neque enim magis pertimescendos nobis existimamus illos, quicumque us-

quam continentem incolentes, propter libertatem, qua fruuntur, ὁ a nobis accurate sibi cavebunt, nulloque bello a nobis lacessiti, libertatis studio, pacis commodis indulgebunt: sed cum insularum incolas, qui usquam sunt, et qui nullius imperio parent, quemadmodum vos, qui insulam incolitis, et nullius imperio paretis; tum etiam illos, qui iam irritantur propter imperii necessitatem. Isti enim, inconsultis affectibus plurimum indulgentes, et se ipsos et nos in apertum periculum adducunt.

100. ΜΕΛ. “Si igitur et vos, ne imperio spoliemini; et illi, qui vestro imperio serviunt, ut liberentur, tantum discernere adeunt: profecto nobis, qui adhuc liberi sumus, magno

ὁ Ita Æ. Port. qui τὴν διαμέλλησιν etc. idem valere censet ac μέλλουσιν ἀπειρῶς φυλάττειν ἡμῶς. Valde segnes et lenti ad se custodiendos a nobis futuri sunt etc. Stephanus. Ημεῖς.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
82. 4.
U. C.
Varr.
338.

Bell. "ἔτι ἐλευθέροις, πολλὴ κακότης καὶ ἔδειλία, μὴ πᾶν
Pelop. an. 16. πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν.

Olymp. 90. 4. ρά. ΑΘ. "Οὐκ, ἦν γε σωφρόνως βουλευήσθε. οὐ
U. C. γὰρ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν, μὴ
Varr. αἰσχύνῃν ὀφλεῖν, περὶ δὲ σωτηρίας μᾶλλον ἢ βουλή,
33. 2. πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῶν ἢ μὴ ἀνδίστασθαι.

ρβ'. ΜΗΛ. "Ἄλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολε-
μίων ἔστιν ὅτε^k κοινοτέρας τὰς τύχας λαμβάνοντα,
ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἐκατέρων πλήθος. καὶ ἡμῖν τὸ μὲν
εἶξαι εὐδύς, ἀνέλπιστον· μετὰ δὲ τοῦ ὀρωμένου ἔτι καὶ
στῆναι ἐλπίς ὀρθῶς.

ργ'. ΑΘ. "Ἐλπίς δέ, ^lκινδύνῳ παραμύδιον οὔσα,
τοὺς μὲν ἀπὸ περιουσίας χρωμένους αὐτῇ, καὶ βλάβῃ,
οὐ καθεῖλε· τοῖς ^mδ' ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ⁿἀναρρί-
πτοῦσι (δάπανος γὰρ φύσει) ἅμα τε γιγνώσκεται
σφαλόντων. καὶ, ἐν ὅτῳ ^oἔτι φυλάζεται τις αὐτὴν
^pγνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει. ὃ ὑμεῖς, ἀσθενεῖς τε καὶ
ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες, μὴ ^qβούλησθε παθεῖν, ^rμηδὲ

^z Δουλία Dan. ^h Sic ex emendatione Reg. a prima manu μᾶλλον ἴστα-
σθαι. ⁱ Ἄλλὰ Gr. Mox πολέμων Mosqu. ^k Κοινοτέρας Dan. Stob.
Mosqu. ^l Κινδύνῳ Marg. ^m Δι' ἰς Aug. Mosqu. Ar. C. et Dionys.
Halic. Huds. Δι' ἰσάπαν Dionysius. Wass. Δι' ἰς ἅπαν Reg. Cass. Dan.
Stobæus. ⁿ Ἀναρρίπτοῦσι more verborum circumflexorum. Ἀναρρίπτουσι
Dionys. Halic. Mox Idem γινώσκεται. * Ἐτι non agnoscunt C. Dan.
^p Γνωρισθεῖσαν C. Super voc. ῥοπῆς ser. κοπῆς, a m. rec. Aug. ^q Βούλησθε Reg.
Gr. Aug. ^r Μηδ' ὀρωμεθῆναι Dionys. Halicarn. Huds. Μηδὲ Cass. Aug.

vicio et ignaviae detur, nisi prius omnia experiamur, quam serviamus.

101. ATH. "Nequaquam hæc facietis, si recte consultaritis. Neque enim vobis ex æquo nobiscum est de strenuitate certamen, ne in dedecus incurratis, si nobis cesseritis: sed potius de salute consultatio, ne multo potentioribus resistatis.

102. MEL. "Sed probe scimus, res bellicas interdum exitus habere magis communes, quam pro diversa utrorumque multitudine. Et nobis, si statim quidem vobis cedamus, nullam salutis spem superesse; sed si rem strenue geramus, spes est, fore, ut adhuc recte stemus.

103. ATH. "Spes vero, quæ periculi est solatium, illos quidem, qui in magna opum abundantia, ipsa utuntur ac nituntur, quamvis damno afficiat, non tamen funditus evertit. Ab illis vero, qui de summa suarum fortunarum aleam jaciunt, (* nam spes natura est detrimentosa) simul ac illi lapsi sunt, cognoscitur, qualis sit, et quam detrimentosa, † nec ullum locum amplius relinquit, in quo quis sese continens ab ipsa cognita sibi caveat. Quare vos, qui infirmi estis, et in unico rerum momento positi, hoc ne vobis accidat diligenter cavete. Neque plerisque similes esse velitis, qui, cum humanis

* Nam natura profusa est. Steph. Huds.

† Et ne inde quidem, ubi sibi quis ab ea cognita cavet, abscedit et deficit. Steph. IDEM.

ὁμοιωθῆναι τοῖς πολλοῖς, οἷς παρὸν ἀνδραπείας ἔτι σώ-
ζεσθαι, ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ
φανερὰ ἑλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καδίστανται, μαν-
τικὴν τε καὶ χρησμούς, καὶ ὅσα τοιαῦτα μετ' ἐλπίδων
λυμαίνεται.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
80. 4.
U. C.
Varr.
33¹.

ρδ΄. ΜΗΛ. “Χαλεπὸν μὲν καὶ ἡμεῖς (εὖ ἴστε)
νομίζομεν, πρὸς δύναμιν τε τὴν ὑμετέραν καὶ τὴν τύχην,
εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται, ἀγωνίζεσθαι. ὅμως δὲ πι-
στεύομεν, τῇ μὲν τύχῃ ἐκ τοῦ θείου μὴ ἐλασσώσεσθαι,
ὅτι ὅσιοι πρὸς οὐ δικάιους ἰστάμεθα. τῆς δὲ δυνά-
μεως τῷ ἐλλείποντι, τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμα-
χίαν προσέσεσθαι, ἀνάγκην ἔχουσιν, καὶ εἰ μὴ τοῦ
ἄλλου, τῆς γέ ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνη βοηθεῖν.
καὶ οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα.

ρε΄. ΑΘ. “Τῆς μὲν τοίνυν πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας
οὐδ' ἡμεῖς οἴομεθα λελείψεσθαι. οὐδὲν γὰρ ἕξω τῆς
ἀνδραπείας, τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, τῶν δ' ἐς

* Ἐλπίδες χαλεπὸν Cass. quæ desunt, in margine adscripta erant. In Reg. omnia post καδίστανται usque ad χαλεπὸν desiderabantur, sed in marg. recenti manu notata erant. In Aug. inde ab ἰσπθ. ad λυμαίνεται, in marg. a m. ant. scr. in contexto des. Paulo post c. 104. ἡμιστίαν Mosqu. ἢ μὴ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἔσται legit Valla. Huds. Δικάιος Gr. ἔχουσα Dan. ὅτι δεest Dan. Οὕτω Gr. Cass. Aug. Sic distinguit Fr. Port. οὐδὲν γὰρ ἕξω τῆς ἀνδραπείας, τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον etc. Huds. τῶν δ' ἐς ἰσπθ. Dionys. Halicarn. Gr. Mox τὴν δ' ἐς Basil.

subsidiis conservandæ salutis facultas adhuc ipsis detur, postquam certa spes ipsos ab hoste pressos destituit, ad incertam confugiunt, ad divinationem videlicet, ac oracula, et huiusmodi, quæ spe perdunt.

104. MEL. “Nos etiam (hoc probe sciatis) arduum quidem esse ducimus, et cum vestra potentia et cum fortuna certare, si non ex æquo est futurum. Veruntamen, quod ad fortunam quidem attinet, nos non inferiores futuros, Deo favente, confidimus: quia ipsos vobis haud juste nos invadentibus obsistimus. Quod vero at-

tinet ad nostræ potentie tenuitatem, confidimus Lacedæmoniorum societatem nobis adfuturam, quæ si nulla alia re, saltem cognatione et pudore adducta nobis opem ferre cogetur. Quare non penitus temere sic audaces sumus.

105. ΑΘ. “Ne nos quidem benevolentiam deorum nobis defuturam arbitramur. † Nihil enim facimus præter ritus, quibus homines in cultu Deorum uti solent, aut quicquam a vobis postulamus præter ipsorum hominum voluntatem erga se ipsos: sed a vobis petimus, quod

* Certe (quum simus cognati) ob pudorem opem ferre cogetur. Valla. Huds.

† Nihil enim præter morem humanum, vel quod spectat ad opinionem de Diis, vel quod ad voluntatem erga nos ipsos, postulamus agimusve. nam quod ad numina pertinet, de illis, quod opinione receptum est, sentimus: de hominibus autem ita naturæ necessitate comparatur, ut, quibus prævalent, iis imperent. IDEM.

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 99. 4. U. C. 33. Varr. 33. 3. σφᾶς αὐτὲς βεβλήσεως, δικαιοῦμεν ἢ πρᾶσσομεν. ἡγού-
μεθα γὰρ τό τε δεῖον δόξῃ, ^c τὸ ἀνδρώπειόν τε σαφῶς
^d διαπαντός ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας, ^e ἢ ἂν κρατῇ, ἄρχειν.
καὶ ἡμεῖς ἔτε δέντες τὸν νόμον, ^f ἔτε ^g κειμένων πρῶτοι χρη-
σάμενοι, ὄντα δὲ παραλαβόντες, καὶ ἐσόμενον ^h εἰς αἰὶ
^h καταλείφοντες, χρώμεθα αὐτῶν· εἰδότες καὶ ἡμᾶς ἂν,
καὶ ἄλλες, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, ὁρῶντας
ἂν αὐτό. καὶ πρὸς μὲν τὸ δεῖον, ἔτις ἐκ τῆ εἰκότος ⁱ εὐφο-
ρέμεθα ἐλασσωσέσθαι· τῆς δὲ εἰς Λακεδαιμονίους δόξης,
^k ἣν διὰ τὸ αἰσχροὺν δὴ βοηθήσειν ὑμῖν ^l πιστεύετε αὐ-
τὲς, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζήλῃμεν τὸ
ἄφρον. Λακεδαιμόνιοι γὰρ πρὸς σφᾶς μὲν αὐτοὺς καὶ
^m τὰ ἐπιχώρια νόμιμα, πλείστα ἀρετῇ χρῶνται· πρὸς δὲ
τὲς ἄλλες, πολλὰ ἂν τις ἔχων εἰπεῖν, ὡς προσφύρονται,
ξυνελὼν ⁿ μάλιστ' ἂν δηλώσειεν· ὅτι ἐπιφανέστατα ὦν
ἴσμεν, τὰ μὲν ἡδέα, καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέρον-
τα, δίκαια. καίτοι οὐ πρὸς τῆς ^o ὑμετέρας νῦν ἀλόγου
σωτηρίας ἢ τοιαύτῃ διάνοια.

εἰς. ΜΗΛ. “ Ἡμεῖς δὲ κατ’ αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ

^a Τὸ ἀνδρώπειόν τε Dionys. Halic. Τὸ δὲ ἀνδρ. Dan. ^d Διὰ παντός Gr.
^e Ἀναγκαιώς Dionys. Halic. Mox κρατῇ Mosqu. ^f Καὶ νῦν Marg. ^g Ἐσσι
Reg. Mosqu. ^h Καταλείφονται Reg. Mox χρώμεθα Mosqu. ⁱ Ἡμεῖς
Ar. Ald. Bas. Reg. Paullo post ἐκ τ. εἰκότος Mosqu. ^k Id est: κατ’ ἡν,
δι’ ἡν, ἢ. Æ. Port. Huds. “ Ἡν Reg. Cass. ^l Πιστεύεται Gr. ^m Τὰ omit-
tunt Ar. C. ⁿ Μάλιστ’ ἂν δηλ. Cass. Aug. Mosqu. Μάλιστ’ ἂν ὡς δηλ. Dan.
^o Ἡμετέρας Bar. Gr. Ald. Bas. Mox c. 106. καταπτό Aug.

quilibet alii homines potentiores ab infirmioribus petere, sibi que præstari volunt. Nam opinione jam recepta existimamus et Deos, et homines naturæ necessitate haud dubie semper illi imperare, quem in sua potestate tenent. Hanc autem legem nos neque tulimus, neque ea lata primi usi sumus: sed jam receptam, a majoribus accepimus ac usurpamus, perpetuam futuram posteris relicturi. Nam persuasum habemus, vos quoque, cæterosque, si eadem, qua nos, potentia præditi essetis, idem esse facturos. Quod igitur ad Deos quidem attinet, sic, ut est verisimile, non extimescimus, ne vobis inferiores futuri simus. Quod vero pertinet ad opinionem, quam de Lacedæmoniis

habetis, qua freti confiditis, eos pudore adductos opem vobis laturos, vestram quidem simplicitatem laudamus, sed vestram stultitiam non probamus. Lacedæmonii enim erga se quidem ipsos, et in domesticis institutis, virtute plurimam utuntur. erga alios vero quales se præsent, quamvis multa quis commemorare possit: illud tamen in summa paucis declarare poterit, eos omnium, quos noverimus, res quidem jucundas pro honestis, res vero utiles pro justis habere. Quamobrem hujusmodi mens et consilium pro vestra inconsulta salute non facit.

106. MEL. “ Nos vero ob hoc ipsum jam vel maxime ipsos propter suam utilitatem confidimus nolle

μάλιστα πιστεύομεν τῷ ξυμφέροντι αὐτῶν, Μηλίους ἀποίκους ὄντας, μὴ ^p βούλεσθαι προδόντας, τοῖς μὲν εὖνοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστῆναι, τοῖς δὲ πολεμίοις ὠφελίμους.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
90.
91.
U.C.
Varr.
338.

ρζ'. ΑΘ. “^q Οὐκ ἔν οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν, ^r μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν, μετὰ κινδύνου ^s δρᾶσθαι· ὃ Λακεδαιμόνιοι ἥκιστα ὡς ^t ἐπιτοπολὺν τολμῶσιν.

ρη'. ΜΗΛ. “ Ἀλλὰ καὶ τοὺς κινδύνους τε ἡμῶν ἔνεκα μᾶλλον ἡγοῦμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς, καὶ βεβαιωτέρους, ἢ ἐς ἄλλους, ^u νομιεῖν, ^x ὅσα πρὸς μὲν τὰ ἔργα, τῆς Πελοποννήσου ἐγγὺς κείμεθα, τῆς δὲ γνώμης τῷ ξυγγενεῖ πιστότεροι ἐτέρων ἐσμέν.

ρθ'. ΑΘ. “ Τὸ δ' ἐχυρόν ^y γε τοῖς ξυναγωνιούμενοις οὐ τὸ εὖνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' ^z ἢ τῶν ἔργων τίς δυνάμει ^a πολὺ προὔχῃ· ὃ Λακεδαιμόνιοι καὶ πλεῖόν τι τῶν ἄλλων σκοποῦσι. τῆς γοῦν οἰκείας παρασκευῆς ἀπιστία, καὶ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας ἐπέρχονται. ὥστε οὐκ εἰκὸς, ἐς

^p Βουλῆσθαι Cl. Aug. Reg. Cass. ^q Οὐκ οὖν Marg. ^r Μὴ ἀσφαλ. Cass. Aug. ^s Δράσαι Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Δράσαι Cl. Gr. Aug. Δράσαι Reg. Δράσαι Cass. Dan. ^t Ἐπιτολὴ Ar. C. Ὀπισθοπολὺ Reg. Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Cass. Gr. Aug. Ὡς ἐπὶ—(ita) πολ. Mosqu. ^u Νομίσαν Gr. ^x Μᾶλλον repetendum ἀπὸ κοινῆ. Huds. ^y Γε omittunt Ar. C. Dan. ^z ἢ deest Dan. ^a Πολλῇ προὔχῃ Reg. Προὔχῃ etiam Gr.

proditis Meliis, qui sunt ipsorum coloni, a Græcis quidem amicis infidos haberi, hostibus vero utiles esse.

107. ΑΘ. “ Ergo utilitatem quidem a periculo abesse, æquitatem vero et honestatem, si ei opera detur, cum periculo conjunctam esse putatis. Quod periculum Lacedæmonii omnium minime pro aliis adire plerumque audent.

108. ΜΕΛ. “ Imo vero existimamus ipsos nostri causa eo facilius pericula suscepturos, et existimatu-ros, nos esse amicos erga se constan- tiores, quam erga alios, quo ad bella quidem gerenda, Peloponneso pro-

pinquiores sumus, ob animorum vero conjunctionem a nostra cognatione manantem, fideliores, quam alii, erga ipsos sumus.

109. ΑΘ. “ At illi, qui suppetias latu-ri sunt, * non in benevolentia eorum, a quibus evocati fuerint, sed in ea potentia, qua quis ad res ge- rendas cæteris est instructor, suæ salutis præsidium collocant. Quod Lacedæmonii vel multo magis, quam cæteri, spectare solent. Nam pro- pter apparatus domestici diffidenti- am, vel finitimos cum magnis socio- rum copiis invadunt. Quare non est verisimile, ipsos in insulam sal-

* Vel, non se tutos esse existimant benevolentia eorum, qui auxilium imploraverint, sed ita demum se tutos esse arbitrantur, si eos suis hostibus longe instructiores ad res gerendas esse videant. Steph. Huds.

Bell. νῆσόν γε αὐτούς, ἡμῶν ^b ναυτοκράτοράν ὄντων, περὶ αὐ-
Pelop. τῶν δῆναι.

91. 4. 1. 33. 9. U. C. Varr. 33. 9. ρί. ΜΗΛ. “ ^c Οἱ δὲ καὶ ἄλλους ^d ἂν ἔχοιεν πέμ-
ψαι· πολὺ δὲ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, δι’ οὗ τῶν κρα-
τούντων ἀπορώτερος ἢ λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομέ-
νων ἢ σωτηρία. καὶ εἰ τῷδε ^e σφάλλοιντο, τρέποντ’ ἂν
καὶ ἐς τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ξυμμά-
χων, ὅσους μὴ Βρασιδάς ἐπῆλθε. καὶ οὐ περὶ τῆς μὴ
προσηκούσης μᾶλλον, ἢ τῆς οἰκειοτέρας ξυμμαχίδος τε
^f καὶ γῆς, ὁ πόνος ὑμῖν ἔσται.

ρῖα. ΑΘ. “ Ἔγνων μὲν καὶ πεπειραμένοις ἂν τι
γένοιτο καὶ ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀνεπιστήμοσιν, ^g ὅτι οὐδ’ ἀπὸ
μιας πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι’ ^h ἄλλων φόβον
ἀπεχώρησαν. ἐνδυμούμεθα δὲ, ⁱ ὅτι, φήσαντες περὶ
σωτηρίας βουλεύσειν, οὐδὲν ἐν τούτῳ λόγῳ εἰρήκατε,
^j ὡς ἄνθρωποι ἂν πιστεύσαντες νομίσαιεν σωθήσεσθαι·
^k ἀλλ’ ὑμῶν τὰ μὲν ^l ἰσχυρότατα, ἐλπίζόμενα μέλλε-
ται· ^m τὰ δ’ ὑπάρχοντα, βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντι-
τεταγμένα ⁿ περιγίγνεσθαι. ^o πολλὴν τε ἀλογίαν τῆς

^b Ναυτοκράτοράν Ar. C. Cam. Cl. Gr. Cass. Dan. Aug. Αὐτοκρατοράν Reg.
• Οἱ δὲ μὴ καὶ Ar. C. Dan. Mosqu. Εἰ δὲ καὶ Reg. ^d Ἀνίχαιιν Reg.
• Σφάλλοιντο Dan. Mosqu. ^f Γῆς καὶ Reg. Mox τοῦ μὴν Mosqu. ^e Ὅτι
δ’ ἀπὸ μιας Dan. ^h Ἄλλον Ar. ⁱ Ὅ, τι Bar. Ald. Bas. Δι’ ante ὅτι d.
Mosqu. ^k Ἀλλὰ ὑμῶν Gr. ^l Ἰσχυρότερα Ar. Ἰσχυρὰ ὄντα Dionys.
Halic. ^m Τὰ δὲ παρόντα Dionys. Halic. ⁿ Περιγίγνεσθαι Dionys. Halic.
• Πολλὴν γε Dionys. Halic.

tem, nobis maris imperium obten-
tibus, tracturos.

110. MEL. “ Atqui Lacedæmonii
vel alios mittere poterunt. Latum
autem est Creticum pelagus, in quo
illi, qui maris imperium tenent, diffi-
cilius interciperere, quam illi, qui clam
ad opem nobis ferendam venire volu-
erint, salutis suæ consulere poterunt.
Et, si hoc assequi nequeant, arma
convertent in vestrum agrum, et in
reliquis vestros socios, quos Brasidas
non invasit. Itaque non pro alieno
potius, quam pro vestro ipsorum ac
sociorum agro, labor vobis erit sub-
eundus.

111. ATH. “ Ubi vero aliquid ho-

• Hac interpretatione inversa est verborum Græcorum structura. Μί-
λαται, sæpe apud Thucyd. pro differri et tarde procedere. HUDS.

rum, quæ urbibus expugnatis acci-
dere solent, vobis quoque contigerit,
tunc vestro malo docti cognoscetis,
Athenienses propter aliorum metum
a nulla obsidione unquam recessisse.
Animadvertimus autem, vos, quam-
vis de salute vestra vos consultaturos
dixeritis, nullam tamen in tanto ser-
mone mentionem ullius rei fecisse,
qua homines freti se servatum iri
arbitrentur. Sed ea quidem, in qui-
bus firmissimum vestræ salutis præ-
sidium collocatis, * sperantur fore, et
incerta spe nituntur: opes vero præ-
sentes, quas habetis, sunt parvæ ad
vos tutandos adversus opes jam vobis
oppositas. Quapropter magnam de-

διανοίας ^Ρ παρέχετε, εἰ μὴ, μετασθησάμενοι ^α ἔτι ἡμᾶς, ^{Bell.}
^τ ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε. οὐ γὰρ δὴ ^{Pelop.}
 ἐπὶ γε τὴν ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ προὔτοις κινδύνοις ^{an. 16.}
 πλείστα διαφθείρουσαν ἀνθρώπους αἰσχύνῃν τρέψετε. ^{Olymp.}
^μ πολλοῖς γὰρ, προορωμένοις ἔτι, ἐς οἷα φέρονται, τὸ ^{80. 4.}
 αἰσχρὸν καλούμενον, ὀνόματος ἐπαγωγῷ δυνάμει, ἐπε- ^{U.C.}
 σπάσατο, ἥσσηδεῖσι τοῦ ῥήματος, ἔργῳ ^{Varr.} ^{33.} ^{1/2}
 ζυμφοραῖς ἀνη-
 κέστοις ἐκόντας περιπεσεῖν, καὶ αἰσχύνῃν αἰσχύῳ μετὰ
 ἀνοίας, ἢ τύχης, προσλαβεῖν. ὃ ὑμεῖς, ἦν εὖ ^β βουλευ-
 ησθε, ^γ φυλάξεσθε· καὶ οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε, πόλεως
 τε τῆς μεγίστης ^δ ἡσασθαι, μέτρια προκαλουμένης,
 ζυμμάχους γενέσθαι, ἔχοντας τὴν ὑμετέραν αὐτῶν
^ε ὑποτελῆ, καὶ, δοθείσης αἰρέσεως πολέμου πέρι, καὶ
 ἀσφαλείας, μὴ τὰ χεῖρῳ φιλονεικῆσαι. ὥς, οἵτινες τοῖς
 μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείσσοσι καλῶς προφέρου-
 νται, πρὸς δὲ τοὺς ^ζ ἥσσους μέτριοι ^α εἰσι, πλείστ' ^{αν} ὀρ-
 δοῖντο. σκοπεῖτε οὖν καὶ μεταστάντων ἡμῶν, καὶ ἐνδυ-
 μεῖσθε πολλάκις, ὅτι περὶ πατρίδος βουλευέσθε, ^β ἦν,

^γ Παρίχεται Reg. ^α "En non agnoscunt Dionysii exemplaria. ^τ μᾶς
 Mosqu. ^τ Ἄλλο τι Gr. ^δ Per enallagen pro πολλὰς προορωμένους καὶ
 ἡσασθαι etc. ^{Æ.} ^{Port.} ^{Μοx} is d. Mosqu. ^{Paullo} post ^{ἐπὶ} ^{τὸν} ^{δ.} Mosqu.
^β Βουλευέσθαι Gr. ^δ Mosqu. ^{Φυλάξεσθε} ^{Dan.} ^γ Ἡσασθαι Reg.
^ε Ἐποτελῆ Marg. ^{Ar.} ^{C.} ^{Bar.} ^{Cl.} ^{Gr.} ^{Ald.} ^{Flor.} ^{Bas.} ^{Reg.} ^{Dan.} ^{Aug.}
 Mosqu. ^{Antea} ἡμ. ^{Bas.} ^{In} ^{Cass.} ^{corrector} ^{erasa} ^{vetere} ^{scriptura} ^{fecerat}
^{ἐποτελῆ.} ^ζ Ἐλάσσους ^{Ar.} ^{ἰσους} ^{C.} ^{Dan.} ^α Εἰς ^{Cass.} ^{Aug.} ^β Hic
 aut aliquid deest, aut certe legendum, ἢ μᾶς ^{πέντε} καὶ ^{ἐς} ^{μῖαν} ^{βουλὴν} ^{εὐχόμεν}
 τι καὶ μὴ καταρτάσασθαι, ἴσται. ^{Æ.} ^{Port.} ^{Huds.} ^{Μοx} ^{καταρτ.} ^{Mosqu.}

claratis amentiam, nisi, nobis semo-
 tis, aliquid aliud his prudentius ad-
 hue decernatis. Nam ad vererun-
 diam, quæ in fœdis ac apertis periculis
 homines plerumque perdit, ne-
 quaquam jam vos convertetis. Mul-
 tos enim, quamvis adhuc manifeste
 cernerent *moles*, in quæ ferebantur,
 tamen ea, quæ turpitudine vocatur, vi
 nominis allicientis, verbo su-
 peratos, et *speciosis nominum lenociniis*
captos, ad se sic attraxit, ut re
 ipsa illi sua sponte in gravissimas ca-
 lamitates inciderint, et dedecus tur-
 pius propter *niam stultitiam* *potius*
quam propter fortunam acceperint.

Quod vos, si recte consultaveritis,
 cavebitis. Nec indecorum censebitis
 potentissimæ civitati cedere, quæ
 commodis conditionibus provocat, ut
 socii sitis, et vestram *agrum* reti-
 nentes, tributum pendatis; neve,
 belli et incolumitatis optione *vobis*
data, contentionis studio deteriora
 sequamini. Nam, qui paribus qui-
 dem non cedunt, erga superiores
 vero recte se gerunt, et inferioribus
 se moderatos præbent, ii diutissime
 stare possunt. Considerate igitur
 nobis etiam semotis, et sæpius vo-
 biseum cogitate, vos de patria con-
 sultare, quæ in hac una, et ex hac

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
29. 4.
U. C.
Varr.
33²/₉.

μῖας πέρι, καὶ ἐς μίαν βουλὴν, τυχοῦσάν τε καὶ μὴ κατορθώσαντα, ἔσται.

β'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι μετεχώρησαν ἐκ τῶν λόγων· οἱ δὲ Μήλιοι, κατὰ σφᾶς αὐτοὺς γενόμενοι, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ^c παραπλήσια, καὶ ἀντέλεγον, ἀπεκρίναντο τάδε. “Οὔτε ἄλλα δοκεῖ ^d ἡμῖν, ἢ ἅπερ καὶ ^e τοπρῶτον, ὃ Ἀθηναῖοι· οὔτ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἥδη οἰκουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, ἀλλὰ τῇ τε μέχρι τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτὴν, καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρώπων καὶ Λακεδαιμονίων τιμωρία πιστεύοντες, ^f πειρασόμεθα σώζεσθαι. προκαλούμεθα δὲ ὑμᾶς, φίλοι μὲν εἶναι, πολέμιοι δὲ ^g μηδετέροις, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι, σπονδὰς ποιησαμένους, αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτηδείοι εἶναι ἀμφοτέροις.

γ'. Οἱ μὲν δὴ Μήλιοι τοσαῦτα ἀπεκρίναντο· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, διαλυόμενοι ἥδη ἐκ τῶν λόγων, ἔφασαν. “Ἀλλ' ἔν μόνον γε ἀπὸ τέτων τῶν βελευμάτων, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὀρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ, τῷ ^h βούλεσθαι, ὡς γιγνόμενα ἥδη

^c Id est : παραπλήσια οἷς ἔλεγον. Fr. Port. Huds. ^d Ὑμῖν Gr. • Τὸ πρῶτον Ar. C. Cass. Gr. Mosqu. et hic mox οὔσι. ^f Πειρασόμεθα Gr. Mox d. d. Mosqu. ^g Μηδ' ἑτέροις Bar. Gr. ^h Βουλεύεσθαι Dan.

una consultatione vel felix vel infelix est futura.

112. Post hæc Athenienses quidem ex colloquio discesserunt. * Melii vero, cum in curia soli remansissent, postquam ipsis eadem, quæ ante dixerant, visa sunt, hæc ipsa responderunt. “ Nobis vero, Athenienses, neque aliud, quam paulo ante videtur: neque brevi temporis spatio urbi, quæ jam per septingentos annos habitatur, libertatem eripiemus: sed tum fortuna, quæ divinitus eam huc usque conservavit, tum humanis auxiliis et Lacedæmoniorum ope fre-

ti, nostram salutem tueri conabimur. Vos tamen provocamus, ut amici quidem utrisque simus, hostes vero neutris; utque fœderibus initis, quæ utrisque commoda videbuntur, ex agro nostro discedatis.

113. Melii igitur hæc responsa dederunt. Athenienses vero, cum colloquio jam digrederentur, dixerunt. “ Enimvero vos soli omnium, ut nobis videmini, his vestris consiliis, res quidem futuras, quarum exitus est incertus, certiores esse judicatis, quam quæ cernuntur, res vero occultas, quod eas cupiatis, ut præ-

* Melii vero inter seipsos colloquuti sunt. quumque eadem, quæ prius visa ipsis essent, et contradicerent, talia responderunt. Steph. Huds.

ⁱΘεῶσθε καὶ Λακεδαιμονίοις, καὶ τύχῃ καὶ ἐλπίσι Beñ.
Pelop.
au. 12.
Olymp.
92.
U. C.
Varr.
33²/₉.
πλεῖστον δὴ παραβεβλημένοι καὶ πιστεύσαντες, ^k πλεῖ-
στον καὶ σφαλήσεσθε.

ριδ'. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναίων πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἐς
τὸ στρατεύμα. οἱ δὲ στρατηγοὶ αὐτῶν, ὥς οὐδὲν ὑπή-
κουον οἱ Μήλιοι, πρὸς πόλεμον εὐθύς ^lἐτράποντο, καὶ
διελόμενοι κατὰ πόλεις περιετείχισαν κύκλῳ τοὺς Μη-
λίους. καὶ ὕστερον ^mφυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν
ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι ⁿκαὶ κατὰ γῆν
καὶ κατὰ θάλασσαν, ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ
στρατοῦ. οἱ δὲ ^oλειπόμενοι, παραμένοντες ἐπολιόρκουν
τὸ χωρίον.

ριε'. Καὶ Ἀργεῖοι κατὰ τὸν χρόνον τὸν αὐτὸν,
ἐσβαλόντες ἐς τὴν ^pΦλιασίαν, καὶ ^qλοχισθέντες ὑπό-
τε ^rτῶν Φλιασίων καὶ τῶν σφετέρων φυγάδων, διεφθά-
ρησαν ὡς ὀγδοήκοντα. καὶ οἱ ἐκ τῆς Πύλου Ἀθηναῖοι
Λακεδαιμονίων πολλὴν λείαν ἔλαβον. καὶ Λακεδαιμό-
νιοι ^sδι' αὐτὸ, τὰς μὲν σπονδὰς οὐδ' ὡς ἀφέντες, ἐπο-
λέμουν αὐτοῖς· ἐκήρυξαν δὲ, εἴτις βούλεται παρὰ σφῶν
^tἈθηναίους λείζεσθαι. καὶ Κορίνθιοι ἐπολέμησαν ἰδίῳν

ⁱ Θεῶσθαι, et paullo ante βούλεισθαι ex emendatione inter versus Gr.
^k Πλεῖστοι Dan. ^l Ἐτράποντο (pro vulg. ἐτίσαντο) Gr. Aug. Dan. ^m Φυ-
λακὴν τε σφῶν αὐτῶν Reg. ⁿ Καὶ omittunt Ar. C. Dan. Mox καὶ ἀπὸ
Mosqu. ^o Πολίμιοι Ar. C. In ora Cod. Ar. λυτόμιοι a manu secunda.
Huds. Πολίμιοι Dan. Mox ἐπιλιόρκ. Mosqu. ^p Φλιασίαν Cl. Φλιασίαν
ex emendatione. Huds. Φλιασίαν Reg. Aug. sine τῶν. ^q Λογχισθέντες
Dan. ^r Τῶν δεest Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. ^s Δ' αὐτοὶ Cl. in marg.
^t Ἀθηναίων Reg. Paullo post Πίλοπονισ. Mosqu.

sentes jam spectatis. Et quia La-
cedæmonii et fortune et spei jam
plurimum vos ipsos permisistis, et
his nimium confiditis; plurimum et-
iam labemini.

114. Atque Atheniensium quidem
legati ad castra redierunt. Ipsorum
vero duces, cum Melii nullo modo
morem ipsis gerere vellent, ad bel-
lum continuo se converterunt; et
opus inter civitates partiti, Melios
vallo circumdederunt. Post hæc
Athenienses, præsidio cum ex suis
tum ex sociorum copiis et a mari et
a terra illis relicto, eum majore

copiarum parte domum redierunt.
Reliqui in obsidione urbis manse-
runt.

115. Sub idem tempus Argivi, ir-
ruptione in agrum Phliasium facta,
et a Phlasiis et a suis exsilibus per
insidias excepti, circiter octoginta
perierunt. Et Athenienses, qui Pyli
erant, magnam Lacedæmoniorum
prædam ceperunt. Lacedæmonii ve-
ro, ne sic quidem propterea solutis
fœderibus, bellum ipsis fecerunt.
Edicto autem permiserunt cuilibet
de suis, ut prædam ex Atheniensium
sinibus ageret. Et Corinthii quidem

Bell. τινῶν διαφορῶν ἕνεκα τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δ' ἄλλοι Πε-
 Pelop. λοποννήσιοι ἡσύχαζον. εἶλον δὲ καὶ οἱ Μήλιοι τῶν
 an. 16. Ἀθηναίων τοῦ περιτειχίσματος τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν,
 Olymp. ἡσυχάζοντες νυκτὸς, καὶ ἄνδρας τε ἀπέκτειναν, καὶ
 91. 1. ὕστερον ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῶν ἐβόησαν, καὶ
 U. C. ἔπειτα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῶν ἐβόησαν, καὶ
 Varr. ἔπειτα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῶν ἐβόησαν, καὶ
 338. ἔπειτα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῶν ἐβόησαν, καὶ
 Post ἔπειτα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῶν ἐβόησαν, καὶ
 Oct. 15. ἔπειτα ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτῶν ἐβόησαν, καὶ

Bell. ρις'. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος Λακεδαιμόνιοι,
 Pelop. μελλήσαντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν στρατεύειν, ὥς αὐτοῖς τὰ
 an. 16. διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίνετο, ἀνεχώρη-
 Olymp. σαν. * καὶ Ἀργεῖοι, διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν, τῶν ἐν
 91. 1. τῇ πόλει τινὰς ὑποτοπήσαντες, τοὺς μὲν ξυνέλαβον, * οἱ
 U. C. δ' αὐτοὺς καὶ διέφυγον. καὶ οἱ Μήλιοι περὶ τοὺς αὐτοὺς
 Varr. χρόνους ^b αὐτῶν ^c καὶ ἕτερον τι τοῦ περιτειχίσματος
 338. εἶλον τῶν Ἀθηναίων, παρόντων οὐ πολλῶν τῶν φυλά-
 Post κων· καὶ ἐλθούσης στρατιᾶς ^d ὕστερον ἐκ τῶν Ἀθηναίων
 Oct. 15. ἄλλης, ὥς ταῦτα ἐγίνετο, ἧς ἦρχε Φιλοκράτης ὁ
 * Δημίου, καὶ ^f κατὰ κράτος ἤδη πολιορκέμενοι, ^g γε-

* Ἐπιγιγνόμενοι Marg. Ald. Flor. Bas. * Χρήματα Ar. Mosqu. * Τὸ
 ἱερὰ Ar. C. Aug. Mosqu. Cass. * Καὶ οἱ Ἀργ. Gr. Mox μίλησιν Mosqu.
 uno λ. * Οἱ δὲ αὐτοὺς Gr. ^b Αὐτῶν Cl. Gr. Cass. ^c Καθίστηναι τι
 Reg. Cass. Aug. ^d Ὑστερον αὐτῶν Ἀθηναίων Gr. * Ἐδῆμου legit Valla.
^e Κατακράτος Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. * Καὶ γινόμενης προσδοσίας
 etc. Ar. C. Τινὲς d. Mosqu. Forsan sic distinguendum: γινόμενης καὶ προ-
 δοσίας τινὲς ἀπ' ἑαυτῶν, ξυνέλαβον τοῖς Ἀθηναίοις. Æ. Port. Ita hæc distin-
 guuntur in Reg. Cum Ar. et C. consentit Dan.

privatarum quarundam controversiarum causa bellum Atheniensibus intulerunt. Cæteri vero Peloponnesii quiescebant. Melii quoque munitionis ab Atheniensibus exstructæ partem, quæ forum spectabat, ceperunt, eam aggressi noctu, et nonnullos viros interfecerunt, et frumentum aliumque commeatum pecunia comparatum, quam plurimum potuerunt, in urbem importarunt, et cum in eam se recepissent, quiescebant. Et Atheniensis postea diligentius excubias agebant. Et hæc æstas excessit.

116. Insequentis hyemis initio, Lacedæmonii copias in agrum Ar-

givum educere statuerant: sed cum in ipsis finibus sacrificium pro transitu fecissent, nec litare potuissent, domum reverterunt. * Argivi vero, quod illi in suum agrum invadere statuisent, nonnullos, qui in urbe erant, suspectos habuerunt: et eorum alios quidem comprehenderunt, alii vero ex ipsorum manibus elapsi profugerunt. Sub idem quoque tempus Melii rursus Atheniensium munitionem ab alia parte aggressi, ubi non multi custodes aderant, eam partem ceperunt. Cum autem mox, post has res gestas, alius exercitus Athenis venisset, cui præerat Philocrates Demæ filius; cumque Melii

* Qui dum tardarent, Argivi aliquos eorum, qui in etc. Steph. Huds.

νομένης καὶ προδοσίας τινός, ἀφ' ἑαυτῶν ξυνεχώρησαν
τοῖς Ἀθηναίοις, ^h ὥστ' ἐκείνους περὶ αὐτῶν βουλευῆσαι.
οἱ δὲ ἀπέκτειναν Μηλίαν, ὅσους ἠέωντας ἔλαβον, παῖ-
δας δὲ καὶ γυναῖκας ⁱ ἠνδραπόδισαν. τὸ δὲ χωρίον αὐ-
τοὶ ^k ᾤκησαν, ἀποίκους ὕστερον πεντακοσίους πέμψαν-
τες.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
338.

^h "Ὅστι ἐκείνους *Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug.*
Dan. ^k "Ὅκισαν *Ar. Cl. Reg. Dan.*

ⁱ ἠνδραπόδισαντο *Ar. C.*

gravi obsidione jam premerentur, Meliorum quoscunque puberes cepe-
runt, *omnes* interfecerunt, pueros et
quadam etiam proditione a quibus-
dam ipsorum civibus facta, Atheni-
ensis sese dediderunt, ea condi-
tione, ut ipsi *Athenienses* de se *ar-*
bitratu suo statuerent. Illi vero,

Meliorum quoscunque puberes cepe-
runt, *omnes* interfecerunt, pueros et
fœminas in servitutem abstraxerunt,
et urbem ipsi incoluerunt, postea
quingentis colonis eo missis.

The following is a list of the names of the members of the American Medical Association who have been elected to the office of President of the Association for the year 1912.

The President of the Association for the year 1912 is Dr. J. C. Brainerd, of Chicago, Ill.

The Vice-Presidents of the Association for the year 1912 are Dr. W. H. Woodworth, of New York, N. Y., and Dr. J. H. Hays, of St. Louis, Mo.

The Secretary of the Association for the year 1912 is Dr. J. H. Hays, of St. Louis, Mo.

The Treasurer of the Association for the year 1912 is Dr. J. H. Hays, of St. Louis, Mo.

The following is a list of the names of the members of the American Medical Association who have been elected to the office of President of the Association for the year 1912.

The President of the Association for the year 1912 is Dr. J. C. Brainerd, of Chicago, Ill.

The Vice-Presidents of the Association for the year 1912 are Dr. W. H. Woodworth, of New York, N. Y., and Dr. J. H. Hays, of St. Louis, Mo.

The Secretary of the Association for the year 1912 is Dr. J. H. Hays, of St. Louis, Mo.

The Treasurer of the Association for the year 1912 is Dr. J. H. Hays, of St. Louis, Mo.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΟΛΟΡΟΥ

ΕΠΙΤΡΑΦΗΣ ΤΟ ΕΚΤΟΝ.

EPITOME LIBRI VI.

SICILIAE magnitudo, urbesque et gentes eam incolentes referuntur.

Cap. VI. *Adversus quam Athenienses, specie ut Egestanis contra Syracusanos auxilio essent, reipsa ut in suam ditionem redigerent insulam, expeditionem pararunt: classemque maximam et instructissimam, Nicia et Alcibiade et Lamacho ducibus, eo miserunt. XXIX. Hæc in Corcyram primo, inde Italiam veniens, paulo post in Siciliam transmissa. XLIV. Præter Egestam, Naxos quoque et Catana urbes Athenienses receperunt. LI. Hinc Alcibiades ob Hermarum præcisionem et alia crimina, jam ante projectionem agitata, revocatus, veritus iudicium populi, voluntarium in exilium ivit: et obiter, de facinore Aristogitonis et Harmodii. LIV. LX. Cum Athenienses Catanæ se castris quieti tenerent, Syracusani feroces exercitum suum illuc miserunt. Qua occasione Athenienses nocte ad Syracusas classe circumvecti, et loco idoneo castra metati, Syracusanos redeuntes acie vicerunt. LXVII. Inde Catanam reversi. LXXI. Alcibiades exsul a Lacedæmoniis accitus, ut Syracusanis ducem et auxilia mitterent, ac Deceleam in Attica communirent, suasit. XCI. Æstate sequente Athenienses ad Syracusas reversi, Epipolis captis, acieque ibidem Syracusanis devictis, urbem circummunire ordiuntur. XCIX. Cum Syracusanis opera impedire conantibus aliquot præliis secundo eventum pugnant: donec magna ex parte munitio- nibus urbem clauserunt. CII. Gylippus a Lacedæmoniis dux Syracusanis missus, in Italiam venit. CIV. Athenienses, Laco- nicæ parte populata, propalam fædus Lacedæmonium rupe- runt. CV.*

ΤΟΥ δ' αὐτοῦ χειμῶνος ^b Ἀθηναῖοι ἐβούλοντο αὐθις ^{Bell.}
μείζονι παρασκευῇ τῆς μετὰ ^c Λάχης καὶ ^d Εὐρυμέ- ^{Pelop.}
^{an. 16.}

^a Θουκυδίδου Ἀθηναίου συγγραφαὶ ἔκτῃ *Ar.* Titulo caret *C.* Θουκυδίδου συ- ^{Olymp.}
γραφή τὸ ἔκτον *Cl.* Θουκυδίδου συγγραφή ἔκτῃ *Ald. Bas.* Θουκυδίδου συγγρα- ^{91. 1.}
φῆς ἔκτῃ *Flor.* Θουκυδίδου τοῦ Ὀλίρου συγγραφή τὸ ἔκτον *Editi reliqui.* Vide ^{U. C.}
Annot. Huds. Θουκυδίδου συγγραφή ἔκτον *Reg.* Θουκυδίδου συγγραφή ^{Varr.}
τ' *Cass.* Συγγραφή ^{ε'} *Gr.* ^b Οἱ Ἀθηναῖοι *Reg.* ^c Hujus meminit *Thucyd.* 1. 3. ^{338.}
p. 196. Huds. ^d Vide 1. 4. *p. 126. Idem.* τῷ πλ. *Aug.* a corr. pro τὸ πλῆ-
θος: antea κατεστρέψαι *Mosqu.*

HAC eadem hyeme Athenienses quem cum Lachete et Eurymedonte eum majori apparatu, quam erat is, miserant, rursus in Siciliam navi-

Bell. δοντος, ἐπὶ Σικελίαν πλεύσαντες, καταστρέψασθαι, εἰ
 Pelop. δύναιντο· ἄπειροι οἱ πολλοὶ ὄντες τοῦ μεγέθους τῆς
 an. 16. ἡύσου, καὶ τῶν ἐνοικούντων τοῦ πλήθους καὶ Ἑλλήνων
 Olymp. καὶ βαρβάρων· καὶ ὅτι οὐ πολλῶν^e τινι ὑποδέεσθαι
 U. C. πόλεμον ἀνηροῦντο, ἢ^f τὸν πρὸς^g Πελοποννησίους. ^h Σι-
 Varr. κελίας γὰρ περίπλους μὲν ἐστὶν ὀλκάδι οὐ πολλῶν τινι
 338. ἔλασπον ἢ ὀκτῶ ἡμερῶν. καὶ, τοσαύτη οὔσα, ⁱ ἐν εἴκοσι
 Post σταδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διείργεται, τὸ
 Oct. 15. μὴ ἥπειρος οὔσα.

β'. Ὡκίσθη δὲ^k ὧδε τοαρχαῖον, καὶ τοσάδε ἔειπεν
 ἔσχε τὰ ξύμπαντα. παλαιότατοι μὲν λέγονται ἐν
 μέρει τινὶ τῆς χώρας Κύκλωπες καὶ Λαιστρυγόνες
 οἰκῆσαι. ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν, οὔτε ὁπόθεν
 εἰσῆλθον, ἢ^m ὅποι ἀπεχώρησαν. ἀρκείτω δὲ, ὡςⁿ ποιη-
 ταῖς^o τε εἴρηται, καὶ ὡς ἕκαστός πη γιγνώσκει περὶ
 αὐτῶν. Σικανοὶ δὲ μετ' αὐτοὺς πρῶτοι φαίνονται ^p ἐνοι-

* Particula *τινι* videtur *πλεονάζειν*. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 80. *Huds.* ^f τῶν *Ald. Flor. Bas.* ^g Πελοποννησίους *Gr.* ^h *Ephorus* (teste *Strabone*) Siciliam circumnavigari ait quinque diebus et noctibus. De Siciliæ ambitu vide *Strabonem*, l. 6. p. 266. *Plinium*, l. 3. c. 8. et *Cluverii* Siciliam, l. 1. c. 3. *Huds.* ὀλκάδος *Mosqu.* ⁱ Ἐν εἴκοσι σταδίοις τῆς θαλάσσης etc. *Marg.* In hoc spatio dimetiendo falsum esse *Thucydidem*, docet *Cluverius* in Sicil. antiq. l. 1. c. 5. σταδίοις *Cl. Cass.* ^j σταδίων *Cass.* ^k σταδίων *Cass.* in textu et marg. et *Schol.* ibidem. σταδίῳ *A.* sed a m. 2. supraser. ^l σταδίοις etiam vulg. *Schol.* sed quod monet de varietate scripturæ, non est in *Cass.* ^m Ἦδε τὸ ἀρχαῖον *Ar. C. Cl. Gr. Aug. Cass.* ἦδη τοαρχ. *Mosqu.* et mox τοσαύταδ' pro τοσαύδ'. Ἦδε τοαρχαῖον *Dan. Λαιστρυγ.* *Mosqu.* *Aug.* sed hic supra e ser. ai a m. 2. ⁿ οἰκιστὰι *Gr. Huds.* Immo οἰκιστὰι, ab errore scribæ pro οἰκῆσαι, ut infr. Cap. 4. οἰκιστὰι, quod correctum erat οἰκιστὰι. ^o Ὅση *Ar. C. Dan.* ^p Vide *Bocharti Geographiam Sacram*, part. poster. lib. 1. c. 30. *Huds.* ^q T, deest *Ar.* ^r Ἐνοικησάμενοι *Cl. Cass.* *Mosqu.* et mox ἥκει p. ἥκει.

gantes, eam, si possent, subigere decreverunt. Nam ipsorum plerique ignari erant, et magnitudinis illius insule, et multitudinis tum Græcorum tum barbarorum in ea habitantium. Et ignorabant, se suscipere bellum haud multo minus, quam quod adversus Peloponnesios susceperant. * Nam Siciliæ ambitus est non multo minor octo dierum circumnavigatione, navi onerariæ. Quamvis autem tanta sit, tamen tantum viginti stadiorum ad sum-

mun maritimo spatio discluditur, ne sit continens.

2. Sic autem antiquitus habitata fuit, ac tot gentes in universum eam tenuerunt. Antiquissimi quidem in quadam illius regionis parte feruntur habitasse Cyclopes atque Læstrygonες: quorum ego neque genus, neque locum, unde venerint, neque quo abierint, dicere habeo. Sufficiant autem ea, quæ a poetis dicta sunt, et quæ unusquisque de ipsis sentit. Sicani vero post ipsos primi sedes hic

* Sicilia quippe non multo minus octo dierum spatio navi oneraria circumiri potest. *Acacius.* *Huds.*

πισάμενοι, ὡς μὲν αὐτοὶ φασι, καὶ πρότεροι, διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι· ὡς δὲ ἡ ἀλήθεια εὐρίσκεται, Ἰεήρες ὄντες, ^α καὶ ἀπὸ ^β τοῦ ^γ Σικανοῦ ποταμοῦ τοῦ ἐν Ἰεήρῃ ὑπὸ ^δ Λιγύων ἀναστάντες. καὶ ἀπ' αὐτῶν Σικανία τότε ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο, ^ε πρότερον ^ς Τρινακρία καλουμένη. οἰκοῦσι δὲ ἔτι καὶ νῦν τὰ πρὸς ἐσπέραν ^ζ τῆς Σικελίας. Ἰλίου δὲ ἀλίσκομένου, τῶν Τρώων τινὲς, διαφυγόντες Ἀχαιοὺς, πλοίοις ἀφικνοῦνται πρὸς τὴν Σικελίαν· καὶ ὁμοροὶ τοῖς Σικανοῖς οἰκήσαντες, ζύμπαντες μὲν Ἐλυμοὶ ἐκλήθησαν, ^α πόλεις ^β δ' αὐτῶν Ἐρυξ τε καὶ Ἐγεστα. προσξυνώκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ Φωκίων τινὲς τῶν ἀπὸ Τροίας, ^γ τότε ^δ χειμῶνι ἐς Λιεύην πρῶτον, ἔπειτα ἐς Σικελίαν ἀπ' αὐτῆς κατενεχθέντες. ^ε Σικελοὶ δ' ἐξ Ἰταλίας (ἐνταῦθα γὰρ ᾤκουν) διέβησαν ἐς Σικελίαν, φεύγοντες ^ς Οπικούς, ὡς μὲν εἶκος, καὶ λέγεται, ^ζ ἐπὶ σχεδιῶν, τηρήσαντες τὸν πορθμὸν, κατιόντος τοῦ ἀνέμου, τάχα ^η ἂν δὲ καὶ ἄλλως πως ἐσπλεύσαντες. ^θ εἰσὶ

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
338.

^α Καὶ omittunt *Ar. C. Dan.* ^β Τοῦ δεest *Ar.* ^γ Ποταμοῦ Σικανῶ *Gr.* ^δ Λιγίων, et inter versus Λυγίων *Gr.* ^ε Τὸ πρότερον *Reg.* ^ς Τρινακρία *C.* ^ζ Τρινακρία Mosqu. ^η Τρινακρία dicitur *Straboni lib. 6.* Verum *Τρινακρία* ibidem legendum esse contendit *Cluverius Sicil. antiq. l. 1. c. 2. p. 8. Huds.* ^θ Τῆς Σικελίας *Cl. Gr. Ar. C. Aug. Reg. Cass. Dan. σικελίας Mosqu.* sed nil not. an et τῆς. ^ι Πόλεις *Cass. Gr. Aug. Mosqu.* ^κ Δ' αὐτῶν omittit *Gr.* ^λ Τότε omittunt *Ar. C. Dan.* ^μ Χειμῶνι *Ar.* ^ν Σικελίᾳ ἢ ἔξ etc. *Ar. C.* Vide *Dionys. Halicarn. Hist. l. 1. p. 17. 18. Diodor. Sic. l. 5. Cluverii Sicil. antiq. l. 1. c. 3. p. 28. et Bocharti Geogr. Sacr. l. 1. c. 30. partis poster. Huds. Σικελίᾳ ἢ ἔξ Reg. Cass. Gr. Aug.* ^ξ Οπικας *Cl. Οπίκους Gr. Οπίκους Aug. a corr. p. ὀπίκας.* ^ο Vel distinguendum post *σχεδιῶν*, vel cum *L. Valla* vertendum: *ratibus observato, quum ventus posuisset, freto.* Hujus commigrationis totidem fere verbis meminit *Dionys. Halicarn. Hist. l. 1. p. 17. κατασκευασάμενοι σχεδιάς ἐπὶ τῷ πορθμῷ, καὶ φυλάξαντες κατιόντα τὸν ῥοῦν, ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διέβησαν etc. Huds.* ^π Particulam *αὖ*, non agnoscit *Valla*: et fortassis potius abesse debet. *Steph. Idem.* ^ρ Falsus

posuisse putantur, et (ut ipsi quidem prædicant) vel priores, et ante *Cyclopes*, quod essent indigenæ, sed (ut veritas comperitur) quum Iberi essent, et a Siano Iberiæ flumine, a *Ligybus* expulsi, in *Siciliam* iverunt. Et hæc insula tunc ab ipsis *Sicania* vocabatur, cum prius *Trinacria* nominaretur. Et nunc etiam *Siciliæ* partes ad occasum vergentes incolunt. Illo autem capto, quidam *Trojani*, qui *Achæos* effugerant, navibus ad *Siciliam* appulerunt: sedibusque positos in *Sicanorum* finibus,

universi vocati sunt *Elymi*, urbesque ipsorum fuere *Eryx* et *Egesta*. His autem accolæ accesserunt et nonnulli *Phocenses*, ex eorum numero, qui a *Troja* tunc in *Libyam* tempestate delati primum, deinde ex *Libya* in *Siciliam* transmisere. *Siculi* vero ex *Italia* (illic enim habitabant) in *Siciliam* trajecerunt, fugientes *Opicos*, ut et credibile est, et fama fertur, ratibus, observato freto, quum ventus secundus flabat: fortasse etiam aliqua alia ratione eo navigantes. Sunt autem nunc etiam in

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 338. δὲ καὶ νῦν ἔτι ἐν ἰτῇ Ἰταλία Σικελοί· καὶ ἡ χώρα ἀπὸ Ἰταλοῦ, βασιλείας τινὸς ^k Ἀρκάδων, τοῦνομα ^l τοῦτο ἔχοντος, ^m οὕτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη. ἔλθόν-
τες δὲ ἐς τὴν Σικελίαν στρατὸς πολὺς, τοὺς τε Σικα-
νοὺς κρατοῦντες μάχῃ, ἀπέστειλαν πρὸς τὰ μεσημ-
βρινὰ καὶ ἐσπέρια αὐτῆς, καὶ ἀντὶ Σικανίας Σικελίαν
τὴν νῆσον ἐποίησαν καλεῖσθαι, καὶ τὰ κράτιστα τῆς
γῆς ᾤκησαν ἔχοντες, ⁿ ἐπεὶ διέβησαν, ^o ἔτη ἐγγὺς τρια-
κόσια, ^p πρὶν Ἑλλήνας ἐς Σικελίαν ἔλθεῖν· ἔτι δὲ καὶ
νῦν τὰ ^q μέσα καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου ἔχουσιν.
ᾤκουν δὲ καὶ ^r Φοίνικες περὶ πᾶσαν μὲν τὴν Σικελίαν,
ἄκρας τε ἐπὶ ^s τῇ ^t θαλάσῃ ^u ἀπολαβόντες, καὶ τὰ
ἐπικείμενα νησίδια, ἐμπορίας ^x ἔνεκεν τῆς πρὸς τοὺς
Σικελούς. ^y ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θά-
λασσαν ἐπείσεπλεον, ^z ἐκλιπόντες ^a ταπλεῖα, Μοτύην
καὶ Σολόεντα καὶ Πάνορμον ^b ἐγγὺς τῶν Ἐλύμων

est *Thucydides* (modo locus mendo careat), qui sua adhuc ætate Siculos quosdam Italiani incoluisse tradit, contra aliorum Historiæ Scriptorum fidem. Nam πανδημί, ut ait *Diodorus*, in Siciliam trajecerunt, cui haud obscure adsentitur *Dionysius*, loco jam citato. Vide *Cluverii* Sicil. antiq. p. 29. *Idem*. ⁱ Τῇ deest *Ar.* ^k Σικελῶν *Marg. Ar. C. Cl. Aug.* et for-
san rectius: nam ita legisse videtur *Servius*. Videsis *Cluver.* p. 22. 29. *Huds.* Σικελῶν *Reg. Cass.* Σικελῶν *Dan. Mosqu.* ^l Τοῦ τρέχοντος *Dan.*
^m Οὕτω *Cass. Reg. Aug.* Paulo post Σικελία τῇ νῆσ. *Mosqu.* sed nil not. an
et νῆσ. ⁿ Ἐπειδὴ *Ar.* ^o Hic iterum *Thucydidem* errasse, observat
Cluverius p. 29. *Huds.* Ἐτι *Cass.* ^p Πλὴν et in *marg. πρὶν Gr.* ^q Μέσσα
Gr. ^r Utrum isti *Thucydidis* in Sicilia Φοίνικες intelligendi sint in Africa
Pæni, an vero Phœnices in Asia, vide *Cluverium* p. 40. etc. ἄκρα *Mosqu.*
^s Τῇ abest *Ar. C. Dan.* ^t Θαλάσσης *Dan.* ^u Ἀναλαβόντες *Marg.*
Καταλαβόντες Ar. Schol. vulgatus etiam adnotat variam lectionem ἀναλαβόν-
τες. Sed hoc non est in *Cass.* ^x Ἐνεκα *Dan. Mosqu.* et mox τῆς Σικ. pro
τοὺς Σικ. ^y Ἐπὶ δὲ *Gr.* ^z Aliud legisse, aut legendum putavisse vide-
tur *Valla*: nam vertit, *omissa navigatione. Huds.* Ἐκλιπόντες *Gr.* ^a Τὰ
πλεῖα *Reg. Aug. Mosqu.* ^b Ἐγγὺς τῶν Ἑλλήνων *Gr.*

Italia Siculi, et illa regio a quodam Italo Arcadam rege, qui nomen hoc habebat, sic, Italia, cognominata fuit. Cum autem ingentes *Siculorum* copię in Siciliam trajecissent, et Sicanos prælio vicissent, in meri-
dionales et occidentales insulæ partes *eos* amandarunt, et auctores fue-
runt, ut hæc insula pro Sicania vo-
caretur Sicilia, et feracissimas quas-
que illius agrī partes, postquam *eo*
trajecerunt, retinentes incoluerunt,
annis prope trecentis ante Græco-

rum in Siciliam adventum. Et nunc quoque tenent mediterraneas ejus insulæ partes, et eas, quæ ad Aquilo-
nem vergunt. Phœnices præterea per eandem passim habitaverunt, occupatis ad mare promontoriis, et parvis insulis adjacentibus, ut cum Siculis negotiarentur. At postquam permulti Græcorum cum navibus *eo* trajecerunt, relictis plerisque insulæ partibus, Motyam, et Soloëntem, et Panormum, oppida Elymis finitima, * in unum coſuentes incoluerunt,

* Sedibus ibi positis incoluerunt. *Valla. Huds.*

ἔξυνοικίσαντες ἐνέμοντο, ζυμμαχία τε πίσυνοι τῇ τῶν Βελ.
Ἑλύμων, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν ἐλάχιστον πλοῦν Καρχηδὼν Pelop.
Σικελίας ἂ ἀπέχει. βάρβαροι μὲν οὖν τοσοῖδε Σικελίαν Olymp.
καὶ οὕτως ᾤκησαν. 91. 1.
U. C.
Varr. 338.

γ'. Ἑλλήνων δὲ ἑκ πρώτοι ἑ Χαλκιδεῖς, ἐξ Εὐβοίας, πλεύσαντες μετὰ ἑ Θουκλείους οἰκιστοῦ, Νάξον ἑ ᾤκησαν, καὶ ἑ Ἀπόλλωνος Ἀρχηγέτου βαμὸν, ὅστις νῦν ἔξω τῆς πόλεως ἐστίν, ἰδρύναντο· ἐφ' ᾧ, ὅταν ἐκ Σικελίας ἑ Θεωροὶ ἑ πλεύσωσι, ἑ πρῶτον δύνουσι. ὅ Συρακῆσας δὲ ἑ τοῦ ἐχομένου ἑτους ἑ Ἀρχίας τῶν ἑ Ηρακλειδῶν ἐκ Κορίνθου ᾤκισε, ἑ Σικελοὺς ἐξέλασας πρῶτον ἐκ τῆς ἑ νήσου, ἐν ἣ νῦν ἑ οὐκέτι περικλυζομένη ἑ πόλις ἑ ἐντός ἐστίν· ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἑ ἔξω, ἑ προστειχισθεῖσα, πολυάνθρωπος ἐγένετο. Θουκλῆς δὲ καὶ οἱ ἑ Χαλκι-

* Ξυνοικήσαντες *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass.* συνοικήσαντες *Aug. Bas. Ed. C.* Mosqu. sed hic duo puncta supra ἡ ser. ἑ Ἀπίχου deest *Gr.* ἑ Ὡς *Reg.* et supra οὕτως eadem manu. ἑ Πρῶτοι *Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Cass. Dan. Aug.* ἑ De Chalcidensium migratione vide *Cluver. p. 37. Huds.* Καλχιδῆς hic et paullo post, et Cap. seq. Καλχιδικῆς et Καλχιδῆς *Gr. Χαλκιδῆς Aug.* hic et infra. ἑ Θουκλείους *Alti. Huds.* ἑ Ὡκισαν malit *Æ. Port. Cl. Cass. Mox Νάξου Mosqu.* sed supraser. ὡς a m. al. ἑ Ἀρχηγέτου Mosqu. Ἀρχηγέτης dicebatur Ἀπόλλων, quia coloniæ in Siciliam deducendæ fuerat Dux et Auctor. Vide *Cluver. p. 93. 94. Huds.* ἑ Θεωροὶ rerum divinarum curatores. *Huds.* ἑ Πλῖνοι *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Aug. Mosqu. Reg. Cass. Dan.* ἑ Πρῶτοι *Ar. C. Dan.* ὅ Συρακῆσας fere ubique *Cass. Aug.* hic et mox, et Συρακουσίων infr. et semper dupl. σ. ἑ Ἀρχομένου τοῦ ἑτους *Marg. 1. Τοῦ ἑρχομένου ἑτους Marg. 2. Cl. Τοῦ ἑπιγιννομένου ἑτους Cam. Τοῦ ἑρχομένου ἑτους Reg. Cass. Aug.* ἑ Hujus meminist *Strabo l. 6. p. 259. Huds.* ἑ Σικελῆς *Dan.* antea ᾤκησι Mosqu. ἑ Insulam intelligit *Ortygiam*, quintam Syracusarum partem, ponte connexam: quæ et *Arx*, et proprio nomine *Ortygia* dicebatur. Vide *Cluverii Siciliam p. 155. etc. et Bocharti Geograph. Sacr. part. poster. l. 1. c. 28. Huds.* ἑ Οὐκ ἔτι *Aug. Gr. passim.* ἑ Προστειχισθεῖσα *Reg.* ἑ Χαλκιδικῆς *Reg.*

tum societate Elymorum freti, tum quod Carthago perexiguo tractu illinc a Sicilia distaret. Tot igitur numero barbari, atque hoc modo Siciliam habitaverunt.

3. Græcorum autem primi Chalcidenses, ex Eubœa navigantes cum Theucle coloniæ duce, Naxum condiderunt, et Apollinis Archegetæ aram, quæ nunc extra urbem exstat, exstruxerunt: supra quam Theori,

quoties e Sicilia solvunt, primum sacrificium faciunt. Insequenti anno Archias, Heraclidarum μῆνις, Corintho profectus, Syracusas condidit. Siculis ex insula prius expulsus, in qua non amplius mari circumflua urbs sita est interior. * Postea vero et urbs ea, quæ est extra hanc insulam, muro alteri urbi adjuncta, populo frequens facta est. Theucles autem et Chalcidenses, Naxo pro-

* Nam ea, quæ extra insulam est, diu post communita populoque frequentata est. *Vel*, muro addito (muro circumducto) incolis frequentata est.

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 338. δαῖς, ἐκ Νάξου ὀρμηθέντες, ἔπει πέμπτῃ μετὰ Συρακούσας οἰκισθείσας, Λεοντίνους τε, πολέμῳ τοὺς Σικελοὺς ἐξελάσαντες, οἰκίζουσι, καὶ μετ' αὐτοὺς Κατά- νην. οἰκιστὴν δὲ αὐτοὶ Καταναῖοι ὕποίησαντο Εὐαρχον.

δ. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Λάμις, ἐκ² Μεγάρων, ἀποικίαν ἄγων, ἐς Σικελίαν ἀφίκετο, καὶ ὑπὲρ^a Παντακίου τε ποταμοῦ^b Τρώτιλόν τι ὄνομα^c χώραν^d οἰκίσας, καὶ ὕστερον αὐτόθεν, τοῖς Χαλκιδεῦσιν ἐς Λεοντίνους ὀλίγον χρόνον ξυμπολιτεύσας, καὶ^e ὑπὸ αὐτῶν ἐκπεσὼν, καὶ Θάψον οἰκίσας, αὐτὸς μὲν ἀποδνήσκει· οἱ δ' ἄλλοι, ἐκ τῆς Θάψου ἀναστάντες, Ὑβλωνος βασιλέως Σικελοῦ προδόντος τὴν χώραν, καὶ καδηγησαμένου, Μεγαρέας ὥκισαν τοὺς Ὑβλαίους κληθέντας. καὶ ἔτη οἰκήσαντες πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια, ὑπὸ Γέλωνος τυράννου Συρακουσίων ἀνέστησαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας. πρὶν δὲ ἀναστῆναι, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν, ἢ αὐτοῦς^f οἰκίσαι, Ἐπάρμιλον πέμφαντες ἐς^h Σελινούντα κτίζουσι· καὶ ἐκ

^γ Ὑποίησαν τὸν Εὐαρχον Reg. ² Μεγαρίων Ar. C. ut et mox infra. Huds. Dan. Mosqu. hic, et infra Cass. ^a Παντακίου Cass. Aug. Παντακιοῦ Bas. (Mosqu.) ^b Πρώτιλόν τι Ar. C. et Cl. in marg. Τρώτιλον legendum censet Æ. Port. Huds. ^c Χωρίον Reg. ^d Οἰκίσας Ar. Mosqu. ^e Τῆς αὐτῶν C. ἐκ τῶν Mosqu. pro ἐκπεσῶν super ω fuit accentus. τῆς ante Θάψου d. Mosqu. ὥκισαν Aug. ^f Οἰκῆσαι Ar. C. atque ita legebat l'alla. Huds. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. Et huc pertinere arbitror οἰκῆσαι, quod ad vers. 9. hujus pag. in Appendice Var. Lection. e Cl. et Gr. adnotaverat Hudsonus. Sed in Gr. est ἰναικῆσαι. ^g Πάρμιλλον Aug. Cass. Πάρμιλον Gr. ^h Ἐλινούντα Reg. Cass. Gr. Aug. e add. a m. 2.

fecti, anno quinto post Syracusas conditas, Leontinos, ejectis bello Siculis, condiderunt; et post ipsos, Catanam. Ipsi vero Catanæi Euar- chum colonix deducendæ ducem crearunt.

4. Per idem vero tempus et Lamis, coloniam Megaris ducens, in Siciliam pervenit, et super * Pantacium flumen locum quendam nomine Trotilum condidit, et illinc postea digressus, cum apud Leontinos aliquamdiu rempublicam una cum Chalcidensibus administrasset, et ab

ipsis Leontinis ejectus fuisset, et Thapsum condidisset, ipse quidem obiit, cæteri vero Thapso expulsi, duce Hyblone rege Siculo, qui regionem prodiderat, Megara, quæ Hyblæa vocabantur, condiderunt. Et cum hanc urbem ducentos et quadraginta quinque annos habitassent, a Gelone Syracusarum rege ex urbe et agro expulsi fuerunt. Sed antequam expellerentur, anno centesimo post urbem ab ipsis conditam, Selinuntem, Pammilo illuc misso, condiderunt. Hic autem e Megaris

* Rectius Pantaciam; nam, nominativum ei fuisse Παντακίας, demonstrat Cluver. Sicil. antiq. l. 1. c. xi.

Μεγάρων, τῆς μητροπόλεως οὔσης αὐτοῖς, ἐπελθὼν, ⁱ ξυγκατώκισε. Γέλαν δὲ Ἀντίφημος ἐκ Ῥόδου καὶ ἔντιμος ἐκ Κρήτης, ^k ἐποίκους ἀγαγόντες, κοινῇ ἔκτισαν, ἔτει πέμπτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ ^l μετὰ τὴν Συρακουσῶν ^m οἰκῆσιν· (καὶ τῇ μὲν πόλει ἀπὸ τοῦ Γέλα ποταμοῦ τοῦνομα ἐγένετο· τὸ δὲ χωρίον, οὗ νῦν ἡ πόλις ⁿ ἐστὶ, καὶ ὃ πρῶτον ἐτειχίσθη, Λίνδιοι καλεῖται· νόμιμα δὲ Δωρικὰ ἐτέθη αὐτοῖς·) ^p ἔτεσι δὲ ^q ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν μετὰ τὴν σφετέραν ^r οἰκῆσιν Γελῶσι Ἀκράγαντα ^s ᾤκισαν, τὴν μὲν πόλιν ἀπὸ τοῦ Ἀκράγαντος ποταμοῦ ὀνομάσαντες, οἰκιστὰς δὲ ποιήσαντες Ἀριστόνουν καὶ ^t Πυστίλον, νόμιμα δὲ τὰ Γελῶν δόντες. ^u Ζάγκλη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης τῆς ἐν ^x Ὀπικίᾳ Χαλκιδικῆς πόλεως ληστῶν ἀφικομένων ᾤκισθη, ^y ὕστερον δὲ ἀπὸ Χαλκίδος καὶ τῆς ἄλλης Εὐβοίας πληθὸς ^z ἔλθον ξυγκατενεύμαντο τὴν γῆν· καὶ οἰκιστὰι ^a Περίηρης καὶ Κραταιμένης ἐγένοντο αὐτῆς, ὁ μὲν ἀπὸ Κύμης, ὁ δὲ ἀπὸ Χαλκίδος. ὄνομα δὲ τὸ μὲν

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
338.

ⁱ Ξυγκατώκει Cl. Συγκατώκει Reg. Cass. Gr. Aug. ^k Ἀποίκους Ar. C. Dan. Mosqu. et mox ἰκτισαν. ^l Μετὰ τὴν τῶν Συρακουσῶν Ar. Μετὰ Συρακουσῶν Reg. Gr. Mosqu. Tñ manu recenti inter versus scriptum erat in Cass. ^m Οἰκισιν malit Æ. Port. Huds. Ita fuerat in Cass. Corrector fecerat οἰκισιν. ⁿ Ἐστὶ deest Ar. ^o Τετρωσιν Gr. P. Ἐστὶ C. ^q Ἐγγυτάτω Dan. ^r Οἰκισιν reponendum cen-et Æ. Port. Huds. Ita Cass. ^s ᾤκισαν Ar. C. Reg. Dan. Mosqu. atque ita scribendum suspicatus est Steph. ^t Πυστίλον Ar. C. Πίστυλον Reg. ^u Paulo aliter hoc referunt alii Scriptores. Vide Cluverii Sicil. ant. p. 82. 83. et Cusauboni notas in Strabonem p. 128. Huds. ^x Ὀπικίᾳ Gr. ^y Ὅτιςτοι δὲ καὶ ἀπὸ Χαλκίδος Aug. Mosqu. (qui et Χαλκίδος;) Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. ^z Ἐλθὼν Cass. et a prima manu Gr. ^a Ita emendatum erat in Cass. e Περίηρος, et Κραταιμένης e Κραταιμένη.

ipsorum metropoli eo profectus, urbem illam cum cæteris sociis condidit. Gelam vero Antiphemus e Rhodo, et Entimus ex Creta, suam uterque coloniam ducentes, communiter condiderunt, anno quadragesimo quinto post Syracusas habitari cæptas. Atque huic quidem urbi a Gela flumine nomen impositum fuit: locus vero, ubi nunc urbs est sita, et qui primus muro munitus fuit, Lindii vocatur. Jura autem Dorica ipsis constituta fuerunt. Anno autem propemodum centesimo octavo ab urbe sua condita, Geloi Aeragan-

tem condiderunt, urbemque ab Aeragante fluvio nominarunt, et coloniae deducendæ et collocandæ duces sibi delegerunt Aristonoum et Pystilum, suaque jura incolis dederunt. Zancle vero initio quidem a latronibus, qui e Cumis, urbe Chalcidica in agro Opico sita, venerant, condita fuit. Postea vero multitudo, quæ ex Chalcide et ex reliqua Eubœa venerat, agrum communiter possedit. Ejusque coloniae illuc deductæ ibique collocatæ duces fuerunt Perieres atque Cratæmenes, quorum alter e Cumis, alter e Chalcide venerat.

Bell. πρῶτον, Ζάγκλῃ ἦν ^b ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα, ^c ὅτι
 Pelop. ἀπ. 16. δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν ἐστὶ· τὸ δὲ δρεπανον
 Olymp. οἱ Σικελοὶ ^d Ζάγκλον καλοῦσιν· ^e ὕστερον δὲ, αὐτοὶ μὲν
 91. 1. ὑπὸ Σαμίων καὶ ἄλλων Ἰωνῶν ἐκπίπτουσιν, οἱ, Μήδους
 U. C. φεύγοντες, ^f προσέβαλον Σικελίαν.
 Varr. 338.

εἰ. Τοὺς δὲ Σαμίους ^g Ἀναξίλας, Ῥηγίνων τύραν-
 νος, οὐ πολλῶ ὕστερον ἐκβαλὼν, καὶ τὴν πόλιν αὐτοῖς
 ξυμμίκτων ἀνδρῶπων οἰκίσας, Μεσσήνην ἀπὸ τῆς ἐαυ-
 τοῦ ^h τοαρχαῖον πατρίδος ⁱ ἀντωνόμασε. καὶ ^k Ἰμέρα
^l ἀπὸ Ζάγκλης ὠκίσθη ὑπὸ Εὐκλείδου, καὶ ^m Σίμου,
 καὶ Σάκνος. καὶ Χαλκιδεῖς ⁿ μὲν οἱ πλεῖστοι ἦλθον
^o εἰς τὴν ^p ἀποικίαν· ^q ξυνώκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκ Συ-
 ρακουσῶν φυγάδες, στάσει νικηθέντες, οἱ ^r Μυλητίδαι
 καλούμενοι. καὶ φωνὴ μὲν μεταξὺ τῆς τε Χαλκιδέων
 καὶ Δωρίδος ἐκράθη· νόμιμα δὲ τὰ Χαλκιδικὰ ἐκρά-

^b ἢ τὸ deest Dan. ^c Ὅτι δρεπανοειδὲς τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον ἐστὶ Ar. C. Aug.
 Mosqu. Unus opinor Diodorus prorsus a Thucydide dissentit, qui Zanclem
 a rege Zanclo nomen ait invenisse. Vide Strabonem l. 6. p. 268. Cluverii
 Sicil. p. 84. Bocharti Geogr. Sacra, part. poster. l. 1. c. 28. et Berkelium in
 Stephanum περὶ πόλεων. p. 371. Huds. Ὅτι δρ. τ. χ. ἐστὶ τὴν ἰδίαν Reg. Cum
 Ar. et C. consentit Cass. qui et ἰστίην habet. ^d Ζάγκλον pro falce usurpa-
 vit Callimachus, ut constat ex Etymol. Magno, in voce Ζάγκλον. Huds.
 Ζάγκλην Gr. ^e Ὅσοι δὲ αὐτοὶ Ar. C. Reg. Cass. Mosqu. et mox ἄλλων,
 uno λ. ^f Προσίβαλλον Ar. C. Ald. Flor. Bas. Προσίβαλον τῇ Σικελίᾳ Reg.
^g Ἀναξίλας Gr. Mox Μισάνην Mosqu. ^h Τὸ ἀρχαῖον Ar. C. Bas. Aug. Reg.
 Cass. Gr. qui et paullo ante Μεσσήνην. ⁱ Αὐτὸ ὠνόμασε Cl. Aug. Ἀντωνόμα-
 σιν ab emendatione, ἢ τὸ ὠνόμασεν a prima manu Cass. ^k Ἰμέρα Ar. C.
 Cl. Reg. Cass. Aug. ^l Id est: μετὰ τὴν Ζάγκλην οἰκισθεῖσαν, post Zanclem
 conditam, ut vertit Æ. Port. Vel ἀπὸ Ζάγκλης pro ὑπὸ Ζαγκλαίων, et tunc hoc
 modo reddi potest: Himera quoque Zancles colonia est, deducta ab Euclide
 etc. Vide Cluverii Siciliam antiq. p. 281. Huds. ^m Σίμου Gr. ⁿ Οἱ
 μὲν πλεῖστοι Gr. antea Χαλκιδῆς Aug. ^o Εἰς Reg. ^p Ex hoc loco aliis-
 que liquet, vocem ἀποικίαν non solum ἀποίκων πλῆθος significare, sed et lo-
 cum, in quem coloni ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν deducuntur. Æ. Port. ^q Ξυνώκησαν
 Cass. ^r Μυλητίδαι Cass. Mosqu.

Hæc autem urbs primo quidem a Si-
 culis Zancle vocata fuit, quod locus
 ille speciem falcis habeat: falcem
 autem Siculi zanclo appellavit.
 Postea vero ipsi quidem a Samiis et
 aliis Ionibus, qui Medos fugientes
 ad Siciliam appulerant, expulsi fue-
 runt.

5. Anaxilas vero, Rheginorum ty-
 rannus, non multo post Samiis illinc
 ejectis, urbem hominibus, quos cum
 ipsis miscuit, frequentem reddidit,

et nomine mutato Messenen a sua
 antiqua patria nominavit, cum ante
 Zancle vocaretur. Post Zanclem au-
 tem conditam, Himera ab Euclide et
 Simo et Sacone condita fuit. Et
 Chalcidenses plerique in istam colo-
 niam venerunt, et cum ipsis habita-
 verunt et Syracusani exsules, a con-
 traria factione superati, qui Myleti-
 dæ vocantur. Et lingua quidem isto-
 rum est medium quoddam genus ex
 Chalcidica et Dorica mixtum, leges

τησεν. Ἄκραι δὲ καὶ ὧ Κάσμεναι ὑπὸ Συρακούσιων ὠκίσθησαν. Ἄκραι μὲν, ἐξδομήκοντα ἔτεσι μετὰ Συρακούσας, Κάσμεναι δὲ, ἐγγὺς εἴκοσι μετὰ Ἄκρας. καὶ Καμαρίνα τοπρῶτον ὑπὸ Συρακούσιων ὠκίσθη, ἔτεσιν ἐγγύτατα πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν μετὰ Συρακουσῶν κτίσιν. οἰκισταὶ δὲ ἐγένοντο αὐτῆς Δάσκων καὶ Μενέκωλος. Ἄναστατῶν δὲ Καμαριναίων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακούσιων δι' ἀποστασιν, χρόνῳ Ἰπποκράτης ὕστερον Γέλως τύραννος, λύτρα ἀνδρῶν Συρακούσιων αἰχμαλώτων λαβὼν τὴν γῆν τὴν Καμαριναίαν, αὐτὸς οἰκιστὴς γενόμενος, κατέσκησε Καμαρίναν. καὶ αὖτις ὑπὸ Γέλωνος ἀνάστατος γενομένη, τοτρίτον κατεκτίσθη ὑπὸ Γέλωνος.

5'. Τοσαῦτα ἔθνη Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων Σικελίαν ὥκει· καὶ ἐπὶ τοσόνδε οὔσαν αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύειν ὤρμηντο, ἐφιεμένοι μὲν, τῇ ἀληθεστάτῃ προφάσει, τῆς πάσης ἄρχειν, βοηθεῖν δὲ ἅμα εὐπρεπῶς

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
338.

* Κασμίνας Ar. Aug. Κασμίας C. itidemque paulo infra. Βάσμινας Gr. ut mox infra. Huds. Κασμίνης Reg. hic et infra. Sic quoque a prima manu, sed deinde a correctore Κάσμεναι Cass. Mosqu. Ἐτεσι Cass. Aug. Δ' ἔγγυς Ar. C. Cass. Aug. Καμαρίνα τὸ πρῶτον Ar. C. Καμάρινα etiam Reg. et Dan. Aug. et paulo post Καμάριναν Reg. Cass. Gr. Τὸ πρῶτον Cass. et Gr. Aug. Ἄναστατῶν Gr. Mosqu. et a prima manu Cass. sed in hoc deinde correctum erat. Τῶν Ar. Gr. Aug. Τὸ τρίτον Ar. C. Cass. Gr. Aug. Ἀρχεῖν Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Mosqu. et mox κατέσκησε.

vero Chalcidenses obtinuerunt. Acræ vero et Casmenæ a Syracusanis conditæ fuerunt. Et Acræ quidem, septuaginta annis post Syracusas conditæ; Casmenæ vero, viginti circiter annis post Acras conditas. Et Camarina primum, a Syracusanis condita fuit, ferme centum et triginta quinque annis post Syracusas conditas. Ipsius vero conditores fuerunt Dascon et Menecolus. Cum autem Camarinæ a Syracusanis, propter defectionem ab ipsis factam, bello ex suis sedibus expulsi fuissent; non multo post Hippocrates, Gelæ tyrannus, cum pro Syracusa-

norum captivorum redemptione Camarinæum agrum accepisset, ipse coloniæ dux fuit, eamque in urbe Camarina collocavit; et rursus, cum a Gelone suis sedibus expulsi fuissent, ab eodem Gelone tertio in eadem urbe collocati fuerunt.

6. Tot igitur gentes, partim Græcæ, partim barbaræ, Siciliam incolabant. Quamvis autem hæc insula tanta esset ac tot populis referta, huic tamen Athenienses impetu quodam animi bellum inferre statuerunt, cupientes quidem, quæ verissima erat causa, totius imperio potiri, simul vero quodam honesto

* Ipse coloniæ deductor Camarinam iterum condidit et incolis frequentavit. Chwer. HUDS.

Bell. βουλόμενοι τοῖς ἑαυτῶν ^c ξυγγενέσι, καὶ τοῖς ^d προσγε-
 Pelop. γνημένοις ξυμμάχοις. μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐξώρμησαν
 an. 16. Olymp. Ἐγεσταίαν ^e τε πρέσβεις παρόντες, καὶ ^f προδυμότερον
 91. 1. U. C. ἐπικαλούμενοι. ὅμοροι γὰρ ὄντες τοῖς Σελινουντίοις, ἐς
 Varr. πόλεμον κατέστασαν, περὶ τε ^g γαμικῶν τιναν, καὶ
 338. περὶ γῆς ἀμφισβητήτου· καὶ οἱ Σελινούντιοι, Συρακου-
 σίους ἐπαγόμενοι ^h ξυμμάχους, ⁱ κατεῖργον αὐτοὺς τῷ
 πολέμῳ ^k καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν· ὥστε,
 τὴν γενομένην ἐπὶ Λάχηςτος καὶ τοῦ προτέρου πολέμου
 Λεοντίνων οἱ ^l Ἐγεσταῖοι ξυμμαχίαν ^m ἀναμνησκον-
 τες τοὺς Ἀθηναίους, ἐδέοντο σφίσι ναῦς ⁿ πέμψαντες
 ἐπαμῦναι· λέγοντες ἄλλα τε πολλὰ, καὶ κεφάλαιον·
 εἰ Συρακούσιοι, Λεοντίνους τε ἀναστήσαντες, ἀτιμάρη-
 ται γενήσονται, καὶ τοὺς λοιποὺς ἔτι ξυμμάχους αὐ-
 τῶν ^o διαφθείροντες, αὐτοὶ τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς
 Σικελίας σχήσουσι, κίνδυνον εἶναι, μήποτε μεγάλη
 παρασκευῇ ^p Δωριεῖς τε Δωριεῦσι, κατὰ τὸ ξυγγενές,
 καὶ ἅμα ἅποικοι τοῖς ἐκπέμψασι ^q Πελοποννησίοις

^a Ξυγγενέσι Cass. Aug. ^b Προγεννημένοις Ar. C. Gr. Dan. ^c Τς
 deest Ar. ^d Προδυμότεροι Gr. Mox ὅμορον Mosqu. ^e Ob agrotum fines
 bellum exortum scribit Diodorus l. 12. p. 328. Ed. Steph. Quæ autem fue-
 rint nuptiarum controversiæ, non liquet. τῶν ἀμφ. Mosqu. ^h Συμμάχους
 Gr. ⁱ Κατεῖργον Reg. Gr. ^k Καὶ non agnoscit Ar. nec Gr. ^l Αἰ-
 γισταῖοι Cl. passim. ^m Ἀθηναίους cum participio ἀναμνησκοντες non jun-
 git Valla: nam sic vertit: Itaque Egestæi repetita memoria societatis sibi
 cum Lachete initæ, et superioris belli Leontinorum, obsecrabant Athenienses
 etc. ἀναμνησκόντες. Mosqu. et ναὺ p. ναῦς, et Λεοντίνους τὴν ser. id. ⁿ Ita in Gr.
 factum erat e πέμψαντας. ^o Διαφθείραντες legebat Valla. μήτι Aug. sed a
 m. 2. superser. το. ^p Δωριεῖς Cass. Aug. ^q Πελοποννησίοις Gr. et sic
 passim.

prætextu, Chalcidensibus, suis co-
 gnatis, pristinisque sociis opem ferre
 volentes. Ipsos autem potissimum
 ad hoc impulerunt Egestæorum le-
 gati, qui illic aderant, et enixius
 auxilium implorabant. Cum enim
 Selinuntii essent finitimi, bellum
 adversus eos susceperant, propter
 quasdam res, quæ ad nuptias specta-
 bant, et propter agrum controver-
 sum. Et Selinuntii, accitis Syracu-
 sanis sociis, ipsos bello terra mari-
 que premebant. Quamobrem Ege-
 stæi Atheniensibus in memoriam re-
 ducebant societatem cum ipsis fa-

ctam Lachetis et superioris Leon-
 tinorum belli tempore, et ipsos ora-
 bant, ut sibi missa classe succurre-
 rent; et cum alia multa dicebant,
 tum vero (quod caput erat) si Syra-
 cusani impune ferrent, quod Leon-
 tinos suis sedibus expulissent, et cæ-
 teris ipsorum Atheniensium sociis
 præterea corruptis ac attritis, ipsi
 omnem Siciliæ potentiam in suam
 potestatem redigerent, periculum es-
 se, ne forte aliquando cum magno
 apparatu Dorienses Doriensibus, pro-
 pter cognationem, simul etiam col-
 oni Peloponnesiis, a quibus essent

βοηθήσαντες, καὶ τὴν ἑκείνων δύναμιν ἐξυγκαθέλωσι. σῶφρον ὃ εἶναι, μετὰ τῶν ὑπολοίπων ἔτι ζυμμάχων ἀντέχειν τοῖς Συρακουσίοις, ἄλλως τε καὶ χρήματα σφῶν παρεξόντων ἐς τὸν πόλεμον ἱκανά. ὧν ἀκούοντες οἱ Ἀθηναῖοι, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν τε Ἐγεσταίων πολλάκις λεγόντων, καὶ τῶν ξυναγορευόντων αὐτοῖς, ἐψηφίσαντο, πρέσβεις πέμψαντες πρῶτον ἐς τὴν Ἐγεσταν, περὶ τε τῶν χρημάτων σκεφομένους, εἰ ὑπάρχει, ὥσπερ φασίν, ἐν τῷ κοινῷ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα πρὸς τοὺς Σελινουντίους, ἐν ὅτῳ ἐστίν, εἰσπομένους.

Bell.
Pelop.
an. 16.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
338.

ζ'. Καὶ οἱ μὲν πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀπεστάλησαν ἐς τὴν Σικελίαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος, καὶ οἱ ζυμμάχοι, πλὴν Κορινθίων, στρατεύσαντες ἐς τὴν Ἀργεῖαν, τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολλήν, καὶ σῖτον ἀνεκόμισαν, τινὰ ζεύγη κομίσαντες, καὶ ἐς Ὀρνεὰς κατοικίσαντες τοὺς Ἀργείων φυγάδας, καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς παρακαταλιπόντες αὐτοῖς ὀλίγους. καὶ σπεισάμενοί τινα χρόνον, ὥστε μὴ ἀδικεῖν Ὀρνεάτας καὶ Ἀργεῖους τὴν ἀλλήλων, ἀπεχώ-

Paullo post
Octob. 15.

¹ Ἐκίνη Reg. ² Ξυγκαθέλωσι Gr. ³ Δι' αὐτῶν Gr. ⁴ Λαλοῦσάντες Cl. Reg. ⁵ Ἐγίσταν Gr. τῶν ante χρημ. d. Mosqu. ⁶ Alibi τὰ τοῦ πολέμου pro ὁ πόλεμος. Hæc tamen verba significare possunt res bellicas, apparatus bellicum, aut statum. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 178. 179. Huds. ⁷ Ὀρνε Mosqu. Marg. Cam. τῶν d. Mosqu. ante Ἀθην. ⁸ Πολλὴν sine ὅδ' legit Valla. Ὅδ' πολὺ Gr. πολλὰ. Mosqu. ⁹ Λοιπομένοντι Ar. C. Cl. Reg. Cass. Aug. Mosqu. ¹⁰ Ὀρνεάτας Cl. passim, et infra Ὀρνεάτας, ¹¹ Κατοικίσαντες Cass.

emissi, auxilium ferentes, ipsorum etiam imperium una demolirentur. Prudentium autem esse, cum reliquis adhuc sociis obsistere Syracusanis; præsertim cum ipsi *Egestæi* satis pecuniæ ad bellum essent collaturi. Quæ cum audirent sæpenu-
mero Athenienses in concionibus, tum ex *Egestæorum*, tum ex illo-
rum, qui ipsis patrocinabantur, ore, decreverunt, legatis primum *Ege-
stæam* missis, explorare, an tantum pecuniæ, quantum jactabant, in æ-
rario et in templis haberent, et si-
mul cognoscere, quo in statu esset

bellum, quod cum Selinuntis gere-
bant.

7. Et legati quidem Atheniensium in Siciliam missi fuerunt. Lacedæ-
monii vero eadem hyeme, eorumque
socii, præter Corinthios, cum exer-
citu in agrum Argivum profecti,
non magnam agri partem vastarunt,
et frumenta absportarunt imposita
quibusdam plaustis, quæ secum ad-
duxerant, et Argivos exsules Orneis
collocarunt, et paucos ex reliquo
exercitu apud ipsos reliquerunt:
initisque fœderibus ad certum tem-
pus, ut per id Orneatæ et Argivi se

* Frumenta et aliquot boum paria absportarunt etc. Valla. Huds.

Bell. Pelop. an. 16. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 338. exeunte. ρησαν τῷ στρατῷ ἐπ' οἴκου. ἐλθόντων δὲ Ἀθηναίων οὐ^e πολλῶ ὕστερον ναυσὶ τριάκοντα καὶ ἑξακοσίοις ὀπλί-
ταις, οἱ Ἀργεῖοι μετὰ τῶν Ἀθηναίων πανστρατιαῶ^f
ἐξελθόντων, τοὺς ἑμὲν ἐν Ὀρνεαῖς μίαν ἡμέραν ἐπο-
λιόρκουν· ὑπὸ δὲ νύκτα, αὐλισαμένου τοῦ στρατεύμα-
τος ἡ ἄπαθεν, ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρνεῶν. καὶ
τῇ ὕστεραίᾳ οἱ Ἀργεῖοι, ὡς ἥσδοντο, κατασκάψαντες
τὰς Ὀρνεὰς, ἀνεχώρησαν, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὕστερον
ταῖς ναυσὶν, ἐπ' οἴκου. καὶ ἐς ἡ Μεθώνην τὴν ὁμορον
Μακεδονία ἰππέας κατὰ θάλασσαν κομίσαντες Ἀθη-
ναῖοι, σφῶν τε αὐτῶν, καὶ Μακεδόνων τοὺς παρὰ σφίσι
φυγάδας, ἐκακούργουν τὴν Περδίκκου. Λακεδαιμόνιοι
δὲ, πέμψαντες παρὰ Χαλκιδέας τοὺς ἐπὶ Θράκης,
ἄγοντας πρὸς Ἀθηναίους δεχημέρους σπονδὰς, ζυμπο-
λεμῆιν ἐκέλευον Περδίκκα·^k οἱ δ' οὐκ ἤθελον. καὶ ὁ
χειμῶν ἔτελεύτα· καὶ ἔκτον καὶ δέκατον ἔτος ἔτε-
λεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Θουκυδίδης^m ξυνέγραψε.

ή. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους, ἅμα ἦρι, οἱ τῶν
Ἀθηναίων πρέσβεις ἦκον ἐκ τῆς Σικελίας, καὶ οἱ Ἑγε-
σταῖοι μετ' αὐτῶν, ἄγοντες ἑξήκοντα τάλανταⁿ ἀσήμε

^e Πολλῶν Reg. ^f Ἐξελθόντες legebat Valla: atque ita scribendum cen-
set Æ. Port. Huds. ^g Min deest Reg. Aug. In Cass. recens manus inter
versus scripserat. ^h Ἀποθεν Gr. ὕστερα Mosqu. ⁱ Hæcest illa urbs,
ad cuius oppugnationem Philippus Macedo alterum amisit oculum. Mox
Μακεδονίας Mosqu. ^k Οἱ δὲ οὐκ Gr. καὶ οἱ δ' Mosqu. ^l Ἐτελεύτα τῷ πο-
λέμῳ τῷδε, καὶ ἔκτον κ. δ. ἴ. τ. τ. τ. Gr. ^m Συνέγραψε Gr. ⁿ Hujus
oppositum ἐπίσημον, ut docet Pollux: cuius valor bonitasve Principis, ejusve,

invicem non læderent, cum reliquis
copiis domum redierunt. Cum au-
tem non multo post Athenienses
cum triginta navibus et sexcentis
gravis armaturæ militibus venissent,
Argivi cum Atheniensibus, omni
suorum, qui per ætatem arma ferre
poterant, exercitu educto, unum qui-
dem diem Orneas oppugnaverunt:
sed cum illi noctu prociū castra ha-
berent, qui Orneis erant, illinc effu-
gerunt. Quod ubi sensere postero
die Argivi, Orneis solo aquatis, re-
dierunt, et mox Athenienses etiam
cum classe domum reverterunt. Il-
dem, cum Methonen Macedonia si-
nitimam equites mari transportas-

sent, partim ex suis, partim ex Ma-
cedonibus apud se exsulantibus, Per-
dicæ regionem maleficiis infestab-
bant. Lacedæmonii vero, missis
nunciis ad Chalcidenses, qui erant in
Thracia, qui decem dierum inducias
cum Atheniensibus habebant, eos
suis auxiliis Perdicæam in bello con-
tra Athenienses adjuvare jubebant.
At illi noluerunt. Atque hæc hyems
exiit. Et hujus belli, quod Thucy-
dides conscripsit, decimus sextus an-
nus excessit.

8. Insequenti æstate, vere statim
ineunte, Atheniensium legati ex Si-
cilia redierunt, et Egestæi cum
ipsis, ferentes sexaginta talenta ar-

ἐργυρίου, ὡς ὅς ἐξήκοντα ναῦς μηνὸς μισθὸν, ἅς
 ῥ' ἐμελλον δεήσεσθαι πέμπειν. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐκκλη-
 σίαν ποιήσαντες, καὶ ἀκούσαντες τῶν τε Ἐγεσταίων
 καὶ τῶν σφετέρων πρέσβων τά τε ἄλλα ἐπαγωγὰ,
 ἡ καὶ οὐκ ἀληθῆ, καὶ περὶ τῶν χρημάτων, ὡς εἴη ἔτοι-
 μα ἐν τε τοῖς ἱεροῖς πολλὰ καὶ ἑν τῷ κοινῷ, ἐψηφί-
 σαντο ναῦς ἐξήκοντα πέμπειν ἐς Σικελίαν, καὶ στρατη-
 γοὺς αὐτοκράτορας, Ἀλκιβιάδην τε τὸν Κλεινίου, καὶ
 Νικίαν τὸν Νικηράτου, καὶ Λάμαχον τὸν Ξενοφάνους,
 βοηθοὺς μὲν Ἐγεσταίοις πρὸς Σελινουντίους, ὅξυκατ-
 οικίσαι δὲ καὶ Λεοντίνους, ἥν τι περιγίγνηται αὐτοῖς
 τοῦ πολέμου, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πρᾶξαι,
 ὅπῃ ἂν γιγνώσκωσιν ἄριστα Ἀθηναίους. μετὰ δὲ
 τοῦτο ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἐκκλησία αὐδῖς ἐγίγνετο, καθ-
 ὅτι χρὴ τὴν παρασκευὴν ταῖς ἡναυτὶ τάχιστα γίγνε-
 σθαι, καὶ τοῖς στρατηγοῖς, εἴ του προσδέοιντο, ψηφι-
 σθῆναι ἐς τὸν ἐκπλουν, καὶ ὁ Νικίας, ἡ ἀκούσας μὲν
 ἡρημένος ἄρχειν, νομίζων δὲ τὴν πόλιν οὐκ ὀξυδῶς βε-
 βουλεύσθαι, ἀλλὰ προφάσει βραχεία καὶ εὐπρεπεῖ,

Bell.
 Pelop.
 an. 17.
 Olymp.
 90. 1.
 U. C.
 Varr.
 338.
 Mox ab
 Apr. 10.

qui eudendæ monetæ jus habet, effigie aut nota quadam comprobata est. Huds.

ῥ' Ἐμίλον Cass. ὅ Ἐς omittunt Cl. Gr. Ar. C. Aug. sed add. a in. rec.

ῥ' καὶ abest a Reg. ἥν τι τοῖς κοινῷ Ar. C. Cl. Gr.

Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. ὅξυκαταοικίσαι Reg. ὅξυκαταοικίσαι Gr.

ἥν τι περιγίγνηται τοῖς τοῦ πολέμου Ald. Flor. Bas. ἥν τι περιγίγνηται αὐτοῖς

τὰ τοῦ πολέμου Marg. Huds. Περιγίγνηται emendatum erat in Cass. e περι-

γίγνεται. ἄλλα Bas. in Sicil. Mosqu. τὰ et τῇ des. ἄριστα non habet

Reg. τίμησιν Mosqu. ἡ ἐγίγνετο, et inter versus ἐγίγνετο Gr. ἡ ναυτὶν

Cass. Aug. ἡ ἀκούσας Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. (Recens corrector in

Cass. inter versus scripserat γο. ἀκούσας.) Aug. Mosqu.

genti non signati, menstruum sexaginta navium stipendium, quæ ut mitterentur erant oraturi. Athenienses autem, advocata concione, auditisque et Egestæis et suis legatis, cum alia dicentibus ad persuadendum apposita et falsa, tum vero de pecunia renuntiantibus, multam et in templis et in ærario paratam esse, deereverunt, sexaginta naves in Siciliam esse mittendas, et duces summa potestate præditos, Alcibiadem Clinix, et Niciam Nicerati, et Lamachum Xenophanis filium, qui opem quidem Egestæis contra Selinuntios ferrent; sed et Leontinos

in suis pristinis sedibus collocarent, si quod temporis spatium ad hos peragendum ipsis in bello superesset; atque res cæteras in Sicilia perinde gererent, ac reipublicæ Atheniensium maxime expedire judicarent. Quinto post hæc die concio rursus advocata fuit, ut in ea consultaretur, qua ratione oporteret quam celerime classem apparare, et decernere, si qua re ducibus ad hanc expeditionem opus esset. Nicias autem, cum se quidem ducem electum audisset, sed suam civitatem non recte decrevisse, neque bonum consilium cepisse, duceret, sed exigua et speciosa de

Bell. Pelop. an. 17. Olym. 91. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 339. 40. τῆς Σικελίας ἀπάσης, μεγάλου ἔργου, ἐφίεσθαι, παρ-
ελθὼν, ἀποτρέψαι ἐβούλετο, καὶ παρῆναι τοῖς Ἀθη-
ναίοις ^a τοιαύδε.

Θ'. “Ἡ ΜΕΝ ἐκκλησία περὶ παρασκευῆς τῆς
ἡμετέρας ἥδε ξυνελέγη, καθότι χρὴ ἐς Σικελίαν ἐκ-
πλεῖν. ἐμοὶ μέντοι δοκεῖ καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου ἔτι
χρῆναι σκέψασθαι, εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς
ναῦς, καὶ μὴ ^b οὕτω βραχείᾳ βουλῇ, περὶ μεγάλων
πραγμάτων, ἀνδράσιν ἄλλοφύλοις ^c πειδομένους, πόλε-
μον οὐ προσήκοντα ^d ἄρσασθαι. ^e καὶ τοι ἔγωγε καὶ
τιμῶμαι ἐκ τοῦ τοιούτου, καὶ ἦσσον ἐτέρων περὶ τῶ
ἐμαυτοῦ σώματι ὀρρώδῃ (νομίζων, ὁμοίως ἀγαθὸν πο-
λίτην εἶναι, ὃς ἂν καὶ τοῦ σώματός τι καὶ τῆς οὐσίας
^f προνοῇται· μάλιστα γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ τῆς
πόλεως δι' ἐαυτὸν βούλοιτο ὀρδοῦσθαι.) ὅμως δὲ οὔτε
ἐν τῷ ^g πρότερον χρόνῳ διὰ τὸ προτιμᾶσθαι εἶπον παρὰ
γνώμην, οὔτε νῦν, ^h ἀλλὰ ἥ ἂν γιγνώσκω ⁱ βέλτιστα,
ἔρῳ. καὶ πρὸς μὲν τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους, ἀσθε-
νῆς ἂν μου ὁ λόγος εἴη, εἰ τὰ τε ὑπάρχοντα σώζειν
παραينوίην, καὶ μὴ τοῖς ἐτοίμοις περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ
μελλόντων κινδυνεύειν. ὥς δὲ οὔτε ἐν καιρῷ σπεύδετε,

^a Τοιαύτῃ Marg. Cam. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Paulo post ἤδη Mosqu.
^b Οὕτως Cass. Aug. ^c Πειδομένους Gr. ^d Ἀρσασθαι Dan. ^e Καὶ τι
Cass. ^f Προνοῇται Marg. Stobæus. Προνοῖται Reg. Gr. Mosqu. ^g Πρό-
τιον Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Mosqu. ^h Ἀλλὰ ἥ ἂν γιγνώσκω in-
alint Nonnulli. Huds. ⁱ Τὰ βέλτιστα Gr.

causa Siciliae totius imperium, rem arduam, affectare, in medium progressus, a proposito revocare voluit, atque Atheniensibus hæc suasit.

9. “Hæc quidem concio de nostræ classis apparatu est coacta, quonam modo in Siciliam navigare oporteat. Mihi vero de hoc ipso rursus consulandum videtur, utrum satius sit classem emitte, nec ne; nec tam brevi consultatione, de rebus magnis (fide viris alienigenis habita) bellum suscipiendum, quod ad nos nihil pertineat. Atqui ego quidem ex huiusmodi re honorem consequor, et in eo ipsius corpori minime omnium timo. Quamquam existimo, pariter

bonum esse civem, qui et sibi ipsi et suis fortunis prospicit. Nam huiusmodi vir, et rempublicam, quæ ex privatorum rebus constat, sua opera salvam esse volet. Verum, ut nec unquam ante propter honores mihi delatos quicquam aliter, quam sentiebam, dixi: sic ne nunc quidem alia dicam, quam quæ optima esse sentio. Quamvis autem apud vestra ingenia parum ponderis oratio mea sit habitura, si suadeam, ut et res præsentēs conservetis, neve de iis, quæ sunt certa, propter ea, quæ incerta dubiaque sunt, periclitemini: quod tamen neque tempestive festinetis, neque facile obtineri possint

οὐτε ῥάδιά ἐστι κατασχεῖν, ἐφ' ᾧ ὤρμησθε, ταῦτα
κ' διδάξω."

1. " Φημί γάρ, ὕμᾱς, πολεμίους πολλοὺς ἐνθάδε
ὑπολιπόντας, καὶ ἐτέρους, ἐπιδυμεῖν, ἐκεῖσε πλεύσαν-
τας, ^m δεῦρο ἐπαγαγέσθαι. καὶ οἷσθε ἴσως, τὰς
γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τὶ βέβαιον, ⁿ αἶ, ἡσυχά-
ζόντων μὲν ^o ὑμῶν, ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται. ^p (οὕτω
γὰρ ἐνθένδε τε ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰς, καὶ ἐκ τῶν
ἐναντιῶν) ^q σφαλέντων που ἀξιοχρεῶ δυνάμει, ταχέϊαν
τὴν ἐπιχείρησιν ἡμῖν οἱ ἐχθροὶ ^r ποιήσονται, οἷς πρῶτον
μὲν διὰ ξυμφορῶν ἢ ξύμβασις, καὶ ἐκ τοῦ αἰσχύονος,
ἢ ἡμῖν, ^s κατ' ἀνάγκην ἐγένετο. ἔπειτα ἐν αὐτῇ ταύτῃ
^t πολλὰ τὰ ἀμφισβητούμενα ^u ἔχομεν. ^x εἰσὶ δ', οἱ
οὐδὲ ταύτην πῶ τὴν ὁμολογίαν ἐδέξαντο, ^y καὶ οὐχ οἱ
ἀσθενέστατοι ^z ἀλλ' οἱ μὲν ἀντικρυς πολεμοῦσιν, οἱ
δὲ, ^a καὶ διὰ τὸ Λακεδαιμονίους ἔτι ἡσυχάζειν, δεχη-
μέροις σπονδαῖς καὶ αὐτοὶ ^b ἔτι κατέχονται. ^c τάχα δ'
ἂν ἴσως, εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν, (ὅπερ νῦν

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
339.

^k Δηλώσω Marg. ^l Ἡμᾶς Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu.
^m Διότιτοι Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. In Cass. manus recens su-
per διότιτοι scripserat γγ. διότο. ⁿ Ἡ pro αἶ Cl. ex emendatione. ^o Ἡμῶν
legebat Valla. ^p Οὕτω γὰρ ἐνθάδε τι ἄνδρες ἔπραξαν αὐτὰς καὶ ἐκ τῶν ἐναντιῶν,
σφαλέντων δὲ σου, ἀξιοχρεῶ etc. Camerarius, atque ita legendo locum interpre-
tati sunt Valla et A. Port. et quamvis alteram lectionem sequutus est
Scholiastes, nihil tamen in hac video, quod absolum sit et inconcinnum.
^q Διὰ Cl. Gr. Διὰ τὰς Cl. ex emend. Διὰ Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu.
^r Σφαλέντων δὲ σου Marg. Gr. πω Mosqu. ^s Ποιήσονται Cass. ^t Κατὰ
ἀνάγκην Ar. C. Reg. Dan. Mosqu. qui et αὐτοῦ pro ἐκ τοῦ. ^u Πολλὰ τι
ἀμφ. Gr. ^x Ἐχομιν deest C. ^y Εἰσὶ δὲ οἱ Gr. πῶ τὴν d. Mosqu. ^z Καὶ
οἱ οὐκ ἀσθενέστατοι Gr. ^a Ἀλλὰ οἱ μὲν Gr. ^b Καὶ omittunt Ar. C. Dan.
^c Ἐτι non agnoscunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ^d Τάχα
ἂν ὅ ἴσως Reg. Cass. Aug.

ea, ad quæ contenditis, hæc do-
cebo."

10. " Etenim dico vos, multis ho-
stibus hic relictis, alios etiam illic
trajicientes, cupere huc attrahere.
Sed fortasse putatis, fœdera, quæ
inistis, aliquid firmitudinis habitu-
ra; quæ quidem verbo tenus, dum
vos nihil movebitis, fœdera erunt:
(sic enim quidam ex nostris atque ex
adversariis, re transacta, ea fece-
runt) sed si quis justus exercitus no-
ster aliquam cladem accipiat, hostes
celeriter nos invadent. Nam pri-

num quidem propter clades, vi ne-
cessitatis coacti, cum majore, quam
nos, dedecore, compositionem fece-
runt. Deinde vero in hac ipsa com-
positione multas controversias habemus.
Præterea sunt etiam, qui ne
has quidem pactiones admittere vo-
luerunt, iique non infirmissimi: sed
eorum alii quidem palam bellum ge-
runt; alii vero, quod Lacedæmonii
adhuc quiescant, ipsi quoque decem
dierum induciis, in officio adhuc con-
tinentur. Sed fortasse, si nostras
opes distractas acceperint, (id, quod

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
3 $\frac{39}{4}$.

σπεύδομεν,) καὶ πάνυ ἂν ^d ξυνεπίδοιντο μετὰ Σικελιω-
τῶν, οὓς πρὸ πολλῶν ἂν ἐτιμήσαντο ξυμμάχους ὁσφίσι
γενέσθαι ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ. ὥστε χρὴ σκοπεῖν τινα
αὐτὰ, καὶ μὴ μετεώρῃ τε πόλει ἀξιοῦν κινδυνεύειν, καὶ
ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι, πρὶν, ἣν ἔχομεν, ^f βεβαιωσά-
μεθα, ^e εἰ Χαλκιδεῖς γε οἱ ἐπὶ Θυράκης, ἔτη τοσαῦτα
ἀφεστῶτες ^h ἡμῶν, ἔτι ἀχείρωτοί ⁱ εἰσι, καὶ ἄλλοι τινὲς
κατὰ τὰς ἡπείρους, ^k ἐνδοιαστῶς ^l ἀκροῶνται. ἡμεῖς δὲ
Ἐγεσταίοις δὴ, οὔσι ξυμμάχοις, ὡς ἀδικουμένοις, ὅξέ-
ως βοηθοῦμεν ὑφ' ὧν ^m δ' αὐτῶν, πάλαι ἀφεστῶτων,
ἀδικούμεθα, ἔτι μέλλομεν ἀμύνεσθαι.

ια'. " Καίτοι τοὺς μὲν, κατεργασάμενοι, καὶ κα-
τάσχοιμεν τῶν δ' εἰ καὶ κρατήσαιμεν, διὰ πολλοῦ
γε καὶ πολλῶν ὄντων, χαλεπῶς ἂν ἄρχειν δυναίμεθα.
ἀνόητον δ', ἐπὶ τοιούτους ⁿ ἵεναι, ὧν ^o κρατήσας τε μὴ
^p κατασχῆσει τις, καὶ μὴ κατορθώσας, μὴ ἐν τῷ
ὁμοίῳ καὶ πρὶν ἐπιχειρῆσαι ἔσται. Σικελιωῖται δ' ἂν

^d Ξυνεπιδοῖντο *Ar. C. Dan.* Ξυνεπιδοῖντο *Gr. Aug.* ^e Ὅσφισι *deest Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu.* ^f Βεβαιωσάμεθα *Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.* ^g Οἱ Χαλκιδεῖς γὰρ οἱ ἐπὶ etc. *Ar.* Hic locus *Æ. Porto* suspectus erat de menda. Cum *Ar.* consentit *Dan.* In *Gr.* corrector super *ei* scripserat *οἱ*. In *Aug.* est *Χαλκιδῆς*, et supra *γι* ser. γὰρ *a m. rec.*
^h Ἀφ' ἡμῶν *Cl. Reg. ἀφ' ἡμ.* *Aug.* ἀφ' ita not. punct. *a m. l.* ut vid. ἀφ' ἡμ. *Mosqu.* ⁱ Ὡς et in marg. *εἰσι Gr.* ^k Ἐνδοιάστως *Reg.* ^l Ἡμῶν ἀκρ. *Gr.* δῆλον pro δὴ *Mosqu.* et mox *μίλομιν p. μίλλ.* ^m Δι' αὐτῶν *Gr.* ⁿ Εἶναι *Ar. C.* ἵναι *margini Cod. Ar.* ab aliena manu adscribitur. *Huds.* Ἐπὶ τοιούτοις ἵναι *Dan.* Τοιούτοις etiam *Gr.* sed cum emendatione superscripta τοιούτους. ^o Κρατήσαντας *Gr.* ^p Κατισχύσει *Ar. C. Κατισχύση Bar. Ald. Flor. Bas. Sleph. l.* Κατισχύσει *Dan.* Κατασχῆση *Gr.*

nunc urgemus) vel libentissime nos adorientur una cum Siciliensibus, quorum societatem sibi adjunctam antea plurimi aestimassent. Quamobrem hæc nobis sunt perpendenda, neque committendum, ut, suspensis nostræ reipublicæ rebus, pericula subeamus, et aliud imperium affectemus, priusquam id, quod habemus, stabiliverimus. Si quidem Chalcidenses, qui sunt in Thracia, quamvis tot annos a nobis jam defecerint, tamen in nostram potestatem nondum sunt redacti; et alii nonnulli in variis continentis partibus, dubie parent. Nos vero nunc Egestæis sociis, ut injuriam passis, præcipientanter

succurrimus. A quibus autem, propter defectionem jampridem a nobis factam, violamur; illos vero ulcisci adhuc cunctamur."

11. " Atqui hos quidem Chalcidenses, si eos in nostram potestatem redegerimus, facile retinere poterimus. His vero, quamvis eos subegerimus, quia tamen longo intervallo distant, simul etiam quia permulti sunt, ægre poterimus imperrare. Amentia vero fuerit bellum illis inferre, quos, si viceris, in potestate tua retinere nequeas, et nisi rem feliciter gesseris, eandem illos invadendi facultatem, quam prius, non sis habiturus. Sicilienses enim,

μοι ἡ δοκοῦσιν, ὥς γε νῦν ἔχουσι, καὶ ἔτι ἂν ᾗσσαν
 ῥ' δεινοὶ ἡμῖν γενέσθαι, εἰ ἄρ' ἔξαιαν αὐτῶν ὁ Συρακούσιοι.
 ὅπερ οἱ Ἑγεσταῖοι μάλιστα ἡμᾶς ἐκφοβοῦσι. νῦν μὲν
 γὰρ καὶ ἔλθοιεν ἴσως Λακεδαιμονίων ἕκαστοι χάριτι
 ἢ ἐκείνως ὃ, οὐκ εἰκός, ἀρχὴν ἢ ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι. ᾗ
 γὰρ ἂν τρέπω τὴν ἡμετέραν μετὰ Πελοποννησίων ἀφέλων-
 ται, εἰκός, ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ἡ τὴν σφετέραν διὰ τῆ αὐ-
 τῆ καδαιρεθῆναι. ἡμᾶς δ' ἂν οἱ ἐκεῖ Ἑλλήνες μάλιστα
 μὲν ἐκπεπληγμένοι εἶεν, εἰ μὴ ἀφικοίμεθα, ἔπειτα δὲ
 α καὶ, εἰ, δεῖξαντες τὴν δύναμιν, δι' ὀλίγου ἀπέλθοιμεν
 εἰ δὲ σφαλείημιεν τι, τάχιστ' ἂν ὑπεριδόντες, μετὰ τῶν
 β ἐνθάδε γ ἐπίδοιτο. τὰ γὰρ δ διὰ πλείστου πάντες
 ἴσμεν θανατοζόμενα, καὶ τὰ πῆσαν ἥιστα τῆς δόξης
 γ δόντα. ὅπερ νῦν ἑ ὑμεῖς, ε ὦ Ἀθηναῖοι, ἐς Λακεδαι-
 μονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους πεπόνθατε, διὰ τὸ, παρὰ
 γνώμην αὐτῶν, πρὸς ἃ ἐφοβεῖσθε ἡ τοπρῶτον, περιγε-
 γειῆσθαι, ἰ καταφρονήσαντες, ἥδη καὶ Σικελίας κ ἐφίε-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
319.
40.

α Διὰ τὴν Marg. Bar. β Διὰ τὴν ἡμῖν Gr. γ Οἱ Συρακούσιοι Gr.
 δ Sic emendatum erat in Gr. ex ἄν. ε Ἐκείνους Reg. Ἐκείνους; cum emen-
 datione inter versus ἰκίω Cass. ζ Δι' οὐκ εἰκός Gr. η Ἐπ' ἀρχὴν Gr.
 θ Τῶν σφισίων Reg. ι Καὶ δεest Gr. κ Ἐνθάδε, et supra scriptum
 ἡθιδή Gr. λ Ἐπιδόντο Ar. C. Cl. μ Ἐπιδόντο Ald. Flor. ut et paulo su-
 pra ἰξισιθόντο. ν Ἐπιδόντο Dan. ξ Scil. διαστήματος ἀφιστηνέας. Αἰ. Port.
 θατλίοντος Aug. θ Διόντα Libri excusi ante Steph. Bas. ι Ἡμεῖς; Cass.
 Aug. κ Ὁ Λακεδαιμόνιος Ἀθηναῖος ἰς Λακιδ. Gr. παραγνώμην Aug. λ Τὴ
 πρώτον C. Bas. Cass. Aug. μ Καὶ καταφρονήσαντες; Ar. C. Dan. Καὶ φρονή-
 σαντες Gr. ν Ἐφίεσθαι Aug. Reg. Gr. Cass. sed hic cum emendatione ἰφί-
 ισθαι recenti manu inter versus scripta.

ut nunc saltem se habent, mihi vi-
 dentur parum formidabiles, multo-
 que minus nobis formidabiles fore,
 si Syracusani ipsis impellent: qua re
 potissimum Egestæi nos territant.
 Nunc enim fortasse singuli facile
 veniant, ut Lacedæmoniorum gra-
 tiam sibi concilient: at illo modo,
 si videlicet a Syracusanis subacti fu-
 erint, verisimile non est, fore, ut im-
 perium recens partum, imperio rei-
 publicæ, quæ floret opibus, bellum in-
 ferat. Quo enim modo cum Pelo-
 ponnesiis ipsi nostrum imperium no-
 bis eripuerint, verisimile est, ab iis-
 dem Peloponnesiis ipsorum etiam
 imperium eodem modo eversum iri.
 Porro Græci, qui illic sunt, primum

quidem maxime nos extimescent, si
 eo non transmiserimus; deinde vero,
 si, ostentatis nostris opibus, statim
 illinc discesserimus: sed si quam cla-
 dem acceperimus, illi celerrime, no-
 bis contentis, una cum illis Græcis,
 qui hic sunt, nos adorientur. Quæ
 enim a nobis longissime distant, et
 quæ opinionis, quam homines de
 ipsorum virtute conceperunt, nullum
 specimen dederunt, omnes hæc ad-
 mirationi esse scimus. Id quod nunc
 vobis, Athenienses, erga Lacedæmo-
 nios eorumque socios accidit, qui, quo-
 niam præter opinionem ipsos supera-
 stis, in illis rebus bellicis scilicet, in
 quibus ipsos antea formidabatis, jam,
 illis contentis, Siciliam etiam asse-

Bell. σθε. χρεῖ δὲ μὴ πρὸς ¹ τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαί-
 Pelop. ρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας δαῦρρεῖν.
 an. 17. Olymp. m μῆδὲ, Λακεδαιμονίους ἄλλο τι, ἡγήσασθαι, ἢ διὰ
 91. ¹ U. C. τὸ αἰσχρὸν σκοπεῖν, ὅτῳ τρόπῳ ἔτι καὶ νῦν, ² ἦν δύνων-
 Varr. ται, σφῆλαντες ἡμᾶς, τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὔδησονται.
 346. ὅσῳ ³ δὲ καὶ ⁴ περὶ πλείστου, καὶ διὰ πλείστου, δόξαν
 ἀρετῆς μελετῶσιν. ὥστε οὐ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἐγε-
 σταίων ἡμῖν, ἀνδρῶν βαρεβάραν, ὁ ἀγὼν, εἰ σωφρονοῦ-
 μεν, ἀλλ', ὅπως ⁵ πόλιν δι' ὀλιγαρχίας ἐπιβουλεύουσιν
 ὁξέως φυλαξώμεθα.”

ιβ'. “Καὶ μεμνησθαι χρεῖ ἡμᾶς, ὅτι ⁶ νεωστὶ ἀπὸ
 νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφῆκαμεν,
 ὥστε καὶ χρεῖμασι ⁷ καὶ τοῖς σώμασιν ἠϋξήσθαι. ⁸ καὶ
 ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιον ἐνθάδε [⁹ εἶναι] ἀναλοῦν, καὶ
 μὴ ὑπὲρ ἀνδρῶν φυγάδων τῶνδε, ἐπικουρίας δεομένων,
 οἷς τό τε ψεύσασθαι καλῶς, χρεῖσιμον, καὶ τῷ τοῦ
 πέλας κινδύνῳ, ¹⁰ αὐτοὺς λόγους μόνον παρασχομένους,
 ἢ κατορθώσαντας, χάριν μὴ ἀξίαν εἶδέναι, ἢ πταίσαν-

¹ Scil. τὰς δυστυχίας, τὰς συμφοράς. *Æ. Port.* ^m Μὴ δὲ *Reg.* Paullo post
 ἔτι Mosqu. pro ἔτι. ⁿ Ἦν δύνανται desunt *Ar.* ^o Δι' omittunt *Aug. Ar. C.*
Reg. Cass. Gr. Mosqu. ^p Id est: Ὅσῳ πολυχρονιώτερον τὴν ἀρετὴν μελετῶντες
 καὶ ἀσχοῦντες δόξαν κατᾶσθαι ζητοῦσι, τόσῳ καὶ μᾶλλον εἰκὸς ἡγήσασθαι αὐτοὺς σκο-
 πῶν, ὅτῳ τρόπῳ τὴν σφετέρην ἐκ τῶν συμφορῶν ἀδοξίαν ἀνδραγαδήματι καὶ κατορθώ-
 ματι τῇ νῦν ἀφανίζουσιν. *Æ. Port.* περιπλ. *Aug.* ^q Πολλὴν et in marg. πό-
 λιν *Gr.* ^r νεωστὴ *Mosqu.* ^s Καὶ τοῖς σώμασιν omittunt *Ar. C.* in ora-
 tamen *Cod. C.* a manu aliena reponuntur. Absunt etiam a *Dan.* In *Gr.*
 primum fuerat καὶ χρεῖμασι τοῖς σώμασιν, deinde corrector καὶ punctis sub-
 scriptis notaverat, et super τοῖς posuerat. ^t Καὶ τὰ ὑπὲρ *Gr.* ^u εἶναι
 deest *Bar. Ald. Bas.* uti et ἔτι paullo infra post νεώτερος ὢν. *Εἶναι* omittit
Gr. et mox τῶν ἰσικ. ^x Αὐτῶν *Reg. Aug.* Αὐτοὺς μόνον λόγοις *Gr.*

etatis. Atqui propter adversariorum casus animos extollere non oportet; sed animos cohibendo, confidere: neque oportet existimare, Lacedæmonios aliud quicquam facere, quam propter acceptæ cladis ignominiam speculari, quam ratione, vel nunc quoque si possint, labefactatis nobis, suam ignominiam deleant. Quo autem studiosius, et quo diutius virtutis laudem sese exercentes venantur, eo etiam magis existimandum est, eos id agere. Quare non de Egestæis, viris barbaris, qui sunt in Sicilia, nobis est certamen, si sapiamus:

sed hac de re, ut civitatem, quæ per oligarchiam nostræ reipublicæ, quæ populari statu regitur, insidiatur, celeriter caveamus.”

12. “Debemus autem meminisse nos nuper e gravi morbo et bello paululum esse recreatos, ita ut et pecuniæ vi et hominum numero aucti simus: et æquum esse, hæc pro nobis ipsis hic impendi, non autem pro istis viris exsulibus, qui nostrum auxilium implorant, quibus et pulcre mentiri conducit, et aliorum periculo (cum ipsi nihil nisi verba tantum afferant) aut re feliciter gesta

τάς που, τοὺς φίλους ξυναπολέσθαι. ^x εἴτε τις, ^y ἄρχ-
 ειν ἄσμενος αἰρεθεῖς, ^z παραινεί ὑμῖν ἐκπλεῖν, τὸ ἑαυ-
 τοῦ μόνον σκοπῶν, ἄλλως τε, καὶ νεώτερος ὢν [^a ἐτι] ἐς
 τὸ ἄρχειν, ὅπως θάυμασθῇ μὲν ἀπὸ τῆς ἵπποτροφίας,
 διὰ δὲ πολυτέλειαν, καὶ ὠφεληθῇ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς.
 μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε, τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδία
 ἐλλαμπρύνεσθαι. νομίσαιτε δὲ, τὰς τοιούτους τὰ μὲν
 δημόσια ἀδικεῖν, διὰ δὲ ἴδια ^b ἀναλῆν· καὶ τὸ προὔγμα
 μέγα εἶναι, καὶ μὴ οἷον νεωτέρῳ βουλευσασθαι τε καὶ
 ὀξέως μεταχειρίσασθαι.”

ιγ'. Οὗς ^c ὁρῶν ἐγὼ νῦν ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ ^d πα-
 ρακελευστοὺς κατημένους, φοβεῶμαι, καὶ τοῖς πρεσβυ-
 τέροις ἀντιπαρακελεύομαι, μὴ καταισχυνθῆναι, εἴτω
 τίς παρακάθεται τῶνδε, ὅπως μὴ δόξη, ἂν μὴ ^e ψηφί-
 ζηται πολεμεῖν, μαλακὸς εἶναι· μηδ', ὅπερ ἂν αὐτοῖς
 πάθοιεν, δυσέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων, γνόντας, ὅτι
^f ἐπιθυμία ^g μὲν ἐλάχιστα κατορθοῦνται, προνοία δὲ
 πλεῖστα· ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς μέγιστον δὴ ^h τῶν

^x Εἰ δὲ τις Gr. ^y Ἀσμενος ἀρχιν Reg. ^z Ἀρχιν deest Dan. ^a Παρ-
 αινῇ Gr. ^b Ἐτι omittit Gr. ὢν, d. Aug. sed add. a m. 2. ^c Ἀναλῆν
 Reg. Mox. αἶν Aug. ^d Ἐγὼ ὁρῶν Ar. C. Aug. Reg. Cass. Gr. Dan.
^e Παρασχεῖναι Gr. C. ante αὐτῷ d. Mosqu. ^f Ἐπιθυμία Gr. αἶν
 p. ἂν Mosqu. ^g Ἐπιθυμία et mox πρόνοια Gr. ^h Μὲν deest Dan. τὰ
 πλ. Mosqu. ⁱ Τὸν Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Bas. Reg.

meritam gratiam nobis non habere, aut aliqua clade accepta amicos in perniciem secum trahere. Quod si quis lubens creatus imperator, vos ad hanc navalem expeditionem hortatur, suarum tantum rerum rationem habens, praesertim si propter juniorem aetatem imperio gerendo sit adhuc impar, ut propter sumtus quidem, quos in alendis equis facit, ab omnibus suscipiatur, propter magnitudinem vero sumtuum aliquem fructum ex hoc imperio percipiat; ne huic quidem permittatis, ut reipublicae periculo privata fiat illustris. Existimate vero, huiusmodi cives rem quidem publicam laedere, rem vero privatam

absumere. Præterea hoc negotium arduum esse, nec de quo adolescens consultare, * quodque facile tractare possit.”

13. “Quos cum ego nunc hic eidem viro advocatos assidere videam, metuo, et vicissim ipse quoque seniores hortor, ne, si quis ipsorum alicui horum assidet, a sententia libere dicenda pudore deterreatur, ne videatur ignavus esse, nisi bellum suo suffragio comprobarit. Ac eosdem hortor, ne eodem morbo laborent, quo ipsi adolescentes, ut absentes perditæ ament, (cum sciant, cupiditate quidem res paucissimas, providentia vero plurimas feliciter geri,) sed pro patria, quæ maximum omnium su-

* Quodque repente tentare debet. Falla. Quodque propere administrare possit. Steph. Huds.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1/2.
U. C.
Varr.
339.

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 340.
 πρὶν κίνδυνον ἀναρρίπτουσης, ἀντιχειροτονεῖν, καὶ ψη-
 φίζεσθαι, τοὺς μὲν Σικελιώτας, οἷσπερ νῦν ὄρεοις χρω-
 μένους πρὸς ^h ὑμᾶς, οὐ μεμπτοῖς, τῷ τε Ἰονίῳ κόλπῳ
 παρὰ γῆν, ἣν τις πλὴν, καὶ τῷ Σικελικῷ, διὰ πελάγους,
 τὰ ⁱ αὐτῶν νεμομένους, ^k καδ' αὐτὰς καὶ ζυμφέρεσθαι.
^l τοῖς δ' Ἐγεσταίοις ἰδίᾳ εἰπεῖν, ἐπειδὴ ἄνευ Ἀθη-
 ναίων καὶ ζυνήψαν ^m πρὸς Σελινουντίους τὸν πρῶτον
 πόλεμον, μετὰ σφῶν αὐτῶν καὶ καταλύεσθαι· καὶ
ⁿ τολοιπὸν ζυμμάχους μὴ ποιῆσθαι, ὥσπερ εἰώδαμεν,
 οἷς ^o κακῶς μὲν πράξασιν ἀμυνοῦμεν, ἀφελείας δ' αὐ-
 τοῖς δεηθέντες, οὐ τευζόμεθα.

ιδ'. "Καὶ σὺ, ^p ᾧ Πρύτανι, ταῦτα (εἴπερ ^q ἡγῇ,
 σοὶ προσήκειν, κήδεσθαί τε τῆς πόλεως, καὶ βούλει
 γενέσθαι πολίτης ἀγαθός,) ^r ἐπιψήφίζε, καὶ γνώμας
 προτίθει αὐτοῖς Ἀθηναίοις νομίσας, εἰ ὀρῶδεῖς τὸ ἀνα-
 ψηφίσαι, τὸ μὲν λύειν τοὺς νόμους, ^s μὴ μετὰ τοσῶνδ'
 ἂν μαρτύρων αἰτίαν ^t σχεῖν, τῆς δὲ πόλεως [^u κακῶς]

^b Ἡμᾶς Cl. Reg. Mosqu.

ⁱ Αὐτῶν Ar. C. Cl. Gr. Flor. Reg. Cass.

^k Καδ' αὐτοὺς Gr. Καδ' αὐτοὺς Cass.

^l Τοῖς δὲ Ἐγεσταίοις Ar. C. Reg.

^m προσελιν. Mosqu.

ⁿ Τὸ λοιπὸν C. Bas. Cass.

^o Καλῶς Ar. C.

^p Praesidem senatus alloquitur: qui et Ἐπιστάτης dicebatur, et in Marm. Arund. CXVI. Πρύτανις πρῶτος vocatur. Vide Notas ad Marm. XLVI. Huds.

^q Ἠγῇ Gr.

^r Ἀντὶ τοῦ ἐπικύρου, suffragio tuo comproba. Harpoer. Non

ut Schol. διευτέρως ψήφους τίθει. hoc enim est ἀναψηφίζειν, quo et mox utitur Nicias. Ἐπιψηφίζειν eodem sensu Herodotus lib. 8. p. 482. Aeschines p.

38. et 40. et κατὰ Κτησιφῶντος initio, ubi, προίδρων hoc munus fuisse, innuit. Vide Valesii notas in Harpoer. p. 32. Huds.

^s Μὴ με τοσῶνδ' Aug. supra marg. Sic quoque Cass. deinde adscriptum erat τὰ. μὴ με τοσῶνδ' Aug. supra mi ser. a m. 1. τὰ.

^t Ἐχιν Gr.

^u Κακῶς; omittunt Ar. C. Cl. Ald. Flor.

periorum periculum jam subit, sententias contrarias ferant, ac decernant, ut Sicilienses quidem iisdem finibus utentes, quibus nunc *utuntur*, * de quibus non est quod apud vos querantur, (Ionico videlicet sinu, si quis navigando terram legat, et Siculo, si quis per altum feratur,) sua possidentes, res item suas inter se componant. Item, hortor, ut Egestæis separatim respondeamus, ut, quandoquidem sine Atheniensibus primum bellum ipsi sua sponte contra Selinuntios susceperunt, id etiam ipsi sua sponte deponant. Nec posthac societatem (quemadmodum

consuevimus,) cum iis faciamus, quibus calamitate quidem pressis auxilium feramus, sed si nos ipsi auxilio indigeamus, impetraturi non simus."

14. "Tu vero, Prytani, *Senatus praeses*, (si modo hoc ad munus tuum pertinere ducis, curare, ne quid republica detrimenti capiat, et si bonus civis esse vis) hæc, *quæ dico*, de consilii sententia confirma, et Athenienses de his iterum sententias roga, persuasum habens, si *plebiscitum rescindere, et rem ad suffragia revocare*, atque sententias iterum rogare reformidas, tibi, siquidem leges solvantur, in tanta testium frequen-

* De quibus non est quod queramur etc. Steph. Huds.

βουλευσαμένης ἰατρὸς ἂν γενέσθαι· καὶ τὸ καλῶς ἄρ-
ξαι τῶτ' εἶναι, ^x ὃς ἂν τὴν πατρίδα ^y ὠφελήσῃ ὡς πλεί-
στα, ἢ ἐκὼν εἶναι ^z μὴδὲν ^a βλάβῃ.”

ΙΕ΄. Ὁ μὲν Νικίας τοιαῦτα ^b εἶπε. τῶν δὲ Ἀθηναίων
^c παριόντες οἱ μὲν πλείστοι στρατεύειν παρήνουν, καὶ τὰ
ἐψηφισμένα μὴ λύειν· ^d οἱ δὲ τινες καὶ ἀντέλεγον.
ἐνῆγε δὲ προδυμότατα τὴν στρατείαν Ἀλκιβιάδης ὁ
Κλεινίου, βουλόμενος τῷ τε Νικίᾳ ἐναντιοῦσθαι, ἂν
καὶ ἐς ^e τὰ ἄλλα διάφορος τὰ ^f πολιτικὰ, καὶ ὅτι αὐ-
τοῦ διαβόλως ἐμνήσθη, καὶ μάλιστα στρατηγῆσαί τε
ἐπιδυμῶν, καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε ^g δι' αὐτοῦ καὶ
Καρχηδόνα λήψεσθαι· καὶ τὰ ἴδια ἅμα ^h εὐτυχήσας,
χρήμασί τε καὶ δόξῃ ὠφελήσειν. ἂν γὰρ ἐν ἀξιώματι
ὑπὸ τῶν ἀστῶν, ταῖς ἐπιδυμίαις μείζουσιν, ἢ κατὰ τὴν
ὑπάρχουσαν οὐσίαν, ἐχρῆτο, ἐς τε τὰς ἵπποτροφίας καὶ
τὰς ἄλλας δαπάνας· ὅπερ καὶ καθεῖλεν ὕστερον τὴν
τῶν Ἀθηναίων πόλιν ⁱ οὐχ ἥκιστα. φοβηθέντες γὰρ
αὐτοῦ οἱ πολλοὶ τὸ μέγεθος τῆς τε ^k κατὰ τὸ ἑαυτοῦ

BeP.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1/2.
U. C.
Varr.
338.

Bas. Steph. 1. Margini Cod. Ar. apponitur. Omittunt etiam Aug. Reg.
Dan. Cass. in quo recens corrector inter versus scripserat. ^z ὅς Reg.
Cass. et ex emendatione recenti δ;. ^y Ὁφελήσῃ Gr. ^z Mz Reg. ^a Ita
in Gr. emendatum erat ε βλάβῃ. ^b Εἶπεν Cass. Aug. ^c Παριόντων Gr.
^d Οἱ δὲ ἀντίλεγον Dan. ^e Τέλλα Gr. ^f Πολιτικὰ Marg. ^g Δι' αὐτοῦ
Reg. ^h εὐτυχήσας Mosqu. ⁱ Οὐχ ἥκιστα Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg.
Aug. ^k Id est : τῆς περὶ τὸ σῶμα διαίτης παρὰ τοὺς νόμους. Aë. Port. Ἀλ-

tia rem istam crimini datum non iri ;
sed te civitatis, quæ malum consi-
lium ceperit, medicum fore : atque
id demum esse, recte magistratu
fungi, si patriam quam plurimis be-
neficiis affeceris, aut saltem opera
dedita nullum detrimentum ei at-
tuleris.”

15. Atque Nicias quidem hæc ver-
ba fecit. Atheniensium vero ple-
rique, qui post Niciam in medium
processerant, hanc expeditionem sus-
cipiendam censebant, nec ea rescin-
denda, quæ decreta essent. Non-
nulli etiam contradicebant, eamque
dissuadebant. Hanc autem expedi-
tionem summo studio urgebat Al-
cibiades Cliniae filius, quod Niciæ
adversari cuperet, tum quod ei aliis

etiam in rebus ad reipublicæ admi-
nistrationem pertinentibus adversa-
rius esset, tum quod Nicias sui men-
tionem criminose fecisset, tum etiam
præcipue, quod imperator esse
cuperet, et se, si imperium gereret,
Siciliam atque Carthaginem captu-
rum speraret : simul etiam se, si rem
feliciter gessisset, rem privatam et
pecunia et gloria amplificaturum.
Cum enim auctoritate inter suos
cives emineret, majora appetebat,
quam ferre possent ejus facultates,
cum in alendis equis, tum in aliis
sumtibus faciendis. Quod etiam
postea rempublicam Atheniensium
potissimum evertit. Multi enim me-
tuentes eum propter corporis cul-
tum, victusque lautitiam, qua præ-

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 349. σῶμα παρὰ νομίας ἐς τὴν δίαιταν, καὶ τῆς διανοίας, ὦν, καδ' ἐν ἑκάστον, ἐν ᾧ τῷ ^k γίγνοιτο, ἔπρασεν, ὡς τυραννίδος ἐπιθυμοῦντι πολέμιοι καθεύδασαν. καὶ δημοσία κράτιστα ^l διαθέντα τὰ τοῦ πολέμου, ἰδίᾳ ἑκα-
στοὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ^m αὐτοῦ ἀχθεσθέντες, καὶ ἄλλοις ἐπιτρέψαντες, οὐ διὰ μακροῦ ἔσφηλαν τὴν πόλιν. τότε δ' οὖν παρελθὼν, τοῖς Ἀθηναίοις παρήνει τοιαύδε.

15'. "ΚΑΙ προσήκει ⁿ μοι μᾶλλον ἐτέρων, ᾧ Ἀθη-
ναῖοι, ἄρχειν (ἀνάγκη γὰρ ἐντεῦθεν ἄρξασθαι, ἐπειδὴ μου Νικίας καδήψατο.) καὶ ἄξιος ἅμα νομίζω εἶναι. ὦν γὰρ περὶ ^o ἐπιβότης εἰμι, τοῖς μὲν προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ ^p δόξαν φέρει ταῦτα, τῇ δὲ πατρίδι ^q καὶ ὠφέλειαν. οἱ γὰρ Ἕλληνες καὶ ὑπὲρ δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν, τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμ-
πιάζε Δεωρίας, (πρότερον ἐλπίζοντες, αὐτὴν ^r καταπε-
πολεμῆσθαι) διότι ἄρματα μὲν ἐπὶ τὰ καδῆκα, ὅσα οὐδεὶς πω ἰδιώτης πρότερον, ^s ἐνίκησα δὲ, καὶ δεύτερος

κισιάδης δ' ἦν μὲν ἀμίλι καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀγώνιστος. ἡ γὰρ ὑπὸ Θουκυδίδου λεγομένη παρὰ νομία εἰς τὸ σῶμα τῆς διαίτης ὑποψίαν τοιαύτην δίδωσιν. *Plutarch. in Alcibiade. Huds.* ^k Γίγνοιτο *Cass.* ^l Διαθέντα pro διαθέντος, Atticorum more. *Huds.* ^m Αὐτοῖς, *Dan.* ⁿ Μοι deest *Bar.* Huic orationi superser. *In Mosqu. a m. 2.* λόγος Ἀλκιβιάδους πρὸς Ἀθηναίους. ^o Περίβότης εἰμι *Marg. Cass. in marg. 176.* Aug. at in marg. γρ. περιβότης. ^p Δόξαν deest *Gr.* ^q Καὶ non habet *Reg.* ὠφελίαν *Aug.* accent. a correct. mut. (sed n. not. ubi fuerit.) ^r Καταπεπολεμῆσθαι *Cass. Gr.* ^s Καὶ τὸ νικῆσαι δὲ, καὶ δεύτερον γινίσθαι καὶ τίταρτον, ὡς Θουκυδίδης φησὶν, ὃ δ' Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμ-
πρότητι καὶ δόξῃ πᾶσαν τὴν ἐν ταῦτοις φιλοτιμίαν. *Plutarchus in Alcib. Huds.*

ter modum et præter patrium insti-
tutum utebatur, metuentes etiam
animi magnitudinem in singulis re-
bus, quasunque gerendas suscepis-
set, ab eo, ut tyrannidem affectante,
prorsus alienati sunt. Quamvis au-
tem publice res bellicas præclaris-
sime administrasset, privatim tamen
singuli studiis ejus infensi, aliisque
rerum bellicarum administratione
commissa, non multo post rempubli-
cam everterunt. Tunc igitur *Alci-
biades in medium* progressus, hæc
Atheniensibus suasit.

16. "Ego vero, Athenienses, aio,
et imperium ad me magis, quam

ad ullos alios, pertinere; (hinc enim
me dicendi initium facere, est necesse,
quia Nicias me perstrinxit;) et simul,
me dignum hoc esse, censeo. Nam
ea, propter quæ sum celebris, ma-
joribus quidem meis et mihi ipsi glo-
riam; patriæ vero, utilitatem etiam
afferunt. Græci enim propter appa-
ratus splendorem, quo ego ad ludos
Olympiacos alii, nostram rem-
publicam vel longe potentiorē,
quam sit re ipsa, esse judicant,
cum ipsam prius debellatam esse
crederent: quia septem currus dimi-
si, quos nullus privatus unquam an-
te, et victor exstiti, et secunda et

καὶ τέταρτος ἐγενόμην, καὶ ἑτέρα ἀξίως τῆς νίκης
 παρεσκευασάμην. νόμῳ μὲν γὰρ τιμὴ τὰ τοιαῦτα· ἐκ δὲ
 τῆ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται. καὶ ὅσα αὖ
 ἐν τῇ πόλει χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῷ λαμπρύνομαι, τοῖς
 μὲν ἀστοῖς φθονεῖται φύσει, πρὸς δὲ τοὺς ξένους καὶ
 αὐτὴ ἰσχυρὸς φαίνεται. καὶ οὐκ ἀχρηστος ἢ δ' ἢ
 ἄνοια, ὅς ἂν τοῖς ἰδίοις ὕστερον μὴ ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ τὴν πόλιν, ὠφελῇ. οὐδὲ γε ἀδικον, ἐφ' ἑαυτῷ
 μέγα φρονούντα, μὴ ἴσον εἶναι. ἔπει καὶ ὁ κακῶς
 πράσσων πρὸς οὐδένα τῆς ξυμφορᾶς ἰσομοιρεῖ. ἀλλ',
 ὥσπερ δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ
 τίς ἀνεχέσθω, καὶ ὑπὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερφρο-
 νούμενος· ἢ τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὅμοια ἀνταξιούτω.
 οἶδα δὲ, τοὺς τοιούτους, καὶ ὅσοι ἐν τινος λαμπρό-
 τητι προέσχον, ἐν μὲν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπη-
 ροὺς ὄντας, τοῖς ὁμοίοις μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ,

Bell.
 Pelop.
 an. 17.
 Olymp.
 91. 1.
 U. C.
 Varr.
 338.

* ἑτέρα Mosqu. et mox τὰ d. ante τοιαῦτα. ἑ Id est: ὑπὸ τῶν ἀστῶν
 φθονεῖται. Sic et supra ἔρηται τοῖς πειρηταῖς, pro ὑπὸ τῶν πειρητῶν. *Æ. Port.*
Huds. Αὐτοῖς *Cass.* *Reg.* et in hoc recenti manu inter versus ἀστοῖς. Mosqu.
 αὐτοῖς, et Aug. ἀστοῖς a correct. ut c. 15. ἑ αὐτὴ ἢ ἰσχυρὸς *Gr.* Habet αὐτῇ,
 non αὐτῇ, ut perperam notat *Huds.* Et sic etiam *Reg.* Aug. ἑ ἢ δ' ἄνοια
 in margine *Cod. Ar.* atque locum ita emendandum esse, coniecit *Muretus*,
Var. Lect. l. 14. c. 1. Quod niti videtur auctoritate *Scholiarum Gr.* in quibus
 ita notatum est: ἡρωνύεται etc. idque plane confirmat quod haud ita multo
 post legitur: καὶ τὰς αὐτῆς ἢ ἰσχυρὸς καὶ ἄνοια etc. ἑ ἢ δ' ἄνοια *Cl.* ἢ διάνοια in
 marg. ἢ διάνοια Aug. ἑ ἢ δ' ἄνοια *Cass.* in marg. γρ. διάνοια. ὕστερον *Cass.*
 ὕστερον *Cass.* et a prima manu *Gr.* deinde emendatum erat. ἑ Καὶ *C.*
 ἑ Id est: ἐπὶ καὶ ὅταν οἱ δυνατοὶ κακῶς πράσσουσιν, οὐδὲς τῆς αὐτῶν δυστυχίας ἴσων
 αὐτοῖς μοῖραν ἔχουν ἰδίῳ. *Æ. Port.* ἑ ἰσομοιρῇ *Dan.* ἑ Καταφρονούμενος *Gr.*
 ἑ λυπηρὸς Aug. correct. pro λπ. Antea λαμπρότη Mosqu. pro - ἑ Μά-
 λιστα μὲν *Gr.*

quarta præmia tuli, et cætera appa-
 ravi pro victoriæ dignitate. Hæc
 enim et legitimum habent honorem,
 et ex iis, quæ in hujusmodi magnificis
 apparatusibus fiunt, simul etiam nostræ
 rei publicæ potentia suspicione et con-
 jectura cognoscitur. Reliquus etiam
 meus domesticus splendor in pub-
 licis sumtibus, aliisve rebus, mihi
 quidem apud meos cives invidiam na-
 tura parit: sed apud exterarum gentes
 et ipse potentiæ opinionem parit.
 Neque vero incommodum est hoc
 hominis propositum, quisquis suis
 sumtibus non solum de se ipso, sed
 etiam de sua patria, bene meretur.
 Neque etiam iniquum est, si quis

propter se ipsum, ac propter suas
 virtutes, de se ipso magnifice sentiens,
 cæteris par esse nolit: siquidem et
 is, qui premitur adversa fortuna,
 nullum habet suæ calamitatis so-
 cium. Sed quemadmodum quum
 calamitatibus premimur, ab aliis ne
 salutamur quidem, sed ab omnibus
 contemnimur; sic etiam quilibet de
 illis a fortunatis beatisque viris se
 vicissim contemni patiat: aut idem
 aliis tribuens, idem ab illis repetat.
 Scio autem, hujusmodi homines, qui
 magnifice de se sentiunt, et alios,
 quotquot in alicujus rei splendore
 antecellunt, quamdiu quidem vi-
 vunt, invidia premi, præcipue quidem

Bell. καὶ τοῖς ἄλλοις ζυνόντας, ^f τῶν δὲ ἔπειτα ἑάνδρα πάντων
 Pelop. προσποιήσιν ^h τε ζυγγενείας τισὶ, καὶ μὴ οὔσαν, κατα-
 an. 17. Olymp. λιπόντας, καὶ, ἥς ἂν ᾧσι πατρίδος, ταύτη αὐχῆσιν, ὥς
 91. ⁱ U. C. οὐ περὶ ἄλλοτρίων, οὐδ' αἰμαρτόντων, ἀλλ' ὥς περὶ
 Varr. σφετέρων τε καὶ καλὰ πραξάντων. ⁱ ᾧν ἐγὼ ὀρεγόμενος,
 339. ⁴⁰ καὶ διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβωάμενος, τὰ δημόσια,
 σκοπεῖτε, εἴ του χεῖρον μεταχειρίζω. Πελοποννήσας γὰρ
 τὰ δυνατώτατα ^k ξυστήσας ἀνευ μεγάλου ὑμῖν κινδύ-
 νου καὶ δαπάνης, Λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κατ-
 ἔστησα ἐν Μαντινείᾳ περὶ τῶν ἀπάντων ἀγωνίσασθαι.
 ἐξ οὗ καὶ περιγενόμενοι τῇ μάχῃ, οὐδέπω καὶ νῦν βε-
 βαίως θαρσοῦσι."

17. "Καὶ ταῦτα ἡ ἐμὴ νεότης καὶ ἄνοια παρὰ
 φύσιν δοκοῦσα εἶναι, ἐς τὴν Πελοποννησίων δύναμιν λό-
 γοις τε πρέπουσιν ἀμίλησε, καὶ ὀργῇ πίστιν παρασχο-
 μένη, ἔπεισε καὶ νῦν μὴ ^l πεφοβῆσθαι αὐτήν. ἀλλ', ἕως
 ἐγὼ τε ἔτι ἀκμάζω μετ' αὐτῆς, καὶ ὁ Νικίας εὐτυχῆς
^m δοκεῖ εἶναι, ⁿ ἀποχρήσασθαι τῇ ἐκατέρου ἡμῶν ^o ὠφε-

^f Τῶν δ' ἔπειτα Bar. Ald. Flor. ^g Ἀνδρῶν Gr. ^h Τι δεest Gr. ⁱ Καί-
 νο περιπῶς dici videtur pro, ᾧν ἐμοῦ ὀρεγομένου, καὶ δ. τ. τ. 7. ἰπποβομίνου, τὰ δημό-
 sia etc. Æ. Port. ^k Ξυστήσας Gr. ^l Πειφοβῆσθαι Cass. Gr. ^m Δοκεῖ
 Bar. C. Ald. Flor. Abest a Gr. in marg. δοκεῖ. ⁿ Ἀποχρήσασθαι Bar.
 Ald. Flor. Bas. Gr. ^o Ὀφιλία Cass. Aug. (itid. sine subscr.)

a paribus; deinde vero et ab aliis, quibuscum versantur: posteris vero summam admirationem relinquere, ita ut eorum nonnulli jus cognationis sibi vindicent, licet nulla cognatione cum illis sint conjuncti; et patriæ, unde sunt oriundi, gloriati-
 nem, non quasi de alienigenis, aut
 lis, qui flagitiose vixerint, sed ut de
 suis, et qui res præclaras gesserint.
 Quorum rerum cum ego sim deside-
 rio captus, et propter has res priva-
 tas sim celebris, videte jam an dete-
 rius ullo alio rempublicam admini-
 stre. Cum enim potentissimarum
 Peloponnesi civitatum amicitiam sine
 magno aut periculo aut sumtu vobis

conciliarim, Lacedæmonios uno die
 de summa rerum suarum ad Manti-
 neam decernere coëgi. Quo ex præ-
 lio licet victores discesserint, tamen
 ne nunc quidem suis rebus plane
 confidunt."

17. "Hæc autem mea juvenus,
 et amentia, quæ præter naturam vi-
 detur esse, * apud potentissimas Pe-
 loponnesiorum civitates verbis de-
 centibus utens, et familiariter cum
 ipsis agens, hæc transegit, et animi
 impetu fidem faciens, effecit, ut ne
 nunc quidem hæc amentia vobis sit
 extimescenda. Verum quamdiu cum
 hac amentia ego floreo, et Nicias fel-
 ix videtur esse, utriusque nostrum

* Apud potentissimos quosque Peloponnesiorum tum oratione apposita
 hæc transigendo, tum etiam cum ira fidem illi orationi addendo, nunc quo-
 que eam non timere persuasit. Steph.

λεία· καὶ τὸν ἐς ^P τὴν Σικελίαν πλοῦν μὴ ^q μεταγι-
 γνώσκητε, ὡς ἐπὶ μεγάλην δύναμιν ἐσόμενον. ὅχλοις τε
^r γὰρ ξυμμίκτοις πολυανδρῶσιν αἱ πόλεις, καὶ ῥαδίαις
 ἔχουσι τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς, καὶ ἐπιδοχάς.
 καὶ οὐδείς, δι' αὐτὸ, ^s ὡς περὶ οἰκείας πατρίδος, ^t οὔτε
 τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις ^u ἐξήρτυται, οὔτε τὰ ἐν τῇ
 χώρᾳ νομίμοις κατασκευαῖς· ^v ὅ, τι δὲ ἕκαστος ἢ ἐκ
 τοῦ λέγων πείθειν οἴεται, ἢ στασιάζων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ
 λαβὼν, ἄλλην γῆν, μὴ κατορθώσας, οἰκήσιν, ταῦτα
 ἐτοιμάζεται. καὶ οὐκ εἰκός, τὸν τοιοῦτον ὁμιλον οὔτε
 λόγου μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾷσθαι, οὔτε ἐς τὰ ἔργα κοινᾶς
 τρέπεσθαι· ταχὺ δ' ἂν ὡς ἕκαστοι, εἴ τι κατ' ἡδονὴν
 λέγοιτο, προσχωροῖεν· ἄλλως τε, καὶ εἰ ^x στασιάζουσιν,
 ὥσπερ πυνθανόμεθα. καὶ μὴν ^y οὐδ' ὀπλῖται οὔτ' ἐκεί-
 νοις, ^z ὅσοι περικομποῦνται, οὔτε οἱ ἄλλοι· Ἕλληνες,
 διεφάνησαν τοσοῦτοι ὄντες, ^a ὅσοι ^b ἕκαστοι σφᾶς αὐτὰς
 ἡρίθμουν· ἀλλὰ μέγιστον ^c δὴ αὐτοὺς ἐψευσμένη ^d ἢ
 Ἑλλὰς, μόλις ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ ἱκανῶς ἀπλίσθη.

Bell.
 Pelop.
 an. 17.
 Olymp.
 91. $\frac{1}{2}$.
 U. C.
 Varr.
 339.

^P Τὴν omittit Cl. ^q Μεταγιγνώσκῃτε Reg. Gr. Μεταγιγνώσκῃτε Cass. Mosqu.
 Aug. ^r γὰρ deest Reg. ^s Ὡς περὶ οἰκείας Aug. Reg. Cass. in hoc deinde
 correctum erat ὡς περὶ οἰκείας. ^t Id est: οὔτε ὅπλοις ἐξήρτυται τοῖς πρὸς τὸ
 σῶμα σκεπάζειν ἱπποπόλεις, οὔτε νομίμοις παρασκευαῖς κατὰ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ χωρία
 ἐξήρτυται. A. E. Port. ^u ἐξήρτυται Bas. Mosqu. ^v Hic verborum ordo:
 ὅ, τι ἕκαστος οἴεται λαβὼν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ οἰκείαν ἄλλην γῆν, ἢ ἐκ τοῦ πείθειν λέγον,
 ἢ μὴ κατορθώσας στασιάζων. etc. Huds. λίγιν Mosqu. et στασιάζων. ^x Στάσει
 Reg. ^y Οὐδ' ὀπλῖται Gr. ὀπλῖται Mosqu. ^z Ὅσοι τις κομπόυται Reg.
 Cass. Dan. Aug. Mosqu. ^a Ὅσοις Reg. ^b Ἑκαστοὶ ἰαντοῦς, et in marg.
 σφᾶς Gr. ^c Δι' αὐτοῦς Marg. ^d Ἡ manu rec. inter versus scriptum est
 in Cass. abest Aug. πόλις pro μόλις Mosqu.

commodo libere utamini: neque
 sententiam de expeditione in Sicili-
 am facienda revocetis, quasi adversus
 magnam potentiam sit futura. Nam
 urbes varia advenarum colluvie sunt
 frequentes, et suum statum facile
 mutant, et peregrinos recipiunt. At-
 que hac ipsa de causa nullus ipsorum
 tanquam pro sua patria, aut armis
 ad suum corpus protegendum neces-
 sarius est instructus, aut in ipsa re-
 gione usitatis apparatusibus. Quicquid
 autem unusquisque sperat, se vel di-
 cendo ac persuadendo impetraturum,
 vel seditione a se excitata ex aerario
 rapturum, et, nisi rem feliciter ges-
 serit, se solum esse versurum, hoc

sibi comparat. Neque verisimile est
 huiusmodi turbam aut unanimi con-
 sensu verba recte monentium audire,
 aut communiter ad res gerendas se
 convertere. Celeriter autem singuli
Siciliae populi, si quid dicatur, quod
 ipsis sit gratum, se nobis dedit; prae-
 sertim si seditione laborant, quemad-
 modum audimus. Quinetiam
 neque tot gravis armaturae milites illis
 sunt, quot inflatus ab ipsis praedicantur;
 neque etiam ceteros Graecos tot
 esse constat, quod singuli se ipsos
 esse jactabant. Sed Graecia, quae
 plurimum ipsos barbaros falsa suae
 multitudinis praedicatione jam fefel-
 lit, vix tandem in hoc bello justum

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
346.

τά τε οὖν ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, τοιαῦτα,
καὶ ἔτι^d εὐπορώτερα ἔσται. βαρβάρους τε γὰρ πολλὰς
ἔξομεν, οἷ, Συρακουσίων μίσει, ^e ξυνεπιδήσονται αὐτοῖς·
καὶ τὰ ^f ἐνθάδε οὐκ ^g ἐπικωλύσει, ἣν ὑμεῖς ὀρθῶς βου-
λεύσθε. οἱ γὰρ πατέρες ἡμῶν, τοὺς αὐτοὺς τούτους,
οὗσπερ νῦν φασὶ πολεμίους ὑπολιπόντας ἂν ἡμᾶς πλεῖν,
καὶ προσέτι τὸν Μῆδον ἐχθρὸν ἔχοντες, τὴν ἀρχὴν
^h ἐκτῆσαντο, οὐκ ⁱ ἄλλω τινὶ, ἢ τῇ περιουσίᾳ τοῦ ναυ-
τικοῦ, ἰσχύοντες. ^k καὶ νῦν οὔτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον
Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο, εἴτε καὶ πάνυ ἑρῶν-
ται. τὸ μὲν ἐς τὴν γῆν ἡμῶν ἐσβάλλειν, καὶ μὴ ^l ἐκ-
πλεύσωμεν, ἱκανοί ^m εἰσι, τῷ δὲ ναυτικῷ ⁿ ἐκ ἂν δύναιντο
βλάπτειν. ὑπόλοιπον γὰρ ^o ἡμῖν ἐστὶν ἀντίπαλον ναυ-
τικόν.”

ἡ. “Ὡστε τί ἂν λέγοντες εἰκός, ἢ αὐτοὶ
ἀποκνοῖμεν, ἢ πρὸς τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους σκηπτό-
μενοι, μὴ ^o βοηθοῖμεν; οἷς χρεῶν, ἐπειδὴ γε καὶ
ξυνωμόσαμεν, ἐπαμύνειν, καὶ μὴ ἀντιτιθέναι, ὅτι

^d Ἀπορώτερα, et in marg. in majori difficultate. Gr. ἀπαρ. Mosqu. ^e συν-
ιδεσθαι. Aug. ^f Ἐνθάδε Marg. Ar. C. Cl. Gr. Mosqu. Respicit ad illud
in oratione Niciae: φημι γὰρ ὑμᾶς πολεμίους πολλοὺς ἐνθάδε ὑπολιπόντας, καὶ
ἰσχύοντες ἐπιδυμῖν ἡμῶν πλεῖσαντας, διῶρο ἰσχυαγίσθαι. Huds. Ἐνθάδε Dan.
^g Ἐπὶ κωλύσει Gr. ^h ἐκτῆσαντο Mosqu. ⁱ Ἄλλω Cass. ^k Vide Annott.
Huds. ^l Πλεύσωμεν Dan. ^m Εἰσὶν Gr. ⁿ Τῷ Bar. Ald. Flor. Bas.
Steph. 1. ^o Ita emendatum erat in Gr. e φοβηθῶμεν.

militum graviter armatorum nume-
rum habere coepit. Rerum igitur
illarum status, quantum ego sentio
ex iis, quae audiui, talis est, quinet-
iam longe facilius erit. Nam et bar-
baros multos habebimus, qui pro-
pter odium, quo Syracusanos prose-
quuntur, nobiscum ipsos invadent;
neque res domesticæ impediunt, si vos
recte consularitis. Nam majores no-
stri, quamvis hos ipsos hostes, quibus
hic nunc relictis Nicias ejusque fau-
tores nos in Siciliam navigaturos
prædicant, et præterea Medos hostes
haberent, tamen imperium, quod jam
obtinemus, comparaverunt, nulla alia
re quam magnitudine classis, qua pol-
lebant. Et pro præsentī rerum statu
Peloponnesii nunquam ante minus

spei de nobis superandis habuerunt,
etsi etiam valde firmi magnisque vi-
ribus præditi sint. Irruptionem qui-
dem in agrum nostram facere pos-
sunt, quamvis hanc navalem expe-
ditionem non suscipiamus, sed classe
nihil nobis nocere queant. nam re-
liqua nostra classis quæ domi rema-
nebit, est illorum classi par, et facile
ipsi resistere poterit.”

18. “Quid igitur rationi consenta-
neum afferemus, cur aut nos ipsi de-
sidia quadam hanc expeditionem re-
cusemus, aut tergiversantes, sociis,
qui illic sunt, non succurramus?
quibus (quandoquidem vel jureju-
rando interposito fœdus ac societa-
tem cum illis fecimus) opem ferre
oportet, nec obijcere, auxilium ipsi

οὐδὲ ἐκείνοι ἡμῖν. οὐ γὰρ, ἵνα δεῦρο ἀντιβῶσι, προσεδίμεθα αὐτούς, ἀλλ', ἵνα, τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς ἡμῶν λυπηροὶ ὄντες, δεῦρο ^p κωλύωσιν αὐτούς ἐπιέναι. τὴν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτησάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι ἤρξαν, παραγιγνόμενοι προθύμως τοῖς αἰ ^q ἢ βαρβάροις ἢ Ἑλλήσιν ἐπικαλουμένοις. ^r ἔπει, εἴγε ^s ἥσυχάζοιεν πάντες, ἢ φιλοκρινόιεν, οἷς χρεῶν βοηθεῖν, βραχὺ ἂν τι προσκτώμενοι ^t αὐτῇ, περὶ αὐτῆς ἂν ταύτης μᾶλλον κινδυνεύοιμεν. τὸν γὰρ ^u προὔχοντα οὐ μόνον ἐπίοντα ^x τίς ἀμύνεται, ^y ἀλλὰ καὶ, μὴ ὅπως ἔπεισι, προκαταλαμβάνει. καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ^z ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν· ^a ἀλλ' ἀνάγκη, ἐπειδὴ περ ἐν τῷδε καθίσταμεν, τοῖς μὲν ἐπιβουλεύειν, ^b τοὺς δὲ μὴ ἀνιέναι, διὰ τὸ ἀρχθῆναι ἂν ὑφ' ἐτέρων, ^c αὐτοῖς κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ ^d αὐτοὶ ἄλλων ἄρχοιμεν. καὶ οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ^e ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ ^f μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον ^g μεταλή-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
3 $\frac{3}{4}$ 8.

* Οὐδ' ἰκύναι Gr. ^p Κωλύουσι Gr. κωλύουσιν Mosqu. κωλύουσιν Schol.
† Ἡ omittunt Ar. C. Bar. Mosqu. Aug. sed superscr. a m. 2. ^r Ἐπειδὴ Ar. ^s Ἡσυχάζοιεν et φιλοκρινόιεν legit Valla. Huds. Ita emendatum erat in Gr. Φιλοκρινόιεν Cass. Aug. in marg. not. σημ. (σημαίνωσι) φιλοκρινόιν. ^t Αὐτοὶ Gr. inter versus; Mosqu. ^u Προὔχοντα Dan. ^x Τίς Reg. ^y Hic verborum ordo: ἀλλὰ καὶ προκαταλαμβάνει ὅπως μὴ ἴπυσιν. Id est: πρότις αὐτὸν προκαταλαμβάνει καὶ καθαρῶν φίλῳ, ὅπως αὐτῷ μὴ ἴπῳ καὶ αὐτὸν καθίλῃ Æ. Port. ^z Es abest a Gr. corrector adscripsit. ^a Ἀλλὰ ἀνάγκη Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. ^b In Cass. manu recenti emendatum erat τοῖς. ^c Ἡμῖν αὐτοῖς Dan. ^d Αὐτοὶ δὲ ἄρχοιμεν Gr. ^e Ἡμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις legendum censent Æ. et F. Port. ^f Τμῖν τοῖς ἄλλοις Ar. C. Aug. Cl. Dan. et ex emendatione pro ἡμῖν Gr. τι ἡμ. καὶ τ. δ. Mosqu. ^g Μὴ recenti manu inter versus Cass. ^h Μεταλήψιν Reg.

non esse mittendum, quod ne ipsi quidem nobis auxilium vicissim mittere possint. Neque enim ipsos nobis socios adjunximus, ut huc vicissim opem nobis ferant; sed ut illis hostibus, quos illic habemus negotium facessentes, eos impediunt, ne contra nos huc veniant. Sic enim imperium paravimus, et nos, et quotquot alii rerum potiti sunt, impigre succurrando semper illis, qui nostrum auxilium implorant, sive barbari, sive Græci essent. Nam si omnes quiescant, aut delectum habeant illorum, quibus auxilium sit ferendum, exiguam quandam agri alieni portionem ipsi nostro imperio adjungen-

tes, de hoc ipso imperio magis perilitabimur. Quilibet enim eum, qui præpotens est, non solum contra se venientem propulsare solet; sed etiam antevertere, ne contra veniat. Neque nobis licet imperium arbitrato nostro moderari: sed necesse est, quando in hoc loco constituti sumus, et imperium habemus, aliis quidem insidiari, alios vero, non missos facere: quod periculum nobis ipsis immineat, ne aliorum imperio pareamus, nisi nos ipsi aliis imperemus. Neque eodem modo nobis, quo cæteris, ratio quietis est habenda, nisi etiam mutato vitæ genere, studiis iisdem, quæ cæteri sequuntur, ope-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
3 $\frac{3}{4}$ 0.

ψεσθε. λογισάμενοι οὖν, τάδε μᾶλλον αὐξήσιν, ἐπ' ἐκείνα ἢ ἴωμεν, ποιάρμεθα τὸν πλοῦν, ἵνα Πελοποννησίαν τε ^h στορέσωμεν τὸ φρόνημα, εἰ δόξομεν, ὑπεριδόντες ⁱ καὶ οὐκ ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν, καὶ ἐπὶ Σικελίαν πλεῦσαι. καὶ ἅμα ἢ τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐκεί προσγενομένων, πάσης τῷ εἰκότι, ἄρξομεν, ^k ἢ κακώσομέν γε Συρακουσίους· ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ξύμμαχοι ὠφελησόμεθα. ^l τὸ δὲ ἀσφαλές, καὶ μένειν, ἢν τι προσχωρῇ, καὶ ἀπελθεῖν, αἱ νῆες παρέξουσιν. αὐτοκράτορες γὰρ ἐσόμεθα καὶ ξυμπάντων Σικελιωτῶν. καὶ μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη καὶ διάστασις τοῖς νέοις ἐς τοὺς πρεσβυτέρους ^m ἀποστρέψῃ. τῷ δὲ εἰδότηι κόσμῳ, ὥσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλευόντες, ἐς τάδε ἦσαν αὐτὰ, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειρᾶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν. καὶ νομίσατε, ⁿ νεότητα μὲν καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων ^o μὴδὲν δύνασθαι· ὁμοῦ δὲ, τό τε φαῦλον, καὶ τὸ μέσον, καὶ τὸ πάνυ ἀκριβές ἂν ξυγκραδὲν, ^p μάλιστα ἂν ἰσχύειν· καὶ τὴν πόλιν, ἂν μὲν ἡσυχάζῃ, τρέψεσθαι

^h Στορέσωμεν Reg. στερήσομεν Aug. supra est a m. 2. o. ⁱ Καὶ οὐκ ἀγαπήσαντες omittunt Ar. C. Gr. Cl. Aug. Mosqu. Reg. Cass. Dan. in marg. Cass. deinde ab alio scripta sunt. ^k Εἰ Reg. ^l Τὸ δὲ καὶ ἀσφ. Dan. ^m Ἐπιστρέψῃ Ar. C. Dan. ⁿ Μὴν νεότητα Reg. ^o Μὴ δύνασθαι Dan. ^p Μάλιστα ἂν Gr.

ram detis. Considerantes igitur, fore ut has res magis augeamus, si ad illas proficiscamur, hanc navalem expeditionem suscipiamus, ut Peloponnesiorum spiritus deprimamus, si contentis ipsis, neque praesenti quiete, qua fruimur, contenti in Siciliam etiam trajicere videamur. Simul etiam, aut Graeciae totius (ut credibile videtur) imperium obtinebimus, rebus illis in nostram potestatem redactis, aut saltem malo Syracusanos afficiemus: unde tum nos ipsi, tum etiam socii nostri utilitatem percipient. Tuto autem et manendi, si quis se nobis dedat, et abundi facultatem naves praebunt. * Nam

et apud universos Sicilienses merum imperium obtinebimus. Neque vero Nicias oratio, quae quietem vobis suadet, et dissidium inter juvenes et senes excitat, vos avertat. Sed solita modestia, quemadmodum et majores nostri res ipsas in hunc statum extulerunt, dum juniores una cum senioribus consultarent, nunc etiam eadem ratione rempublicam amplificare conemini: et existimetis, juventutem ac senectutem, alteram sine altera, nihil posse. Sed si infirmus, et medius, et summus ordo sit simul permixtus, maximas vires habere; et rempublicam, si quiescat, ipsam suis ipsius opibus attritum iri,

* Nam penes nos arbitrium erit etiam omnium Siciliensium. Valla. Id enim nostrae potestatis erit, etiamsi universi conentur obsistere Sicilienses. Acacius, et Hobbesius. Huns.

τε αὐτὴν ἱ περὶ ἑαυτὴν, ὥσπερ καὶ ἄλλο τι, καὶ πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσσεσθαι· ἀγωνιζομένην δὲ, αἰεὶ προσλήψεσθαι τε τὴν ἐμπειρίαν, καὶ τὸ ἀμύνεσθαι, καὶ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ, μᾶλλον ζύνηδες ἔξειν. παράπαν τε γιγνώσκω πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρεῖναι· καὶ τῶν ἀνδρῶπων ἀσφαλέστατα τούτους οἰκεῖν, οἳ ἂν τοῖς παροῦσιν ἥδεσι καὶ νόμοις, ἦν καὶ χεῖρω ἢ, ἥκιστα διαφόρως πολιτεύωσι."

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 339. $\frac{3}{4}$.

Δ'. Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἀλκιβιάδης εἶπεν. οἳ δ' Ἀθηναῖοι, ἀκούσαντες ἐκείνου τε καὶ τῶν Ἐγεσταίων καὶ Λεοντίνων φυγάδων, αἳ, παρελθόντες, ἐδέοντό τε, καὶ, τῶν ὀρκίων ὑπομιμνήσκοντες, ἰκέτευον βοηθῆσαι σφίσι, πολλῶ μᾶλλον, ἢ πρότερον, ὥρμητο στρατεύειν. καὶ ὁ Νικίας, γνοὺς, ὅτι ἀπὸ μὲν τῶν αὐτῶν λόγων οὐκ ἂν ἔτι "ἀποτρέψειε, παρασκευῆς δὲ πλήθει, εἰ πολλὴν ἐπιτάξειε, τάχ' ἂν μεταστήσειεν αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν αὐτοῖς ἔλεγε τοιαῦτα.

κ'. "ΥΠΕΙΔΗ πάντως ὄρω ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι,

ἢ Περὶ αὐτὴν Ar. C. Cl. Gr. Aug. Mosqu. Dan. et a prima manu Cass. e quo deinde recens corrector fecerat αὐτὴν, quod est in Reg. ἢ γιγνώσκω Marg. Bar. Ald. Flor. Bas. mox δοκῇ Mosqu. pro δοκεῖν. ἢ Ἐγείσων et mox πολιτεύωσιν Gr. ἢ Οἳ δ' Ἀθηναῖοι C. ἢ Ἀποτρέψω, et mox ἐπιτάξει, Cass. Gr. Aug. ἢ Παρελθὼν αὐτοῖς ἔλεγε etc. Cam. Παρελθὼν αὐτοῖς αὐτοῖς ἔλεγε etc. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Dan. ἢ Ἐπειδὴ πάντως αὐτοῖς ὄρω Ar. C. Ἐπειδὴ πάντως ὄρω Cass. Gr. Mosqu. suprascr. λόγος Νικίου πρὸς τοῖς Ἀθηναίοις a m. 2. Id. Ἐπειδὴ πάντως αὐτοῖς ὄρω.

ut quælibet alia, et futurum, ut omnium disciplina in ipsa consenscat: sed si bella gerat, peritiam sibi semper adjuncturam, et usum adepturam, quo non verbis, at factis potius propulsare possit. In summa vobiscum ita sentio, civitatem negotiosam, si negotium cum otio commutet, meo iudicio confestim everti: et illos homines tutissime degere vitam, qui præsentibus institutis, legibusque, quamvis sint deteriores, in civitatibus minime discordes vivunt."

19. Atque Alcibiades quidem hæc dixit. Athenienses vero, cum audissent et illum, et Egestæos et Leontinos exsules, qui in medium pro-

dierant, et orabant, et fœderis iusjurandum in memoriam Atheniensibus revocantes, precibus supplicibus ab ipsis petebant, ut opem sibi ferrent, longe majore, quam ante, studio ad hanc expeditionem auscipiendam ferebantur. Nicias vero, cum animadvertisset, fore, ut non amplius iisdem rationibus revocaret, sed apparatus magnitudine, si magnum imperaret, fortasse ipsos de sententia deduceret, rursus in mediam concionem progressus, hunc in modum apud ipsos est loquutus.

20. "QUONIAM vos ad hanc militiam obeundam, Athenienses, prorsus animatos video, utinam hæc eum

Bell. ὠρμημένους στρατεύειν, ^z ξυνενέγκοι μὲν ταῦτα, ὡς βα-
 Pelop. λόμεθα· ἐπὶ δὲ τῷ παρόντι ἃ γινώσκω, σημανῶ. ἐπὶ
 an. 17. ὧς πόλεις, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι, μέλλομεν ἵεναι
 Olymp. 91. 1/2. μεγάλας, καὶ οὐδ' ὑπηκόους ἀλλήλων, οὔτε δεομένας
 U. C. μεταβολῆς, ἧ ἂν ἐκ βιαίου τις δουλείας ἄσμενος ἐς
 Varr. ῥᾶα μετάστασιν χωροίη· ἐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέ-
 340. ραν εἰκότως ἀντ' ἐλευθερίας ^a προσδεχομένας· ^b τό, τε
 πληθός, ὡς ἐν μιᾷ νήσῳ, πολλὰς τὰς Ἑλληνίδας. πλὴν
 γὰρ Νάξου καὶ Κατάνης, ἃς, ἐλπίζω, ἡμῖν, κατὰ ^c τὸ
 Λεοντίνων ξυγγενές, προσεσέσθαι, ἄλλαι εἰσὶν ἐπτά, καὶ
^d παρεσκευασμέναι τοῖς πᾶσιν ὁμοιοτρόπως μάλιστα τῇ
^e ἡμετέρᾳ δυνάμει, καὶ ^f οὐχ ἥκιστα, ἐπὶ ἃς μᾶλλον
 πλέομεν, Σελινούς καὶ Συράκουσαι. πολλοὶ ^g μὲν γὰρ
 ὀπλῖται ἔνεισι, καὶ τοξόται, καὶ ἀκοντισταί, πολλαὶ δὲ
 τριήρεις, καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς. ^h χρήματά τ'
 ἔχουσι, τὰ μὲν ἴδια, τὰ δὲ ⁱ καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς ^k ἔστι
 Σελινουντίοις. Συρακουσίοις δὲ καὶ ἀπὸ βαρβάρων τινῶν
^l ἀπαρχὴ εἰσφέρεται. ᾧ δὲ μάλιστα ἡμῶν προέχουσιν,

^z ξυνενέγκοιμεν Reg. Gr. ^a Προστυχαμένας Gr. ^b Τόγαι Ald. Flor.
 Bas. ^c Τὸ δεest Gr. ^d Παρασκευασμένας Cass. Mosqu. ^e Τριτήρη
 Ar. ^f Οὐχ ἥκιστα Bar. C. Ald. Flor. Bas. Aug. Reg. Gr. ^g Min omittunt
 Ar. C. Dan. Mox ὀπλῖται Mosqu. ^h Χρήματ' ἔχουσι Ar. Flor. Χρήματα
 ἔχουσι Gr. ⁱ Καὶ δεest Gr. ^k Ἐστὶ δεest Ar. ^l Ἀπαρχῆς εἰσφέρεται
 Marg. Ἀπ' ἀρχῆς φέρεται Ar. C. Cl. Gr. Huds. Sic et Reg. et Dan.
 Ἀπαρχῇ φέρεται, et manu recent. ἀπαρχὴ εἰσφέρεται, Cass. ἀπαρχῆς φέρεται
 Aug. Mosqu.

exitum habeant, quem cupimus. In
 præsentia tamen meam sententiam
 vobis exponam. Etenim adversus ci-
 vitates, quantum ego audiendo didi-
 ci, magnas ituri sumus; quæ alia-
 rum imperio non parent, neque mu-
 tationem desiderant, qua aliqua ipsa-
 rum ex dura servitute in meliorem
 rerum statum transeat: et quas ve-
 risimile est suam libertatem cum
 nostro imperio non esse commutatu-
 ras; * et quæ, ut in una insula, sunt
 numero multæ, eaque Græcæ civita-
 tes. Nam præter Naxum et Cata-
 nam (quas, propter Leontinorum
 cognationem, ad nostras partes, spe-

ro, transituras,) sunt aliæ † septem,
 quæ rebus omnibus sunt instructæ
 prorsus eodem modo, quo noster ex-
 ercitus, præcipue vero illæ, Selinus
 et Syracusæ, adversus quas potissi-
 mum tendimus. Nam in illis sunt
 et multi gravis armaturæ milites, et
 sagittarii, et jaculatores, et multæ
 triremes, et hominum multitudo,
 quæ illas implebit. Habent etiam
 pecuniam, partim privatam, partim
 publicam, quam cum aliis, tum etiam
 Selinuntii in templis servant, quin-
 etiam Syracusanis tributum a non-
 nullis barbaris penditur. Et (quo
 nobis præcipue præstant) magnam

* Ad hæc multitudo, cum unica sit insula, multas Græcas æquare pos-
 sunt. Acacius. Huds.

† Scilicet, Selinus, Syracusæ, Camarina, Messana, Agrigentum, Imera,
 Gela. Idem.

ἵππους τε πολλοὺς κέκτηνται, καὶ σίτῳ οἰκείῳ, καὶ οὐκ ἐπακτῷ, χρῶνται."

κα'. "Πρὸς οὖν τοιαύτην δύναμιν, οὐ ναυτικῆς καὶ ^m φαύλου στρατιᾶς μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ πεζὸν πολὺν ⁿ ξυμπλεῖν, εἴπερ βουλόμεθα ^o ἄξιόν τι τῆς διανοίας δρᾶν, καὶ μὴ ὑπὸ ἱππέων πολλῶν εἰσγεσθαι τῆς γῆς ἄλλως τε, καὶ ^p εἰ ^q ξυστῶσιν αἱ πόλεις, ^r φοβηθεῖσαι, καὶ μὴ ἀντιπαράσχωσιν ^s ἡμῖν φίλοι τινὲς γενόμενοι, ἄλλοι, ἢ Ἐγεσταῖοι, ^t ἃ μυνούμεθα, ἱππικόν. (ταῖς ^uσχρὸν δὲ, βιασθέντας ἀπελθεῖν, ἢ ὕστερον ἐπιμεταπέμπεσθαι, ^v τοπρῶτον ἀσκέπτας βουλευσαμένους.) αὐτόθεν δὲ παρασκευῇ ἀξιοχρεῶ ^w ἐπιέναι, γνόντας, ὅτι ^x πολὺ τε ^y ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ^z αὐτῶν μέλλομεν πλεῖν, καὶ οὐκ ^a ἐν τῷ ὁμοίῳ ^b στρατευσόμενοι, καὶ οὐκ ἐν τοῖς τῇδε ὑπηκόοις ξύμμαχοι ἤλθετε ἐπὶ τινα, ὅθεν ῥάδιαι αἱ κομιδαὶ ἐκ τῆς φιλίας, ὣν προσέδει, ^c ἀλλ' ἐς ἀλ-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
339.
4.

^m Φαύλον pro φαύλης. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 157. Huds. ⁿ Ξυμπλεῖν Cass. πολλὸν Mosqu. ^o Ἄξιον τῆς διανοίας Aug. Ar. C. Cl. Ἄξιόν τι Gr. Ἄξιον ex emend. Ἄξιον τῆς διανοίας Reg. Cass. Dan. In Cass. deinde manus recens inter versus scripserat τι. ^p Ἡ. Ar. C. Dan. ^q ξυστῶσιν Reg. Cass. Gr. ita et in Aug. fuisse videtur. ^r Βοηθῆσαι Reg. ^s ἡμῖν deest Dan. ^t ἱππικόν Mosqu. ^u Τὸ πρῶτον Bar. C. Bas. Cass. Aug. ^v ἱππικόν Mosqu. ^w Πολύ τι Reg. ^x Non ἀπο sed ἀπο in Cod. C. ^y Ἀπὸ τῆς Bar. C. Ald. Flor. Bas. ^z Sic legunt et distinguunt F. et Æ. Port. in τῷ ὁμοίῳ, καὶ ὅτι στρατευόμενοι in τοῖς τῇδε ὑπηκόοις etc. Huds. ^a Στρατευόμενοι Reg. Cass. Gr. Aug. ^b Ἀλλὰ in Ar. C. Mosqu. Reg. Cass. Aug.

equorum copiam habent, et frumento domi nato, nec aliunde importato, utuntur."

21. "Adversus igitur talem potentiam non solum navalibus et infirmis copiis est opus; sed etiam multum equitatum nobiscum navigare oportet, si modo aliquid cogitatis dignum agere volumus, nec a magno hostium equitatu terra Sicula prohiberi. Præsertim si civitates nostri metu conspirent; nec ulli alii, quam Egestæi, amici nobis facti, equitatum, quo hostibus resistamus, vicissim suppeditent. (Turpe enim

est, nos vi repulsos discedere, aut postea novas copias arcescere, quod primo consilium prudens non inierimus.) Sed oportet nos ex hoc ipso loco cum firmissimo apparatu bellum illis inferre, et illud scire, nos ab agri nostri finibus procul esse navigaturos, * neque copias hinc educturos eodem modo, quo consuevistis inter civitates, quæ sunt in his regionibus, et quæ vestro imperio parent, quum jure societatis alicui bellum infertis, unde res necessarias ex agro amico facile potestis comportare: sed in agrum totum alienum,

* Nec æquales cum hostibus bellum gerendi commoditates habituri. Non enim in subdita regione bellum alicui infertis, unde res necess. etc. Asiaticæ. Huds.

Bell. λοτρίαν πᾶσαν ἀπαρτήσαντες, ^d ἐξ ἧς, μηνῶν οὐδὲ τες-
 Pelop. σάρων τῶν χειμερινῶν, ἄγγελον, ῥάδιον, ἐλθεῖν.”
 Olymp. κβ'. “Ὀπλίτας τε οὖν πολλοὺς μοι δοκεῖ χρῆναι
 91. ¹/₂. ἡμᾶς ἄγειν, καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων, τῶν
 U. C. τε ὑπηκόων, καὶ ἣν τινα ἐκ Πελοποννήσου δυνάμεδα ἢ
 Varr. ³/₄. πεῖσαι, ἢ μισθῶ προσαγαγέσθαι· καὶ τοξότας πολ-
 λούς καὶ σφενδονήτας, ὅπως πρὸς τὸ ἐκείνων ἱππικὸν
 ἀντέχωσι· ναυσί τε καὶ πολὺ περιεῖναι, ἵνα καὶ τὰ
 ἐπιτήδεια ῥᾶον ἐσκομιζόμεδα. τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν
 σῖτον, ἐν ὀλκάσι, πυρὸς καὶ πεφρυγμένας κριθὰς,
 ἄγειν, καὶ σιτοποιοὺς ἐκ τῶν μυλῶνων πρὸς μέρος
 ἠναγκασμένους ἐμρίσθους, ἵνα, ἣν που ὑπὸ ἀπλοίας
 ἀπολαμβανόμεδα, ^f ἔχη ἡ στρατιὰ τὰ ἐπιτήδεια.
 πολλὴ γὰρ οὔσα, οὐ πάσης ἔσται πόλεως ὑποδέξα-
 σθαι· τὰ τε ἄλλα, ὅσον δυνατόν, ἐτοιμάσασθαι, καὶ
 μὴ ἐπὶ ἐτέροις γίνεσθαι· μάλιστα δὲ χρήματα αὐ-
 τόθεν ^h ὥς πλεῖστα ἔχειν. τὰ δὲ παρ' Ἑγεσταίων, ἃ
 λέγεται ἐκεῖ ἔτοιμα, ⁱ νομίσατε καὶ λόγῳ ἂν μάλιστα
 ἔτοιμα εἶναι.”

^c Ἀπαρτήσαντες *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Aug.* atque ita legendum censet
Æ. Port. Scilicet, ut respondeat τῇ στρατιωσίμῳ. *Huds.* Sic et *Reg.*
Cass. Dan. et a prima manu *Gr.* sed ex emendatione ἀπαρτήσαντες. ^d Ἐξ
 ἧς οὐδὲ μηνῶν *Ar. C. Dan.* mox ῥάδ. ἄγγ. *Mosqu.* ^e Ἀπολαμβανόμεδα *Ar.*
C. Port. ἀπὸ ἀπλ. pro ὑπὸ *Mosqu.* ^f Ἐχὺ *Bar. Ald. Flor. Cass.* Sed
 deinde emendatum erat. ^g Pro πολλῆς γὰρ οὔσης, vel πολλῆς γὰρ ἰσομήνης.
Æ. Port. ^h Ὡς πλεῖστον *Ar.* ⁱ Verba a νομίσ. ad ἔτοιμα abs. *Mosqu.*

procul a domo profecturos, unde ne
 quatuor quidem hybernorum men-
 sium spatio nuntius *huc* facile venire
 possit.”

22. “Ego igitur censeo, nobis-
 cum ducendos esse multos gravis ar-
 maturæ milites, cum ex nostris civi-
 bus, tum ex *nostris* sociis, tum et-
 iam ex iis, qui nostro imperio pa-
 rent, et si quem alium aut verbis
 aut mercede adductum nobis adjun-
 gere possumus. Præterea multos
 sagittarios, et funditores, ut illorum
 equitatu resistant. Item *hostes* na-
 vium numero longe superandos *cen-*
seo, ut res ad victum necessarias *illuc*
 facilius importemus. Frumentum
 etiam, triticum (inquam,) et hor-

deum tostum, hinc navibus onerariis
eo convehendum; et pistores ex pi-
 strinis mercede conductos, qui vicis-
 sim *operam pistrino dare* cogantur,
adducendos censeo, ut, si quo in loco
 tempestatibus intercepti teneamur,
 exercitus res ad victum necessarias
 habeat. Cum enim hic exercitus fu-
 turus sit ingens, *eum* non quælibet
 civitas excipere poterit. Cæterasque
 res pro viribus præparandas, neque
 nostræ salutis præsidium in aliorum
 auxilio collocandum *censeo*: inpri-
 mis vero pecuniam quam plurimam
 hinc afferendam. Nam quæ ab Ege-
 stæis prædicatur illic in promptu esse,
 eam verbo tenus in promptu fore pu-
 tetis.”

κγ'. "Ἦν γὰρ αὐτοὶ ἰέλθωμεν ἐνδένδε μὴ ^k ἀντί-
παλον μόνον παρασκευασάμενοι, πλὴν γε πρὸς τὸ μάχι-
μον αὐτῶν τὸ ὀπλιτικόν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς
παῖσι, μόλις οὕτως οἷοί τε ἐσόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν,
τὰ δὲ καὶ διασῶσαι. πόλιν τε νομίσαι ¹ χρὴ ἐν ἄλλο-
φύλοις καὶ πολεμίοις ^m οἰκειοῦντας ἵεναι, οὓς, πρέπει,
τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ⁿ κατάσχωσιν, εὐθὺς κρατεῖν
τῆς γῆς· ἢ εἰδέναι, ὅτι, ἣν ^o σφάλλονται, πάντα πολέ-
μια ἔξουσιν. ὅπερ ἐγὼ φοβούμενος, καὶ ^p εἰδὼς, πολλὰ
μὲν ἡμᾶς δεόν ^q εὖ βουλευσασθαι, ἔτι δὲ πλείω εὐτυ-
χεῖσθαι, (^r χαλεπὸν δὲ, ἀνδρώπους ^s ὄντας,) ^t ὅτι ἐλάχι-
στα τῇ τύχῃ παραδοὺς ἑμαυτὸν βούλομαι ἐκπλεῖν,
^u παρασκευῇ δὲ ἀπὸ τῶν εἰκότων ἀσφαλῆς ἐκπλεῦσαι.
ταῦτα γὰρ τῇ τε ξυμπάσῃ πόλει βεβαίωτατα ἡγήμαι,
καὶ ἡμῖν τοῖς ^v στρατευσομένοις σωτήρια. εἰ δὲ τῇ
ἄλλῃ ^x δοκεῖ, παρήμμι αὐτῶ τὴν ἀρχήν."

κδ'. Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα ^y εἶπε, νομίζων, τοὺς

ⁱ Ἐλθωμεν οὐκ ἐνδένδε Gr. ^k Scilicet, στρατιῶτα. ^l Καὶ post χρὴ add.
Mosqu. ^m Οἰκειοῦντες Ar. C. atque ita legebat Vallā. Aug. eras. ⁿ Κα-
τάσχωσι Gr. mox γῆς om. Mosqu. post κρατ. τ. ^o Σφάλλονται Ald. Flor.
Steph. l. Reg. Cass. Gr. Aug. ^p Εἰδὼς ὡς πολλὰ Ar. C. Mosqu. ^q Εὖ
deest Reg. Cass. Aug. ^r Id est: χαλεπὸν δι' ἡμᾶς ἀνδρώπους ὄντας ὠνυχῇ-
σαι. Æ. Port. Huds. Χαλεπὸν δ' ἀνδ. Gr. ^s ὄντας deest Reg. ^t Ὅτι
ἐλάχιστα Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ^u Παρασκευῇ, et
mox ἀσφαλῆς, deinde ab emendatione παρασκευῇ et ἀσφαλῆς Gr. ἀσφαλῆς
etiam Dan. ^v Στρατευσομένοις Ar. C. Dan. ^x Δοκεῖ, in marg. δεκεῖ Gr.
^y Εἶπε Cass. Aug.

23. " * Nam si nos hinc discedamus cum exercitu, quem non solum hostili parem præparaverimus, (nisi bellicosus gravis armaturæ robori, quod habent) sed etiam cum eo, qui rebus omnibus longe sit instructor, quam hostilis exercitus, tamen et sic vix illas quidem in nostram potestatem redigere, has vero conservare poterimus. Existimandum autem est proficisci, ut urbem aliquam inter alienigenas ac hostes sibi vindicent; quos primo die, quo ad insulam apulerint, confestim agro potiri oportet: aut persuasum habere, nisi voti compotes fiant, fore, ut omnia ha-

beant hostilia. Quod ego formidans, et compertum habens, oportere nos de rebus istis sæpius et recte consultare, ac multo magis rem feliciter gerere (quod arduum est, quia sumus homines) ad hanc expeditionem proficisci volo, quam minimum memet fortunæ committens: sed apparatu munitus, ut rationi consentaneum videtur, hinc discedere volo. Hæc enim et universæ reipublicæ tutissima, et nobis ad militiam profecturis salutaria fore duco. Quod si quis aliter sentiat, huic ego magistratu cedo."

24. Atque Nicias quidem hæc dixit,

* Nisi enim hinc proficiscamur non pari tantum apparatu instructi rerum omnium, (præterquam adversus id, quod habent, armatorum robur) sed longe etiam illis instructiores, vix illas etc. Steph. Huds.

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 3 $\frac{3}{8}$.
 Ἀθηναίους τῷ πλήθει τῶν πραγμάτων ἢ ^α ἀποτρέψιν, ἢ, ^α εἰ ἀναγκάζοιτο ^β στρατεύεσθαι, μάλιστα οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι. οἱ δὲ τὸ ^γ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον ᾤρμητο. καὶ τοῦναντίον περιέστη αὐτῷ· εὖ τε γὰρ παραινέσαι ἔδοξε, καὶ ἀσφάλεια νῦν ^δ δὴ καὶ πολλὴ ἔσσεσθαι. καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς ^ε πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις, ὡς ἢ ^ς καταστρεψομένοις, ἐφ' ᾧ ἔπλεον, ἢ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν· ^ς τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ, τῆς τε ἀπούσης πότῳ ὄψεως καὶ θεωρίας, καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθῆσεσθαι· ὁ δὲ πολὺς ὁμιλος, καὶ στρατιώτης, ἐν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσιν, καὶ ^β προσκτήσασθαι δύναμιν, ὅθεν αἰδίων ^ι μισθοφορὰν ὑπάρξειν. ἄσπε, διὰ τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν, εἴτῳ ἄρα καὶ μὴ ἤρεσκε, δεδιώς, μὴ, ἀντιχειροτονῶν, κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει, ἡσυχίαν ἦγε.

κέ. Καὶ τέλος παρελθὼν τις τῶν Ἀθηναίων καὶ παρακαλέσας τὸν Νικίαν, οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι, οὐδὲ διαμέλλειν, ἀλλ' ^κ ἐναντίον ἀπάντων ἡδὴ

* Ἀποτρέψιν Reg. * Ei deest Cass. Aug. superser. a. m. 2. ^β Στρατεύεσθαι ex emendatione Gr. ^γ Mi, deest Reg. ^δ Δι Reg. Cass. Aug. * Πᾶσι Gr. ^ς Καταστρεψομένοις Reg. ^ε Τοῖς δ' Aug. pro τοῖς δ'. ^ι Προσκτήσεσθαι Ar. C. Προσκτήσεσθαι Dan. ^ι Μισθοφορίαν Mosqu. ^κ Ἐναντίων Cass. Antea διαμίλλειν Mosqu.

sperans se Athenienses vel rerum multitudine de sententia deducturum; vel si ad hanc expeditionem ipse proficisci cogeretur, sic saltem se tuto profecturum. Illi vero hanc hujus expeditionis cupiditatem ex animis non expulerunt, quamvis tanti apparatus difficultas ipsis proponeretur: sed multo magis incitati sunt. Et res ipsi cessit, aliter ac sperabat. Nam et ipse bonum consilium dedisse, et res hoc modo tutissima fore videbatur. Et navigandi desiderium omnes pariter invasit. Ac seniores quidem, quod vel in suam potestatem se redacturos sperarent ea, ad quæ pergerent, vel saltem exercitum, qui tantus esset, nullam cladem accepturum. Illos vero, qui erant ætate integra, quod

peregrinam regionem visere et spectare cuperent, et bonam spem animo conciperent, fore, ut incolumes salvique reverterentur. Ingens vero militum turba proficisci cupiebat, sperans, se et in præsentia pecuniam accepturam, et imperium amplificaturam, unde perpetuum stipendium sibi suppeditaturum credebatur. Quamobrem propter nimiam pluris habendi cupiditatem, si cui forte res ista minus placebat, veritus, ne cateris refragando reipublicæ malevolus esse videretur, silentium agebat.

25. Tandem vero quidam ex Atheniensibus in medium progressus, et Niciam adhortatus, dixit, non oportere amplius eum tergiversari, atque cunctari; sed in omnium conspectu

λέγειν, ἦν τινα αὐτῶ παρασκευὴν Ἀθηναῖοι ^kψηφίσαν-
ται. ὁ δὲ, ἄκων μὲν, εἶπεν ὅτι καὶ μετὰ τῶν ξυναρ-
χόντων καδ' ἡσυχίαν μάλλον βουλευέσονται ὅσα μέντοι
ἤδη ^lδοκεῖν αὐτῶ, τριήρεσι μὲν οὐκ ἔλασσον ἢ ἑκατὸν
πλευστήα εἶναι. αὐτῶν δ' Ἀθηναίων ἔσεσθαι ὀπλιτα-
γωγούς ὅσαι ἂν δοκῶσι, καὶ ἄλλας ἐκ τῶν ξυμμάχων
μεταπεμπτέας εἶναι. ὀπλίταις δὲ ^mτοῖς ξύμπασιν
Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων, πεντακισχιλίων μὲν
οὐκ ἐλάσσοσιν, ἦν δέ τι δύνωνται, καὶ ⁿπλείοσι. τὴν
δὲ ἄλλην παρασκευὴν ὡς κατὰ λόγον, καὶ τοξοτῶν
^oτῶν ^pαὐτόθεν, καὶ ἐκ Κρήτης, καὶ σφενδονητῶν, καὶ
ἦν τι ^qἄλλο πρέπον ^rδοκῇ εἶναι, ἐτοιμασάμενοι ἄξιεν.

κς'. Ἀκούσαντες ^sδ' οἱ Ἀθηναῖοι, ἐψηφίσαντο εὐ-
δύς, αὐτοκράτορας εἶναι, καὶ περὶ στρατιᾶς πλήθους
καὶ περὶ τοῦ παντός ^tπλοῦ τοὺς στρατηγούς πρᾶσσειν
ἢ ἂν αὐτοῖς ^uδοκῇ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις. καὶ ^vμετὰ
ταῦτα ἡ παρασκευὴ ἐγίγνετο· καὶ ἕς τε τοὺς ξυμμά-
χους ἔπεμπον, καὶ αὐτόθεν καταλόγους ἐποιοῦντο.
ἄρτι δ' ἀνελήφει ἡ πόλις ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου καὶ

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. $\frac{1}{2}$.
U. C.
Varr.
319.
40.

^k Ψηφίσαντας Reg. Cass. Aug. Mosqu. ^l Δοκῇ Gr. τριήρεσιν mox Mosqu.
^m Καὶ τοῖς Reg. ⁿ Πλείοσιν Gr. πλείοσι Mosqu. ^o Τῶν δεστ Gr. Dan.
^p Scil. Is τῆς Ἀττικῆς. Huds. ^q Ἄλλω Cass. ^r Δοκῇ Cass. Gr. ^s Δι
οἱ Cass. Reg. Aug. ^t Πλοῦ τοῦ τοῦς Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1.
Πλοῦ τοῦτοῦς, et a manu recenti τοῦ τοῦς Cass. πλοῦ τοῦτοῦς Aug. accent. in
extr. omitt. ^u Δοκῇ Cass. ^v Μεταταῦτα Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1.
Reg. Cass.

jam declarare, quemnam apparatus
ab Atheniensibus sibi decerni vellet.
Ille vero invitatus dixit, se cum colle-
gis per otium hac de re accuratius
consultaturum. Quantum tamen ju-
dicare poterat, non paucioribus quam
centum triremibus in praesentia na-
vigandum censebat. Navium autem
Atticarum milites vehementium nume-
rum tantum fore, quantus ipsis vide-
retur, aliasque ex sociis arcescendas.
Universorum autem gravis armaturae
militum, tam Atheniensium, quam
sociorum, numerum, non minorem
quidem, quam quinque millium, sed
ampliores etiam, si possent, mitten-
dum censebat. Reliquum vero appa-
ratum, pro exercitus magnitudine,

et sagittariorum Ilinc et ex Creta
assumtorum, et funditorum, et si
quid aliud opportunum esse videretur,
praeparaturos et ducturos.

26. Cum autem Athenienses haec
audissent, festim ipsis imperato-
ribus summam imperii potestatem
facto decreto dederunt, ut arbitrato
suo et de copiarum numero, et de
universae navigationis ratione transi-
gerent, prout ipsis ex suo reipubli-
cae Atheniensis maxime fore videretur.
Post haec autem hic apparatus
parari coepit. Et cum ad socios mit-
tebant, tum etiam ex suo ipsorum
agro milites conscribebant. Jam
enim civitas et a morbo et ab assi-
duo bello se recreaverat, ita ut et

Bell. τοῦ ξυνέχοῦς πολέμου, ἕς τε ἡλικίας πληθὺς ἐπιγεγε-
 Pelop. νημένης, καὶ ἕς χρημάτων ἄθροισιν, διὰ τὴν ἐπεχειρίαν.
 Olymp. ὥστε ῥᾶον ὅ πάντα ἐπορίζετο. καὶ οἱ μὲν ἐν παρα-
 91. 1. σκευῇ ἦσαν.

U. C. κζ'. Ἐν δὲ τούτῳ, ὅσοι Ἑρμαῖ ἦσαν λίθινοι ἐν τῇ
 Varr. πόλει ὅ τῇ Ἀθηναίων, (εἰσὶ δὲ, κατὰ τὸ ἐπιχώριον, ἢ
 339. τετράγωνος ἐργασία, πολλοὶ καὶ ὅ ἐν ἰδίοις προθύροις,
 Maii 9. καὶ ἐν ἱεροῖς) μιᾷ νυκτὶ οἱ πλεῖστοι ὅ περιεκόπησαν τὰ
 πρόσωπα. καὶ τοὺς δράσαντας ἤδει ὅ οὐδεὶς ὅ ἀλλὰ
 ὅ μεγάλοις ὀ μνηύτροις ὅ δημοσίᾳ οὗτοί ὅ τε ἐζητοῦντο,
 καὶ προσέτι ἐψηφίσαντο, καὶ εἴ τις ὅ ἄλλο τι ὅ οἶδεν
 ἀσέβημα γεγεννημένον, μνηύειν ἀδεῶς τὸν βουλόμενον
 καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων. καὶ τὸ πρᾶγμα μει-
 ζόνως ἐλάμβανον. τοῦ τε γὰρ ὅ κπλου οἰωνὸς ἐδόκει
 εἶναι, καὶ ἐπὶ ὀ ξυνωμοσίᾳ ὀ ἅμα νεωτέρων πραγμάτων
 καὶ δήμου καταλύσεως γεγενῆσθαι.

κη'. Μνηύεται ὀ οὖν ἀπὸ μετοίκων ὅ τινων καὶ ἀκο-
 λούθων, περὶ μὲν τῶν ὀ Ἑρμῶν, οὐδὲν, ὅ ἄλλων δὲ ὀ ἀγαλ-
 μάτων περικοπαί τινες πρότερον ὀ πὸ νεωτέρων μετὰ παι-

ὀ Πάντ' ὀ πορ. Mosqu. ὀ Vide Schefferi notas in *Æliani* Var. Hist. I. 2. c. 41. et notas *Variorum* in *Corn. Nepotis* Alcibiadem. *Huds.* ὀ Ὅσαι Reg. ὀ Ὅσοι Ἑρμαῖοι *Dan.* ὀ τῶν *Ar. C. Dan.* ὀ Ἡ τετράγωνος ἐργασία πολλὰ *Ar. C.* Πολλὰ etiam *Reg.* et *Dan.* ὀ Ἐν τοῖς ὀ πορ. Mosqu. ὀ Vide *Annot.* *Huds.* ὀ Ἐλέχθη, ὅτι Κορίνθιοι διὰ τοὺς Συρακουσίους ἀποίκους ὄντας, ὀ ὡς ἐπισχίσσεως ὀ ἰσομένης πρὸς τῶν οἰωνῶν, ὀ ἢ μεταγνώσεως τοῦ πολέμου, ταῦτα δρᾶσαν. *Plutarchus* in *Alcibiade. Idem.* ὀ Vide *Demosthenem* in *Midiam*, et *Andocidis* *Orat.* περὶ τῶν μυστηρίων. *Idem.* ὀ Μνύσθεις, et paullo post *μνύειν Gr.* ὀ Δημοσίᾳ omittit *Gr.* ὀ Τε δεest *Dan.* ὀ Εἶδιν *Ar. C. Dan.* ὀ Σωμοσίᾳ *Gr.* ὀ Γεῶν *Mosqu. Marg. Cam. Cl.* ὀ Ἑρμαίων *Dan.*

civium ætate militari præditorum, post *morbum* natorum, numero *floreret*, et pecunia coacta abundaret, propter *inducias*. Quamobrem omnia *facilius* suppeditabantur. Atque hi quidem in apparatu erant.

27. Interea vero quotquot lapidea Mercurii simulacra Athenis erant, (ritu autem patrio multa cum in privatarum ædium vestibulis, tum in templis erant, opus ex lapide quadrato,) una eademque nocte *ple-raq*ue vultu circumcisa fuerunt. Cujus facinoris auctores nullus sciebat: sed isti magnis præmiis pro indicio publice propositis quæreban-

tur: præterea *Athenienses* decreverunt *ac edixerunt*, ut, si quis aliquod aliud *piaculum* admissum sciret, quilibet, sive civis, sive peregrinus, sive servus, hoc sine timore indicaret. Hoc autem facinus atrocius esse judicabant. Hujus enim expeditionis *malum* omen esse videbatur; simul etiam hoc per conjurationem factum fuisse videbatur, rerum novandarum, statusque popularis evertendi causa.

28. A quibusdam igitur inquilinis et famulis, de Mercurii quidem simulacris nihil indicatum est: sed de quibusdam aliis statu- ab adolescen-

διας καὶ οἴνου γεγεννημένοι, ^k καὶ τὰ μυστήρια ἅμα ^{Bell.}
ὡς ¹ ποιῆται ^m ἐν οἰκίαις ἐφ' ὕβρει. ὦν καὶ τὸν Ἀλκι- ^{Pelop.}
βιάδην ⁿ ἐπητιῶντο, καὶ αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες οἱ μάλι- ^{an. 17.}
στα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ^o ἐμποδὼν ὄντι σφίσιν ^{Olymp.}
αὐτοῖς μὴ τοῦ δήμου βεβαίως προσστάναι, καὶ νομί- ^{91. 1.}
σαντες, εἰ αὐτὸν ^p ἐξέλασειαν, πρῶτοι αὖ εἶναι, ἐμεγά- ^{U. C.}
λυνον, καὶ ἐβόων, ὡς ἐπὶ δήμου καταλύσει ^q τά τε μυ- ^{Varr.}
στικά καὶ ἡ τῶν Ἑρμῶν περικοπὴ γένοιτο· καὶ οὐδὲν ^{339.}
εἶη αὐτῶν, ὅ, τι οὐ μετ' ἐκείνου ἐπράχθη· ^r ἐπιλέγοντες
τεκμήρια, τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα ^s οὐ
δημοτικὴν παρανομίαν.

κθ'. Ὁ δ' ἐν τε τῷ παρόντι πρὸς τὰ μηνύματα
ἀπελογεῖτο, καὶ ἔτοιμος ἦν, πρὶν ἐκπλεῖν, κρίνεσθαι,
εἴ τι τούτων εἰργασμένος ἦν. (ἤδη γὰρ ^u καὶ τὰ τῆς
παρασκευῆς ^v ἐπεπόριστο·) καὶ, εἰ μὲν τούτων τί εἰργα-
στο, δίκην δοῦναι· ^x εἰ δ' ἀπολυθεῖη, ἄρχειν. καὶ ἐπε-

^k *Mysteria illa erant Cereris sacra arcana: Mysteria Cereris initiorum sacra vocat Justinus, criminis hujus mentionem faciens. Vide notas Variorum in Corn. Nepotis Alcibiadem, et Justini lib. V. Huds.* ¹ *Ποιῆται*

Aug. Mosqu. Reg. Cass. Dan. ^m *Scilicet in Polytionis domo, ut ait Isocrates Orat. de bigis, et Andocides de Mysteriis, et Plutarchus in Sympo- siacis. Palmerius in Exercitat. pag. 53. Huds.* ⁿ *Ἐπιτιῶντο Mosqu.*

^o *Ἐμποδὼν ὄντι σφίσι, μὴ αὐτοῖς τοῦ δήμου etc. Ar. C. Ald. Flor. Bas. "Orra Dan. Σφίσι Reg. Cass. Dan. Aug. Μὴ αὐτοῖς Reg. Cass. Dan. Gr. Aug.*

^p *Ἐξέλασαι Cass. ἔξελαιν (ita) Aug. (a superscr.) mox ἱμαγῶν Mosqu.*

^q *Τὰ μυστικά Ar. C.* ^r *Ἐπιλέγοντις τι τεκμήρια Dan.* ^s *Vide c. 15.*

^t *Ὁ δὲ ἐν τῷ τι παρόντι Gr.* ^u *Καὶ omittunt Ar. C. "Ἢν γὰρ τῆς παρ. Dan.*

^v *Ἐπιπόριστο Reg.* ^x *Εἰ suprascr. Mosqu. a m. 2. id. σωφρονιστ.*

tibus per lusu ac temulentiam jam pridem concisis; simul etiam de sacris arcanis, quæ per contemtionem domi fiebant. Quarum rerum etiam Alcibiadem insimulabant. Qui autem Alcibiadi maxime infensi erant, quod ipsis impedimento esset, quo minus in administranda republica principem locum constanter obtinerent, hæc indicia ac crimina excipientes, et existimantes, si eum expulissent, se reipublicæ principes futuros, rem exaggerabant, vociferabanturque, ad popularis status eversionem spectare, tum quod illa mystica et arcana sacra domi per Deorum contemtionem facta fuissent, tum etiam quod Mercurii simulacra

concreta fuissent: eorumque nihil sine illo factum esse dicebant: addentes argumenta, quibus probarent, hæc facinus ab eo perpetratum, reliquam vitæ licentiam, qua in victu cultuque corporis præter patrium et populare institutum utebatur.

29. Ille vero et in præsentia adversus indicia se purgabat, et antequam discederet, ad causam dicendam et ad judicium subeundum paratus erat, si quid horum admisisset. (Jam enim quæ ad illum apparatus spectabant, collata et præparata erant) et si quid horum commisisset, ad pœnas dandas erat paratus: sin absolutus fuisset, ad imperium gerendum, quod ipse decre-

Bell. μαρτύρετο, μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχε-
 Pelop. σθαι, ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειεν, εἰ ἀδικεῖ καὶ, ὅτι σωφρο-
 an. 17. νέστερον εἶη, μὴ μετὰ τοιαύτης αἰτίας, πρὶν * διαγνώσι,
 Olymp. 91. 1. πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τοσάτῳ στρατεύματι. ὧ οἱ δ' ἔχθροὶ,
 U. C. Varr. δεδιότες, τό, τε στράτευμα μὴ εὖνουν ἔχη, ἣν ἤδη ἀγα-
 339. νίζεται, ὅ, τε δῆμος μὴ μαλακίζεται, θεραπεύων, ὅτι
 δι' ἐκείνον οἱ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτευον καὶ τῶν Μαντι-
 νέων τινες, ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, ἄλλους ῥήτορας
 ἔνιέντες, οἱ ἔλεγον, νῦν μὲν πλεῖν αὐτὸν, καὶ μὴ κατα-
 σχεῖν τὴν ἂ ἀναγωγὴν, ἐλθόντα δέ, κρίνεσθαι ἐν ἡμέ-
 ραις ῥηταῖς· βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἣν
 ἐμελλον ῥᾶον αὐτοῦ ἀπόντος ποριεῖν, μετάπεμπτον κο-
 μισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι. καὶ ἔδοξε, πλεῖν τὸν
 Ἀλκιβιάδην.

Post. Jun. 8. λ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, θέρους μεσοῦντος ἤδη, ἡ ἀνα-
 γωγὴ ὃ ἐγίνετο ἐς τὴν Σικελίαν. τῶν μὲν οὖν ζυμμά-
 χων τοῖς πλείστοις, καὶ ταῖς σιταγωγαῖς ὃ ὀλκάσι, καὶ
 τοῖς πλοίοις, καὶ ὅση ἄλλη παρασκευὴ ξυνείπετο, πρό-
 τερον εἶρητο ἐς Κέρκυραν ξυλλέγεσθαι, ὥς ἐκεῖθεν
 ἀδρόοις ἐπὶ ὃ τὴν ἄκραν Ἰαπυγίαν τὸν Ἴόνιον ὃ διαβα-

* Διαγνώσιν Cass. Gr. Aug. Διαγνώσαι Mosqu. ὧ οἱ δὲ Gr. * Ἐνιέντες
 Mosqu. ὃ Ἀγωγὴν Marg. Ald. Flor. Bas. Cl. et ἀναγωγὴν in marg. Ἀγω-
 γὴν Aug. Reg. Gr. Cass. et hic inter versus rec. manu ἀναγωγὴν. ὃ Ἐγί-
 νετο C. ὃ Ὀλκάειν Gr. ὃ Τὴν omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.
 Aug. Mosqu. ὃ Διαβάλλουσιν Ar. C. Dun.

tum fuerat. Et obtestabatur, ne de
 se absente crimina recipere: sed
 jam, si deliquisset, morte mulcta-
 rent. Et sapientius esse dicebat, ne
 se talis criminis reum, priusquam
 causam cognovissent, tanti exercitus
 imperatorem initterent. Sed ejus
 inimici, veriti, ne, si jam certaret,
 ac judicium subiret, exercitum sibi
 benevolum haberet, neve plebs, ejus
 habens rationem, animo remissiore
 esset, quod propter ipsum et Argivi
 et ex Mantineis nonnulli ad hanc
 expeditionem cum eo profiscisceren-
 tur, * hoc dissuadebant, et populum
 deterrebant, submissis aliis oratori-
 bus, qui dicebant, tunc quidem ipsi

navigandum esse, neque profectio-
 nem retardandam, sed reversum ad
 diem dictam judicium subiturum:
 volebant enim eum majore cum in-
 vidia, quam ipsi absenti facilius con-
 flaturi erant, revocatum et reversum
 judicio contendere. Quare placuit,
 ut Alcibiades abiret.

30. Postea vero, æstate jam me-
 dia, classis portu solvens in Siciliam
 navigare cœpit. Plerisque autem so-
 ciiis et onerariis navibus commeatum
 vecturis, et minoribus navigiis, et
 quicunque præterea apparatus comi-
 tabatur, ante præceptum fuerat, ut
 Coreyram convenirent, ut illinc om-
 nes simul Ionium ad Japygiam pro-

* Remiserunt de contentione, studioque declinarunt etc. Acacius. Huns:

λοῦσιν. ^f αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι, καὶ ^ε εἴ τινας τῶν ξυμμά- Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.
χων ^h παρῆσαν, ἐς τὸν Πειραιᾶ καταβάντες, ἐν ἡμέρᾳ
ρήτῃ ἅμα ἔω ἐπλήρουν τὰς ναῦς, ὡς ἀναξόμενοι.
ⁱ ξυγκατέβη δὲ καὶ ^k ὁ ἄλλος ὄμιλος ἅπας, ὡς εἰπεῖν,
ὁ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀστῶν καὶ ξένων· οἱ μὲν ἐπιχώριοι,
τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἕκαστοι προπέμποντες, οἱ μὲν,
ἱταίρους, οἱ δὲ, ξυγγενεῖς, οἱ δὲ, ^l υἱεῖς· ^m καὶ μετ'
ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὀλοφυρμῶν, τὰ μὲν ὡς κτή-
σοιντο, τοὺς δ' εἴ ποτε ὄψοιντο· ἐνδυμούμενοι, ὅσον
πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεστέλλοντο.

λα'. Καὶ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ὡς ἦδη ἔμελλον
μετὰ κινδύνων ἀλλήλους ⁿ ἀπολιπεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς
ἐσῆει τὰ θεινὰ, ἢ ^o ὅτε ἐψηφίζοντο πλεῖν. ὅμως δὲ τῇ
παρούσῃ ράμῃ, διὰ τὸ πλῆθος ἐκάστων, ὧν ἑώρων, τῇ
ὄψει ἀνεδάρσουν. οἱ δὲ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ
θέαν ἦκεν, ὡς ἐπὶ ^p ἀξιοχρεων καὶ ἀπιστον διάνοιαν.
παρασκευὴ γὰρ αὕτη πρώτη ἐκπλεύτασα μιᾷς πόλεως
δυνάμει Ἑλληνικῇ, πολυτελεστάτῃ δὴ καὶ εὐπρεπε-

^f Αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1.* Οἱ omittunt *Cl. Gr.*
Αὐτοὶ δ' Ἀθηναῖοι *Reg. Cass. Dan.* Αὐτοὶ δ' Ἀθ. *Gr.* ^ε Οἷσις *Ar. C. Cl.*
εἴτινες in marg. *Οἷσις Dan.* ^h Sic distinguunt *Ar. C. παρῆσαν, ἐς τὸν*
Πειραιᾶ καταβάντες etc. atque locum ita distinguendum monuit *Æ. Port.*
Sic etiam *Cass. Reg.* et hic *Πειραιᾶ. Πειραιᾶ Aug.* ⁱ Συγκατέβη *Gr.* ^k Ὁ
deest *Reg.* ^l Τῶς *Gr.* ^m Καὶ d. *Mosqu.* ⁿ Ἀπολιπίτω *Reg.* ^o Ὅσον
Mosqu. ^p Ἀξίχρεω *Gr.*

mentorium transmitterent. Ipsi au-
tem Athenienses, et si qui sociorum
aderant, cum ad dictam diem in Pi-
ræum descendissent, primo diluculo
naves implere ceperunt, ut in altum
ferrentur. Cum quibus una descen-
dit omnis (prope dixerim) turba,
quæ in urbe erat, tum civium, tum
peregrinorum. Et ipsi quidem *At-
ticæ* regionis incolæ, ut suos quique
prosequerentur, alii quidem sodales;
alii vero cognatos; alii vero filios.
Et cum spe pariter ac lamentis *eos*
prosequerentur: spe quidem, quod
res illas *Siculas* in suam potestatem
redactum iri sperarent; lamentis
vero, quod dubitarent, an unquam
amplius suos *illuc euntes* essent vi-
suri: quia secum ipsi reputabant,

quam procul ab *agri* sui finibus mit-
terentur.

31. Et in præsentia, cum alii alios
cum periculis jam mutuo relicturi
essent, pericula tunc in mentem
ipsis magis veniebant, quam quum
hanc expeditionem decernebant: ve-
rumtamen propter præsentem po-
tentiam, et multitudinem rerum sin-
gularum, quas in hoc apparatu cer-
nebant, *harum* spectaculo animos
recolligebant. Peregrini vero, et
cætera multitudo ad spectaculum
perrexit, ut ad rem visu dignam, ac
opinionem majorem. Hic enim appa-
ratus, qui primus ex una civitate
cum Græcorum copiis profectus est,
sumtuosissimus atque magnificentis-
simus fuit omnium, qui ad illam

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. 339. Varr. **στάτη** ^α τῶν εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο. ἀριθμῶ δὲ νέων καὶ ὀπλιτῶν, ^β καὶ ἡ ἐς Ἐπίδauρον μετὰ Περικλέους, ^γ καὶ ἡ αὐτὴ ἐς Ποτίδαιαν μετὰ Ἀγνωνος, οὐκ ἐλάσσων ἦν. τετράκις γὰρ χίλιοι ^δ ὀπλίται αὐτῶν Ἀθηναίων, καὶ τριακόσιοι ^ε ἵππεῖς, καὶ τριήρεις ἑκατόν, καὶ Λεσβίων καὶ Χίων πεντήκοντα, καὶ ξύμμαχοι ἔτι πολλοὶ, ζυνέπλευσαν. ἀλλὰ ἐπὶ τε βραχεῖ πλῶ ὥρμήθησαν, καὶ παρασκευῇ φαύλῃ. οὗτος ^ς δὲ ὁ στόλος, ὡς χρόνιος τε ἐσόμενος, καὶ κατ' ἀμφοτέρω, οὗ ἂν δέη, ^ω καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἄμα, ἐξαρτυθεῖς, τὸ μὲν ναυτικὸν μεγάλαις δαπάναις τῶν τε ^κ τριηράρχων καὶ τῆς πόλεως ἐκπονηθῆναι, τοῦ μὲν δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναυτῇ ἐκάστω διδόντος, καὶ ναῦς παρασχόντος ^ι κενᾶς, ἐξήκοντα μὲν ταχείας, τεσσαράκοντα δὲ ὀπλιταγωγούς, καὶ ὑπηρεσίας ^κ ταύταις τὰς κρατίστας τῶν τριηράρχων, ἐπιφοραίς τε, πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ, διδόντων τοῖς ^α θρανίταις τῶν ^β ναυτῶν καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις, καὶ τᾶλλα σημείοις καὶ κατασκευαῖς πο-

^α Sc. ἐκπλισσάντων ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. *Æ. Port.* ἰς pro eis Mosqu.
^β Vide l. 2. c. 56. *Huds.* ^γ Lib. 2. c. 59. *Huds.* ^δ Ὀπλίται Mosqu.
^ε Ἰσθμῆς Aug. ^ς Δ' ὁ στόλος Gr. ^ω Καὶ πεζῷ ἄμα καὶ ναυσὶ Mosqu.
^κ *Trierarchus* is dicebatur, qui navem bellicam præbebat, armamentis et remigiis instruebat, militibusque stipendia numerabat. Vide *Sigonium* l. 4. de Repub. Ath. *Pfefferi* Antiq. Græc. l. 2. c. 20. *Huds.* ^ι Κενᾶς inter versus Gr. ^κ Ταύτης Mosqu. ^α Vide *Annoti. Huds.* ^β Ναυτικῶν Ar.

diem ex Græcis civitatibus emissi fuerunt. Nam navium et gravis armaturæ militum numero, et ille *apparatus*, qui cum Pericle in agrum Epidaurium missus est, et alter ille, qui cum Agnone ad Potidæam missus est, non erat inferior hoc apparatu. Nam in illo erant ex ipsis Atheniensibus quatuor millia militum graviter armatorum, et trecenti equites, et centum triremes, et Lesbiorum atque Chiorum quinquaginta, præterea multi socii ad eandem expeditionem cum illis proficiscebantur. Sed *Pericles* et *Agnon* in brevem expeditionem, et cum tenui apparatu profecti sunt. Sed hæc expeditio, quippe quod diuturna futura esset,

utraq; ratione, utra opus ei fuisset, et navibus simul et peditatu, erat instructa. Et classis quidem magnis trierarchorum et reipublicæ sumptibus erat laboriose parata. Nam respublica quidem singulas drachmas singulis nautis quotidie dabat, et naves inanes sexaginta quidem veloces, quadraginta vero ad gravis armaturæ milites vehendos suppeditarat. Trierarchi vero præstantissimos ministros his, et præter publicum stipendium etiam extraordinarium de suis privatis fortunis dabant illis nautis, qui Thranitæ vocantur, et præstantissimis navium ministris. Et cæteris etiam in rebus signis, et artificiiis sumptuosius instruxerant, et

λυτελέσι "χρησαμένων, καὶ ἐς τὰ μακρότατα προδυ-
μηθέντος ἑνὸς ἐκάστου, ὅπως αὐτῷ τινι εὐπρεπείᾳ τε
ἡ ναὺς μάλιστα προέξει, καὶ τῷ ταχυναυτεῖν. τὸ δὲ
περὶ τὸν καταλόγοις τε χρηστοῖς ἐκκριθὲν, καὶ ὅπλων
καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν μεγάλη σπουδῇ πρὸς
ἀλλήλους ἀμιλληθέν. ξυνέβη δὲ, πρὸς τε σφᾶς ὡς αὐ-
τοὺς ἅμα ἔρην γενέσθαι, ὥς τις ἕκαστος ἑξ ἑαυτοῦ
προσετάχθη, καὶ ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκα-
σθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, ἢ ἐπὶ πολεμίους
παρασκευῇ. εἰ γάρ τις ἐλογίσατο τὴν τε τῆς πόλεως
ἀνάλωσιν δημοσίαν, καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν,
τῆς μὲν πόλεως, ὅσα τε ἤδη ἂ προσετετελέκει, καὶ ἂ
ἔχοντας τοὺς στρατηγούς ἂ ἀπέστελλε. ὧς δὲ ἰδιω-
τῶν, ἂ, τε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ τριήραρχος ἐς τὴν
ναῦν ἂ ἀναλώκει, καὶ ὅσα ἔτι ἔμελλεν ἀναλώσειν. χω-
ρὶς δ', ἂ εἰκὸς ἦν, καὶ ἄνευ τοῦ ἑ ἐπὶ δημοσίου μισθοῦ,
πάντα τινὰ παρασκευάσασθαι ἐφόδιον, ὡς ἐπὶ χρόνιον
στρατείαν καὶ ὅσα ἐπὶ μεταβολῇ τις ἢ στρατιώτης
ἢ ἔμπορος ἔχων ἔπλει. πολλὰ ἂν τάλαντα ἑ εὐρέθη ἐκ

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Vart.
339.

* Χρησαμένων Bas. * Μάλιστα ἡ ναὺς Dan. Paullo post ταχυναυτεῖν
Mosqu. et mox ἐκρίθη, uno κ. ὧς αὐτοὺς καὶ ἅμα Ar. C. Dan. * Προ-
σετάχθη legisse videtur Valla, quam lectionem non ferendam esse censet
Steph. * Προσιτάχθη Mosqu. ἂ Ἀπρίστιλλιν Gr. * Τῶν δ' ἂ Gr.
ἂ Ἀπρίστιλλιν Gr. ex emendat. Antea ναὺ Mosqu. et mox ἂ, pro ἑ. * Ἐκ
omittit Cl. Reg. Ἐκ τοῦ δημοσίου Cass. Aug. ἑ Στρατεῖαν Ar. C. Ald. Flor.
Bas. Gr. Dan. et in marg. Cass. στρατεῖαν Aug. a correct. p. στρατιάν.
ἑ Εὐρέθη Reg.

eorum * unusquisque summum stu-
dium ad hoc adhibuerat, ut sua navis
inter ceteras et aliquo decore et ce-
leritate longe præstaret. Peditatus
vero conscriptus fuerat delectu ac-
curatissime habito, et magno studio
inter se certaverant armorum et ve-
stitus elegantia. Contigit autem, ut
simul et illi inter se certarent de
illa re, quæ unicuique fuerat assi-
gnata; et apud ceteros Græcos hoc
potentiæ potius ac magnarum opum
ostentatio videretur, quam adversus
hostem apparatus. Si quis enim ra-
tionem iniisset et sumtum, quos ci-
vitas publice et unusquisque militum

privatim fecerat, tum ea, quæ civitas
jam ante erogaverat, tum ea, quæ
imperatoribus, quos mittebat, secum
absportanda dederat, tum etiam ea,
quæ unusquisque privatorum in cor-
poris cultum, et Trierarchus in suam
navem impenderat, aut quæ præ-
terea in posterum erat impensurus:
præter ea, quæ verisimile erat unum-
quemque, præter publicum stipen-
dium, præparasse viatici causa, qui-
pe quod ad diuturnam militiam itu-
rus esset; item quæcunque vel mil-
les, vel mercator negotiationis gra-
tia secum tulit: is præfecto permul-
torum talentorum summam ex urbe

* Unoquoque in longissimum præparante, ut sua etc. Valla. Unoquoque
in quam longissimum sibi tempus prospiciente, ut etc. Acacius. HUDS.

Bell. τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα. καὶ ὁ στόλος οὐχ
 Pelop. ἦσσαν τόλμης τε δάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περι-
 an. 17. ὁσόντος ἐγένετο, ἡ στρατιᾶς, πρὸς οὓς ἐπήεσαν, ὑπερ-
 Olymp. 91. 1. ὁσόντος, καὶ ὅτι ἡ μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς ἰοί-
 U. C. ὁσόντος, καὶ ὅτι ἡ μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς ἰοί-
 Varr. 339. κείας, καὶ ἐπὶ μεγίστῃ ἐλπίδι τῶν μελλόντων, πρὸς τὰ
 ὑπάρχοντα, ἐπεχειρήθη.

λβ'. ^k Ἐπειδὴ δὲ αἱ νῆες πλήρεις ἦσαν, καὶ ^l ἐσέ-
 κειτο ^m πάντα ἤδη, ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξουσθαι,
 τῇ μὲν σάλπιγγι σιωπῇ ⁿ ὑπεσημάνθη, εὐχὰς δὲ τὰς
 νομιζόμενας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς, οὐ κατὰ ναῦν ἐκάστην,
 ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος, ἐποιοῦντο, κρατῆράς τε
 κεράσαντες ^o παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα, καὶ ἐκπαύμασι
 χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς ^p οἳ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρ-
 χοντες σπένδοντες. ξυνεπεύχοντο δὲ καὶ ^q ὁ ἄλλος ὁμι-
 λος ὁ ἐκ τῆς γῆς, τῶν τε πολιτῶν, καὶ εἴ τις ἄλλος
 εὐνοὺς παρῇν σφίσι. ^r παιωνίσαντες δὲ, καὶ ^s τελεώσαν-
 τες τὰς σπονδὰς, ἀνήγοντο. καὶ ^t ἐπὶ κέρως ^u τοπρῶτον
 ἐκπλεύσαντες, ἄμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο.
 καὶ οἱ μὲν, ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα περ καὶ τὸ ἄλλα
 στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ἠπείγοντο ἀφ-

^b Ὁ μέγιστος Dan. ⁱ Οἰκίας Gr. ^k Ἐπὶ δὲ Cl. ^l Ἐπίκειτο Gr.
 Reg. Mosqu. ^m Πάντα ὅσα ἤδη Ar. C. Dan. ⁿ Ἐπισημάνθη C. ^o Πα-
 ράπαν Gr. Mosqu. ^p Οἳ τ' ἐπιβ. Reg. ^q Ὁ δεest Gr. ^r Παιωνίσαντες
 Ar. C. Aug. a correct. ^s in a mut. ^t Τελείσαντες Reg. ^u Ἐπικαίρω
 Marg. Reg. Bas. ἐπικαίρω τους, hoc sine acc. ^v Τὸ πρῶτον C. Bas. Cass.
 Gr.

tunc exportatam fuisse comperisset. Hæc igitur expeditio non minus ob admirandam audaciam, et spectaculi splendorem, quam ob exercitus magnitudinem, celebris fuit apud eos, adversus quos proficisebantur: præterea, quod hæc navigatio ab agro domestico longissime, et rerum adipiscendarum proposita spe longe majori, quam præsentibus ipsorum opes ferrent, tunc suscepta fuisset.

32. Quum autem naves viris impletæ fuerunt, omniaque jam imposita, quæ secum erant laturi, tuba silentium indictum est; et ante projectionem, non in singulis navibus,

sed universi per præconis vocem vota solennia nuncuparunt, et crateras miscentes, in aureis argenteisque poculis cum navium defensores, tum ipsi duces, libarunt. Simul autem vota faciebat et cætera turba, quæ erat in terra, tam civium, quam aliorum etiam, si quis benevolus ipsis aderat. Cum autem præna cecinissent, et libationes peregissent, e portu solvantes in altum vela fecerunt.

* Atque primum longa navium serie navigantes, jam ad Æginam usque cursum certatim tenuerunt. Atque hi quidem Coregram, quo et reliquos sociorum exercitus convenie-

* In speciem cornu primo navigantes etc. *Valla*. In cornu primo tendentes, certatim Æginam usque navigarunt. *Acacius*. Vide *Scholias*. ad 2, 70. γ. κατὰ μίαν. *Huds*.

ικέσθαι. ἐς δὲ τὰς Συρακούσας ἡγγέλλετο μὲν ^ν πολ-
 λαχόθεν τὰ περὶ τοῦ ἐπίπλου, οὐ μέντοι ^ι ἐπιστεύετο
 ἐπὶ πολὺν χρόνον οὐδέν. ἀλλὰ καὶ γενομένης ἐκκλη-
 σίας, ἐλέχθησαν τοιοῦδε λόγοι ἀπὸ τε ἄλλων, τῶν μὲν,
 πιστευόντων ^γ τὰ περὶ τῆς ^ζ στρατείας ^α τῆς τῶν ^β Ἀθη-
 ναίων, τῶν δὲ, τὰ ἐναντία λεγόντων· καὶ Ἑρμοκράτης
 ὁ Ἑρμῆνος παρελθὼν, αὐτοῖς, ὡς ^ε σαφῶς οἰόμενος εἰ-
 δέναι τὰ περὶ αὐτῶν, ἔλεγε, καὶ παρῆναι τοιαῦδε.

λγ'. “^δ ΑΠΙΣΤΑ μὲν ἴσως, ὥσπερ καὶ ἄλλοι
 τινές, δόξω ὑμῖν περὶ τοῦ ^ε ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέ-
 γειν. καὶ γινώσκω, ὅτι οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα
 εἶναι ἢ λέγοντες, ἢ ἀπαγγέλλοντες, οὐ μόνον οὐ πεί-
 θουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι· ὅμως δὲ οὐ
 καταφοβηθεὶς ἐπισχῆσω, κινδυνευούσης τῆς πόλεως·
 πείθων γε ἑμαυτὸν, σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδὼς, λέγειν.
 Ἀθηναῖοι γὰρ ἐφ' ^ε ἡμᾶς (ὃ πάνυ ^ε θαυμάζετε,) πολ-
 λῇ στρατιᾷ ὤρμηνται καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ· πρόφα-
 σιν μὲν, Ἑγεσταίων ζυμμαχία, καὶ Λεοντίνων ^η κατοι-
 κίσει, ^ι τὸ δὲ ἀληθές, Σικελίας ἐπιθυμία, μάλιστα δὲ

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

^ν Πολλαχόθεν καὶ τὰ *Ar. C.* Μὴν περὶ τὰς *Ar. C.* καὶ habet etiam *Dan.*
^ι Ἐπιστεύετο *Gr.* ^γ Scilicet ἀγγιλλόμενα. *Huds.* ^ζ Στρατιᾶς *Ar. C.*
Cass. Reg. Dan. Aug. ^α Τῆς δεστ *Ar.* Τῆς ἐπὶ τῶν *Gr.* ^β Ἀθηναίων
Reg. Cass. Aug. μοx τὰναντία *Mosqu.* ^δ Παράστασις Ἑρ-
 μοκράτους πρὸς τοὺς Συρακουσίους *supraser. Mosqu.* tria verba extr. a m. 2.
 μοx ἀπαγγέλλοντες, uno λ. et τῶν γ' ἡμῶν. ^ε Ἐπίπλου τῶν Ἀθηναίων
Marg. Cam. ^ε Ἐφ' ὑμᾶς *Aug. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass.*
^η Θαυμάζεται *Dan.* ^η Κατοικήσου *Cl. Reg. Cass.* ^ι τὸ δ' ἄλ. *Gr.*

bat, pervenire properabant. Syra-
 cusas vero ex variis quidem locis
 nuntii de infesto hujus classis ad-
 ventu afferebantur: sed tamen diu
 nihil horum creditum est. Quin-
 etiam, convocata concione, hujus-
 modi sententiæ dictæ fuerunt cum
 ab aliis (quorum alii quidem crede-
 bant, vera esse, quæ de Athenien-
 sium expeditione nuntiabantur, alii
 vero contraria dicebant,) tum etiam
 ab Hermocrate Hermonis filio, qui
 in medium progressus, quippe per-
 suasum haberet, se plane scire, quæ
 de illis rebus ferebantur, ipsis hæc
 dixit, ac suavit.

33. “INCREDIBILIA quidem, quem-
 admodum et alii nonnulli, forsitan

et ego apud vos de certissimo classis
 hostilis adventu dicere videbor. Illud
 autem probe novi, eos, qui vel di-
 cunt, vel nuntiant res, quæ fidem
 superant, non solum non persua-
 dere, verum etiam amantes videri.
 Veruntamen, cum reipublicæ peri-
 culum impendat, non idcirco deter-
 ritus abstinebo: quia persuasum ha-
 beo, me aliquid exploratus dictu-
 rum, quam quemvis alium, quod hoc
 sciam. Athenienses enim adversus
 nos (quod vehementer admiramini)
 cum ingenti exercitu et navali et pe-
 destri veniunt. Hoc quidem præ-
 textu, ut Egestæis sociis auxilium
 ferant, et Leontinos in suas sedes
 restituant: sed re vera, Siciliæ, præ-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἡγούμενοι, εἰ ταύτην σχοῖεν, ῥαδίως καὶ ἄλλα ἔξειν. ὥς οὖν ἐν τάχει παρεσομέ-
νων, ὁρᾶτε, ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ὅτῳ κ' τρόπῳ κάλλιστα
ἀμυνεῖσθε αὐτὰς, ¹ καὶ μῆτε, καταφρονήσαντες, ἄφρα-
κτοι ληφθῆσεσθε, μῆτε, ² ἀπιστήσαντες, τοῦ ζύμπαν-
τος ἀμελήσετε. εἰ δέ τῳ καὶ πιστὰ, τὴν τόλμαν αὐ-
τῶν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπλαγῇ. οὔτε γὰρ βλάπτειν
ἡμᾶς πλείω ³ οἷοί τε ἔσονται, ἢ πάσχειν· οὐδ', ὅτι με-
γάλῳ στόλῳ ⁴ ἐπέρχονται, ἀνωφελεῖς· ἀλλὰ πρὸς τε
τοὺς ἄλλους Σικελιώτας πολὺ ἄμεινον· μάλλον γὰρ
⁵ ῥέδελήσουσιν, ἐκπλαγέστες, ἡμῖν ζυμμαχεῖν. καὶ ἦν
ἄρα ⁶ ἢ κατεργασώμεθα αὐτοὺς, ἢ ἀπράκτους, ὧν
ἐφίενται, ⁷ ἀπάσωμεν, (⁸ οὐ γὰρ δὴ, μὴ ⁹ τύχῳσί γε, ὧν
¹⁰ προσδέχονται, φοβοῦμαι) κάλλιστον δὴ ¹¹ ἔργον ἡμῖν
ζυμῆσεται, καὶ οὐκ ἀνέλπιστον ἔμοιγε. ὀλίγοι ¹² γὰρ
δὴ στόλοι μεγάλοι, ἢ Ἑλλήνων, ἢ βαρβάρων, πολὺ
ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἀπάραντες, κατῳρῶσαν. οὔτε γὰρ
πλείους τῶν ἐνοικούντων καὶ ἀστυγειτόνων ἔρχονται·

¹ ἡμετέρας Ar. Mox pro τᾶλλα, τᾶλλα Bas. ² Τρόπῳ μάλιστα Gr.
³ Καὶ μὴ καταφρονήσαντες Ar. ⁴ Ἐπιστήσ. Mosqu. ⁵ Οἷοί τ' ἔσονται Ar. C.
Reg. Cass. ⁶ Ἐπέρχονται Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1.
Reg. Cass. Dan. ⁷ Ἐδελήσουσι Mosqu. ⁸ Εἰ Reg. ⁹ Ἀπώσωμεν
Gr. Bas. ¹⁰ Οὐ γὰρ μὴ δὴ Reg. ¹¹ Τύχῳσιν Cass. Gr. Aug. ¹² Προσι-
δύχοντο Gr. ¹³ Ἐργον Ar. C. Reg. Mosqu. in Aug. corr. o in ω. ¹⁴ Γὰρ
ἥδη στόλοι Gr.

cipue vero nostræ urbis cupiditate, existimantes, si hanc obtineant, se cæteras etiam Siciliæ partes facile obtenturos. Quoniam igitur propediem huc sunt appulsuri, videte, qua ratione pro viribus ipsos honestissime propulsaturi sitis; et cavete, ne per hostium contemtionem, imparati opprimamini, neve nuntiis fidem non habentes, rerum summam negligatis. Quod si cui etiam res credibiles dicere videbor, illorum audaciam ac potentiam is ne reformidet: nam non magis nos lædere, quam a nobis lædi, poterunt. Quod autem cum magna classe veniunt,

hoc modo nobis non inutiles erunt. Imo vero etiam apud cæteros Sicilienses hoc nobis erit longe melius: facilius enim illorum adventu territi se nobis socios adjungere volent. Et si forte vel subegerimus ipsos, vel ea, quæ cupiunt, non adeptos repulerimus (* non enim vereor, ne consequantur, quod exspectant) præclarissimi facinoris gloria nobis continget: † neque mihi saltem desperandum. Paucæ enim aut Græcorum aut barbarorum magnæ classes, procul ab agro domesticæ profectæ, rem feliciter gesserunt. Nam neque veniunt numero superiores incolis et

* Nec enim vel minimum, ut voti sui compotes fiant, metuo. *Acacius.* HUDS.

† Id quod (ut mea fert opinio) sperare debemus. *Valla.* Quod futurum haud despero. *Acacius.* IDEM.

(πάντα γὰρ ^x δὴ ὑπὸ θεοὺς ^y ζυγίσταται) ἦν τε δι' ^z ἀπορίαν τῶν ἐπιτηδεύων ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ σφαλῶσι, τοῖς ^{an. 17.} ^{Olymp.} ^{91. 1.} ^{U. C.} ^{Varr.} ^{339.} ^z ἐπιβουλεύεισιν ὄνομα, καὶ περὶ σφίσιν αὐτοῖς τὰ πλείω ^a πταίσωσιν, ὅμως καταλείπουσιν. ὅπερ καὶ ^b Ἀθηναῖοι αὐτοὶ οὗτοι, τοῦ Μήδου ^c παρὰ λόγον πολλὰ σφαλέντος, [^d ἐπὶ] τῷ ὀνόματι, ὡς ^e ἐπ' Ἀθήνας ^f ἦει, ηὔξήθησαν καὶ ἡμῖν, οὐκ ἀνέλπιστον, τὸ ^g τοιοῦτο ζυμῆναι."

λδ'. "Θαρσύντες οὖν, τά τε αὐτοῦ παρασκευαζόμεθα, καὶ ἐς τοὺς Σικελὺς πέμποντες, τοὺς μὲν μάλλον βεβαιωσόμεθα, τοῖς δὲ φιλίαν καὶ ζυμμαχίαν πειρώμεθα ποιεῖσθαι· ἐς τε τὴν ἄλλην Σικελίαν πέμπωμεν πρέσβεις, δηλοῦντες, ὡς κοινὸς ὁ κίνδυνος· καὶ ἐς τὴν Ἰταλίαν, ὅπως ἢ ζυμμαχίαν ^h ποιῶνται ἡμῖν, ἢ μὴ δέχωνται Ἀθηναίους. δοκεῖ δέ μοι, καὶ ἐς Καρχηδόνα, ἄμεινον εἶναι, πέμψαι. οὐ γὰρ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, ἐπὶ τὴν πόλιν ἔλθωσιν. ὥστε τάχ' ἂν ἴσως, νομίσαντες, ⁱ ἀλλ' αἰεὶ διὰ φόβου ^k εἰσὶ, μὴ ποτε Ἀθηναῖοι αὐτοῖς εἰ τάδε ^l προήσονται, ^m καὶ ἂν σφεῖς ἐν πόλει εἶναι, ἔδε-

^x Δὴ omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.* In *Cass.* manus recensens adscripsit. ^y ζυγίσταται *Gr. Mosqu.* ^z ἐπιβουλεύει *Cass.*

^a πταίσωσιν *Gr. Huds.* Immo πταίσωσιν. *Πταίσωσιν Reg. Cass. Aug.* ^b Οἱ Ἀθηναῖοι *Mosqu.* ^c Παρὰ λόγον *Cass. Gr. Aug.* ^d ἐπὶ deest *Cam.* ^e ἐπὶ Ἀθήνας *Reg. Cass. Gr. Aug.* ^f ἦει *Gr. Eih Cass.* ^g τοιοῦτον *Cl. Gr. Ar. C. Reg.* ^h ποιῶμεθα *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Παιῶμεθα Cl. in marg. Παιῶμεθα Reg. Cass. Dan. Aug.* ⁱ ἀλλὰ αἰεὶ *Gr.* ^k εἰσὶ *Cass. Aug.* ^l προήσονται *Reg.* ^m καὶ σφεῖς *Gr.*

vicinis; (omnes enim prae metu congregabuntur;) et si propter inopiam rerum necessariorum in alieno solo rem male gesserint, quamvis ipsimet magna ex parte sibi cladem invexerint, tamen nomen et victoriae gloriæ illis relinquent, quibus insidiati fuerint. Qua ratione etiam hi ipsi Athenienses creverunt, quod Medus præter opinionem sæpius offenderit, dum prædicaret, se unam civitatem, Athenas videlicet, bello petere. Cui rei simile quiddam nobis etiam evenit, non est desperandum."

34. "Confidenter igitur et res in hoc ipso loco præparemus, et nuntiis

* Nam minime præter opinionem *Acacius, Huds.*

ad Siculos missis, hos quidem magis confirmemus, cum aliis vero amicitiam atque societatem iungere conemur. Et in reliquis Siciliæ partes legatos mittamus, et hoc periculum commune esse demonstremus; et in Italiam, ut aut societatem nobiscum faciant, aut ne recipiant Athenienses. Existimo autem, satius esse, Carthaginem etiam legatos mittere. * Nam ne ipsi quidem est dubitandum: sed in perpetuo metu degunt, ne quando Athenienses contra suam urbem veniant. Quamobrem fortasse existimantes, si res istas neglexerint, se quoque laboraturos, aut

id iis accidit, quia in perpetuo etc.

Bell. λήσειαν ἡμῖν ἦτοι κρύφα ⁿ γε, ἢ φανερώς, ἢ ἐξ ἑνός γε
 Pelop. ^o του τρόπου, ἀμύναι. δυνατοὶ δὲ εἰσι μάλιστα τῶν νῦν,
 an. 17. ^o του τρόπου, ἀμύναι. δυνατοὶ δὲ εἰσι μάλιστα τῶν νῦν,
 Olymp. βουλευθέντες. χρυσὸν γὰρ καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέ-
 91. 1. κτηνται, ὅθεν ὁ τε πόλεμος καὶ ^p τᾶλλα εὐπορεῖ. πέμ-
 U. C. Varr. 339. παμεν δὲ καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα, καὶ ἐς Κόρινθον,
 δεόμενοι ^q δεῦρο κατὰ τάχος βοηθεῖν, καὶ τὸν ἐκεῖ πό-
 λεμον κινεῖν. ὁ δὲ μάλιστα ἐγώ ^r τε νομίζω ἐπικάιρον,
^s ὑμεῖς τε, διὰ τὸ ξύνηδες ἥσυχον, ἥκιστ' ἂν ὀξείως
 πείδοισθε, ὅμως εἰρήσεται. Σικελιῶται γὰρ εἰ ^t θέ-
 λοιμεν, ξύμπαντες, εἰ δὲ μὴ, ^u ὅτι πλεῖστοι μετ' ἡμῶν,
^v καθεκλύσαντες ἅπαν τὸ ὑπάρχον ναυτικὸν μετὰ δυ-
 οῖν μηνοῖν τροφῆς, ἀπαντῆσαι Ἀθηναίοις ἐς ^x Τάραντα
 καὶ ἄκραν Ἰαπυγίαν, καὶ ὄηλον ποιῆσαι αὐτοῖς, ὅτι οὐ
 περὶ τῇ Σικελίᾳ πρότερον ἔσται ὁ ἀγὼν, ἢ τοῦ ἐκείνους
 περαιωθῆναι τὸν Ἴονιον· μάλιστ' ἂν αὐτοὺς ἐκπλήξαι-
 μεν, καὶ ^y ἐς λογισμὸν καταστήσασιν, ὅτι ^z ὀρμάμεθα
 μὲν ἐκ φιλίας χώρας φύλακες· (ὑποδέχεται γὰρ ^a ἡμᾶς
 Τάρας,) τὸ δὲ πέλαγος αὐτοῖς πολὺ ^b περαιουῖσθαι
 μετὰ πάσης τῆς παρασκευῆς, χαλεπὸν δὲ, διὰ πλοῦ

ⁿ Ge omittunt Ar. C. ^o Που τρόπου Gr. ^p τᾶλλα Bas. mox πύμτο-
 μιν Mosqu. ^q Δεῦρο omittit Gr. κατὰ τάχος Aug. κατὰ τ. δ. Mosqu. ^r Te
 deest Reg. ^s Ὑμεῖς δὲ Ar. ^t Θέλομεν Reg. ^u Ὅτι πλεῖστοι Ar. C.
 Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ^v Μιθεκλύσαντες Reg. ^x Τά-
 ρανταν Reg. Ταράνταν Mosqu. ^y Id est: αὐτοὺς τοῦτο λογίζεσθαι ἀναγκά-
 σοιμεν. Æ. Port. Huds. ^z Sic distinguit Æ. Port. ὀρμάμεθα μὲν ἐκ φιλίας,
 χώρας φύλακας. Huds. ^a Ὑμεῖς Cass. Aug. sed corr. in ἡμ. ^b Περαιούται,
 in marg. περαιούσθαι Gr.

clam, aut palam, aut quovis alio modo nobis opem ferre volent. Et profecto, si velint, hoc facere poterunt vel maxime omnium, qui nunc rerum potiuntur. Nam maximam auri argentique vim possident, unde et bellum et cætera commode administrantur. Lacedæmonem etiam et Corinthum legatos mittamus, ac oremus, ut celeriter auxilium huc mitant, et bellum illic adversus Athenienses moveant. Quod autem ego maxime opportunum arbitror, et quod vos propter solitam desidiam minime celeriter probabit, tamen me dicetur. Si enim universi Sici-

lienses, sin minus, quam plurimi nobiscum, omnem præsentem classem cum duorum mensium cibariis deducere velimus, et Atheniensibus ad Tarentum et ad Japygiam promontorium occurrere, ipsisque demonstrare, non de Sicilia prius ipsis certamen fore, quam de Ionio mari ab ipsis trajiciendo; ipsos maxime terrebimus, et cogemus ipsos hoc considerare, nos quidem ex agro amico, regionis nostræ custodes, proficisci, (Tarentum enim nos excipiet) ipsis vero cum toto classis apparatu pelagus ingens esse transeundum, et propter navigationis longitudinem diffi-

μῆκος, ἐν τάξει ^ε μεῖναι· καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη, ^d βραδεῖά τε καὶ ^ε κατὰ λόγον προσπίπτουσα. εἰ δ' αὖ τῷ ^f ταχυναυτοῦντι ἄθροτέρῳ, κουφίσαντες, ^ε προσ-
 βάλοιεν, εἰ μὲν κώπαις χρέσαιντο, ^h ἐπιδοίμεδ' ἂν
ⁱ κεκμηκόσιν· εἰ δὲ μὴ ^k δοκοίη, ἔστι καὶ ὑποχωρῆσαι
 ἡμῖν ἐς Τάραντα. οἱ δὲ, μετ' ὀλίγων ἐφοδίων, ὥς ἐπὶ
^l ναυμαχία, περαιωθέντες, ἀποροῖεν ἂν κατὰ χωρία
 ἔρημα, καὶ ἡ, μένοντες, πολιορκοῖντο ἂν, ἡ, πειραμένοι,
 παραπλεῖν, τήν τε ἄλλην παρασκευὴν ^m ἀπολείποιν
 ἂν, καὶ τὰ τῶν πόλεων οὐκ ἂν βέβαια ἔχοντες, ⁿ εἰ
 ὑποδέξοιντο, ἀδυμοῖεν. ^o ὥστε ἔγωγε, τοῦτῳ τῷ λο-
 γισμῷ, ἡγοῦμαι, ἀποκλειομένους αὐτοὺς, ^p οὐδ' ἂν
 ἀπᾶραι ἀπὸ Κερκύρας, ἀλλ' ἡ, ^q διαβουλευσαμένους,
 καὶ κατασκοπαῖς χρωμένους, ^r ὅποσοι τε ἐσμέν, καὶ ἐν
 ᾧ χωρίῳ, ἐξωσθῆναι ἂν τῇ ᾧρᾳ ἐς χειμῶνα, ἡ, κατα-
 πλαγέντας τῷ ἀδοκῆτῳ, καταλῦσαι ἂν τὸν πλοῦν·
 ἄλλως τε καὶ τοῦ ἐμπειροτάτου τῶν στρατηγῶν (ὥς
 ἐγὼ ἀκούω,) ἄκοντος ἡγουμένου, καὶ ἀσμένου ἀν πρό-
 φασιν λαβόντος, εἴ τι ἀξιοχρεῶν ἀφ' ἡμῶν ὀφθεῖη.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

^c Εἶναι *Ar. C. Gr. Dan.* ^d Βραχυῖα legisse videtur *Valla* : nam vertit, *brevi spatio et ordine venientes invadere.* *Huds.* Βραχυῖα *Reg. Aug. Mosqu.*
^e Κατ' ὀλίγον *Cl. in marg.* ^f Ταχυνούντι *Dan.* ^g Προσβάλλουσιν *Ar. C.*
^h Ἐπιδοίμεδ' ἂν *Ar. C. Dan. Aug. a corr.* ⁱ Κεκμηκόσι *Gr.* ^k Προ-
 δοκοίη *Marg. Schol.* ^l Ναυμαχίαν *Ar. C.* ^m Ἀπολείποιν *Reg. Cass. Aug.*
Mosqu. hic etiam mox πολέμων pro πόλεων. ⁿ Εἰ μὴ ὑποδέξοιντο *Ar. C.*
Dan. Mosqu. id. ἂν add. post ἀδυμοῖεν. ^o Ὡς ἔγωγε *Cass. Reg. Aug. Mosqu.*
^p Οὐκ ἂν *Ar.* ^q Βουλευσαμένους *Ar.* ^r Ὅποσοι τε ἐσμέν *Ar. C. Bar. Ald.*
Flor. Bas. Aug. Steph. 1. Reg. Cass. Gr.

cile esse ordinem servare. Nobis vero facile fore, ipsorum classem lente navigantem et ordine, nec frequentem contra nos venientem invadere. Quod si cum ea parte classis, quæ celeritate præstat, navibus exoneratis atque confertis nos adoriantur, et remis utantur, ipsos remigio jam defessos aggrediemur. Sin eos invadere non placuerit, Tarentum etiam nosmet recipere nobis licebit. Illi vero, si cum exiguo comæatu, tanquam ad navale prælium, mare transierint, inopia laborabunt in locis desertis, et aut in iis manentes obsidebuntur, aut prætervehi conantes, et cæterum appa-

raturum relinquent, et incerti, an aliquæ civitates sint recepturæ, animis consternabuntur. Quamobrem ego saltem arbitror, eos hac ratione deterritos, ne soluturos quidem ex Corcyra: sed aut dum ibi consultabunt, et dum mittent, qui explorent, quot numero simus, et quo in loco, ipsorum adventum anni tempestate in hyemem extractum iri; aut ipsos inopinata re perculsos navigationem desituros. Præcipue vero quod (quantum ego audio) peritissimus illorum dux exercitum invitus ducat, et lubenter occasionem sit arripiturus, si quæ copie pares ad resistendum a nobis ostendantur.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

* ἀγγελοίμεθα δ' ἂν, εὖ οἶδ', ὅτι, ἔπὶ τὸ πλεῖον. τῶν
δ' ἀνδράπων πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γινώμαι ἴσταν-
ται ^u καὶ τοὺς προεπιχειροῦντας, ἢ τοῖς γε ἐπιχειροῦσι
προδηλοῦντας, ὅτι ^x ἀμυνοῦνται, μᾶλλον πεφόβηται,
ἰσοκινδύνες ἡγούμενοι. ὅπερ ἂν νῦν ^y Ἀθηναῖοι πάδοιεν.
ἐπέρχονται γὰρ ἡμῖν ὡς οὐκ ἀμυνουμένοις, δικαίως
κατεγνωκότες, ὅτι αὐτὲς ^z μετὰ Λακεδαιμονίων ἐφδεί-
ρομεν. εἰ δ' ἴδοιεν παρὰ γνώμην τολμήσαντας, τῷ ἀδο-
κῆτῳ μᾶλλον ἂν καταπλαγεῖεν, ἢ τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθῆς
δυνάμει. πείθεσθε οὖν, μάλιστα μὲν, ταῦτα τολμή-
σαντες· εἰ δὲ μὴ, ^z ὅτι τὰ χίστα τᾶλλα ἐς τὸν πόλεμον
ἰτοιμάζειν. καὶ ^a παραστήναι παντὶ, τὸ μὲν καταφρο-
νεῖν τοὺς ἐπionτας, ^b ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δεικνυσθαι,
τὸ δ' ἤδη, τὰς μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας
νομίσαντας, ὡς ^c ἐπικινδύνους πρᾶσσειν, ^d χρησιμώτατα
ἂν ζυμβῆναι. οἱ δὲ ἄνδρες καὶ ἐπέρχονται, καὶ, ἐν

* Ἀγγελοίμεθα Cass. Aug. ἔπὶ τὸ πλεῖστον Ar. ^u G. Canterus
lib. 8. Novarum lection. cap. 6. inter καὶ et τοὺς interponendum censet μὴ
vel οὐ hoc modo: καὶ μὴ τοὺς προεπιχειροῦντας ἢ τοῖς γε ἐπιχειροῦσι etc. nec
tam illi solent esse terrori, qui aliquos primi invadunt, quam, qui se primis
fortiter opponunt. Vide Thesaur. Crit. Vol. 3. p. 684. Huds. ^x Ἀμυνον-
ται Reg. Cass. Aug. ^y Οἱ Ἀθηναῖοι Gr. ^z Ὅτι τὰ χίστα Reg. Cass. Gr.
Aug. ^a Παραστήτω Ar. C. Dan. Mosqu. qui id. paullo ante, τ' ἕλλα.
^b Ἐν τῇ ἀλκῇ τῶν ἔργων δεικνυσθαι Ar. C. Dan. ix τ. i. Mosqu. ^c Ἐπὶ κιν-
δύνων Reg. Cass. ^d Χρησιμώτατον Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.

* Illud autem certo scio, rumorem
de nostris viribus, ut longe majori-
bus, quam *re vera sint*, emanaturum.
Quales autem sunt ipsi rumores, qui
circumferuntur, tales etiam sunt
hominum opiniones; et magis hor-
rent eos, qui priores invadunt, quam
eos, qui mature aggressuris signifi-
cant, se ad vim *ipsorum* propulsan-
dam paratos esse, quod eos in pari
discrimine futuros putent. Id, quod
Atheniensibus nunc accidet. Nos
enim ut non repugnatores invadunt,
merito nos contemntes, quod ipsos
cum Lacedæmoniis conjuncti non
profligavimus. Quod si præter *suum*
opinionem nos audere viderint, hoc

inopinato *nostra conatu* magis ter-
rebuntur, quam vero nostræ poten-
tiæ apparatu. Mihi igitur assenti-
amini potissimum quidem audentes
hæc, *quæ vobis suadeo*: sin minus,
saltem ut cæteras res ad bellum ne-
cessarias primo quoque tempore præ-
paretis. Cuilibet autem in mentem
venire oportet, contemtionem quidem
invadentium, in ipso præliorum ar-
dore, dum fortiter certatur, demon-
strari: illud vero maximam utilita-
tem *nobis allaturum*, si jam, *ante-*
quam hostes huc appellant, cum me-
tu tutissimos apparatus præparemus,
ita ut eos periculosos existimemus.
Nam hostes et contra nos veniunt,

* Prodeat de nobis rumor, in majus (ut certum habeo) evasurus. *Valla*.
Potest etiam verti: nuntientur de nobis plura, quam sint. *Steph. Huds.*

^d πλῆ, εὔ οἱδ', ὅτι ^e ἤδη εἰσὶ, καὶ ὅσον οὐπω ^f πά-
 ρεισι.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. l.
U. C.
Varr.
339.

λε'. Καὶ ὁ μὲν Ἑρμοκράτης τσαυῦτα εἶπε. τῶν δὲ
 Συρακουσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἐριδί
 ἦσαν, οἱ μὲν, ὥς οὐδενὶ ἂν τρόπῳ ἔλθοιεν οἱ Ἀθηναῖοι,
 οὐδ' ἀληθῆ ἐστιν, ἃ λέγει. ^h τοῖς δὲ, εἰ καὶ ἔλθοιεν,
 τί ἂν δράσειαν αὐτὰς, ὅ, τι ἐκ ἂν μεῖζον ἀντιπάθοιεν;
 ἄλλοι δὲ καὶ πάνυ καταφρονοῦντες, ἐς γέλωτα ἔτρεπον
 τὸ πρᾶγμα. ὀλίγον δ' ἦν τὸ πιστεῦν τῷ Ἑρμοκράτει,
ⁱ καὶ φοβούμενον τὸ μέλλον. παρελθὼν δ' αὐτοῖς Ἀθη-
 ναγόρας, ὃς δῆμου τε προστάτης ἦν, καὶ ἐν τῷ παρόντι
 πιθανώτατος ^k τοῖς πολλοῖς, ἔλεγε τοιαῦτα.

λς'. ^l “ΤΟΥΣ μὲν Ἀθηναίους, ὅστις μὴ βούλε-
 ται, ^m οὕτω κακῶς φρονῆσαι, καὶ ὑποχειρίους ἡμῖν γε-
 νέσθαι ἐνθάδε ἔλθόντας, ἢ δειλός ἐστιν, ἢ τῇ πόλει ἐκ
 εὐνους. ⁿ τοὺς δ' ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα, καὶ περιφώ-
 ρους ^o ὑμᾶς ποιοῦντας, τῆς μὲν τόλμης ἐ δαυμάζω,
 τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἴονται ἐνδηλοὶ εἶναι. οἱ γὰρ
 δεδιότες ἰδίᾳ τι, βούλονται τὴν πόλιν ἐς ἐκπληξιν κατ-

^d Πλῆ Mosqu. et mox εἰσὶ, acuto. ^e ἤδη deest Reg. ^f Πάρεστιν et
 paullo post ὕπιν Cass. Aug. παρέστιν Mosqu. ^g οἱ δ' ἀληθῆ Marg. Ar. C.
 Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. l. οἱ δ', ὥς ἀληθῆ etc. vel, οὐδ' ἀληθῆ etc. sine
 distinctionis nota post εἰδῆ, scribendum censet Æ. Port. Huds. οἱ δ' ἀληθῆ
 Dan. ^h Vel ἰδῆται aut quid simile subintelligendum, vel (quod verisimi-
 lius) οἱ δ' reponendum pro τοῖς δ'. Æ. Port. Huds. ⁱ Καὶ τὸ φοβούμενον
 Reg. ^k Τοῖς ἄλλοις Gr. Sed in marg. πολλοῖς. ^l In Mosqu. superscr.
 a m. l. λόγος πρὸς Συρακουσίους Ἀθηναγόρου. ^m Οὕτως Cass. Gr. Aug.
ⁿ Τοὺς δ' ἀγγέλλοντας Ar. C. Reg. Cass. Gr. ^o ἡμᾶς Cl.

et in ipso itinere (quod probe scio)
 jam sunt, quin etiam tantum non
 jam adsunt.”

35. Atque Hermocrates quidem
 hæc dixit. At inter Syracusanos
 ingens altercatio exorta est, quod
 alii quidem, Athenienses nullo modo
 venturos, dicerent, et quæ *Hermo-
 crates* dixerat, vera esse negarent:
 alii vero, dicerent, quid nobis faci-
 ent, quin et ipsi vicissim *aliud hoc*
ipso gravius a nobis sint accepturi?
 Quinetiam alii rem istam prorsus
 contemnebant, et in risum converte-
 bant. Pauci vero erant, qui *Hermo-*
crati fidem haberent, et futurum

formidarent. Athenagoras autem,
 qui populi princeps, et tunc tempo-
 ris propter popularem facundiam
 apud plebem gratiosissimus erat, in
 medium progressus hæc ipsis dixit.

36. “Quisquis non cupit Athe-
 nienses eo dementiae progredi, ut
 huc profecti in nostram potestatem
 redigantur, is aut timidus est, aut
 reipublicæ non benevolus. Illorum
 vero, qui res hujusmodi nuntiant,
 magnumque metum vobis incutiunt,
 audaciam quidem non miror; sed
 imprudentiam, si, sua consilia non
 patere, putant. Qui enim privatim
 aliquid formidant, rempublicam in

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 1. U. C. Varr. 339. ιστάναι, ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ὁ ἐπηλυγάζωνται. καὶ νῦν αὖται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται, οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν, οἵπερ ῥα εἰ τάδε κινῶσι, ζύγκνινται. ὑμεῖς δὲ, ἣν εὖ βουλευήσθε, ἐκ, ἐξ ὧν οὗτοι ἀγγέλλουσι, σκοποῦντες, λογιεῖσθε τὰ εἰκότα, ἢ ἀλλ' ἐξ ὧν ῥ' ἂν ἄνθρωποι δεινοὶ καὶ πολλῶν ἔμπειροι (ὥσπερ ἐγὼ Ἀθηναίους ἀξιῶ,) δράσειαν. ἐ γὰρ, αὐτὲς, εἰκὸς, Πελοποννησίους ἑ τε ὑπολιπόντας, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον μῆπω βεβαίως καταλελυμένους, ἐπ' ἄλλον πόλεμον οὐκ ἐλάσσω ἐκόντας ἐλθεῖν. ἐπεὶ ἐγῶγε, ἀγαπᾶν, οἶμαι, αὐτοὺς, ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐρχόμεθα, πόλεις τοσαῦται καὶ οὕτω μεγάλαι.

λζ'. "Εἰ δὲ δὴ, ὥσπερ λέγονται, ἔλθοιεν, ἱκανώτεραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι, ὅσα κατὰ πάντα ἄμεινον ἢ ἐξήρτυται τὴν δὲ ἡμετέραν πόλιν αὐτὴν, τῆς νῦν στρατιᾶς, ὥς φασιν, ἐπιούσης, καὶ εἰ δις τοσαύτη ἢ ἔλθοι, πολὺ κρείσσω εἶναι ἢ οἷς γ', ἐπίσταμαι, οὐδ' ἵππους ἀκολουθήσοντας, οὐδ' αὖ-

ὁ Ἐπιλυγάζονται Mosqu. et in marg. ἢ κρύπτουσι. Ex Hesychio ἐπηλυγίζωνται malint Nonnulli. Vide Erotianum. Huds. ῥ' Ἀὶ τὰ ἐνθάδε κινῶσι Gr. Videtur aliquis error scribæ esse in Gr. Nam primum scriptum erat οἵπερ ἐνθάδε κινῶσι, deinde inter versus additum αἰ τὰ. Mox ζύγκνινται Aug. pro ζύγκνινται a correct. superse. v. Tum pro ἣν Mosqu. εἰ, et βουλευήσθε, et μοχ λογιεῖσθε. ἢ Ἀλλὰ ἔξ Gr. ῥ' Ἀ, deest Cass. ῥ' Τί ἀβστ a Reg. ἢ Ἰμεῖς Aug. ἢ Ἐξήρτυται Dan. Mosqu. ῥ' Ἐλθῃ Dan. ἢ Οἷς γι ἢ τ. Gr.

magno timore constituere volunt, ut publico metu suum occultent. Et nunc isti rumores eo spectant neque enim sua sponte disseminantur, sed ab hominibus componuntur, qui semper tales motus moliuntur. Vos vero, si recte consultaveritis, non ex rerum, quas isti nuntiant, consideratione, deliberabitis de rebus, quas facere decet; sed ex iis, quæ viri prudentes et multarum rerum periti (quales ego Athenienses esse puto) facerent. Non est enim credibile, ipsos, Peloponnesiis relictis, belloque nondum illic plane finito, ad alterum bellum, illo non minus, ultro venire.

Siquidem ego existimo, * ipsos putare, secum præclare agi, quod nos, qui tot atque tam magnas civitates habemus, bellum ipsis non inferamus."

37. "Quinetiam si venerint (ut fertur), existimo, Siciliam plus virum habituram ad eos debellandos, quam Peloponnesum, quo est omnis generis apparatu instructior; nostramque civitatem solam, hoc exercitu, qui (ut isti dicunt) nunc contra nos venit, atque adeo bis tanto, longe superiorem esse duco. quippe quod sciam, ipsos nullum equitatum secum adducturos, qui sequatur, ne-

* Ipsos contentos esse, quod nos etc. Huds.

τόνιν πορισθησομένους, εἰ μὴ ὀλίγους τινὰς ἵπαρ¹ Bell.
Ἐγεσταιῶν, οὐδ' ὀπλίτας ἰσοπληθεῖς τοῖς ἡμετέροις, Pelop.
ἐπὶ νεῶν γε ἐλθόντας. μέγα γὰρ τὸ καὶ αὐταῖς ταῖς Olymp.
ναυσὶ κούφαις τοσοῦτον πλοῦν δεῦρο κομισθῆναι, τὴν 91. 1.
τε ἄλλην παρασκευὴν, ὅσῃν δεῖ ἐπὶ πόλιν τοσήνδε πορι- U. C.
σθῆναι, οὐκ ὀλίγην οὔσαν. ὥστε, ²παρὰ τοσοῦτον γι- Varr.
γνώσκω, μόλις ἂν μοι δοκοῦσιν, εἰ, πόλιν ³ἐτέραν το- 339.
σαύτην, ὅσαι Συρακοῦσαί εἰσιν, ἔλθοιεν ἔχοντες, καὶ
⁴ὁμορον οἰκήσαντες, τὸν πόλεμον ποιοῖντο, οὐκ ἂν ⁵παν-
τάπασι διαφθαρῆναι· ἥπου γε δὴ ἐν πάσῃ πολεμίᾳ
Σικελίᾳ. ⁶ξυστήσεται γὰρ ⁷στρατοπέδῳ τε ἐκ νεῶν
ἰδρυθέντι, καὶ ἐκ ⁸σκηνιδίων, καὶ ἀναγκαίας παρα-
σκευῆς, οὐκ ⁹ἐπὶ πολὺ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἰππέων ¹⁰ἔξι-
όντες. τὸ δὲ ξύμπαν, οὐδ' ἂν κρατῆσαι αὐτὰς τῆς γῆς,
ἡγοῦμαι· τοσοῦτῳ τὴν ἡμετέραν παρασκευὴν κρείσσω
νομίζω.”

λή. “ Ἀλλὰ ταῦτα, ὥσπερ ἐγὼ λέγω, οἳ τε Ἀθη-

¹ Παρὰ Ἐγεσταιῶν Ar. C. Reg. Cass. Gr. Aug. ² Παρὰ τοσοῦτον Mosqu.
Cass. ³ Τσαύτην ἰτίαν et Συρακοῦσαί εἰσι Reg. ⁴ Ὅμορον Dan. ⁵ Παν-
τάπασι Cass. Aug. ⁶ Scil. ἡ γὰρ ἰκίῳν στρατιὰ ξυστήσεται καὶ ἰμοῦ μοῦ ἐν
στρατοπέδῳ ἐκ νεῶν ἰδρυθέντι· καὶ οἱ στρατιῶται ἐκ σκηνιδίων, καὶ παρασκευῆς, ἢ ἐξ
ἀνάγκης, καὶ παρὰ γνώμην ἀναγκασθῆναι, κατὰ δύναμιν, πρὸς τὰ παρόντα παρα-
σκευάσονται, οὐκ ἐπὶ πολὺ χρόνῳ διάστημα, καὶ πύρρον τῶν ὅπλων, ἔξόντες πλανήσον-
ται, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἰππίων κωλυθέντες. A. Port. Locī sententiam melius
constare existimat Acacius, si verba hoc modo distinguantur: μόλις μὲν δοκῶ-
σιν οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρῆναι (ἥπου γε δὴ ἐν π. σ. Σικελίᾳ. ξυστήσεται γὰρ)
στρατοπέδῳ τε ἐκ νεῶν etc. ξυστήσονται Ald. ξυστήσεται Reg. Cass. Gr.
⁷ Τὸ στρατ. Mosqu. ⁸ Σκηνιδίῳ Gr. Σκηνιδίῳ Mosqu. ⁹ Ἐπιπλοῦ Reg.
Cass. Gr. ¹⁰ Ἐξόντων Ar. C. Dan.

que ex hac ipsa regione comparaturus, nisi perexiguam quandam ab Egæstæis, neque gravis armaturæ militum numerum nostro parem, quia navibus vehentur. Arduum enim fuerit vel solis navibus expeditis, tantum navigationis cursum huc usque conficere, et cæterum apparatus ferre, quantum adversus tantam civitatem suppetere oportet, qui profecto parvus esse non debet. Quamobrem ab hac opinione ego adeo dissentio, ut, si Athenienses aliam urbem tantam, quantæ sunt Syracusæ, in Sicilia obtinerent, et contra nos illinc venirent, et urbem Syracusis finitimam

incolerent, et ex ea prodeuntes, nobis bellum facerent, vir totius exercitus internecionem vitare posse videantur. Jam vero multo minus, si tota Sicilia sit ipsorum hostis. Nam illorum exercitus in castris, quæ ex navibus fient, consistet, et se continet, et illorum milites ex parvis tabernaculis, et apparatu necessario, non longe prodeuntes vagabuntur, a nostris equitibus prohibiti. In summa, ne terra quidem ipsos posituros puto. Adeo nostrum apparatus hostili præstantiorem duco.”

38. “ Quamobrem Athenienses,

Bell. ναιῖοι ^f γινώσκοντες, τὰ ^ε σφέτερα αὐτῶν, εἴ οἱδ', ὅτι
 Pelop. σώζουσι, καὶ ἐνθύνδε ^h ἄνδρες, οὔτε ὄντα, ⁱ οὔτε ἂν γε-
 an. 17. νόμενα, λογοποιοῦσιν. οὐς ἐγὼ, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλ'
 Olymp. 91. 1. αἰὲ, ἐπίσταμαι, ^k ἥτοι λόγοις γε τοιοῖσδε, καὶ ἔτι τού-
 U. C. των κακουργοτέροις, ἢ ἔργοις, βουλομένους καταπλή-
 Varr. 339. ξαντας τὸ ^l ὑμέτερον πλῆθος, αὐτοὺς τῆς πόλεως
 ἄρχειν. καὶ δέδοικα μέντοι, μήποτε, πολλὰ πειρῶντες,
 καὶ ^m κατορθώσωσιν, ἡμεῖς δὲ κακοί, πρὶν ἐν τῷ παθεῖν,
 ὦμεν ⁿ προφυλάξασθαι τε, καὶ ^o αἰσθόμενοι ἐπεξελ-
 θεῖν. τοιγάρτοι δι' αὐτὰ ἡ πόλις ἡμῶν ὀλιγάκις μὲν
 ἡσυχάζει, στάσεις δὲ πολλὰς καὶ ἀγῶνας οὐ πρὸς τοὺς
 πολεμίους πλείονας, ἢ πρὸς ^p αὐτὴν, ἀναιρεῖται, τυραν-
 νίδας δὲ, ἔστιν ὅτε, καὶ δυναστείας ἀδίκους. ^q ὦν ἐγὼ
 πειράσομαι, ἢν ^r γε ὑμεῖς ἐδέλθετε ^s ἐπεσθαι, μήποτε
^t ἐφ' ἡμῶν τὶ ^u περιιδεῖν γενέσθαι. ^x ὑμᾶς μὲν τοὺς
 πολλοὺς πείθων, τοὺς δὲ τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους
 κολάζων, μὴ ^y μόνον αὐτοφώρους, (χαλεπὸν γὰρ ἐπι-

^f Γινώσκοντες Mosqu. ^ε Σφέτερον αὐτῶν Gr. ^h Ὡς ἄνδρες Reg. ⁱ Οὐτ'
 ἂν Gr. ^k Εἰτε λόγ. Mosqu. γε abest. ^l Ἡμέτερον Reg. Mosqu. ^m Κατορ-
 θώσωσι Gr. ⁿ Φυλάξασθαι Reg. ^o Αἰσθάνομενοι Ar. C. Dan. ^p Αὐ-
 τὴν Bar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. Cass. ^q Hic verborum ordo: ὦν ἐγὼ
 πειράσομαι μὴ περιιδεῖν τι γινέσθαι ποτὶ ἐφ' ὑμῶν etc. F. Port. Huds. ^r Τε Gr.
^s Ἐπεσθαι Cass. ^t Ἀφ' ἡμῶν Reg. ^u Περιιδεῖν Cass. ^x Dicit ὑμᾶς
 τοὺς πολλοὺς pro eo, quod modo dixit, τὸ ὑμέτερον πλῆθος. Id est, vos, e qui-
 bus populus constat. Vel, vos, qui populus estis. Quibus opponit paulo post
 τοὺς ὀλίγους. Steph. Huds. ^y Μόνως Ar. Dan.

quod hæc, quæ ego dico, cogno-
 scant, res suas (quod probe novi)
 conservant: et quidam hujus civita-
 tis homines, ea, quæ neque sunt, ne-
 que futura sunt, comminiscuntur;
 quos ego non nunc primum, sed
 semper scio, hujuscemodi rumori-
 bus, inquietiam aliis, qui sunt istis
 longe maligniores, vel factis, vestrae
 multitudini terrore incusso, ipsos
 civitatis imperio potiri velle. Vereor
 autem, ne sæpius *idem* conantes,
 hoc etiam aliquando consequantur.
 * Nos vero ignavi sumus tum ad præ-
 cavendas istorum insidias, antequam
 ab ipsis opprimamur; tum ad su-
 mendum de istis supplicium, post-

quam ipsorum insidias cognovimus.
 His autem de causis nostra civitas
 raro quidem quiescit, sæpe vero se-
 ditione laborat, et longe plura certa-
 mina contra suos ipsius cives, quam
 contra hostes, suscipit; inquietiam
 interdum tyrannidem ac iniquum
 dominatum sustinet. Quarum re-
 rum (si modo vos meam sententiam
 sequi velitis) ego nullam unquam
 nostra ætate fieri sinam: vestram
 quidem multitudinem verbis in me-
 am sententiam adducens, de illis
 vero, qui talia machinantur, suppli-
 cium sumens, non solum in ipso fa-
 cinore deprehensis, (arduum enim
 fuerit, ipsos deprehendere,) sed etiam

* Nos vero tanta segnitie tenet, ut neque, priusquam opprimamur, nos
 muniamus, neque, ubi senserimus, obviam eamus. *Acacius.* Huds.

τυγχάνειν,) ^γ ἀλλὰ καὶ, ὧν βούλονται μὲν, δύνανται δ' οὐ. (τὸν γὰρ ἐχθρὸν, οὐχ ὧν ^α δεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας ^α προαμύνεσθαι χρῆ, εἴπερ καὶ μὴ προφυλαξάμενός τις ^β προπείσεται.) τοὺς δ' αὖ ὀλίγους, τὰ μὲν ἐλέγχων, τὰ δὲ φυλάσσων, τὰ δὲ καὶ διδάσκων. μάλιστα γὰρ δοκῶ ἂν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας. καὶ δῆτα (ὃ πολλάκις ἐσπεψάμην,) τί ^ε καὶ βούλεσθε, ὧ νεώτεροι; πότερον ἄρχειν ἤδη; ἀλλ' οὐκ ^δ ἔννομον. ὃ δὲ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς μᾶλλον, ἢ, δυναμένους, ἐτέδη, ἀτιμάζειν. ἀλλὰ ^ε δὴ ^ι μὴ μετὰ πολλῶν ἰσονομεῖσθαι; καὶ πῶς δίκαιον, τοὺς αὐτοὺς μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι;

λθ'. "Ε Φήσει τις, δημοκρατίαν οὐτε ξυνετὸν, ^h οὐτ' ἴσον εἶναι, τοὺς δ' ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους. ἐγὼ δὲ φημι, πρῶτα μὲν, δῆμον ^ι ζῦμπαν ὠνομάσθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ, μέρος' ἔπειτα, φύλακας μὲν ἀρίστους εἶναι χρημάτων τοὺς πλουσίους, βουλευῆσαι δ' ἂν βέλτιστα τοὺς ξυνετοὺς, ^k κρῖναι δ'

^γ Id est: ἀλλὰ καὶ ἰκίον ἴσκα, ὧν βούλονται etc. F. Port. Huds. ^α Μόνον δεῖα Ar. Μόνον δεῖα C. Dan. ^β Προαμύνεσθαι Bar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ^β Προσπιέσθαι Reg. ^ε Καὶ abest Mosqu. ^δ Ἐννομον Dan. ^ε Δὲ δεest Ar. ^ι Μὴ abest a Reg. ^h Φήσει Reg. ^h Οὐτε ἴσον Ar. C. et mox τοὺς δ' ἔχοντας. Δι' ἴχ. etiam Cass. ^ι Ζῦμπαν, deest Dan. ^k Sic et Aristot. lib. 3. Polit. c. 11. Huds.

ob ea, quæ volunt quidem, sed tamen non possunt. Hostis enim non solum pro maleficiis, sed etiam pro consiliis, est prius ulciscendus, quam nos opprimat, * si modo quis illius insidias ita præcavere possit, ut ab eo prior non opprimatur. Paucos vero, contra, partim quidem, ut hostes in facinore deprehensos, coarguens, partim vero, observans, partim etiam, ut cives officii sui monens, ac docens. Sic enim potissimum existimo fore, ut hos a maleficio deterream. Sed agite (quod sæpe mecum ipse consideravi) quidnam vultis, adolescentes? utrum rerum potiri? at hoc non est legitimum. Lex enim lata potius est, quod vos junio-

res magistratus gerere nequeatis, quam ut vos ignominia afficiat, quum per atatem potestis. An vero vultis non pari jure cum plebe vivere? At quo pacto justum fuerit, eosdem non iisdem dignos censi?

39. " Sed fortasse dixerit quis, popularem statum rem esse neque consultam, neque æquabilem; sed eos, qui magnam pecuniæ vim possident, optimos etiam esse ad optime imperandum. Ego vero respondeo, primum quidem, † populi nomen universam rempublicam complecti; paucorum vero potentiam, partem. Deinde vero, locupletes quidem, pecuniarum optimos esse custodes, sed viros prudentes, præstantissimos es-

* Nam nisi sibi quis præcaverit prior, detrimentum accipiet. Valla. Huds.

† Populæ status nomine intelligi omnem civitatem: paucorum vero, partem civitatis. Valla. Populæ appellatum fuisse universum corpus civitatis, oligarchiam vero, partem. Steph. IDEM.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

Bell. ἂν ἀκούσαντας ἄριστα τοὺς πολλούς. ¹ καὶ ταῦτα
 Pelop. ὁμοίως ^m καὶ κατὰ μέρη καὶ ζύμπαντα ἐν δημοκρατίᾳ
 an. 17. ἰσομοιρεῖν. ὀλιγαρχία δὲ τῶν μὲν κινδύνων τοῖς πολ-
 Olymp. 91. I. λοῖς μεταδίδωσι, τῶν ⁿ δ' ἀφελίμων οὐ πλεονεκτεῖ μό-
 U. C. Varr. νον, ἀλλὰ ^o καὶ ζύμπαν ἀφελομένην ἔχει. ^p ἂ ὑμῶν οἱ
 339. τε δυνάμενοι καὶ οἱ νέοι προθυμῶνται, ἀδύνατα ἐν με-
 γάλῃ πόλει κατασχεῖν. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν, ὧ πάντων
 ἀξυνετώτατοι, εἰ μὴ μανθάνετε ^q κακὰ σπεύδοντες, ἢ
 ἀμαδέστατοι ἐστέ, ὧν ἐγὼ οἶδα, Ἑλλήνων, ἢ ἀδικώ-
 τατοι, εἰ εἰδότες τολμαῖτε.

μ'. "Ἄλλ' ἤτοι, μαθόντες ^r γε, ἢ μεταγνόντες,
 τὸ τῆς πόλεως ζύμπασι κοινὸν αὖξετε, ἡγησάμενοι,
 τοῦτο μὲν ^s ἂν ἴσον, καὶ πλεόν, οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν, ^t ἢ περ
 τὸ τῆς πόλεως πληθός, μετασχεῖν· εἰ δ' ἄλλα βου-
 λήσεσθε, καὶ τοῦ παντός ^u κινδυνεῦσαι στέρηθῆναι καὶ
 τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ^x ὥς προαισθανομένους, καὶ μὴ
 ἐπιτρέφοντας, ^y ἀπαλλαγήτε. ἢ γὰρ πόλις ἦδε, καὶ εἰ

¹ Id est: τὰ διάφορα τῶν πολιτῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συμπολιτευομένων συντάγματα, τὰ τῶν ξυνετῶν, τῶν πλουσίων, καὶ τῶν πολλῶν. *Æ. Port. Idem.* ^m Καὶ τὰ μέρη *Bar.* Καὶ κατὰ τὰ μέρη *Aug. Reg. Cass.* ⁿ Δὲ ἀφελίμων *Gr.* ^o Καὶ abest *Mosqu.* ^p Ἐφ' ὑμῶν legit *Valla.* ^q Κατασπεύδοντες *C.* in margine κακὰ σπεύδοντες. ^r Γε omittunt *Ar. C.* ^s Ἀν καὶ ἴσον *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu.* ^t Ὦν περ in margine *Cod. C.* ^u Κινδυνεύσας *Ar. C. Dan.* ^x Id est: ἡμῶν ἥδη τὰς ὑμῶν ἐπιβουλὰς καὶ ἐπιχειρήσεις προαισθομένους, καὶ οὐκ ἐπιτρέφοντας ὑμῶν ταῦτα διαπραχθῆναι. Vel, ὅτι τὰς ὑμετέρας διανοίας καὶ ἐπιχειρήσεις ἥδη προαισθόμεθα, καὶ οὐκ ἐπιτρέφομεν ὑμῶν ποιῆν ὧν ἐφίσομε. *Æ. Port.* ^y Ὦς προαισθόμενους *Marg.* ^z Ὦς πρὸς αἰσθανομένους *Gr.* ^{aa} Ὦς τὰς (vel ὡς περ) αἰσθανομένους. *Cl. Huds.* ^{bb} Ὦς πρὸς αἰσθόμενους *Reg.* ^{cc} Ὦς προαισθόμενους *Schol.* et a prima manu *Cass.* deinde a correctore πρὸς αἰσθανομένους. ὡς πρὸς αἰσθαν. *Aug.* ^{dd} Ἀπαλλαγήναι *Marg.*

se consultores; multitudinem vero, postquam *res propositas* audierit, optimum esse iudicem; atque hos civium diversos ordines et per partes et simul universos in statu populari juris æquabilitate frui. Sed paucorum dominatus pericula quidem multitudini impertit; commodorum vero non solum maiorem partem habet, verum etiam universa, *sua portione cæteris erepta*, retinet. Quas res illi, qui inter vos sunt et potentes et juvenes, obtinere student; quas *tamen* in ampla civitate non poterunt. Sed nunc etiam omnium estis stultissimi, nisi animadvertitis, vos rem perniciosam affectare, aut omnium

Græcorum, quos ego novi, *estis imperitissimi, aut injustissimi, si, cum sciatis, audetis.*

40. "Verum aut *a me* edocti, aut mutata sententia, quod ad universæ reipublicæ bonum spectat, id augeatis; sperantes fore, ut illi, qui de vobis boni sunt *cives*, horum reipublicæ commodorum parem, atque adeo maiorem partem obtineant, quam *cætera* reipublicæ multitudo. Quod si alia affectaritis, *sciatis*, vos in periculum venturos, ne et rebus omnibus privemini. Quamobrem huiusmodi nuntios miscos faciatis, quia *vestra consilia* presensimus, neque *vos hæc ad exitum perducere sine-*

ἔρχονται Ἀθηναῖοι, ἀμυνεῖται αὐτοὺς ἀξίως^x αὐτῆς^y· καὶ στρατηγοὶ εἰσιν ἡμῖν, οἳ σκέψονται αὐτά. καὶ, εἰ^y μὴ τι αὐτῶν ἀληθές ἐστιν, (ὥσπερ οὐκ οἶομαι,) οὐ, πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀγγελίας καταπλαγεῖσα, καὶ ἐλομένη ὑμᾶς ἄρχοντας, αὐθαίρετον δουλείαν^z ἐπιβαλεῖται· αὐτὴ δ' ^a ἐφ' ἑαυτῆς σκοποῦσα, τοὺς τε λόγους ἀφ' ὑμῶν ^b ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ, καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀκούειν ἀφαιρεθήσεται, ἐκ δὲ τοῦ ἔργῳ φυλαττομένη μὴ ἐπιτρέπειν πειράσεται σῶζειν.

μα'.^c Τοιαῦτα Ἀθηναγόρας εἶπε. τῶν δὲ στρατηγῶν ^d εἷς, ἀναστάς, ἄλλον μὲν οὐδένα ἔτι εἶασε παρελθεῖν, αὐτὸς δὲ, πρὸς τὰ παρόντα, ἔλεξε τοιαύδε. “ Διαβολὰς μὲν, οὐ σῶφρον, οὔτε λέγειν τινὰς ^e ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι· πρὸς δὲ τὰ ^f εἰσαγγελλόμενα μᾶλλον ὀρεῖν, ὅπως εἷς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα ^g πόλις καλῶς τοὺς ἐπίοντας ^h παρασκευαζώμεθα ἀμύνεσθαι. καὶ, ἣν ἄρα μηδὲν ⁱ δέησῃ, ^k οὐδεμία βλάβη ^l τοῦ τε τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ.

^x Αὐτῆς Cl. Gr. Cass. ^y Μὴ Mosqu. Mox ἡμῖν. Bas. ^z Ἐπιβαλεῖς Bar. Ald. Flor. Bas. Ἐπικαλεῖται Gr. ^a Αφ' ἑαυτῆς Marg. Ar. C. Ἐφ' αὐτῆς Gr. Aug. Ἀφ' ἑαυτῆς Dan. Mosqu. Δι' ἑφ' αὐτῆς Gr. ^b Ὡς deest Reg. ^c Τοιαῦτα μὲν Ἀθηναγόρας εἶπε Ar. C. Τοιαῦτα μὲν δ' Ἀθ. Cl. Τοιαῦτα μὲν Ἀθ. Reg. Cass. Dan. Aug. et ἄλλοι Cass. Dan. ^d Τίς, ἀναστάς Gr. Ὡς ἀναστάς in marg. ^e Ὡς deest Gr. ^f Ἐσαγγελλόμενα Ar. C. Dan. Ἐσαγγελλόμενα Reg. Cass. Aug. ^g Πόλις d. Mosqu. id. antea ἐπιδίχ. p. ἀπὸδ. ^h Παρασκευαζώμεθα Ar. C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. Παρασκευαζώμεθα Gr. ⁱ Δέησι Cass. ^k Οὐδὲ μία Cass. ^l Τοῦτο τὸ α. Dan. Mox κοσμεῖ. Mosqu.

mus. Hæc enim civitas, ut etiam veniant Athenienses, ipsos tamen pro sua dignitate propulsabit. Sunt autem nobis imperatores, qui hæc videbunt. Quod si nihil horum verum fuerit (prout ego suspicor), nequaquam vestris nuntiis exterrita civitas, vobisque ducibus electis, sua sponte sibi servitutis jugum imponet; sed ipsa per se consultans, et de rumoribus, quos vos ipsi disseminatis, quasi idem valeant ac ipsa facta, questionem habebit: et præsentem libertatem non propter rumores, quos a vobis sparsos audit, amittet; sed factis ita sibi cavens, ut non permittat vobis ea peragere,

quæ cupitis, conservare conabitur.”

41. Atque Athenagoras hæc dixit. Tunc autem unus e ducibus surgens, nullum quidem alium ad dicendum prodire passus est; sed ipse pro præsentis rerum statu hæc verba fecit. “Obtrectationes quidem vel ab aliis in alios mutuo proferri, vel ab audientibus admitti, nequaquam est prudentiæ: sed potius pro rebus, quæ nuntiantur, oportet videre, quam ratione cum privatim, tum publice, ex dignitate nos instruamus ad eos propulsandos, qui contra nos veniunt. Et, si forte nihil opus fuerit, nulla jactura fiet, si res publica instruaturs et equis, et armis,

Bell. ἵπποις καὶ ὅπλοις, καὶ τοῖς ¹ ἄλλοις, οἷς ὁ πόλεμος
 Pelop. ἀγάλλεται. ^m τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν
 an. 17. ὀλύμπ. ἡμεῖς ⁿ ἔξομεν, καὶ τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν
 91. 1. ἅμα, ἔς τε κατασκοπὴν, καὶ ἦν τι ἄλλο ^o φαίνεται
 U. C. Varr. 339. ἐπιτηδεῖον. τὰ δὲ καὶ ^p ἐπιμεμελήμεθα ἤδη, καὶ, ὅ, τι
 ἂν αἰσθώμεθα, ἔς ὑμᾶς οἴσομεν." Καὶ οἱ μὲν Συρα-
 κούσιοι, τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ στρατηγοῦ, διελύθησαν
 ἐκ τοῦ ξυλλόγου.

μβ'. ^q Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἤδη ἐν τῇ Κερκύρα, αὐτοῖ
 τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅπαντες, ἦσαν· καὶ πρῶτον μὲν
^r ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος, καὶ ζύνταξιν, ὥσπερ
 ἔμελλον ^s ὀρμειῖσθαι τε καὶ στρατοπεδεύεσθαι, οἱ
 στρατηγοὶ ^t ἐποίησαντο· καὶ τρία μέρη νεύμαντες, ἐν
 ἐκάστῳ ἐκλήρωσαν, ἵνα μήτε, ^u ἀναπλέοντες, ἀπορῶσιν
 ὕδατος, καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἐπιτηδεῶν ἐν ταῖς κατα-
 γωγαῖς, πρὸς τε ^x τὰ ἄλλα ^y εὐκοσμότεροι καὶ ῥάους
 ἄρχειν ᾧσι, κατὰ τέλη ^z στρατηγῶν προστεταγμένοι.
 ἔπειτα δὲ προὔπεμψαν καὶ ^a ἐς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σι-
 κελίαν τρεῖς ναῦς, εἰσομένας, αἵτινες σφᾶς τῶν πόλεων

¹ Ἄλλης ἤs et ex emendat. ἄλλοις ἤs Cass. ^m Τὴν δὲ ἱσμ. Gr. ⁿ Ἀξο-
 μιν Dan. ^o Φαίνεται Cass. ^p Ἐπιμελήμεθα Ar. Bar. Ald. Flor. Bas.
 Gr. ^q Ἀθηναῖοι δὲ ἤδη Cl. οἱ omittens. οἱ δὲ Ἀθ. Mosqu. ^r Ἐπ' ἐξέτασιν
 Reg. Cass. Gr. Bas. ^s Ὀρμειῖσθαι τε Mosqu. Bas. Steph. 1. Illud τε non
 agnoscit Ar. ^t Ἐποίησαν Reg. ^u Ἄμα πλόντες legisse videtur. Valla.
 Huds. ^x Τὰ ἄλλα Reg. Cass. Aug. Mosqu. ^y Hic verborum sensus:
 ἵνα οἱ στρατιῶται βέλτιον καὶ ὑπερίσπετον κοσμηθέντες ᾧσι, καὶ τὰς τάξεις καὶ τὸν
 κόσμον ῥῶν φυλάττειν, καὶ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἄρχεισθαι, καὶ τὰ προσταττόμενα
 ποιῆσθαι δύνωνται. Æ. Port. Huds. ^z Στρατηγῶν Gr. ^a Eis Reg. Aug.
 Cass.

et cæteris rebus, quibus bellum gau-
 det. Nos vero istarum curam gere-
 mus, easque recensimus; simul
 etiam curabimus, ut ad civitates
 quoqueversum mittantur, qui et ex-
 plorent et agent, si quid aliud com-
 inodum esse videatur. Sunt etiam,
 quæ jam curavimus, et quicquid sen-
 serimus, id ad vos referemus." Atque
 Syracusani quidem, cum dux iste hæc
 verba fecisset, ex concilio discesserunt.

42. Athenienses vero, cum ipsi,
 tum eorum socii, omnes apud Cor-
 cyram jam erant. Atque primum
 quidem duces copias iterum recen-

suerunt, et instruxerunt, eo ordine,
 quo portum capturi, castraque posi-
 turi erant. Et classe in tres partes
 distributa, in singulis sortitionem
 fecerunt, ne in altum navigantes,
 aquæ, et portuum, et rerum ad vic-
 tum necessariorum, * in diversoriis,
 ad quæ appellerent, inopia labora-
 rent; utque cæteris etiam in rebus
 milites aptius instructi essent, et a
 ducibus facilius regi possent, in sin-
 gulis illis tribus agminibus attributi
 suo quique duci. Deinde vero præ-
 miserunt et in Italiam et in Siciliam
 tres naves, ut explorarent, quænam

* Vel, in stationibus. Huds.

^a δέζονται. καὶ εἶρητο αὐταῖς προαπαντᾶν, ὅπως ἐπι-
στάμενοι καταπλέωσι.

μγ'. Μετὰ δὲ ταῦτα, τοσῆδε ἤδη ^b τῇ παρασκευῇ
'Αθηναῖοι ἄρξαντες ἐκ τῆς Κερκύρας, ^c ἐς τὴν Σικελίαν
ἐπεραιοῦντο· τριήρεσι μὲν ταῖς πάσαις, ^d τέσσαρσι καὶ
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν, καὶ δυοῖν Ῥοδίοις πεντηκοντόροις.
τούτων Ἀττικαὶ μὲν ἦσαν ἑκατὸν, αἷν αἱ μὲν ἐξήκοντα,
ταχεῖαι, αἱ δ' ἄλλαι, στρατιώτιδες· τὸ δὲ ἄλλο ναυ-
τικόν, Χίων, καὶ τῶν ἄλλων ζυμμάχων· ὀπλίταις ^e δὲ
τοῖς ζύμπασιν, ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίοις. (καὶ τού-
των, Ἀθηναίων μὲν αὐτῶν ἦσαν πεντακόσιοι μὲν καὶ
χίλιοι ^f ἐκ καταλόγου, ἑπτακόσιοι δὲ, ^g θῆτες, ἐπιβάται
τῶν νεῶν. ζύμμαχοι ^h δὲ οἱ ἄλλοι ξυνεστράτευον, οἱ
μὲν, τῶν ὑπηκόων, οἱ δ' Ἀργείων, πεντακόσιοι, καὶ
Μαντινέων καὶ μισθοφόρων πεντήκοντα καὶ διακόσιοι.)
τοξόταις δὲ τοῖς πᾶσιν, ὀγδοήκοντα καὶ ⁱ τετρακοσίοις·
(καὶ τέτων Κρηῖτες οἱ ὀγδοήκοντα ἦσαν) καὶ σφενδονή-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

^a Δέζονται Mosqu. ^b Τῇ deest Gr. τόσῃδε Mosqu. et mox ἰταίται. ^c Εἰς
Gr. ^d Τέτταρσι Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Gr. Aug.
et mox πινθηκοντίεσιν, et διὰ p. du. Mosqu. ^e Δι deest Gr. ^f Οἱ ἐκ
καταλόγου sunt ἐκ τῶν ἀποχρῶδων, id est, cives ac indigenæ, sic dicta, quoni-
am ex tabulis, in quas publice nomina et numerum civium referri mos fuit,
nominatim citabantur per δημάρχους. Huds. Paulo ante μὲν, post πινθα. d.
Mosqu. ^g Vide Annot. Huds. ^h Δ' οἱ ἄλλοι et paullo post δι' Ἀργείων
Gr. ⁱ Τετρακοσίοις Gr.

civitates se essent recepturæ; ipsis-
que præceptum fuerat, ut *classi* oc-
currerent, ut *duces* ab ipsis certiores
facti ad illas appellerent.

43. Post hæc Athenienses, jam
cum tanto apparatu e Coreyra sol-
ventes, in Siciliam trajicere cæpe-
runt: cum triremibus numero cen-
tum, et triginta quatuor, et duabus
Rhodiis navibus, quæ quinquaginta
reinis agebantur. Harum autem *tri-*
remium erant Atticæ centum, qua-
rum sexaginta quidem *erant* veloces,
cæteræ vero milites vehabant, reli-
qua vero classis *erat* Chiorum, et cæ-

terorum sociorum. Universi autem
gravis armaturæ milites erant quin-
que millia, et centum *præterea*. (At-
que inter hos, ex ipsis quidem Athe-
niensibus erant * mille et quingenti
legionarii milites, et septingenti fa-
mulī, † navium defensores. ‡ Cæteri
vero socii, qui cum ipsis ad hanc mi-
litiā proficiscebantur, partim quin-
dem erant ex populis ipsorum im-
perio subjectis, partim vero ex Ar-
givis, quingenti; et ex Mantineis
atque mercenariis, ducenti et quin-
quaginta.) Universi vero sagittarii,
quadringenti et octoginta (quorum

* Mille quingentique ex formula. Valla. Ex delecto. Acacius. HUDS.

† Vel, *propugnatores*. ita enim *militantes in triremibus* (Græcis ἰπιδάται)
vocat Livius. Vide Schefferum de Militia Naval. l. 2. c. 3. IDEM.

‡ Cæteri, qui sequebantur, subditi et Argivi: quingenti erant Mantineo-
rum, itemque mercenariorum ducenti et quinquaginta. Acacius. IDEM.

Bell. ταις Ῥοδίων ἑπτακοσίοις, καὶ Μεγαρεῦσι ψιλοῖς, Φε-
 Pelop. γάσιν, εἴκοσι καὶ ἑκατόν καὶ ^k ἵππαγωγῷ μιᾷ, τριᾷ-
 an. 17. κόντα ἀγούσῃ ἱππέας.
 Olymp. 91. 1.

U. C. μδ'. Τοσαύτη ἡ πρώτη παρασκευὴ πρὸς τὸν πόλεμον
 Varr. 339. διέπλει. Ἰτούτοις δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἄγουσαι ὀλκάδες
 μὲν τριάκοντα σιταγωγοὶ, καὶ τοὺς σιτοποιοὺς ἔχουσαι,
 καὶ λιθολόγους, καὶ τέκτονας, καὶ ^m ὅσα ἐς τειχισμὸν
 ἐργαλεῖα, πλοῖα δὲ ἑκατόν, ⁿ ἃ ἐξ ἀνάγκης μετὰ τῶν
 ὀλκάδων ξυνέπλει, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πλοῖα καὶ
 ὀλκάδες ἐκούσιοι ξυνηκολούθουν τῇ στρατιᾷ ἐμπορίας
 ἔνεκα· ἃ τότε πάντα ἐκ τῆς Κερκύρας ^o ξυνδιέβαλε τὸν
 Ἰόνιον κόλπον. καὶ προσβαλοῦσα ^p ἡ πᾶσα παρασκευὴ
 πρὸς τε ἄκραν Ἰαπυγίαν, καὶ πρὸς Τάραντα, καὶ ὡς
 ἕκαστοι εὐπόρησαν, παρεκομίζοντο τὴν Ἰταλίαν, τῶν
 μὲν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει,
 ὕδατι δὲ καὶ ὄρμῳ, Τάραντος δὲ καὶ Λοκρῶν οὐδὲ τού-
 τοις· ἕως ἀφίκοντο ἐς Ῥήγιον, τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον,
 καὶ ἐνταῦθα ἤδη ^q ἡθροίζοντο. καὶ ἔξω τῆς πόλεως, ὡς
 αὐτοὺς εἴσω οὐκ ἐδέχοντο, στρατόπεδόν τε κατεσκευά-
 σαντο ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ, οὗ αὐτοῖς καὶ ἀγο-

^k Ἰππαγωγῶν *Ald. Flor. Bas.* Eadem navis στρατιῶτις etiam appellaba-
 tur, quoniam non equos modo, sed et milites in iis perducebant. *Huds.*
 Καὶ ante ἵππαγωγῷ deest *Dan.* ^l Scilicet, ἡκολούθουν. *Huds.* ^m Ὅσα
 δὲ ἐπὶ τειχισμῶν *Ar. C. Dan.* ⁿ Ἄ οὐκ ἐπιτίθεται. *C. Ald.*
Flor. Bas. Aug. Cass. ^p Ἡ παρασκευὴ πᾶσα *Ar. C. Dan.* Antea προσβάλ-
 λουσα *Mosqu.* ^q Ἡθροίζετο, et mox ἰδίχτε *Mosqu.*

Cretenses erant octoginta), et Rhodiorum funditores septingenti, et Megarensium exsulum leviter armatorum centum viginti. Erat et una hippagoga, quæ triginta equites vehebat.

44. Primus apparatus, qui ad bellum in Siciliam trajecit, tantus fuit. Hos autem sequebantur triginta onerariæ naves, quæ commeatum et res exercitui necessarias vehebant, et quæ pistores, et lapidum structores, et fabros, omniaque instrumenta, quæ ad munitiones exstruendas erant necessaria, portabant. Item centum navigia, quæ naves onerarias vi necessitatis coacta comitabantur. Multa etiam alia navigia, et naves onerariæ simul navigantes exercitum

ultra negotiationis causa sequebantur. Quæ omnes e Coreyra tunc sinum Ionium simul transmiserunt. Totusque apparatus, partim ad promontorium Japygiam, partim Tarentum appulsus, partim etiam alio, prout cuique facultas data est, oram Italiæ legentes prætervehebantur; et civitates nec ad mercatum ipsos admittebant, nec in urbem recipiebant, sed aquæ et stationis usu eos adjuvabant: Tarentum vero Locrique ne his quidem: donec ad Rhegium, Italiæ promontorium, pervenerunt, atque hic jam congregabantur: et extra urbem (quia Rhegini ipsos intra muros non recipiebant) castra fecerunt ad Dianæ templum, ubi etiam Rhegini mercatum ipsi

ξαν παρεῖχον· καὶ τὰς ναῦς ἀνελκύσαντες ἡσύχασαν· Bell.
καὶ πρὸς τε τοὺς Ῥηγίους λόγους ἐποίησαντο, ἀξιού- Pelop.
τες, ἡ Χαλκιδίας ὄντας, Χαλκιδεῦσιν οὖσι Λεοντίοις Olymp.
βοηθεῖν. οἱ δὲ, οὐδὲ μεθ' ἑτέρων, ἔφασαν, ἔσεσθαι, 91. 1.
ἀλλ', ὅ, τι ἂν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰταλιώταις ξυνδοκῇ, U. C.
τοῦτο ποιήσιν. οἱ δὲ, πρὸς τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ πρά- Varr.
γματα, ἐσκόπουν, ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα προσοίσονται· καὶ 339.
τὰς ἑσκόπους ναῦς ἐκ τῆς Ἐγέστης ἅμα προσέμενον,
βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων, εἴ ἐστιν, ἃ
ἔλεγον ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ ἄγγελοι.

μέ. Τοῖς δὲ Συρακουσίοις ἐν τούτῳ πολλαχόθεν τε
ἤδη καὶ ἀπὸ τῶν κατασκόπων σαφῇ ἠγγέλλετο, ὅτι ἐν
Ῥηγίᾳ αἱ νῆες εἰσὶ. καὶ ὥς ἐπὶ τούτοις παρεσκευάζοντο
πάσῃ τῇ γνώμῃ, καὶ οὐκέτι ἠπίσταντο· καὶ ἕς τε τοὺς
Σικελούς περιέπεμπον, ἔνθα μὲν, Φύλακας, πρὸς δὲ
τοὺς, πρέσβεις· καὶ ἕς τὰ ὑπερίπλοια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ
ἠφρουράς ἐσεκόμιζον· τὰ τε ἐν τῇ πόλει, ὅπλων ἐξετά-
σει καὶ ἵππων, ἐσκόπουν, εἴ ἐντελῇ ἔστι· καὶ ἄλλα,

* Hunc locum egregie illustrat Strabo l. 6. Vide Cluverii Italiam, p. 1297. et Siciliam, p. 128. Huds. Καλκιδίας et Χαλκιδεῦσιν οὖσιν Gr. ἃ abest Mosqu. mox τῶν αὐτῶν. pr. τῶν, et προσοίσονται p. προσοίσονται. * Vide Bayium de re Navali, p. 92. et Schefferum, l. 3. c. 3. p. 202. Huds. ἡ Ἐλί-
γιστο Gr. Sed duæ postremae litteræ punctis subscriptis notatæ sunt. ὅτι
ἔτι Gr. ἡ Περιπλοία Marg. C. Gr. Cl. in marg. Ald. Flor. Bas. Περι-
πλοία legisse videtur Valla. Huds. Περιπλοία Cass. in marg. ἡ φρουρά
Mosqu. ἡ ἔστι Gr. ἡ τὰ ἄλλα Gr.

præbebant. Subductisque navibus
quieverunt. Et apud Rheginos verba
fecerunt, postulantes, ut ipsi, qui
Chalcidenses essent, Leontinis, qui
et ipsi Chalcidenses essent, auxilium
ferrent. Rhegini vero dixerunt, se
neutris affuturos: sed quicquid cæ-
teris * Italis communiter placeret,
id esse facturos. Isti vero animum
ad res Siculas converterunt, conside-
rantes, quamvis ratione in illis opti-
me se gererent. Simul etiam præ-
cursorias naves ab Egesta præstola-
bantur, quia scire cupiebant, an illæ
ea esset pecunia, quam legati Athe-

nis prædicassent.

45. Intertra vero Syracusanis cum
ex multis aliis locis, tum etiam ab
exploratoribus jam certo nuntiaba-
tur, naves hostium ad Rhegium esse:
et propterea omni studio se præpa-
rabant, nec amplius dubitabant: et
ad Siculos mittebant quoquo versus,
ad hos quidem, præsidia; ad illos
vero, legationes. Et in castella, quæ
in regione circumcirca erant, præ-
sidia immittebant. Et quæ intra
urbem erant, an absoluta essent, ex-
plorabant, recensentes arma et e-
quos; et cætera constituebant, ut

* Potius, *Italicis*: nam *Itali* sunt indigenæ: *Italici*, Græcis Ἰταλιῶται,
sunt advepæ. Vide Cluverii Italiam, l. 1. p. 45. Huds.

Bell. ὥς ἐπὶ ταχεῖ πολέμῳ καὶ ὅσονοῦ παρόντι, καθ-
Pelop. ίσταντο.

Olymp. μς'. ^a Αἱ δ' ἐκ τῆς Ἐγέστης τρεῖς νῆες αἱ πρόπλοι
91. 1. ^b παραγίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸ Ῥήγιον, ἀγγέλ-
U. C. λουσai, ὅτι τᾶλλα μὲν οὐκ ἔστι χρήματα, ἀ ὑπ-
Varr. έσχοντο, τριάκοντα δὲ ^c τάλαντα μόνα φαίνεται. καὶ
339. οἱ στρατηγοὶ εὐθύς ἐν ἀδυμία ἦσαν, ὅτι αὐτοῖς τοῦτό
τε πρῶτον ἀντεκεκρούκει, καὶ οἱ ^d Ῥηγῖνοι, οὐκ ἐδελή-
σαντες ^e ξυστρατεύειν, οὓς πρῶτον ἤρξαντο πείθειν, καὶ
εἰκὸς ἦν μάλιστα, Λεοντίαν τε ξυγγενεῖς ὄντας, καὶ
σφίσιν αἰεὶ ἐπιτηδεῖους. καὶ τῷ μὲν Νικίᾳ προσδεχο-
μένῳ ἦν τὰ ^f περὶ τῶν Ἐγεσταίων, τοῖν δὲ ἐτέροιν καὶ
^g ἀλογώτερα. οἱ δὲ Ἐγεσταῖοι τοιόνδε τι ^h ἐξετεχνή-
σαντο τότε, ὅτε οἱ πρῶτοι πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἤλ-
θον αὐτοῖς ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων' ἐς τε τὸ
ἐν Ἐρυκί ⁱ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀγαγόντες αὐτοὺς,
ἐπέδειξαν τὰ ἀναθήματα, φιάλας τε, καὶ οἰνοχόας,
καὶ θυριατήρια, καὶ ^k ἄλλην κατασκευὴν οὐκ ὀλίγην
ἀ, ὄντα ἀργυρεᾶ, πολλᾷ πλείω τὴν ὅψιν ἀπ' ὀλίγης

^a Ὅσον οὐ *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Aug. Reg. Cass.* ^b Ἐκ δὲ τῆς Ἐγέστης
Ar. Αἱ δὲ ἐκ τ. Ἐ. Gr. Mosqu. ^c Παραγίγνονται *Gr.* ^d Μόνα τάλαντα
Reg. Mosqu. ^e Ῥηγῖοι *Gr.* ^f Ξυστρατεύειν οὓς ἤρξαντο πρῶτον *π. Gr.*
^g Παρὰ *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu.* ^h ἀλογώτερα
Marg. Schol. ⁱ Ἐξετεχνήσαντο τότε *Marg. C.* ^j Ἐξετεχνήσαντό τι *Ar. Ἐξε-*
τεχνήσαντό τ' Gr. Huds. Gr. habet ἐξετεχνήσαντό τι ὅτι. ^k Vide *Chuverii*
Siciliam antiq. p. 93. 94. Huds. ^k Καὶ τὴν ἄλλην *C.*

imminenti, et tantum non jam præ-
senti bello.

46. Illæ vero tres præcursoriæ na-
ves ab Egæta Rhegium ad Athenien-
ses advenerunt, et renuntiaverunt, cæ-
teram quidem pecuniam, quam *Ege-
stæi* promiserant, non exstare; sed
tantum triginta talenta apparere.
Confestim autem duces animos des-
pondere cœperunt, quod hoc ipsis
initio præter expectationem incom-
mode cecidisset; quodque Rhegini
ipsis restitissent, una secum militare
recusantes, quibus primis suadere
cœperant, et maxime credibile vide-
batur, quod essent Leontinorum co-

gnati, et ipsorum semper studiosi
fuissent. Atque Nicie quidem hæc,
prout exspectaverat, ab Egæstæis
contigerunt; duobus vero reliquis
vel maxime præter opinionem. Ege-
stæi enim hujusmodi fraudem exco-
gitarunt tunc, quum primi Atheni-
ensium legati eos adierunt ad explo-
randas ipsorum pecunias. Illis enim
adductis in Veneris fanum, quod est
in Eryce, ostenderunt donaria, phia-
las, trullas, thuribula, cæteramque
non paucam suppellectilem; * quæ,
quum essent argentea, longe majore
solidæ opulentiae speciem præ-
bebant, quam re ipsa valebant, quod

* Quæ cum argentea omnia essent, multiplicem, quamvis exigui pretii,
speciem intuentibus reddebant. *Acacius.*

δυνάμειος χρημάτων παρείχετο· καὶ ἰδίᾳ ξενίσαις ποι-
ούμενοι τῶν ^k τριηριτῶν, τὰ τε ἐξ αὐτῆς Ἐγέστης
ἐκπώματα ^l καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ^m ξυλλέξαντες,
καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐγγυὲς πόλεων καὶ ⁿ Φοινικικῶν καὶ
Ἑλληνίδων αἰτησάμενοι, ἐσέφερον ἐς τὰς ἐστιάσεις, ὥς
οἰκεῖα ἕκαστοι. καὶ πάντων ὥς ^o ἐπιτοπολὺ τοῖς αὐτοῖς
χρωμένων, καὶ πανταχοῦ πολλῶν φαινομένων, μεγάλην
τὴν ἐκπληξιν ^p τοῖς ἐκ τῶν τριηρῶν Ἀθηναίοις ^q παρ-
εῖχε. καὶ ἀφικόμενοι ἐς τὰς Ἀθήνας, ^r διεδρόσαν, ὥς
χρήματα πολλὰ ἴδοιεν. καὶ οἱ μὲν, αὐτοὶ τε ἀπατη-
θέντες, καὶ τοὺς ἄλλους τότε πείσαντες, ἐπειδὴ ^s διήλ-
θεν ὁ λόγος, ὅτι οὐκ εἴη ἐν τῇ Ἐγέστη ^t τὰ χρήματα,
^u πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. οἱ δὲ
στρατηγοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐβουλεύοντο.

μζ'. Καὶ Νικίου μὲν ἦν γνώμη, πλεῖν ἐπὶ Σελινούν-
τα πάσῃ τῇ στρατιᾷ, ^v ἐφ' ὅπερ μάλιστα ἐπέμφθη-
σαν· καὶ, ἦν μὲν ^w παρέχουσι χρήματα παντὶ τῷ στρα-
τεύματι Ἐγεσταῖοι, πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι· ^x εἰ
δὲ μὴ, ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶν, ^y ὅσασπερ ἤτήσαντο,
ἄξιον, δίδοναι αὐτοὺς τροφὴν· καὶ παραμείναντας,

^k Τριηριτῶν Mosqu. ^l Καὶ deest Dan. ^m Ξυλλέξαντες Gr. ⁿ Φοι-
νικικῶν Reg. ^o Ἐπὶ τὸ πολλὸν C. Cass. Ἐπὶ πολὺ Gr. Aug. Περὶ τοπολὺ
Reg. ^p Vocat τοὺς ἐκ τριηρῶν, quos paulo ante τριηριτας dixerat Huds.
τριηρῶν Aug. Τριηρῶν ex emendat. recenti pro τριηρῶν Cass. ix abest Mosqu.
^q Παρίχιν Cass. Aug. ^r Διεδρόσαν, διελάλσαν, διεδρόσαν. Suid. Huds.
^s Ἠλθιν Ar. C. Dan. ^t Τὰ deest C. ^u Πολλοὶ Dan. ^v Ἐφάτιε Aug.
^w Παρίχουσι τὰ χρήματα Ar. C. Dan. ^x Εἰ δὲ μὴ Aug. ^y Ὅσας Gr.
Paulo post παραμείναντες Mosqu.

essent parvi pretii. Quinetiam pri-
vatim exceptis hospitio illis, qui tri-
remibus ad eos advecti fuerant, cum
ex ipsa Eggesta omnia tum aurea tum
argentea pocula collecta, tum etiam
ex vicinis tam Phoenicum quam Græ-
corum urbibus corrogata, in convi-
viis ut suam quique domesticam su-
ppellectilem exhibuerant. Cum au-
tem omnes convivatores iisdem pocu-
lis plerumque uterentur, et multa
ubique conspicerentur, ingentem stu-
porem afferebant Atheniensibus, qui
triremibus ad eos advecti fuerant.
Quare Athenas reversi divulgant,
se magnam pecuniæ vim conspe-
xisse. Atque illi quidem, qui cum

ipsi decepti fuerant, tum etiam aliis
tunc hoc persuaserant, postquam hic
rumor dimanavit, pecunias illas Ege-
stæ non esse, graviter a militibus
accusabantur. Duces autem pro præ-
senti rerum statu consultare cœpe-
runt.

47. Et Niciæ quidem sententia
hæc erat, ut cum omnibus copiis ad-
versus Selinuntem navigaretur, cu-
jus rei causa potissimum missi fu-
issent. Et, si quidem Eggestæ pecu-
nias universo exercitui suppedita-
rent, pro pecuniæ summa consilium
caperetur; sin minus, ab ipsis postu-
laretur, ut sexaginta navibus, quas
ipsi petissent, cibaria suppeditarent;

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

Bell. Σελινουντίους, ἢ βία, ἢ ^γ ξυμβάσει, ^z διαλλάξαι ^a αὐ-
 Pelop. an. 17. τοῖς, καὶ οὕτω παραπλεύσαντας τὰς ἄλλας πόλεις,
 Olymp. καὶ ἐπιδείξαντας μὲν τὴν δύναμιν ^b τῆς Ἀθηναίων πό-
 91. 1. λεως, δηλώσαντας δὲ τὴν ἐς τοὺς φίλους καὶ ξυμμά-
 U. C. χους προθυμίαν, ἀποπλεῖν οἴκαδε, ἦν μὴ τι ^c δι' ὀλί-
 Varr. 339. γου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδοκῆτου ἢ Λεοντίνους οἰοί τε ὥσιν
 ἀφελῆσαι, ἢ τῶν ἄλλων τινὰ πόλεων προσαγαγέσθαι,
 καὶ τῇ πόλει δαπανῶντας τὰ οἰκεῖα μὴ κινδυνεύειν.

μη'. Ἀλκιβιάδης δὲ, οὐκ, ἔφη, χρῆναι, τοσαύτη
 δυνάμει ἐκπλεύσαντας, αἰσχυρῶς καὶ ἀπράκτως ἀπελ-
 δεῖν, ^d ἀλλ' ἐς τε τὰς πόλεις ἐπικηρυκεύεσθαι, πλὴν
 Σελινοῦντος καὶ Συρακουσῶν, τὰς ἄλλας, καὶ πειρᾶ-
 σθαι καὶ τοὺς Σικελούς, τοὺς μὲν ἀφιστάναι ἀπὸ τῶν
 Συρακουσίων, τοὺς δὲ, φίλους ποιῆσθαι, ἵνα σῖτον καὶ
 στρατιὰν ἔχωσι· πρῶτον δὲ πείθειν ^e Μεσσηνίους (ἐν
 πόρῳ γὰρ μάλιστα καὶ προσβολῇ εἶναι αὐτοὺς τῆς
 Σικελίας,) καὶ λιμένα καὶ ^f ἐφόρμησιν τῇ στρατιᾷ
 ἱκανωτάτην ἔσεσθαι· ^g προσαγαγομένους δὲ τὰς πό-
 λεις, ^h εἰδότας, μεθ' ὧν τίς πολεμήσει, οὕτως ἤδη Συ-
 ρακούσαις καὶ Σελινοῦντι ἐπιχειρεῖν· ἦν μὴ ⁱ οἱ μὲν

^γ Συμβάσει Ar. ^z Διαλλάξαι Dan. ^a Αὐτοὺς Reg. Aug. ^b Τῶν
 Ar. C. ^c Διολίγῳ Aug. ^d Ἀλλὰ ἰς Gr. ^e Μεσσηνίους Ar. C. Ald.
 Flor. Bas. Steph. 1. Gr. ^f Ἐφόρμησιν Reg. ^g Προσαγαγομένους Cl. Reg.
 Dan. ^h Ἰδόντας μεθ' ὧν τίς πολήσῃ Ar. C. Τολμήσει etiam Dan. Mosqu.
ⁱ Οἱ μὲν, οἱ Σελινοῦντιοι· οἱ δὲ, οἱ Συρακούσιοι. Æ. Port.

atque sic Athenienses ibi perman-
 erunt, donec Selinuntios ipsis Ege-
 stais vel vi vel pactione reconcilia-
 sent; et ita cæteras civitates obi-
 rent, et ubi Atheniensis reipublicæ
 potentiam ipsis ostendissent, et suum
 in amicos sociosque studium demon-
 strassent, domum redirent, (nisi for-
 te brevi temporis spatio, et ex ino-
 pinato aliqua facultas offerretur, qua
 oblata, vel Leontinos iuvare, vel ali-
 quam aliarum civitatum sibi adjun-
 gere possent,) neque suas quique fa-
 cultates reipublicæ causa consumen-
 tes, rempublicam in periculum addu-
 cerent.

48. Alcibiades vero dicebat, non
 oportere se cum tantis copiis Athenis
 emissos, turpiter, ac infecto negotio

abire; sed ad omnes civitates, præ-
 ter Selinuntem et Syracusas, legatos
 mittere, et operam dare, ut et Sicu-
 los, partim quidem ad defectionem a
 Syracusanis faciendam sollicitarent,
 partim vero amicos sibi facerent, ut
 et commeatu et copias haberent.
 Ac primum quidem Messanenses ad-
 ducendos censebat. (ipsos enim po-
 tissimum in trajectu, et opportuno
 loco, quo ad Siciliam appellari posset,
 sitos esse dicebat,) et portum atque
 stationem, quæ copias, classemque
 commodissime caperet, illuc fore de-
 monstrabat. Civitatibus autem in
 amicitiam adductis, ubi nosset, quos
 belli socios essent habituri, ita de-
 mum Syracusas et Selinuntem ag-
 grediendas censebat: nisi hi quidem,

Ἐγεσταίοις ξυμβαίνωσιν, οἱ δὲ Λεοντίνους ^k ἑῷσι κατοικί-
ζειν.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

μθ'. Λάμαχος δὲ, ἀντικρυς, ^l ἔφη, χρῆναι πλεῖν
ἐπὶ ^m Συρακούσας, καὶ πρὸς τῇ πόλει ὡς τάχιστα τὴν
μάχην ποιεῖσθαι, ἕως ἔτι ἀπαράσκευοί τε εἰσὶ, ⁿ καὶ
μάλιστα ἐκπεπληγμένοι. τὸ γὰρ πρῶτον πᾶν στρα-
τευμα δεινότατον εἶναι· ἦν δὲ ^o χρονίση, πρὶν εἰς ὄψιν
ἔλθεῖν, τῇ γνώμῃ ἀναδαρσοῦντας ἀνδράπους, καὶ τῇ
ὄψει καταφρονεῖν μᾶλλον. ^p αἰφνίδιοι δὲ ἦν προσπέσω-
σιν, ἕως ἔτι περιδεῖς προσδέχονται, μάλιστ' ἂν σφᾶς
περιγενέσθαι, καὶ ^q κατὰ πάντα ἂν αὐτοὺς ἐκφοβῆσαι,
^r τῇ τε ὄψει (πλεῖστοι γὰρ ἂν ^s νῦν φανῆναι,) καὶ τῇ
προσδοκίᾳ, ὧν πείσονται, μάλιστα δ' ἂν τῷ αὐτίκα
κινδύνῳ τῆς μάχης. εἰκὸς δ' εἶναι, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς
πολλοὺς ^t ἀποληφθῆναι ἔξω, διὰ τὸ ἀπιστεῖν, σφᾶς μὴ
ἔξειν· καὶ ἐσκομιζομένων αὐτῶν, τὴν στρατιὰν ^u οὐκ
ἀπορήσειν χρημάτων, ἦν πρὸς τῇ πόλει κρατοῦσα καθ-
έζεται. τοὺς τε ἄλλους Σικελιώτας οὕτως ἤδη μάλ-
λον καὶ ἐκείνοις οὐ ξυμμαχήσειν, καὶ σφίσι προσίεναι,
καὶ οὐ ^v διαμελλήσειν περισκοποῦντας, ὁπότεροι κρατῇ-

^k Ἐστῶν Gr. ^l Ἐφ' omittunt Ar. C. Dan. Ἐφ' ἀντικρυς; Reg. ^m Συ-
ρακούσας Reg. Dan. ⁿ Καὶ abest Mosqu. ^o Χρονίση Gr. ^p Αἰφνίδιον
Ar. C. Cl. Gr. Aug. Reg. Dan. et ab emendatione Cass. ^q Καταπάντα
Ar. ^r Τῇ δὲ ὄψει Ar. C. Dan. ^s Νῦν deest Dan. ^t Ἀποληφθῆναι
Dan. i, antè τ. ἀγρ. om. Mosqu. ^u Μὴ Marg. τῇ στρατιᾷ ἀπ. Mosqu.
^v Διαμελλήσειν Reg. Gr. Mosqu.

compositionem cum Egestæis face-
rent, illi vero, Leontinos in suas
pristinas sedes redire sinerent.

49. Lamachus vero palam dice-
bat, adversus Syracusas navigandum
esse, et primo quoque tempore præ-
lium ad urbem committendum, dum
adhibe imparati essent, et maxime
perterriti. Omnem enim exercitum
principio maximum terrorem affer-
re: sed si moram interponat, ante-
quam in ipsorum conspectum veni-
at, homines ex pavore se colligen-
tes, et ipsum cernentes, magis con-
temnere. Sed si repente Syracusanos
invaserint, dum adhuc metu perculsi
hostem expectarent, affirmabat, se

superiores illis facillime futuros, om-
nibusque rebus terrorem illis incus-
suros, tum adspectu (plurimos enim
tunc visum iri) tum expectatione
cladium, quas essent accepturi, præ-
cipue vero subito prælii committendi
periculo. Verisimile autem esse, in
agris etiam multos extra urbem in-
tercipi posse, quod minime crederent
se venturos. * Quod si isti ex agris
in urbem se reciperent, exercitum,
si victor urbem obsideret, satis pecu-
niarum habiturum. Præterea reli-
quos Sicilienses sic jam et illorum
societatem facilius deserturos, et ad
se transituros, minimeque cunctatu-
ros, circumspicientes, utri victores

* Quibus in urbem ex agris res suas comportantibus, non defuturas ex-
ercitui pecunias, si urbem obsidens, superior esset. Steph. HUDS.

Bell. σουσι. ναύσταθμον δὲ, ἐπαναχωρήσαντας, καὶ ἐφορμη-
 Pelop. θέντας, Μέγαρα, ἔφη, χρῆναι ποιῆσθαι, ἃ ἦν ἔρημα,
 an. 17. Ὀlymp. ἀπέχοντα Συρακουσῶν οὔτε πλοῦν πολὺν, οὔτε ὁδόν.

91. 1. ἵ. * Λάμαχος μὲν, ταῦτα εἰπὼν, ὅμως προσέειπετο
 U. C. ὡς καὶ αὐτὸς τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ. μετὰ δὲ ² τοῦτο
 Varr. 339. Ἀλκιβιάδης, τῇ ³ αὐτοῦ νηὶ διαπλεύσας ἐς ^b Μεσσήνην,
 καὶ λόγους ποιησάμενος περὶ ξυμμαχίας πρὸς αὐτοὺς,
 ὥς οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο, πόλει μὲν ἂν οὐ
^c δεῖξομαι, ἀγορὰν ^d δ' ἔξω παρέξω, ἀπέπλει ἐς τὸ
 Ῥήγιον. καὶ εὐθὺς ξυμπληρώσαντες ἐξήκοντα ναῦς ἐκ
 πασῶν οἱ στρατηγοὶ, καὶ τὰ ἐπιτήδεια λαβόντες, παρέ-
 πλεον ἐς Νάξον, τὴν ἄλλην στρατιᾶν ἐν Ῥηγίῳ κατα-
 λιπόντες καὶ ἕνα σφῶν αὐτῶν. Ναξίων δὲ δεξαμένων
 τῇ πόλει, παρέπλεον ἐς Κατάνην. καὶ ὥς αὐτοὺς οἱ
 Καταναῖοι οὐκ ἰδέχοντο, (ἐνῆσαν γὰρ αὐτόφει ἄνδρες
 τὰ Συρακουσίων βουλόμενοι) ἐκομίσθησαν ἐπὶ τὸν Τη-
 ρίαν ποταμὸν, καὶ ἀυλίσάμενοι, τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ Συρα-
 κουσας ἔπλεον, ^e ἐπὶ κέρως ἔχοντες τὰς ἄλλας ναῦς.

* Λάμαχος δὲ μὲν ταῦτα Gr. Λάμαχος μὲν τοσαῦτα Cl. Scriba Cod. Gr. ὅ
 punctis subscriptis deleri voluerat. * Καὶ omittunt Ar. C. Cl. Gr. Aug.
 Reg. Cass. Dan. ² Ταῦτα Ar. C. Mosqu. Μετὰ δὲ τοῦ Ἀλλ. Reg. Μετὰ
 δὲ ταῦτα οὕτω Ἀλλ. Dan. ³ Αὐτοῦ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Cass.
 Aug. ^b Μεσσήνην Reg. Cass. Aug. eis M. Mosqu. Δεῖξομαι Reg. Cass.
 Gr. Aug. ^d Δι' ἔξω Gr. * Ἐπικαίρως Aug. Bas. Ἐπὶ κέρως Marg. Ar.
 C. Cl. Vide ad 6, 32. extr. Huds. Dan.

essent futuri. Sibi autem ab urbis
 obsidione reversis, et ad portum ap-
 pulsus, navium stationes obtinendas
 dicebat ad Megara, quæ deserta es-
 sent, et a Syracusis mari terraque
 parum distarent.

50. Lamachus autem, quamvis hæc
 dixisset, tamen et ipse in Alcibiadis
 sententiam ivit. Postea vero Alci-
 biades, cum sua navi Messanam tra-
 jecisset, et de societate secum ine-
 unda apud Messanenses verba fecis-
 set, neque rem ipsis persuadere po-
 tuisset, sed illi respondissent, in ur-
 bem quidem se nequaquam receptu-
 ros, forum tamen rerum venalium
 ipsis præbituros, ad Rhegium rediit.

Duces autem, cum ex omni navium
 numero sexaginta naves confestim
 implevissent, et necessarias res as-
 sumsisset, reliquo exercitu cum uno
 de suis collegis ad Rhegium relicto,
 classe prætervecti ad Naxum ive-
 runt. Cum autem Naxii eos in ur-
 bem recepissent, illinc oram legen-
 tes ad Catanam navigarunt. Sed
 cum Catanæ ipsos in urbem non re-
 cepissent, (illic enim aderant qui-
 dam, qui Syracusanorum partibus
 favebant) in flumen Teriam delati
 sunt. Cum autem illic pernoctas-
 sent, postero die Syracusas versus
 navigarunt, * agmine longo cæteris
 navibus instructis. Decem vero na-

* Classe opportune digesta etc. Vallæ. Cum opportune cæteræ quoque
 naves venissent etc. Acacius. Huds.

δέκα δὲ τῶν νεῶν προῦπεμψαν εἰς τὸν μέγαν λιμένα, πλεῦσαι τε, καὶ κατασκέψασθαι, εἴ τι ναυτικόν ἐστι ^fκαθεικυσμένον, καὶ κηρύξαι ἀπὸ τῶν νεῶν, προσπλεύσαντας, ὅτι ^gοἱ Ἀθηναῖοι ἤκουσι, Λεοντίλους εἰς τὴν ἑαυτῶν ^hκατοικιοῦντες, κατὰ ζυμμαχίαν καὶ ⁱζυγγένειαν τοὺς οὖν ὄντας ἐν Συρακούσαις Λεοντίλων, ὡς παρὰ φίλους καὶ εὐεργέτας ^kἈθηναίων ἀδεῶς ἀπιέναι. ἐπεὶ ^lδ' ἐκηρύχθη, καὶ κατεσκέψαντο τὴν τε πόλιν καὶ τοὺς λιμένας καὶ τὰ περὶ τὴν ^mχώραν, ⁿἐξ ἧς αὐτοῖς ^oὀρμημένοις πολεμητέα ἦν, ἀπέπλευσαν πάντες εἰς Κατάνην.

να'. Καὶ ἐκκλησίας γενομένης, τὴν μὲν στρατιὰν οὐκ ἐδέχοντο οἱ Καταναῖοι, τοὺς δὲ στρατηγοὺς, ^pἔσελθόντας, ἐκέλευον, ^qὅ, τι βούλονται, εἰπεῖν. καὶ, λέγοντος τοῦ Ἀλκιβιάδου, καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τετραμμένων, ^rοἱ στρατιῶται πυλῖδα τινα ^sἐνωκοδομημένην κακῶς ἔλαθον διελόντες· καὶ ἔσελθόντες, ἠγόραζον εἰς τὴν πόλιν. τῶν δὲ Καταναίων, οἱ μὲν ^tτὰ τῶν Συρακουσίων φρονοῦντες, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα ἔνδον, εὐδὺς περιδεεῖς γενόμενοι, ὑπέξῃλθον, οὐ

^f Καθεικυσμένων Gr. mox κηρύξαι Mosqu. ^g Oī omittunt Ar. C. Cl. Gr. Reg. Aug. Mosqu. Cass. Dan. ^h Κατοικιοῦντες C. Gr. Reg. καταξυμμ. (uno voc.) Mosqu. ⁱ Leontini a Theocle Atheniensi conditi. Vide ad 6, 3. et Cluverii Sicil. 1. 1. c. 2, 10. Huds. ^k Ἀθηναῖους Dan. ^l Δι' ἐκηρύχθη Gr. ^m Πόλιν C. ⁿ Ἐξῆς Reg. Gr. ^o Ὀρμημένοις Reg. ^p Ἐξελθόντες Gr. Huds. Habet ἔξελθόντας. Duk. ^q Εἴτι Marg. Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ^r Καὶ οἱ στρατ. Cass. ^s Ἐνωκοδομημένων Aug. ^t Τὴ Gr.

ves præmiserunt in magnum Syracusarum portum, ut et illuc navigarent, et explorarent, si quid navium a Syracusanis deductum esset; utque ad urbem accedentes ex navibus per præconis vocem ipsis significarent, Athenienses venire, ut Leontinos in suas pristinas sedes restituerent, propter societatis atque cognationis jus. Leontinis igitur, quotquot Syracusis essent, dicerent, ut intrepide transirent ad Athenienses, ut ad amicos, et de ipsis bene meritos. Postquam autem per præconis vocem hoc ipsis denuntiatum est, postquam etiam urbis portuumque situm, omnemque circumcirca regionem, unde ipsis ad

bellum hostibus faciendum prodeundum esset, contemplati sunt, rursus Catanam redierunt.

51. Catanæi vero, convocata concione, copias quidem in urbem non receperunt; sed duces ingressos dicere jusserunt, si quid vellent. Cum autem Alcibiades apud ipsos orationem haberet, et oppidani in illam concionem essent conversi, milites Athenienses quandam portulam male obstructam nacti, clam diruta ædificii materia aperuerunt: et in urbem ingressi, mercabantur. Catanæi vero, qui cum Syracusanis sentiebant, cum exercitum in urbe animadvertissent, confestim terrore perculsi,

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

Bell. πολλοὶ τινές· [†]οἱ δὲ ἄλλοι ἐψηφίσαντό τε ξυμμαχίαν
 Pelop. τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα [″]ἐκέλευον ἐκ
 an. 17. Ὀlymp. Ῥηγίου κομίζειν. μετὰ δὲ τοῦτο πλεύσαντες οἱ Ἀθη-
 91. 1. ναῖοι ἐς τὸ Ῥήγιον, πάσῃ ἡδὴ τῇ στρατιᾷ ἄρσαντες ἐς
 U. C. τὴν Κατάνην, ἐπειδὴ ἀφίκοντο, κατεσκευάζοντο τὸ
 Varr. 339. στρατόπεδον.

ιβ'. Ἐσηγγέλλετο δὲ αὐτοῖς ἐκ τε Καμαρίνης, ὥς,
 εἰ ἔλθοιεν, προσχωροῖεν αὐν, καὶ ὅτι Συρακούσιοι πλη-
 ροῦσι ναυτικόν. ἀπάσῃ οὖν τῇ στρατιᾷ παρέπλευσαν,
 πρῶτον μὲν ἐπὶ Συρακούσας· [†]καὶ, ὥς οὐδὲν εὖρον ναυ-
 τικόν πληρούμενον, [″]παρεκομίζοντο αὖθις ἐπὶ Καμα-
 ρίνης, καὶ σχόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν, ἐπεκηρυκεύοντο. οἱ
 δ' οὐκ ἐδέχοντο, λέγοντες, ^{*}σφίσι τὰ ὄρκια εἶναι, μιᾷ
 νηὶ καταπλεόντων Ἀθηναίων δέχεσθαι, ἣν μὴ αὐτοὶ
 πλείους μεταπέμπωσιν. ἄπρακτοι δὲ γενόμενοι, ἀπέ-
 πλεον· καὶ ἀποθάντες [†]κατὰ τι τῆς Συρακουσίας, καὶ
 ἀρπαγὴν ποιησάμενοι, καὶ τῶν Συρακεσίων ἱππέων βοη-
 θησάντων, καὶ τῶν ψιλῶν τινᾶς ἐσκεδασμένους δια-
 φθειράντων, ἀπεκομίσθησαν ἐς Κατάνην.

ιγ'. Καὶ καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν [″]ναῦν,

[†] Οἱ δ' ἄλλοι *Ar. C.* [″] Ἐκ Ῥηγ. ἐκίλ. Mosqu. et mox, τῶν ἡδὴ στρ. om.
 πῇ, ut mox, 52. init. ἀπ. αὐν στρ. [†] Καὶ deest Reg. [″] Περιεκυμάξ.
 Mosqu. ^{*} Σφίσι καὶ τὰ ὄρκια εἶναι *C.* Σφίσι κατὰ τὰ ὄρκια εἶναι *Ar.* Σφίσι
 καὶ τὰ δ. i. *Dan.* [†] Κατὰ τι *Ar. C.* Κατὰ τῆς Συρ. *Dan.* [″] Ναῦν non
 agnoscit *C.* De navi Salaminia vide *Annot.* ad 3, 33. init. *Huds.*

quorum numerus non magnus erat, clam profugerunt. Cæteri vero decreverunt societatem cum Atheniensibus faciendam, et reliquum exercitum a Rhegio acciri jusserunt. Postea vero Athenienses ad Rhegium reversi, jam cum omnibus copiis inde solventes Catanam *appulerunt*, et postquam eo pervenerunt, ibi castra fecerunt.

52. Ad ipsos autem puntii Camarina afferebantur, si *illuc* proficiscerentur, *Camarinaeos* deditionem facturos, et Syracusanos classem instruere. Primum igitur cum omnibus copiis adversus Syracusas profecti sunt. Et cum nullam classem *ab illis* instrui comperissent, rursus

Camarinam versus, oram legentes, se receperunt, et ad littus appulsi, caduceatorem miserunt. Illi vero eos non receperunt, dicentes, se jurisjurandi religione obstrictos esse, ut Athenienses cum una *tantum* navi appellentes reciperent, nisi ipsi plures *ab illis* accersissent. Quamobrem *Athenienses* re infecta discesserunt. Cum autem exscensum e navibus in quandam *agri* Syracusani partem fecissent, et prædas egissent, et Syracusanorum equites accurrissent, et nonnullos levis armaturæ milites *Athenienses* palatos interfecissent, Catanam se receperunt.

53. Illic autem offendunt Salaminiam navem Athenis missam, tum

ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἤκουσαν ἐπὶ τε Ἀλκιβιάδην, ὡς ² κελεύοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογία, ὣν ἡ πόλις ^a ἐνεκάλει, καὶ ἐπ' ἄλλους τινὰς τῶν στρατιωτῶν τῶν μετ' αὐτοῦ, μεμνηνυμένων περὶ τῶν μυστηρίων ὡς ἀσεβούντων, τῶν δὲ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἡ στρατιὰ ἀπέπλευσεν, ἔδδεν ἥσσον ζήτησιν ἐποιούντο ^b τῶν περὶ τὰ μυστήρια καὶ τῶν ^c περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντων· καὶ οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μνηστὰς, ἀλλὰ ^d πάντα ὑπόπτως ^e ἀποδεχόμενοι, διὰ πονηρῶν ἀνδρώπων πίστιν, πάνυ χρηστοὺς τῶν πολιτῶν ξυλλαμβάνοντες κατέδουν· χρησιμότερον, ἡγούμενοι, εἶναι, βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὔρεῖν, ἢ διὰ μνηστοῦ πονηρίαν, τινὰ, καὶ χρηστὸν δοκοῦντα εἶναι, αἰτίαθέντα, ^f ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν. ἐπιστάμενος γὰρ ὁ δῆμος ἀκοῇ, τὴν Πεισιστράτου καὶ τῶν παίδων τυραννίδα χαλεπῇ τελευτῶσαν γενομένην, καὶ προσέτι οὐδ' ὑφ' ἑαυτῶν καὶ Ἀρμοδίου ^g καταλυθεῖσαν, ἀλλ' ^h ὑπὸ ⁱ τῶν Λακεδαιμονίων, ἐφοβεῖτο αἰεὶ, καὶ πάντα ὑπόπτως ἐλάμβανε.

ιδ'. Τὸ γὰρ Ἀριστογείτονος καὶ Ἀρμοδίου τόλμη·

² Figura mutata est, aliter κελύουσιν dicendum esset. Jam illud κελύουσας referri debet ad ἀνδρας τοὺς ἐν τῇ Σαλαμῖνιᾳ πλόντας. *ÆE. Port. Idem. Κελύουσας Cass. Reg. Aug.* ^a Ἐπικάλει Gr. non ἐπικάλει, ut in *Appendice Huds.* vitio operatur editum est. ^b Τῶν περὶ τ. μυστ. καὶ des. Mosqu. ^c Περὶ τὰς Ἑρμᾶς Ar. C. *Ald. Flor. Bas.* ^d Πάντα Ar. C. *Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.* antea μνηστὰς Mosqu. ^e Ἐπιδεχόμενοι *Reg. Dan.* ^f Ἀνέλεγκτον *Reg.* Paulo post πρὸς ἑτ. Aug. ^g Καταλυθεῖσαν deest Gr. ^h Scil. Duce Cleomene Rege. Vide *Herodoti Περιχέρην* p. 311. *Ed. Francof. Huds.* ⁱ Τῶν deest *Reg. Cass. Gr. Aug.*

adversus Alcibiadem, ut, qui in ea vehebantur, juberent redire ad respondendum criminibus, quorum publice insimulabatur, tum adversus quosdam alios milites, qui cum eo erant: de quibus indicium delatum fuerat, quod impie mysteria polluisent, partim vero, quod Mercurii simulacra violassent. Athenienses enim post classis discessum, nihilo minus quæstionem habebant de mysteriis pollutis, et de violatis Mercurii simulacris. Quoniam autem non explorabant indices, sed omnes suspiciose admittebant, ob fidem improbis hominibus habitam, ex civi-

bus optimos comprehenderunt, et in vincula conjecerunt: satius esse judicantes, hac de re quæstionem habere, et reperire, quam propter indicis improbitatem, aliquem, licet vir probus esse videretur, accusatum, nulla quæstione habita, evadere. Populus enim, qui fama acceperat, Pisistrati ac filiorum tyrannidem extremis ejus temporibus gravem fuisse, præterea neque a se, neque ab Harmodio, sed a Lacedæmoniis eversam, semper metuebat, et omnia suspiciose accipiebat.

54. Nam audax illud Aristogitonis et Harmodii facinus, propter rei cu-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

μα δὲ ἐρωτικὴν ζυντυχίαν ἐπεχειρήθη· ἣν ἐγὰρ^k ἐπιπλέον διηγησάμενος, ἀποφανῶ, οὔτε τοὺς ἄλλους, ^lοὔτε αὐτοὺς Ἀθηναίους, περὶ τῶν σφετέρων τυράννων, οὐδὲ περὶ τοῦ γενομένου, ἀκριβῆς οὐδὲν λέγοντας. Πεισιστράτου γὰρ γηραιῷ τελευτήσαντος ἐν τῇ τυραννίδι, ἔχ' Ἴππαρχος, ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται, ^mἀλλ' Ἰππίας, πρεσβύτατος ὢν, ἔσχε τὴν ἀρχήν. γενομένου δὲ Ἀρμόδιου ὥρα ἡλικίας λαμπροῦ, Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀσῶν, ⁿμέσος πολίτης, ἐραστὴς ὢν, εἶχεν αὐτόν. ^oπειραθεῖς δὲ ὁ Ἀρμόδιος ὑπὸ Ἰππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ πεισθεῖς, καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. ὁ δὲ, ἐρωτικῶς περιαλγῆσας, καὶ φοβηθεῖς τὴν Ἰππάρχου δύναμιν μὴ βία ^pπροσαγάγῃται αὐτόν, ἐπιβουλεύει εὐδύς, ὥς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως, κατάλυσιν τῇ τυραννίδι. καὶ ἐν τούτῳ ὁ Ἰππαρχος, ὥς, αὐδῖς πειράσας, οὐδὲν μᾶλλον ἔπειθε τὸν Ἀρμόδιον, βίαιον μὲν οὐδὲν ἐβούλετο δρᾶν, ἐν τόπῳ δὲ τινι ἀφανεῖ, ὥς οὐ διὰ τοῦτο δὴ, παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτόν. οὐδὲ γὰρ

^k Ἐπὶ πλείον C. et mox ἐπὶ πλείστον Gr. utroque loco. ^l Οὔτε τοὺς Ἀθηναίους Ar. C. Dan. ^m Ἀλλὰ Ἰππίας etc. Ar. C. Aug. De Hippia et Hipparcho, uter horum natu major, magnum inter maximos auctores est dissidium. Vide Annot. Huds. Ἀλλὰ Ἰππίας Reg. Cass. ⁿ Τὸς μέσους πολίτας optimos esse, censet Aristoteles Polit. l. 4. c. 11. Et Phocylides: Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος δὲ ἴστω ἐν πόλει εἶναι. Acacius. Huds. ^o Πειραθεῖς Reg. ^p Προσαγῃται Mosqu. Id. mox τῇ τυραννίδι, p. τῇ τυραννίδι, et ἐπιβουλεύει pro ἐπιπιδῶναι.

jusdam ad amores pertinentis casum, ab illis susceptum fuit. Quam rem ego fusius narrans demonstrabo, neque alios, neque ipsos Athenienses, de suis tyrannis, aut de re gesta, quisquam certi dicere. Cum enim Pisistratus jam senex in tyrannide decessisset, non Hipparchus (ut vulgus arbitratur), sed Hippias, quod esset natu maximus, obtinuit principatum. Cum autem Harmodius ætatis flore insignis esset, Aristogiton, quidam e civibus, mediæ conditionis vir, eum adamabat, atque habebat. Hic autem Harmodius ab Hipparcho, Pisistrati filio, *tentatus, neque

ei morem gerens, rem ad Aristogitonem detulit. Hic vero more amatorum ingenti dolore concepto, et Hipparchi potentiam extimescens, ne per vim ipsum Harmodium ad se pertraheret, protinus pro sua auctoritate, tyrannidem per insidias evertere conatur. Interea vero Hipparchus, cum Harmodium rursus sollicitasset, et nihilo magis inducere potuisset, nihil quidem violenti intendere destinabat, sed in loco quodam obscuro, veluti non hac de causa hoc faceret, ad eum contumelia afficiendum se parabat. † Quippe neque cætero ejus principatu multitudini

* Appellatus de stupro etc. Valla. Compellatus vero de stupro etc. Meursius. Πιρᾶν, λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν. καὶ πιραδῆναι, ἀκούσαι λόγους τοιοῦτους. Suidas. Huds.

† Neque enim invisus populo erat circa cætera ejus dominatus, sed etc. Steph. Nec in aliis rebus multitudini gravis etc. Acacius. IDEM.

τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθῆς ἦν ἐς τοὺς πολλοὺς, ἀλλ' ἀνεπιφθόπως κατεστήσατο· καὶ ἐπετήδευσαν ἐπιπλεῖστον δὴ τύραννοι οὗτοι ἀρετὴν καὶ ζύνεσιν, καὶ Ἀθηναίους εἰκοστὴν μόνον πρᾶσσόμενοι τῶν γιγνομένων, τὴν τε πόλιν αὐτῶν καλῶς διεκόσμησαν, καὶ τοὺς πολέμους διέφερον, καὶ ἐς τὰ ἱερὰ ἔδυνον. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὴ ἡ πόλις τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχρῆτο, πλὴν, καθόσον, αἰεὶ τινὰ, ἐπεμέλοντο, σφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι. καὶ ἄλλοι τε αὐτῶν ἤρξαν τὴν ἑνιαύσιον Ἀθηναίοις ἀρχὴν, καὶ Πεισίστρατος, ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννεύσαντος υἱός, τοῦ πάππου ἔχων τοῦνομα, ὃς τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Ἀρχων ἀνέθηκε, καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίου. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μείζον μῆκος τοῦ βωμοῦ, ἠφάνισε τοῦ πύγμαμα· τῷ δ' ἐν Πυθίου, ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν, ἀμυδροῖς γράμμασι, λέγον τάδε·

Μνήμα τόδ' ἦς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἰππίου υἱός

Θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

νέ. ^b Ὅτι δὲ πρεσβύτατος ὢν Ἰππίας ἤρξεν, εἰδὼς

^p Τὴν δὲ πόλιν *Ar.*

^a Αὕτη *Reg. Cass. Aug.* Paullo ante Mosqu. δι-

κόσμησαι. ^r Καθ' ὅσον *C. Reg. Cass. Aug.* Mosqu.

^s Ἐναυσίαν *Reg.*

Cass. Aug. ^t Hujus aræ meminit *Plutarchus* in *Demosthene*: item in

Nicia. Herodotus lib. 6. *Lycurgus* in *Oratione adversus Lesbonact.* Vide

Meursii Ceramicum Cap. XVI. *Huds.* ^u Τῶν *Ar.* ^v Ἀρχων deest *Gr.*

^z Ἀπόλλωνος Πυθίου legisse videtur *Valla.* Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίῳ malit *F.*

Port. Huds. Ἀπόλ. ἐκ Πυθίου *Gr.* et mox τοῦ δ' ἐκ Πυθίου. ^y Τὸν *Dan.*

^a Ἐν deest *Reg.* ^a Τοῦ δὲ ἐν *Ar. C. Reg. Cass. Aug.* ^b Ἐτι *Mosqu.*

gravis erat: sed citra invidiam se gesserat. Ac profecto hi tyranni virtutem et prudentiam diutissime coluerunt, et proventuum vicissimam tantum ab Atheniensibus exigentes, et ipsorum urbem egregie exornarunt, et bella administrarunt, et in templis sacrificia fecerunt. In cæteris vero civitas legibus ante latis utebatur, præterquam quod operam provide dabant, ut semper aliquis de suo ipsorum numero magistratum gereret. Et cum alii ex ipsis annum imperium apud Athenienses obtinuerunt, tum Pisistratus, Hippiae ejus, qui tyrannus fuerat, filius, avi no-

men ferens: qui cum esset Archon, aram duodecim deorum in foro dedicavit, et illam, quæ est Apollinis in Pythii templo. Postea vero populus Atheniensis, cum amplificasset aram, quæ erat in foro, inscriptionem abolevit. At illius, quæ in Apollinis Pythii templo erat, etiamnum tota exstat, literis evanidis pæne, in hæc verba:

In Pythii Phœbi Pisistratus æde locavit

Imperii Hippiaades hæc monumenta sui.

55. Hippiam igitur imperasse, quod inter fratres natu maximus es-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

Bell. μὲν καὶ ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων, ἰσχυρίζομαι, γνώη
 Pelop. δ' ἂν τις καὶ αὐτῷ τούτῳ παῖδες γὰρ αὐτῷ ὁ μόνον
 an. 17. φαίνονται τῶν γνησίων ἀδελφῶν ^c γενόμενοι· ὥς ὅ, τε
 Olymp. 91. 1. βωμὸς σημαίνει, καὶ ἡ στήλη περὶ ^d τῆς τῶν τυράννων
 U. C. ἀδικίας, ἡ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀκροπόλει σταθεῖσα· ἐν
 Varr. 339. ᾧ ^e Θεσσαλοῦ μὲν ^f οὐδ' Ἰπάρχου οὐδεὶς παῖς γέγρα-
 πται, Ἰππίου δὲ πέντε, οἱ αὐτῷ ἐκ ^g Μυρρίνης τῆς
 Καλλίου τοῦ ^h Ὑπεροχίδου θυγατρὸς ἐγένοντο. εἰκὸς
 γὰρ ἦν, τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι· καὶ ἐν τῇ
 πρώτῃ στήλῃ πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα·
 οὐδὲ τοῦτο ἀπεικικότως, διὰ τὸ πρεσβεύειν τε ἀπ' αὐτοῦ
 καὶ τυραννεῦσαι. οὐ μὲν οὐδ' ἂν κατασχεῖν μοι ⁱ δοκεῖ
 ποτε Ἰππίας ^k τοπαρχεῖν ῥαδίως τὴν τυραννίδα, εἰ
 Ἰππαρχος μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ ἂν ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ αὐ-
 δήμερον καδίστατο. ἀλλὰ καὶ, διὰ τὸ πρότερον ζύνη-
 δες, τοῖς μὲν πολίταις φοβερόν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους
 ἀκριβές, ^l πολλῶ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς ^m κατ-
 ἐκράτησε. καὶ οὐχ, ὥς ἀδελφὸς ⁿ νεώτερος ὢν, ^o ἡπόρη-

^b Μόνον Ar. C. Reg. Cass. Aug. Mosqu.

^c Γένου Reg.

^d Τῆς δὲ Mosqu.

^e Hujus nulla fere est apud Auctores mentio. Meminit tamen Thucyd. l. 1. p. 12. Vide Meursii Pisistratum c. 10. Huds.

^f Οὐδ' Ἰπάρχου καὶ

οὐδὲ Ar. C.

^g Μυρρίνης Reg.

^h Ὑπεροχίδου Reg. Cass. Dan. Aug.

ⁱ Ὑπεροχίου Mosqu.

^j Δοκῆ Reg. Cass. Aug. Mosqu.

^k Τὸ τοπαρχεῖν

Ar. C. Aug. σὺν ita contr. Mosqu.

^l Τῷ πολλῷ Gr.

^m Κατεκράτησεν

Cass. Aug. ⁿ Νέος, in marg. νέωτερος Gr.

^o Ὑπόρησεν Cass.

set, * asseverare possum, partim scientia, partim fama, quod rei veritatem indagari accuratius, quam alii: verum et ex hoc ipso, quod sum dicturus, ita rem habere quis cognoscat. Hunc enim solum inter legitimos fratres, liberos suscepisse constat: ut et ara istud indicat, et columna in Athenarum arce erecta cum inscriptione sceleris a tyrannis perpetrati. In qua nullus Thessali aut Hipparchi filius est scriptus; sed quinque Hippiae filii, quos ille ex Myrrhine Calliae Hyperochidae filia susceperat. Nam verisimile videtur, maximum natu inter fratres uxorem

primum duxisse. Deinde in columna prima prior ille est perscriptus, post parentem; neque etiam abs re istud: quippe quod et ab eo natu maximus esset, et tyrannidem obtinisset. Quin nec Hippias mihi videtur ita facile e vestigio tyrannidem retenturus fuisse, si Hipparchus in imperio constitutus decessisset, † et ipse eodem die, quo tyrannus interfectus fuisset, imperium constituere coepisset. Sed propter pristinum, solitumque civium metum, et diligentiam, qua in satellitum praesidio utebatur, imperium nullo prorsus cum periculo retinuit: non cunctatus,

* Partim certius aliis sciens, partim auditu, assevero. Huds.

† Et eodem ipse die principatum vindicare debuisset. Sed, cum jam timere cives consuevissent, ac satellitum certa omnino fides esset, restarentque etiam multa, quibus se tueri posset, vindicavit. Meursius. Idem.

σιν, ἐν ᾧ οὐ πρότερον ξυνεχῶς ἀμιλήκει τῇ ἀρχῇ. Ἰππάρχῳ δὲ ξυνέβη, τοῦ πάδους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα, καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος εἰς τὰ ἔπειτα προσλαβεῖν.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

ν5'. Ὁ τὸν δ' οὖν Ἀρμόδιον, ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν, ὥσπερ διανοεῖτο, προῦπηλάκισεν. ἀδελφὴν γὰρ αὐτοῦ, κόρην, ἑπαγγεῖλαντες ἤκειν καιοῦν οἴσουσαν ἐν πομπῇ τινί, ἀπήλασαν, λέγοντες, ἔδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχὴν, διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι. χαλεπῶς δὲ ἐνεγκόντος τοῦ Ἀρμοδίου, πολλῶν δὲ μᾶλλον δι' ἐκείνους καὶ Ἀριστογείτων παρωξύνετο καὶ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πρὸς τοὺς ξυνεπιδησομένους τῷ ἔργῳ ἐπέπρακτο, περιέμενον δὲ Παναθήναια τὰ μεγάλα, ἐν ᾗ μόνον ἡμέρᾳ ἔχ' ὑποπτον ὑγίγνετο, ἐν ὅλοις τῶν πολιτῶν τοὺς τὴν πομπὴν πέμψαντας, ἀδρόους γενέσθαι καὶ ἔδει ἀρξαι μὲν αὐτοὺς, ξυνεπαμύνειν δὲ εὐδὺς τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους, ἐκείνους. ἦσαν δὲ οὐ πολλοὶ οἱ ξυνομομοκότες, ἀσφαλείας οὐνεκα. ἥλπιζον γὰρ, καὶ τοὺς

Ῥ Ὀνομασθέντι Dan. Mosqu. Ὁ τὸν δ' αὖ Ἀρμόδιον Ar. C. Dan. Mosqu.
ἑπαγγεῖλαντες in Cod. Ar. ex alicujus emendatione. Huds. οὐδ' ἐπαγγεῖλαι Ar. C. καὶ ὁ Ἀριστογείτων Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. π. 6. Ἀριστ. δ' ix. Mosqu. τῶν ἔργων Gr. Ex hoc loco apparet, Panathenæa initio uno tantum die celebrata fuisse. Postea enim in plures prolata erant ornatus et magnificentiæ causa. Vide Meursii Panathenæa c. 5. p. 6. Huds. Ἐγίγνετο Ar. C. Reg. Cass. ἰγίγνετο Mosqu. ἰγίγνετο Bas. Infra dicit, quod μιστὰ ἀσπίδες καὶ δόρατος εἰσάδησαν τὰς προπομπὰς ποιῶν. Vide Meursii Panath. c. 21. p. 35. Huds. Πέμψοντας Ar. C. Aug. Mosqu. ἦσαν δὲ πολλοὶ ξυνομομοκότες Ar. C. Dan. ξυνομομοκότες Reg. ξυνομομοκότες Cass. ξυνομομοκότες et ex emend. ξυνομομοκότες Gr. οἱ abest et Mosqu. et habet ξυνομομοκότες. Ἐπεα Gr. Cass.

neu, quid ageret, incertus, quod, ceu frater nati minor, imperium continenter antea non administrasset. Hipparcho vero hoc evenit, uti, propter calamitatem, in quam inciderrat, nobilitatus, hanc etiam tyrannidis occupatæ famam apud posteros sibi præterea conciliavit.

56. Hunc igitur Harmodium, quod ipsi eum sollicitanti morem gerere nolisset, ut in animo habebat, contumelia affecit. Nam sororem ejus virginem, cum ad gestandum in pompa quadam canistrum venire jussissent, abegerunt; dicentes, se ne principio quidem ei denuntiasset,

quod digna non esset. Cum autem Harmodius ægre ferret, propter ipsum et Aristogiton multo magis irritatus est. Quamobrem cæteras quidem res constituerunt cum iis, qui facinus simul aggressuri erant: sed expectabant magna Panathenæa, quo tantum die extra suspicionem erat, cives eos, qui pompam prosequerantur, in armis frequentes esse. Oportebat autem ipsos quidem inceptare facinus, statim vero illos simul opem ferre adversus satellites. Erant autem non multi conjurati, ut res tutius gereretur. Sperabant enim, illos etiam, qui prius ignorabant, si

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

μὴ προειδότες, εἰ καὶ ^d ὁπωστίουν τολμήσειαν, ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἔχοντάς γε ὅπλα, ἐδελήσειν σφᾶς αὐτοὺς ξυνελευθεροῦν.

νζ'. Καὶ ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτὴ, Ἰππίας μὲν ^e ἔξω ἐν τῷ Κεραμεικῷ καλουμένῳ μετὰ τῶν δορυφόρων διεκόσμει, ὡς ἕκαστα ἔχρην τῆς πομπῆς προϊέναι· ὁ δὲ Ἀρμόδιος καὶ ὁ Ἀριστογείτων, ἔχοντες ἤδη τὰ ἐγχειρίδια, εἰς τὸ ἔργον προήεσαν. καὶ ὡς εἶδόν τινα τῶν ξυνωμοτῶν σφίσι διαλεγόμενον ^f οἰκείως τῷ Ἰππία, (ᾧ δὲ πᾶσιν εὐπρόσδοος ὁ Ἰππίας) ἔδεισαν, καὶ ἐνόμισαν μεμνησθαι τε, καὶ ^g ὅσονοῦκ ἤδη ξυλληφθήσεσθαι. τὸν λυπήσαντα οὖν σφᾶς, καὶ ^h δι' οὗπερ πάντα ἐκινδύνεον, ἐβούλοντο πρότερον, εἰ δύναιντο, ⁱ προτιμωρήσασθαι· καὶ, ὥσπερ εἶχον, ἄρμησαν εἴσω τῶν πυλῶν· καὶ περιέτυχον ^k τῷ Ἰππάρχῳ παρὰ τὸ ^l Λεωκόριον ^m καλούμενον, ⁿ εὐδὺς ἀπερισκέπτως προσπεσόντες· ^o καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς, ὁ μὲν ἐρωτικῆς, ὁ δὲ ὑδρισμένος,

^d Ὀπωστίουν *Ald. Flor. Bas.* Ὀποσσιούν *C.* Ὀπόσει ἂν *Ar.* Ὀπόσει οὖν *Reg. Cass. Gr. Aug.* Ὀποσσιούν *Dan.* ^e Ceramici duo, quorum unus intra urbem, alter extra. Vide *Meursii Ceramicum. Huds. et de Popul. Attic. in Κεραμικός.* ^f οἰκείως *d. Mosqu. qui et mox, μίμνη. τί.* ^g ὅσον οὐκ *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug.* ^h δι' ὅνπερ *Cl. Reg. Gr. Aug. Mosqu.* et ex emendat. *Cass. in quo fuerat διόνπερ.* ⁱ Προτιμωρήσασθαι *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Steph. 1.* Πρότερον τιμωρήσασθαι *Gr. Huds. Προτιμωρήσασθαι Reg. Cass. Aug.* ^k τῶν *Gr. Mox κατὰ τὸ λωκ. Mosqu.* ^l Vide *Schol. et Annot. ad Lib. 1. p. 12. Huds.* ^m Punctum ponendum post καλούμενον, et legendum εὐδὺς ^d ἀπερισκέπτως προσπεσόντες, καὶ ὡς etc. *F. Port. Idem. καλούμενον· εὐδὺς Aug. et comma post προσπεσ.* ⁿ Καὶ εὐδὺς *Reg.* ^o vv. inde a καὶ ὡς ad ὑδρισμ. abs. *Mosqu.*

ipsi vel quomocunque *hoc facinus* ausi fuissent, repente, praesertim cum arma haberent, lubenter se ipsos in libertatem pariter asserturos.

57. Cum autem festum advenisset, Hippias quidem extra urbem in loco, qui Ceramicus vocatur, cum suis satellitibus res ad pompam spectantes ornabat, prout singulas procedere oportebat. Harmodius vero et Aristogiton, cum pugiones jam haberent, ad facinus fuciendum prodierant. Et, ut quendam ex conjuratis cum Hippia familiariter colloquentem con-

spexere, (aditus enim ad Hippiam omnibus erat facilis) extimuerunt; et existimarunt, rem patefactam esse, * seque jamjam comprehensum iri. Quamobrem illum, a quo læsi fuerant, et cujus causa de summa rerum suarum periclitabantur, primum ulcisci volebant, si possent. Atque ut erant, impetu portas urbis introiverant. Et Hipparchum nacti sunt in eo loco, qui Leocorium vocatur, protinus ex improvviso irruentes: et maxima ira impulsī, hic quidem ex amore, ille vero propter

* Seque tantum non e vestigio comprehendendos etc. *Huds.*

ἔτυπτον, καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτόν. καὶ ὁ μὲν τοὺς δορυ-
φόρους ^α τοιαυτὰ διαφεύγει ὁ ὁ Ἀριστογείτων, ξυνδρα-
μόντος τοῦ ὄχλου, καὶ ὕστερον ληφθεὶς, οὐ ῥαδίως διε-
τέδῃ Ἀρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ^β ἀπόλλυται.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

νη'. Ἀγγελθέντος δὲ Ἰππία ^γ εἰς τὸν Κεραμεικόν,
οὐκ ἐπὶ τὸ γενόμενον, ἄλλ' ἐπὶ τοὺς πομπέας τοὺς
ὀπλίτας, πρότερον, ἢ αἰσδέσθαι αὐτοὺς, ^δ ἄπωθεν ὄν-
τας, εὐθὺς ἐχώρησε, καὶ ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος
πρὸς τὴν ξυμφορὰν, ἐκέλευσεν αὐτοὺς, δείξας τὶ χωρίον,
ἀπελθεῖν εἰς αὐτὸ ἄνευ τῶν ὅπλων. καὶ οἱ μὲν ἀνεχώ-
ρησαν, ^ε οἴομενοί τι ἐρεῖν αὐτόν· ὁ δὲ, τοῖς ἐπικούροις
φράσας τὰ ὅπλα ^ς ὑπολαβεῖν, ἐξελέγετο εὐθὺς, οὐς
ἐπητιᾶτο, καὶ εἴ τις ^ς εὐρέδῃ ἐγχειρίδιον ἔχων. ^ς μετὰ
γὰρ ἀσπίδος καὶ δόρατος ^ς εἰώδησαν τὰς ^ς προπομπὰς
ποιεῖν.

νθ'. Τοιοῦτῳ μὲν τρόπῳ δι' ἐρωτικὴν λύπην ἢ τε
ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ἡ ἀλόγιστος τόλμα ἐκ τοῦ
παραχρῆμα περιδεοῦς Ἀρμόδιῳ καὶ Ἀριστογείτονι
ἐγένετο. ^α τοῖς δ' Ἀθηναίοις χαλεπωτέρα μετὰ τοῦτο
ἡ τυραννὶς κατέστη καὶ ὁ Ἰππίας, διὰ φόβου ^β ἤδη

^α Τὸ αὐτὰ Cass. Aug. ^ο Sic legit et distinguit F. Port. Ἀριστογείτων.
ξυνδραμόντος δι τοῦ ὄχλου, καὶ etc. Huds. ^γ Ἀπόλλυται Mosqu. ^δ Ἐς τὸ
Κεραμεικόν Ar. C. ^ε Ἀλλὰ ἐπὶ Gr. ^ς Ἀποδῖν Ar. C. Mosqu. antea
αἰσδέσθαι Aug. ^ς Οἴομενοί τι Ar. ^ς Ἀπολαβεῖν Ar. C. Dan. εἰρην Mosqu.
et mox ἐπιτιᾶτο. ^ς Εὐρεδῖν Ar. ^ς Vide ad c. 56. Huds. ^ς Εἰώδη-
σαν Reg. Cass. Gr. Bas. Stéph. 2. Port. Aug. ^α Τὰς πομπὰς Cl. Reg. Cass.
Aug. ^β Τοῖς δ' Ἀθην. Reg. ^β Ἡδη omittunt Ar. C. Dan.

contumeliam, qua fuerat affectus, ipsum feriunt, et occidunt. Et Aristogiton quidem per satellites e vestigio fuga evasit; verum, facto multitudinis concursu; et postea comprehensus, haud leniter tractatus fuit. Harmodius vero ipso in loco statim occisus est.

58. Cum autem nuntius ad Hippium in Ceramicum allatus fuisset, non ad id, quod acciderat, sed ad pompæ ductores armatos, priusquam illi rem resciscerent, longiuscule absentes, confestim se convertit: vultuque ad calamitatem dissimulandam composito, locum quendam ostendit, et in illum sine armis abs-

cedere iussit. Et illi quidem eo se receperunt, existimantes, illum aliquid dicturum. Ille vero satellitibus imperans, ut arma subtraherent, protinus eos delegit, quos insimulabat criminis, et si quis cum pugione deprehensus esset. Nam cum scuto et hasta pompas prosequi consueverant.

59. Hoc igitur modo, propter amatoriam indignationem, et conjurationis initium factum est, et audax illud facinus propter repentinum metum ab Harmodio et Aristogitone susceptum est. Postea vero tyrannis Atheniensibus asperior fuit. Et Hippias jam sibi metuens vehe-

Bell. ^c μᾶλλον ὦν, τῶν τε πολιτῶν πολλοὺς ἔκτεινέ, καὶ πρὸς
 Pelop. τὰ ἔξω ἄρ' αἰετ' ἀδυσκοπέϊτο, εἴποδεν ἀσφάλειάν ^c τινα
 an. 17. ὁρᾷ, μεταβολῆς γενομένης, ὑπάρχουσάν οἱ. Ἰππόκλου
 Olymp. 91. 1. γοῦν τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννου ^d Αἰαντίδῃ τῷ παιδί
 U. C. 339. θυγατέρᾳ ἑαυτοῦ ^e μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην, Ἀθη-
 Varr. ναῖος ὦν, Λαμψακηνῷ, ἔδωκεν, ^f αἰσθανόμενος, αὐτοὺς
 339. μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρείῳ δύνασθαι. καὶ αὐτῆς
 σῆμα ἐν ^g Λαμφάκῃ ^h ἐστίν, ἐπίγραμμα ἔχον τόδε·

ⁱ Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ,
 Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἦδε ^k κέκευθε κόνις·

^l Ἡ πατρός τε ^m ἄνδρὸς, ἀδελφῶν τ' ἔσα ⁿ τυράννων,
 Παῖδαν τ', οὐκ ἤρδη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

Τυραννεύσας δὲ ἔτη τρία Ἰππίας ἔτι Ἀθηναίων, καὶ
ⁿ παυσθεῖς ἐν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ
 Ἀλκμαιωνιδῶν τῶν φευγόντων, ἐχάρεῖ ὑπόσπονδος ἐς
 τε Σίγειον, καὶ παρ' Αἰαντίδην ἐς Λαμψακὸν· ἐκεῖθεν
 δὲ, ὡς βασιλεῖα Δαρεῖον. ὅθεν καὶ ὀρμάμενος ἐς Μα-
 ραθῶνα ὑστερόν ἔτει εἰκοστῷ, ἥδη γέρον ὦν, μετὰ
^o Μήδων ἐστράτευσεν.

^c Tiva deest Reg. ^d Αἰαντίδῃ Gr. Dan. et a recenti correctore Cass.
^e Μεταταύτα Reg. Aug. Bas. ^f Αἰσθάνομαι C. Cam. ^g Λαμφάκῃ Cass.
 Aug. ^h Ἔστι Gr. ⁱ Hoc Epigramma Simonidi adscribit Aristot. Rhetor.
 l. 1. c. 9. Vide Casauboni Epist. ad Rittershusium, p. 409. ^j Valesii notas
 ad Harpocr. p. 75. et Meursii Pisistratum, p. 129. ^k Κιῶν Gr.
^l Ἡ πατρός τε ἄνδρὸς τε Marg. Cam. ^m Tyrannorum Sigei scilicet; non
 enim potiti sunt rerum Athenis Hippiae liberi. Sed Hegesistratus, Hippiae
 filius, fuit Tyrannus Sigei, ut docet Herodotus, lib. 5. ⁿ Palmerius Exerci-
 tation. p. 53. ^o Huds. ^p Παυθῆς Ar. C. Reg. ^q Μῆδων Dan.

mentius, quam ante, multos cives
 interfecit, et simul ad externa auxi-
 lia respicere cepit, si quid praesidii
 alicunde sibi paratum cerneret, mu-
 tato rerum statu. Post haec igitur
 Aiantidae, Hippoeli Lampsacenorum
 tyranni filio, Archedicen suam fili-
 am, Atheniensis Lampsaceno, quod
 ipsos apud regem Darium auctori-
 tate multum pollere sciret, nuptum
 dedit. Ac ipsius monumentum Lam-
 psaci exstat, cum inscriptione ista:

Hippiae apud Graecos laudem vir-
 tutis adepti

Hic pulvis prolem contegit Ar-
 chedicen,

Quae reges habuit, patrem, fratres-
 que, virumque,

Et natos, haudque est facta su-
 perba tamen.

Hippias autem, cum tres deinceps
 annos tyrannidem apud Athenienses
 obtinuisset, et quarto anno a Lace-
 daemoniis, et Alemaeonidis exsulis
 imperio spoliatus fuisset, fide publica
 impetrata, Sigeum, et inde Lampsacum,
 ad Aiantidem est profectus: illinc vero,
 ad regem Darium. Unde postea
 profectus anno vicesimo, jam
 senex, cum Medis ad Marathonem
 militavit.

ξ'. Ὡν ἐνθυμούμενος ὁ ^p δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ^{Bell.} καὶ μνησκόμενος, ὅσα ἀκοῇ ^{Pelop.} περὶ αὐτῶν ἠπίστατο, ^{an. 17.} χαλεπὸς ἦν τότε καὶ ^{Olymp.} ὑπόπτῃς ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστι- ^{91. 1.} κῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας· καὶ πάντα ^{U. C.} αὐτοῖς ἐδόκει ^{Varr.} ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ ὀλιγαρχικῇ ^{339.} καὶ τυραννικῇ πεπραχθῆαι. καί, ὥς αὐτῶν διὰ τὸ τοιοῦτον ὀργιζομένων, πολλοί τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι ἤδη ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἦσαν. καὶ οὐκ ἐν παύλῃ ^u ἐφαίνετο, ἀλλὰ ^v κατ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερόν τε, καὶ πλείους ἔτι ξυλλαμβάνειν. ἐνταῦθα ἀναπεύδεται εἰς τῶν δε-
δεμένων, ^x ὅσπερ ἐδόκει αἰτιώτατος εἶναι, ὑπὸ τῶν ξυν-
δεσμωτῶν τινός, ^y εἴτε ἄρα καὶ τὰ ὄντα μνηῦσαι, εἴτε ^z καὶ οὐ. (^a ἐπ' ἀμφοτέρω γὰρ εἰκάζεται· τὸ δὲ σα-
φές ^b οὐδεὶς οὔτε τότε, οὔτε ὕστερον, ἔχε εἰπεῖν περὶ
τῶν δρασάντων τὸ ἔργον·) λέγων δὲ ἔπεισεν αὐτόν, ὥς
χρὴ, εἰ μὴ καὶ δέδρακεν, ^c αὐτόν τε ἄδειαν ποιησάμε-
νον σῶσαι, καὶ τὴν πόλιν τῆς παρούσης ὑποψίας παῦ-
σαι· βεβαιωτέραν ^d γὰρ αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογή-
σαντι, ^e μετ' ἀδείας, ἢ ^f ἀρνηθέντι ^g διὰ δίκης ἐλθεῖν.

^p Μῆδος Gr. in marg. δῆμος. ^q Αὐτὸν Reg. ^r Τποπος Gr. Ald. Flor. Bas. ^s Πρὸς τὸ σημεινόμενον refertur. ^{AE.} Port. Huds. ^t x. τυρ. abs. Mosqu. ^u Ὁ δῆμος scilicet: ἐπιδίδοσαν οἱ Ἀθηναῖοι. ^{AE.} Port. Huds. ^v Καθ' ἡμέραν a prima manu Cass. Aug. ^x Ὡςπερ Ar. mox ξυλλισμός. Bas. (per o.) ^y Scil. ἀναπεύδεται μνηῦσαι τὰ πράγματα, εἴτε ἄρα οὕτως εἴη, εἴτε καὶ οὐ. ^{AE.} Port. Huds. ^z Καὶ deest Dun. ^a Ἐπαμφοτέρω Cass. ^b Οὐδὲς Ar. C. ^c Αὐτόν τε Ar. C. (l. Gr. Ald. Flor. Bas. Cass. Aug. ^d Γὰρ deest C. ^e Μετὰ ἀδείας Ar. C. Mosqu. ^f Ἀρνήντι C. ^g Μετὰ δίκης Reg.

60. Quæ reputans populus Athe-
niensis, et memoria repetens, quæ-
cunque de illis fama acceperat, tunc
sævus erat, et suspiciosus in eos, qui
de mysteriis insimulati fuerant; at-
que omnia ipsi videbantur eo con-
silio facta, ut dominatus paucorum,
vel regum, a conjuratis constituere-
tur. Et cum ipse populus ob hanc
rem irasceretur, multos, eosque cla-
ros viros in carcerem jam conjecerat.
Nec dum sedatus esse videbatur;
* sed in dies magis in sævitia pro-
ficiebat, et longe plures, quam ante,
comprehendebat. Interea vero qui-
dam ex iis, qui cum aliis in vinculis

erat, cuidam, qui in carcere erat, et
qui maxime affinis crimini esse vide-
batur, persuasit, ut rem indicaret,
sive vera, sive non vera esset, (nam
utrinque sunt conjecturæ: nihil
enim certi de illius facinoris aucto-
ribus aut tunc aut postea a quoquam
afferri potuit.) Persuasit autem di-
cens, oportere ipsum, quamvis hoc
facinus non perpetrasset, tamen im-
petrata impunitate, cum se ipsum
servare, tum etiam civitatem præ-
senti suspicione liberare. Salutem
enim ipsi certiore fore dicebat, si,
impunitate impetrata, rem fassus fu-
isset, quam si negans iudicium subiis-

* Ad verbum, Sed quotidie promovebant ad sævitiam et ad plures adhuc
comprehendendum. *Stephanus.* HUDS.

Bell. καὶ ὁ μὲν, αὐτός τε ^h καὶ ἑαυτοῦ καὶ κατ' ἄλλων
 Pelop. an. 17. μηνύει ⁱ τὸ τῶν Ἑρμῶν. ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων,
 Olymp. 91. 1. ἄσμενος λαβὼν, ὡς ᾤετο, τὸ σαφές, καὶ δεινὸν ^k ποιού-
 U. C. μανοι πρότερον, εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει
 Varr. 339. μὴ ^l εἴσονται, τὸν μὲν μηνυτὴν εὐθὺς καὶ τοὺς ἄλλους
 μετ' αὐτοῦ, ὅσων μὴ ^m κατηγορήκει, ἔλυσαν τοὺς δὲ
ⁿ καταιτιαζέντας, κρίσεις ποιήσαντες, τοὺς μὲν ἀπ-
 ἔκτειναν, ὅσοι ξυνελήφθησαν, τῶν δὲ διαφυγόντων θά-
 νατον καταγνόντες, ὁ ἐπανείπον ἀργύριον τῷ ἀποκτεί-
 ναντι. καὶ τούτῳ, οἱ μὲν ^p παθόντες, ἀδελφὸν ἦν, εἰ
^q ἀδίκως ἐτετιμώρηντο· ἡ μέντοι ἄλλη πόλις ἐν τῷ παρ-
 ὄντι περιφανῶς ἀφέλητο.

ζα'. Περὶ δὲ τῆς Ἀλκιβιάδε, ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν,
 οἵπερ καί, πρὶν ἐκπλεῖν αὐτὸν, ἐπέθεντο, χαλεπῶς οἱ
 Ἀθηναῖοι ἐλάμβανον. καὶ ἐπειδὴ, τὸ τῶν Ἑρμῶν, ᾤοντο,
 ῥ' σαφές ἔχειν, πολὺ δὴ μᾶλλον καὶ τὰ μυστικά, ᾧν
 ἐπαίτιος ἦν, μετὰ τοῦ αὐτοῦ λόγῳ καὶ τῆς ξυνωμοσίας

^h Καὶ ἑαυτὸν Dan. κ. ἑαυτοῦ Aug. ex corr. p. κ. ἑαυτόν. Mox κατὰ τῶν ἄλλων
 Mosqu. ⁱ Quamvis τὸ τῶν Ἑρμῶν id ipsum esse sciamus, quod alibi dicit
 τὰ περὶ τοὺς Ἑρμῆς δραδίντα, nimirum τὴν τῶν Ἑρμῶν περιποίησιν, ut idem alibi
 vocat: malim tamen τόλμημα aut ἀσέβημα (nam ipse auctor hoc inter ἀσε-
 βήματα numerat,) subaudire; ut τὸ τῶν Ἑρμῶν dictum sit pro τὸ περὶ τοὺς
 Ἑρμῆς τόλμημα aut ἀσέβημα. Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial.
 Att. p. 180. Huds. ^k Ποιησάμενοι Ar. ^l Οἴσονται Reg. ^m Προκατη-
 γορήκει Ar. ⁿ Καταιτιαζέντας Reg. Cass. καταιτιαζ. Aug. e corr. p. καται-
 τιαζ. ^o Sic apud Demosthenem ἐτικηρύττειν χεῖματά τινι. Huds. ^p Πα-
 δοῦντες Gr. ^q Ἐνδίκως Ar. C. Dan. ^r Σαφῶς Ar. C. Dan. et inter
 versus pro varia lectione manu rec. Cass.

set. Quamobrem hic et contra se,
 et contra alios, indicium professus
 est de violatis Mercurii simulacris.
 Populus vero Atheniensis, lubenter
 cognita (ut ipse putabat) rei veritate,
 cum prius indignissime ferret, si eos,
 qui suæ multitudini insidiabantur,
 cognoscere non posset, confestim
 dimisit et ipsum indicem, et cæteros,
 qui cum ipso erant, et quos ille non
 accusasset. Illorum vero, qui tunc ab
 isto delati fuerunt, constitutis judi-
 ciis, et causa cognita, alios quidem oc-
 cidit, quotquot comprehensi fuerant;
 alios vero, fuga dilapsos, morte da-
 mnavit, et per præconis vocem præ-
 mia proposuit ei, qui damnatos inter-

fecisset. Interea vero non constab-
 bat, utrum ii, qui capitali supplicio
 fuerant affecti, jure, an injuria, sup-
 plicio affecti fuissent. Reliqua tamen
 civitas in præsentia commodum ex
 hac re manifeste percepit.

61. De Alcibiade vero, instiganti-
 bus inimicis iisdem, qui, vel prius-
 quam ille discederet, aggressi fue-
 rant, Athenienses delationem iratis
 animis accipiebant. Postquam au-
 tem de violatis Mercurii simulacris
 rem compertam se habere existima-
 runt, tunc vero multo magis etiam
 mysteria, de quibus pollutis accusa-
 batur, ab illo polluta fuisse videban-
 tur, eodem consilio, et cum conju-

ἐπὶ τῷ δήμῳ ἀπ' ἐκείνου ἐδόκει ^απραχθῆναι. καὶ γάρ
 τις καὶ στρατιὰ Λακεδαιμονίων οὐ πολλὴ ἔτυχε κατὰ
 τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ περὶ ταῦτα ἐδορυβοῦντο, μέχρι
 ἰσθμοῦ παρελθούσα, ^βπρὸς Βοιωτοὺς τι πράσσοντες.
 ἐδόκει οὖν, ἐκείνου πράξαντος, καὶ οὐ Βοιωτῶν ἕνεκα,
 ἀπὸ ξυνδήματος ἦκειν, καί, εἰ μὴ ἔφθασαν δὴ αὐτοὶ
 κατὰ τὸ μήνυμα ξυλλαβόντες τοὺς ἄνδρας, προδοθῆναι
 ἂν ἡ πόλις. καὶ τινα μίαν νύκτα καὶ κατέδαρδον ἐν
^γΘησεῖᾳ τῷ ἐν πόλει ἐν ὅπλοις. οἳ τε ξένοι τοῦ Ἀλ-
 κιδιάδου [^δοί] ἐν Ἀργεὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὑπώ-
 πτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι καὶ ^ετοὺς ὁμήρους
 τῶν Ἀργείων ^ςτοὺς ἐν ταῖς νήσοις κειμένους οἱ Ἀθη-
 ναῖοι τότε παρέδωκαν τῷ Ἀργεῖῳ δήμῳ ^αδιὰ ταῦτα
 διαχρήσασθαι. πανταχόθεν τε ^βπεριεστήκει ὑποψία
 εἰς τὸν Ἀλκιδιάδην. ὥστε, βουλόμενοι αὐτὸν εἰς κρίσιν
 ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι, πέμπουσιν οὕτω τὴν Σαλαμίνιαν
 ναῦν εἰς τὴν Σικελίαν, ἐπὶ τε ἐκείνον, καὶ ὧν πέρι ἄλ-
 λων ἐμεμήνηυτο. εἶρητο δὲ, προεῖπεῖν αὐτῷ ^γἀπολογη-
 σομένῳ ἀκολουθεῖν, ξυλλαμβάνειν δὲ μὴ ^δθεραπεύοντες
 τό, τε πρὸς τοὺς ἐν τῇ Σικελίᾳ στρατιώτας ^ετε σφετέ-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 1.
U. C.
Varr.
339.

^α Πραχθῆναι Reg. ^β Οἱ, Reg. ^γ Duplex erat Theseum, unum in
 media urbe prope Gymnasium: alterum vero extra urbem, ad murum
 longum. Vide Meursii Theseum c. 31. Huds. ^δ Οἱ omittunt Ald.
 Bas. ^ε Vide Lib. 5. Cap. 84. Huds. ^ς Τοὺς deest C. Mosqu. qui
 pro eo δᾶ. Eid. mox d. τότι. ^α Διαταῦτα διαχρήσασθαι Ald. Flor. Bas.
 Cass. Aug. Διαχρήσασθαι etiam Reg. et Gr. ^β Περιεστήκει Ar. C. Aug.
 Mosqu. ^γ Ἀπολογησάμεν Reg. Cass. Gr. ^δ Τι deest Ar.

ratis, adversus statum popularem. Nam quidam non magnus Lacedæmoniorum exercitus per hoc ipsum tempus, quo Athenienses in urbe propter istas res perturbabantur, ad Isthmum usque progressus est, nescio quid adversus Bæotos moliens. Videbatur igitur illo sollicitante, non autem Bæotorum causa, ex composito venisse; et, nisi ipsi per indicium homines illos mature comprehendissent, futurum fuisse, ut civitas prodideretur. Unde etiam unam quandam noctem apud Thesei templum, quod est in urbe, sub armis pernoctarunt. Quinetiam Alcibiadis hospites, qui Argis erant, per idem tempus in suspicionem venerunt,

fore, ut populum aggrederentur. Argivorum autem obsides, qui collocati fuerant in insulis, Athenienses tunc Argivo populo his de causis interficiendos tradiderunt. Denique suspensiones Alcibiadem undique circumstabant. Quamobrem Athenienses, quod eum adductum ad iudicium morte mulctare vellent, ita demum mittunt Salaminiam navem in Siciliam, cum ad illum revocandum, tum ad alios, de quibus indicia delata fuerant. Mandatum autem fuerat, ut ipsi Alcibiadi præciperent, ut se purgaturus sequeretur, non tamen ipsum comprehenderent: caventes, ne sui milites, qui erant in Sicilia, tumultum aliquem excita-

Bell. ρους καὶ πολεμίους μὴ δορυβεῖν, καὶ ^e οὐχ ἥκιστα τὰς
 Pelop. Μαντινέας καὶ Ἀργεῖους βουλόμενοι παραμείναι, δι'
 an. 17. ἐκείνου, νομίζοντες, πεισθῆναι σφᾶς ^f ἑυστρατεύειν. καὶ
 Olymp. 91. 1. ὁ μὲν, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ ναῦν, καὶ οἱ ἑξυδιαβεβλημένοι
 U. C. ἀπέπλεον μετὰ τῆς Σαλαμινίας ἐκ τῆς Σικελίας
 Varr. 339. ἕως ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ, ἐπειδὴ ἐγένοντο ^h ἐν Θου-
 ρίοις ⁱ οὐκέτι ἑυνείποντο, ^k ἀλλ', ἀπελθόντες ἀπὸ τῆς
 νεώς, οὐ φανεροὶ ἦσαν, δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς
 δίκην καταπλεῦσαι. οἱ δ' ἐκ τῆς Σαλαμινίας, τέως
 μὲν ἐζήτουν τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὥς
 δ' οὐδαμοῦ φανεροὶ ἦσαν, ᾗχοντο ἀποπλέοντες. ὁ δὲ
 Ἀλκιβιάδης, ἥδη φυγὰς ὢν, ^l οὐ πολλῷ ὕστερον ἐπὶ
 πλοίου ἐπεραιώθη ^m ἐς Πελοπόννησον ἐκ τῆς Θουρίας.
 οἱ δ' Ἀθηναῖοι ⁿ ἐρήμη δίκη θάνατον κατέγνωσαν αὐ-
 τοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου.

ξβ'. ^p Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ λοιποὶ τῶν Ἀθηναίων στρα-
 τηγοὶ ἐν τῇ Σικελίᾳ, δύο μέρη ποιήσαντες τῇ στρατεύ-
 ματος, καὶ λαχὼν ἐκάτερος, ἔπλεον ^q ἑξὺν παντὶ ἐπὶ
 Σελινούντος καὶ Ἐγέστης βουλόμενοι ^r μὲν εἰδέναι, τὰ

^e Οὐχῆκιστα *Ald. Flor. Bas. Reg.* ^f ἑυστρατεύειν *Reg. Cass. Gr. Bas.*
 Aug. ^g eras. a corr. ^g ὦ, deest *Cass.* ^h Ἐν τοῖς Θουρίαις *Marg. Θούριαι*
 πόλεις Ἰταλίας, ἢ πρότερον Σύβαρις. *Steph. Huds.* ⁱ Οὐκ ἴτι *Gr.* ^k Ἀλλὰ
 ἀπὸλθ. *Gr.* ^l Οὐ πολὺ ὕστερον *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug.*
 Mosqu. ^m Tacitus in exsilium Elidem profectus est. *Justinus lib. V.*
 c. 1. *Huds.* ⁿ Πελοπόννησον *Gr.* ⁿ Οἱ δὲ Ἀθῆναι. *Gr.* ^o *Diodorus Sic.*
 lib. XIII. δίκην ἐρήμην κατιδίκασαν θανάτου. *Huds.* ^p Μετὰ ταῦτα δὲ *Ald.*
Bas. ^q Μετὰ ταῦτα δὲ *Gr.* ^q ἑξυπαντὶ *Ald. Flor. Bas.* ^r δὲ *Mosqu. et*
 prox διλινουτίνων *p. Σιλ.*

rent, neve hostes, hoc animadverso, castra aggredierentur, præcipue vero cupientes Mantineos et Argivos in illa expeditione permanere, quod existimarent, illos illius opera inductos ad hanc militiæ societatem. Hic igitur habens suam navem, itemque ii, qui una insimulati fuerant, ex Sicilia cum navi Salaminia, tanquam Athenas ituri, discesserunt. Et cum in Thuriis fuerunt, illos non amplius sunt sequuti; sed ex navi egressi evanuerunt: post criminationem ad iudicium proficisci non ausi. Qui vero navi Salaminia vehebantur, aliquamdiu quidem Alcibiadem, ejus-

que socios quæsierunt: sed cum nusquam apparerent, navigationis cursum conficere perrexerunt. Alcibiades vero, cum jam exsul esset, non multo post ex agro Thurio in Peloponnesum navigio vectus transmisit. Athenienses vero illum, et eos, qui cum illo erant, deserto iudicio, capite condemnarunt.

62. Postea vero cæteri Atheniensium duces, qui erant in Sicilia, cum exercitum in duas partes divisissent, et uerque suam partem sortito accepisset, cum omnibus copiis Selinuntem ac Egestam versus navigarunt: partim quidem, quod scire

χρήματα εἰ δώσουσιν [†]οἱ Ἑγεσταῖοι, κατασκέψασθαι
 δὲ καὶ τῶν Σελινουντίων τὰ πρᾶγματα, καὶ τὰ διάφορα
 μαθεῖν τὰ ⁵πρὸς Ἑγεσταίους. παραπλέοντες δ' ἐν ἄρι-
 στερᾷ τὴν Σικελίαν, τὸ μέρος τὸ πρὸς τὸν Τυρσηνικὸν
 κόλπον, ἔσχον ἐς [†]Ἱμέραν, ἥπερ μόνῃ ἐν τέτῳ τῷ μέρει
 τῆς Σικελίας, Ἑλλάς πόλις ^ηἐστὶ. καὶ, ὡς ἐκ ^νἐδέχον-
 το αὐτοὺς, παρεκομίζοντο· καὶ ἐν τῷ παράπλῳ αἰρούσιν
^κἸγκαρα, πόλισμα ^υΣικανικὸν μὲν, Ἑγεσταίοις δὲ
 πολέμιον· ἦν δὲ παραδαλασσίδιον. καὶ ἀνδραποδίσαντες
 τὴν ²πόλιν παρέδωκαν ^αἙγεσταίοις· (παρεγένοντο γὰρ
 αὐτῶν ^βἱππεῖς·) ^εαὐτοὶ δὲ πάλιν τῷ μὲν πεζῷ ἐχώρου
 διὰ τῶν ^δΣικελῶν, ἕως ἀφίκοντο ἐς Κατάνην· αἱ δὲ
 νῆες περίεπλευσαν, τὰ ἀνδράποδα ἄγουσαι. Νικίας δὲ,
 εὐδὺς ἐξ Ἰγκάρων ἐπὶ Ἑγέστης παραπλεύσας, καὶ
^ετᾶλλα χρηματίσας, καὶ λαβὼν τάλαντα τριάκοντα,
 παρῆν ἐς τὸ στράτευμα· καὶ τὰνδράποδα ^ιἀπέδωκαν,
 καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. καὶ

Bell.
 Pelop.
 an. 17.
 Olymp.
 91. 2.
 U. C.
 Varr.
 339.

[†] Oī omittit Gr. [†] Παρ' Ἑγιστ. Gr. [†] Ἱμέραν cum spiritu leni Ar.
 Ald. Bas. Steph. 1. utroque modo in Nummis vett. Vide Parutæ Siciliam.
 Huds. Ἡμίραν Reg. Ἱμίραν Gr. ^η Ἑστὶ Aug. ^ν ὡς in marg. Mosqu.
 Ἐδῆχοντο, et ex emendat. ἰδῆχοντο Gr. ^κ Ἰγκαρα et infra Ἰγκάρων in Cod.
 C. De origine vocabuli sic refert Athenæus lib. vii. Ἰγκαρα προσαγορεύεται
 διὰ τὸ τοὺς πρῶτους τῶν ἀνδρῶν ἰλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον ἰχθῆς εὐρεῖν τοὺς καλου-
 μένους Ἰγκας. Huds. Ἰγκαρα, et infra Ἰγκάρων Reg. ^υ Σικανὸς Gr. ² Post
 τῶν distinguunt Ar. C. Ald. Flor. Bas. ^α τοῖς Ἑγιστ. Cl. Gr. ^β ἱπ-
 πῆς Gr. Aug. ^ε Scil. οἱ Ἀθηναῖοι, aut. ut volunt Alti, οἱ Ἑγισταῖοι. Æ.
 Port. Huds. ^δ Σικελῶν Dan. ^ε Τάλλα Bas. mox ἐὰν ἀνδράμ. Mosqu.
^ι Id est: ὁ Νικίας καὶ οἱ μετ' αὐτῷ, vel οἱ Ἀθηναῖοι. Æ. Port. Huds.

vellent, an Egestæi pecunias exerci-
 tui promissas daturi essent; partim
 vero etiam, ut Selinuntiorum res
 explorarent, et controversias cogno-
 scerent, quæ Selinuntii cum Ege-
 stæis intercedebant. Siciliæ autem
 oram a sinistra legentes, ab ea parte,
 quæ ad sinum Tyrrhenum vergit,
 Himeram appulerunt, quæ sola, in
 hac Siciliæ parte, est Græca civitas.
 Cum autem Himeræ ipsos non rece-
 pissent, prætervecti sunt. Et dum
 præterveherentur, ceperunt Hyccara,
 oppidum Sicanicum quidem, sed E-
 gestæis hostile. Erat autem mari-
 timum. Cum autem oppidanos in

servitutem abstraxissent, *oppidum
 Egestæis tradiderunt. Ipsorum enim
 equitatus Atheniensibus adfuerat.
 Ipsi vero rursus cum peditatu qui-
 dem per Siculorum agrum iter fece-
 runt, donec Catanam pervenerunt.
 Naves vero, quæ captivos vehebant,
 circumvectæ sunt. Nicias autem ex
 Hyccaris Egestam confestim præter-
 vectus, cum de cæteris rebus cum
 Egestæis egisset, et triginta talenta
 ab illis accepisset, ad exercitum re-
 diit: et captivos vendidit, et ex ipsis
 confecta sunt centum et viginti ta-
 lenta. Illine autem Nicias ejusque
 collega cum copiis circumvecti ad

* Oppidum, ab se direptum, Egestæis tradiderunt. Cluverius. Huds.

Bell. ἐς τοὺς τῶν ^e Σικελῶν ξυμμάχους περιέπλευσαν, στρα-
 Pelop. τιάν, κελεύοντες, πέμπειν· τῇ τε ἡμισείᾳ τῆς ἑαυτῶν
 Olymp. ἡλθον ἐπὶ ^f Ὑβλαν τὴν ^g Γελεᾶτιν, πολεμίαν ^h οὔσαν,
 91. 2. U. C. καὶ οὐχ εἶλον. καὶ τὸ θέρους ἐτελεύτα.
 Varr. ξγ'. ⁱ Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐδὺς τὴν
 339.

ἑφοδον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Συρακούσας παρεσκευάζοντο·
 οἱ δὲ Συρακούσιοι καὶ αὐτοὶ, ὥς ἐπ' ἐκείνους ἰόντες.
 ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῖς, πρὸς τὸν πρῶτον φόβον καὶ τὴν
 προσδοκίαν, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ εὐδὺς ἐπέκειντο, κατὰ
 τε τὴν ἡμέραν ἐκάστην προῖοῦσαν ἀνεθάρσουν μᾶλλον·
 καὶ, ἐπειδὴ πλείοντες τὰ τε ^k ἐπέκεινα τῆς Σικελίας
^l πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνετο, καὶ πρὸς τὴν Ὑβλαν ἐλ-
 θόντες καὶ πειράσαντες, οὐχ εἶλον βία, ἔτι πλέον κατ-
 εφρόνησαν· καὶ ἠξίουσαν τοὺς στρατηγούς, (οἷον δὴ ὄχλος
 φιλεῖ θαρσύνειν ποιεῖν, ἄγειν σφᾶς ἐπὶ Κατάνην, ἐπειδὴ
^m γε οὐκ ἐκείνοι ἐφ' ἑαυτὰς ἔρχονται. ⁿ ἰππεῖς τε προσ-
 ελαύνοντες αἰεὶ κατάσκοποι τῶν Συρακουσίων πρὸς τὸ
 στράτευμα τῶν Ἀθηναίων, ἐφύβριζον ^o ἄλλα τε, καὶ,

^e Σικελῶν Basil. ^f Hyblæ tres fuere Siciliæ urbes, auctore Stephano
 περὶ πόλεων. Harum duarum tantum meminit Thucyd. Majoris infra;
 Parva, sive Geleatidis, hic loci, quæ, immigrantibus Græcis Megarensibus,
 Megara dicta est. In cognomine ejus Auctores variant. Nam Stephano
 dicitur Γαλιᾶτις, Pausaniæ Γελεᾶτις, Thucydidī Γελεᾶτις. Vide Cluverii Si-
 ciliam, p. 333. et Bochartum, lib. 1. de Phœnicum colonis, c. 28. Hud. s.
^g Γελεᾶτιν Cass. Gr. γελεᾶτην Mosqu. ^h Πόλιν Ar. C. Πολιμίον πόλιν Dan.
ⁱ Τοῦ δὲ ἰπυ. ^k Ἐπ' ἐκείνα Gr. ^l Πολὺ ἀπὸ σφῶν ἐφαίνοντο legendum
 censent F. et Æ. Port. Ἐφαίνοντο Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. mox ἐφαίνοντο
 et μᾶλλον p. πλείον Mosqu. ^m Γε δεest Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.
 Aug. ⁿ Καὶ ἰππεῖς πρ. Ar. C. ἰππεῖς προσ. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. ἰπ-
 πῆς προσελ. Gr. Aug. ἰππεῖς προσελ. et pro τε inter versus δὲ Cass. καὶ ἰππεῖς
 Mosqu. sine τε. ^o Ἄλλα τε ὡς ξυνοικήσ. C. Ἄλλα καὶ ὡς ξυνοικήσοντας Ar.
 in margine. Ἄλλὰ τε ὡς ξυνοικήσ. Dan.

socios Siculorum iverunt, ac impe-
 rarunt, ut exercitum mitterent. Et
 cum dimidia sui exercitus parte ad-
 versus Hyblam Geleatin, quæ hosti-
 lis erat, profecti sunt, nec expugna-
 runt. Et æstas excessit.

63. Insequenti hyeme statim A-
 thenienses sese preparare coeperunt
 ad invadendas Syracusas. Syracusani
 vero et ipsi vicissim, ut adversus il-
 los ituri, se preparabant. Quod
 enim ad primum ipsorum pavorem
 et expectationem Athenienses non
 protinus ipsos invasissent, quotidie,

temporisque progressu magis ac ma-
 gis se ipsos colligebant: item quod,
 dum illam Siciliæ oram prætervehe-
 rentur, valde procul ab ipsis profi-
 cisci visi fuissent, et ad Hyblam pro-
 fecti, eam tentassent, nec expugna-
 sent, multo magis eos contemserunt.
 Quare duces rogabant (ut vulgus
 confidens facere solet), ut se Cata-
 nam versus ducerent, quandoquidem
 illi contra se non venirent. Quin-
 etiam equites Syracusani, qui ad spe-
 culandum assidue usque ad Atheni-
 ensium castra provehebantur, cum

εἰ ξυνοικήσοντες σφίσιν αὐτοῖς μᾶλλον ἤκοιεν ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, ἢ Λεοντίνους ἐς τὴν οἰκίαν κατοικιοῦντες.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
339.

ξδ'. Ἄ γινώσκοντες οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν ὁ πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως ὅτι πλείστον, αὐτοὶ δὲ ταῖς ναυσὶν ἐν τοσούτῳ ὑπὸ νύκτα παραπλεύσαντες στρατόπεδον ἡ καταλαμβάνειν ἐν ἐπιτηδείῳ ἡ κατ' ἡσυχίαν, (εἰδότες οὐκ ἂν ὁμοίως δυνηδέντες, καὶ εἰ ἐκ τῶν νεῶν ὁ πρὸς παρεσκευασμένους ἐκτεβάζοιεν, ἢ κατὰ γῆν ἰόντες γνωσθεῖσαν. τούτους γὰρ ἂν φίλους τοὺς σφῶν, καὶ τὸν ὄχλον, τῶν Συρακουσίων τοὺς ἰππέας πολλοὺς ὄντας, σφίσι δ' οὐ παρόντων ἰππέων, βλάπτειν ἂν μεγάλα· οὕτω δὲ, λήψεσθαι χωρίον, ὅθεν ὑπὸ τῶν ἰππέων οὐ βλάφονται ἄξια λόγου· ἐδίδασκον δ' αὐτοὺς περὶ τοῦ πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ χωρίου, ὅπερ καὶ κατέλαβον, Συρακουσίων φυγάδες, οἱ ξυνείποντο) ὅ τοιόνδε τι ἔν, πρὸς ἃ ἐβέλοντο,

• Πανδημί Mosqu. ὅτι πλείστον C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ἡ καταλαβάνειν Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ἡ κατὰ Gr. Paullo post ἡ abest Mosqu. ὁ πρὸς παροικισμένους ἐκτεβάζειν Ar. C. ἡ ἐκτεβάζειν etiam Reg. Cass. Dan. Sed in Cass. manus recens inter versus scripserat β. τούτους γὰρ ἂν φίλους τῶν σφῶν etc. Ald. Flor. Bas. Hic verborum ordo: τούτους γὰρ ἰππίων τῶν Συρακουσίων etc. βλάπτειν ἂν μεγάλα τοὺς φίλους etc. Æ. Port. Καὶ post Συρακουσίων ponunt Ar. C. et totum ab ἰππίων ad βλάφονται omittunt. Huds. τῶν σφῶν Reg. Gr. τῶν Συρακουσίων καὶ τοὺς Dan. σ. γ. φίλ. τοὺς σφῶν καὶ ὄχλ. καὶ τῶν Συρ. καὶ τοὺς ἰππ. Mosqu. Ὀλυμπίῳ C. Ὀλυμπίῳ Ar. Mosqu. atque ita apud Diodorum Siculum. Non templum heic tantum fuisse Jovis, sed et Oppidulum juxta situm, auctor est Thucyd. lib. 7. Vide Cluverii Siciliam p. 179. Huds. Καὶ deest Ar. C. Dan. ὅ τοιόνδε τι Ald. Flor. Bas.

alia probra per contumeliam in eos ingerebant, tum vero illud percontabantur, an potius ad secum in alieno agro habitandum venissent, quam ad Leontinos in propria sede collocandos.

64. * Quæ cum cognoscerent Atheniensium duces, et vellent ipsos Syracusanos cum universo populo ab urbe quam longissime abducere, ipsi vero interea sub noctem cum classe prætervecti, locum castris idoneum occupare, hoste nullum negotium sibi facessente; sciebant enim, futurum, ut non perinde possent, si aut ex navibus adversus hostes jam præ-

paratos descenderent, aut itinere terrestri euntes ab illis animadvertentur. Sæpe enim levi armaturæ, et multitudini, quod nullus equitatus adhuc ipsis adesset, Syracusanorum equitatu, qui magnus erat, magna detrimenta daturum. Ita vero, ut ipsi facere statuerant, existimabant, se locum capturos, unde ab hostium equitatu nullum memoratu dignum damnum essent accepturi. Ipsos autem Atheniensium duces de occupando loco ad Olympieum sito, quem etiam occuparunt, Syracusanorum exsules, qui ipsos sequebantur, admonuerunt. Duces inquam

* His cognitis, Atheniensium duces statuerunt ipsos etc. Acacius. Huds.

Bell. οἱ στρατηγοὶ μηχανῶνται. πέμπουσιν ἄνδρα ^a σφίσι μὲν
 Pelop. πιστόν, τοῖς δὲ τῶν Συρακουσίων στρατηγοῖς τῇ δοκῇσε
 an. 17. ἔχ ἥσπον ἐπιτήδειον· ἦν δὲ Καταναῖος ὁ ἀνὴρ· καὶ ἀπ'
 Olymp. 91. 2. ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ἤκειν ^a ἔφησεν, ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνό-
 U. C. ματα ἐγίνγνωσκον, καὶ ἠπίσταντο, ἐν τῇ πόλει ἔτι ὑπολοί-
 Varr. 339. πες ὄντας τῶν σφίσιν ^b εὖνων. ἔλεγε δὲ, τοὺς Ἀθηναίους
 αὐλίζεσθαι ^c ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει· καὶ, εἰ βέ-
 λονται ἐκεῖνοι πανδημεὶ ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἔω ἐπὶ τὸ
 στρατεύμα ἐλθεῖν, αὐτοὶ μὲν ^d ἀποκλείσειν τοὺς παρὰ
 σφίσι, καὶ τὰς ναῦς ἐμπρήσειν, ἐκείνους δὲ ῥαδίως τὸ
 στρατεύμα προσβαλόντας τῷ ^e σταυρώματι αἰρήσειν.
 εἶναι δὲ ταῦτα τὰς ^f ξυνδράσκοντας πολλὰς Καταναίων,
 καὶ ἡτοιμάσθαι ἤδη, ἀφ' ὧν αὐτὸς ^g ἤκειν.

ξέ. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Συρακουσίων, μετὰ τοῦ
 καὶ ἐς τὰ ἄλλα φαρσεῖν, καὶ εἶναι ἐν διανοίᾳ καὶ ἄνευ
 τούτων ἵεναι ^h παρεσκευάσθαι ἐπὶ Κατάνην, ἐπίστευσάν

^a Σφίσι Gr. ^a Ἐφῃ Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu.
^b Εὖνων Reg. Aug. Sic quoque a prima manu videtur fuisse in Cass. nam
 erasum erat aliquid inter ω et ν, et accentus recenti manu in prima syllaba
 scriptus. εὖνων Mosqu. id. ante ἐπίσταντο p. ἡπ. ^c Potius ἀπο τῶν ὅπλων.
 ὅπλα apud Thucyd. castra, stationem, in qua armati milites sunt, agmen et-
 iam armatorum, significat. Sic lib. 1. καὶ τῆς μὲν γῆς ἱεράτους, ὅσα μὴ προΐ-
 ὄντες πολλὰ ἐκ τῶν ὅπλων. et initio lib. 3. καὶ τὸν μὲν πλείστον ὅμιλον τῶν φυλῶν
 εἶργον, τὸ μὴ προΐόντες τῶν ὅπλων τὰ ἰγυὺς τῆς πόλεως καπεργῶν. F. Port. Huds.
^d Ἀπο Cass. sed a manu recenti: nam adparebant vestigia abradi accentus su-
 per o. ^d Ἀποκλείειν αὐτοὺς παρὰ σφίσι C. Ἀποκλείειν αὐτοὺς Ar. absque
 παρὰ σφίσι. margini tamen apponitur. Ἀποκλήσειν Cl. Gr. Ἀποκλήσειν αὐ-
 τοὺς π. σ. Reg. Cass. Αὐτοὺς etiam Dan. et σφίσι Gr. ἀποκλήσ. ὡ. π. σφίσι
 Aug. αὐτοὺς et Mosqu. qui et ante στρατόπαιδον (per ai) p. στρατεύμα. ^e Ita
 Cam. Mosqu. Στρατεύματι Marg. Ar. C. Gr. Ald. Flor. Bas. Dan. et Cass.
 in inarg. Schol. pro varia lectione. ^f Συμπράσκοντας Cam. Συνδράσκοντας
 Dan. ^g Ἦεν Marg. ^h Παρασκευάσθαι Cl. Παρασκευάσθαι Gr.
 Bas.

igitur, ut voti compotes fierent, hu-
 jusmodi commentum machinati sunt.
 Mittunt quendam fidei sibi probatæ
 virum, et Syracusanorum ducibus
 non minus amicum, ut ipsi opina-
 bantur, ad quos mittebatur; erat
 autem Catanæus: et, a quibusdam
 Catanæis missum se venire, dicebat,
 quorum illi nomina cognoscebant,
 et quos suæ factionis studiosos in
 urbe adhuc superesse sciebant. Hic
 autem dicebat, Athenienses in urbe
 procul a castris pernoctare, et, si illi
 certa die, primo dilueulo ad exerci-

tum cum universo populo venire vel-
 lent, se quidem exclusuros eos, qui
 essent apud se, et naves incensuros,
 illos vero, si vallum adorti fuissent,
 exercitum Atheniensem facile cap-
 turos. Permultos autem Catanæ-
 orum ad rem gerendam adiutores
 fore, et jam paratos esse, a quibus
 ipse veniret.

65. Syracusanorum autem duces,
 cum alioqui et cæteris in rebus essent
 confidentiores, et in animo haberent,
 vel sine his nuntiis adversus Cata-
 nam cum apparatu proficisci, longè

τε τῷ ἀνδρώπῳ πολλῷ ἀπερισκεπτότερον, καὶ εὐθὺς ἡμέραν ξυνδέμενοι, ἧ παρεύονται, ἀπέστειλαν αὐτόν. καὶ αὐτοὶ (ἥδη γὰρ καὶ τῶν ξυρμάχων Σελινούντιοι καὶ ἄλλοι τινὲς παρεῖσαν,) προεῖπον παιδημεῖ πᾶσιν ἐξιέναι Συρακουσίοις. ἐπεὶ δὲ ἔτοιμα αὐτοῖς ⁱ καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν, καὶ αἱ ἡμέραι, ἐν αἷς ^k ξυνέδεντο ἥξειν, ἐγγὺς ἦσαν, πορευόμενοι ἐπὶ Κατάνης, ὑλίσσαντο ἐπὶ τῷ ^l Συμαίδῳ ποταμῷ, ἐν τῇ Λεοντίνῃ. ^m οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ὡς ἥσθοντο αὐτοὺς ⁿ προσιόντας, ἀναλαβόντες τό τε στράτευμα ἅπαν τὸ ἑαυτῶν, καὶ ὅσοι Σικελῶν αὐτοῖς, ἢ ἄλλος τις, προσεληλύθει, καὶ ἐπιβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα, ὑπὸ νύκτα ἔπλεον ἐπὶ τὰς Συρακούσας. καὶ οἱ τε Ἀθηναῖοι ἅμα ἔω ἐξέβαινον εἰς τὸν κατὰ τὸ ^o Ὀλυμπέιον, ^p ὡς στρατόπεδον καταληψόμενοι, καὶ οἱ ^q ἰππῆς οἱ Συρακουσίων, πρῶτοι προσελάσαντες εἰς ^r τὴν Κατάνην, καὶ αἰσθόμενοι, ὅτι τὸ στράτευμα ἅπαν ἀνῆκται, ἀποστρέφαντες, ἀγγέλλουσι τοῖς πεζοῖς· καὶ ξύμπαντες ἥδη ἀποστρέφονται, ἐβόηθουν ἐπὶ τὴν πόλιν.

ξς'. Ἐν τούτῳ ^s δ' οἱ Ἀθηναῖοι, μακρᾶς οὔσης τῆς

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
339.

ⁱ Κατὰ τῆς παρασκ. Cass. Gr. sed in Cass. deinde emendatum erat καὶ τὰ.
^k Συνέδεντο Cass. ^l Συμαίδῳ Ar. Συμαίδῳ Cl. et Reg. ^m Οἱ δὲ Ἀθην.
Cass. Gr. ⁿ Προσιόντας Ald. Flor. Bas. Aug. ^o Ὀλύμπιον Ar. Gr.
passim. Ὀλύμπιον C. Vide Var. Lect. ad C. 64. n. v. Huds. Dan. ^p ὡς
τὸ στρατόπεδον Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Mosqu. ^q ἰππῆς Ar. C. Ald.
Flor. Bas. Steph. 1. itidemque paulo infra, Reg. Cass. Gr. hic, et infra.
Dan. infra. ^r Τὴν abest Mosqu. id. c. extr. ἀποστρέφει. ^s Διὶ οἱ Gr.

inconsideratissime fidem huic homini habuerunt: statimque constituta die, ad quam ad Catanam adessent, ipsum remiserunt. Ipsi vero (jam enim Selinuntii et alii nonnulli ex sociis aderant) Syracusanis edixerunt, ut cuncti nullo delectu ad exeuendum se expedirent. Cum autem res omnes ad illam expeditionem necessarias jam præparassent, et dies adventaret, ad quam se venturos constituerant, iter ingressi, ut Catanam versus proficiscerentur, ad Symæthum flumen, in agro Leontino, castra posuerunt, Athenienses vero, cum intellexissent, ipsos adventare, as-

sumtis omnibus copiis, et suorum, et Siculorum, quotquot ipsis aderant, et si quis alius ad ipsos accesserat, eisque in naves et navigia impositis, sub noctem Syracusas versus contenderunt. Et Athenienses, simul eo dies illuxit, egressi sunt in locum, qui erat juxta Olympieum, ibi castrametaturi: et Syracusanorum equites, qui primi ad Catanam accesserant, et qui cognoverant totum, exercitum classe vectum discessisse, reversi rem peditatui significarunt. Tunc vero cuncti regressi, ad suppetias urbi ferendas accurrerunt.

66. Interea vero Athenienses, quod

Bell. οδοῦ αὐτοῖς, καὶ ἤσυχίαν ^tἐκάθισαν τὸ στρατεύμα
 Pelop. ἐς χωρίον ἐπιτήδειον, καὶ ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξειν ἔμελ-
 Olymp. λον, ὅποτε βούλοιντο, καὶ οἱ ἰππῆς τῶν Συρακουσίων
 91. 2. ἤκιστ' ἂν αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ^uκαὶ πρὸ αὐτοῦ λυ-
 U. C. Varr. 339. πῆσειν. τῇ μὲν γὰρ ^vτειχία ^xτε καὶ οἰκίαι ^yεἴργον
 καὶ δένδρα καὶ λίμνη· παρὰ δὲ τὸ, κρημνοί. καὶ τὰ
 ἐγγὺς δένδρα κόψαντες, καὶ ^zκατενεγκόντες ἐπὶ τὴν
 θάλασσαν, παρὰ τε τὰς ναῦς ^aσταύρωμα ἔπηξαν, καὶ
 ἐπὶ τῷ ^bΔάσκωνι· ἔρυμά τε, ἥ ^cεὐεφοδώτατον ἦν τοῖς
 πολεμίοις, λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις ^dδιὰ ταχέων
 ἔρδωσαν, καὶ τὴν τοῦ ^eἈνάπου γέφυραν ἔλυσαν. πα-
 ρασκευαζομένων δὲ, ^fἐκ μὲν τῆς πόλεως ^gοὐδεὶς ἐξιὼν
 ἐκώλυε· πρῶτοι δὲ οἱ ἰππῆς τῶν Συρακουσίων προσεβοή-
 θησαν· ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ τὸ πεζὸν ἅπαν ζυνελέγη.
 καὶ προσήλθον μὲν ἐγγὺς ^{τς}στρατεύματος τῶν Ἀθη-
 ναίων ^hτοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, ὡς οὐκ ⁱἀντιπροσέησαν αὐ-
 τοῖς, ἀναχωρήσαντες, καὶ διαβάντες τὴν ^kἘλωρίνην
 ὁδὸν, ἠύλισαντο.

^t Καθίσαν Ar. C. Gr. Ald. Flor. Aug. Bas. Steph. 1. ^tΕκάθισαν Cl. ex
 emend. καθίσαν Reg. Cass. Dan. ^u Καὶ omittunt Ar. C. ^v Τειχία Ald.
 Flor. Bas. ^x Τε deest Gr. ^y Διείργον Marg. Cam. ^z Μικτενεγκόντες
 Ar. ^a Σταυρώματα Reg. ^b Δάσκων erat sinus et castellum in Sicilia.
 Vide Cluverii Siciliam p. 180. et Bochartum de Phœnicum colonii l. 1.
 c. 28. Δάσκωνi omisit Valla: fortasse quia deerat in Cod. unde vertebat.
 Huds. ^c Εὐφοδῶτατον Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Mosqu. Aug. In Cass.
 recenti manu inter versus εὐ. ^d Εὐεφοδῶτατον Gr. ^d Διαταχίαν Ar. Ald.
 Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. διαταχίαν Mosqu. c. spir. asp. sed uno vocab.
 * Sic Cam. Ἀνάπλου Ar. C. Ald. Flor. Bas. Atque ita legisse videtur Valla:
 nam vertit, pontem, per quem remeatur a navibus. Huds. Ἀνάπλου etiam
 Reg. et Cass. sed hic in marg. γε. ἀνάπου, ^g καὶ κρείττον. ἀνάπου Aug. sed λ
 eras. ^f Ἐκ τῆς μὲν πόλ. Gr. ^g Οὐδεὶς Ar. C. Dan. ^h Τὸ πρῶτον C.
 Bas. Cass. Aug. ⁱ Ἀντιπροσέησαν Reg. Cass. Gr. Aug. ^k Ἐλωρίδην Gr.

ipsis longum iter esset, per otium
 castra posuerunt in opportuno loco,
 et in quo praelii initium erant fa-
 cturi, quotiescunque vellent, et vel
 in ipso prelio, vel ante praelium ab
 equitatu Syracusanorum minime in-
 festari poterant. Nam ab una qui-
 dem parte munitiones, ædificia, ar-
 bores, et stagnum *hostes* prohibe-
 bant: ab altera vero, loca prærupta:
 cæsisque vicinis arboribus, et ad
 mare delatis, juxta naves, et ad Das-
 conem vallum fixerunt, ab ea vero
 parte, quæ aditu hostibus erat facilli-

ma, munitionem ex saxis electis li-
 gnisque constructam celeriter crexe-
 runt, et Anapi pontem solverunt.
 Dum autem hæ munitiones fierent,
 ex urbe quidem nemo egressus *ca-
 rum opus* impedivit: sed primi Sy-
 racusanorum equites ad opem *suis*
rebus ferendam procurrerunt, deinde
 vero mox et universus peditatus con-
 venit. Et primum quidem ad Athe-
 niensium castra propius accesserunt,
 deinde vero, cum *illi* contra ipsos non
 prodirent, regressi, ac, via Helorina
 transmissa, castra posuerunt.

ξζ'. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι παρειακυνεύοντο ὡς ἐς μάχην, καὶ ξυνετάξαντο ὧδε· δεξιὸν μὲν κέρας Ἀργεῖοι εἶχον καὶ Ἰ Μαντινῆς, Ἀθηναῖοι δὲ τὸ μέσον, τὸ δὲ ἄλλο οἱ ξύμμαχοι οἱ ἄλλοι. καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν τεταγμένον ἐπὶ ὀκτῶ, τὸ δὲ ἥμισυ ^μἐπὶ ταῖς εὐναῖς ἐν ^ππλαισίῳ, ἐπὶ ὀκτῶ καὶ τέττο τεταγμένον. οἷς εἴρητο, ἥ ἂν τοῦ στρατεύματός τι ποιῇ, μάλιστα ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι. καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ὀπιτακτῶν ἐποιήσαντο. οἱ δὲ Συρακούσιοι ἔταξαν τοὺς μὲν Ῥοπλίτας, ^αἐφ' ἑκατάδεκα, ὄντας πανδημεῖ Συρακουσίους, καὶ ὅσοι ξύμμαχοι παρῆσαν. ἐξήδησαν δὲ αὐτοῖς Σελινούντιοι μὲν μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ ^γΓελῶν ἱππῆς, τὸ ξύμπαν ἐς διακοσίους· καὶ Καμαριναίων ἱππῆς ὅσον ^εεἴκοσι, καὶ τοξόται ὡς πεντήκοντα. ^ετοὺς δὲ ἱππείας ἐπετάξαντο ἐπὶ τῷ δεξιῷ, οὐκ ἔλασσον ὄντας, ἢ διακοσίους καὶ

Beff.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
339.

Ald. Flor. Bas. Ἐλωρίην Steph. 1. Ἐλωρίην Cl. Ἐλωρίην Aug. *Ar. C. et Dan.* Ἐλωρίην Reg. Cass. ἰλωρίην Mosqu. mox 67. init. ἰς μάχην. om. ὧδε. ¹ Μαντινῆς *Ar. C. Ald. Flor. Bas.* ut et paulo infra. *Reg. Cass. Gr.* utroque loco. *Dan.* infra. ² M. Crusius intelligit Triarios, quales apud Romanos fuerunt. *Huds.* ³ Πλαίσιον, ἡ τετραγωνισθὲς τῶν στρατιωτῶν σύνταξις. *Herodianus.* Πλαίσιον (ut scribit *Ælianus* proprie est, ὅταν ἐκ τεσσάρων πλίστρων γίνηται ἡ παράταξις, οὐκ ἐν τετραγώνῳ, ἀλλ' ἐν τετραγώνῳ σχήματι. *Idem.* Πλησίον

a prima manu *Reg.* πλησίον Aug. ⁴ Ἐπιστάτων *Ar.* in marg. Ἐπιστάτων *Reg. Cass. Dan. Aug.* ⁵ Ῥοπλίτας πάντας *Gr.* Mosqu. ⁶ Ἐπικαίδικα *Reg. Cass. Gr.* sed in *Gr.* emendatum erat ἰφ'. ita et in Aug. ἰφ' ἑκατῶ. Mosqu. ⁷ Γελῶν ἱππῆς ὅσον cetera in marg. *Gr.* Ἰππῆς etiam *Reg. Cass. Dan.* et plerumque. ⁸ Εἴκοσι *Cass.* ⁹ Τοὺς δ' ἱππῆας *Gr.*

67. Insequenti vero die Athenienses eorumque socii ut ad prælium se præpararunt, et aciem hoc modo instruxerunt. Dextrum quidem cornu tenebant Argivi et Mantinei, Athenienses vero medium agmen, alterum vero cornu cæteri socii tenebant. Et dimidium quidem ipsorum exercitus sic erat instructum, ut in fronte octoni milites starent, dimidium vero, quod erat ad tentoria, et ipsum octonis militibus erat instructum, ita tamen, ut agminis longitudo latitudinem longe superaret. Quibus præceptum fuerat, ut qua parte exercitus laboraret, diligentissime ob-

servantes se conferrent. Atque Intra hos, qui in subsidiis collocati fuerant, lixas posuerunt. Syracusani vero suos gravis armaturæ milites, qui erant Syracusani ex omni totius populi ordine atque ætate collecti, et socios, quotquot aderant, sic instruxerunt, ut deni seni in aciei fronte starent. Auxilium autem ipsis tulerunt in primis quidem Selinuntii, mox vero et Geloi equites, universi ad ducentos. Et Camarinæorum equites ad viginti, et sagittarii circiter quinquaginta. Equites autem in dextro cornu collocarunt, non pauciores, quam mille et ducentos.

Bell. χιλίους^u παρὰ δ' αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἀκοντιστάς. μέλ-
 Pelop. λουσι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις προτέροις ἐπιχειρήσειν, ὃ
 an. 17. Νικίας, κατὰ τε ἔδνη ἐπιπαριῶν ἕκαστα, καὶ ζύμ-
 Olymp. 91. 2. πασι, τοιάδε παρεκελεύετο.
 U. C. 339. ξή. "ΠΟΛΛΗ^v μὲν παραινέσει, ᾧ ἄνδρες, τί δεῖ

χρῆσθαι, οἱ πάρεσμεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα; ^x αὕτη
 γὰρ ἡ παρασκευὴ ^y ἱκανωτέρα μοι δοκεῖ εἶναι θάρσος
 παρασχεῖν, ἢ καλῶς λεχθέντες λόγοι μετὰ ἀσθενοῦς
 στρατοπέδου. ὅπου γὰρ Ἀργεῖοι, καὶ Μαντινῆς, καὶ
 Ἀθηναῖοι, καὶ νησιωτῶν οἱ πρῶτοι ἐσμέν, πῶς οὐ χρῆ
 μετὰ τοιῶνδε καὶ τσῶνδε ζυμμάχων πάντα τινὰ με-
 γάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν; ἄλλως τε, καὶ
 πρὸς ἄνδρας πανδημεῖ τε ἀμυνομένους, καὶ οὐκ ἀπο-
 λέκτους, ὥσπερ καὶ ^z ἡμᾶς^z καὶ προσέτι Σικελιώτας,
 οἱ ὑπερφρονοῦσι μὲν ^a ἡμᾶς, ^b ὑπομενοῦσι δὲ οὐ, διὰ τὸ
 τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ^c ἥσσω ἔχειν. παραστήτω δέ
 τινι καὶ τόδε, πολὺ τε ἀπὸ τῆς ^d ἡμετέρας αὐτῶν εἶναι,
 καὶ πρὸς γῆ ^e οὐδεμιᾷ φιλία, ἥντινα μὴ αὐτοὶ μαχό-
 μενοι κτήσεσθε. καὶ τούναντίον ὑπομιμνήσκω ^f ὑμᾶς, ἢ
 οἱ πολέμιοι σφίσιν αὐτοῖς ^g εὖ οἶδ', ὅτι παρακελεύονται.

^u Παρὰ δ' αὐτ. Mosqu. Mox c. 68. inser. Νικίου λόγος πρὸς τοὺς στρατιώτας.
 a m. pr. ^v Μὴ οὖν παρ. Dan. ^x Αὕτη Ar. C. Bar. Cl. Gr. Reg. Aug.
 et ex emendat. Cass. ^y ἱκανωτέρα Gr. ^z ἡμᾶς Ar. ^a Sic in Gr.
 emendatum erat ex ὑμᾶς. οἶδ' Mosqu. ^b ὑπομίνουσι Reg. Cass. Aug.
 c Εἴσω, et marg. ἥσσω Gr. ^d ἡμετέρας a prima manu Gr. ^e Οὐδὲ μὴ
 Cass. ^f ἡμᾶς Bar. Gr. Ald. Flor. Bas. ^g Εὖ δ' οἶδ' Mosqu.

Juxta autem ipsos, et jaculatores, Cum autem Athenienses praelium priores inituri essent, Nicias et singulas gentes, ut quamque adibat, et universas hujusmodi verbis adhortabatur.

68. "LONGA adhortatione, viri, quid opus est nos uti, qui ad idem certamen adsumus? Hic enim apparatus ad confidentiam vobis præbendam magis valere mihi videtur, quam verba præclare facta, quæ copiarum firmitate careant. Ubi enim sumus Argivi, et Mantinei, et Athenienses, et præcipui inter insularum incolæ, quomodo non oportet quemlibet cum talibus totque sociis magnam de vi-

etoria spem habere? præsertim adversus homines, qui copias, ex omni totius populi ordine ac ætate raptim et nullo delectu habito collectas, ad nostram vim propulsandam ducunt: non autem adversus viros delectos, quales nos sumus. Præterea adversus Sicilienses, qui nos quidem contemnant, sed tamen non sustinebunt, quod plus audaciam, quam peritiæ, habeant. Illud etiam in mentem unicuique veniat, nos et procul a nostræ patriæ sinibus abesse, et in nullo amico solo, nisi quod vos ipsi pugnando quæsieritis. Atque ego vos admonéo, * contra ac hostes (quod proboscio) se ipsos adhortantur. Illi enim

* Alia via ac hostes etc. HUDS,

οἱ μὲν γὰρ, ^h ὅτι περὶ πατρίδος ἔσται ὁ ἀγών· ⁱ ἐγὼ δὲ, ὅτι οὐκ ἐν πατρίδι, ἐξ ἧς ^k κρατεῖν δεῖ, ἢ μὴ ῥαδίως ἀποχωρεῖν· οἱ γὰρ ^l ἰππῆς πολλοὶ ἐπικεῖσονται. τῆς τε οὖν ὑμετέρας αὐτῶν ἀξίας μνησθέντες, ἐπέλθετε τοῖς ἐναντίοις προθύμως, καὶ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἡγησάμενοι τῶν πολεμίων.”

ξδ'. Ὁ μὲν Νικίας, ^m τοιαῦτα παρακελευσάμενος, ἐπῆγε τὸ στρατόπεδον εὐδύς. οἱ δὲ Συρακούσιοι ἀπροσδόκητοι μὲν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἦσαν ὡς ἤδη μαχομένοι· καὶ τινες αὐτοῖς, ἐγγὺς τῆς πόλεως οὔσης, καὶ ⁿ ἐπεληλύθεισαν· οἱ δὲ καὶ διὰ σπουδῆς προσβληθῶντες ὁρόμῳ, ὑστέριζον μὲν, ὡς δὲ ἕκαστός πη τοῖς πλείοσι ^o προσμύξειε, καθίσταντο. οὐ γὰρ δὴ προθυμία ἐλλειπείς ἦσαν, οὐδὲ τόλμη, ^p οὔτ' ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ, οὔτ' ἐν ^q ταῖς ἄλλαις· ἀλλὰ τῇ μὲν ^r ἀνδρεία οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ^s ἀντέχοι· τῷ δὲ ἐλλείποντι αὐτῆς, καὶ τὴν βούλησιν ἄκοντες προὔδιδον. ὅμως δὲ, οὐκ ἂν οἴομενοι, σφίσι τοὺς Ἀθηναίους προτέρους ἐπελθεῖν, καὶ ^t διὰ τάχους ἀναγκαζόμενοι ^u ἀμύνασθαι, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, εὐδύς ἀντεπῆσαν. καὶ πρῶτον μὲν

^h Ὅτι d. Mosqu. ⁱ Ἐγὼ δ' ὅτι Gr. ^k Pro κρατεῖντας ἀποχωρεῖν. *Æ. Port. Huds.* ^l Ἰσχυίς *Ar. C. Ald. Flor. Bas. Cass.* ^m Τοιαῦτα Mosqu. ⁿ Ἀπειληγῆσθαι, vel ἐπὶ τὴν πόλιν ἐπληθύσαι scribendum, censet *Æ. Port. Huds.* ^o Προσμύξειν ἐκκαθίσταντο *Ar.* Προσμύζειν etiam *Cass. Gr.* Προσμύζειν *Dan.* ^p Οὔτ' ἐν *Ar.* ^q Ταῖς deest *C.* ^r Ἀνδρεία *Ar. C. Reg.* ^s Ἀντίχου *Reg.* ^t Διατέχων *Ald. Flor. Bas. Steph. l. Reg. Cass. Aug.* ^u Ἀμύνεσθαι Mosqu.

quod pro patria certamen *ipsis* sit futurum: at ego *vos* *admoneo* non in patrio solo; unde oportet *nos* victoria potitos reverti, aut non facile reverti *posse*. Nam permulti equites nobis instabant. Vestrae igitur ipsorum dignitatis memores, hostes alacriter invadatis, et praesentem necessitatem atque difficultatem, quam adversarios, terribiliorem esse ducatis.”

69. Nicias autem talibus adhortatus, copias confestim adversus *hostem* duxit. Syracusani vero tunc quidem non expectabant, sibi jam dimicandum esse; quinetiam ipsorum nonnulli in urbem, quae vicina

erat, abierant. Alii vero festinabundi ad suos adjuvandos accurrentes, tardius quidem perveniebant; veruntamen ut singuli ad aliquos exercitus ordines accedebant, in iis sese collocabant. Nam nec in isto praelio, nec in aliis, aut alacritate, aut audacia, *hostibus* inferiores fuerunt. Sed virtute quidem *illis* non fuerunt inferiores, quatenus *rei militaris* scientia suppetebat. Ejus vero defectu, alacritatem etiam inviti amittebant. Veruntamen, quod non opinarentur Athenienses priores contra se venturos, quodque celeriter propulsare cogerentur, sumtis armis, confestim obviam *ipsis* prodierunt. Ac primum

Bell. αὐτῶν ἑκατέρων οἳ τε λιθοβόλοι καὶ σφενδονῆται καὶ
 Pelop. τοξόται πρὸς μάχοντο· ^a καὶ τροπὰς, ^r οἷας εἰκὸς ψιλὰς,
 an. 17. Ὀlymp. ἀλλήλων ἐποίουν. ἔπειτα δὲ μάντεις ^a τε σφάγια πρού-
 91. 2. φερων τὰ νομιζόμενα, καὶ σαλπικταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον
 U. C. τοῖς ὀπλίταις. οἳ δ' ἐχώρουν, Συρακούσιοι μὲν, περὶ
 Varr. 339. τε πατρίδος μαχοῦμενοι, καὶ τῆς ἰδίας, ^t ὥς ἕκαστος, τὸ μὲν αὐτίκα, σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον, ἐλευθερίας·

^u τῶν δὲ ἐναντίων, Ἀθηναῖοι μὲν, περὶ τε τῆς ἀλλο-
 τρίας ^v οἰκίαν σχεῖν, καὶ τὴν οἰκίαν μὴ βλάψαι ἡσ-
 σάμενοι. Ἀργεῖοι δὲ, καὶ τῶν ξυμμάχων οἱ αὐτόνομοι,
^a ξυγκτήσασθαι τε ἐκείνοις, ἐφ' ᾧ ἦλθον, καὶ τὴν
 ὑπάρχεσαν σφίσι πατρίδα, νικήσαντες, πάλιν ^y ἐπιδεῖν·
 τὸ δ' ὑπήκουον τῶν ξυμμάχων, μέγιστον μὲν περὶ τῆς
 αὐτίκα ἀνελπίστου σωτηρίας, ἢ μὴ κρατῶσι, τὸ πρό-
 θυμον ^z εἶχον· ἔπειτα δὲ, ἐν παρέργῳ, καὶ ^a εἴ τι ἄλλο
^b ξυγκαταστρεψαμένοις ῥᾶον αὐτοῖς ὑπακούσεται.

οἱ. Γενομένης ^c δ' ἐν χερσὶ τῆς μάχης, ^d ἐπιπολὺ
 ἀντεῖχον ἀλλήλοις· καὶ ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς

^a Καὶ τροπὰς οἷας εἰκὸς ἀλλήλων ψιλὰς ἐποίουν *Ar. C. Dan.* sed pro ἀλλήλων habet ἀλλήλους. ^r Οἷα *Cass. Aug. Mosqu.* hic tamen οἷα. ^t Καὶ *Mosqu.* pro τε. ^u Ὡς omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. Mosqu.* ^v Τῶν δ' ἐναντίων *Ar. C.* Ita voluit scriba *Cass.* in quo est τῶν δι' ἀντίων. Ita et *Aug.* sed corr. a m. 2. in δ' ἐναντ. ^y Οἰκίαν *Gr. Mosqu.* et paullo post. ^z Ξυγκτήσασθαι τι *Ar.* ^y Ἐπιδεῖν *Cass.* ^a Ἐχιν *Mosqu.* ^a Id est, χωρίον. *Huds.* ^b Ξυγκαταστρεψαμένοις *Reg. Cass. Aug. Mox* ὅταν οὖσαι *Mosqu.* ^c Δι' ἡ. *Gr.* ^d Ἐπὶ πολὺ *C.* ut et *mox infra.*

quidem utriusque exercitus velites, qui lapides manu jaculabantur, et funditores, et sagittarii ante pugnant: et alii alios in fugam vicissim vertebant, ut verisimile est fieri inter levis armaturæ milites. Deinde vero vates protulerunt hostias more receptas, et tubicines ad congressum milites incitabant. Illi vero in hostem tendebant, Syracusani quidem, pro patria pugnaturi, et unusquisque in praesentia pro sua salute, et in posterum, libertate. Ex hostibus vero, Athenienses quidem, pro alieno ut proprium haberent, neve domesticum agrum victi detrimento afficerent: Argivi vero, et qui ex sociis

liberi erant, ut et illos Athenienses adjuvarent in quaerendis rebus illis, quarum causa illuc venerant, utque suam quique patriam victores reviserent. Socii vero, qui aliorum imperio parebant, praecipue quidem animum alacrem habebant propter praesentem salutem, de qua, nisi vicissent, desperabant. Deinde vero, secundo loco ad praelium committendum erant alacres, ut, si quam etiam aliam gentem una cum Atheniensibus subegissent, ipsis *facilius parerent.

70. Cum autem ad pugnam manusque ventum esset, ad multas horas alteri alteris restiterunt. Interea vero

* Scilicet illorum imperio minus premerentur, quod eos in aliis populis subigendis adjuvissent. Vel, fortunæ societate se consolarentur, quod alii eandem servitutem subirent. *Huds.*

γενέσθαι καὶ ^d ἄστραπὰς, καὶ ὕδωρ πολὺ ὥστε τοῖς ^g μὲν πρῶτον μαχομένοις, καὶ ἐλάχιστα πολέμου ὁμίλη-
 κόσι, καὶ τοῦτο ξυνεπιλαβέσθαι ^e τοῦ φόβου ^f τοῖς δ' ^h ἐμπειροτέροις, ^g τὰ μὲν γιγνόμενα, καὶ ὥρᾳ ἔτους
 περαίνεσθαι δοκεῖν, ^h τοὺς δὲ ἀνδρεστώτας πολὺ μείζω
 ἐκπληξιν μὴ νικημένους παρέχειν. ⁱ ὥσαμένων δὲ πρῶτον
 τῶν Ἀργείων τὸ εὐάνυμον κέρως τῶν Συρακουσίων, καὶ
 μετ' αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων τὸ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς,
^k παρερρήγνυτο ἤδη καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν Συ-
 ρακουσίων, καὶ ἐς φυγὴν κατέστη. καὶ ^l ἐπιπολὺ μὲν
 οὐκ ἐδίαξαν οἱ Ἀθηναῖοι· οἱ γὰρ ^m ἰππῆς τῶν Συρα-
 κουσίων, πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσθητοι, εἰργον· καὶ ἐσθα-
 λόντες ἐς τοὺς ὀπλίτας αὐτῶν, ⁿ εἴ τινας ^o προσδιώκον-
 τας ἴδοιεν, ἀνέστελλον· ἐπακολουθήσαντες δὲ ἀδρόοι,
 ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε, πάλιν ^p ἐπανεχώρουν, καὶ τροπαῖον
^q ἴστασαν. οἱ δὲ Συρακούσιοι, ἀδραιοσθέντες ἐς τὴν
 ῥ' Ἐλαρινὴν ὁδόν, καὶ ὡς ἐκ τῶν παρόντων, ξυνταξάμενοι,
 ἐς τε τὸ ^s Ὀλυμπίειον ὁμῶς σφῶν αὐτῶν παρέπεμψαν
 φυλακὴν, δείσαντες, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῶν χρημάτων,

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
339.
Novembri.

^d Ἀστραπᾶς Mosqu. ^e Τοῦ φόβου desunt Dan. ^f Τοῖς δὲ ἰμπ. Gr.
^g Τὰ μὲν γιγνόμενα Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass.
^h Τοῖς δ' ἀνδρεσ. Gr. Schol. ⁱ Πρῶτον d. Mosqu. ὥσαμένων δὲ τῶν Ἀργείων
 πρῶτον Ar. C. Reg. Cass. Aug. ^k Παρερρήγνυτο Gr. ^l Ἐπὶ πολὺ Cass.
^m ἰππῆς Ar. C. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Gr. Aug. ⁿ Εἴ τινας Cass. Gr.
 Aug. ^o Προσδιώκοντας Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ^p Ἐπανεχώρουν Ar.
^q Ἐστήσαν Mosqu. ^r Ἐλαρινὴν Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. 2. Vide ad
 c. 65. Huds. Ἐλαρινὴν Dan. ^s Ὀλυμπίειον Ar. Cl. ex emend. Ὀλυμπίον
 C. Vide ad c. 64. Huds. Ὀλυμπίειον Aug. Reg. Cass. Ὀλύμπιον Gr.

contigit, ut et aliquot tonitrua et ful-
 gura, et ingens pluvia simul existe-
 ret. Quamobrem illis quidem, qui
 tunc primum pugnabant, et qui in
 bellis minime versati fuerant, hoc
 etiam majorem terrorem iniecit.
 Illis vero, qui peritiores erant, ea,
 quæ fiebant, propter anni tempus
 fieri videbantur; sed illud ipsis ma-
 jorem terrorem incutiebat, quod
 adversarii non vincerentur. Cum
 autem primi omnium Argivi lævum
 Syracusanorum cornu pepulissent,
 et post ipsos Athenienses agmen sibi
 oppositum, tunc et reliquos Syracu-
 sanorum exercitus perruptus est, et

fugere cæpit. Sed Athenienses non
 longe persequuti sunt: (nam Syra-
 cusanorum equites, qui permulti,
 iique invicti erant, prohibebant. Et
 impressione facta in gravem ipsorum
 armaturam, si quos longius inse-
 quentes animadvertissent, eos reprim-
 ebant) sed conferti, quoad tuto
 potuere, persequuti, retro se recepe-
 runt, et tropæum statuerunt. Sy-
 racusani vero in via Helorina con-
 gregati, pro præsentī rerum statu et
 facultate acie instructa, * præsidium
 tamen e suorum numero ad Olympi-
 eum miserunt, veriti, ne Athenien-
 ses pecunias, quæ illie erant, amove-

* Præsidium tamen ad Olympicum, quod adhuc ipsorum erat, miserunt
 etc. Falla. HUDS.

Bell. Pelop. an. 17. Olym. 91. 2. U. C. Varr. 339. α ἦν αὐτόθι, κινήσωσι· καὶ ^t οἱ λοιποὶ ἐπανεχώρησαν εἰς τὴν πόλιν.

οα'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς μὲν τὸ ἱερὸν οὐκ ἦλθον, ζυγκομίσαντες δὲ τοὺς ἐαυτῶν νεκροὺς, καὶ ἐπὶ πυρᾷ ἐπιθέντες, ἠύλισαντο αὐτοῦ. τῇ δ' ὕστεραία τοῖς μὲν Συρακουσίοις ἀπέδοσαν ὑποσπόνδους τὰς νεκρούς· (ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ ^u τῶν ζυμμάχων ^v περὶ ἐξήκοντα καὶ διακοσίους·) τῶν δὲ σφετέρων τὰ ὅστ' α ^w ξυνέλεξαν, (ἀπέθανον δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ζυμμάχων ὥς πεντήκοντα·) καὶ, τὰ τῶν πολεμίων σκύλα ἔχοντες, ἀπέπλευσαν εἰς Κατάνην. χειμῶν τε γὰρ ἦν, καὶ, τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι, οὐπω ἐδόκει δυνατόν εἶναι, πρὶν ἂν ἰππέας τε μεταπέμψωσιν ἐκ τῶν ^x Ἀθηνῶν, καὶ ἐκ τῶν αὐτόθεν ζυμμάχων ἀγείρωσιν, ὅπως μὴ παντάπασιν ἱπποκρατῶνται, καὶ χρήματα δὲ ἅμα αὐτόθεν ^y τε ξυλλέξωνται, καὶ παρ' Ἀθηναίων ἔλθῃ, τῶν τε ^z πόλεων τινὰς προσαγάγωνται, αἷς ἡλπιζόν ^a μετὰ τὴν μάχην μᾶλλον σφῶν ὑπακούσεσθαι, τὰ τε ἄλλα καὶ σῖτον, καὶ ^b ὅσων δέοι, παρασκευάσωνται, ^c ὥς εἰς τὸ ἔαρ ἐπιχειρήσοντες ταῖς Συρακούσαις.

οβ'. Καὶ οἱ μὲν ^d ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἀπέπλευσαν εἰς

^t Οἱ πολλοὶ C. ^u Τῶν ζυμμάχων ὥς πιντήκοντα, omisiss ceteris, Dan. ^v Ὡς πιντήκοντα καὶ διακ. Gr. ^w Ἀνέλεξαν Gr. συνίλ. Aug. ^x Ἀθηναίων Gr. ^y Τί δεest Gr. ^z Πολεμίων Mosqu. ^a Καὶ μετὰ τὴν μάχην Gr. ^b Ὅσον Gr. Ald. Flor. Bas. ^c Ὡς τε τὸ ἔαρ Ar. C. Mosqu. Aug. Eἰς omittit Cl. Ὡς τε τὸ ἔαρ Reg. Cass. Dan. ^d Ταύτῃ τῇ γνώμῃ Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass. Dan.

rent. Caeteri vero in urbem redierunt.

71. Athenienses vero ad templum quidem non ierunt: sed, * congestis suorum cadaveribus ac pyræ impositis, ibi pernoctarunt. Postero vero die Syracusanis quidem sua cadavera, fide publica ipsis data, reddiderunt; (ipsorum vero et sociorum ad ducentos et sexaginta ceciderunt) suorum vero ossa collegerunt. Ipsorum vero et sociorum obierunt ad quinquaginta. Et cum hostium spoliis Catanam navigarunt. Erat enim hyems, et bellum illinc nondum ad-

ministrari posse videbatur, priusquam et Athenis equites arcesserent, et alios ex sociis, qui regionem illam incolebant, cogerent, ne prorsus equitatu superarentur. Simul etiam ut illinc pecunias colligerent, utque aliæ Athenis afferrentur. Quinetiam ut aliquas civitates sibi adungerent, quas post pugnam sibi facilius obtemperaturas esse sperabant. Item ut cum aliis, tum etiam com meatum et cætera, quibus opus esset, præpararent, quod ineunte vere Syracusas aggredi statuisent.

72. Atque hi quidem hoc consilio

τὴν Νάξον καὶ Κατάνην ^e διαχειμάσοντες. Συρακού-
 σιοι δὲ, τοὺς σφετέρους αὐτῶν νεκροὺς θάψαντες, ἐπ-
 κλησίαν ἐποίουν. καὶ παρελθὼν αὐτοῖς ^f Ἑρμοκράτης
 ὁ Ἑρμῶνος, ἀνὴρ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ξύνεσιν οὐδενὸς
 λειπόμενος, καὶ κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρία τε ἱκανὸς
 γενόμενος, καὶ ^h ἀνδρεία ἐπιφανὴς, ἐθάρσυνέ τε, καὶ
 οὐκ εἶα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι τὴν μὲν γὰρ γνώμην
 αὐτῶν οὐχ ἡσῆσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι. οὐ
 μέντοι τοσοῦτόν γε λειψθῆναι, ὅσον εἰκὸς ⁱ εἶναι, ἄλλως
 τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρία ἰδιώτας, ὥς εἰ-
 πεῖν ^k χειροτέχνας, ἀνταγωνισαμένους. μέγα δὲ βλά-
 ψαι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ^l στρατηγῶν, καὶ τὴν πολυαρ-
 χίαν, (ἦσαν γὰρ ^m πεντεκαίδεκα οἱ στρατηγοὶ αὐτοῖς,)
 τῶν τε πολλῶν τὴν ἀξύντακτον ἀναρχίαν. ἦν δὲ ὀλίγοι
ⁿ τε στρατηγοὶ γένωνται ^o ἐμπειροὶ, καὶ ἐν τῷ χειμῶνι
 τούτῳ παρασκευάσωσι τὸ ὀπλιτικόν, οἷς τε ὅπλα μὴ
 ἔστιν, ^p ἐκπορίζοντες, ὅπως ὥς πλείστοι ἔσονται, καὶ τῇ
 ἄλλῃ μελέτῃ προσαναγκάζοντες, ἔφη, κατὰ τὸ εἰκὸς
 κρατήσῃν σφᾶς τῶν ἐναντίων, ^q ἀνδρείας μὲν σφίσιν

Bell.
 Petrop.
 an. 17.
 Olymp.
 91. 2.
 U. C.
 Varr.
 339.

^e Διαχειμάσαντες Dan. ^f Ὁ Ἑρμοκράτης Gr. ^g Ἐς τὰλλα Ar. C.
 Reg. Aug. Cass. Dan. ^h Ἀνδρεία deest Ar. Ἀνδρεία Reg. ⁱ Ἡ Gr.
^k Χειροτέχνας legit Valla. Χειροτέχνας Gr. χειροτέχνας Aug. sed supra α m.
 ant. scr. i. mox ἀνταγωνισαμ. Mosqu. per η. ^l Στρατιωτῶν Ar. C. Dan.
^m Πέντε legebat Valla. Huds. Πέντε καὶ δέκα Gr. ⁿ Τί deest Ar. ^o Ἑμ-
 πειροὶ non habet Dan. ^p Ἐκπορίζοντες Reg. Antea ἰστί Mosqu. ^q Ἀν-
 δρείας Reg. Gr. Mosqu.

Naxum et Catanam navigarunt, ut
 illic hybernarent. Syracusani vero,
 suis mortuis sepultis, concionem coë-
 gerunt. Tunc autem in mediam
 ipsorum multitudinem progressus
 Hermocrates, Hermonis filius, vir
 cum cæteris in rebus prudentia nulli
 secundus, tum etiam rerum bellica-
 rum peritia usuque potens, et fortitu-
 dine insignis, ipsos confirmabat, ne-
 que propter id, quod acciderat, ani-
 mum despondere sinebat. Non ipso-
 rum animum superatum fuisse dice-
 bat; sed ordinum confusionem no-
 cuisse. Neque tamen ipsos adeo su-
 peratos fuisse, ut verisimile erat,
 ipsos superatum iri; præsertim quod
 idiotæ et propemodum artifices cum
 his pugnassent, qui rei militaris peri-

tia primi Græcorum censebantur.
 Quinetiam ipsam ducum multitudi-
 nem et imperatorum turbam (erant
 enim ipsis quindecim duces) et con-
 fusam multorum manum, quæ nul-
 lius imperio parebat, multum ipsis
 offecisse dicebat. Quod si pauci,
 iique periti imperatores essent, at-
 que per eam hyemem gravis armatu-
 ræ milites præpararent, et submini-
 strarent, quibus deessent arma, ut
 quam maximus esset militum gravi-
 ter armatorum numerus, et in cæte-
 ris rei bellicæ studiis eos sese exercere
 cogerent, affirmabat, ipsos, (ut cre-
 dibile videbatur,) adversarios supe-
 riores futuros; quod fortitudo qui-
 dem ipsis jam adesset, ordinis vero
 conservatio in rebus gerendis esset

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 339. ὑπαρχούσης, ἑὺταξίας δὲ ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης. ἐπιδάσειν γὰρ ἀμφοτέρα αὐτὰ, τὴν μὲν, μετὰ κινδύνων μελετωμένην, τὴν δ' εὐψυχίαν, αὐτὴν ἑαυτῆς, μετὰ τῷ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης, θαρσαλεωτέραν ἔσεσθαι. τοὺς τε στρατηγούς, καὶ ὀλίγους καὶ αὐτοκράτορας χρῆναι ἐλέσθαι, καὶ ὁμόσαι αὐτοῖς τὸ ὄρεον, ἢ μὴν ἑάσειν ἄρχειν, ὅπῃ ἂν ἐπίστανται. οὕτω γὰρ, ἅ, τε κρύπτεσθαι δεῖ, μᾶλλον ἂν στέγασθαι, καὶ τᾶλλα κατὰ κόσμον καὶ ἀπροφασίστως παρασκευασθῆναι.

ογ'. Καὶ οἱ Συρακούσιοι, αὐτοῦ ἀκούσαντες, ἐψηφίσαντό τε πάντα, ὡς ἐκέλευε, καὶ στρατηγὸν αὐτόν τε εἶλοντο τὸν Ἑρμοκράτην, καὶ Ἡρακλείδην τὸν Ἀνσιμάχου, καὶ Σικανὸν τὸν Ἐξηκέστου, τούτους τρεῖς καὶ ἐς τὴν Κόρινθον καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις ἀπέστειλαν, ὅπως ζυμμαχία τε αὐτοῖς παραγένηται, καὶ τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον βεβαιότερον πείθωσι ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ προφανοῦς ὑπὲρ σφῶν τῆς Λακεδαιμονίου, ἵνα ἢ ἀπὸ τῆς Σικελίας ἀπαγάγῳσιν αὐτούς, ἢ πρὸς τὸ ἐν Σικελίᾳ στράτευμα ἦσσαν ὥφελειαν ἄλλην ἐπιπέμπωσι.

ἑὺταξίας δ' ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης Ar. C. Cass. ἑαυτοῖς omittit Cl. ἑὺταξίας Marg. ὅσον Cass. Aug. ὅσον Mosqu. ἑὺταξίας Dan. ἑὺταξίας Ar. ἑὺταξίας Reg. τὸ ἑμ. p. τὸν Mosqu. Ἀνσιμάχου Dan. ἑὺταξίας τούτους τρεῖς, καὶ ἐς τὴν etc. legit et distinguit Portus: atque ita Codd. Ar. C. Reg. Cass. Gr. τούτους τοὺς τρεῖς Dan. ἑὺταξίας τὴν desunt Reg. ἑὺταξίας abest Mosqu. (mox τὸν id. ante ἑν Σικ. p. τό.) ἑὺταξίας Cass. Gr. Aug.

accessura. Hæc enim ambo progressus esse factura: hanc quidem ordinis conservationem, cum periculis exultant; animi vero præsentiam, conjunctam cum fiducia scientiæ, ipsam se ipsa confidentiorem atque firmiorem fore. Imperatores vero, et paucos, et cum summa potestate creandos, et religioso jurejurando promittendum ipsis, fore, ut populus imperare sinat, pro ea scientia, qua præditi fuerint. Sic enim et ea, quæ sunt celanda, facilius celatum iri, et cætera recte atque ordine et sine ulla tergiversatione præparatum iri.

73. Syracusani vero, cum eum audissent, omnia in ejus sententiam decreverunt, ipsumque Hermocratem imperatorem crearunt, et Heraclidem Lysimachi, et Sicanum Execesti filium, † hos tres. Quinetiam Corinthum et Lacedæmonem legatos miserunt, ut auxilia sibi mitterentur, utque Lacedæmonis persuaderent, ut bellum adversus Athenienses majore studio propalam pro se administrarent; ut ipsos vel a Sicilia abducerent, vel ad exercitum, qui in Sicilia erat, aliud auxilium mittere minus possent.

* Ex seipsa etc. Hobbesius. HUDS.

† Hos tres etiam Corinthum etc. Valla et Acacius. IDEM.

οδ. ε Τὸ δ' ἐν τῇ Κατάνῃ στρατεύμα τῶν Ἀθη-
ναίων ἐπλευσεν εὐθύς ἐπὶ ἡ Μεσσήνην, ὡς προδοθησο-
μένην. καὶ, ἃ μὲν ἐπράσσετο, οὐκ ἐγένετο. Ἀλκιβιά-
δης γὰρ, ε ὅτε ἀπῆει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἥδη μετὰπεμπτος,
ἐπιστάμενος, ὅτι ἡ Φεύζοιτο, μηνύει τοῖς τῶν Συρακου-
σίων φίλοις ἰ τοῖς ἐν Μεσσήνῃ, ξυνειδῶς τὸ μέλλον. οἱ δὲ
τές τε ἄνδρας κ διέφθειραν πρότερον, καὶ τότε στασιάζ-
οντες καὶ ἐν ὅπλοις ὄντες, ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι
τοὺς Ἀθηναίους οἱ ταῦτα βουλόμενοι. ἡμέρας δὲ μεί-
ναντες περὶ ἰ τρισκαίδεκα οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἐχειμά-
ζοντο, καὶ τὰ ἐπιτήδεια οὐκ εἶχον, καὶ προὔχῳ οὐ-
δέν, ἢ ἀπελθόντες ἐς Νάξον καὶ Θρᾷκας, σταύρωμα
περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι, αὐτοῦ διεχειμάζον
καὶ τριῆρη ἀπέστειλαν ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπὶ τε χρή-
ματα καὶ ἰππείας, ὅπως ἅμα τῷ ἡρι παραγένωνται.

οέ. Ἐτείχιζον δὲ καὶ οἱ Συρακούσιοι ἐν τῷ χειμῶνι
πρὸς τε τῇ πόλει, τὸν ἡ Τεμενίτην ἐντὸς ποιησάμενοι,

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 3.
U. C.
Varr.
339.

• Τὸ ἐν Mosqu. ἡ Μεσσήνη Reg. Cass. Aug. ε Ὅτ' ἀπῆμι Ar. C.
Steph. 1. Ὅταν ἀπῆμι Gr. Ald. Flor. Bas. Ὅτ' ἀπῆμι Reg. Cass. Aug. Ὅτι
ἀπῆμι Dan. ἡ Scil. φυγὰς ἴστωτο. Æ. Port. Φεύζοιτο Ar. ἰ Τοῖς ἐν τῇ
Μεσσήνῃ Ar. C. Ἐν τῇ Μεσσήνῃ Cl. Gr. Huds. Τοῖς ἐν τῇ Μεσσήνῃ Reg. Cass.
Dan. Aug. Μεσσήνη Gr. Τοῖς ἐν Var. Lect. Hudsoni videtur esse error ope-
rarum. ἡ Διέφθειραν Reg. Mosqu. ἰ Τεῖς Gr. Cl. Περὶ τῆς καὶ δίκας
μείναντες Reg. Gr. sed hic καὶ δίκας. Μείναντες περὶ τῆς καὶ δίκας Cass. ἢ Ἀπῆλ-
θόντες ἐς Νάξον, καὶ σταύρωμα etc. legendum, censet F. Port. atque illud καὶ
Θρᾷκας ex voce Χάρκας (quæ margini olim apposita erat, ad explicationem
vocabuli σταύρωμα) originem duxisse, existimat. Vide Annot. Σταυρώματα
περὶ τὸ etc. Ar. C. Cl. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ἢ Ea Syracusarum

74. Classis autem Atheniensium, quæ ad Catanam erat, Messanam versus continuo navigavit, quod eam per prodicionem captum iri sperarent. Sed quæ struebantur, non successerunt. Alcibiades enim, cum jam Athenas revocatus imperium deposuisset, sciens, se exsulem fore, Syracusanorum amicis, qui Messanae erant, futuram urbem prodicionem, *cujus erat conscius, indicavit. Illi vero, qui hæc volebant, et homines interfecerunt prius, quam Athenienses ad urbem accederent; et tunc, cum ob seditionem ortam in armis

essent, obtinuerunt, ne Athenienses reciperentur. Athenienses vero, stativis illic tredecim circiter dies habitis, cum tempestate jactarentur, neque comitum haberent, neque quicquam succederet, Navum reversi, et classe vallo munita, illic hybernarunt: et triremem Athenas miserunt, pecuniarum et equitatus gratia, ut hæc primo vere statim adessent.

75. Per eam hyemem Syracusani quoque † murum excitaverunt prope urbem a tota illa parte, quæ Epipolas spectat, Temenitem complexi,

* Nam, id futurum, præcierat. Acacius. Huns.
† Murum ante urbem tota ea parte, qua spectat Epipolas, incluso intra Temenite, excitaverunt. Cluver. IDEM.

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 339. *τείχος* ° *παρὰ πᾶν τὸ πρὸς τὰς* P' *Ἐπιπολὰς ὄρων, ὅπως* *μὴ δὲ* q *ἐλάσσονος εὐαποτείχιστοι ὦσιν, ἣν ἄρα* r *σφά-*
λονται. s *καὶ τὰ Μέγαρα Φρούριον, καὶ ἐν τῇ Ὀλυμ-*
πιῳ ἄλλο. καὶ τὴν θάλασσαν προεσταύρωσαν παν-
ταχῇ, ἣ ἀποβάσεις ἦσαν. καὶ, τοὺς Ἀθηναίους, εἰδό-
τες, ἐν τῇ Νάξῳ χειμάζοντας, ἐστράτευσαν πανδημεῖ
ἐπὶ τὴν Κατάνην· καὶ τῆς t *τε γῆς* u *αὐτῶν ἕτερον, καὶ*
τὰς τῶν Ἀθηναίων σκηνὰς καὶ x *τὸ στρατόπεδον ἐμ-*
πρήσαντες, ὧ ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. καὶ πυρδανόμενοι,
τοὺς Ἀθηναίους ἐς τὴν Καμαρίναν, κατὰ τὴν ἐπὶ Λά-
χης γενομένην ξυμμαχίαν, πρεσβεύειν, εἶπας
προσαγάγοιντο αὐτοὺς, ἀντεπρεσβεύοντο καὶ αὐτοί.
ἦσαν γὰρ ὑποπτοὶ a *αὐτοῖς οἱ Καμαρινᾶοι, μὴ προδύ-*
μως b *σφίσι μὴτ' ἐπὶ τὴν πρώτην μάχην πέμψαι, ἃ*
ἐπέμψαν. c *ἐς τε τὸ* d *λοιπὸν μὴ οὐκέτι βούλονται*
ἀμύνειν, ὄρωντες τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῇ μάχῃ e *εὖ*
πράξαντας, προσχωρῶσι δ' αὐτοῖς, κατὰ τὴν προτέραν

pars, quam posteriores dixere *Neapolin*, a *Thucydide* appellata est *Temenites*: scilicet ab *Apollinis Temenite fano*; quemadmodum altera illa pars ἀπὸ τῆς *Τύχης*, id est, a *Fortunæ fano*, *Tyche*. Vide *Cluverii Siciliam* p. 151. *Huds.* ° *Παράπαν* Reg. Aug. Mosqu. Cass. Gr. P' *Ἐπιπολὰς* Gr. q *Seil.* διαστήματος. *Æ. Port. Huds.* r *Σφάλλονται* Reg. Cass. Aug. Mosqu. s Id est: καὶ *Φρούριον* (scil. *Φρουρὴν* vel *Φυλακὴν*) ἐς τὰ *Μέγαρα* ἔπιμψαν, καὶ ἐν Ὀλυμπιῳ ἄλλο *Φρούριον* καθίστασαν. *Æ. Port. Huds.* t *Γε* Reg. u *Αὐτῶν* non est in *Dan.* x Tò omittunt *Ar. C.* y *Ἀνεχώρησαν* Reg. z *Προσαγοίοντο* *Ar. C.* a *Αὐτοῖς* deest *Dan.* αὐτῆς Mosqu. b *Σφί-*
σιν μὴτι ἐπὶ Gr. c *Ὡςτι* τὸ λ. *Dan.* d *Λοιπὸν οὐκ ἔτι* Gr. οὐκ ἔτι Aug. Mox ἀμύνειν Mosqu. e *Εὖ* πράξαντας Reg.

ne, si forte cladem aliquam acce-
pissent, propter angustiores urbis
ambitus facile circumvallarentur.
* Et presidium Megara miserunt,
et alterum in Olympieo collocarunt.
Quinetiam quacunque ex parte ex-
scensus e navibus in terram fieri po-
terat, mare vallo praelusum munive-
runt. Et cum scirent, Athenienses
apud Naxum hybernare, cum fre-
quentibus copiis ex omni totius po-
puli ordine collectis, expeditionem
adversus Catanam susceperunt. Et
ipsorum agrum vastarunt, et, Athe-
niensium tabernaculis castrisque in-

censis, domum redierunt. Præterea
cum intellexissent, Athenienses Ca-
marinam legatos misisse † pro jure
societatis cum *Camarinæis* initæ,
quo tempore Laches in Siciliam ab
Atheniensibus cum classe missus ivit,
si quo pacto ipsos sibi adungere pos-
sent, ipsi quoque vicissim legatos eo
miserunt. Camarinæi enim ipsis
erant suspecti, ne non alacriter ea
ipsis misissent, quæ ad superiorem
pugnam miserant, et ne deinceps
opem ferre recusarent, quia vide-
bant, Athenienses in prælio rem fe-
liciter gessisse, sed veteris amicitiae

* Castellum etiam ad Megara, et aliud in Olympieo exstruxerunt. *Acacius.* *Huds.*

† Ad societatem sub Lachete factam renovandam etc. *Acacius.* *IDEM.*

φιλίαν πεισθέντες. ἀφικομένων οὖν, ἐκ μὲν ^f Συρακου- Bell.
σῶν, Ἑρμοκράτους, καὶ ἄλλων, ἐς τὴν Καμαρίναν, Pelop.
ἀπὸ δὲ τῶν Ἀθηναίων, Εὐφύμου, μετ' ἐτέρων, ὁ Ἑρ- an. 17.
μοκράτης, ξυλλόγου γενομένου τῶν Καμαριναίων, βου- Olymp.
λόμενος ^g προσδιαβαλεῖν τὰς Ἀθηναίους, ἔλεγε τοιάδε. 91. 2.
U. C.
Varr.
340.

05'. ^h “ΟΥ, τὴν παροῦσαν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων,
ὧ Καμαριναῖοι, μὴ αὐτὴν καταπλαγῆτε, δείσαντες,
ἐπρεσβευσάμεθα· ἀλλὰ μᾶλλον, τοὺς μέλλοντας ἀπ’
αὐτῶν λόγους, πρὶν τι ⁱ καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, μὴ ὑμᾶς
^k πείσωσιν. ἤκουσι γὰρ ἐς τὴν Σικελίαν, προφάσει μὲν,
ἧ πυνθάνεσθαι, διανοία ^l δὲ, ἣν πάντες ὑπονοοῦμεν. καί
μοι δοκοῦσιν οὐ Λεοντίνους βούλεσθαι ^m κατοικίσαι,
ἀλλ’ ἡμᾶς μᾶλλον ἐξοικίσαι. οὐ γὰρ δὴ εὐλόγον,
τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν, τὰς δὲ ἐνθάδε
κατοικίζειν· καὶ Λεοντίνων μὲν, Χαλκιδῆων ὄντων, κατὰ
τὸ ξυγγενὲς κῆδεσθαι, Χαλκιδῆας δὲ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ,
ὧν οἷδε ἀποικοὶ εἰσι, δουλωσαμένους ἔχειν. ⁿ τῇ δὲ
αὐτῇ ἰδέᾳ ἐκείνᾳ τε ἔσχον, καὶ τὰ ἐνθάδε νῦν πειρῶν-
ται. ἡγεμόνες γὰρ γενομένοι ἐκόντων, τῶν τε Ἰώνων,
καὶ ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ζύμμαχοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ^o Μήδε

^f Τῶν Συρακ. Gr. ^g Προδιαβάλλειν Ar. C. Gr. Cl. Reg. Cass. Dan.
Προδιαβαλεῖν Gr. Aug. ^h In Mosqu. præser. λόγος πρὸς Καμαριναίους.
ⁱ Καὶ abest Mosqu. ^k Πείσωσι Gr. ^l Μὴ Reg. ^m Κατοικῆσαι Mosqu.
et mox ἐξοικίσαι. ⁿ Τῇ δ’ αὐτῇ Gr. ^o Δῆμον C. Bar. Ald. Bas. Μίδου
Mosqu.

jure adducti se ipsis adjungerent. Cum igitur Syracusis quidem, Hermocrates, alique Camarinam pervenissent; ab Atheniensibus vero, Euphemus cum aliis collegis eo missi fuissent; Hermocrates, coacto Camarinæorum concilio, majorem invidiam Atheniensibus conflare volens, hanc habuit orationem:

76. “Non ideo legati ad vos sumus, viri Camarinæi, quod vereamur, ne præsentibus Atheniensium copiis terreamini: sed potius metu-
entes, ne, priusquam aliquid a nobis quoque dictum audieritis, illi verbis, quæ sunt facturi, vobis rem persua-
deant. Veniunt enim in Siciliam, eo quidem prætextu, quem audistis, eo vero animo, quo omnes suscipia-

mur. Nam non Leontinos in suas sedes restituere: sed potius nos ex nostris sedibus expellere velle mihi videntur. Nec enim rationi consensaneum videtur, eos, illas quidem urbes, quæ illic sunt, evertere; eas vero, quæ hic sunt, condere, et civium in pristinas sedes reductorum numero frequentes reddere. Et de Leontinis quidem, qui sunt Chalcidenses, propter cognationis jus sollicitos esse; Chalcidenses vero, qui sunt in Eubæa, (quorum isti sunt coloni) servitute premere. Sed eadem ratione et res illas occuparunt, et res istas nunc occupare conantur. Cum enim et Iones, cæterique socii, quotquot ipsorum erant coloni, imperium ad eos ultro detulissent, ut

Bell. ^m τιμωρίᾳ, τοὺς μὲν, ⁿ λειποστρατίαν, τοὺς δὲ, ἐπ'
 Pelop. ^o ἀλλήλους στρατεύειν, τοῖς δ', ὡς ἐκάστοις τινὰ εἶχον
 an. 17. αἰτίαν εὐπρεπῆ, ἐπενεγκόντες, κατέστρέψαντο. καὶ
 Olymp. αἰτίαν εὐπρεπῆ, ἐπενεγκόντες, κατέστρέψαντο. καὶ
 91. 2. οὐ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἄρα, οὔτε ^p οὗτοι τῶν Ἑλ-
 U. C. λήνων, οὔθ' οἱ Ἕλληνες τῆς ἑαυτῶν, τῷ Μῆδῳ ἀντ-
 Varr. ἑστήσαν, περὶ δὲ, οἱ μὲν σφίσιν, ἀλλὰ μὴ ἐκείνῳ,
 340. καταδουλώσεως, ^q οἱ δ', ἐπὶ δεσπότην μεταβολῇ, οὐκ
 ἀξυνετατέρου, ^r κακοξυνετατέρου δέ."

οἷ'. "Ἄλλ' οὐ γὰρ δὴ τὴν ^s τῶν Ἀθηναίων, εὐ-
 κατηγόρητον οὔσαν, πόλιν νῦν ^t ἤκομεν ἀποφανοῦντες ἐν
 εἰδόσιν, ὅσα ἀδικεῖ· πολὺ δὲ μᾶλλον ἡμᾶς αὐτοὺς
 αἰτιασόμενοι, ὅτι, ἔχοντες ^u παραδείγματα ^v τῶν τε
 ἐκεῖσ' Ἑλλήνων, ὡς ἐδουλώθησαν, οὐκ ^w ἀμύνοντες σφί-
 σιν αὐτοῖς, καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς ^x ταῦτα παρόντα σοφίσ-
 ματα, Λεοντίνων τε ξυγγενῶν ^y κατοικήσεις, καὶ Ἑγε-
 σταίων ξυμμάχων ἐπικουρίας, οὐ ξυστραφέντες βουλό-

^m Τιμωρίᾳ deest Reg. recens manus inter versus adscripserat. ⁿ Λειπο-
 στρατίαν Reg. λειποστρατίαν Mosqu. Λειποστρατίαν Gr. Bas. ^o Sic emen-
 datum erat in Reg. ex ἄλλοις. ^p Οἷδε Dionys. Halicarn. locum citans,
 quem vide p. 160. Ed. Wechel. Huds. ^q Οἱ δὲ ἐπὶ Gr. ^r Κακοξυνετα-
 τέρου deest in scripto Codice Dionysii, teste Sylburgio; et Mosqu. abest.
^s Τῶν non agnoscit Dionys. Hal. Huds. ^t Ἐκομεν Mosqu. et mox ἐκεῖς
 p. ἡμ. ^u Παραδείγματα Ar. C. ^v Τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων Ar. C. et Dionys.
 Halic. Ἐκεῖ Cl. Gr. Τῶν τ' ἐκεῖ Ἑλλήνων Reg. Τῶν τ' ἐκεῖς Ἑλλ. Cass.
 Aug. Mosqu. Τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων Dan. ^w Ἀμύνοντες Ar. Ἀμύνοντας C.
 Bar. Ald. Flor. Mosqu. quod convenit quidem cum præced. accus. ἡμᾶς
 αὐτοῖς, at non item cum conjunctione ὅτι. quare vel ἀμύνοντες legendum, vel
 ἀμύνομεν, posita scilicet post ἐδουλώθησαν distinctione. Sylburg. Huds. Ἀμν-
 νούντες Reg. Ἀμύναντες a prima manu, deinde ἀμύνοντες Gr. Ἀμύνοντας Dan.
 Bas. ^x Ταῦτα Dionys. Halic. Cass. ^y Κατοικήσεις Mosqu.

Medum ulciscerentur, eorum alios quidem, desertæ militiæ crimen *ipsis* inferentes, alios vero, quod inter se bellum gererent, *accusantes*, alios etiam, prout singulis aliquod speciosum atque *probabile* crimen obicere poterant, *criminantes*, in servitutem redegerunt. Ergo neque isti *Athenienses* pro Græcorum libertate *conservanda*, neque *ceteri* Græci pro sua ipsorum *libertate retinenda* Medis restiterunt. Sed hi quidem, ut *Græcos* in suam, non autem in illius *Medi* potestatem redigerent: illi vero, ut dominum mutarent, *et alium haberent* non insipientiorem, sed astutiorē.

77. "Quamquam non propterea nunc venimus, ut accusationem in Atheniensium civitatem, licet abunde criminum copia suppetat adversus eam, apud *vos* instituamus, qui probe nostis omnes ejus injurias, sed multo magis, ut nos ipsos accusemus, qui, cum habeamus *ob oculos* exempla Græcorum, qui illic sunt, quomodo in servitutem *ab ipsis* redacti fuerint, et nunc ista presentia commenta adversus nos, *scilicet* et Leon- tinorum cognatorum in suam civitatem restitutiones, et Egestæorum sociorum suppetias, *quas se ipsis ferre, simulant*, nolimus conspiran-

μεῖδα προθυμότερον δεῖξαι αὐτοῖς, ὅτι ἐκ Ἰωαννῶν ² τὰδε ^{Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.} εἰσὶν, οὐδ' Ἑλλησπόντιοι, καὶ νησιῶται, ^a οἱ, δεσπότην ἢ Μῆδον, ἢ ἓνα γέ τινα ^b αἰεὶ μεταβάλλοντες, δουλοῦνται, ἀλλὰ Δωριεῖς, ἐλεύθεροι ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου τὴν Σικελίαν οἰκοῦντες. ^c ἢ μένομεν, ἕως ἂν ἕκαστοι κατὰ πόλεις ληφθῶμεν, εἰδότες, ὅτι ταύτῃ μόνον ἁλωτοί ἐσμεν, καὶ ὀρῶντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους, ὥστε τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν ^d διιστά- ναι, τοὺς δὲ ξυμμάχων ἐλπίδι ἐκπολεμοῦν πρὸς ἀλλή- λους, ^e τοῖς δὲ ὡς ἑκάστοις τὶ προσηνὲς λέγοντες, δύ- νανται κακουργεῖν. καὶ οἰόμεδα, τοῦ ^f ἄπωθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου, ^g οὐκ ἐς αὐτόν τινα ἦξειν τὸ δεινόν, πρὸ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον τὸν πάσχοντα, ^h καδ' ἑαυτὸν δυστυχεῖν."

οή. ⁱ "Καὶ εἴ τῃ ^k ἄρα παρέστηκε, ^l τὸν μὲν Συρα- κούσιον, ἑαυτὸν δ' οὐ, πολέμιον εἶναι τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ δεινὸν ἡγεῖται ^m ὑπὲρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν, ⁿ ἐνδυ-

^x Ταῦτά εἰσι Dion. Hal. ^a Ἡ δεσπότην Dion. Hal. ^b Ἀπὸ Ar. C. Cl. passim. Reg. Dan. Aug. id. mox Δωριεῖς αὐτὸν Mosqu. qui et μεταβάλλοντες. eid. d. δουλοῦνται. mox αὐτονόμου habet. ^c Οἱ μένομεν Ar. in margine ἢ μένο- μιν. Οἱ μὲν. et in marg. manu rec. γρ. ἢ Reg. ^d Διιστάται Gr. ^e Id est: Τοῖς δὲ λίγοντις τι προσηνὲς, ὡς ἑκάστοις λίγιν δύνανται, αὐτοὺς κακουργεῖν. AE. Port. Τοῖς δ' ὡς Gr. ^f Ἀπὸθεν Ar. C. ^g Οὐ καὶ ἐς αὐτόν τινα Ar. C. Cass. Dan. Aug. ^h Καδ' αὐτὸν Cl. Reg. Cass. Aug. Mosqu. ⁱ Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 46, 130. Huds. ^k Ἀρα omittit Gr. ^l Τὸν μὲν Συρακουσίον, ἑαυτοῦ δ' οὐ τ. i. τὸν Ἀθηναῖον Dan. ^m Ἐπὶ γε τῆς ἐμῆς χώρας μᾶλλον κινδυνεύειν Ar. C. μᾶλλον et Mosqu. cui et d. καὶ post ἵσθ. ⁿ Ἐνδυμηθήτω Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Cass. Reg. Aug. Dionys. Halic. et paullo post ἵσθ.

tes, alacriter ipsis ostendere, nos non esse Iones, neque Hellespontios, neque insularum incolas, qui, domi- num aut Medum, aut quemlibet alium semper commutantes, ser- viunt; sed Dorienses, qui liberi ex libera Peloponneso profecti, Siciliam incolunt. An expectamus, donec oppidatim singuli capiamur? cum sciamus, nos hac una ratione capi posse, et animadvertamus, eos ad hanc artem animos appellere, ut alios quidem de nobis oratione disso- ciant, alios vero spe societatis ad mutuum bellum concitant, alios ve-

ro, prout possunt, singulis aliquid blandi dicentes, detrimento affici- ant? Et existimamus, si vicinus, qui remotior est, prius perierit, calami- tatem ad quemlibet alium de nobis non perventuram? ² sed potius pro unoquoque nostrum, illum, qui in calamitatem inciderit, solum infeli- cem fore."

78. "Quod si cui forte in mentem venit, Syracusanum quidem, at non se ipsum, Atheniensium esse ho- stem, et durum sibi putat esse pro mea patria periclitari, si cogitat, se non magis pro mea; sed pariter at-

* Sed in eo substituram potius, qui prior passus est. Valla. Sed pro nobis quemlibet cladem perferre, pro se in futurum sustinere. Acacius.

Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340. μηδεῖτω οὐ περὶ τῆς ἐμῆς μάλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς αὐτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ, ὁ μαχόμενος τοσούτῳ δὲ καὶ ἀσφαλέστερον, ὅσῳ, οὐ προδιεφθαρμένου ἐμοῦ, ἔχων δὲ ξύμμαχον ἐμέ, καὶ οὐκ ῥῆγμος, ἀγωνιῖται· τὸν τε Ἀθηναῖον μὴ τὴν τοῦ Συρακουσίου ἔχθραν κολάσασθαι, ἢ τῇ δ' ἐμῇ προφάσει τὴν ῥεῖνου φιλίαν οὐχ ἥσσαν βεβαιώσασθαι ὁ βούλεσθαι. εἴτε τις φθονεῖ μὲν, ἢ ἡ καὶ φοβεῖται, (ἀμφοτέρω γὰρ τάδε πάσχει τὰ μεῖζον) διὰ δὲ αὐτὰ τὰς Συρακούσας κακωδῆναι μὲν, ἵνα σωφρονισθῶμεν, βούλεται, περιγενέσθαι δὲ, ἐνεκα τῆς αὐτοῦ ἀσφαλείας, οὐκ ἀνδρωπείας δυνάμειος βούλησιν ἐλπίζει. οὐ γὰρ οἶόν τε, ἅμα τῆς τε ἐπιθυμίας καὶ τῆς τύχης τὸν αὐτὸν ὁμοίως ταμίαν γενέσθαι. καὶ, εἰ γνῶμη ἀμάρτοι, τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφυρθεῖς, τάχ' ἂν ἴσως καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ποτὲ βουλευθεῖν αὐτῶς φθονῆσαι. ἀδύνατον δὲ προεμένω,

ὁ Μαχόμενος Cl. Aug. Reg. Cass. ῥῆγμον Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. atque ita in scripto codice Dionys. Halic. Reg. Cass. Dan. Aug. In Reg. recens corrector inter versus scripserat ῥηγμος. ἢ τῇ δὲ ἐμῇ Gr. Scil. ὅστις οὕτω φρονεῖ, καὶ τὸ δινὸν οὐκ οἰκεῖον, ἀλλ' ἀλλότριον εἶναι νομίζει. Æ. Port. qui, τὴν ῥεῖνου φιλίαν pro τὴν ἡμετέραν φιλίαν positum, censet. Huds. ἥσσαν pro ἥσσαν Mosqu. ὁ βούλεσθαι Dan. ἢ Gr. καὶ deest Ar. ἔαυτοῦ Ar. et Dionys. Halicarn. αὐτοῦ C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. et paullo post, itidem, ut alii. ἀνδρωπείας Dionys. Halic. Aug. γνῶμη Dion. Hal. Aug. αὐτοῦ Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Aug. et infr. et Dionys. Hal. ut et mox infra αὐτῶς Mosqu. βουλευθεῖς Dan.

que simul pro sua ipsius in mea pugnaturum: et eo tutius, quod, me non prius everso; sed me socium habens, nec ope destitutus, sit pugnaturus. Item cogitet, Atheniensem nolle Syracusanorum inimicitias ulcisci: * sed hoc meo prætextu, quo simulat, se mihi ut hosti bellum inferre, vestram amicitiam sibi conciliatam non minus confirmare velle. Verum, si quis invidet nobis, aut etiam nos metuit, (qui enim sunt potentiores, utroque hoc incommodo

premiuntur;) et propterea Syracusas damno quidem affici cupit, ut sinus modestiores, superstites tamen esse, propter suam ipsius incolumitatem, † is non humanarum virium spem concepit. Fieri enim non potest, ut idem simul et pariter suæ voluntatis atque fortunæ sit arbiter. Quare si frustretur opinione, ‡ ob sua ipsius mala deploratus, suoque damno doctus, fortasse meis etiam bonis aliquando rursus, ut prius, invidere cupiet. Sed hoc impossibile fuerit ei,

* Sed hoc colore suam non minus vobiscum amicitiam confirmare. Valla.

† Ad verbum, Is non humanæ facultatis desiderium (vel votum) sperat. Steph. Huds.

‡ Calamitatis suæ tædio etc. Valla. Suis malis dolens etc. Acacius. Idem.

καὶ μὴ τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων, Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.
 ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων, ἐδελήσαντι προσλαβεῖν. λόγῳ
 μὲν γὰρ, τὴν ἡμετέραν δύναμιν ^εσῶζοι ἂν τις, ἔργῳ δὲ,
 τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν. καὶ μάλιστα εἰκὸς ἦν, ὑμᾶς, ὧ
 Καμαριναῖοι, ὁμόρους ὄντας, καὶ ^δτὰ δεύτερα κινδυ-
 νεύσοντας, προορᾶσθαι αὐτὰ, καὶ μὴ μαλακῶς, ὥσπερ
 νῦν, ξυμμαχεῖν, ^εαὐτὰς δὲ, πρὸς ἡμᾶς μᾶλλον ἰόντας,
 ἅπερ ^εἂν, εἰ ἐς τὴν Καμαριναίαν πρῶτον ^εἀφίκοιτο οἱ
 Ἀθηναῖοι, δεόμενοι ἂν ^εἐπεκαλεῖσθε, ταῦτα ἐκ τοῦ
 ὁμοίου καὶ νῦν παρακελευομένους, ὅπως μὴδὲν ^εἐνδῶσα-
 μεν, φαίνεσθαι. ἀλλ' οὗδ' ὑμεῖς νῦν γέ πω, οὗδ' οἱ
 ἄλλοι, ἐπὶ ταῦτα ὥρμησθε."

οθ'. "Δειλία δὲ ἴσως τὸ δίκαιον πρὸς τε ἡμᾶς καὶ
 πρὸς τοὺς ἐπιόντας ^κθεραπεύσετε, λέγοντες, ξυμμα-
 χίαν εἶναι ^λὑμῖν πρὸς Ἀθηναίους. ^μἦν γε οὐκ ἐπὶ
 τοῖς φίλοις ἐποιήσασθε, τῶν δὲ ἐχθρῶν ἦν τις ἐφ'
^νὑμᾶς ἦ· καὶ τοῖς γε Ἀθηναίοις βοηθεῖν, ὅταν ^οὑπ'
 ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοῖ, ὥσπερ νῦν, τοὺς πέλαις ἀδικῶσιν.

^ο Σῶζι Gr. ^δ Tà deest Gr. ^ε Hic verborum ordo: αὐτοὺς δὲ μᾶλ-
 λον φαίνεσθαι παρακελευομένους ταῦτα ἐκ τοῦ ὁμοίου καὶ νῦν, ἰόντας πρὸς ἡμᾶς, ἅπερ
 εἰ οἱ Ἀθηναῖοι πρῶτον ἀφίκοιτο ἐς τὴν Καμαριναίαν, δεόμενοι ἂν ἐπεκαλεῖσθε. *Æ. Port.*
^λ Ἄν. omittunt *Ar. C. Cl. Gr. Flor. Reg. Cass. Dan. Aug.* sed
 supraser. a m. 2. Mosqu. d. ^ε Ἀφίκοιτο *Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. ἀφί-
 κοιτο Mosqu.* ^μ Ἐπικαλεῖσθε *Reg. Dan.* ^ν Ἐνδῶσομεν *Ar. C. Bar.*
Ald. Flor. Bas. Cass. Gr. Aug. μὴ p. μὴδὲν *Mosqu.* ^κ Θεραπεύετε *Ar. C.*
Dan. et in marg. rec. manu *Reg.* ^λ Ἡμῖν *Ar.* ^ο Οἱ γὰρ *Mosqu.*
^ν Ἡμεῖς *Reg.* ^ο Ἐπ' ἄλλων *Dan.*

qui nos deseruerit, et qui eadem,
 non de verbis, sed de rebus, pericula
 nobiscum suscipere recusaverit. Qui
 enim nos tuebitur, is nomine quidem
 nostram potentiam, sed re ipsa suam
 ipsius salutem tuebitur. Et sane,
 Camarinæ, decebat vos præcipue,
 qui estis finitimi, et qui secundo loco
 estis periclitaturi, ista pericula, nobis
 omnibus impendentia, prospicere,
 neque segniter, quemadmodum nunc
 fecistis, auxilium nobis ferre: sed
 potius ipsos ad nos venire, et nos
 palam hortari, ne animo succumbere-
 mus, et nobis eadem nunc etiam
 proponere, quæ nobis proposuissetis,

ope nostra indigentes, eamque im-
 plorantes, si Athenienses vestrum
 agrum Camarinæ prius invasis-
 sent. Sed neque vos adhuc, neque
 cæteri has cogitationes suscepistis.

79. "Fortasse vero propter ves-
 tram ignaviam, cum erga nos, tum
 etiam erga illos, qui nos invadunt,
 æquitatem coletis, vobis cum Athe-
 niensibus societatem esse dicentes:
 quam profecto non adversus amicos
 contraxistis, sed adversus hostes, si
 quis contra vos veniret: utque Athe-
 niensibus succurratis, quoties ab
 aliis injuriam acciperent, non autem
 quoties ipsi (ut nunc) injuriam *alii

* Vicinis, *Valla*. Verum τοὺς πέλαις vocat τοὺς ἄλλους, sicut alibi. *Steph. Huds.*

Bell. ἐπεὶ οὐδ' οἱ Ῥηγῖνοι, ὄντες ^η Χαλκιδεῖς, Χαλκιδικᾶς
 Pelop. ὄντας Λεοντίνους ἐθέλουσι ^ζ συγκατοικίζειν. καὶ δεινόν,
 an. 17. εἰ ἐκείνοι μὲν, τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαίωματος ὑπο-
 Olymp. 91. 2. πτεύοντες, ἀλόγως σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς ^ο δ' [ἐν] εὐλόγῳ
 U. C. Varr. 340. προφάσει, τὰς μὲν φύσει πολεμίους βούλεσθε ὠφελεῖν,

^ρ τοὺς δὲ ἔτι μᾶλλον ^α φύσει συγγενεῖς μετὰ τῶν ἐχθρί-
 στων διαφθεῖραι. ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀμύνειν δὲ, καὶ
^γ μὴ φοβεῖσθαι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν· οὐ γὰρ, ἢν
 ἡμεῖς ^ς ζυστῶμεν πάντες, δεινὴ ἐστίν, ἀλλ', ἢν (ὅπερ
 οὗτοι σπεύδουσι,) τάναντία διαστῶμεν. ἐπεὶ ἐδὲ, πρὸς
 ἡμᾶς μόνους ἐλθόντες, καὶ μάχῃ περιγενόμενοι, ἔπρα-
 ξαν, ἃ ἠβούλοντο, ἀπῆλθον δὲ ^α διὰ τάχους."

π'. "Ὡστε ^κ καὶ, ἀδρόους γε ὄντας, εἰκὸς, ἀδυμεῖν,
 ἵεναι δὲ ^χ εἰς τὴν ξυμμαχίαν ^γ προδυμότερον· ἄλλως τε,
 καὶ ἀπὸ ^z Πελοποννήσου παρεσομένης ^α ὠφελείας, οἱ
 τῶνδε κρείσσους εἰσὶ ^β τὸ παράπαν τὰ πολέμια· καὶ
 μὴ ἐκείνην τὴν ^ε προδυμίαν ^δ δοκεῖν, ^ε τῷ ἡμῖν μὲν

^η Χαλκιδῆς Aug. Χαλκιδικᾶς Mosqu. ^ο Δ' εὐλόγῳ προσφ. Aug. Cl. Gr. Εὐ-
 λόγῳ λόγῳ προσφ. Ar. C. Dan. Δ' εὐλόγῳ προσφ. Reg. Cass. et hic ἡμεῖς pro ὑμεῖς.
^ρ Τοὺς δ' ἔτι Gr. ^α Φύσει omittunt Ar. C. Dan. ^γ Μη deest Ar. C. Dan.
^ς ζυστῶμεν Reg. Cass. in Aug. ^ν eras. ^τ Ὅπερ deest Cass. recens manus
 inter versus scripserat. abest et Aug. ^α Διατάχους Bar. Ald. Flor. Bas.
 Steph. 1. Reg. Cass. ^κ Πρὸς et a manu recenti is super πρὸς Reg. ^γ Προ-
 δυμότερον Ar. ^z Πελοποννήσου, ut sæpe alibi, Gr. ^α Ὀφελίης Aug. Cass.
 Gr. et paullo post ὠφελίαν Gr. Aug. ^β Τοπράσαν Ald. Flor. Bas. Steph. 1.
 Cass. Gr. ^ε Προμηθίαν Bar. atque ita legisse videntur Scholiastes et
 Valla. Προμηθίαν Cl. Gr. Huds. Προμηθίαν Reg. Cass. Aug. et Gr. non
 Προμηθίαν. ^δ Δοκί et interjecto spatio vacuo, e quo aliquid abrasum erat,
 τῷ sine accentu Cass. ^ε Τῷ ὑμῖν μὲν ἴσην εἶναι, ἡμῖν etc. Bar.

facere. Nam ne Rhegini quidem, qui sunt Chalcidenses, una cum Atheniensibus Leontinos, qui sunt Chalcidenses, in suas sedes restituere volunt. Et sane indignum est, si illi quidem hoc Atheniensium factum, quod honestæ petitionis specie velatur, suspectum habentes, præter id, quod rationi consentaneum videtur, sapiunt, vos vero, qui occasionem rationi consentaneam habetis, illos quidem, qui natura sunt hostes, juvare vultis; illos vero, qui vel multo magis natura sunt cognati, una cum inimicissimis funditus perdere. Atqui hoc minime æquum est: sed potius æquum est, vos nobis opem ferre, nec ipsorum apparatus for-

midare. Nec enim, si jungamur omnes, est formidabilis; sed si (quod isti facere student) contra disjungamur. Siquidem, quamvis contra nos solos venerint, et prælio superiores discesserint, tamen non peregerunt quæcumque cupiebant, sed celeriter abierunt."

80. "Quamobrem, si omnes in unum coeamus, non decet nos animos dejicere; sed belli societatem alacriter inire. Præsertim cum auxilium nobis ex Peloponneso sit venturum, homines scilicet, qui sunt istis in re bellica longe præstantiores. Neque existimandum est, illud studium esse studium, quod nobis quidem æquum, vobis vero tutum sit;

^f ἴσῃν εἶναι, ὑμῖν δὲ ἀσφαλῆ, τὸ ^ε μηδετέροις δὴ, ὥς Bell. Pelop. an. 17. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 340.
καὶ ἀμφοτέρων ὄντας ξυμμαχούς, βοηθεῖν. οὐ γὰρ
ἔργῳ ἴσον, ὥσπερ τῷ δικαίῳματι, ἐστίν. εἰ γὰρ δι'
^h ὑμᾶς μὴ ξυμμαχήσαντας ⁱ ὅ τε παθὼν σφαλῆσεται,
καὶ ὁ κρατῶν περιέσται, τί ἄλλο, ἢ τῇ αὐτῇ ^k ἀπουσίᾳ,
τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνατε σωθῆναι, τοὺς δὲ οὐκ ἐκωλύσατε
κακοὺς γενέσθαι; καίτοι κάλλιον, τοῖς ἀδικουμένοις
καὶ ἅμα ξυγγενέσι ^l προσδεμένους, τήν τε κοινὴν ὠφέ-
λειαν τῇ Σικελίᾳ φυλάξαι, καὶ τοὺς Ἀθηναίους, φί-
λους δὴ ^m ὄντας, μὴ ἐᾶσαι ἀμαρτεῖν. ξυνελόντες τε
λέγομεν οἱ ⁿ Συρακούσιοι, ἐκδιδάσκειν μὲν, ἐδὲν ἔργον
εἶναι, σαφῶς, οὐτε ὑμᾶς, οὐτε τοὺς ἄλλους, περὶ ὧν
αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γιγνώσκετε. ^o θεόμεδα δὲ, καὶ μαρ-
τυρόμεδα ^p ἅμα, εἰ μὴ ^q πείσομεν, ὅτι ἐπιβουλεύο-
μεδα μὲν ὑπὸ Ἰώνων, αἰεὶ πολεμίων, ^r προδιδόμεδα δὲ
ὑπὸ ὑμῶν, ^s Δωριεῖς Δωριέων. ^t καί, εἰ καταστρέψον-
ται ἡμᾶς Ἀθηναῖοι, ταῖς μὲν ὑμετέραις γνώμαις κρα-
τήσουσι, τῷ δ' ^u αὐτῶν ὀνόματι τιμηθῆσονται καὶ τῆς
νίκης ἐκ ἄλλον τινὰ ἄνδρα, ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόν-

^f ἴσον ab emendatore recenti, qui o ex alia litera fecerat, Cass. ^ε Μηδ
ίτιρος Gr. ^h ἡμᾶς Reg. ⁱ ὅτε παθὼν Reg. ^k ἀπουσίᾳ deest
Reg. αὐτοῦ ἄπου. Mosqu. ^l Προδιδόμενοις Reg. ^m ὄντας non habet Gr.
ⁿ Συρακούσιοι Cass. Aug. ^o Διδόμεδα οὐ Dionys. Halic. locum citans. Hud. s.
^p ἅμα deest in Codd. Dionys. Halic. ut et mox δι post προδιδόμεδα. Idem.
^q Πείσομεν Marg. ^r Προδιδόμεδα Mosqu. ^s Δωριεῖς Aug. ^t Καὶ ὁ
μὴ καταστρε. Gr. ^u Αὐτῶν Ar. C. Αὐτῶν Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas.
Steph. 1. Aug. Αὐτῶ Dan. Mosqu. Αὐτῶν Reg. Cass.

quod videlicet neutris opem ferre ve-
litis, quia utrorumque socii estis.
Neque enim, ut verbis, quibus ve-
stram causam tuemini, sic etiam re
ipsa hæc vestra auxilii recusatio est
æqua. Nam, si propter vos, qui no-
bis auxilium ferre recusatis, is, qui
oppugnatus fuerit, evertatur, et is,
qui eum expugnaverit, victor evadat,
quid aliud feceritis, nisi quod his
quidem, propter eandem vestram ab-
sentiam, nullum auxilium tuleritis,
ut servari possent; illos vero, ne
mali essent, non prohibueritis. At-
qui honestius est, illis, qui injuriam
patiuntur, et præterea sunt vestri
cognati, vos adjunetos et commune
Siciliæ commodum tueri, et Atheni-

enses, qui jam sunt vobis amici, non
sinere peccare. Sed, ut rem totam
paucis comprehensam expediamus,
nos Syracusani dicimus, nullius esse
negotii, plane docere aut vos, aut
alios, de rebus illis, quas vos ipsi non
minus, quam quivis alius, cognoscitis.
Precamur vero, simul et testi-
ficamur, nisi nobis persuaserimus, ut
nobis opem feratis, nos insidiis appeti
ab Ionibus, perpetuis hostibus, et a
vobis prodi, Dorienses a Doriensibus.
Et si Athenienses nos subegerint,
vestris quidem consiliis culpaque vi-
ctores evasuros, sed suo ipsorum
nomine honorem habituros; et pro
victoriæ premio nullum alium, quam
illum ipsum, qui victoriam ipsis

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
340.

τα, λήφονται. ^v καὶ, εἰ αὖ ἡμεῖς περισσόμεθα, τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων οἱ αὐτοὶ τὴν τιμωρίαν ὑφέξετε. σκοπεῖτε οὖν, καὶ αἰρεῖσθε ἥδη ἢ τὴν ^w αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν, ἢ καὶ, περιγενόμενοι μεθ' ^x ἡμῶν, τούσδε τε μὴ αἰσχυρῶς δεσπότας λαβεῖν, καὶ τὴν πρὸς ^y ἡμᾶς ἔχθραν, μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην, διαφυγεῖν."

πα'. Τοιαῦτα μὲν ὁ Ἐρμοκράτης εἶπεν. ὁ δ' Εὐφρημος, ὁ τῶν Ἀθηναίων πρεσβευτῆς, μετ' αὐτὸν, τοιαῦδε.

πβ'. "ΑΦΙΚΟΜΕΘΑ μὲν ἐπὶ τῆς πρότερον οὔσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει· τοῦ δὲ Συρακουσίου καταφαμένου, ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς εἰπεῖν, ὡς εἰκότως ἔχομεν. τὸ μὲν οὖν μέγιστον ^z μαρτύριον αὐτὸς εἶπεν, ὅτι οἱ Ἴωνες ἀεὶ ποτε πολέμιοι τοῖς Δωριεῦσιν εἰσίν. ἔχει δὲ ^a καὶ οὕτως. ^b ἡμεῖς γὰρ, Ἴωνες ὄντες, ^c Πελοποννησίοις, Δωριεῦσι, καὶ πλείοσιν ^d οὔσι, καὶ παροικέσιν, ἐσκεψάμεθα, ὅτῳ τρόπῳ ^e ἥκιστα αὐτῶν ὑπακούσόμεθα. καὶ μετὰ τὰ Μηδικὰ ναῦς ^f κτησάμενοι, τῆς μὲν Λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἀπηλλάγημεν, οὐδὲν ^g προσῆκον μᾶλλον τι, ἐκείνους ἡμῖν, ἢ καὶ

^v Καὶ αὖ εἰ ἡμεῖς Reg.

^w Αἰτίαν Mosqu.

^x Ἰμῶν Dan.

^y Ἰμῶς

Ald. Flor. Bas.

^z Μαρτυρίας Marg. Schol.

^a Καὶ deest Gr. Mosqu.

^b Ἡμεῖς μὲν γὰρ Marg.

^c Πελοποννησ. Mosqu. Mutata est figura: alias

dixisset Πελοποννησίων Δωριέων, καὶ πλείων ὄντων, καὶ παροικούντων. AE. Port.

^d Οὔσιν Gr. Mosqu. cui et d. καὶ παροικ.

^e Ἡκιστ' ἂν αὐτῶν Cass. Aug.

Mosqu. ^f Κτησάμενοι deest Dan.

^g Attice pro προσήκοντος. Huds. μᾶλλον d. Mosqu.

subministrarit, accepturos. Quod si contra victoria penes nos fuerit, vos ipsos, ut nostrorum periculorum auctores, poenas nobis duros. Quare rem considerate, atque jam nunc eligeat aut servitutem, quæ nullum in præsentia periculum habet, aut nostram societatem, ut, si nobiscum viceritis, ne turpiter istos dominos habeatis, utque nostras inimicitias non breves futuras devitetis."

81. Atque Hermocrates quidem hæc dixit. Euphemus vero, Atheniensium legatus, post ipsum hæc verba fecit.

82. "VENERAMUS quidem, ut pristinam societatem renovaremus: sed

quoniam Syracusanus nos incessit, necessarium est etiam de imperio nostro verba facere, ut, hoc a nobis jure obtineri, demonstremus. Maximum igitur hujus rei testimonium ipse perhibet, qui dixit, Iones Doriensium hostes semper exstitisse. Et res ita se habet. Nos enim, qui sumus Iones, rationem iniimiam, qua Peloponnesiis, qui sunt Dorienses, et plures, quam nos, et iidem accolæ, minime obediremus. Et post Medium bellum, parata classe, Lacedæmoniorum imperio, et principatu liberati sumus, quia non magis decebat, illos nobis, quam etiam nos ipsos illis imperare, nisi quatenus tunc

ἡμᾶς ἐκείνοις, ἐπιτάσσειν, πλὴν ^f καθόσον ἐν τῷ παρ-
 ὄντι μεῖζον ἴσχυον. αὐτοὶ δὲ τῶν ὑπὸ ^ε τῷ βασιλεῖ
 πρότερον ὄντων ἡγεμόνες καταστάντες, οἰκοῦμεν, νομί-
 σαντες, ἡκιστ' ἂν ^h ὑπὸ Πελοποννησίοις οὕτως εἶναι, δύ-
 ναμιν ἔχοντες, ἥ ⁱ ἀμυνόμεθα. καὶ, ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰ-
 πεῖν, οὐδὲ ἀδίκως καταστρεψάμενοι τοὺς τε Ἴωνας καὶ
 νησιώτας, οὓς ζυγγενεῖς, ^k φασίν, ὄντας, ἡμᾶς Συρα-
 κούσιοι δεδουλωσθαι. ἦλθον γὰρ ἐπὶ τὴν μητρόπολιν,
 ἐφ' ἡμᾶς, μετὰ τοῦ ^l Μήδου, καὶ οὐκ ἐτόλμησαν ἀπο-
 στάντες τὰ οἰκεία φθεῖραι, ^m ὥσπερ ἡμεῖς, ἐκλιπόντες
 τὴν πόλιν· δουλείαν δὲ ⁿ αὐτοὶ τε ἐβούλοντο καὶ ὑμῖν
 τὸ αὐτὸ ἐπενεγκεῖν."

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
340.

πγ'. "Ανθ' ὧν ἄξιοί τε ὄντες, ἅμα ἄρχομεν, ὅτι
 τε ναυτικὸν ^p πλεῖστόν τε καὶ προδυμίαν ἀπροφάσιστον
 παρεσχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας, ^q καὶ διότι καὶ τῷ
 Μήδῳ ἐποίμας τοῦτο δρῶντες ^r οὗτοι ἡμᾶς ἔβλαπτον·
 ἅμα δὲ, ^s τῆς πρὸς Πελοποννησίους ἰσχύος ὀρεγόμενοι.
 καὶ ^t οὐκ ἄλλῃ ἐπόμεθα, ὥς ἡ, τὸν ^u βάρβαρον μόνοι

^f Καθ' ὅσον C. Mosqu.

ⁱ Τῷ δεest Ar. C. Bar. Gr. Ald. Flor. Bas.

Reg. Cass. Dan. Aug.

^h Τῷ d. Bas.

ⁱ Ἀμυνόμεθα Marg. Ar. C.

Cass. Aug.

^k Φασί Mosqu.

^l Δήμου Reg. In marg. Cass. quoque

paullo inferius ad τῷ Μήδῳ adnotatum erat, γγ. τῷ δήμῳ. ^m Ὡς οὖν καὶ

ἡμῖς Marg.

ⁿ Αὐτοὶ γι Dan.

^o Ἡμῖν Ar. C. Cl. Gr. Reg. Cass. Dan.

Aug. Mosqu.

^p Πλεῖστον καὶ Ar. C. Dan.

^q Καὶ abest Mosqu.

καὶ ἡμῶς Cass.

^r Τῷ Mosqu.

^s Οὐκ ἄλλῃ ἐπόμεθα Marg. Οὐ καλλισ-

τοῦμεθα Gr.

^t Βαρβαρον Mosqu.

temporis nobis potentiores erant. Nos etiam *Græcorum*, qui regis imperio prius parebant, duces creati, res administramus, existimantes, sic nos in Peloponnesiorum potestatem minime venturos esse, si potentiam habeamus, qua vim propulsemus. Atque (ut vere dicam) *imperium obtinemus*, non injuria in nostram potestatem redactis Ionibus ac insularum incolis, quos Syracusani a nobis in servitutem redactos aiunt, quamvis *nostrī cognati* essent. Nam adversus nos, metropolin suam, cum Medo venerant, nec ausi sunt defectionem a Medo facere, et res dome-

sticas profligare, quemadmodum nos, qui *nostram urbem olim* deseruimus, sed et ipsi servitutem pati, et nobis idem imponere volebant."

83. Quamobrem hoc imperio potimur, simul, quod eo digni simus, tum, quia maximum navium numerum suppeditavimus, tum, quia sine tergiversatione studium erga *Græcos contulimus*, tum etiam, quia isti idem *studium* alacriter Medo præstantes incommoda nobis afferebant; simul etiam potentiam adversus Peloponnesios nobis *comparare* cupientes. * Nec alterius auspicia sequimur, quia vel soli barbarum

* Neque alterius auspicia sequi jure optimo speramus, ut qui vel soli profligavimus barbarum, vel pro libertate istorum magis, quam pro univer-

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
340.

καταδελόντες, ^a εἰκότως ἄρχομεν, ^t ἢ, ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῇ
τῶνδε μᾶλλον, ἢ τῶν ξυμπάντων τε καὶ τῇ ἡμετέρᾳ
αὐτῶν, κινδυνεύσαντες. πᾶσι δὲ ἀνεπίφθορον, τὴν προ-
ήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι. καὶ νῦν, τῆς ἡμετέ-
ρας ἀσφαλείας ἕνεκα καὶ ἐνθάδε παρόντες, ὁρῶμεν καὶ
^u ὑμῖν ταῦτα ξυμφέροντα. ἀποφαίνομεν δὲ, ἐξ ὧν οἶδε
τε ^v διαβάλλουσι, καὶ ὑμεῖς μάλιστα ἐπὶ τὸ φοβερώ-
τερον ὑπονοεῖτε· εἰδότες τοὺς περιδεῶς ὑποπτεύοντάς τι,
λόγου μὲν ἥδονῃ ^x τοπαραυτικά τερπομένους, τῇ δ' ἐγχει-
ρήσει ὕστερον τὰ ξυμφέροντα πρᾶσσοντας. τὴν τε γὰρ
ἐκεῖ ἀρχὴν, εἰρήκαμεν, διὰ θεός ἔχειν, καὶ τὰ ἐνθάδε,
διὰ τὸ αὐτὸ, ἤκειν μετὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς κατα-
στησόμενοι, καὶ ἐ δουλωσόμενοι, μὴ παθεῖν δὲ ^y μᾶλ-
λον τοῦτο κωλύσοντας.”

πδ'. “^z Ὑπολάβῃ δὲ μηδεὶς, ὥς οὐδὲν προσκῆκον
ὑμῶν κηδόμεθα, γνοῦς, ὅτι, σωζομένων ^a ὑμῶν, καὶ διὰ
τὸ μὴ ἀσθενεῖς ὑμᾶς ὄντας ἀντέχειν Συρακουσίοις, ἥσ-

^a Hæc verba εἰκότως ἄρχομεν e margine in contextum irrepsisse suspicatur
Fr. Port. Huds.

^t Oī a manu recenti, deleta vetere scriptura, Cass.
^u Ἡμῖν Ar. C. Bar. Dan. ^v Διαβάλλουσιν Cass. Aug. ^x Τὸ παραυτικά
Ar. C. Aug. Τὸ παρ' αὐτίκα Cass. ^y Τοῦτο μᾶλλον Reg. ^z Ὑπολάβει
δὲ μὴ δεῖς Cass. ^a Ἡμῶν Mosqu.

profligavimus, vel pro libertate isto-
rum potius, quam cæterorum omni-
um Græcorum, et nostra ipsorum,
pericula suscepimus. Non est au-
tem cuiquam invidendum, si salu-
tem suam quærat. Et nunc etiam
cum nostræ incolumitatis, præsidii-
que parandi gratia, huc venerimus,
hæc ipsa, quæ Syracusani nobis in-
vidiose obijciunt, vobis etiam condu-
cere videmus. Demonstramus au-
tem, hæc ipsa, quæ nobis expediunt,
vobis etiam expedire, tum ex iis, quæ
isti criminantur, tum ex iis, quæ vos
ipsi potissimum cum vehementiore
metu suspicamini; quia compertum
habemus, eos, qui cum vehementi
metu aliquid suspicantur, protinus

quidem orationis illecebris capi-
postea vero, quum ad rem gerendam
veniunt, facere, quæ sibi met conducunt.
Etenim et illic nos imperium
propter metum obtinere diximus, et
propter eundem metum, nos huc jam
venisse, ut res, quæ hic sunt, cum
amicis tuto constituamus, non au-
tem, ut in servitutem vos redigamus,
imo potius, ut impediamus, ne hoc
vobis accidat.”

84. “ Neque vero quispiam opine-
tur, nos de vobis, ut de viris nulla
necessitudine nobiscum conjunctis,
esse sollicitos; illud compertum ha-
bens, vobis salvis et vires habenti-
bus ad resistendum Syracusanis,
* nos minoribus incommodis affe-

sorum ac nostra ipsorum, pericula adivimus. Valla. Nullius igitur nutum
arbitriumque sequimur: aut quia soli, profligato barbaro, jure imperium
tenemus, aut quia pro libertate istorum potius, quam universe omnium, et
nostra quoque ipsorum, discrimen subimus. Acacius. Huds.

* Quod minus isti auxilia Peloponnesiis mittentes nobis nocere possunt.
Acacius. IDEM.

σον ἂν, τούτων ^a πεμφάντων τινὰ δύναμιν Πελοπόννη-
 σίοις, ἡμεῖς βλαπτοίμεθα. καὶ ἐν τούτῳ προσήκετε
 ἤδη ἡμῖν τὰ μέγιστα· διόπερ καὶ, τοὺς Λεοντίνους, εὐ-
 λογον, κατοικίζειν, ^b μὴ ὑπηκόους, ὥσπερ τοὺς ζυγγε-
 νεῖς αὐτῶν τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ, ^c ἀλλ' ὡς δυνατωτάτους·
 ἵνα ἐκ τῆς σφετέρας, ὁμοιοὶ ὄντες, τοῖσδε ὑπὲρ ἡμῶν
 λυπηροὶ ᾖσι. τὰ μὲν γὰρ ἐκεῖ, καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν
 πρὸς τοὺς πολεμίους, καὶ ὁ Χαλκιδεὺς, ὃν ἀλόγως
^d ἡμᾶς, φησὶ, δουλωσαμένους, τοὺς ἐνθάδε ἐλευθεροῦν,
 ζύμφορος ἡμῖν, ἀπαράσκευος ᾖν, καὶ χρήματα μόνον
 φέρων· τὰ δὲ ἐνθάδε, καὶ Λεοντῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι,
^e ὁτιμάλιστα αὐτονομήμενοι.”

πεί. “Ἄνδρὶ δὲ τυράννῳ, ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ,
 οὐδὲν ἄλογον, ὅ, τι ζυμφέρειν, οὐδ' οἰκεῖον, ὅ, τι μὴ πι-
 στόν. πρὸς ἕκαστα δὲ ^f δεῖ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον μετὰ
 καιροῦ ^g γίγνεσθαι. καὶ ^h ἡμᾶς τουτο ὠφελεῖ ἐνθάδε,
 οὐκ, ἢν τοὺς φίλους κακώσωμεν, ἀλλ', ἢν ⁱ οἱ ἐχθροὶ
 διὰ τὴν τῶν φίλων ῥώμην ἀδύνατοι ᾖσιν. ἀπιστεῖν δὲ
 οὐ χρή. ^k καὶ γὰρ τοὺς ἐκεῖ ζυμμάχους, ὡς ἕκαστοι

^a Πιμψάντων deest Reg. ^b Id est: μὴ ὡς ὑπηκόους, ὥσπερ εἰσὶν οἱ ζυγγε-
 νεῖς αὐτῶν etc. Æ. Port. ^c Ἀλλὰ ὡς Gr. ^d Φησὶν ἡμᾶς Mosqu. ^e Ὅτι
 μάλιστα C. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. ^f Δεῖν Stob. ^g Γίγνεσθαι
 Gr. ^h Ἡμᾶς Bar. Ald. Bas. ⁱ Οἱ deest Ar. Antea τοῖς φίλοις κακ.
 Mosqu. et ἢ p. ἦν. ^k Καὶ τοῖς ἐκεῖ γὰρ ζυμμάχους Marg. Καὶ γὰρ τοῖς ἐκεῖ

etum iri, quia isti *Syracusani* minus
 copiarum ad Peloponnesios mittent.
 Et ob istam causam maxima neces-
 situdine jam nobiscum estis conjun-
 cti. Quamobrem etiam æquum est,
 Leontinos a nobis in suas sedes resti-
 tui, non ut imperio nostro subjectos,
 quemadmodum sunt ipsorum cogna-
 ti, qui in Eubœa habitant, sed ut po-
 tentissimos; ut ex suo agro, quia
 sunt finitimi *Syracusani*, ipsis pro
 nobis sint infesti. Quod enim at-
 tinet ad res illas, et ad bellum dome-
 sticum, vel nos ipsi soli satis virium
 habemus ad hostes propulsumdum,
 et Chalcidensis, qui est in Eubœa,
 (quem *Syracusani* iste dicit a nobis
 præter id, quod rationi consenta-
 neum videtur, subactum esse, et tam-
 en nos jam simulare, nos huc ve-

nisse, ut eos, qui hic sunt, in liber-
 tatem asseramus) utilis est nobis,
 quod nullo bellico apparatu sit in-
 structus, et pecuniam tantum pen-
 dat: res vero istæ, et Leontini, et
 cæteri amici, nobis utiles sunt, in
 summa libertate degentes.”

85. “Viro autem tyrannidem, aut
 civitati principatum obtinenti, ni-
 hil, quod utile sit, a ratione est ali-
 enum, nihil etiam amicum, nisi fi-
 dum. Pro singulis autem rebus,
 quæ geruntur, oportet vel inimicum,
 vel amicum opportune fieri. Atque
 hoc nobis hic est commodum, non ut
 amicos maleficiis afficiamus: sed ut
 propter amicorum potentiam ini-
 mici reddantur infirmi. Non est
 autem de nostra fide dubitandum.
 Nam sociis, qui illinc sunt, prout

Bell. χρήσιμοι, ἐξηγούμεθα, Χίους μὲν καὶ Μηθυμναίους,
 Pelop. νεῶν παροχῇ αὐτονόμους, τοὺς δὲ πολλοὺς, χρημάτων
 an. 17. βιαιότερον φορᾷ· ἄλλους δὲ καὶ πάνυ ἐλευθέρως ζυμ-
 Olymp. 91. 2. μαχοῦντας, καίπερ νησιώτας ὄντας καὶ εὐλήπτους, δι-
 U. C. Varr. 340. ὅτι ^k ἐν χωρίοις ἐπικαίροις εἰσὶ περὶ τὴν Πελοπόννησον.
 ὥστε, καὶ ^l τὰνθάδε, εἰκὸς, πρὸς τὸ λυσιτελοῦν, ^m καὶ,
 ὃ λέγομεν, ἐς Συρακουσίους δέος, ⁿ καδίστασθαι.
 ἀρχῆς γὰρ ^o ἐφίενται ὑμῶν, καὶ βούλονται ^p μὲν, ἐπὶ
 τῷ ἡμετέρῳ ζυστήσαντες ὑμᾶς ὑπόπτῳ, βία, ^q ἢ κατ'
 ἐρημίαν, ἀπράκτων ἡμῶν ἀπελθόντων, αὐτοὶ ἄρξαι τῆς
 Σικελίας. ἀνάγκη δὲ, ^r ἢν ζυστῇτε πρὸς αὐτούς. οὔτε
 γὰρ ἡμῖν ἐτι ἔσται ἰσχὺς τοσαύτη, ^s ἐς ἐν ζυστᾶσα,
^t εὐμεταχείριστος, οὗδ' οἷδ' ἀσθενεῖς ἂν, ἡμῶν ^u μὴ
 παρόντων, πρὸς ὑμᾶς ^v εἶεν.

ζυμμάχοις *Ar. C. Aug. Mosqu.* Sic etiam *Reg. Cass. Dan.* Sed in *Reg.*
 altera lectio recenti manu inter versus scripta erat. ^k Ἐγχωρίοις *Mosqu.*
 et καὶ d. ante εὐλήπτ. et τὴν αὐτὴν Πίλοπ. d. *Bas.* Ἐπὶ χωρίοις *Reg.* ^l Ἐν-
 θάδε *Reg. Cass.* et uterque a correctore recenti supra script. τὰνθάδε. *ἐν-
 θάδε Aug.* ^m Id est: καὶ πρὸς τὸ δέος, τοὺς Συρακουσίους φοβούμεθα, ὃ λέγομεν
 καὶ ὑμῖν δηλοῦμεν. Vel, καὶ τοῦτο διὰ τὸ δέος τὸ ἐς Συρακουσίους, ὃ ὑμῖν λέγομεν, ὃ
 δέος ἡμᾶς ἀναγκάζει τὰ ὑμῖν καὶ ὑμῖν λυσιτελοῦντα σκοπεῖν, καὶ πειρᾶσθαι τὰ ἐνθάδε
 πράγματα καδίστασθαι, καὶ διοικεῖν κατὰ τὸ ἀμφοτέροις λυσιτελοῦν. *Æ. Port.*
Huds. Pro ὃ *Reg.* habet ὅ. ⁿ Καδίστασθαι *Ar. C. Gr. Bar. Ald. Flor.*
Bas. Steph. l. Καδίστασθαι in marg. *Gr.* Καδίστανται *Reg. Cass. Dan.*
Aug. ^o Ἀφίενται ἡμῶν *Reg.* ^p Μὴ omittunt *Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald.*
Flor. Bas. Reg. Cass. Aug. ^q ἢ καὶ κατ' ἐρημίαν *Reg. Cass. Dan. Aug.*
^r Εἰ ζυστῇτε *Ar.* ἢν ζυστῇτε *Cass.* ^s Εἰς *Gr.* mox ζυστᾶσα *Aug. Bas.*
^t Ἀμμεταχείριστος in marg. *Cod. C.* atque ita edidit *Aldus.* Ξυστῶσα ὑμμετα-
 χείριστος *Reg.* ^u Μὴ deest *C.* ^v Ita ab emendatione pro εἶεν *Reg.*

singuli nobis sunt utiles, ita imperamus: Chiis quidem, et Methymnæis, ut classem præbeant, ad liberi vivant; plerisque vero sic imperamus, ut tributum severius exigamus. Quinetiam aliis permittimus, ut summa cum libertate nobis in bello ferant auxilium, quævis insulas colant, et facile subigi possint, quia sunt in locis circa Peloponnesum opportunis. Quamobrem consentaneum est, res etiam, quæ hic sunt, a nobis constitui, prout nobis conducit, idque propter metum, quem vobis significamus, quo Syracusanos

metuimus. Nam imperium in vos affectant, et istis suspicionibus, quas contra nos spargunt, vos ad societatem secum ineundam sollicitare volunt, ut vel per vim, vel propter solitudinem vestram, si nos re infecta abierimus, ipsi Siciliæ principatum obtineant. Necesse est autem, hoc ita contingere, quemadmodum dicimus, si cum ipsis vos conjungatis. * Nam neque nos tantas copias in unum contrahere, atque huc facile transportare posthac poterimus; neque isti Syracusani, nobis absentibus, erunt infirmi contra vos."

* Nam neque nobis facultas erit amplius parandi tantum copiarum, neque isti etc. *Valla.* Nec enim tantæ in unum collatæ vires facile a nobis expugnari poterunt, neque etc. *Acacius. Huds.*

π5'. "Καὶ, ὅτῳ ταῦτα μὴ ὁκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει. τὸ γὰρ πρότερον ἡμᾶς ἐπηγάγεσθε, οὐκ ἄλλον τινὰ ¹προσείοντες φόβον, ἢ, εἰ περιεσφόμεθα, ὑμᾶς ὑπὸ Συρακουσίοις γενέσθαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ ²κινδυνεύομεν. καὶ νῦν οὐ δίκαιον, ³ὅπερ καὶ ἡμᾶς ἡξιοῦτε λόγῳ πείθειν, τῷ αὐτῷ ἀπιστεῖν· οὐδ', ὅτι δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχὺν πάρεσμεν, ὑποπτεύεσθαι, ⁴πολὺ δὲ μᾶλλον τοῖσδε ἀπιστεῖν. ἡμεῖς μὲν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ ⁵μὴ μεθ' ὑμῶν· εἴτε καὶ, γενόμενοι ⁶κακοὶ, κατεργασαίμεθα, ἀδύνατοι κατασχεῖν, διὰ μῆκός τε πλοῦ, καὶ ἀπορία φυλακῆς πόλεων μεγάλων, καὶ τῇ παρασκευῇ ἡπειρωτίδων. οἶδε δὲ, ἐ στρατοπέδῳ, ⁷πόλει δὲ μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας, ⁸ἐποικῶντες ὑμῖν, αἰεὶ τε ⁹ἐπιβουλεύουσιν, ¹⁰καὶ, ὅταν καιρὸν λάβωσιν ἐκάστου, ἐκ ἀνιᾶσιν. ἔδειξαν δὲ καὶ ἄλλα ἤδη, καὶ ¹¹τὰ ἐς Λεοντίους· καὶ νῦν τολμῶσιν ἐπὶ τοὺς ταῦτα κωλύοντας, καὶ ἀνέχοντας τὴν Σικελίαν μέχρι

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
340.

¹ Δοκῇ Mosqu. ² Προσείοντες Ar. Bar. Ald. Flor. Bas. Gr. Aug. Mosqu. ³ Κινδυνεύομεν Mosqu. ⁴ Ὡς Reg. Cass. et Aug. a corr., primitus ser. videtur ὅτι. post ὅτι abest καὶ in Mosqu. ⁵ Πολλὰ Bar. ⁶ Μὴ deest Reg. Cass. ⁷ Κακοὶ καὶ κατεργασαίμεθα Ar. C. Mosqu. ⁸ Id est: πόλει δυνάμει πολὺ μίζονι τῆς ἡμετέρας ἢ τῇ παρουσίας δυνάμει. Vel, μίζονι τῇ; ἡμῶν ἰσχύϊ νῦν παρόντων δυνάμει. Æ. Port. Huds. ⁹ Non dixit, ἐποικῶντες, sed ἰσχυροῦντες, ut innueret, vicinos esse, sed infestos et hostes, qui illis imminere. Idem. ἡμῖν Mosqu. ¹⁰ Ἐπιβουλεύουσι Cass. Gr. Mosqu. Aug. id. mox ὅτ' αὖ. ¹¹ Καὶ omittunt Bar. Ald. Flor. Bas. ¹² Τὰ deest Dan.

86. "Cui autem hæc non videntur ita se habere, ut dicimus, illum ipsa res arguit. Prius enim nos arcessistis, nullum alium metum nobis inuentientes, nisi quod, si per nostram negligentiam vos in Syracusanorum potestatem venire sineremus, nos quoque pericula subiremus. Quamobrem non est æquum, vos nunc eadem rationi fidem habere nolle, quam tamen nobis etiam oratione vestra persuadere volebatis. Neque, in suspicionem venire, quod cum majoribus copiis adversus istorum potentiam hæc venerimus, imo potius æquum est, vos Syracusanis istis nullam habere fidem. Nos enim ne

consistere quidem hic possumus, nisi vobiscum. Quod si etiam, perfidi effecti, res istas subigeremus, eas tamen retinere non possemus propter navigationis longitudinem, et difficultatem custodiendi urbes magnas, *et quæ mediterraneis copiis indigent et nituntur. At isti non castris, sed in urbe vobis finitima, habitantes, cujus populus est major his nostris copiis, quæ jam hic adsunt, assidue vobis insidiantur, et quamlibet occasionem nacti, eam non omittent. Id, quod cum erga alios, tum etiam erga Leontinos jam declararunt. Et tamen nunc audent adversus eos, qui hæc impediunt, et

* Et mediterraneis copiis subnixas. Valla. Πόλεις παρασκευῇ ἡπειρωτίδων videntur esse urbes ἰσχυροῦς καὶ πρὸς ἰσχύουσι ἡπειρωτίδων ἐμμεχίας, quæ instar mediterranearum copiis et bellico apparatu instructæ sunt. Huds.

Bell. τοῦδε μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι, παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναι-
 Pelop. στήτους. πολὺ δὲ ἐπὶ ἀληθεστέραν γε σωτηρίαν ἡμεῖς
 an. 17. Olymp. ἀντιπαρακαλοῦμεν, θεόμενοι τὴν ὑπάρχουσαν ¹ ἀπ' ἀλ-
 91. 2. λήλων ἀμφοτέροις μὴ προδιδόναι νομίσαι τε, τοῖσδε
 U. C. Varr. μέν, καὶ ἄνευ ξυμμάχων, ^k αἰεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἐτοίμην, διὰ
 340. τὸ πλῆθος, εἶναι ὁδὸν, ὑμῖν ^l δ' οὐ πολλάκις παρασχέ-
 σειν, μετὰ τοσῆσδε ἐπικουρίας ἀμύνασθαι. ἦν εἰ τῷ
 ὑπόπτῳ ἢ ἄπρακτον ^m εἰσέτε ἀπελθεῖν, ἢ καὶ σφαλεῖ-
 σαν, ἔτι βελησέσθε καὶ ⁿ πολλοστημόριον αὐτῆς ἰδεῖν,
 ὅτε οὐδὲν ἔτι περανεῖ παραγενόμενον ὑμῖν."

πζ. "Ἀλλὰ μήτε ὑμεῖς, ᾧ Καμαριναῖοι, ταῖς
 τῶνδε διαβολαῖς ἀναπείθεσθε, μήτε οἱ ἄλλοι· εἰρήκα-
 μεν δ' ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ ᾧν ὑποπτεύο-
 μεθα, καὶ ἔτι ἐν κεφαλαίοις ὑπομνήσαντες, ἀξιόσο-
 μεν πείθειν. φαιμέν γὰρ ἄρχειν μὲν τῶν ἐκεί, ἵνα μὴ
 ὑπακούωμεν ἄλλου, ^o ἐλευθεροῦν δὲ τὰ ἐνθάδε, ὅπως
 μὴ ὑπ' αὐτῶν βλαπτώμεθα· πολλὰ δ' ἀναγκάζεσθαι
 πράσσειν, διότι καὶ πολλὰ φυλασσόμεθα· ξύμμαχοι
 δὲ καὶ νῦν καὶ πρότερον τοῖς ἐνθάδε ὑμῶν ἀδικουμένοις

ⁱ Ἐπ' ἀλλήλων Gr. ^k Ait' Ar. C. Omittit Cl. Deest etiam Dan.
 Mosqu. ^l Δι' οὐ Gr. Antea ἡμῖν Mosqu. ^m Ἐάσατε Mosqu. ⁿ Πολ-
 λοστὸν μόριον Marg. Ar. C. Flor. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu. ^o Ἐλευ-
 θεροῦντες Ar.

qui ad hunc usque diem Siciliam
 sustinent, ne in ipsorum potestatem
 redigatur, vos ut stupidos ac amentes
 adhortari, et ad societatem sollicitare.
 Nos vero contra ad salutem longe cer-
 tiorem vos adhortamur, *orantes, ne
 salutem, utrisque nostrum ope mu-
 tua paratam, prodatis: sed existi-
 metis, istis quidem, vel sine socio-
 rum auxiliis, propter multitudinem,
 viam adversus vos semper expeditam
 esse; vobis vero non semper futu-
 ram facultatem cum tot auxiliariis
 copiis eos propulsandi. Quas si vel
 ob suspicionem, vel etiam accepta
 clade, infecto negotio discedere si-
 natis, optabitis profecto aliquando
 vel minimam ipsarum partem videre,

quum ejus ad vos adventus nihil am-
 plius vobis prodesse poterit."

87. "Sed neque vos, Camarinæi,
 criminationibus istorum ad nos de-
 serendum adducamini, neque cæteri.
 Jam autem vobis declaravimus om-
 nem veritatem, de quibus vobis su-
 mum suspecti, et nunc etiam iisdem
 in vestram memoriam per capita re-
 vocatis, postulabimus, ut flectamini.
 Dicimus enim, nos illis quidem, qui
 illie sunt, imperare, ne alterius im-
 perio pareamus; hos vero, qui hic
 sunt, in libertatem asserere, ne ab
 ipsis lædamur; multa autem nos
 facere cogi, quia sunt etiam multa,
 † quæ nobis sunt cavenda. Socios
 vero et nunc et prius huc venisse,

* Orantes, ne eam, quæ utrisque jam invicem esse potest, incolumitatem
 negligatis etc. *Acacius*. HUDS.

† Quæ nobis tutanda et custodienda sunt. *Acac*. A quibus cavere nos
 oportet. *Steph*. IDEM.

οὐκ ἄκλητοι, παρακληθέντες δὲ, ἤκειν. καὶ ὑμεῖς μὴδ' ὡς δικασταὶ γενόμενοι τῶν ὁ ἡμῖν ποιουμένων, μὴδ' ὡς σωφρονισταὶ (ὁ χαλεπὸν ἤδη,) ἀποτρέπειν πειραῶσθε. ῥ κατόσον δέ τι ὁ ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τρόπου τὸ αὐτὸ ξυμφέρει, τέτρω ὁ ἀπολαβόντες χρήσασθε· καὶ νομίσατε, μὴ πάντας ἐν ἴσῳ βλάπτειν αὐτὰ, πολὺ δὲ πλείους τῶν Ἑλλήνων καὶ ὠφελεῖν. ἐν παντὶ γὰρ πᾶς χωρίῳ, καὶ ὧ μὴ ὑπάρχομεν, ὅ, τε οἰόμενος ὁ ἀδικήσεσθαι, καὶ ὁ ἐπιβουλεύων, διὰ τὸ ὁ ἐτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα, τῷ μὲν, ὁ ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας ἀφ' ἡμῶν, τῷ δὲ, εἰ ἥξομεν, μὴ ἀδεεῖς εἶναι κινδυνεύειν, ἀμφοτέροι ἀναγκάζονται, ὁ μὲν, ἄκων σωφρονεῖν, ὁ δ', ἀπραγμόνως σώζεσθαι. ταύτην οὖν τὴν κοινὴν ὁ τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῖν νῦν παροῦσαν ἀσφάλειαν μὴ ἀπώσῃσθε, ἀλλ', ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις, μετ' ἡμῶν τοῖς Συρακουσίοις, ἀντὶ τοῦ αἰὲ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς, ὁ καὶ ἀντεπιβουλεύσαι ποτε ἐκ τοῦ ὁμοίου μεταλλάξετε."

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
340.

ὁ ὁ τῶν Ald. Bas. ῥ κατ' ἴσον Mosqu. Ar. C. itidemque paullo infra.
ἁ ἡμῖν Cass. καὶ ὅμ. Bas. ὁ Ἀπολαύοντες Ar. ὁ Ἀδικηθήσεσθαι Basil.
ἁ Ἐτοίμην ὕμναι Gr. ὁ Ἀντισχεῖν, et inter versus a recenti correctore ἀντι-
τυχὴν Reg. Paullo post τῶν δι Mosqu. et mox ἀδινεῖς. ὁ τῷ διαμῖν Ar.
C. τῷ δι Mosqu. ὁ Id est: καὶ αὐτοῖς ὁμοίως ἀντεπιβουλεύσαι ἀρχισθαι.
Æ. Port. Huds.

non nostra sponte, sed arcessitos, ut opem ferremus illis de vobis, qui hic injuria afficiuntur. Quare vos neque tanquam facti judices rerum, quæ a nobis geruntur, neque tanquam censores (quod factu jam est difficile) detertere conemini: * sed quatenus aliqua nostræ curiositatis, ac ingenii pars, qua tot res gerendas aggredimur, vobis quoque prodesse potest, ea recepta utamini, et existimetis, hæc non omnibus æque nocere, verum longe pluribus e Græcis prodesse. Quilibet enim in qualibet regione, vel in ea, in qua non impetramus, et is, qui sibi ab injuria timet, et is, qui alteri insidiatur, quod in promptu sit spes, illi quidem fore,

ut auxilium a nobis vicissim impetret, huic vero, fore, ut, si venerimus, metu periculi non vacet, ambo eoguntur: hic quidem, invitatus ab injuria alteri facienda sibi temperare; ille vero, nemine negotium ipsi facessente, salutem consequi. Hoc igitur salutis præsidium, quod omnibus, qui eo indigent, est commune, et quod vobis nunc præsto est, ne rejiciatis; sed idem facientes, quod cæteri mortales facere solent, nobiscum juncti, Syracusanis, pro eo, quod ipsorum insidias semper cavetis, vos etiam nunc tandem eodem modo, quo illi vobis, insidias tendere vicissim incipiat.

* Quatenus vero hoc nostrum multarum rerum studium vobis etc. Acaei. Ad multas res aggressio, earumque omnium rerum actio, πολυπραγμοσύνη Græce dicitur, inquit A. Gellius, quem vide lib. xi. c. 16. Huds.

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
340.

πή. ^xΤοιαῦτα μὲν ὁ Εὐφῆμος εἶπεν. οἱ δὲ Καμα-
ριναῖοι ἐπεπόνθεσαν τοῖονδε τοῖς μὲν Ἀθηναίοις εὖνοι
ἦσαν, πλὴν, καδῶσον ^y εἰ, τὴν Σικελίαν, ὧντο, αὐτοὺς
δουλώσεσθαι, τοῖς δὲ Συρακουσίοις ^z αἰεὶ, κατὰ τὸ
ὁμοῖον, διάφοροι. δεδιότες δ' οὐχ ἦσσαν τοὺς Συρακου-
σίους, ἐγγὺς ὄντας, μὴ ^a καὶ ἄνευ σφῶν περιγένηνται,
^b τότε πρῶτον αὐτοῖς τοὺς ὀλίγους ἱππέας ἐπεμψαν
καὶ ^c τὸ λοιπὸν ἐδόκει αὐτοῖς, ὑπουργεῖν μὲν τοῖς Συ-
ρακουσίοις μᾶλλον ἔργῳ, ὥς ἂν δύνωνται μετρίωτάτα
ἐν δὲ τῷ παρόντι, ἵνα μὴδὲ τοῖς Ἀθηναίοις ^d ἐλάσσον
δοκῶσιν εἶναι, ^e ἐπειδὴ καὶ ἐπικρατέστεροι τῇ μάχῃ
ἐγένοντο, λόγῳ ἀποκρίνασθαι ἴσα ἀμφοτέροις· καὶ
οὕτω, βουλευσάμενοι, ἀπεκρίναντο· ἐπειδὴ τυγχάνει
ἀμφοτέροις οὖσι ξυμμάχοις σφῶν πρὸς ἀλλήλους πό-
λεμος ὢν, εὖρεσκον ^f δοκεῖν εἶναι σφίσιν, ἐν τῷ παρόντι
^g μηδετέροις ἀμύνειν. καὶ οἱ πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλ-
θον. καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι ^h τὰ κατ' ἑαυτοὺς ἐξη-
τύοντο εἰς ⁱ τὸν πόλεμον· ^k οἱ δ' Ἀθηναῖοι, ἐν τῇ Νάξῳ
ἐστρατοπεδευμένοι, ^l τὰ πρὸς τοὺς Σικελοὺς ἐπρασσον,

^x Τοιαῦτα δὲ ὁ Gr. Reg. Cass. Aug. ^y Eis Dan. ^z Alii Ar. C. ^a Kai d. Mosqu. ^b Τό, τι πρῶτον legit Æ. Port. Huds. ^c Τολοιτὸν Reg. ^d Ἐλάσσον Dan. ^e Ἐπὶ Reg. ^f Δακί Ar. C. Aug. Reg. Cass. Dan. In Reg. manus recens super u scripserat. ^g Μηδ' ἰρίσιν Ar. C. Ald. Flor. Bas. Μηδ' ἰρί-
σιν Reg. Gr. Mox ἀμύνειν Mosqu. ^h Τὸ Reg. Dan. et a prima manu Cass. in quo deinde e τὸ factum erat τὰ. Aug. τὰ a correct. a m. l. videtur scr. τὰ. ⁱ Τὸν omittunt Ar. C. ^k Οἱ δὲ Ἀθην. Gr. ^l Articulus redundare videtur:

88. Atque Euphemus quidem hæc dixit. Camarinæi vero sic animis erant affecti. Atheniensibus quidem erant benevoli, nisi quatenus eos ad subigendam Siciliam venisse suspicabantur: Syracusanis vero, * propter agri finitimi controversias semper, erant inimici. Quum tamen Syracusanos, qui vicini erant, non minus formidarent, ne vel sine suis auxiliis superiores evaderent, et ante paucos illos equites ipsis miserant: et in posterum Syracusanis quidem potius, re ipsa, quam tamen parcellissime possent, operam suam

navare decreverunt. In præsentia vero, ne Atheniensibus minus benevoli esse viderentur, præsertim quod ex prælio victores discississent, verbis responsum par utrisque dare statuerunt. Cum autem sic consultassent, responderunt: Quoniam bellum gerebatur inter illos, qui utrique sibi erant socii, videri sibi æquum esse, in præsentia neutris opem ferre. Atque utrorumque legati sic abierunt. Et Syracusani quidem res suas ad bellum apparabant. Athenienses vero, qui apud Naxum stativa habebant, id apud Siculos agebant, ut quam

* Utpote conterminis, semper etc. Vel, Cum Syracusanis semper controversiæ illis erant, ut inter conterminos esse consueverunt. Steph. Propter agri vicinitatem etc. Acacius. Huds.

ὅπως αὐτοῖς ὡς πλεῖστοι προσχωρήσονται. καὶ οἱ μὲν
πρὸς τὰ πεδία μᾶλλον τῶν Σικελῶν ὑπήκοοι ὄντες τῶν
Συρακουσίων, οἱ πολλοὶ ^μ ἀφειστήκεσαν· τῶν δὲ τὴν
^η μεσόγαιαν ἔχόντων αὐτόνομοι οὔσαι καὶ πρότερον
αἰεὶ ^ο οἰκήσεις εὐδύς, πλὴν ὀλίγοι, μετὰ τῶν Ἀθηναίων
ἦσαν· καὶ ^ρ σιτόν τε κατεκόμιζον τῷ στρατεύματι, καὶ
^q εἰσὶν οἱ καὶ χρήματα. ἐπὶ δὲ τοὺς μὴ προσχωροῦντας
οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύοντες, τοὺς μὲν προσηνάγκαζον,
τοὺς δὲ καὶ ^ρ ὑπὸ τῶν Συρακουσίων ^ς φρουροὺς τε πεμ-
πόντων καὶ βοηθούντων ἀπεκάλυον· τὸν τε χειμῶνα
μεθορμισάμενοι ἐκ τῆς Νάξου ἐς τὴν Κατάνην, καὶ τὸ
στρατόπεδον, ὃ κατεκαύθη ὑπὸ τῶν ^τ Συρακουσίων, αὐ-
δὶς ἀνορθώσαντες, διεχειρίζον· καὶ ἔπεμψαν μὲν ἐς
^υ Καρχηδόνα τριήρη περὶ φιλίας, εἰ δύναιτό τι ἀφε-
λεῖσθαι· ἔπεμψαν δὲ καὶ ^υ ἐς Τυρσηνίαν, ἔστιν ὧν πό-
λεων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ζυμπολεμεῖν. ^χ περι-
ήγγελον δὲ καὶ τοῖς Σικελοῖς, καὶ, ἐς τὴν ^υ Ἐγεσταν
πέμψαντες, ἐκέλευον ἵππους σφίσιν ὥσπλείστους πέμ-

Bel.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2
U. C.
Varr.
340.

nam si orationi eximatur, eundem plane sensum habebis. Vide *Stephani*
Append. ad Scripta al. de Dial. Att. pag. 179. Huds. ^α Ἀφιστάμενος
Reg. Aug. Mosqu. ^α Μετόγιαν Mosqu. Tum οἰκόνταν *Dan.* ^ο Non
post αὐτός, sed οἰκῶντας, distinguunt *Codd. Mss.* ^ρ Σίτον γι *Reg.* ^ο Εἰδι
^ο Gr. ^ρ Ἀπὸ προ ὑπὸ reponendum censet *F. Port.* ^ο Φρουρὸς ἰσχυρί-
σπόντων *Gr. Mosqu.* ^α Συρακοσίαν *Cass. Aug. τῶν d. Mosqu.* ^α Καρχιδ.
Mosqu. et mox ἀφίησθαι. ^ρ Ἐς τὴν Τυρηνίαν *Ar. C. Gr. Dan.* ^α Παι-
γγυλλος *Cass. Gr. Πιργγγυλλος Dan.* ^ρ Ἐγισταίαν *Gr.*

plurimi ad se transirent. Et Siculorum quidem, illorum præcipue, qui campestria loca incolebant, et qui Syracusanorum imperio parebant, plerique ab *Atheniensium societate* recesserunt. Illorum vero, qui loca mediterranea tenebant, *civitates*, quæ sui juris, et quæ prius semper *liberæ* * domicilia, exceptis paucis *populis*, sese confestim Atheniensibus adjunxerunt, et commeatum ad *illorum* exercitum comportarunt, quidam et pecunias. Athenienses vero bellum illis inferentes, qui suam societatem sequi recusabant, partim quidem compulerunt, partim vero a

Syracusanis præsidia mittentibus et opem ferentibus arcebant. Iidem per hyemem Naxo Catanam statione mutata se contulerunt, et castra, quæ a Syracusanis incensa fuerant, rursus excitarunt, et *illuc* hyemarunt. Triremem autem amicitie conciliandæ causa Carthaginem miserunt, si quod auxilium *illinc* impetrare possent. Miserunt etiam in Hetruriam, quia nonnullæ civitates ultro se belli socias fore spondebant. Nuntios etiam ad Siculos circummiserunt, miserunt et Egestam, ac imperarunt, ut sibi quam plurimos equos mitterent. Et lateres,

* *Id est* : parva oppida. HUDS.

† Equites vertit *Valla*, quasi legisset *ιστίας*. IDEM.

Bell. πειν,² καὶ τὰλλα ἐς τὸν περιτειχισμόν, πλινθία καὶ σί-
 Pelop. δηρον, ἡτοίμαζον, καὶ ὅσα ἔδει, ὡς ἅμα^a τῷ ἤρι ἐξόμε-
 an. 17. νοι τοῦ πολέμου. ^bοἱ δ' ἐς τὴν Κορίνθον καὶ ^cτὴν Λα-
 Olymp. 91. 2. κεδαίμονα τῶν Συρακουσίων ἀποσταλέντες πρέσβεις
 U. C. τὲς τε Ἰταλιώτας ἅμα παραπελέοντες ἐπειρῶντο ^dπεί-
 Varr. 340. δεῖν, μὴ περιορᾶν τὰ ^eγινόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων,
 ὡς καὶ ἐκείνοις ὁμοίως ἐπιβουλευόμενα· καὶ, ἐπειδὴ ἐν
 τῇ Κορίνθῳ ἐγένοντο, λόγους ἐποιῶντο, ἀξιοῦντες σφίσι
 κατὰ τὸ ζυγγενὲς βοηθεῖν. καὶ οἱ Κορίνδιοι, εὐδὺς
 ψηφισάμενοι αὐτοὶ πρῶτοι, ὥστε πάσῃ προθυμίᾳ ^fἀμύ-
 νειν, καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ξυναπέστελλον αὐτοῖς
 πρέσβεις, ὅπως καὶ ἐκείνους ξυναναπείδοιεν τὸν τε αὐ-
 τοῦ πόλεμον σαφέστερον ποιῆσθαι πρὸς τοὺς Ἀθηναί-
 ους, καὶ ἐς τὴν Σικελίαν, ^gὥφέλειαν τινὰ πέμπειν. καὶ
 οἱ τε ἐκ τῆς Κορίνθου πρέσβεις παρῆσαν ἐς τὴν Λακε-
 δαίμονα, καὶ Ἀλκιβιάδης, μετὰ τῶν ξυμφυγάδων
 περαιωθεῖς ^hτότ' εὐδὺς ἐπὶ πλοίου ⁱφορητικοῦ ἐκ τῆς
 Θουρίας, ^kἐς Κυλλήνην τῆς Ἠλείας πρῶτον, ἔπειτα
 ὕστερον ἐς τὴν Λακεδαίμονα, αὐτῶν τῶν Λακεδαιμο-
 νίων μεταπεμψάντων, ὑπόσπονδος ἐλθάν. ἐφοβεῖτο γὰρ

² Καὶ ἄλλα Reg. ^a Τῷ deest Reg. ^b Οἱ δὲ ἐς Gr. eis Bas. ^c Τὴν
 articulum non agnoscunt Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Aug. Steph. I.
 Reg. Cass. ^d Πείδειν καὶ μὴ περιορᾶν Ar. ^e Τινόμενα Reg. Gr. Aug.
 Mosqu. ^f Ἀμύνειν Gr. ἀμύνειν Mosqu. ^g Ὁφελίαν Cass. Gr. Aug.
^h Τότε εὐδὺς Gr. ⁱ Φορητικοῦ Cl. Gr. Reg. Cass. Aug. φορητικοῦ Mosqu.
^k Argos eum se contulisse, et inde ira Atheniensium, ab Argivis ipsum
 petentium, ad Lacedæmonios transfugisse, dicit Isocrates in Orat. περὶ ζή-
 γους. Vide Plutarchum in Alcibiade, Diodorum l. 13. Polyæni Strat. l. 1.
 Justin. l. 5. Huds. τὴν Κυλλ. Mosqu.

et ferrum, et cætera ad urbis circum-
 vallationem necessaria, præparave-
 runt, ut vere statim ineunte bel-
 lum inituri. Syracusanorum vero
 legati, qui Corinthum et Lacedæ-
 monem missi fuerant, dum *oram*
Italiæ præterveherentur, Italis per-
 suadere sunt conati, ne negligerent
 ea, quæ ab Atheniensibus fierent,
 quod et in illorum perniciem hæc ab
 ipsis pariter struerentur. Cum au-
 tem Corinthum pervenissent, verba
 fecerunt, postulantes, ut pro cognationis
 jure sibi auxilium ferrent. Corinthii
 vero confestim et ipsi pri-

mi decreverunt omni studio succur-
 rendum, et cum ipsis legatos Lacedæ-
 monem miserunt, ut illos quoque
 et ad bellum apertius illic gerendum
 adversus Athenienses, et ad aliquod
 auxilium in Siciliam mittendum in-
 ducerent. Et cum Corinthii legati
 Lacedæmonem venerunt, tum etiam
 Alcibiades cum exsillii sociis tunc
 statim oneraria navi advectus pri-
 mum ex agro Thurio ad Cyllenen
 agri Elei, mox deinde Lacedæmo-
 nem, ab ipsis Lacedæmoniis accitus,
 data publica fide profectus. Illos
 enim metuebat propter res ad Man-

αὐτοὺς διὰ τὴν περὶ τῶν Μαντινικῶν πρᾶξιν. καὶ ζυν- Bell.
έβη, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων, τοὺς τε Κο- Pelop.
ρινθίους καὶ τοὺς ¹ Συρακουσίους τὰ αὐτὰ ^m καὶ τὸν Olymp.
^{91. 2.}
^{U. C.}
Ἀλκιβιάδην δεομένους πείθειν τοὺς Λακεδαιμονίους. Varr.
καὶ διανοσμένων τῶν τε Ἐφόρων καὶ τῶν ἐν τέλει ὄντων 340.
πρέσβεις πέμπειν εἰς Συρακούσας, ⁿ καλύποντας μὴ
ξυμβαίνειν Ἀθηναίοις, βοηθεῖν δὲ οὐ προδύμων ὄντων,
παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαι-
μονίους καὶ ἐξώρμησε, λέγων τοιαύδε.

πδ'. " ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ, περὶ τῆς ἐμῆς διαβολῆς
πρῶτον εἰς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ
ὑπόπτῳ μου ἀκροάσῃσθε. τῶν δ' ἡμῶν προγόνων τὴν
^o προξενίαν ὑμῶν κατὰ τι ἔγκλημα ἀπειπόντων, αὐτὸς
ἐγὼ πάλιν ^p ἀναλαμβάνων, ἐδεράπευον ὑμᾶς, ἅλλα
τε, καὶ περὶ τὴν ἐκ Πύλου ^q ξυμφοράν. καὶ, διατε-
λοῦντός μου προδύμου, ὑμεῖς, πρὸς Ἀθηναίους καταλ-
λασσομένοι, τοῖς μὲν ^r ἐμοῖς ἐχθροῖς δύναμιν, δι' ἐκεί-
νων πράξαντες, ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν, ^s περιέδετε. καὶ διὰ
ταῦτα δικαίως ὑπ' ἐμῶν, πρὸς τε τὰ Μαντινέων καὶ
Ἀργείων τραπομένου, καὶ ὅσα ἄλλα ἠναντιούμην ὑμῖν,
ἐβλάπτεσθε· καὶ νῦν, εἴ τις καὶ τότε ἐν τῷ πάσχειν

¹ Συρακουσίους Aug. cum v recenti manu inter versus scripto Cass. ⁿ Καὶ
deest Gr. ^o Καλύποντας Ar. C. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg.
Cass. Dan. Aug. ^p Vide Thucyd. 1. 5. p. 317. et Plutarchum in Alci-
biade. Huds. ^r Id est: ἀναλαμβάνων ἐπιθυμῶν. E. Port. Idem. ^q Συμ-
φορὰν Reg. ^s Ἐμοῖς omittunt Ar. C. Dan. ^t Περιέδετε Mosqu. et
mox καὶ ante δικαίως ὑπ' ἐμῶν.

tineam gestas. Contigit autem, ut in Lacedæmoniorum concione, et Corinthii et Syracusani et Alcibiades eadem rogantes Lacedæmonius persuaderent. Cum autem Ephori et Magistratus in animo haberent legatos mittere Syracusas, ut impedi- rent, ne cum Atheniensibus paeisce- rentur, nec tamen ad opem ferendam animo essent prompto: tunc Alci- biades in medium progressus Lace- dæmonios hujusmodi verbis exacuit et excitavit.

89. " NECESSE est, me de mea criminatione apud vos primum verba facere, ne propter suspiciones de me conceptas, publicam causam alieniore

animo audiat. Quamvis enim mei majores publicum vestræ civitatis hospitium ob quoddam crimen vobis renuntiassent, ego tamen ipse rursus hoc instaurans, vos colebam cum aliis, tum vero in clade, quam ad Pylum accepistis. Et cum in hoc ego studio perseverarem, vos de com- positione cum Atheniensibus agen- tes, inimicis quidem meis, re per ipsos tentata, potentiam; mihi vero, ignominiam conciliastis. Et pro- pterea, cum in eo, quod ad Mantine- orum et Argivorum partes transie- rim, tum etiam in cæteris rebus, in quibus ego vobis sum adversatus, a me jure læsi fuistis. Quare si quis

Bell. οὐκ ^ε εἰκότως ὠργίζετό μοι, μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ^τ σκο-
 Pelop. πῶν ἀναπειθίσθω. ἢ, εἴ τις, διότι καὶ τῷ δήμῳ προσ-
 an. 17. Olymp. ἐκείμην μᾶλλον, χεῖρω με ^υ ἐνόμισε, ^ν μὴδ' ^ξ οὕτως
 91. 2. U. C. ^γ ἡγήσεται ὀρθῶς ἄχθεσθαι. τοῖς γὰρ τυράννοις αἰεί
 Varr. 340. ποτε διάφοροί ἐσμεν. πᾶν δὲ τὸ ἐναντιούμενον τῷ δυνα-
 στεύοντι, δῆμος ὠνόμασται· καὶ ἀπ' ἐκείνου ^ζ ξυμπαρέ-
 μεινεν ἢ προστασία ἡμῖν τοῦ πλήθους. ἅμα δὲ ^α καὶ,
 τῆς πόλεως δημοκρατουμένης, ^β τὰ πολλὰ, ἀνάγκη ἦν,
 τοῖς παροῦσιν ἐπεσθαι. τῆς δὲ ὑπαρχούσης ἀκολασίας
 ἐπειρώμεθα ^ε μετρίωτεροι ^δ ἐς τὰ ^ε πολιτικὰ εἶναι.
 ἄλλοι δ' ἦσαν, καὶ ἐπὶ τῶν πάλοι, καὶ νῦν, οἱ ἐπὶ τὰ
^ε πονηρότερα ἐξῆγον τὸν ὄχλον· οἵπερ ^ε καὶ ἐμὲ ἐξήλα-
 σαν. ἡμεῖς δὲ τοῦ ξύμπαντος πρόεστημεν, δικαιιοῦντες,
 ἐν ᾧ σχήματι μεγίστη ἡ πόλις ἐτύγχανε καὶ ἐλευθε-
 ρωτάτη οὔσα, καὶ ὅπερ ἐδέξατό τις, τοῦτο ξυνδιασώζειν.
^η ἐπεὶ δημοκρατίαν γε καὶ ἐγιγνώσκομεν οἱ φρονούντες

* Ἡκότως Cass. ἰδότες Mosqu. ^τ Ἀναπιθίσθω σκοπῶν Dan. ^υ Ἐνόμιζε
 Reg. Cass. Gr. Bas. Steph. 2. Port. Aug. ^ν Μῆδε Gr. ^ξ Οὔτως Reg.
^γ Ἠγήσεται Bar. Gr. Ald. Flor. Bas. ^ζ Ξυμπαρίμηνι (per i) Mosqu. * Καὶ
 deest Reg. Cass. Aug. ^β Ταπὸλλὰ Bar. Ald. Flor. Reg. Κατὰ πολλὰ Gr.
^ε Μετρίωτερον Bar. Gr. Ald. Flor. Reg. Bas. ^δ Ἐς deest Gr. ^ε Πολι-
 τικὰ Ar. ^ε Πονηρώτατα Cass. ^ε Καὶ μὲ Gr. ^η Ἐπειδὴ Marg. Ar. C.
 Ald. Flor. Bas. Dan. Mox δημοκρατίαν Mosqu.

tunc, dum damnum acciperet, im-
 merito mihi irascebatur, nunc rem
 cum veritate examinans, sententiam
 mutet. Aut si quis, quod factionem
 popularem potius, quam paucorum
 factionem, sectarer, me propterea
 deteriore esse putabat, ne sic qui-
 dem iste se recte mihi tunc infensum
 fuisse ducat. Semper enim tyrannis
 fuimus infesti. Quicquid enim ty-
 rannis adversatur, id populus nomi-
 natur. Hinc autem factum est, ut
 popularis imperii tuendi studium in
 animo nostro permanserit. Præterea
 quod nostra civitas imperio populari
 regeatur, plerumque necesse nobis
 fuit res præsentēs sequi. * Sed ta-
 men in administranda republica co-

nati sumus nos moderatius gerere,
 quam popularis intemperantiæ con-
 suetudo ferat. Nam et majorum et
 nostra memoria alii erant, qui ple-
 bem ad deteriora concitabant; qui
 me quoque ejecerunt. Nos vero rei-
 publicæ præfuimus, æquum esse cen-
 sentes, in qua forma civitas maxima
 atque liberrima fuisset, et quam quis
 accepisset, hanc etiam ab eo conser-
 vari. Nam cum nos omnes, qui ali-
 qua prudentia præditi eramus, po-
 pularem statum cognoscebamus, et
 quanta sit ejus levitas, ac improbitas,
 probe sciebamus, † tum vero ipse non
 deterius, quam ullus alius, hoc no-
 veram: quo etiam graviorem inju-
 riam ab eo accepi, propter quam ipsi

* Interim licentia, quæ nobis suppetebat, moderatius in rebus civilibus
 instituimus uti. Acacius.

† Tum vero ipse, quo majore injuria affectus sum, eo magis vitupero.
 Falla; qui videtur lectionem eandem sequi, quam et Schol. nostra meliorem,
 Huds.

τι, καὶ αὐτὸς ἐδενὸς ἂν χεῖρον, ⁱ ὅσον καὶ λοιδορήσαιμι. ^{Bell. Pelop.}
ἀλλὰ περὶ ὁμολογουμένης ^k ἀγνοίας οὐδὲν ἂν καινὸν ^{an. 17.}
^l λέγοιτο· καὶ τὸ μεδιστάναι αὐτὴν οὐκ ἐδόκει ^m ἡμῖν ^{Olymp. 91. 2.}
ἀσφαλὲς εἶναι, ὑμῶν πολεμίων ⁿ προσκαδημένων.” ^{U. C. Varr. 340.}

5'. “Καὶ τὰ μὲν εἰς τὰς ἐμὰς διαβολὰς, τοιαῦτα
ξυνέβη. περὶ δὲ ὧν ^o ὑμῖν τε βουλευτέον, καὶ ἐμοί, εἴ
τι πλεον οἶδα, ^p εἰσηγητέον, μάθετε ἥδη. ἐπλεύσαμεν
εἰς Σικελίαν, πρῶτον μὲν, εἰ δυναίμεθα, Σικελιώτας
καταστρεφόμενοι, μετὰ ^q δ' ἐκείνους αὖτις, καὶ Ἰτα-
λιώτας· ἔπειτα καὶ ^r τῆς Καρχηδονίαν ἀρχῆς καὶ αὐ-
τῶν ^s ἀποπειράσοντες. εἰ δὲ προχωρήσειε ταῦτα, ἢ
πάντα, ἢ ^t καὶ τὰ πλείω, ἥδη τῇ Πελοποννήσῳ ἐμέλ-
λομεν ἐπιχειρήσειν, κομίσαντες ζύμπασαν μὲν τὴν
ἐκεῖθεν προσγενομένην δύναμιν τῶν Ἑλλήνων, πολλοὺς
δὲ βαρβάρους μισθωσάμενοι, καὶ Ἰβήρας, καὶ ἄλλους
τῶν ἐκεῖ ^u ὁμολογουμένως νῦν βαρβάρων μαχιμωτάτας·
τρίηρεις ^v τε πρὸς ταῖς ^x ἡμετέραις πολλὰς ναυπηγησά-
μενοι, (ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα,) οἷς τὴν
Πελοπόννησον πῆριξ πολιορκοῦντες, ^y καὶ τῷ πεζῷ ἅμα

ⁱ Ὅσον *Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug. Mosqu.* qui postremus et mox *χαρῶν*
pro *χάρων*. ^k Ἀγνοίας *Marg. Ar. C. Cl. Gr. Bar. Ald. Flor. Bas. Reg.*

Cass. Dan. Aug. ^l γίνετο *Reg.* ^m ἡμῖν *Bar. Ald. Flor. Bas.*

ⁿ Προκαδημένων *Reg. Dan.* ^o ἡμῖν *Reg. Cass. Aug.* ^p Ἑσηγητέον

Reg. Cass. Aug. Mosqu. ^q Δι' ἐκείνους *Reg. Cass. Aug.* ^r Forsan et

hæc accipienda sunt per figuram Grammaticis *ἢ διὰ δύω* appellatam, pro

τῆς ἀρχῆς αὐτῶν τῶν Καρχηδονίων. *Æ. Port. Huds.* ^s Ἀποπειράσοντες *Reg.*

^t Καὶ *deest Gr.* ^u Ὀμολογουμένων *Mosqu.* et mox *μαχιμωτάτων*. *Id.* τὰς

ante ἡμετέρας. ^v Δι' *C.* ^x ἡμετέρας *Cass.* ^y Si sanus sit locus,

liberius convicium dicere, ipsumque jure objurgare possem. Sed de minime dubia *status popularis* amentia nihil novi dici posset. Hunc autem immutare, non videbatur nobis esse tutum, quod vos hostes quodammodo obsideretis.”

90. “Quod igitur attinet ad meas criminationes, hæc acciderunt. Jam vero *res*, de quibus et vobis *est* consultandum, et mihi (si quid melius, quam vos, novi) agendum, cognoscite. In Siciliam eo animo trajecimus, primum quidem, ut Sicilienses, si possemus, in nostram potestatem redigeremus, mox vero post illos, et Itales. Deinde ut etiam

illos, qui Carthaginiensium imperio parent, atque adeo ipsos *Carthaginienses* ut tentaremus. Quod si hæc nobis successissent, aut omnia, aut etiam pleraque, tunc vero Peloponnesum aggredi statueramus; universis Græcorum copiis, quas nobis illine adjunxissemus, adductis, multisque barbaris mercede conductis, et Iberis, et aliis, qui *omnium* barbarorum in illis regionibus habitantium sine controversia bellicosissimi nunc habentur: ædificatis etiam permultis triremibus, præter *naves*, (quod Italia magnam materiam copiam habeat) quibus Peloponnesum circumcirca obsidentes, et pedi-

Bell. ἐκ γῆς ἀφορμαῖς, τῶν πόλεων τὰς μὲν βία λαβόντες,
 Pelop. ^z τὰς δ' ^a ἐντειχισάμενοι, ῥαδίως, ^b ἠλπίζομεν, καταπο-
 an. 17. λημήσειν, καὶ ^c μετὰ ταῦτα καὶ τοῦ ξύμπαντος Ἑλ-
 Olymp. 91. 2. ληνικοῦ ἄρξειν. χρήματα δὲ καὶ σίτον, ὥστε εὐπορώ-
 U. C. Varr. 340. τερον ^d γίγνεσθαι τινὰ αὐτῶν, αὐτὰ τὰ προσγεγόμενα
 ἐκεῖθεν χωρία ἔμελλε διαρκῆ ἀνευ τῆς ἐνδένδε προσόδου
 παρέξειν."

ζα'. "Τοιαῦτα μὲν περὶ τοῦ νῦν οἰχομένου στόλου
 παρὰ τοῦ τὰ ἀκριβέστατα εἰδότος, ὥς ^e διανοήθημεν,
 ἀκηκόατε ^f καὶ, ὅσοι ὑπόλοιποι στρατηγοὶ, ἣν δύνανται,
 ὁμοίως αὐτὰ πράξουσιν. ὥς δὲ, εἰ μὴ βοηθήσετε, οὐ
 περιέσται τὰ κεῖ, μάθετε ^g ἤδη. Σικελιῶται γὰρ
 ἀπειρότεροι μὲν εἰσιν, ὅμως δ' ἂν, ξυστραφέντες ἀδρόοι,
 καὶ νῦν ἔτι περιγένοιντο. ^h Συρακούσιοι δὲ μόνοι, μάχη
 τε ἤδη παιδῆμει ⁱ ἡσσημένοι, καὶ ναυσὶν ἅμα κατειρ-
 γόμενοι, ἀδύνατοι ἔσονται τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρα-
 σκευῇ ἀντισχεῖν. καὶ, ^k εἰ αὕτη ἡ πόλις ληφθήσεται,
 ἔχεται καὶ ἡ πᾶσα Σικελία, καὶ εὐδὺς καὶ Ἰταλία.
 καὶ, ὃν ἄρτι κίνδυνον ἐκεῖθεν προεῖπον, οὐκ ἂν διὰ

verba ita accipienda sunt: καὶ τῷ πιζῶ ἅμα. ἐκ γῆς αὐτῇ ἐπιχειροῦντες, καὶ
 ταύταις ταῖς ἀφορμαῖς χρώμενοι, τῶν πόλεων etc. *Æ. Port.* Ἐφορμαῖς pro ἀφορ-
 μαῖς legunt *Ar. C. Reg. Cass. Dan. Aug.* ^a Τὰς δὲ Gr. ^a Ἐντειχισά-
 μνοι Gr. ^b Ἐλπίζομεν Gr. ^c Μετὰ ταῦτα Reg. ^d Γίγνεσθαι τι Reg.
Cass. Aug. et Mosqu. qui et omitt. δι post χρήματα. ^e Διανοήθη μὲν Mosqu.
^f Καὶ αὐτὰ Mosqu. et mox τὰ κεῖ. ^g Ἦδη omittunt *Ar. C. Dan.* ^h Συ-
 ρακούσιοι cum v super o recenti manu scripto Cass. ⁱ Ἠσσημένοι Dan.
^k Εἰ ἡ αὕτη ἡ πόλις Gr. Mox καὶ abest Mosqu.

tatu pariter a terra invadentes, his
 subsidiis, urbium aliis quidem per
 vim captis, aliis vero circumvallatis,
 sperabamus fore, ut eam facile de-
 bellaremus, postea vero totius etiam
 Græciæ imperio potiremur. Pecuniam
 vero et commeatum, ut res
 illas, quas animo conceperamus, com-
 modius perageremus, illa ipsa regio-
 num illarum oppida nobis adjuncta,
 præter hujus regionis proventus, qui-
 bus sine negotio frui potuissemus,
 nobis erant abunde suppeditatura."

91. "Quæ igitur fuerint nostra
 consilia de classe nunc in Siciliam
 profecta, ex homine, qui res istas
 exploratissimas habet, audistis. Et
 duces, quotquot illic sunt reliqui,

æque ac si ego quoque illic essem,
 hæc, si possint, peragent. Quod
 autem et res illæ salvæ esse ne-
 queant, nisi succurratis, jam discite.
 Sicilienses enim, sunt illi quidem
 imperiti: sed tamen, si frequentes
 in unum coëant, nunc etiam super-
 stites esse poterunt. Syracusani vero
 soli, quod et prælio, ad quod maxi-
 mas copias ex omni totius populi
 ordine ac ætate collectas duxerant,
 ab Atheniensibus superati fuerint, et
 classe simul ab iisdem coercerantur,
 Atheniensium apparatus, qui nunc
 illic est, resistere non poterunt.
 Quod si hæc urbs capiatur, reliqua
 etiam Sicilia, mox et Italia occupa-
 bitur. Atque periculum, quod illine

μακροῦ ἵ ὑμῖν ἐπιπέσοι. ὥστε μὴ, περὶ ^k τῆς Σικελίας, τὶς οἴσθω μόνον βουλευεῖν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς Πελοποννήσου, εἰ μὴ ποιήσετε τὰδε ἐν τάχει, στρατιάν τε ἐπὶ νεῶν ^l πέμψετε τοιαύτην ἐπεῖσε, οἵτινες, ^m αὐτερέται κομισθέντες, καὶ ⁿ ὀπλιτεύουσιν εὐδύς· καὶ (ὁ τῆς στρατιᾶς ἔτι χρησιμώτερον εἶναι νομίζω,) ἄνδρα Σπαρτιάτην ἄρχοντα, ^o ὥς ἂν τοὺς τε παρόντας ζυντάξῃ, καὶ τοὺς ^p μὴ ἐθέλοντας προσαναγκάσῃ. οὕτω γὰρ οἱ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσύνουσιν μᾶλλον, καὶ οἱ ^q ἐνδοιάζοντες, ἀδέεστερον ^r προσίασι. καὶ τὰ ἐνθάδε χρὴ ἅμα φανερώτερον ἐκπολεμεῖν, ἵνα ^s Συρακούσιοί τε, νομίζοντες, ὑμᾶς ^t ἐπιμελεῖσθαι, μᾶλλον ἀντιέχωσι, ^u καὶ Ἀθηναῖοι τοῖς ἑαυτῶν ἦσσαν ἄλλην ἐπικουρίαν ^v πέμπωσι. τειχίζειν δὲ χρὴ ^w Δεκέλειαν τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ Ἀθηναῖοι μάλιστα αἰεὶ φοβοῦνται, καὶ ^x μόνου αὐτοῦ νομίζουσι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ οὐ διαπεριρᾶσθαι. βεβαϊότατα δ' ἂν τις ^y οὕτω τοὺς πολέμιους βλάπτῃ, εἰ, ἂ μάλιστα δεδιότας αὐτοὺς αἰσθάνοιτο, ταῦτα, σαφῶς πυνθανόμενος, ἐπιφέρει. εἰκὸς γὰρ, αὐτοὺς ἀκρίδεστατα ἐκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
340.

ⁱ Ἡμῖν Ar. C. ^k Τῆς deest C. ^l Pro πέμψατα. Æ. Port. ^m Ἀδ.
Σπυρίτου Reg. ⁿ Ὀπλιτεύουσιν Ar. C. Bar. Ald. Flor. Steph. 1. Dan.
Mosqu. ^o Ὅς ἂν Ar. C. mox συντάξῃ Mosqu. ^p Μὴ θέλοντας Ar. C.
Gr. Cl. Cass. Aug. Mosqu. ^q Ἐνδοιάζ. Mosqu. ^r Προσίστασι Gr. ^s Συ-
ρακούσιοι Cass. et sic passim. ^t Ἐπιμελεῖσθαι Cass. et Aug. sed hic inter
et μ a m. 2. scr. μs. ^u Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι Cl. Gr. ^v Πίμπουσι Mosqu.
^w Vide Annot. Huds. ^x Μόνον Ar. C. ^y Οὕτως Cass. Aug.

vobis impendere modo prædixi, non multo post in vos irruet. Quare nepo de Sicilia tantum, sed etiam de Peloponneso, se consultare putet, nisi hæc celeriter feceritis. Eum autem exercitum in naves impositum illuc mittetis, qui collectus erit ex iis, qui eo delati, iidem et remiges et mox milites erunt: et (quod ipso exercitu longe utilius esse puto) virum Spartanum imperatorem, ut et illos, qui adsunt, in officio contineat, et illos, qui adesse recusant, ad officium compellat. Sic enim et qui vobis amici sunt, majorem habebunt fiduciam, et qui animo sunt dubio, minus timide ad vos accedent. Et quod attinet ad hujus re-

gionis loca, oportet vos simul hinc Atheniensibus apertius bellum inferre, ut et Syracusani, existimantes, vos de sua salute sollicitos esse, magis et alacrius Atheniensibus resistent, et Athenienses aliud auxilium suis in Siciliam minus mittant. Deceleam autem, quæ est in Attica, oportet munire, quod Athenienses perpetuo præcipue formidant, et, hoc solum incommodum in bello se non expertos esse, putant. Et sane quis ita certissimis damnis hostes afficiat, si, quæ maxime ipsos formidare senserit, hæc ipse plane comperta habens, ipsis inferat. Verisimile enim est, singulos ipsorum mala, unde periculum aliquod im-

Bell. ^z δεινὰ ἐπισταμένους φοβεῖσθαι. ἃ δ' ἐν τῇ ^a ἐπιτειχί-
 Pelop. σει αὐτοὶ ὠφελούμενοι τὰς ἐναντίους ^b καλύψετε, πολλὰ
 an. 17. Olymp. παρῆς, τὰ μέγιστα κεφαλαιώσω. οἷς ^c τε γὰρ ἡ χώρα
 91. 2. U. C. κατεσκεύασται, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, τὰ μὲν λη-
 Varr. 340. φθέντα, τὰ δ' αὐτόματα, ἥξει. καὶ τὰς τοῦ ^d Λαυ-
 ρείου τῶν ^e ἀργυρείων μετὰλλων προσόδους, καὶ ὅσα
 ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων νῦν ὠφελούνται, εὐδὺς ἀπο-
 στερήσονται. ^f μάλιστα δὲ, τῆς ἀπὸ τῶν ξυμμάχων
 προσόδου ἥσσον διαφορουμένης, ^g οἷ, τὰ παρ' ὑμῶν,
 νομίσαντες, ἥδη ^h κατὰ κράτος πολεμεῖσθαι, ⁱ ὀλιγω-
 ρήσουσι."

εβ'. "Γίγνεσθαι δέ τι αὐτῶν καὶ ἐν τάχει, καὶ
 προθυμότερον, ἐν ὑμῖν ἐστίν, ὦ Λακεδαιμόνιοι. ^k ἐπεὶ,
 ὥς γε δυνατὰ, καὶ οὐχ ἀμαρτήσεσθαι, οἶμαι, γνώμης,
 πάνυ θαρσῶ· καὶ ^l χείρων οὐδεὶ ἀξιώ δοκεῖν ὑμῶν
 εἶναι, εἰ τῇ ἐμαυτοῦ μετὰ τῶν πολεμιατάτων, ^m φιλό-
 πολίς ποτὲ δοκῶν εἶναι, νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι. ⁿ ἐδὲ
 ὑποπτεύεσθαί μου, εἰς τὴν φυγαδικὴν προθυμίαν, τὸν

^z Δυνὰ δεῖσθαι Dan. ^a Ἐπιχειρήσαι Mosqu. ^b Καλύψετε Gr. ^c Το
 deest Ar. ^d De Fodinis in Laurio vide Thucyd. l. 2. Meminere item
 plures, Hesych. Suid. Scholiastes Aristoph. Aliique. Inde γλαυκὴς Λαυριω-
 τικαὶ nummi ex argento Laureotico cusi et noctua signati. Vide Meursium
 de Fortuna Attica pag. 56. Cap. VII. Huds. Λαυρίου Reg. Cass. Aug.
 Mosqu. ^e Ἀργυρίων Gr. Aug. ^f Scil. ἀποστερήσονται, vel βλαφθήσονται.
 Æ. Port. Huds. ^g Οἷ Basil. ^h Κατὰ κράτος Bar. Ald. Flor. Bas.
 Steph. l. Reg. Aug. ⁱ Ὀλιγωρ. per n Mosqu. ^k Id est: καὶ γὰρ πάνυ
 θαρσῶ ὥς ταῦτα, τὰ ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενα, δυνατὰ ἐστί, καὶ οἶμαι οὐχ ἀμαρτήσεσθαι
 τῆς γνώμης. Æ. Port. Huds. ^l Χείρων Ar. C. Reg. Cass. Aug. ^m Φι-
 λόπολις τε δοκῶν εἶναι Bar. Reg. ⁿ Ἀξιώ repetendum ἀπὸ κοινῆ. Æ. Port.
 Huds.

pendeat, optime cognoscere, ac for-
 midare. Commoda autem, quæ ex
 hac munitione exstructa vos ipsi
 percipietis, et quibus adversarios
 frui prohibebitis, ut multa omit-
 tam, ea, quæ maxima sunt, summa-
 tim dicam. Nam et ea, quibus ipso-
 rum ager est instructus, pleraque,
 partim quidem a vobis per vim capta,
 partim vero sua sponte in vestram
 potestatem venient. Et proventibus,
 quos percipiunt ex argenti secturis,
 quæ sunt in Laurio monte, et com-
 modis, quæcunque nunc ex agro ju-
 diciisque capiunt, statim privabun-
 tur. Præcipue vero gravissimum
 detrimentum capient, si a sociis ve-

ctigalia non afferantur, qui, existi-
 mantes, bellum a vobis acriter jam
 administrari, ipsos negligent."

92. "Quarum rerum ut aliquid
 mature et impigre fiat, in vobis est
 situm, Lacedæmonii. Nam, hæc fieri
 posse, (existimo autem, fore, ut opi-
 nione minime fallar;) prorsus con-
 fido. Sed a vobis peto, ne cuiquam
 vestrum deterior esse videar, si cum
 infestissimis meæ patriæ hostibus,
 ego, qui quondam patriæ amans ha-
 bitus sum, jam contra meam ipsius
 patriam acerrime tendam: neve ora-
 tio mea veniat in suspicionem studii,
 quo exules uti solent, ut hac sua
 animorum alacritate, quam oratione

λόγον. Φυγὰς τε γάρ εἰμι τῆς τῶν ἐξελασάντων πονη-
ρίας, καὶ οὐ τῆς ¹ ὑμετέρας, ἣν πεῖδησθί μοι, ^m ὥφε-
λείας· καὶ πολεμιώτεροι ⁿ οὐχ, οἱ τοὺς πολέμιους που
βλάψαντες, ὑμεῖς, ἢ οἱ τοὺς φίλους ἀναγκάσαντες
πολεμίους γενέσθαι. τό, τε ^o Φιλόπολι οὐκ, ^p ἐν ᾧ ἀδι-
κοῦμαι, ἔχω, ^q ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶς ^r ἐπολιτεύσῃην.
^s οὐδ', ἐπὶ πατρίδα οὔσαν ἔτι, ^t ἡγοῦμαι, ἰέναι, πολὺ δὲ
μᾶλλον τὴν οὐκ οὔσαν ἀνακτᾶσθαι. καὶ Φιλόπολις
οὗτος ὀρθῶς, οὐχ, ὅς ἂν τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκως ἀπολέσας
μὴ ἐπὶ, ἀλλ', ὅς ἂν ἐκ παντὸς τρόπου, διὰ τὸ ἐπιδυ-
μεῖν, πειραδῇ αὐτὴν ἀναλαβεῖν. οὕτως, ἔμοιγε, ἀξιῶ,
ὑμᾶς καὶ ἐς κίνδυνον καὶ ἐς ταλαιπωρίαν πᾶσαν ἀδεῶς
χρησθαι, ᾧ Λακεδαιμόνιοι· γνόντας, τοῦτον δὲ τὸν ὑφ'
ἀπάντων προβαλλόμενον λόγον, ὥς, εἰ, πολέμιός ^u γε
ᾖν, σφόδρα ἔβλαπτον, καὶ ἂν, φίλος ᾖν, ἱκανῶς ὥφε-
λοίην· ὅσῳ τὰ μὲν Ἀθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα
^v εἰκάζον. καὶ αὐτοὺς ^w νῦν, νομίσαντας περὶ μεγίστων
δὲ τῶν διαφερόντων βουλευέσθαι, μὴ ^x ἀποκνεῖν τὴν
ἐς τὴν Σικελίαν τε καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν· ἵνα

Bell.
Pelop.
an. 17.
Olymp.
91. 2.
U. C.
Varr.
340.

¹ Ἡμιστίας Reg. ^m Ὀφελίας Aug. et sic infr. et sæp., Cass. Gr.
ⁿ Οὐχὶ τοῖς C. Dan. mox βλάψαντες Mosqu. pro βλάψ. et huius pro ἡ. et οἱ
ante τ. φίλ. d. ^o Φιλόπολιν Cass. Reg. Aug. ^p Scil. χρόν. Huds.
^q Ἀλλὰ Gr. ^r Ἐπολιτεύμεν Marg. ^s Οὐδ' ἐπὶ Gr. Mosqu. ^t ἡγο-
μαι νῦν ἵνα Ar. C. Bar. Cl. Gr. Ald. Flor. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug.
^u Ἐγὼ pro γε Mosqu. ^v Ἡκάζον Aug. itid., Reg. Cass. cum adnotatione
in margine Reg. σημειῖναι ἡκάζον. ^w Αὐτοὺς ὑμᾶς Mosqu. ^x Ἀποκνεῖν
Dan.

demonstrant, eorum, apud quos ver-
ba faciunt, benevolentiam sibi con-
ciliant. Exsul enim sum propter
improbabilitatem illorum, qui urbe me
expulerunt: sed non a vestra (si
mibi credideritis) utilitate exsulo.
Neque vero vos, qui nobis hostibus
aliquando nocuistis, mibi pro hostibus
magis estis habendi, quam qui ami-
cos coëgerunt hostes fieri. Et amo-
rem in patriam retineo, non quum a
meis civibus injuriam accipio: sed
quum in republica tuto vivebam.
Neque existimo, me bellum inferre
ei, quæ adhuc patria mihi sit; imo
vero potius eam, quæ mihi nulla est,
recuperare. Atque is vere est pa-
triam amans, non, qui suam, quam

injuste amisit, non invadit: sed
qui eam, propter illius desiderium,
quavis ratione recuperare conatur.
Quamobrem, Lacedæmonii, a vobis
peto, ut opera mea et in periculis et
in omnibus laboribus intrepide uta-
mini: et sciatis id, quod ab omni-
bus passim jactatur, si, dum hostis
essem vobis, vehementer nocui, me
etiam, si vobis amicus sim, multum
vobis prodesse posse; idque eo ma-
gis, quo magis res quidem Athenien-
sium cognitatas habeo, vestras vero
conjecturis assequebar. A vobis et-
iam peto, ut, cum nunc de maximi
momenti rebus consultari sentiat, ne
expeditionem in Siciliam atque in
Atticam suscipere vos pigeat: ut

Bell. τὰ τε ἐκεῖ ὧς βραχεῖ μορίῳ ζυμπαραγενόμενοι, μεγάλας
 Pelop. σάσητε, καὶ Ἀθηναίων τὴν τε οὖσαν καὶ τὴν μέλλου-
 an. 17. σαν δύναμιν κατέλθετε, καὶ ὧς μετὰ ταῦτα αὐτοὶ τε
 Olymp. 91. 2. ἀσφαλῶς οἰκῆτε, καὶ τῆς ἀπάσης Ἑλλάδος, ἐκούσης,
 U. C. ἃ καὶ οὐ βία, κατ' εὐνοίαν δέ, ἢ ἡγήσθησθε."
 Varr. 340.

σγ'. Ὁ μὲν Ἀλκιβιάδης τοσαῦτα ἔειπεν. οἱ δὲ Λα-
 κεδαιμόνιοι, διανοούμενοι μὲν καὶ αὐτοὶ πρότερον στρα-
 τεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, μέλλοντες ἔτι καὶ περι-
 ορώμενοι, πολλῶ μᾶλλον ἐπερρώσθησαν, διδάξαντος
 ταῦτα ἕκαστα αὐτοῦ, καὶ νομίσαντες, παρὰ τοῦ σαφέ-
 στατα εἰδότος ἀκηκοέναι. ὥστε τῇ ἐπιτειχίσει τῆς
 Δεκελείας προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν, ἔτι καὶ τοπαρευτικά
 καὶ τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ πέμπειν τινὰ τιμωρίαν. καὶ
 Ἰγύλιππον τὸν Κλεανδρίδου προστάξαντες ἄρχοντα
 τοῖς Συρακουσίοις, ἐκέλευον, μετ' ἐκείνων καὶ τῶν Κο-
 ρινθίων βουλευόμενον, ποιεῖν, ὅπῃ ἐκ τῶν παρόντων
 μάλιστα καὶ τάχιστα τις ὠφέλεια ἦξει τοῖς ἐκεῖ.

ὧ Id est: βραχεῖ μορίῳ τῶν ὑμῶν στρατιωτῶν ζυμπαραγενόμενοι τὰ μεγάλα
 πράγματα τὰ ἐκεῖ ὄντα σάσητε. *Æ. Port. Huds.* ὧς μετὰ ταῦτα *Ar. Bar.*
Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. ὧς καὶ δεest *Reg.* ὧς ἡγήσθησθε *Cass.*
Aug. ὧς ὁ μὲν οὖν Ἀλκιβιάδης *Ar. C. Mosqu.* ἔειπε *Gr.* ἔτι
Reg. Cass. Aug. δῖσι *Mosqu.* qui et μέλοντες. ἦδη *Mosqu.* ἔτι καὶ
 παρευτικά *Ar. C. Dan.* καὶ τὸ παρ' αὐτῶν *Cass. Aug.* τῇ δεest *Gr.*
Mosqu. Ἰγύλιππον τὸν Κλεανδρίδου *Ar. C.* Τὸν Κλεανδρίδου habet *Diodorus*
Sic. l. 15. qui, ut credit *Palmerius* in *Exercit. p. 55.* est ex hoc loco corri-
 gendus; quum et *Thucydides* in iis rebus fides sit potior, et Κλεανδρίδης *Sparta-*
tanum magis sapiat. *Huds.* Κλεανδρίδου etiam *Dan.* βουλευόμενον *Ar. in*
margin. βουλευόμενον a prima manu, ex emendat. βουλευόμενον *Cass.* βουλευό-
 μιν *Mosqu.* Ὅποι *Ald. Flor. Bas.* Ὅπῃ *Cass. Aug.* Id est:
 μεγίστη τις ὠφέλεια καὶ τάχιστη (vel μεγίστη τις ὠφέλεια καὶ τάχιστα, vel καὶ
 τοῦτο τάχιστα) ἦξει τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ, scil. τοῖς Σικελίοις καὶ Σικελιώταις. *Æ.*
Port. Ὀφίλια, et in marg. eadem manu σημείωσαι ὠφίλια διὰ τοῦ α.

exigua manu illuc una profecti, res
 magnas, quæ illic sunt, conservetis;
 et Atheniensium potentiam, et præ-
 sentem et futuram, evertatis; et in
 posterum ipsi tuto in vestris sedibus
 habitetis, et universæ Græciæ non
 invitæ, sed voluntariæ, et per bene-
 volentiam imperium obtineatis."

93. Atque Alcibiades quidem hæc
 dixit. Lacedæmonii vero, cum et
 ipsi jam ante bellum Athenis in-
 ferre cogitarent, * sed adhuc cuncta-
 rentur, et occasionem observarent,

tunc multo magis confirmati sunt,
 postquam ipse hæc singula docuit,
 quod existimarent, se audisse ab eo,
 qui planissime nosset. Quamobrem
 animum jam appulerunt ad munien-
 dam Deceleam, et ad aliquod auxi-
 lium Siculis statim mittendum. Cum
 autem Gylippum, Cleandridæ filium,
 Syracusanis ducem assignassent, jus-
 serunt eum cum ipsis et Corinthiis
 consultare, operamque dare, ut pro
 præsentī rerum facultate maximum
 aliquod auxilium Siculis, idque pri-

* Sed adhuc aliquid circumspectantes cunctarentur, multo magis etc.
Valla. Sed adhuc negligentes cunctarentur etc. *Steph.* Contentim ta-
 men illud atque otiose fecerunt etc. *Acacius. Huds.*

ὁ δὲ δύο μὲν ναῦς ὁ τοὺς Κορινθίους ῥῆδῃ ἐκέλευεν οἱ πέμπειν ἐς Ἀσίην, τὰς δὲ λοιπὰς παρασκευάζεσθαι, ὅσας διανοῶνται πέμπειν, καὶ, ὅταν καιρὸς ᾖ, ἐτοίμας εἶναι πλεῖν. ταῦτα δὲ ζυνδέμενοι, ἀνεχώρουν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος. ἀφίκετο δὲ καὶ ἡ ἐκ τῆς Σικελίας τριήρης τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τε χρήματα καὶ ἰππίας. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀκούσαντες, ἐψηφίσαντο τὴν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ καὶ τοὺς ἰππίας. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα· καὶ ἔξδομον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ἕξυνέγραψεν.

58. Ἀμα δὲ τῷ ᾗρι εὐδὺς ἀρχομένῳ, τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους, οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ Ἀθηναῖοι, ἄραντες ἐκ τῆς Κατάνης, παρέπλευσαν ἐπὶ Μεγάρων τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ, οὓς ἐπὶ Γέλανος τοῦ τυράννου (ὥσπερ καὶ πρότερόν μοι εἴρηται,) ἀναστήσαντες Συρακούσιοι, αὐτοὶ ἔχουσι τὴν γῆν. ἀποβάντες δὲ ἐδήωσαν τοὺς ἄγρους, καὶ ἐλθόντες ἐπὶ ἔρυμά τι τῶν Συρακουσίων, καὶ οὐχ ἐλόντες, αὖτις καὶ πεζῇ καὶ ναυσὶ παρακομισθέντες ἐπὶ τὸν Τηρέαν ποταμόν, τό τε πε-

Reg. In Cass. corrector ex ὠφιλία fecerat ὠφιλία. ὁ τὰς Ar. C. ῥῆδῃ abest Aug. ὁ ὅτ' ἂν Aug. ῥῆδῃ deest Dan. ὁ ἡ non habet Gr. Πέμπειν Reg. ἕξυνέγραψεν Reg. per compendium scripturæ. ἕξυνέγραψεν Bas. et sine v. Mosqu. qui et c. 94. init. ἐπιγινώσκον. Scilicet τὰς Μεγάρων εἰρήσας. Vide p. 350. (ed. vet.) Huds. Τί deest Gr. Illud ἕξυμα esse φερούμενον τῆς Μεγάρων, existimat Cluver. quem vide in Sicilia p. 134. Huds. Συρακουσίων Cass. Τηρέα Reg.

mo quoque tempore, mitteretur. Ille vero Corinthiis imperavit, ut tunc quidem duas naves Asinen ad se mitterent, reliquas vero præpararent, quasunque mittere destinassent, utque, quum tempus adesset, ad navigandum essent paratæ. His autem constitutis, Lacedæmone discesserunt. Atheniensium etiam tritemis, quam duces ad pecunias et equites adducendos miserant, Athenas ex Sicilia pervenit. Athenienses vero, cum postulata suorum ducum audissent, et commentum et equitatum exercitui mittere decreverunt. Atque hæc hyems exiit, et hujus belli, quod Thucydides conscripsit,

decipus septimus annus excessit.

94. Insequentis autem ætatis vere statim ineunte, Athenienses, qui erant in Sicilia, castris e Catana motis, navigarunt adversus Megara, quæ sunt in Sicilia, unde (quemadmodum et prius a me commemoratum est) Syracusani, pulsus sub Gelone tyranno cultoribus, agrum ipsi habent. Excensu autem ex navibus in terram facto, et agros Megarensium vastarunt, et ad quandam Syracusanorum munitionem profecti, cum eam non expugnassent, rursus et itinere pedestri et navibus ad Teream fluvium se receperunt, et cum in campestria adscendissent, ea

Bell. δῖον, ἀναβάντες, ἐδήουν, καὶ τὸν σῖτον ὕ ἐνεπίμπρασάν^γ
 Pelop. καὶ τῶν Συρακουσίων περιτυχόντες^z τισὶν οὐ πολλοῖς,
 an. 18. καὶ ἀποκτείναντές^a τε τινὰς, καὶ^b τροπαῖον^c στήσαν-
 Olymp. 91. ²/₃ τες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὰς ναῦς· καὶ ἀποπλεύσαντες^d ἐς
 U. C. Κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ^e ἐπισιτισάμενοι, πάσῃ τῇ στρα-
 Varr. 34²/₁. τιᾷ ἐχώρουν ἐπὶ^f Κεντόριπα, Ἕ Σικελῶν πόλισμα, καὶ
^h προσαγαγόμενοι ὁμολογία, ⁱ ἀπήσαν, ^k πιμπράντες
 ἅμα τὸν σῖτον τῶν τε ^l Ἰησσαιῶν καὶ τῶν Ὑβλαίων
 καὶ ἀφικόμενοι ἐς Κατάνην, καταλαμβάνουσι τοὺς τε
 ἱππέας ἡκόντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πεντήκοντα καὶ διακο-
 σίους, ἄνευ τῶν ἵππων, μετὰ σκευῆς, ὥς αὐτόθεν ἵππων
 πορισθησομένων, καὶ ἱποτοξότας τριάκοντα, καὶ τά-
 λαντα ἀργυρίου τριακόσια.

April. 5^ε. Τοῦ δ' αὐτοῦ ἥρος καὶ^m ἐπ' Ἄργος στρατεύ-
 σαντες Λακεδαιμόνιοι, μέχρι μὲν Κλεωνῶν ἦλθον,
 Maio. σεισμοῦ δὲ γενομένου, ἀπεχώρησαν. καὶ Ἀργεῖοι

^γ Ἐνεπίπρασαν Reg. Cass. In Reg. manus recens μ super i scripserat.
 Ἐνεπίπρασαν Gr. ἐμπίπρασαν Mosqu. ^z Particula τισὶν videtur πλεονάζειν.
 Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Attic. p. 80. Huds. ^a Τε
 deest C. Gr. Dan. ^b Τροπαῖον οὐ στήσαντες Dan. ^c Στήσαντες ἐς Κατάνην
 Gr. ommissis ceteris. ^d Ἀνεχώρησαν ἐς Κατ. Mosqu. petitum haud dubie e
 vs. priori proximo. ^e Ἐπισιτισάμενοι Reg. ^f Κεντόριπα Ar. Vide Clu-
 verii Siciliam p. 308. Huds. ^g Σικελῶν Gr. Aug. Sic quoque fuerat in
 Cass. recens manus fecerat Σικελῶν. σικελικὸν Mosqu. ^h Προσαγόμενοι Ar.
 Προσαγόμενοι ἐπήσαν Reg. omisso ὁμολογία. ⁱ Heie permutatur orationis
 structura; perinde enim est, ac si dixisset ἅμα ἀπὸντες ἐμπίπρασαν τὸν σῖτον.
 Vide Stephani Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 168. Huds. ^k Πι-
 πράντες Reg. πιμπράσαντες Mosqu. ^l Ἰησσαι sive Inessenses iidem sunt
 cum illis, qui Cicroni in Verrinis, et Plinio lib. 3. *Ætnenses* dicuntur.
 Nam oppidum *Ætna* antea dictum fuit Ἰννησον, sive Ἰννησα, quod postmodo
 apud Strabonem corruptum est in Ἰννησα, et apud Diodorum in Ἐννησία.
 Vide Cluverii Siciliam p. 122. 123. Huds. ^m Ἐπὶ Ἄργος Mosqu.

vastarunt, et frumentum incende-
 runt. Et cum incidissent in non-
 nullos Syracusanos, quorum nume-
 rus non erat magnus, et eorum ali-
 quot interfecissent, et tropæum ere-
 xissent, ad classem redierunt. Et
 Catanam reversi, et illinc assumtis
 cibariis ad protectionem necessariis,
 cum omnibus copiis adversus Cento-
 ripa, Siculorum oppidum, iverunt,
 eoque per deditionem certis condi-
 tionibus factam in suam potestatem
 redacto, discesserunt, et dum iter
 facerent, segetes Inessæorum et Hyb-

læorum incenderunt. Catanam au-
 tem reversi offendunt equites ducen-
 tos quinquaginta, Athenis profectos,
 sine equis, ac eum illorum cultu,
 quod ipsam Siciliam equos suppedita-
 turam putarent: et equestres sa-
 gittarios triginta, et trecenta argenti
 talenta, Athenis advecta.

95. Eodem vere, Lacedæmonii,
 expeditione adversus Argos suscepta,
 progressi quidem sunt ad Cleonas
 usque: sed, facto terræ motu, do-
 mum redierunt. Postea vero Argivi,
 irruptione in agrum Thyreaticum

ἂ μετα ταῦτα ἐσβαλόντες ἐς τὴν ὁ Θυρεάτιν, ὅμορον Bell.
οὔσαν, λείαν τῶν Λακεδαιμονίων πολλὴν ἔλαβον, ἢ Pelop.
ἐπράδη ταλάντων οὐκ ἔλαττον πέντε καὶ εἴκοσι. καὶ ὁ Olymp.
Ῥ Θεσπίων δῆμος ἐν τῷ αὐτῷ θέρει, οὐ πολὺ ὕστερον, U.C.
ἐπιθήμενος τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν, οὐ κατέσχευ' Varr.
ἀλλὰ ἡ βοηθησάντων Ἀθηναίων, οἱ μὲν ξυνελήφθησαν, Maio.
οἱ δ' ἑξέπεισον Ἀθήναζε.

55'. Καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ αὐτοῦ θέρους, ὡς ἐπύ- Maio.
δοντο τούς τε ἱππέας ἤκοντας τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ
μέλλοντας ἤδη ἐπὶ σφᾶς ἵεναι, νομίσαντες, εἰ μὴ τῶν
Ἑπιπολῶν κρατήσωσιν οἱ Ἀθηναῖοι, χωρίου ἁπο-
κρήμνου τε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐδὺς κειμένου, οὐκ
ἂν ῥαδίως σφᾶς, οὐδ' εἰ ἡ κρατοῖντο μάχη, ἀποτε-
χισθῆναι, διανοοῦντο τὰς προσέσεις αὐτῶν φυλάσ-
σειν, ὅπως μὴ κατὰ ταύτας λάθωσι σφᾶς ἀναβάντες
οἱ πολέμιοι· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη γε αὐτοὺς δυνηθῆναι.
Ἐξήρτηται γὰρ τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πό-
λεως ἐπικλινές τε ἔστι, καὶ ἐπιφανές πᾶν εἶσω καὶ
ἐνόμασται ὑπὸ τῶν Συρακουσίων, διὰ τὸ ἐπιπολῆς

ἂ Μιταταῦτα Ar. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Mosqu. Reg. ὁ Θυρεάτιν
Cl. ex emend. Θυρεάτιν Dan. Ῥ Θεσπισίων et in marg. Θεσπίων Gr.

ἡ βοηθησάντων τῶν Ἀθ. Gr. Mosqu. ἡ Ἐξίμπτισον Mosqu. ἡ Cum du-
plici λ plerumque in Codd. Mss. Egregiam Epipolarum descriptionem pete
ex Cluverii Sicilia p. 148. 149. Huds. Ἑπιπολῶν Cass. Aug. ἡ Ἀπὸ
κηρυγῶ Reg. ἡ Κρατοῖντο τῇ μάχῃ C. ἡ Προέσεις Reg. Gr. ἡ Id
est: κατὰ τὰς ὁδοὺς, δι' ἃν πρὸς τὰς Ἑπιπολὰς προσίναι δυνατὸν ἦν. Æ. Port.
Ταῦτα Reg. Cass. Gr. In Reg. recenti manu super α scriptum erat σ. κατα-
ταῦτα Aug. Mosqu. ἡ Ἐξήρτηται cum η a recenti correctore inter versus
Reg. ἰξήρηται Mosqu. qui et ἄλλην pro ἄν, et ἄλλω pro ἄλλο. ἡ Ἐστὶν
Cass. Aug. ἡ Συρακουσίων Cass. Paulo post ἄρτι d. Mosqu.

suo finitimum facta, magnam Lace-
dæmoniorum prædam ceperunt, quæ
talentis non minus viginti quinque
vendita fuit. Neque multo post,
eadem æstate, populus Thespiensis
impetum fecit in Magistratus: sed
rerum non est potitus. Sed cum
Athenienses opem ipsi populo tulis-
sent, partim quidem comprehensi
fuerunt, partim vero Athenas confu-
gerunt.

96. Eadem æstate Syracusani, cum
intellexissent, Atheniensibus venisse
equites, et jam adversus se venire

statuisse, existimantes, si Athenien-
ses non occupassent Epipolas, locum
præruptum, et urbi imminentem, se
non facile circumvallatum iri, ne si
prelio quidem superati fuissent;
aditus, qui ad ipsas Epipolas pate-
bant, præsidio tueri constituerunt,
ne per hos hostes clam se ascende-
rent: nulla enim alia parte ipsos
illuc ascendere posse, persuasum
habebant. * Nam reliquæ illius col-
lis partes sunt altæ, et ad urbem us-
que declives, et introrsus omnino
patentes. Et locus iste a Syracusanis

* Cætera enim editus est locus, ipsique adeo impendens urbi totus in eam
despectat. Acacius. Huds.

Bell. τοῦ ἄλλου εἶναι, Ἐπιπολαί. καὶ οἱ μὲν ἐξελθόντες
 Pelop. πανδημεὶ ἐς τὸν λειμῶνα, παρὰ τὸν Ἄναπον ποταμὸν,
 an. 18. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ (ἐτύγχανον γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ περὶ τὸν
 Olymp. 91. $\frac{2}{3}$. ἘρμOCRάτην στρατηγὸν ἄρτι παρειληφότες τὴν ἀρχήν.)
 U. C. ἐξέτασιν τε ὅπλων ἐποιοῦντο, καὶ ἑπτακοσίους λογά-
 Varr. 340. δας τῶν ὀπλιτῶν ἐξέκριναν πρότερον, ὧν ἤρχε Διόμιλος,
 Maio. φυγὰς ἐξ Ἄνδρου· ὅπως τῶν τε Ἐπιπολῶν εἴησαν φύ-
 λακες, καὶ, ἣν ἐς ἄλλο τι δέη, ταχὺ ἔξυεστώτες
 παραγίγνωνται.

εζ'. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ταύτης τῆς νυκτὸς τῇ ἐπι-
 γιγνομένη ἡμέρᾳ ἐξητάζοντο, καὶ ἔλαθον αὐτοὺς παντὶ
 ἤδη τῷ στρατεύματι ἐκ τῆς Κατάνης δσχόντες κατὰ
 τὸν Λέοντα καλούμενον, (ὃς ἀπέχει τῶν Ἐπιπολῶν ἐξ
 ἢ ἐπὶ σταδίου,) καὶ τοὺς πεζοὺς ἀποβιβάσαντες,
 ταῖς τε ναυσὶν ἐς τὴν Θάψον καθορμισάμενοι. ἔστι
 δὲ χειρσόνησος μὲν ἐν στενῷ ἰσθμῷ, προὔχουσα ἐς τὸ
 πέλαγος, τῆς δὲ Συρακουσίῳ πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε
 ὁδὸν πολλὴν ἀπέχει. καὶ ὁ μὲν ναυτικὸς στρατὸς τῶν
 Ἀθηναίων ἐν τῇ Θάψῳ, διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν,
 ἡσύχαζεν. ὁ δὲ πεζὸς ἐχώρει εὐθὺς ὁρόμῳ πρὸς τὰς
 Ἐπιπολάς, καὶ φθάνει ἀναβὰς κατὰ τὸ Εὐρύηλον,

* Ἐξακοσίους legendum censet *Æ. Port.* ^b Ἐξυεστώτες omittit *Gr.*
 • Ταύτης τῆς νυκτὸς καὶ τῇ ἐπιγιννομένη ἡμέρᾳ. *Ar. C.* γιννομένη *Mosqu.*
 δ Σχόντες καὶ κατὰ *Gr.* ^c Ἐς τὴν θάλασσαν *Ar. C. Dan. Mosqu.* et mox
 χερσόνησος. et ἰν τῷ στενῷ, et προὔχουσα. sine spir. ^f Συρακουσίῳ et passim
 duplici σ *Cass.* ^g Κατὰ τὸν Εὐρύηλον *Ar. C.* atque omnino ita scribendum.
 Vide *Chuverii Siciliam* p. 147. 148. *Huds.* Sic etiam *Reg.* et *Dan.* Aug.
Mosqu.

ideo vocatus est Epipolæ, quod supra
 cætera loca emineat. Atque hi qui-
 dem cum universis totius populi co-
 piis, simulac dies illuxit, in pratum
 juxta Anapum fluvium, egressi (jam
 enim Hermocrates imperator ejus-
 que collegæ imperium acceperant)
 exercitum recensuerunt: et prius ex
 omni gravis armaturæ numero se-
 ptingentos eximie virtutis viros de-
 legerunt, quibus Diomilus Andrius
 exsul præerat, ut et Epipolis essent
 presidio, et, si ad aliquod aliud *peragendum*, ipsorum opera opus esset,
 in unum congregati, celeriter ades-
 sent.

97. Postridie autem hujus noctis

Athenienses exercitum lustrarunt, et
 jam cum universis copiis e Catana
 profecti, ad locum nomine Leonem,
 ab Epipolis sex septemve stadiis di-
 stantem, clam ipsis *Syracusanis* ap-
 pulerunt, et peditatum in terram
 exposuerunt, et cum classe Thapsum
 subierunt. Est autem peninsula,
 quæ angusto terræ limite in mare
 prominet; neque, sive mari, sive
 terra, multum a Syracusis distat.
 Nauticus autem Atheniensium exer-
 citus in hac Thapso, angusto ejus
 terræ limite circumvallato, quievit.
 Sed peditatus cursu confestim ad
 Epipolas contendit, et per Euryelum
 illuc ocius ascendit, et occupavit,

¹ πρὶν τοὺς Συρακουσίους αἰσδομένους ἐκ τοῦ λειμῶνος τῆς ἐξετάσεως, παραγενέσθαι. ἰσοῦθουν δὲ οἱ τε ἄλλοι, ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε, καὶ οἱ περὶ τὸν Διόμιλον ² ἑπτακόσιοι. στάδιοι δὲ, πρὶν προσμίζειν ἐκ τοῦ λειμῶνος, ἐγίγνοντο αὐτοῖς οὐκ ἔλασσον ἢ πέντε καὶ ³ εἴκοσι. ⁴ προσπεσόντες οὖν ⁵ αὐτοῖς τοιοῦτῳ τρόπῳ ⁶ ἀτακτότερον, καὶ μάχῃ νικηθέντες ⁷ οἱ Συρακούσιοι ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς, ἀνεχώρησαν εἰς τὴν πόλιν· καὶ ὁ τε ⁸ Διόμιλος ἀποδνήσκει, καὶ τῶν ἄλλων ὡς τριακόσιοι. καὶ μετὰ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι, τροπαῖόν ⁹ τε στήσαντες, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀποδόντες τοῖς Συρακουσίοις, πρὸς τὴν πόλιν αὐτὴν τῇ ὑστεραίᾳ ¹⁰ ἐπικαταβάντες, ὡς οὐκ ἐπεξήρσαν αὐτοῖς, ἐπαναχώρησαντες, φρούριον ἐπὶ τῷ ¹¹ Λαβδάλῳ ὠκοδόμησαν, ἐπ' ἅκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν, ὁρῶν πρὸς τὰ Μέγαρα· ὅπως εἴη αὐτοῖς, ὁπότε ¹² προσίοιεν, ἢ μαχούμενοι, ἢ τειχιοῦντες, τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποδῆκῃ.

57. Καὶ οὐ πολλῷ ὕστερον αὐτοῖς ἦλθον ἐκ τε

Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. ² U. C. Varr. 342.

¹ Πλὴν τοὺς Συρακουσίους αἰσδομένους ἔχει τοῦ λειμῶνος καὶ τῆς ἐξετάσεως παραγενέσθαι ἰσοῦθουν τι etc. C. Πλὴν τοὺς Συρακουσίους αἰσδομένους ἐκ τοῦ λειμῶνος καὶ τῆς ἐξετάσεως παραγενέσθαι. ἰσοῦθουν τι etc. Ar. Καὶ τῆς ἐξετάσεως Gr. Reg. Cass. Aug. ² ἑπτακόσιοι Ar. C. atque ita paullo supra; nisi quis, ἑπτακόσιοι reponendum, malit. Huds. ἑπτακόσιοι Aug. Mosqu. qui et Διόμιλον ante; id. mox: προσμίζειν τι ἢ λιμν. ³ Εἴκοσι Cass. ⁴ Προσπεσόντες Gr. ⁵ Διὸν Ar. ⁶ Ἀτακτότερον Gr. mox καὶ ὕστερον; Mosqu. per (u). ⁷ Οἱ Συρακούσιοι desunt Dan. ⁸ Διόμιλος Mosqu. ⁹ Τὴν οὐκ ἐπικαταβάντες Gr. Aug. ¹⁰ Ἐπικαταβάντες Mosqu. mox ἐξήρσαν Bas. ¹¹ Λαβδάλῳ Ar. C. et mox infra. Dan. Mosqu. et infer. Λαβδάλῳ utroque loco Reg. ¹² Προσίοιεν malit Fr. Port.

priusquam Syracusani e prato, ubi recensio fiebat, cognita se adessent. Accurrerunt autem ad opem Epipolis ferendam cum alii, quanta maxima quisque celeritate poterat, tum etiam illi septingenti, quibus Diomilus praeerat. * Interjacebat autem inter pratum, et locum, ubi cum hoste manus conseruerunt, spatium non minus quinque ac viginti stadiorum. Hoc igitur modo, perturbatis ordinibus, Syracusani, impressione in ipsos facta, et ad Epipolas praelio victi, in urbem redierunt: et cum Diomilus, tum etiam ex

aliis, circiter trecenti ceciderunt. Postea vero Athenienses, cum tropaeum erexissent, et, fide publica interposita, Syracusanis mortuos reddidissent, postredie ad ipsam urbem descenderunt: sed cum Syracusani adversus eos non prodissent, egressi castellum ad Labdalum, in summa Epipolarum crepidine Megara versus spectans, excitarunt, ut ipsis locus esset, in quo et instrumenta et pecunias reponerent, quotiescunque vel ad pugnandum, vel ad aliquam munitionem exstruendam prodirent.

98. Nec multo post ad ipsos vene-

* Via non minus viginti quinque stadiorum erat, quam ex campo ad hostem venirent. Acacius. Huds.

Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91.² U. C. Varr. 347.¹ Ἐγέστης τριακόσιοι, καὶ Σικελῶν καὶ Ναξίων ^u καὶ ἄλλων τινῶν ὡς ἑκατόν. καὶ Ἀθηναίων ὑπῆρχον πεντήκοντα καὶ διακόσιοι, ^v οἱ ἵππους τοὺς μὲν παρ' Ἐγεσταίων καὶ Καταναίων ἔλαβον, ^w τοὺς δ' ἐπρίαντο· καὶ ζύμπαντες, πεντήκοντα καὶ ἑξακόσιοι ἱππεῖς ζυνελέγησαν. καὶ καταστήσαντες ἐν τῷ Λαβδάλῳ φυλακὴν, ἐχώρουν πρὸς τὴν ^x Συκὴν οἱ Ἀθηναῖοι, ἵνα περ καθεζόμενοι, ἐτείχισαν τὸν κύκλον ^y διὰ τάχους. καὶ ἐκπληξιν τοῖς Συρακουσίοις παρέσχον τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας· καὶ ἐπεξελθόντες, μάχην διενουσῶντο ποιῆσθαι, καὶ μὴ περιορᾶν. καὶ ἥδη ἀντιπαρατασσομένων ἀλλήλοις, οἱ τῶν Συρακουσίων στρατηγοὶ, ὡς ἑώρων σφίσι τὸ στράτευμα διεσπασμένον τε, καὶ οὐ ῥαδίως ζυντασσόμενον, ἀνήγαγον πάλιν ἐς τὴν πόλιν, πλὴν μέρους τινὸς τῶν ἱππέων. οὗτοι δὲ, ὑπομένοντες, ἐκάλυον τοὺς Ἀθηναίους λιθοφορεῖν τε καὶ ἀποσκίδνασθαι ^z μακρότερον. καὶ τῶν Ἀθηναίων φυλὴ μία τῶν ὀπλιτῶν, καὶ οἱ ἱππεῖς μετ' αὐτῶν πάντες, ἐτρέφαντο τοὺς τῶν Συρακουσίων ἱππέας προσβαλόντες· καὶ ^a ἀπ-

^u Καὶ ἄλλων τινῶν omittit Cl.

^v Οἱ, Marg. Cl. Gr. Reg. Cass. Aug.

^w Τοὺς δὲ ἐπρίαντο Gr. ἱππῆς Aug. et sic semper.

^x Συκὴν Ar. C. Τύκην

esse legendum docuit Chuvierius in Sicilia antiq. p. 151. In vulgatis Diodori Exemplaribus Ἰτύκη legitur, quod viri docti maluerunt corrigere in Τύκην sed, Τύκην veram esse scripturam, fidem facit Thucydidis auctoritas. Scil. Ionica id fit dialecto, quæ τύκω dicit, quod aliae τύχω seu τεύχω. Huds. Συκὴν Gr. συκὴν Aug.

^y Διατάχους Ald. Flor. Bas. Steph. 1. Reg. Cass.

mox ἐπληξιν Mosqu. p. ἑκπλ.

^z Μακροτέρων Cl. Gr. Reg. Cass. Aug.

^a Ἀπίκτινάν τινας Ar.

runt cum ex Egesta trecenti equites, tum Siculorum, Naxiorum, et aliorum quorundam, circiter centum. Atheniensium vero fuerunt ducenti et quinquaginta; qui partim ab Egestæis et Catanæis equos acceperunt, partim vero coëmerunt. Universorum autem equitum, qui collecti fuerunt, summa exstitit sexcentorum et quinquaginta. Athenienses igitur, cum præsidium in Labdalo collocassent, adversus Sycam ivērunt; ubi considentes murorum ambitum celeriter ædificarunt. Hac autem ædificationis celeritate terrorem Syracusanis incusserunt. Quam-

obrem adversus hostem progressi, prælium committere, neque rem negligere in animo habebant. Sed, cum utrinque acies inter se adversæ jam instruerentur, Syracusanorum duces, animadvertentes, suum exercitum esse dissipatum, nec in ordinem facile redigi posse, eum in urbem reduxerunt, excepta quadam equitum parte. Isti enim remanserunt, ut impedirent Athenienses, ne lapides ferrent, neve longius vagarentur. Sed Atheniensium una gravis armaturæ cohors, et cum ea omnes equites, impressione in Syracusanorum equitatum facta, eum in fugam

ἐκτεινάν τε τινὰς, καὶ τροπαῖον τῆς ἵππομαχίας ἔστησαν.

Bell.
Pelop.
an. 18.
Olymp.
91.
U. C.
Varr.
347.

59. Καὶ τῇ ὑστεραία οἱ μὲν ἐτείχιζον τῶν Ἀθηναίων τὸ πρὸς Βορέαν τοῦ κύκλου τεῖχος· οἱ δὲ, λίθους καὶ ξύλα ξυμφοροῦντες, ^b παρέβαλλον ἐπὶ τὸν ^c Τρωγίλον καλούμενον, αἰεὶ, ἥπερ βραχύτατον ἐγίγνετο αὐτοῖς ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὸ ἀποτείχισμα. οἱ δὲ Συρακούσιοι, ^d οὐχ ἥκιστα Ἑρμοκράτους ^e τῶν στρατηγῶν ἐσηγησαμένου, μάχαις μὲν πανδημεὶ πρὸς Ἀθηναίους ^f οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν, ὑποτειχίζειν δὲ ἄμεινον ἐδόκει εἶναι, ἢ ἐκείνοι ἐμελλον ^g ἄξειν τὸ τεῖχος, ^h καὶ, εἰ φθάσειαν, ⁱ ἀποκλείσεις ^k γίγνεσθαι· ^l καὶ [ἅμα] ἐν τούτῳ εἰ ^m ἐπιβοηθοῖεν, μέρος ἀντιπέμπειν αὐτοὺς τῆς στρατιᾶς, καὶ φθάνειν ἂν τοῖς σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους· ⁿ ἐκείνους ^o δὲ ἂν, παυομένους τοῦ ἔργου, πάντας ἂν πρὸς σφᾶς τρέπεσθαι. ἐτείχιζον οὖν ἐξελθόντες, ἀπὸ τῆς σφετέρας πόλεως ἀρξάμενοι, κάτωθεν

^b Παρέβαλλον *Ar. C. Flor. Cass. Gr. Mosqu.* ^c Τρωγίλον *Ar. C.* Τρωγίλος (inquit *Stephanus Byzant.*) χώρα (forte χωρίον) ἐν Σικελίᾳ. Vide *Thucyd.* p. 350. (edit. *Huds.*) et *Cluverii Siciliam* p. 131. 152. *Huds.* Τρωγίλον *Reg. Cass. Aug.* ^d Οὐχ ἥκιστα *C. Ald. Flor. Bas.* οὐχίστα *Mosqu.* ^e Τοῦ στρατηγῶ *Marg.* ^f Οὐκ ἔτι *Gr. Aug.* ^g Ἀξειν *Reg. Cass. Aug.* ^h Scilicet, ὑποτειχίσαντες. Vel. ἡ τοὺς πολέμιους φθάσειαν, καὶ πρὶν αὐτοὺς παραγινῆσθαι, τὸ ὑποτειχίσμα θάσσον ἀποτελίσαν. *Æ. Port. Huds.* ⁱ Scil. ἁλπιζον, τοὺς πολέμιους πρὶν αὐτῶν ὑποτειχίσματι ἀποκλεισθῆναι. *Æ. Port.* Ἀποκλήσεις *Gr. Reg. Cass. Aug.* ^k Γίγνεσθαι *Gr.* ^l Καὶ ἅμα καὶ ἐν τούτῳ *Ar. C. Gr. Cl. Bas. Reg. Cass. Dan. Aug.* ^m Ἐπιβοηθοῖεν *Ald. Flor. Bas.* atque ita paulo infra *Cod. C.* Hic etiam *Gr.* ⁿ Id est: ἰκίνοιν· δι, εἰ πάντες πρὸς σφᾶς τρέπαντο, τοῦ ἔργου ταύσεσθαι ἂν ἰνόμενον. *Æ. Port. Huds.* ^o Δ' ἂν ταυρμ. *Gr.*

verterunt; et nonnullos interfecerunt, huiusque praelii equestris tropæum statuerunt.

99. Postridie vero Atheniensium alii quidem, ambitum muri Boream versus spectantis exstruebant; alii vero, lapides et ligna comportabant, et in loco, qui Trogilus vocatur, semper deponebant, qua parte, a magno portu usque ad alterum mare, muri ædificatio ipsis erat brevissima. Syracusani vero, potissimum Hermocratis ducis suasu, cum omnibus totius populi viribus cum Atheniensibus pugnare, bellicque fortunam periclitari amplius nolebant: sed vi-

sum est satius esse murum substruere, qua parte illi suum erant ducturi, et, si hostem antevertissent, atque suum murum ante ipsius adventum substruxissent, ipsum a se disclusum iri, sperabant. Simul etiam, si interea, dum opus facerent Athenienses, contra venissent, se adversus ipsos, partem exercitus missuros, et aditus mature præoccupaturos, vallisque munituros. Quod si hostes suas omnes copias contra se convertissent, hoc modo putabant illos opus facere cessaturos. Egressi igitur, murum ædificare cœperunt, quem, initio ab urbe sua facto, sub

Bell. τοῦ κύκλου τῶν Ἀθηναίων, ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες,
 Pelop. τὰς τε ῥ' ἐλαίας ἐκκόπτοντες τοῦ τεμένους, καὶ πύργους
 an. 18. Ὀlymp. ζυλίλους καθιστάντες. αἱ δὲ νῆες τῶν Ἀθηναίων οὐπώ
 91. $\frac{2}{3}$. U. C. ἐκ τῆς Θάψου ^α περιεπεπλεύκεσαν ἐς τὸν ^γ μέγαν λι-
 Varr. μένα· ἀλλ' ἔτι οἱ Συρακούσιοι ἐκράτουν ^δ τῶν περὶ τὴν
 34 $\frac{9}{1}$. θάλασσαν· κατὰ γῆν ^ε δ' ἐκ τῆς Θάψου οἱ Ἀθηναῖοι
 τὰ ἐπιτήδεια ^υ ἐπήγοντο.

ῥ'. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς Συρακουσίοις ἀρκούντως ἐδόκει
 ἔχειν, ὅσα τε ἐσταυρώδη καὶ ἀποδομήδη ^α τοῦ ὑποτει-
 χίσματος, ^β καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ^γ αὐτοὺς οὐκ ἤλθον κω-
 λύσοντες, φοβούμενοι, μὴ ^δ σφίσι δίχα γιγνομένοις
 ῥᾶον ^ε μάχωνται, καὶ ἅμα τὴν ^ς κατ' αὐτοὺς περι-
 τείχισιν ἐπειγόμενοι· οἱ μὲν Συρακούσιοι, ^δ φυλὴν μίαν
 καταλιπόντες φύλακα τοῦ οἰκοδομήματος, ἀνεχώρησαν
 ἐς τὴν πόλιν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τοὺς τε ὀχετοὺς ^ε αὐτῶν,
 οἱ ἐς τὴν πόλιν ^ς ὑπονομηδὸν ποτὲ ὕδατος ἡγμένοι ἦσαν,
 διέφθειραν, καὶ τηρήσαντες τοὺς τε ἄλλους Συρακου-
 σίους, ^ς κατὰ σκηνὰς ὄντας ἐν μεσημβρίᾳ, καὶ τινὰς
 καὶ ἐς τὴν πόλιν ^h ἀποκεχωρηκότας, καὶ τοὺς ἐν τῷ

^ρ ῥ' ἐλαίας Reg. Cass. Gr. Aug. ^α Περιέπλευσαν εἰς Cass. Περιπλεύκεσαν
 εἰς Gr. ^β Μίγα λιμένα Cass. Gr. εἰς p. εἰς Aug. ^γ Scil. χωρίων τῶν τῆς
 πόλεως ἰγγύς ὄντων. atque ita locum accipit *Valla*. Vel (ut existimat *Æ.*
Portus), τὰ περὶ τὴν θάλασσαν vocat αὐτὴν τὴν θάλασσαν τὴν ἰγγύς καὶ πρὸ τῆς
 πόλεως οὖσαν, καὶ αὐτὴν τῆς θαλάσσης χρῆσιν καὶ κράτος. *Huds.* ^δ Δι' ἰκ *Ar.*
C. Ald Flor. Bas. Aug. Reg. Cass. Gr. ^ε Ἐπιέγοντο Cass. ^ς Τοῦ
 τευχίσματος *Ar. C.* Τοῦ ἐπιτευχίσματος Reg. ἐπιτευχίσματος Mosqu. ^γ Καὶ
 deest *Ar.* ^δ Οὐκ ἤλθον αὐτοὺς κωλύοντες *Ar.* Αὐτοὺς non habet *Dan.*
^α Δίχα σφίσι Reg. Mosqu. ^β Μάχωνται *Ald. Flor. Bas.* ^γ Κατ' αὐτοὺς
Gr. Aug. Mosqu. ^δ Φυλακὴν *Gr.* ^ε Αὐτῶν deest *Gr.* ^ς Τπονομιδὸν
Reg. Mosqu. ^h Καὶ τὰς σκηνὰς Cass. ^h Ἀνακεχωρηκότας *Ar.*

ambitu muri ab Atheniensibus ex-
 structi, transversum duxerunt, exci-
 sis oleis fani, et ligneis turribus in eo
 erectis. Atheniensium enim classis
 in magnum portum ex Thapso cir-
 cumvecta nondum pervenerat: sed
 Syracusani maris imperium in locis
 urbi suæ vicinis adhuc obtinebant.
 Athenienses vero res necessarias iti-
 nere terrestri ex Thapso in sua ca-
 stris afferebant.

100. Cum autem Syracusanis val-
 lum murique substructo satis firma
 esse viderentur, nec Athenienses ad
 eos impediendos venissent, veriti, ne

Syracusani se bifariam divisos fa-
 cilis oppugnarent, simul etiam
 suam circumvallationem præperan-
 tes: Syracusani quidem, una co-
 horte ad sui ædificii custodiam re-
 licta, in urbem redierunt. Atheni-
 enses vero ipsorum aquæ-ductus fi-
 stulas, quæ per cuniculos aquam ad
 potandum in urbem ducebant, inter-
 ciderunt. Et cum observassent *Sy-*
racusanos, partim quidem meridia-
 nis horis intra tentoria se continen-
 tes, partim vero etiam in urbem re-
 versos, et illos, qui intra vallum
 erant, negligenter id custodientes,

σταυρώματι ἀμελῶς φυλάσσοντας, τριακοσίους μὲν σφῶν αὐτῶν λογάδας, καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐκλεκτοὺς ὠπλισμένους προὔταξαν θεῖν δρόμῳ ἑξαπιναίως πρὸς τὸ ὑποτείχισμα· ἡ δὲ ἄλλη στρατιὰ δίχα, ⁱ ἡ μὲν μετὰ τοῦ ἐτέρου στρατηγοῦ πρὸς τὴν πόλιν, ^k εἰ ἐπιβοηθοῖεν, ἐχώρουν, ^l ἡ δὲ, μετὰ τοῦ ἐτέρου, πρὸς τὸ ^m σταύρωμα τὸ παρὰ τὴν πυλῖδα. καὶ προσβαλόντες οἱ τριακόσιοι, αἰροῦσι τὸ σταύρωμα· καὶ οἱ φύλακες, ⁿ αὐτὸ ἐκλιπόντες, κατέφυγον ^o εἰς τὸ προτείχισμα τὸ περὶ τὸν ^p Τεμενίτην. καὶ αὐτοῖς ξυνέπεσον οἱ διώκοντες· καὶ ἐντὸς γενόμενοι, βία ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακουσίων. καὶ τῶν Ἀργείων τινὲς αὐτόδι, καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ πολλοὶ διεφθάρησαν. καὶ ἐπαναχωρήσασα ἡ πᾶσα στρατιὰ τὴν τε ὑποτείχισιν καθεῖλον, καὶ τὸ σταύρωμα ἀνέσπασαν· καὶ διεφόρησαν τοὺς σταυροὺς ^q παρ' ἑαυτοὺς, καὶ ^r τροπαῖον ἔστησαν.

ρα'. Τῇ δ' ὑστεραία ἀπὸ τοῦ κύκλου ἐτείχιζον οἱ Ἀθηναῖοι τὸν κρημνὸν τὸν ὑπὲρ τοῦ ἔλους ὃς τῶν Ἐπιπολῶν ταύτῃ πρὸς τὸν μέγαν λιμένα ὄρεα, καὶ ἥπερ αὐτοῖς βραχύτατον ἐγίγνετο καταβᾶσι διὰ τοῦ ὀμαλῆ

Bell.
Pelop.
an. 18.
Olymp.
91. ²/₃.
U. C.
Varr.
342.

ⁱ Οἱ μὲν μετὰ Reg. ^k Ὅπως μὴ ἐπιβοηθοῖεν Ar. C. Dan. Mosqu. ii ἐπὶ c. Aug. sed inter versus scr. ὅπως μὴ. ^l Οἱ δὲ Ar Reg. ^m Σταύρωμα in marg. σταύρωμα Gr. ⁿ Αὐτὸ οὐκ ἀρ. C. Dan. ^o Ἐς Reg. Cuss. ^p Vide pag. 391. [edit. Huds.] et Cluverii Siciliam Ant. p. 151. Huds. ^q Τοῦ σταυροῦ Aug. Ἐφ' ἑαυτοῦς Ar. C. Dan. παρ' ἑαυτοῖς Mosqu. et ὑστερίῃ c. 101. init. ^r Τροπαῖον Gr.

trecentos ex suis electos et nonnullos ex levi armatura delectos et armatos præmiserunt, quibus imperarunt, ut ad subjectam hostium munitionem cursu repente currerent. Reliquis vero exercitus bifariam est divisus, ejusque una quidem pars cum altero duce ad urbem contendit, si forte Syracusani contra ipsos ad opem suæ munitioni ferendam accurrerent; altera vero, cum altero duce contendit ad vallum portulæ vicinum. Hi autem trecenti vallum aggressi capiunt, et custodes, eo deserto, in exteriorem urbis munitionem, quæ erat in Temenite, confugiunt. Et qui ipsos persequabantur,

una cum ipsis illuc irruperunt; jamque illuc ingressi, per vim a Syracusanis illinc rejecti fuerunt; ibique nonnulli Argivi et Athenienses non multi occisi fuerunt. Universæ autem Atheniensium copiæ illinc reversæ, et munitionem substructam diruerunt, et vallum revulserunt; et vallos apud se transportarunt, ac tropæum erexerunt.

101. Postridie vero ejus diei Athenienses a muri ambitu, quem jam absolverant, rupem paludi imminentem munire cœperunt, quæ ab hac Epipolarum parte magnum portum versus vergit, et qua ipsis, per locum planum et paludem in portum de-

Bell.
Pelop.
an. 18.
Olymp.
91. $\frac{2}{3}$.
U. C.
Varr.
34 $\frac{1}{2}$.

καὶ τοῦ ἔλους * ἐς τὸν λιμένα τὸ περιτείχισμα. καὶ οἱ Συρακούσιοι ἐν τούτῳ ἐξελθόντες καὶ αὐτοὶ, ἀπεσταύρουν αὐτοῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως, διὰ μέσου τοῦ ἔλους· καὶ τάφρον ἅμα παρώρυσσον, ὅπως μὴ οἶόν τε ἢ τοῖς Ἀθηναίοις μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτευχίσαι. οἱ δ', ἐπεὶ δὴ τὸ πρὸς τὸν κρημνὸν αὐτοῖς ἐξείργαστο, ἐπιχειροῦσιν αὐτοῖς τῷ τῶν Συρακουσίων † σταυρώματι καὶ τάφρῳ, τὰς μὲν ναῦς κελεύσαντες περιπλεῦσαι ἐκ τῆς Θάψου ἐς τὸν ᵂ μέγαν λιμένα τὸν τῶν Συρακουσίων· αὐτοὶ δὲ περὶ ὄρθρον καταβάντες ἀπὸ τῶν Ἐπιπολῶν ἐς τὸ ὅμαλόν, καὶ διὰ τοῦ ἔλους, ἢ πηλῶδες ἦν καὶ ᵓ στεριφώτατον, ᵂ καὶ δύρας καὶ ξύλα πλατέα ἐπιδέντες, καὶ ἐπ' αὐτῶν διαβαδίσαντες, αἰροῦσιν ἅμα ἔω τό τε σταύρωμα, πλὴν ὀλίγου, καὶ τὴν τάφρον, καὶ τὸ ὑπολειφθὲν εἶλον· καὶ μάχῃ ἐγένετο, καὶ ἐν αὐτῇ * ἐνίκαν οἱ Ἀθηναῖοι· καὶ τῶν Συρακουσίων οἱ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχοντες, πρὸς τὴν πόλιν ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ τῷ εὐανύμῳ, παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ αὐτοὺς βουλόμενοι † ἀποκλείσασθαι τῆς διαβάσεως οἱ τῶν Ἀθηναίων τριακόσιοι λογάδες; δρόμῳ ‡ ἠπείγοντο πρὸς τὴν γέφυραν. δέισαντες δὲ οἱ Συρακούσιοι (ἦσαν γὰρ καὶ τῶν ἱππέων αὐτοῖς οἱ πολλοὶ ἐνταῦθα,) ὁμόσε χωροῦσι

* Eis Mosqu. † Στρατιώματι Cass. ᵂ Μίγα λιμ. Mosqu. ᵓ Στεριφώτατον Reg. Cass. Aug. ᵂ Καὶ omittunt Ar. C. Aug. Mosqu. qui et δύρας μὲν κ. ξ. mox διαβαδίσαντες Bas. p. διαβάσις. * Οἱ Ἀθην. ἐνίκ. Mosqu. † Ἀποκλήσασθαι Cl. Gr. Reg. Cass. In Gr. super η scriptum est u. ἀποκλήσασθαι Aug. ‡ ἠπείγοντο Gr.

scendentibus, brevissimus muri ambitus erat futurus. Interea vero Syracusani egressi, rursus et ipsi vallum transversum ducere coeperunt, inchoatum ab urbe, per mediam paludem. Simul etiam fossam prope vallum duxerunt, ne Atheniensibus murum ad mare usque producere liceret. Illi vero, postquam munitionem in Epipolarum rupe ceptam absolverunt, Syracusanorum vallum, fossamque rursus aggredi statuerunt; classe quidem ex Thapso in magnum Syracusanorum portum circumvehi iussa. Ipsi vero sub auro-ram, cum ab Epipolis in planum descendissent, et per paludem (qua

caenosa et maxime solida erat) supra fores asseresque substratos transissent, sub ipsum diluculum capiunt et vallum, praeter exiguum partem, et fossam, sed paulo post et illam partem, quæ reliqua erat, ceperunt. Et ibi praelium commissum est, et Athenienses in eo victores exstiterunt. Et Syracusani, qui dextrum cornu tenebant, ad urbem fugerunt; qui vero in sinistro, ad fluvium. Cum autem trecenti illi Atheniensium delecti milites transitum ipsis intercludere vellent, ad pontem cursu contenderunt. Quod veriti Syracusani, (hic enim et plerique equites ipsis aderant;) cum his trecentis

τοῖς τριακοσίοις τούτοις, καὶ τρέπουσί τε αὐτούς, καὶ ^{Bell. Palap. an. 12. Olymp. 91. 2. U. C. Varr. 347.} ἐσβάλλουσιν ἐς τὸ δεξιὸν κέρας τῶν Ἀθηναίων. καὶ, προσπεσόντων αὐτῶν, ὧς ξυνεφοβήθη καὶ ἡ πρώτη φυλακὴ τοῦ κέρως. ἰδὼν δὲ ὁ Λάμαχος, παρεβοήθει ἀπὸ τοῦ εὐωνύμου τοῦ ἑαυτῶν, μετὰ τοξοτῶν τε οὐ πολλῶν, καὶ τοὺς Ἀργεῖους παραλαβάν' καὶ ἐπιδιαβὰς τάφρον τινὰ, καὶ ὁ μοναθεὶς μετ' ὀλίγων τῶν ξυνδιαβάντων, ἀποδινήσκει αὐτός ^a τε καὶ πέντε ἢ ἑξ τῶν μετ' αὐτοῦ. καὶ τούτους μὲν οἱ Συρακούσιοι εὐδὺς ^b κατὰ τάχος φθάνουσιν ἀρπάσαντες ^c πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐς τὸ ἀσφαλές· αὐτοὶ δὲ, ἐπιόντος ^d ἤδη καὶ τοῦ ἄλλου στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων, ἀπεχώρουν.

εβ'. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ πρὸς τὴν πόλιν αὐτῶν ^e τοπρωτον καταφυγόντες, ὥς ἑώραν ταῦτα γιγνόμενα, ^f αὐτοὶ τε πάλιν ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀναδαρσῆσαντες, ἀντετάξαντο πρὸς τοὺς κατὰ σφᾶς Ἀθηναίους, καὶ μέρος τι αὐτῶν πέμπουσιν ἐπὶ τὸν κύκλον τὸν ἐπὶ ταῖς Ἐπιπολαῖς, ἡγούμενοι ἔρημον αἰρήσειν. καὶ τὸ μὲν ^g δεκάπλεδρον προτείχισμα αὐτῶν ^h αἰροῦσι, καὶ διεπόρθησαν, αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον, Νικίας διεκάλυψεν ἔτυχε

^γ Ξυνεφοβήθη Mosqu. ^δ Ἐπιμοναθεὶς Marg. Ald. Flor. Bas. Τάφρον τινὰ μετ' ὀλίγων Schol. ^ε Τε δεστ Gr. ^ς Κατατάχης Mosqu. Ald. Flor. Bas. Steph. 1. atque ita paulo infra. Reg. ^δ Παρὰ τοῦ ποτ Gr. ^δ Ἦδη δεστ Dan. καὶ d. Mosqu. ^ε Τὸ πρῶτον Ar. C. Cass. Gr. Aug. ^ς Αὐτοὶ τε θαρσύναντες Gr. cætera desunt. ^ς Πλῆθους Græcorum 100. pedes Græci, 66 $\frac{2}{3}$ cubiti, 16 $\frac{2}{3}$ orgyæ, $\frac{1}{2}$ stadii, 400. palmi, 1600. digiti. Vide (I. Bernardum de Mensuris et Ponder. p. 225. 226. Huds. ^h Αἰροῦσιν, et paullo post ἔτυχε, Cass. Aug.

manus conserunt, eosque in fugam vertunt, et impressionem in dextrum Atheniensium cornu faciunt. Cum autem isti in *hostes* impetum fecissent, et prima illius cornu cohors perterrita est. Lamachus vero, cum *hoc* animadvertisset, a suo sinistro cornu cum non multis sagittariis, assumtis etiam Argivis, ad opem *suis* ferendam accurrit. Et fossam quandam transgressus, et cum paucis una transgressis desertus occubuit, et cum eo quinque aut sex. Hos autem Syracusan. maxima celeritate confestim arreptos, trans fluvium ante *reliquarum copiarum adventum* in locum tutum transpor-

tarunt: sed, cum jam et reliquus Atheniensium exercitus adversus ipsos veniret, abierunt.

102. Interea vero illi de Syracusanis, qui initio ad urbem confugerant, cum hæc fieri viderent, et ipsi, sumtis animis, ab urbe rursus aciem adversus Athenienses sibi oppositos instruxerunt, et quandam suorum partem miserunt ad *muri* ambitum, qui Epipolas cingebat, existimantes fore, ut *eum* desertum caperent. Et *qui missi sunt*, ipsorum quidem Atheniensium exteriorum decem jugerum munitionem ceperunt, ac diripuerunt. Nicias vero impedivit, ne ipsum etiam *muri* am-

Bell.
Pelop.
an. 18.
Olymp.
91. $\frac{2}{3}$.
U. C.
Varr.
34 $\frac{1}{2}$.

γὰρ ἐν αὐτῷ δι' ἀσθένειαν ⁱ ὑπολελειμμένος. ^k τὰς γὰρ μηχανὰς, καὶ ξύλα, ὅσα πρὸ τῆς τείχους ἦν καταβεβλημένα, ἐμπρῆσαι τὴς ὑπὲρ τὰς ^l ἐκέλευσεν, ὥς ἔγνω ἀδυνατῆς ^m αὐτοὺς ἐσομένους, ἐρημίᾳ ἀνδρῶν, ἄλλω τρόπῳ περιγενέσθαι. καὶ ξυνέβη οὕτως. οὐ γὰρ ἔτι προσῆλθον οἱ Συρακούσιοι, διὰ τὸ πῦρ, ⁿ ἀλλὰ ἀπεχώρουν πάλιν. καὶ γὰρ πρὸς τε τὸν κύκλον βοήθεια ἤδη ^o καίωθεν τῶν Ἀθηναίων, ^p ἀποδιωζάντων τοὺς ἐκεῖ, ἐπανήει, καὶ αἱ νῆες ἅμα αὐτῶν ἐκ τῆς Θάψου, ὥσπερ ^q εἴρητο, κατέπλεον ἐς τὸν μέγαν λιμένα. ἃ ὄρῶντες οἱ ἄνωθεν, κατὰ τάχος ^r ἀπήεσαν, καὶ ἡ ξύμπασα στρατιὰ τῶν Συρακουσίων ἐς τὴν πόλιν, νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι ἀπὸ τῆς παρούσης ^s σφίσι δυνάμεως ἱκανοὶ γενέσθαι κωλύσαι τὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τειχισμόν.

ργ'. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Ἀθηναῖοι τροπαῖον ἔστησαν, καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδωκαν τοῖς Συρακουσίοις· καὶ τοὺς μετὰ ^t Λαμάχου, καὶ ^u αὐτὸν, ἐκομίσαντο. καὶ παρόντος ἤδη σφίσι παντὸς τοῦ στρατεύματος, καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ πεζοῦ, ἀπὸ τῶν ^x Ἐπι-

ⁱ Ὑπολελειμμένους Mosqu. ^k Hujus stratagematis meminit Polyannus lib. 1. quem videsis. Huds. Mox πρὸς τοῦ τ. Mosqu. ^l Ἐκίλειεν Reg. ^m Αὐτοὺς omittunt Ar. C. Gr. Cl. Aug. Reg. Cass. Dan. ⁿ Ἄλλ' ἀπεχώρουν Ar. C. Ald. Bas. Reg. Cass. Aug. ^o Scil. ἐκ τῶν κάτω χωρίων, ἐκ τῶν πεδινῶν χωρίων, καὶ τῶν περὶ τὴν θάλασσαν ὄντων. ἄνωθεν, ἐκ τῶν ἄνω χωρίων, τῶν περὶ τὸν κύκλον καὶ περὶ τὰς Ἐπιπολάς ὄντων. AE. Port. Κάτωθεν cum ἀποδιωζάντων jungit Valla, et vertit deorsum: quum ἄνωθεν vertat superius, non sursum. Verum κάτωθεν jungendum cum ἐπανήει. Huds. ^p Ἀποδιωζόντων Cl. Gr. Cass. Aug. ^q Εἴρηται Mosqu. et mox μεγαλιμένα. ^r Ἐπήεσαν Cass. Aug. Mosqu. ^s Σφίσιν Gr. ^t Λάχης Dan. ^u Αὐτοὶ Ar. C. Dan. Αὐτῶν Reg. αὐτοὶ Aug. a corr. v mut. in u. ^x Ἐπιπολλῶν Mosqu.

bitum occuparent. Casu enim ob infirmam valetudinem in eo relictus fuerat. Is enim machinas, omnemque materiam, quæ ante murum erat objecta, a suis ministris incendi jussit, postquam animadvertit, se propter virorum solitudinem nullam salutis conservandæ facultatem alia ratione habituros. Atque res ita cecidit. Nam Syracusani, propter incendium, propius accedere non sunt ausi; sed se retro receperunt. Et enim ex locis inferioribus subsidium Atheniensium, qui Syracusanos, qui illic erant, insequuti fuerant, ad illius muri ambitum jam redibat; et

ipsorum classis ex Thapso simul (ut dictum est) in magnum portum navigabat. Quæ cernentes illi Syracusani, qui in superioribus locis erant, celeriter illinc abierunt, et reliquus ipsorum exercitus in urbem rediit; quod existimarent, non satis virium sibi jam adesse ad impediendum hostem, ne murum ad mare duceret.

103. Postea vero Athenienses tropæum erexerunt: mortuosque Syracusanis, interposita fide publica, reddiderunt, et Lamachi comites ipsumque receperunt. Cum autem omnis exercitus navalis pariter et pedestris ipsis jam præsto esset, Sy-

πολῶν καὶ τοῦ κρημνώδους ἀρξάμενοι, ἀπέτείχιζον μέχρι τῆς θαλάσσης τείχει διπλῷ τοὺς Συρακούσιους. τὰ δ' ἐπιτήδεια τῇ ὁ στρατιᾷ ἐσῆγετο ἐκ τῆς Ἰταλίας πανταχόθεν. ἦλθον δὲ καὶ τῶν Σικελῶν πολλοὶ ἑξυμ-
μαχοι τοῖς Ἀθηναίοις, οἳ πρότερον ὁ περιεωρῶντο, καὶ ἐκ τῆς Τυρσηίας νῆες πεντηκόντοροι τρεῖς. καὶ τὰλλα προὔχῳρει αὐτοῖς ἐς ἐλπίδας· καὶ γὰρ οἱ Συρακούσιοι πολέμῳ μὲν οὐκέτι ἐνόμιζον ἂν περιγενέσθαι, ὥς αὐτοῖς οὐδὲ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὁ ἀφέλεια οὐδεμία ἦκε. τοὺς δὲ λόγους ἐν τε σφίσιν αὐτοῖς ἐποιοῦντο ζυμβατι-
κοὺς, καὶ πρὸς τὸν Νικίαν· οὗτος γὰρ δὴ μόνος εἶχε, Λαμάχου τεθνεῶτος, τὴν ἀρχήν. καὶ κύρωσις μὲν οὐδε-
μία ἐγίγνετο· οἷα δὲ εἶκος ἀνδράπων ἀπορούντων, καὶ μᾶλλον, ἢ ὁ [πρὶν] πολιορκουμέναν, πολλὰ ἐλέ-
γετο πρὸς τε ἐκείνῳ, καὶ πλείῳ ἔτι ὁ κατὰ τὴν πόλιν. καὶ γὰρ τινα ὁ καὶ ὑποψίαν, ὁ ὑπὸ τῶν παρόντων ὁ κα-
κῶν, ἐς ἀλλήλους εἶχον· καὶ τοὺς στρατηγούς ὁ τε, ἐφ' ὧν αὐτοῖς ταῦτα ξυνέβη, ἔπαυσαν, ὥς ἢ δυστυ-
χία, ἢ προδοσία, τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι, καὶ ἄλ-

Bell.
Pelop.
an. 18.
Olymp.
91. $\frac{2}{3}$.
U. C.
Varr.
34².

^a Στρατιᾷ et mox πελλαχίδιν Mosqu. ^b ἑξυμμαχοι omittunt Ar. C.
ἑξυμμαχοι καὶ τοῖς Gr. ^c Περιεωρῶντο Reg. ^d Ὀφιλία οὐδὲ μία ἦεν Cass.
Ὀφιλία et ἦεν etiam Gr. Aug. οὐκ ἔτι Mosqu. antea. Οὐδὲ μία paullo post
rursum bis Cass. ^e Πρὶν deest Gr. Ald. Flor. Bas. ^f Κατὰ τέλος
Mosqu. ^g Hanc copulam otiosam esse, existimat H. Stephanus; quem
vide in Append. ad Scripta al. de Dial. Att. p. 34. Huds. ^h Ἀπὸ τῶν Cl.
Cass. Aug. e corr. v mut. in a. ⁱ Κακῶς Gr. Ald. Flor. Bas. ^k Ti non
agnoscit Ar.

racusanos duplici muro concluse-
runt; quem, ab Epipolis et præru-
ptis earum partibus initio ducto, ad
mare perduxerunt. Commeatus au-
tem ad ipsorum exercitum undique
ex Italia comportabantur. Ex Sicu-
lis etiam multi ad Athenienses ac-
cesserunt socii, qui prius circumspi-
ciebant, belli eventum expectantes.
Ex Hetruria quoque venerunt tres
naves, quæ singulæ quinquaginta re-
mis agebantur. Denique cætera sic
ipsis succedebant, ut spem ipsis
ostenderent. Etenim Syracusani non
amplius existimabant, se bello supe-
riores evasuros, quod ne ex Pelopon-
neso quidem ullum auxilium ad ipsos

veniret. Quare cum inter se ipsos,
tum etiam cum Nicia, de composi-
tione faciendâ agere cœperunt. Hic
enim, defuncto Lamacho, imperium
solus jam habebat. Et nihil quidem
transigebatur: sed (ut fieri solet ab
hominibus, qui sunt consilii inopes,
et qui obsidione arctius, quam antea,
premuntur,) cum apud illum multa
proponerentur, tum etiam in urbe
longe plura dicebantur. Etenim et
quædam mutua suspicio propter
præsentia mala inter ipsos erat orta.
Quamobrem ipsis etiam ducibus,
quorum ductu hæc ipsis acciderant,
quasi propter illorum vel infelicitat-
em vel prodicionem clades accepis-

Bell. λους ἀνθείλοντο, Ἡρακλείδην καὶ Εὐκλέα καὶ ^d Τελ-
Pelop. λίαν.

Olymp. 91. 2. ρδ'. Ἐν δὲ τούτῳ Γύλιππος ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ αἱ
U. C. ἀπὸ τῆς Κορίνθου νῆες περὶ Λευκάδα ἤδη ἦσαν, βου-
Varr. λόμενοι εἰς τὴν Σικελίαν ^e διὰ τάχους βοηθῆσαι. καί,
340. ὥς αὐτοῖς αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναί, καὶ πᾶσαι ^f ἐπι-
Junio. τοαυτὸ ἐψευσμένα, ὥς ἤδη παντελῶς ἀποτετειχισμέ-
ναι αἱ Συράκουσαι εἰσι, τῆς μὲν Σικελίας οὐκέτι ἐλ-
πίδα οὐδεμίαν εἶχεν ὁ Γύλιππος· τὴν δὲ Ἰταλίαν βου-
λόμενος περιποιῆσαι, αὐτὸς μὲν καὶ ^g Πυθὴν ὁ Κορίν-
θιος ναυσί, δυοῖν μὲν ^h Λακωνικαῖν, δυοῖν δὲ Κορίν-
θίαιν, ⁱ ὅτι τάχιστα ἐπεραιώδησαν τὸν Ἴόνιον εἰς Τά-
ραντα· οἱ δὲ Κορίνθιοι, πρὸς ταῖς σφετέραις δέκα
Λευκαδίας δύο καὶ Ἀμπρακιώτιδας τρεῖς προσπλη-
ρώσαντες, ὕστερον ἐμελλον ^k πλεύσεσθαι. καὶ ὁ μὲν
Γύλιππος, ἐκ τοῦ Τάραντος εἰς τὴν Θουρίαν πρῶτον
πρεσβευσάμενος, κατὰ τὴν τοῦ ^l πατρὸς ποτὲ πολι-
τείαν, ^m καὶ οὐ δυνάμενος αὐτοὺς προσαγαγέσθαι,
ἄρας, παρέπλει τὴν Ἰταλίαν, καὶ ⁿ ἀναρπασθεὶς ὑπ'

^d Περίαν Ar. C. Mox περὶ τὴν Λευκ. Mosqu. ^e Διατάχους Ald. Flor.
Bas. Steph. 1. Cass. ^f Ἐπὶ τὸ αὐτὸ Marg. Ar. C. Cass. Gr. Mosqu. et
hic ἐψευσμένοι, ^g Πυθῆς Diodor. Sic. ^h Λακωνικαῖν Mosqu. et mox κορίν-
θιοι. ⁱ Ὅτι τάχιστα Ar. C. Cass. Gr. ^k Πλεύσεσθαι Mosqu. ^l Is
fuit Cleandridas, qui in expeditione contra Athenienses Plistoanacti adjun-
ctus. Huds. ^m Καὶ omittunt Ar. Cl. ⁿ Ἀρπασθεὶς ὑπὸ ἀνέμου Marg.
Ar. C. Καὶ ἀρπασθεὶς Cl. Gr. Huds. Cass. ἀρπασθεὶς Aug. Mosqu. Ὑπ'
ἀνέμου, non ὑπὸ ἀνέμου Marg.

sent, imperium abrogarunt; et alios, Heraclidem, et Euclem, et Telliam, in illorum locum surrogarunt.

104. Interea vero Gylippus Lacedæmonius, et naves Corinthiacæ Leucadem jam appulerant, eo animo, ut quam celerime in Siciliam ad opem Syracusanis ferendam trajicerent. Cum autem atroces nuntii ipsi afferrentur, omnesque in idem mendacium congruentes, Syracusas jam omnino circumvallatas esse, Gylippus Siciliæ quidem conservandæ nullam spem amplius habebat: Italiam vero conservare cupiens, ipse

et Pythen Corinthius cum duabus Laconicis navibus, totidemque Corinthiacis, quam velocissime transmisso Ionio, Tarentum pervenerunt. Corinthii vero, præter suas decem, duabus Leucadiis et tribus Ambraclotis instructis, in Siciliam postea navigare constituerant. Et Gylippus quidem Tarento primum in agrum Thurium pro legato profectus, * ex civitatis instructis, in Siciliam quondam a Thurii donatus fuerat, cum ipsos sibi socios adjungere non potuisset, illinc solvens, † Italiæ oram legebat, et in sinu Terinaeo abreptus

* Renovata prius memoria patris in administranda republica, ut ad de-
fectionem adduceret, quum nihil proficeret, abiit etc. Falla. Huds.

† Italiam prætervehebatur. IDEM.

ἀνέμον κατὰ τὸν ^m Τερριναῖον κόλπον, (ὃς ⁿ ἐκπνεῖ ταύτη ^{Bell.}
μέγας, κατὰ Βορείαν ἑστηκώς,) ἀποφέρεται ἐς τὸ πέ- ^{Pelop.}
λαγος, καὶ πάλιν χειμασθεῖς ^{an. 12.} ἐς ταμάλιστα, τῷ ^{Olymp.}
Τάραντι ^{91. f.} προσμίσγει καὶ τὰς ναῦς, ὅσαι ἐπώνησαν ^{U. C.}
ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, ἀπελκυσάς ^{Varr.} ἐπεσκέυαζεν. ὁ δὲ Νι- ^{34f.}
κίας, τυδόμενος αὐτὸν πλέοντα, ¹ ὑπερεῖδε τὸ πλῆθος
τῶν νεῶν (ὅπερ καὶ οἱ Θούριοι ἔπαδον) καὶ ² ληστι-
κώτερον ἔδοξε παρσκευασμένους πλεῖν, καὶ οὐδεμίαν
φυλακὴν πῶ ἐποίητο.

ρ. Κατὰ ¹ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου τοῦ Δέ-
ξους καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐς τὸ Ἄργος ἐσέβαλον, αὐτοί
τε καὶ οἱ ξύμμαχοι, καὶ τῆς γῆς τὴν πολλὴν ἐδήλωσαν.
καὶ Ἀθηναῖοι Ἀργείοις τριάκοντα ναυσὶν ἐβοήθησαν
αἵπερ τὰς σπονδὰς φανερώτατα πρὸς Λακεδαιμονίους
αὐτοῖς ἔλυσαν. πρότερον μὲν γὰρ, ληστεῖαις ἐκ Πύλου,
καὶ περὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μάλλον, ἢ ἐς τὴν
Λακωνικὴν, ἀποβαίνοντες, μετὰ τε Ἀργείων καὶ Μαν-
τινέων ἐπολέμουν καὶ πολλάκις, Ἀργείων κελευόντων,
ὅσον σχόντας μόνον ζῶν ὅπλοις ἐς τὴν Λακωνικὴν, καὶ
τὸ ἐλάχιστον μετὰ σφῶν ^u δηλώσαντας ἀπελθεῖν, οὐκ

^m Τερριναῖον C. ⁿ Ἐκπλεῖ Marg. ^o Ἐς τὰ μέγιστα Ar. C. Bas. Cass.
Gr. Aug. ^p Προσμίσγει Ar. Cass. Gr. Aug. Mosqu. et hic mox ἀπὸ τοῦ
χρμ. ^q Ἀπικισαζεν Cass. ^r ὑπερεῖδε Mosqu. ^s Vide Lib. I. fine
Sect. 10. Huds. Mox παρσκευασμένους Aug. ^t Δὲ δεest C. ^u Δη-
σαστες Cass. Aug. Antea μετ' αὐτῶν Mosqu. pro μ. σφ.

a vento (qui hac in parte * oppositus
Boreæ vehementer spirat) in altum
defertur; et rursus acerrima tem-
pestate jactatus, Tarentum appellit.
Naves autem, quotquot tempestate
quassatæ fuerant, subduxit, et rese-
cit. Nicias vero, cum eum in Sici-
liam venire audisset, navium, quas
ille secum ducebat, paucitatem con-
temsit: quod et Thuri fecerunt. Vi-
debantur enim prædonum ritu in-
structi navigare, atque propterea nul-
lam custodiam adhuc adhibebat.

105. Per eadem hujus ætatis tem-
pora Lacedæmonii, cum ipsi, tum
ipsorum socii, irruptionem una cum

ipsis in agrum Argivum fecerunt,
ejusque magnam partem vastarunt.
Athenienses autem cum triginta na-
vibus, quæ fœdera, ipsis cum Lace-
dæmoniis intercedentia, manifestis-
sime ruperunt, Argivis auxilium tu-
lerunt. Prius enim Pylo in agrum
vicinum excurrentes, et in cæteram
Peloponnesum potius, quam in La-
conicam, exscendentes, cum Argivis
et Mantineis latrocinia potius exer-
cebant, quam justum bellum gere-
bant. Quamvis enim Argivi ipsos
sæpe rogassent, ut armata manu vel
appellerent solum ad Laconicam, et,
minima illius parte secum vastata,

* Qui fieri potest, ut navis, in hoc sinu a vento Boreæ opposito abrepta,
in altum deferatur? Forsan, κατὰ βορείαν ἑστηκώς, reddi possit, juxta Bo-
ream. HUDS.

Bell. Pelop. an. 18. Olymp. 91. ²/₃. U. C. Varr. 34²/₁. Ante Jun. 26.

ἤθελον· τότε ^ν δὲ, Πυθοδώρου καὶ ^χ Λαισποδίου καὶ Δημαράτου ἀρχόντων, ἀποθάντες ἐς Ἐπίδαυρον τὴν ^γ Λιμηρὰν καὶ ² Πρασιὰν, καὶ ὅσα ἄλλα, ἐδήλωσαν τῆς γῆς, καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἥδη εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἐς τοὺς Ἀθηναίους τοῦ ἀμύνεσθαι ἐποίησαν. ἀναχωρησάντων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐκ τοῦ Ἀργους ταῖς ναυσὶ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, οἱ Ἀργεῖοι, ἐσβαλόντες ἐς τὴν Φλιασίαν, τῆς τε γῆς αὐτῶν ἕτεμον, καὶ ἀπέκτειναν τινὰς, καὶ ἀπῆλθον ἐπ' οἴκας.

^ν Δὴ *Ar. C.* ^χ Σποδίου *Ar. C.* ^γ Vide Lib. 4. Sect. 56. *Huds.* Λιμίραν *Cass. Aug.* ² Πρασιὰν *Ar. C.* Vide Lib. 2. Sect. 56. et *Stephanum* περὶ πόλεων. *Huds.* Πρασίαν *Gr.* Πρασιὰν *Cass. Aug.* Mox ἀμύνεσθαι *Mosqu.*

discederent : noluerunt. Tunc vero Pythodoro et Læspodio et Demarato ducibus, excensu ex navibus facto in Epidauri Limeræ et Prasias agrum, ac in alia quædam loca, eorum agrum vastarunt ; et hoc modo effecerunt, ut Lacedæmonii multo honestiorem sese adversus Athenien-

ses tuendi occasionem jam haberent. Cum autem Athenienses ex agro Argivo domum cum classe revertissent, et Lacedæmonii cum suis ; Argivi, irruptione in agrum Phliasium facta, ejus partem vastarunt, et nonnullos interfecerunt, domumque redierunt.

